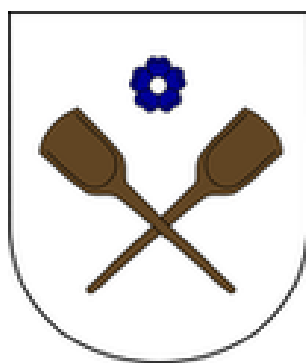

Stanislav Adamec Kamil Moravec

Sobkovice

Historie obce a osídlení

Sobkovice 2022

Znak obce:

Na stříbrném štítu dvě vzhůru obrácené lopaty přirozené barvy, nad nimi modrý květ lnu se zlatým semínkem (znak z původní obecní pečeti z roku 1728)

Vlajka obce:

List skládající se ze tří vodorovných pruhů, bílý, modrý, bílý v poměru 2:1:2, uprostřed dvě zkřížené vzhůru obrácené hnědé lopaty. Poměr šířky listu k jeho délce je 2:3

Znak byl obci udělen na základě rozhodnutí Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR dne 14. prosince 1998. Jeho autorem je V. Borůvka, správce kolovratského zámku v Rychnově nad Kněžnou.

Název: Sobkovice. Historie obce a osídlení

Text: Stanislav Adamec, Kamil Moravec

Vydal: Grantis s.r.o. Ústí nad Orlicí pro obec Sobkovice v roce 2022

Tisk a DTP: Grantis s.r.o.

ISBN:

Úvod

Na jaře v roce 2021 jsme byli požádáni zástupci OÚ Sobkovice o zpracování historie jejich obce, podobným způsobem, jakým byly již dříve zpracovány historie některých jiných okolních obcí. Tento způsob zpracování s převažujícím zaměřením na historii osídlení obce a posloupnost obyvatel na jednotlivých usedlostech v průběhu dosažitelné historie je sice zajímavý, ale náročný na pracnost a zásadním způsobem závisí na dochovaných archivních materiálech. Problémem při zpracování současné historie osídlení je však také platnost zákona o ochraně osobních dat (GDPR), který nedovoluje čerpat osobní informace z archivních a úředních materiálů, mladších než 100 let. Zde závisí veškerá zodpovědnost na současných obyvatelích obce, do jaké míry se podaří zrekonstruovat osídlení jejich obce za posledních 100 let z jejich vlastní paměti, případně z nějakých vlastních záznamů. Na tom také závisí kvalita zpracování novější historie obce.

Sobkovice disponují poměrně bohatým kronikářským materiálem. K dispozici je obecní kronika od roku 1913 a na ni navazující kronika do roku 1976, kdy se Sobkovice dočasně staly jedním z obvodů MěNV Jablonného nad Orlicí. Bohužel již chybí nejstarší obecní kronika z roku 1837, popisující celé 19. století. Velmi bohaté jsou i zápisy školních kronik. V opise se dochovala i první školní kronika z roku 1837 a na ni navazující školní kroniky až do doby zrušení školy v Sobkovicích v roce 1977. Přesto, že se jedná o školní kroniky, jejich zápisy poskytují i některé zprávy z historie obce. Tím částečně nahrazují ztracenou první obecní kroniku. Velkou část zápisů obecní kroniky tvoří zprávy z družstevního zemědělského hospodaření, které ve své době životu ve vsi dominovalo. Bohužel v období od roku 1977 až do současnosti již žádná obecní kronika nebyla vedena. Obecní historii posledních cca padesáti let je tak třeba rekonstruovat převážně z paměti místních obyvatel. Za vzpomínku na staré Sobkovice před 100 léty je také možné považovat zařazení několika vzpomínkových útržků z knihy Roberta Faltuse – Vesničtí dobráci, u popisu některých domů.

Záměrem našeho zpracování historie obce Sobkovice bylo, kromě popisu dosažitelné historie obce, uvedení ve známost jejich bývalých obyvatel, pokud možno i jejich rodinných vazeb, podat zprávu o životních podmínkách a způsobu bydlení v rámci obce. Není posláním knihy informovat o historii okolních obcí, světových událostech, průběhu počasí, o pověstech, ani lidových zvycích nebo přírodopisných zajímavostech. Takové informace je nutné hledat v jiných publikacích. Samozřejmě, že i uváděné osobní informace mají své omezení, dané vypovídací schopností použitých pramenů, kdy v době před zavedením prvního číslování domů je identifikace jednotlivých osob, jejich obydlí a rodinných vazeb velmi složitá. Problémem je i velké množství materiálů, který je třeba prozkoumat. Pokud se to však alespoň částečně podaří, odměnou je daleko důvěrnější pohled do dosud neznámé historie obce a kontakt s řadou sousedů a osobností, dosud neznámých nebo známých jen z vyprávění.

Autoři

V souvislosti se zpracováním této knihy děkujeme Národnímu archivu Praha, Státnímu oblastnímu archivu v Zámrsku a hlavně Okresnímu archivu v Ústí nad Orlicí za odbornou pomoc a poskytnuté archivní materiály. Dík zasluží i místostarostka obce Sobkovice, paní Věra Krejsová, která se velmi zasloužila o shromažďování podkladů a zpracování současné i nedávné historie obce.

I. Historie vsi Sobkovice

Kolonizace území a nejstarší zprávy o vsi Sobkovice

Regionu nejvýchodnější části Čech – Poorlicka, nebyla v minulosti věnována ze strany badatelů větší pozornost (Musil F., Osídlení Poorlicka, s. 5). Důvodem snad byl chybějící místní výzkum, podíl kolonistů místního a německého etnika i problematika česko–německé polemiky, často i nacionálně zaměřené. Noví obyvatelé tohoto prostoru, účastníci kolonizace, procházeli, tak jako na jiných místech, i osobní proměnou, kdy z bezzemka, žijícího v sociální nejistotě, se stávali kolonisté s dědičným vlastnictvím půdy a vlastním hospodářstvím. Osídlování tohoto regionu probíhalo až v době vrcholné kolonizace a příchod cizích osadníků z rozvinutějších částí Evropy přinášel i mnoho nových, pokročilejších znalostí.

Kolonizace prostoru kolem řeky Tiché Orlice probíhala ve 13. a 14. století a v té době lze podle řady badatelů (Boháč, Šimák, Musil) pozorovat určité rozdíly v kolonizaci mezi jejím pravým a levým břehem. Rozdíly, existující v úrovni technického provedení kolonizace vsí na pravém a levém břehu Tiché Orlice, považují badatelé za materiální doklad odlišných podmínek, za nichž osídlování obou břehů probíhalo (F. Musil, Osídlování Poorlicka s. 74, 166, 176). Tato řeka tehdy tvořila hranici, která oddělovala oblasti, osídlované s určitým časovým posunem, dvěma různými kolonizátory.

Osídlování levého břehu řeky (Lanšpersko) bylo dřívější a probíhalo pod vedením rodu z Drnholce, který již měl zkušenosti s osídlováním na jižní Moravě a podíleli se na něm zkušení odborníci (lokátoři). Ti snad již před vrcholem etapy osídlování vypracovali plán sídlištní struktury a jejich plužin. Pro tuto lanšperskou oblast také existují starší písemné doklady o průběhu osídlování, kde jsou k rokům 1292 (darovací listina) a 1304 (doplňující listina) jmenovány tehdy již existující obce, v souvislosti s příslušností tohoto panství k zbraslavskému klášteři,

V případě osídlování pravého břehu Tiché Orlice (Brandýsko, Žampašsko) zřejmě takový plán nebyl, a proto nedocházelo k návaznosti jejich plužin a formování sídlišť. Tento fakt zřejmě souvisel s tím, že rodům organizujícím osídlování tohoto území (rod ze saského Brandisa a potomci Kojaty Hrabšice z okolí Chocně, zvaní Žampachové) chyběly rozsáhlejší zkušenosti s osídlovací činností a nestála za nimi autorita krále, která je předpokládána u rodu z Drnholce na levém břehu Tiché Orlice. Samozřejmě, že pro studium průběhu kolonizace byly brány historiky v úvahu kromě poznatků o formování plužin a půdorysů vesnic, také poznatky archeologické, písemné a toponomastické prameny (české i německé), patroncinia, zprávy o starých komunikacích apod.

Poznámka: Plužinou se rozumí hospodářské pozemky, zajišťující ve středověku obživu vesnického obyvatelstva. Jedná se o zemědělsky využívané pozemky, které si sedláci po staletí předávali a chránili před nepříznivou počasí. Odborně se rozlišuje více typů těchto plužin (úseková, pásová, traťová, záhumenicová, radiální apod.), daných jejich členěním, velikostí, příp. tvarem.

V druhé polovině 14. století nastává stagnace osídlovací činnosti, poněvadž většina vhodné půdy již byla využita. Nepříznivý význam pro osídlovací činnost měly i morové rány ve 14. století a následující sociální neklid (husitské války) v 15. století. Pozdější kolonizace tohoto prostoru Poorlicka v 15. – 18. století již nemá hlavní význam ve využívání půdy, ale v rozšiřování výrobních činností (hornictví, hutnictví, sklářství apod.). V době této pozdní kolonizace byly založeny v našem okolí například Valteřice, Koburk, Laudon, Nepomuk, Václavov apod.).

Rodu ze Žampachu (potomci družiníků z okolí Kojaty Hrabšice) přisuzuje Šimák vznik Hnátnice, Písečné, Bohousové, Hlavné, Dlouhoňovic, Líšnice a Lukavice, rodu z Kyšperka (rovněž Žampachové) vznik Těchonína, Jankovic, Mladkova, **Sobkovic**, Vlčkovice, Lubníka, Mistrovic, kláštera cyriaků v dnešním Klášteřci nad Orlicí přisuzuje vznik Lhotky a Nekoře. Vznik vsi Orlice nesouvisel s osídlovací činností rodu z Kyšperka, ale jiného rodu, který držel tento prostor nezávisle na majitelích Lanšperska a Žampašska. Osídlovací postup zde však asi musel být koordinován s majiteli Žampašska, kteří pravobřežní prostor Orlice obklopovali. Majitelé samostatného statku Orlice však byli podle Musila pravděpodobně také potomci družiníků Kojaty Hrabšice z Choceňska (šlechtic u dvora Přemysla Otakara I.). Celá problematika osídlování prostoru Poorlicka, je podrobně popsána F. Musilem v knize *Osídlování Poorlicka v době předhusitské (Oftis, Ústí nad Orlicí, 2002)*, komplikuje ji však **nedostatek jakýchkoliv**

písemných pramenů. Důležitá listina Karla IV. z roku 1357 (darování Žampaška rodu z Potštejna) je formulována velmi obecně, že z ní nelze nic bližšího zjistit. Také je potřeba poznamenat, že mohou existovat i jiné teorie o průběhu osídlování tohoto prostoru.

První písemná zpráva o existenci vsi Sobkovice je doložena až k roku 1514 v souvislosti se zastavením části žampašského panství, ke kterému tehdy již existující ves náležela (stejně byly zastaveny i další vsi panství). V té době byl majitelem panství Jan mladší Žampach z Potštejna, který se ve funkci královského mincmistra zadlužil a dne 10. října 1513 byl nucen část svého panství zastavit. Jednalo se o hrad Žampach s dvorem a vsí, polovici městečka Žamberka (druhá část patřila k Liticím), vsi Dlouhoňovice, Bohousovou, Hejnice, Hnátnici a Hlavnou, část vsi Jedliny, Slemene, Chlenek, Chloumku, v Březnici dvory kmečí (selské), celou ves Trundorf u Žamberka (zaniklá ve třicetileté válce), ve Skrovnici dva nápravníky a práva svého k libchavskému zboží, vše bylo postoupeno panu Burjanovi Trčkovi z Lípy. Ponechal si jen vsi Lukavici, Líšnici, Klášterec, Lhotku, Pastviny, Nekoř, Vlčkovice, Těchonín, **Sobkovice**, Lubník, díl Mistrovic, městečko Kyšperk, Mladkov a vsi Rotnek a Jankovice. Vklad do desek zemských byl proveden 1. února 1514 (A. Sedláček, Hradý II, s. 127, 128). Zpět do majetku Žampachů z Potštejna byly zastavené vsi vyplaceny až po značných komplikacích synem Jana, Zdeňkem Žampachem z Potštejna někdy po roce 1543.

Rovněž další historie vsi Sobkovice je spojená s historií panství Žampach a Kyšperk. V roce 1568 po smrti Zdeňka Žampacha z Potštejna (+1562) dochází k rozdělení velkého panství žampašského na čtyři díly, mezi čtyři syny, bratry Žampachy (díl žampašský, žamberský, kralický a kyšperský). Ze všech čtyř dílů se dochoval v archivním fondu města Kyšperk pouze dílčí list dílu kyšperského, z ostatních dílů žádný, takže známe pouze jeho rozsah, spolu se jmény tehdejších hospodářů v příslušných vesnicích. K dílu kyšperskému připadly podle tohoto dílčího listu: městečko Kyšperk, vsi Jankovice, Rotnek Lukavice Dolní, Lukavice Horní, Líšnice, Nekoř, Šedivec, poustka (dvůr) Vernířovská, část vsi Mistrovice a Lubník. Držitelem dílu kyšperského se stal z bratrů Čeněk Žampach z Potštejna, držitelem dílu žamberského Karel, dílu žampašského Vilém a dílu kralického Jan Burjan Žampach z Potštejna. Poněvadž z bratrů byl zletilý pouze Jan Burjan, vedl také správu majetků svých bratrů až do doby, kdy se ujal správy svého kyšperského dílu Čeněk Žampach z Potštejna. Jan Burjan však špatně hospodařil a panství se v té době dostalo do dluhů. V kyšperském dílčím listu k roku 1568 nejsou ještě Sobkovice uváděny (podobně jako další vsi panství: Vlčkovice, Celné, Těchonín, Petrovice). Je to škoda, poněvadž bychom znali i tehdejší obyvatele vsi a jejich povinnosti vůči vrchnosti. Snad byly původně přiřazeny k dílu kralickému.

Šest let po rozdělení panství, prodal listinou ze dne 14. ledna 1574 Čeněk Žampach z důvodů zadlužení, svůj díl kyšperský panu Janu staršímu z Valdštejna (prastrýc Albrechta z Valdštejna), s nimiž byli Žampachové z Potštejna spřízněni, a odstěhoval se na svůj svobodný dvůr Němčí. Kromě výše jmenovaných vsí tohoto dílu, jsou součástí prodeje také poprvé u kyšperského panství jmenované vesnice **Sobkovice**, Těchonín, Vlčkovice, České Petrovice a Celné, které v dochovaném kyšperském dílčím listu k roku 1568 ještě jmenovány nejsou. Důvody mohou být různé, buď není dochovaný dílčí list kompletní, nebo patřily tyto vesnice po rozdělení panství k dílu kralickému, jehož přesný rozsah není znám a odprodány mohly být spolu s kyšperským dílem. Od této doby jsou již Sobkovice i další, spolu jmenované vsi, trvalou součástí panství Kyšperk.

V držení Valdštejnů se panství Kyšperk dlouho nenacházelo a již v roce 1601 kupuje panství původem rakouský rod Stubenbergů, jejich evangelická větev v osobě Georga von Stubenberg (podruhé vlastnili Stubenbergové Kyšperk od roku 1875). Ti prodali v roce 1628 panství Kyšperk spřízněným Losensteinům. Od roku 1628 vlastnil panství Wolfgang Georg von Losenstein a po něm od roku 1635 Georg Achác von Losenstein. Nic pro Sobkovice zajímavého není za dobu panství těchto dvou rodů zaznamenáno, kromě probíhající třicetileté války se všemi jejími následky.

Dne 19. září 1650 koupil panství Kyšperk od Georga Acháce Losensteina pán Adam Mikuláš Vitnovský z Vlčovic, hejtman královéhradeckého kraje, spolu s manželkou paní Annou Dorotou, rozenou Sudovou z Reneč, se kterou již dříve vyženil i statek orlický. Kupní smlouva zaznamenává jmenovitě městečko Kyšperk, vesnice Jankovice, Rotnek, Dolní Lukavice, Horní Lukavice, Nekoř, Šedivec, **Sobkovice**, Těchonín, Celné, Verměřovice, České Petrovice, Lubník, Mistrovice. Jsou jmenovány také dvory: nový dvůr, lukavický, poplužní, **sobkovický**, těchonínský a verměřovický a mezi dalšími nemovitostmi také les Střílno u Sobkovic. Teprve v tomto roce 1650 tak dochází ke spojení panství Kyšperk se statkem

orlickým (Orlice, Kunčice, polovina Mistrovic, Verměřovice). I nadále se však zachovával zvyk jmenovati obě panství odděleně. Tento rod Vitanovských z Vlčkovic (jedná se o Vlčkovice v jižních Čechách) se nesmazatelně zapsal, zásluhou Adamova syna Hynka Jetřicha Vitanovského (1643 – 1681), do historie Kyšperka svou stavitelskou činností a lidským přístupem ke svým poddaným.

První zprávy o sociálním složení a hospodářství vsi Sobkovice

Pro hospodáření státu i panství měl největší význam poddanský statek. Ten byl jedním z nejdůležitějších plátců daní (berní) v království. Dvakrát do roka (na sv. Jiří a na sv. Havla) musel každý sedlák platit, mimo robotu a naturální dávky pro vrchnost, ještě různé jiné poplatky z nájmu půdy, z prodeje či koupě, za používání panských zařízení, ze svateb apod. Vedle vrchnosti si bral svoje dávky i stát (kontribuce) i církve (desátky, štola) a v konečném důsledku bylo celkové daňové zatížení sedláků v 17. století vysoké a těžko zvládnutelné. Rozhodně pojem „sedlák“ neznamenal v té době nikoho majetného, někdy spíše chudáka. Časté byly i případy nezájmu o hospodářství i zbláhání z gruntů pro nemožnost hospodařit (v Sobkovicích např. z gruntů čp. 3, 5, 35, 41, 52, 55, 59). Nakonec i vrchnost uznala, že odírat pro zvýšení svých důchodů do krve poddané, není ani v jejím zájmu, a proto se hledaly cesty, jak správně daňové povinnosti upravit. Pro účely spravedlivějšího zdaňování poddaných se v následující době využívaly soupisy poddanské půdy, která jediná byla předmětem výše zdanění, tak zvané „katastry“. Takovým prvním katastrem byl soupis nazvaný **Berní rula**, pořízený v letech po třicetileté válce a vydaný v roce 1654.

Institut poddanství vznikl podle zemských zřízení z roku 1549 a 1627 již narozením dítěte na území určitého panství a děti do věku 9 let zůstávaly, i při propuštění ostatních členů rodiny k jinému pánovi, poddanými původní vrchnosti. Tak se stávalo, že často se stěhující poddaní měli děti poddanými různých pánů. Případy propuštění poddaného do stavu svobodného jsou velmi ojedinělé oproti častějšímu propuštění do poddanství jiné vrchnosti.

Povinností poddaného bylo řádně hospodařit. Porušení této povinnosti vedlo k nucenému prodeji, případně k zabránění usedlosti a jejímu osazení novým hospodářem. Neobhospodařované usedlosti osazovala vrchnost poddanými i proti jejich vůli. Kontribuci (daň státu) z neobsazených usedlostí museli za chybějící hospodáře platit ostatní poddaní. Pomoc vrchnosti poddaným se omezovala pouze na případy, kdy to bylo v zájmu vrchnosti (požáry, válečná zničení, živelní pohromy apod.). Důležitou institucí byla odúmrť, jejíž princip spočíval v omezení svobodného pořízení (dědické posloupnosti) pro případ smrti majitele usedlosti. Vrchnost však toto právo někde omezovala. Poddanské grunty (pozemky) byly majetkem vrchnosti a dědit mohly i ženy. Budovy byly v individuálním vlastnictví a disponovali s nimi rolníci.

Pro lepší orientaci v tehdejším sociálním složení vesnice je potřeba ujasnit některé dále používané pojmy:

Sedlák (gruntovník) – vlastník zemědělské usedlosti s koňskými potahy a s výměrou orných polí, která je schopná zajistit obživu celé jeho rodině. Odvádí nejvyšší daně a vykonává největší roboty. Původ těchto hospodářství (gruntů) sahá až do doby vzniku vsi.

Láník – vlastník menší výměry orné půdy, menší sedlák s menší výměrou roboty.

Chalupník, zahradník – hospodáři s malou výměrou orné půdy, často jen zahrádky. Rozdíl mezi nimi byl minimální a často se vzájemně také zaměňoval. Někdy to byli i hospodáři blízcí podruhovi. Původně byl chalupník držitelem většího pozemku než zahradník.

Domkař – obyvatel, který vlastní svůj domek, bez pozemků k obživě.

Podruh, nádeník – obyvatelé vesnice bez vlastních pozemků k obživě, často i bez svého domu. Často pracuje u sedláka za byt a obživu, nebo u panského dvora.

Tuláci, žebráci, invalidé – nejnižší sociální skupina, většinou odkázáni na milosrdenství obyvatel a sousedů.

Familiant – dědičný nájemce na dominikální (vrchnostenské) půdě. Tato vrstva obyvatel vznikala většinou na základě první pozemkové reformy z roku 1777 podle dvorního rady F. A. Raaba, někde již dříve, byla podmíněna zrušením roboty a dobrovolným rozdělením panských pozemků (dvorů) za peněžní

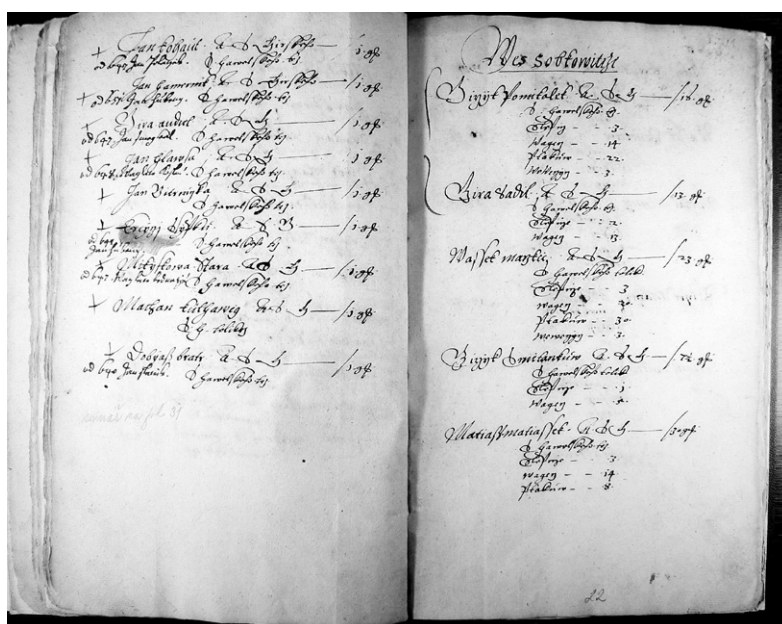
náhradu. V Sobkovicích takové způsoby hospodaření nejsou zaznamenány, vyskytují se však v jiných obcích kyšperského panství (Ovčín na Kunčicích, dvůr Pustiny v Kyšperku, dvůr v Těchoníně). Zrušený sobkovický dvůr v době kolem roku 1650 byl osazen robotujícím sedlákem.

Nejstarší záznam o obyvatelích Sobkovic se nachází v **urbáři panství Kyšperk**, vyhotoveném nejspíše v roce 1606 (v archivu je datován 17. století) za držení panství Georgem Stubenbergem. V urbářích se zapisoval vrchnostenský majetek v selských rukou, spolu s poddanskými povinnostmi, váznuocími na usedlosti. Takový soupis se pořizoval čas od času a vrchnost se jím přesvědčovala o stavu svého panství. V urbářích bývala uvedena všechna břemena (roboty), peněžní dávky (úrok z pozemků, pachtý) a naturální dávky (obilí, slepice, vejce, předivo apod.), kterými byli poddaní povinováni vrchnosti. V pozdější době byly někdy zapisovány i výsledky vlastního hospodaření vrchnosti (dvory, ovčiny, pivovary, vinopalny, lesní hospodaření apod.) a byl tak pořízen obrázek o situaci celého panství. Dochovaný kyšperský urbář poskytuje následující obraz o dodávkových povinnostech sobkovických hospodářů vůči vrchnosti v roce 1606. Kde je to možné, je seznam doplněn o současná domovní čísla popisná:

Jméno hospodáře	čp.	Úrok – groše		Slepice	Vejce	Ptáci	Veveřice
		sv. Jiří	sv. Havla				
<i>Sedláci</i>							
Jiřík Pomikálek		16	16	3	14	22	3
Jíra Sadil	6	13	13	2	13	-	-
Vašek Maczků	15	23	23	3	20	30	3
Jiřík Smetánků	24	7 ½	7 ½	1	5	-	-
Matyáš Matyášek	67	30	30	3	14	8	-
Mikeš Bachmanův	54	17	17	3	18	-	-
Vašek Remkův		16	16	2 ½	14	-	-
Michal Niemecz	35	32	32	4	24	30	1
Jiřík Matys		17	17	3	15	-	-
Mach Jandův	64	17	17	3	14	-	-
<i>Zahradníci</i>							
Martin Škvara		6	6	1	6	-	-
Prokop Auroků		1	1	-	-	-	-
1620 Jan Tomků							
Jan Baláš	52	1	1	-	-	-	-
1623 Tomáš Baláš							
Jan Petřů	58	1	1	-	-	-	-
1631 Martin Šimek							
Jan Biskupů	59	1	1	-	-	-	-
1639 Pavel Krejčí							
Tomáš Jandů	62	1	1	-	-	-	-
1697 Jan Píč							
Jíra Šimkův	61	1	1	-	-	-	-
1698 David Lorencz							
Viktorin Balášův	60	1	1	-	-	-	-
Jan Lorencz							

Suma všech lidí osedlých robotních 10
 Suma všech zahradníků 8
 Suma ouroku ročního 6 kop mišenských 43 gr.
 Slepic 28 ½
 Vajec 2 kopy a 36
 Ptáků 1 ½ kopy
 Veveric 7
 Suma za mlatbu robotní 12 gr. 6 den.
 Zahradníci za mlatbu 17 gr. 1 den.

Poznámka: Item v tej vsi vejš psané Sobkovicích jest rychta vejsadní a v ní šenk piva svobodný, totiž nyní jest na tej rychtě dvůr, jakž vejš doloženo, však šenk piva ten, poněvadž tu svobodný zůstává, ten se z ní na jiné kruntt převazuje.

Část zápisu vsi Sobkovic v urbáři z roku cca 1606

Georg von Stubenberg (1560-1630), majitel panství a iniciátor urbáře z roku 1606

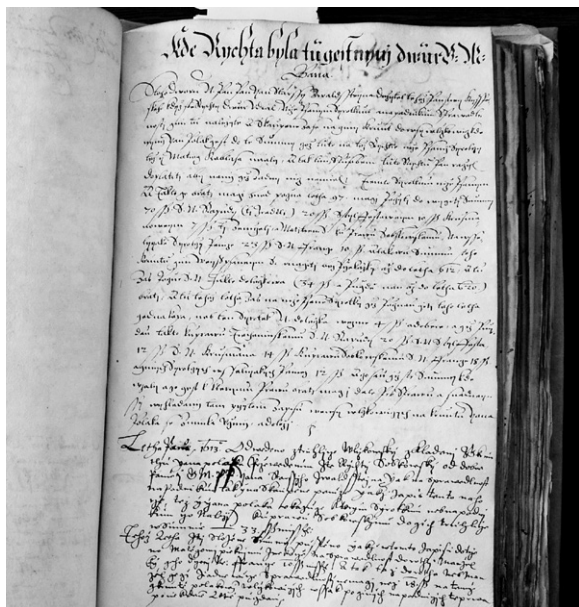
Podle urbáře z roku 1606 odevzdávali poddaní kyšperského panství ve většině vesnic naturální dávky v obilí (žito, ječmen, oves), pouze v Sobkovicích a Těchoníně poddaní žádné obilí neodváděli. Odváděli však určitý počet ptáků podobně jako poddaní z Nekoře, Těchonína, Celného, Vlčkovic a Českých Petrovic. Poddaní ze Sobkovic, Těchonína a Vlčkovic odváděli také určitý počet veveric. Později také dochází k možnostem hrazení povinných naturálních dávek penězi. Uvádí se například: 1 korec hrubé míry se platil – žito 1 zl. 50 krejc., ječmen 1 zl., oves 45 krejc., slepice 6 krejc., vejce 1 ½ den., pták 3 den., veverka 1 krejc. Robotní pracovní povinnost poddaných tento urbář neuvádí.

Jak uvedeno výše, před rokem 1606 byla rychta přeměněna na **panský dvůr** a šenk piva, který tam byl provozován, byl přenesen na některý grunt. Provozování krčmy při selském gruntě bylo vcelku běžné a neslo sebou i určité robotní úlevy pro majitele. Některá jména výše uvedeného urbáře se nepodařilo přiřadit k příslušným gruntům (čp.). Tato jména se nevyskytují v odpovídající době ani v gruntovních knihách, a tak zůstávají bez zařazení. V této době je třeba ještě počítat s nestálostí příjmení, kdy stejná osoba může být různě jmenována.

Sobkovický dvůr

Základem vrchnostenského hospodaření i bohatství šlechty ve východním Hradecku byly dvory a soustava dvorů byla v naší oblasti v polovině 17. století prakticky již dobudována. Dvůr v Sobkovicích vznikl někdy před rokem 1601, poněvadž je uváděn již v kupní smlouvě při prodeji panství Adamem z Valdštejna panu Georgu Stubenbergovi v uvedeném roce 1601 spolu s následujícími dvory: dvůr pod tvrzí Kyšperk, lukavický, poplužní (šedivský), sobkovický, těchonínský, vermířovský, také dva ovčiny, třetí u dvora vermířovského. V kupní smlouvě na panství Kyšperk z roku 1574 (prodej panství Čeňkem ze Žampachu panu Janu z Valdštejna) ještě není mezi ostatními dvory panství dvůr v Sobkovicích uváděn a zápis gruntovní knihy zaznamenává, že dvůr byl v Sobkovicích založen právě Janem starším z Valdštejna. Podle urbáře z roku 1606 byl sobkovický dvůr v předchozí době prostorově umístěn na místo výsadní rychty s šenkem, a šenk se tak musel přemístit na některý selský grunt. V tomto sobkovickém dvoře se podle urbáře osívalo 70 korců a rovněž nebyl chován žádný potah. Z hlediska velikosti dvorů byl sobkovický dvůr nejmenší. U dvora byl vystaven i ovčín k zavírání ovcí, když se tam na pastvu zahánějí, jak vlastní ovce, tak ovce od šediveckého (poplužského) dvora, které také místní pastviny využívaly (Urbář 1606). Polní práce ke dvoru spočívala pouze na pěši a koňské práci poddaných ze Sobkovic, počet pracovních dní není uváděn. V roce 1650 (kupní smlouva na panství Kyšperk) je sobkovický dvůr opět jmenován mezi ostatními dvory panství, avšak v berní rule 1654 již jmenován není. Jeho velikost odpovídala velikosti běžného selského gruntu. V rodinném archivu Kolowratů se nachází dokument „Popis svrškův a nábytkův“ na panství Kyšperk k roku 1661, kde je uvedeno i vybavení tehdejších panských dvorů (nábytek, dobytek, zásoby obilí apod.). Ani zde však není sobkovický dvůr jmenován. Určité světlo ohledně umístění sobkovického dvora podává zápis gruntovní knihy k roku 1688, kde se uvádí u současného čp. 2 (NC 1) informace, že vrchnost má zde pohledávky **na gruntu, který kdysi dvorem býval**. Je to potvrzení dvorské minulosti tohoto gruntu (čp. 2), kde souhlasí i jeho výměra.

Mezi jiným bylo povinností poddaných z vesnic Českých Petrovic, Vlčkovic, Šedivce, Sobkovic, Mistrovic a Lubníka, také „...káceti dříví v lesích pro panskou potřebu a plaviti až pod zámek, z řeky vytahovati a srovnati (dřevní „forota“ se nacházela u kunčického mlýna)...“. Další podání, již ne sobkovičtí, byli povinni dělati v horách a lesích dříví hvozdové a palivové pro pivovar, a po řece Orlici pod samý pivovar plaviti.

Část zápisu gruntu Rychta (čp. 2) z gruntovní knihy k roku 1613

Nejstarší, již podrobnější zpráva o Sobkovicích (Urbář 1606) uvádí ve vsi 10 sedláků, držitelů gruntů a 8 zahradníků bez hospodářských pozemků. Mlýn v Sobkovicích není v této době ještě uváděn (pouze v Jankovicích, Nekoři, Celném s pilou a Těchoníně s pilou). V Sobkovicích byl zřízen až kolem roku 1700 Mikulášem Budišem (čp. 71). Určitou zvláštností urbáře je povinnost odvodu určitého počtu ptáků a také veveřic. Tato dávka se vyskytuje jen v několika vsích panství, ptáci se kromě Sobkovic odvádí

také v Těchoníně, Celném, Mistrovicích a Českých Petrovicích, dodávka „veveřic“ kromě Sobkovic také v Těchoníně a Vlčkovících. Naopak Sobkovice nemusí odvádět žádné obilí, což je v té době povinností jiných obcí panství (žito, ječmen, oves). Lov ptáků – čižba – bylo povolání, kterým se přižívovali někteří poddaní, a jejich konzumace byla již od starověku běžným zvykem. V 19. století byla konzumace ptáků v kuchyních u nás zakázána, v některých zemích však trvá dodnes.

Z poznámky v urbáři je zřejmé, že v **Sobkovicích** existovala již před rokem 1606 také **krčma**, provozovaná při výsadní rychtě. Krčma v Sobkovicích je uváděna mezi ostatními vesnickými krčmami již v kupní smlouvě z roku 1601. Tyto krčmy byly zakládány vrchností ve vsích, aby napomáhaly k odbytu piva z vrchnostenského pivovaru, o němž je první zmínka v Kyšperku k roku 1568. Zatímco vaření piva bylo činností privilegovanou, regulovaná smlouvou Svatováclavskou z roku 1517, zakládání hospod a krčem na vsích bylo zcela na libovůli vrchnosti, která je většinou dědičně pronajímala. Bližší zpráva o krčmě v Sobkovicích je v urbáři z roku 1606, kdy je zapsáno, že byla provozována v místě vejsadní rychty a v roce 1651 (Soupis poddaných podle víry) je uváděn krčmář Jiří Brokel, stáří 44 let. Ten již v roce 1644 odkoupil od vrchnosti objekt tzv. Rychty/ dvora (čp. 2) za 250 kop míš. do svého vlastnictví a provozoval zde hospodu. Jakou formou zde po nějakou dobu spolu existoval také panský dvůr, jmenovaný ještě v roce 1650, není zřejmé.

Pokud jde o roční plat celé vsi Sobkovice s 10 sedláky v roce 1606 ve výši 6 kop míš. a 43 grošů, lze jej porovnat s platy, udávanými kolem roku 1619: denní mzda nádeníka 8 grošů, boty selské 1 kopa 15 grošů, boty telecí ženské 36 gr., mužský plášť 16 gr., ženská sukně se živůtkem 20 gr., cena chalupy cca 10 – 20 kop míš. Zdá se, že před Bílou horou bylo skutečně daňové zatížení poddaných na kyšperském panství poměrně mírné.

Další urbáře byly pro panství Kyšperk zpracovány v letech 1710 a 1738.

První katastr 1654:

Následující období **třicetileté** války 1618-1648 přineslo velké útrapy celému národu, včetně našeho okolí. Mnohé statky byly vypáleny a na hlavních směrech postupu vojsk byly pusté celé vesnice. V roce 1643 byl od Švédů vypálen i Žamberk, kde shořelo 58 domů, jak trpěly v té době vesnice našeho panství, není známo. Přestože nevíme, že by někde v našem okolí byla svedena větší bitva, samotné průchody vojsk byly často větší pohromou, a bylo jedno, zda se jednalo o vlastní vojsko, či nepřátelské. Roku 1621 ležel Valdštejnův sbor u Žamberka, v letech 1634-1635 probíhaly boje ve Slezsku a průchody vojsk naším krajem byly časté. Roku 1634 Švédové vydrancovali Žampach, opět procházeli naším krajem v roce 1637. V roce 1639 oblehli Švédové Lanškroun a v roce 1643 jej pod velením Torstensonova vyplenili. Ve stejném roce vyplenili i Žamberk a v roce 1645 při tažení do Kladska byl vydrancován a spálen také Kyšperk. Podobné události, většinou nezaznamenané, postihovaly v různé míře i naše vesnice. Tyto celoevropské válečné hrůzy skončily mírem v roce 1648.

Vzhledem k válkou rozvrácenému hospodářství a za účelem spravedlivějšího rozpisu daně, bylo třeba, aby co nejdříve po válce byl vypracován nějaký katastr poddanské půdy (rustikálu), který by poskytl přehled o skutečném stavu hospodářství v zemi, a zjištěná skutečnost byla potom předmětem zdanění.

K účelu vypracování tzv. generální vizitace celé země byla zvolena komise, která měla navštívit všechna panství a statky, na vlastní oči shlédnout poddanské vsi a pole a v závěru stanovit pro každou obec počet „skutečně osedlých“ tj. berní podléhajících poddaných. Jednotka „osedlý“ byla pouze účetní jednotkou, která představovala (přibližně): 1 sedlák se počítal za 1 osedlého, 4 chalupníci nebo 8 zahradníků také za 1 osedlého. Také živnosti a řemesla byly přepočteny a vyjádřeny v jednotkách osedlých.

Úkoly delegovaných komisí narostly do nemožné šíře a v důsledku toho tak komisaři nechodili od usedlosti k usedlosti, aby si ověřili skutečný stav, a často se spokojili s údaji zámeckých úředníků. Do seznamů se zapisovalo pro každý grunt:

Kolik rolí mají při svém gruntě (výměra v korcích)

Kolik z toho se seje ozimů a kolik jařin (asi 1/3 se osívala na zimu, 1/3 na jaro a 1/3 se nechávala ladem pro pastvu dobytku)

Jaká řemesla a živnosti se provozují
 Kolik mají potahů (koní neb volů)
 Kolik mají krav a jiného dobytka
 Kolik mají vzrostlého lesa
 Zvlášť byly zapisovány i grunty pusté

Jakost půdy se označovala souhrnně za celou obec jako úrodná, prostřední nebo špatná. Měření polí se neprovádělo, vše se odhadovalo od oka a podle výsevku. Výsledek práce této generální vizitace byl následně, v roce 1654, podle krajů svázán do knih a označen názvem **Berní rula**. I když se jednalo a soupis s mnoha chybami a v budoucnu byl několikrát upravován, jednalo se o první český, ale i evropský jmenný seznam poplatníků, který nám celý genealogický svět závidí.

Dále uvádíme jmenný seznam sobkovických hospodářů, podle berní ruly z roku 1654, vypracovaný za majitelů panství Vitanovských z Vlčkovic, s údaji o jejich hospodářstvích a kde je to možné, doplněný o současná čísla popisná:

- Vysvětlivky: 1. Rolí má celkem (strychy)
 2. Osívá na zimu (strychy)
 3. Osívá na jaře (strychy)
 4. Potahů chová (počet)
 5. Krav chová (počet)
 6. Jalového chová (počet)
 7. Ovcí chová (počet)
 8. Sviní chová (počet)
 čp. současná čísla popisná

Hynek Jetřich Vitanovský z Vlčkovic (1643-1681), majitel panství Kyšperk

Jméno hospodáře	čp.	1	2	3	4	5	6	7	8
<i>Sedláci:</i>									
Jiří Brokl	2	70	6	8	2	10	2	-	-
Jan Richtr	6	60	5	8	2	6	2	-	-
Adam Hentzel	15	50	5	7	2	5	1	-	-
Lorenc Richter	67	60	6	8	3	10	6	-	-
Jiřík Richtr	35	66	6	9	3	6	-	-	-
Jiřík Faltus	45	40	4	6	2	3	1	-	-
Jiřík Fugl	34	48	5	9	2	5	2	-	-
Jiřík Suchomel	54	50	6	7	2	5	2	-	-
Adam Mocjírů	24	46	4	7	2	7	2	-	-
Valentin Richtr	64	30	3	4	-	3	-	-	-
<i>Zahradníci:</i>									
Jan Tomků		-	-	-	-	2	-	-	-
Tomáš Jandl	52	-	-	-	-	2	-	-	-
Jiřík Tomků	58	-	-	-	-	1	1	-	-
Pavel Krejčí	59	-	-	-	-	3	1	-	-
Jan Pícz	62	-	-	-	-	2	1	-	-
David Lorentz	61	-	-	-	-	2	1	-	-
Jan Lorentz	60	-	-	-	-	2	-	-	-

Matěj Šiml	55	-	-	-	-	2	-	-	-
Matěj Faltusů	14	-	-	-	-	2	1	-	-
Václav Biskup		-	-	-	-	-	-	-	-
Martin Ječmen		-	-	-	-	2	-	-	-

<i>C e l k e m</i>	519	50	73	20	80	23	-	-	

Pozn.: U jména Pavel Krejčí je uvedena živnost - krejčí

Vysvětlivky:

Korec plošný (totéž co strych) = 0,2837 ha, korec výsevku = 93 litrů, 1 korec = 4 věrtel,

1 věrtel = 4 čtvrtce. Sáh dřeva český (prostorový) = cca 2,8 m³ (jsou uváděny i jiné hodnoty)

1 kopa míšenská = 60 grošů míšenských = ½ kopy grošů českých, denár = nejmenší mince,

1 tolar = 2 kopy míšenské = 140 krejcarů (ceny peněz se během doby měnily)

1 kopa míšenská = 1 zlatý + 10 krejc., 1 zlatý = 60 krejcarů, 1 krejcar = 4 denáry

Pramen: R. Melichar: Sborník k základům genealogie, V. Elsnic: Glosář pro rodopisce a genealogy

Seznam berní ruly podává první historickou zprávu o rozsahu a velikosti sobkovických selských gruntů. Počet sedláků, držitelů gruntů, je 10 a je stejný jako v době zpracování urbáře v roce 1606, počet zahradníků je 11 a je tak o 3 zahradníky větší než v roce 1606. S přibývajícím počtem obyvatel se bude zvyšovat také tlak na další zdroje obživy a vznik nových poddanských živností a obydlí. Všeobecně dochází k intenzifikaci dvorského hospodaření vrchnosti, jsou také zakládány nové vesnice, jejichž obyvatelé rozšiřují jádro pracovních sil a zvyšují vrchnostenské důchody (1670 Studené, 1691 Údolí, 1734 Bredůvka, Bořitov), poddaní jsou zatěžováni novými platy (1710 Czergeld). V této době dochází k částečné germanizaci Těchonína, Celného a Vlčkovic. Před válkou byly německé pouze České Petrovice.

V souvislosti s růstem berní se v průběhu let stávalo čím dál jasnější, že horská panství byla při zpracování berní ruly poškozena a nejsou schopna ukládanou berní platit. Začal „boj o berní rulu“, který nakonec vyústil v **revizitaci**, takzvané nové zhodnocení panství a v nové určení počtu osedlých. Mezi revizitované statky patřil i Kyšperk a Orlice, kde byla konstatována pole málo úrodná a kamenitá, špatné klimatické poměry, nadnesený počet korců orné půdy a jiné škodlivosti, což vše vedlo k velké bídě a velkému počtu zbíhání poddaných. Počet osedlých (účetní jednotka plátců daně) panství Kyšperk a Orlice byl po revizitaci v roce 1677 snížen z 207 a 5/8 na 58. Snížení počtu osedlých a snad i snížení daňového zatížení panství bylo, jak se zdá, zcela zásadní.

Přehled hospodářů v Sobkovicích po revizitaci v roce 1677:

- Vysvětlivky:
1. Výměra všech rolí (strychy)	7. Potahy (počet)
2. Osívá na zimu (strychy)	8. Krávy vlastní (počet)
3. Osívá na jaro (strychy)	9. Krávy nájemní (počet)
4. Úhorem ležící (strychy)	10. Jalovice vlastní (počet)
5. Lada (strychy)	11. Kozy vlastní (počet)
6. Porostliny (strychy)	12. Sena z luk (vozy)

Hospodář 1654	Hospodář 1677	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

Sedláci:

Jiřík Brokl	Jan Lorentz	68	3	5	3	42	15	2	-	2	1	1	1
Jan Richter	Kryštof Pácha	58	3	5	3	29	18	2	1	2	-	-	1
Adam Hantl	Jiřík Tomek	49	3½	6	3½	18	18	2	-	3	1	-	½

Lorentz Richter	Jiřík Schulz	48	4	8	4	12	20	2	1	2	2	2	3
Jiřík Richter	Václav Richter	61	4	6	4	27	20	2	-	3	-	-	2
Jiřík Faltus	Michal Faltus	38	3	4	3	18	10	1	1	2	-	-	1
Jiřík Fugl	Jan Balass	46	2	4	2	28	10	1	-	2	1	-	1
Jiřík Suchomel	dtto	48	4	8	3	18	15	2	-	3	1	-	1
Adam Moczirů	Jan Blecha	44	3	4	3	19	15	2	1	2	-	1	1
<i>Zahradníci:</i>													
Valentin Richter	Jan Richter	20	1½	3	1½	8	6	-	1	1	-	-	½
Jan Tomků	-												1676 hospodář umřel, chalupa obci na rozboření
Tomáš Jandl	-												1676 hospodář pro nemožnost zběhl do Moravy
Jiřík Tomků	Václav Kratochvíle	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
Pavel Krejczů	Jiřík Faltys	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
Jan Picz	dtto	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
David Lorentz	Jan Lorentz ml.	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
Matěj Smiedl	Václav Nastoupil	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
Matěj Faltusů	Jakub Fugel	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-
Václav Biskup	-												1673 hospodář umřel místo ... (?)
Martin Jeczmen	Barbora Richterová												1 chaloupka na vejminku
	Václav Horaczek												1665 na panském gruntu nákladem vrchnosti vystavěné
	Kašpar Kvapil												1667 na panském gruntu nákladem vrchnosti vystavěné

C e l k e m		480	31	53	30	219	147	16	9	28	6	4	12

Již z uvedené tabulky je patrné snížení výměry podléhající zdanění (i osívaných pozemků) každého sedláka po revizitaci, oproti údajům z tabulky berní ruly z roku 1654. Součet strychů osívaných pozemků (na zimu + na jaro) po revizitaci (1677) činí 68 % hodnoty v době soupisu berní ruly 1654, tj. snížení o 32 %. Do jaké míry bylo na vině špatné měření, nebo jak se snížení výměr promítlo do ulehčení podmínek jednotlivých poddaných neznáme. Svůj význam však jistě mělo.

Další z dochovaných dokumentů, který je rovněž ojedinělý v evropském měřítku a podává obraz o složení rodin a postupu rekatolizace, je **Seznam poddaných podle víry z roku 1651**. Tento seznam byl zhotoven brzy po skončení třicetileté války a zachycuje stav populace ve státě podle věku a povolání. Současně zaznamenává i náboženskou příslušnost, s poznámkou ohledně naděje na obrácení, pokud se jedná o nekatolíka. V některých oblastech (panstvích) státu se tyto seznamy nedochovaly (například na panství Žamberk), na panství Kyšperk nebyly do seznamu zapisovány děti do věku 10 let.

Zatímco v seznamu berní ruly 1654 jsou zapisováni pouze hospodáři, držitelé nějakých hospodářských pozemků, v soupisu podle víry 1651 jsou zapisováni všichni obyvatelé vsi (na panství Kyšperk bez dětí do 10 let).

Seznam poddaných podle víry 1651 – Sobkovice:

(čp. – současné čp., N. – příjmení neznámé, + je naděje na změnu, - není naděje na změnu)

Jméno (čp)	čp.	povolání/ stav	stáří let	katolík (K)/ nekatolík (N)
Valentin Richter	64	rychtář	30	N+
Anna		žena	27	N+
Marjána N.		děvka	14	N+
Jan Rychtr	6	sedlák	38	K
Kateřina		žena	30	K

Anna N.		děvka	20	K
Jakub N.		pacholek	18	N+
Adam Henczel	15	sedlák	54	K
Dorota		žena	50	K
Barbora		dcera	16	N+
Jakub		pohonič	15	N+
Vavřinec Richter	67	sedlák	25	N+
Barbora		žena	22	K
Mandalena N.		děvka	15	N+
Jiřík N.		pohonič	15	N+
Anna N.		děvče	13	N+
Jiřík Šimell	45	sedlák	20	N+
Dorota		žena	16	K
Zuzana N.		děvka	22	N+
Mikuláš N.		pacholek	14	N+
Jiřík Macek	54	sedlák	35	K
Kateřina		žena	30	K
Anna N.		děvka	24	K
Adam N.		pachole	15	N+
Jiřík Richter	35	sedlák	29	N+
Anna		žena	22	K
Dorota N.		děvka	20	K
Kateřina N.		děvče	13	N+
Václav N.		pacholek	18	N+
Jiřík Fogel	34	sedlák	23	K
Anna		žena	17	K
Jan Foglů		sirotek	30	K
Anna N.		děvka	16	K
Jan Faltus	24	sedlák	65	K
Dorota		žena	50	K
Martin N.		pachole, sirotek	14	N+
Marjana		dcera	13	N+
Jiřík Brokel	2	krčmář	43	K
Eva		žena	41	K
Fridrich N.		pacholek	20	K
Kristýna N.		děvka	17	K
Jan Bureš	58	zahradník	60	K
Anna		žena	30	K
Barbora		dcera	15	K
Jiřík		syn	22	N+
Tomáš Hajný	52	zahradník	60	K
Mandalena		žena	30	K
Jan		syn	22	N+
Martin Šimků	55	zahradník	40	K
Mandalena		žena	20	K
Dorota		dcera	12	N+
David Laurencz	61	zahradník	30	K
Dorota		žena	28	K
Pavel Krejčí	59	zahradník	65	K
Dorota		žena	50	K
Michal Richter	62	zahradník	34	N-
Rozina		žena	30	N-

Jan Faltusů	60	zahradník	25	K
Kateřina		žena	22	K
Jiřík N.		pachole	15	N+
Matouš Šimek	5	zahradník	42	K
Markéta		žena	30	N-
Václav Biskup		chalupník	42	K
Anna		žena	50	K
Martin Ječmen	46	chalupník	22	K
Anna		žena	16	K
Adam Moc Jírů	14	chalupník	30	K
Anna		žena	28	K
Matouš Faltus		podruh	26	K
Barbora		žena	18	K
Jan Hanyk		podruh	40	K
Dorota		žena	35	K
Jan Laurencz		podruh	25	K
Kateřina		žena	20	K
Václav Michálků		sirotek	20	K
Jan Šimků		sirotek	30	K
Václav Foglů		sirotek	20	N+
Eva Michálková		vdova	30	K
Anna N.		vdova	29	K
Marjana N.		vdova	30	K
Salomena		vdova	23	K
Eva N.		vdova	24	K
Michal Rychter		podruh	60	N-
Anna		žena	66	N-
Jan Píč		podruh	21	N-
Marjána		žena	22	N-

V této době poloviny 17. století ještě nejsou zcela pevná příjmení a občas se zaměňují i křestní jména. Stejná osoba tak může být zapisována v různých dokumentech různým způsobem, jak o tom svědčí i zápisy gruntovních knih. Platí to i pro jména poddaných také v dalších dokumentech tohoto období. Domovní čísla popisná (současná) se zde podařilo vcelku kompletně přiřadit k jednotlivým hospodářům. Pokud zůstávají rodiny bez uvedeného čp., jedná se většinou o podruhy, sirotky nebo vdovy, kteří skutečně asi nemají vlastní bydlení.

Poznámka: Výše uvedený seznam obyvatel Sobkovic k roku 1651 je uveden podle úředně vydaného souboru L. Matušiková a kol.: Seznam obyvatel podle víry 1651 Hradecko – Bydžovsko, Praha, 2017 a nesouhlasí zcela se seznamem, uvedeným v sobkovické kronice na straně 157. V kronice zapsaný seznam obyvatel uvádí čtyři rodiny obyvatel (Hanyk, Kozelka, Poláček, Štěpán) které podle našeho názoru do Sobkovic nepatří a pravděpodobně se tam dostaly při opisu, přiřazením některé ze stránek soupisu jiné obce.

Oba soupisy (Berní rula 1654 i Seznam poddaných 1651) jsou časově velmi blízké a podávají dosti obdobný přehled o majitelích sobkovických usedlostí po skončení válečné doby. Je těžké usuzovat na pohyb mezi obyvateli v letech 1651 a 1654 podle zapsaných příjmení, poněvadž ta ještě nebyla zcela ustálená. Oba záznamy shodně uvádějí v Sobkovicích v té době 10 sedláků, majitelů gruntů a 11 zahradníků, event. chalupníků bez vlastních pozemků k obživě. Rozložení selských gruntů v této době ještě respektuje původní rozdělení vsi z doby kolonizace, snad ze 14. století. Z počtu zapsaných osob a mladých rodin je možné usuzovat i na celkový počet obyvatel Sobkovic v té době. Při zapsaných 86 obyvatelích a vysoké porodnosti té doby lze předpokládat, že Sobkovic mohly vykazovat v roce 1654 cca 130 obyvatel včetně nezapsaných dětí do 10 let. Průměrný věk obyvatel Sobkovic (bez dětí do 10 let) činí pouze 27,5 roků,

se započtením dětí by byl ještě nižší. Snad je tento nízký věk důsledkem zčásti válečných útrap a zčásti tehdy běžných životních podmínek. Pouze 3 obyvatelé jsou ve věku nad 60 let. Přesto, že v kupní smlouvě na panství Kyšperk z roku 1650 je jmenován i dvůr sobkovický, nikde v seznamech 1651 a 1654 žádný sobkovický dvůr již není uváděn. Jiné dvory panství jmenovány v seznamech obcí jsou i s jejich obyvateli. Možná i proto, že sobkovický dvůr žádné vlastní obyvatele neměl a lidé k němu pouze docházeli pracovat, nebo byl zrušen již před rokem 1650 a byl jako poddanský grunt v pronájmu Jiřího Brokla, krčmáře, uvedeného zde (na čp. 2) od roku 1644.

Náboženská situace v 15. - 17. století

Zajímavá je také náboženská situace tohoto regionu. Sice nemáme žádné zprávy o Sobkovicích ze 14. až 16. století abychom blíže poznali **vývoj religiozity** v místě, máme však některé zprávy o této situaci v našem okolí.

Výlučné katolické vyznání bylo po roce 1415 napadáno v souvislosti s událostmi kolem upálení Mistra Jana Husa, a stupňující se následné vzájemné potýkání vyústilo do 15 let trvajících husitských válek. Tyto boje často postupovaly i naším krajem. V roce 1421 je zaznamenáno plenění žampašského a litického panství katolickými Slezany. Ve stejném roce opanovali husité Vysoké Mýto, Litomyšl a zpusťovali kláštery v Lanškrouně a Klášterci. V roce 1425 dobyli Sirotníci (východočeští husité) Lanšperk, v roce 1427 dobyl, tehdy na katolické straně bojující, Jan Městecký z Opočna Žampach. V roce 1428 vypálil Prokop Holý Mezilesí a v roce 1429 byl opět dobyt husity Žampach. V roce 1430 procházeli husité naším krajem při tažení do Slezska a v roce 1433 Sirotníci obléhali a dobyli Potštejn. V souvislosti s těmito válkami se spekuluje o zničení řady kostelů v našich obcích husity. Přesto, že se takový vývoj zdá pravděpodobný, neexistují pro jeho potvrzení žádné historické doklady. Husitské války znamenaly pro vzájemně páchané krutosti a násilí pro křesťanství jako celek katastrofu a pro český stát ztrátu svého postavení z doby Karla IV. jako jednoho z center Evropy. Některé osobnosti, například Petr Chelčický, se po válce snažili o určitou nápravu těchto poměrů, i když sami moc nevěřili, že je to ještě možné. Tito lidé, snažící se o obnovu církve, se začali v době čtyřicátých let sdružovat do vlastních společenství, a po dohodě s králem Jiřím z Poděbrad nakonec dostali povolení usadit se v horské vsi **Kunvaldu** na jeho litickém panství. Tam došlo v roce 1457 k **založení Jednoty bratrské**, nové církve s vlastními předpisy a kněžskou strukturou. Tato nová víra se rychle šířila, hlavně ve východočeské oblasti a přistupovali k ní jak poddaní, tak také hlavně nižší šlechta. Nová víra se následně potýkala s mnoha potížemi a zákazy, kdy musela odrazet útoky jak z katolické strany, tak ze strany podobojí. Až v roce 1575 došlo k založení České konfese, kde Jednota bratrská i církev podobojí začaly vzájemně spolupracovat. V roce 1609, za císaře Rudolfa II., došlo k podepsání Majestátu, zaručujícího náboženskou svobodu a na krátkou dobu se ustavily i vztahy s katolíky. V té době tak existovaly v zemi víra katolická, víra podobojí, augspurské vyznání a Jednota bratrská.

Následující vzpoura nekatolíků v roce 1618 proti císaři vedla k třicet let trvající válce s konečným následkem upevnění habsburské moci v Rakousku a k tvrdému prosazování pouze katolického vyznání a zákazu jakéhokoliv jiného. Uvádí se, že před rokem 1618 bylo v Čechách cca 90 % obyvatel nekatolického vyznání a podobná situace byla v té době i v některých našich obcích kyšperského panství. Přesnější zprávy z této doby nejsou.

Tlak na změnu převažujícího nekatolického vyznání na víru katolickou v Čechách i v našem okolí byl, hlavně po vydání Obnoveného zřízení zemského v roce 1627, veliký a podle Soupisu poddaných podle víry z roku 1651 u velké většiny obyvatel panství Kyšperk převažovala v té době již opět víra katolická. Kyšperk, Lukavice, Vlčkovice, České Petrovice, Celné, Mistrovice, Šedivec, Orlice byly již plně katolické a pouze v Nekoři, Těchoníně a Kunčicích bylo několik obyvatel nekatolíků. Výjimku tvořily Sobkovice, kde z 85 zapsaných obyvatel bylo 31 nekatolíků (tj. 36 %), převážně s nadějí na změnu. Bylo zde podstatně nejvíce nekatolíků z celého panství. Jinde v Čechách však byly v té době také panství a vesnice s velkým počtem nekatolíků, někde i plně nekatolické. Celkově bylo na panství Kyšperk a Orlice evidováno 1.869 katolíků a 77 nekatolíků (z toho 31 v Sobkovicích). V Hradeckém kraji bylo evidováno podle Soupisu nejvíce nekatolíků z celých Čech (50.800).

Podmínkou úspěchu rekatolizace byl dostatek katolického kněžstva, jeho hospodářské zabezpečení a znovu vybudování církevní organizace. V celém hradeckém kraji bylo tehdy 109 far se 78 filiálními kostely. Pouze 42 far bylo obsazeno řádnými duchovními a 67 far bylo neobsazených a přísluhovali při nich faráři z jiných farností nebo jezuité, nebo františkánští misionáři. Na kyšperském panství byl farní chrám v Lukavici a v Orlici, filiální kostely byly v Nekoři, Českých Petrovicích a Kunčicích. V Kyšperku kostel nebyl. Fara (lukavická) však nebyla obsazena, spravoval ji žamberský farář, orlická fara byla v té době zrušená (snad z trestu). Kde také vzít katolické faráře v nekatolické zemi?

Těžko se zjišťuje, která víra v našem okolí v době předbělohorské převažovala, zda víra katolická, podobojí (bývalí husité), nebo Jednota bratrská, nebo augspurské vyznání (luteráni). Podle některých zpráv se zdá, že v našem okolí byla nejvíce rozšířená Jednota bratrská, založená v roce 1457 v blízkém Kunvaldu. Svoji roli v náboženské situaci na panství Kyšperk v době rekatolizace mohla hrát i skutečnost, že majitel panství před rokem 1650 z rodu rakouských Losensteinů se v době válčné na panství asi moc nezdržoval a nový majitel kyšperského panství po roce 1650 Adam Mikuláš Vitanovský z Vlčkovic byl sice katolík, již od roku 1643 majitel sousedního orlického statku. Jeho manželkou však byla paní Anna Dorota Sudová z Řeneč, dcera orlického pána Jetřicha Sudy z Řeneč, který byl nekatolík a byl dokonce mezi jinými císařem trestán za podíl na povstání v roce 1618. Snad stará a do jisté míry novým majitelem respektovaná nekatolická (česko-bratrská) tradice manželčina orlického rodu Sudů z Řeneč, a možná i určitá odloučenost a menší hospodářský význam vsi Sobkovice, pomohly zde mezi obyvateli dočasně udržet ve větší míře jinou víru než katolickou.

Domek „Na Sboru“ v Kunvaldu, kde došlo v roce 1457 k založení Jednoty bratrské

Hospodářskou situaci v Sobkovicích koncem 17. století popisuje dokument, zvaný **Popis panství k roku 1691**, zpracovaný pro celé panství, tehdy v majetku Kolowratů Libštejnských (drží panství Kyšperk v letech 1684 – 1717), který uvádí řadu dalších údajů, z nichž některé jsou zaznamenány v následující tabulce. Jedná se pouze o výběr některých údajů pro ves Sobkovice z poměrně rozsáhlého dokumentu (zápis jmen je ponechán jako v německém originále):

Vysvětlivky: 1 – Polí má celkem (strychy)

2 – Osívá na zimu/ na léto (strychy, v. = věrtele)

3 – Dobytky chová (kusy) a – koně, b – voli, c – krávy, d – jalovice, e – prasata,
f – kozy, g – ovce

4 – Úrok vrchnosti platí se na sv. Jiří / na sv. Havla (zlatý, krejc, denáry)

Jméno	1	2	3							4	
			a	b	c	d	e	f	g	sv. Jiří	sv. Havla
<i>Sedláci:</i>											
Kryštof Netuschil	70	3/10	2	-	-	1	-	2	-	1, 7, 4	1, 7, 4
Nikolaus Duschek	55	3/10	3	-	-	1	-	2	-	-, 53, 4	- 53, 4
Heinrich Scholz	80	3/13,2v.	3	-	3	6	-	4	-	1, 10, -	1, 10, -
Georg Lux	50	4/12	3	1	2	4	-	-	-	-, 39, 4	-, 39, 4
Hanes Cziada	40	2,2v./10	2	-	3	-	-	2	-	-, 37, 2	-, 37, 2
Wentzl Richter	100	5/13	3	-	1	3	-	3	-	1, 14, 4	1, 14, 4
Hans Lorentz	55	3/13	2	-	3	3	-	-	-	-, 39, 4	-, 39, 4
Jacob Hrdina	55	3/10,2v.	2	-	1	-	-	-	-	-, 39, 4	-, 39, 4
Fridrich Tobiasch	90	3/12	2	-	1	1	-	4	-	-, 51, 2	-, 51, 2
<i>Půlsedláci:</i>											
Hans Richter	30	3v./3	1	-	3	2	-	1	-	-, 17, 3	-, 17, 3
<i>Zahradníci:</i>											
Wentzl Horatschek	12	2v./3	-	-	2	1	-	-	-	-, 15, 1	-, 15, 1
Hans Hlavatsch	12	-. /2	-	-	-	-	-	1	-	-, 15, 1	-, 15, 1
Hans Blecha	6	2v./1	-	-	1	1	-	-	-	-, 14, -	-, 14, -
Pavel Suchomel	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-, 2, 2	-, 2, 2
Georg Richter	-	-	-	-	1	1	-	2	-	-, 2, 2	-, 2, 2
Jacob Faltus	-	-	-	-	2	-	-	1	-	-, 2, 2	-, 2, 2
Vdova Pitsch	-	-	-	-	1	1	-	1	-	-, 2, 2	-, 2, 2
Wentzl Duschek	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-, 2, 2	-, 2, 2
<i>Chalupníci:</i>											
Caspar Kvapil	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-, 2, 2	-, 2, 2
Hans Lorentz	-	-	-	-	2	1	-	1	-	-, 1, 1	-, 1, 1
Vdova Hubálkin	-	-	-	-	1	1	-	1	-	-, 1, 1	-, 1, 1
Jacob Pokornej	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-, 1, 1	-, 1, 1
Wentzl Nastoupil	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-, 2, 2	-, 2, 2
Kryštof Pacha	-	-	-	-	2	-	-	2	-	-, 1, 1	-, 1, 1
Wentzl Jankovsky	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-, 1, 1	-, 1, 1
Franz Smrkovsky	-	-	-	-	2	1	-	-	-	-	-
Nikolaus Budisch	-	-	-	-	1	1	2	-	-	-	-
<i>Domkaři:</i>											
Nikolaus Faltus	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wentzl Brabenetz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
David Lorentz	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Georg Pokornej	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wentzl Lorentz	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-
Georg Suchomel	-	-	-	-	1	-	-	1	-	-	-
<hr/>											
<i>Celkem</i>	655	31,1/114	23	1	38	30	2	29	-	9, 17, 4	9, 17, 4
<hr/>											

Pro přehlednější identifikaci jednotlivých hospodářů uvedených v tabulce, dále uvádíme současná čísla popisná (čp.) jejich hospodářských objektů. Jejich pořadí je shodné s pořadím zápisu ve výše uvedené tabulce.

Sedláci: čp. 6, 15, 67, 54, 45, 35, 34, 24, 2

Půlsedláci: čp. 64

Zahradníci: čp. 4, 5, 55, 61, 58, 59, 62, 60

Chalupníci: čp. 3, 14, 30, 41, 52, 46, 8, 70, 71

Domkaři: čp. nelze určit, jejich majetkové zápisy v gruntovních knihách chybí

Jak je patrné z tabulky, rozsah orné půdy v Sobkovicích je uváděn k roku 1691 = 655 strychů (korců), což činí v přepočtu cca 188 ha. Z tohoto množství je osíváno na zimu 31,1 strychů a na léto 114 strychů, dohromady 145,1 strychů. Využíváno je tedy cca 23 % orné půdy, zbytek leží ladem nebo slouží jako pastva pro dobytek. Míra využívání je cca stejná jako v případě berní ruly 1654 (23,7 %) nebo vyšší než u revizitace 1677 (18 %). Množství evidovaných potahů je také nejvyšší v roce 1691 (24 kusů) a množství dobytka (krávy + jalovice) činí 68 kusů. Více dobytka je pouze v roce 1654 (berní rula), kde činí počet krav a jalovic 103 kusů. Celkově se zdá, že v roce 1691 již dochází k určité konsolidaci hospodářských poměrů panství po útrapách třicetileté války. Není zde však zohledněno obecné zvyšování robotních povinností poddaných, což s sebou nesla intenzifikace hospodaření, vyvolaná zakládáním nových panských dvorů, a tak zvyšování panského důchodu. Míru robotního zatížení poddaných na panství Kyšperk pro období druhé poloviny 17. století bohužel neznáme. Svoji roli jistě hrála i skutečnost, že panství mělo poměrně štěstí na své majitele (Vitanovští, Kolowratové), kteří nijak zásadně nezneužívali své dominantní postavení vůči poddaným.

Hospodářství a životní podmínky obyvatel v 18. století

Podmínky k životu se koncem 17. století začaly postupně zlepšovat, poněvadž i stát, který určoval robotní podmínky, i sama šlechta měla zájem, aby držitelé gruntů (sedláci) byli schopni odvádět stanovené dávky. V letech 1680, 1717, 1738 a 1775 byly vydány nové robotní patenty, které měly usnadnit postavení robotního lidu. Většinou však nebyly změny pro odpor šlechty nijak zásadní, až poslední patent uzákoňoval alespoň desetihodinovou pracovní dobu i tresty pro vrchnost za nedodržení všech ustanovení.

V roce 1681 zemřel mladý majitel kyšperského panství Hynek Jetřich Vitanovský z Vlčkovic (1643-1681), který poskytl řadu úlev hlavně kyšperským obyvatelům, zasloužil se o kompletní přestavbu zámku, jako své rezidence, stavbu současného kyšperského farního kostela, původně určeného jako zámecká kaple, zřídil ve městě špitál pro 10 chudých a potřebných z panství, osvobodil obyvatele města Kyšperka z poddanství a ve své závěti odkázal peníze také na různé dobročinné účely.

Panství se v roce 1684 dostalo do rukou Norberta Leopolda Libštejnského z Kolowrat, pána na Rychnově nad Kněžnou, který v roce 1682 pojal za manželkou Johannu Majdalenu Hrzánku z Harasova, vdovu po Hynku Jetřichu Vitanovském, a potom přešlo na jejich syna Františka Karla Libštejnského z Kolowrat. Z doby vlády pánů z Kolowrat pochází další **urbář panství, zpracovaný v roce 1710**. František Karel Libštejnský z Kolowrat prodal panství Kyšperk a Orlici v roce 1717 Harrachům z Hřebene (Ferdinand Markvard Harrach a potom Jan Jáchym Harrach) a po nich koupil panství v roce 1728 Jan Václav Breda, původem z holandského rodu, naturalizovaném v Prusku.

Urbář panství z roku 1710:

Vysvětlivky: 1. Současné čp.

2. Úrok na sv. Jiří, stejný na sv. Havla (zlaté, krejcary, denáry)

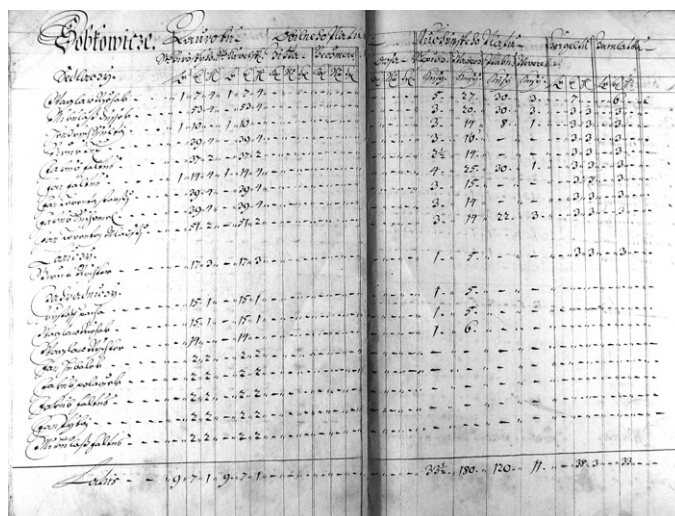
3. Kuchyňský plat slepice/ vejce/ ptáci/ veverka (počet)

4. Czergeld (krejcary, denáry) – nebylo zjištěno co přesně plat vyjadřoval

5. Poplatek za mlatbu (krejcary)

Jméno	1.	2.	3.	4.	5.
<i>Sedláci:</i>					
Václav Řehák	6	1, 7, 4	5/ 27/ 30/ 3	7, -	6
Mikuláš Dušek	15	-, 53, 4	3/ 20/ 30/ 3	3, 3	3
Hendrich Šulc	67	1, 10, -	3/ 14/ 8/ 1	3, 3	3
Jiřík Lux	54	-, 39, 4	3/ 16/ -/ -	3, 3	3
Jakub Faltus	45	-, 37, 2	2 ½/ 14, -/ -	3, 3	3
Jan Faltus	35	1, 14, 4	4/ 25/ 30/ 1	3, 3	3
Jan Lorentz starší	34	-, 39, 4	3/ 15/ -/ -	3, 3	3
Jakub Suchomel	24	-, 39, 4	3/ 14/ -/ -	3, 3	3
Jan Lorentz mladší	2	-, 51, 2	3/ 14/ 22/ 3	3, 3	3
<i>Láníci:</i>					
Jiřík Richter	64	-, 17, 3	1/ 5/ -/ -	3, 3	3
<i>Zahradníci:</i>					
Kryštof Pácha	4	-, 15, 1	1/ 5/ -/ -	-	-
Václav Řehák	5	-, 15, 1	1/ 5/ -/ -	-	-
Václav Richter	55	-, 14, -	1/ 6/ -/ -	-	-
Jan Hubálek	30	-, 2, 2	-	-	-
Jakub Poláček	58	-, 2, 2	-	-	-
Jakub Faltus	59	-, 2, 2	-	-	-
Jan Pitz	62	-, 2, 2	-	-	-
Mikuláš Faltus	61	-, 2, 2	-	-	-
<i>Chalupníci:</i>					
Fridrich Tobias	3	-, 2, 2	-	-	-
Martin Dušek	14	-, 1, 1	-	-	-
Jiřík Richter	41	-, 1, 1	-	-	-
Filip Suchomel	70	-, 1, 1	-	-	-
Jiřík Lux mladší	60	-, 2, 2	-	-	-
Pavel Suchomel	46	-, 1, 1	-	-	-
Martin Richter	13	-, 1, 1	-	-	-
Jiřík Richter	26	-, 1, 1	-	-	-
Jan Ječmínek	48	-, 1, 1	-	-	-
<i>Celkem</i>		9, 20,	- 33½/ 180/ 120/ 11	38, 3	33

V kolowratském urbáři z roku 1710 se oproti sto let staršímu stubenberskému urbáři z roku 1606 nemění v Sobkovicích počet sedláků, i když jeden z nich je ohodnocen jako „láník“, tzn. menší sedlák. Podstatný je však vzrůst skupiny zahradníků a chalupníků, kterých je celkem 17 a jejich počet tak vzrostl z původních 8 na dvojnásobek. Je to známka tlaku na požadavky k obživě, které budou stále obtížněji zajiřitelné a projeví se vzrůstem počtů vesnické chudiny (nádeníci, podruzi, žebráci). Hlavním poddanským platem je úrok, odváděný dvakrát ročně (na sv. Jiří a sv. Havla). Objevují se také další menší platy „czergeld“ a „za mlatbu“, tý-

Část zápisu vsi Sobkovice v urbáři z roku 1710

kající se pouze sedláků. Přímé zprávy o době denní roboty nejsou, obvykle se však pracovalo od svítání do soumraku, v poledne s dvouhodinovou přestávkou. Robotu ulehčovala velmi neefektivní práce. Například se uvádí: doprava nákladu na vzdálenost 60 km – 24 robotních dní, rozházení mrvy na 100 ha – 370 dnů, na zorání 0,25 ha – 2 dny apod.

Tereziánský katastr český, stav po roce 1713:

Postupem doby údaje berní ruly zastaraly, a proto bylo roku 1713 započato s prací na novém, dokonalejším podchycení veškeré poddanské půdy, jehož účelem bylo docílit spravedlivější zdanění. Nové soupisové práce byly nazývány revizitační fasse, ale poněvadž výsledný elaborát byl do definitivní formy zpracován a použit pro daňové účely až v roce 1748 za vlády Marie Terezie, ujal se pro tento fond název **Tereziánský katastr**.

Byla sepsána nejen role, ale i ostatní půda (louky, zahrady, lesy, rybníky) a pole byla klasifikována podle bonity (dobrá, prostřední, špatná), výnos luk se odhadoval počtem fůr (dvouspřežních nebo čtyřspřežních) sklizeného sena a otavy. Panská půda, i když byla v dominikální fassi také podchycena, nebyla opět zdaněna, a veškerá tíha tak zůstávala na bedrech selského lidu.

Plocha půdy nebyla měřena a poddaní ji přiznávali odhadem podle počtu vysetých korců (1 korec/strych = 93 litrů, v ploše představoval 1 korec/strych = 0,284 ha). Takto bylo napočítáno na gruntech mnohem více korců než při vizitaci v roce 1654 (berní rula). Tyto vizitace probíhaly v letech 1715 – 1727. Komise skutečně pozemky obcházely a výměru a bonitu opravovaly. Postupovaly celkem objektivně a zejména zkoumaly případy, kdy si vrchnost bývalou poddanskou půdu osvojila a připojila ke svým panským dvorům. Přes všechnu přísnost a kontrolu dokázali sedláci značnou část půdy utajit. Podle historika Pekaře unikla v tereziánském katastru ze soupisu asi pětina orné půdy. V přiznání se zapisovalo také množství dobytka, řemeslníci, charakteristika půdy, stav budov, příp. hospodářský stav obce.

Soupis hospodářů (fasse) v Sobkovicích podle tereziánského katastru 1715:

Vysvětlivky: 1. Současné číslo popisné (čp.)

2. Výměra orné půdy – všechna špatná (strychy)

3. Výměra půdy ladem ležící (strychy)

4. Výměra rolí pustých a zarostlých (strychy)

5. Fůry sena (dvojspřežní) (počet)

6. Dobytka chová (koně, krávy, jalovice, ovce, kozy)

Jméno hospodáře	1	2	3	4	5	6				
						Koně	krávy	jalovice	ovce	kozy
<i>Sedláci:</i>										
Jan Lorenc ml.	2	11	42	15	1	1	2	1	-	1
Václav Řehák	6	11	29	18	1	1	2	1	-	-
Vilím Kitnar	15	13	18	18	½	1	2	-	-	-
Henrich Scholtz	67	16	12	20	3	2	3	1	2	1
Jan Faltus	35	14	27	20	2	2	3	1	-	1
Jakub Faltus	45	10	18	10	1	1	2	-	-	1
Václav Lorenc	34	8	28	10	1	1	2	1	-	1
Jiřík Lux	54	15	18		15	1	2	3	1	- 1
Jakub Suchomel	24	10	19	15	1	1	2	-	-	1
Jiřík Richter	64	6	8	6	½	-	2	1	-	-

<i>Chalupníci:</i>									
Kryštof Pácha	4	8	-	-	-	-	-	-	-
Václav Řehák	5	8	Mají role od vrchnosti k týmž chalupám přidané (čp. 4, 5)						
<i>Zahradníci:</i>									
Václav Richter	55								
Mikuláš Faltus	61								
Jan Hlaváč	60		K týmž chalupám nic na dědično nemají (čp. 55 – 58)						
Jakub Poláček	58								
Jakub Faltus	59	mlynář							
Michal Pictz	62	tkadlec							
Pavel Suchomel	46								
Václav Kvapil	13								
Fridrich Tobias	3								
Pavel Kratochvíle	14								
Jan Hubálek	30	žebrák							
Jiřík Richter	64								
Jiřík Lux ml.	52		Ty takové chalupy na půdě obecní stojí k nim žádné role na dědično nemají (čp. 59 – 48)						
Martin Vyhnálek	70								
Jiřík Richter ml.	41								
Václav Mertelík	39								
Jiřík Kvapil	32	slepý							
Jan Ječmínek	48								

Celkem		130	219	147	12	12	25	7	2	7
--------	--	-----	-----	-----	----	----	----	---	---	---

Část zápisu vsi Sobkowitz v tereziánském katastru 1713

Tereziánský katastr český, stav po roce 1715, ves Sobkovice

(podle: Chalupa A. a kol., Tereziánský katastr český I a II, Praha, 1964, 1970)

Počet hospodářů (držitelů gruntů):

Panství Kyšperk	360
Sobkovice	13

Rozdělení půdy:	pole (strychy)	lada (str.)	porostliny (str.)	louky (vozy)	lesy (str.)
Panství celkem	4.952,2	3.098,1	2.303,1	360,2	6,1
Sobkovice	160,1	227,-	185,2	15,1	-

Rozdělení polí:	do 1 str.	1,1-5 str.	5,1-15 str.	15,1-30 str.	30 a víc strychů
Poč. hospodářů panství	54	99	129	70	8
Sobkovice	-	3	6	4	-

Prostředky k obživě jsou uvedeny: dobytkářství, předení, komerční činnost

Počet domů, k nimž nepatří žádný pozemek, kromě stavebního místa:

Počet těchto domů na panství	284
Sobkovice	16

Roboty v Sobkovicích:

Robota s koňským 2-spřežím	5 sedláků	3 dny v týdnu
Robota s koňským 1-spřežím	1 sedlák	1½ dne v týdnu
Robota s volským 2-spřežím	1 sedlák	3 dny v týdnu
Robota s volským 1-spřežím	2 sedláci	1½ dne v týdnu
Robota ruční	16 robotníků	18 dnů

Počet osedlých (srovnávací účetní jednotka pro přepočet robotníků):

Panství celkem	63 a šedesát dva šedesátičtvrtin
Sobkovice	2 a čtyřicet osm šedesátičtvrtin

Bonita polí – 7 (z osmibodové stupnice, druhá nejhorší) tj. sklídí se 3 násobek vysetého obilí
(1 = 6 násobek, 8 = 2,5 násobek)

V Sobkovicích se nachází 1 mlýn o jednom kole na stálé vodě a jednom kole na nestálé vodě, 14 nádeníků přadláků a 2 žebračí

Údaje zapsané v tabulce rustikální části tereziánského katastru (fasse) se poněkud liší od níže uvedených souhrnných údajů publikovaných v knižně vydaném Tereziánském katastru českém (1964). Jedná se o údaje výměry pozemků i počtu hospodářů, avšak může se jednat o zdánlivý rozdíl, poněvadž obě tabulky jsou členěny z rozdílného pohledu. Rovněž jsou patrné jisté rozdíly v porovnání celkové výměry (strychy) hospodářských pozemků v Sobkovicích, uváděných v letech 1654, 1677, 1691, 1715. Tyto rozdíly jsou však dobově pochopitelné.

V dominikální části katastru není v Sobkovicích zapsán žádný majetek, není zde ani panský hostinec. Na panství jsou jmenovány hostince pouze v Kyšperku, Mistrovicích, Verměřovicích, Orlici, Lukavici, Nekoři, Vlčkovcích, Těchoníně, Studeném, Rotneku a Jankovicích. V panském majetku je 7 mlýnů (Petrovice 2, Orlice, Celné, Nekoř, Těchonín, Verměřovice), 3 pily (Celné, Orlice, Těchonín) a 2 olejny (Kyšperk, Verměřovice). Kromě panských mlýnů jsou na panství i mlýny poddanské (Kyšperk – užívá vrchnost, Petrovice, Těchonín, Sobkovice, Kunčice, Mistrovice).

Sobkovice jsou zapsány k farnosti Nekoř (Nekoř, Sobkovice, Studené – 679 duší), v Nekoři je i škola.

V roce 1728 se ujímá panství nový majitel **Jan Václav Breda**, člověk ovlivněný německou osvícenskou literaturou a na svou dobu zřejmě dost vzdělaný, s řadou ušlechtilých zálib (hudba, divadlo, sběratelství). Již v roce 1728 si nechal Breda vypracovat projekt na zvýšení výnosu panství. Byly zvýšeny poplatky z 18 hospodářských domů, patřících vrchnosti, poplatky z celnice v Celném, ze sedmi vrchnostenských mlýnů jich bylo pět prodáno za 1.500 zlatých. Kromě vrchnostenských bylo na panství ještě šest mlýnů poddanských. Zvýšil výstav a kvalitu vařeného piva, pronajal pálenku. Podle projektu nebyly na panství dost využívány příhodné podmínky pro chov dobytka. Ve dvorech bylo chováno 423 krav, z toho však 383 starých, u všech dvorů byly krásné zahrady, bohužel bez užitných stromů. Rovněž lesní hospodářství nebylo dobře vedeno. Poddaní robotovali 3 dny v týdnu, ve žních podle potřeby. Přivydělávali si předěním, tkaním a obchodem s plátnem.

K opatřením, kterými chtěl Breda pozvednout výnos panství, patřila také úprava poddanských poměrů. V roce 1738 po předchozím vyměrování a zapisování nechal pro všechny vesnice panství zavést nové pozemkové knihy a zároveň provést nový nákup nemovitostí, nechal vyhotovit nový urbář a při vyměrování pozemků zhotovit mapu. Po vyměření rozdělil pozemky jednotlivých poddaných na panství tak, aby při stejné celkové výměře katastru byly velikosti selských gruntů stanoveny jednotně. Ti, kteří měli před tím nižší výměru, dostali přidáno a těm s vyšší výměrou bylo ubráno. Například v Sobkovicích byla před vyměření nejnižší výměra selského gruntu 42 strychů (12 ha), nejvyšší 85 strychů (24 ha). Po vyměření měl každý grunt 56 strychů (16 ha). S touto úpravou byla zároveň v urbáři stanovena nová výše stálých a pohyblivých platů i desátků. Následující přehled přesně zobrazuje hospodářskou strukturu vesnice před úpravou a po úpravě, podle tehdy existujících usedlostí a jejich současných čísel popisných.

Urbář panství z roku 1738 – Sobkovice:

Jméno	Před vyměření	Po vyměření
<i>Sedláci:</i>		
Anton Scholz Čp. 67	Výměra 66 strychů Úrok 1 zl. 10 krejc. Kontribuce 1 zl 6 krejc 1½ den	Výměra 56 strychů, 1¼ čtvrtce Úrok 57 krejc. ½ denáru Kontribuce 52 krejc.
Martin Lux Čp. 54	Výměra 54 str. 2 větele Úrok 39 krejc. 4 den. Kontribuce 53 krejc. 1½ den.	Výměra 56 strychů Úrok 57 krejc. ¼ denáru Kontribuce 52 krejc.
Wentzl Faltus Čp. 35	Výměra 85 str. 1 čtvrt. Úrok 1 zl. 14 krejc. 4 den. Kontr. 1 zl. 6 krejc. 4½ den.	Výměra 56 str. 1 čtvrt. Úrok 57 krejc. ¼ den. Kontribuce 52 krejc.
Johann Suchomel Čp. 34	Výměra 42 str. 2 věrt. 2 čtvrt. Úrok 39 krejc. 4 den. Kontribuce 44 krejc.	Výměra 56 strychů ½ čtvrt. Úrok 57 krejc. ¼ den Kontribuce 52 krejc.
Wilhelm Bednarsch Čp. 24	Výměra 49 str. 1 věrt. 1½ čtvrt. Úrok 39 krejc. 4 den. Kontribuce 44 krejc.	Výměra 56 strychů Úrok 57 krejc. ¼ den Kontribuce 52 krejc.
Martin Vyhnalek Čp. 2	Výměra 81 str. 1½ čtvrt. Úrok 51 krejc. 2 den. Kontribuce 53 krejc. 1½ den.	Výměra 56 strychů ½ čtvrt. Úrok 57 krejc. 1½ den. Kontribuce 52 krejc.
<i>Polosedláci:</i>		
Andreas Wagner Čp. 45	Výměra 33 str. 2 čtvrt, Úrok 37 krejc. 2 den. Kontribuce 40 krejc.	Výměra 28 str. 2 věrt. 2 čtvrt. Úrok 32 krejc. ½ den. Kontribuce 32 krejc.
Georg Steiskal Čp. 6	Výměra 67 str. 1 čtvrt. Úrok 1 zl. 7 krejc. 4 den.	Výměra 32 strychu 2 věrt. Úrok 32 krejc. ½ den.

Martin Hubalek Čp. 15	Kontribuce 53 krejc. 1½ den. Výměra 81 strychů 1¼ čtvrt. Úrok 53 krejc. 4 den. Kontribuce 53 krejc. 1½ den.	Kontribuce 36 krejc. 3 den. Výměra 32 strychu Úrok 34 krejc. ¼ den. Kontribuce 36 krejcarů
<i>Láníci:</i>		
Georg Richter Čp. 63, 64	Výměra 15 str. 3 věrt. 2 čtvrt. Úrok 17 krejc. 3 den. Kontribuce 21 krejarů	Výměra 15 str. 3 věrt. 2 čtvrt. Úrok 20 krejc. 1 den. Kontribuce 22 krejcarů
<i>Zahradníci:</i>		
Johann Doletschek Čp. 4	Výměra 12 strychů Úrok 15 krejc. 1 den. Kontribuce 14 krejc. 3 den.	Výměra 9 strychů Úrok 12 krejcarů Kontribuce 14 krejcarů
Johann Kvapil Čp. 5	Výměra 12 strychů Úrok 15 krejc. 1 den. Kontribuce 14 krejc. 3 den	Výměra 9 strychů Úrok 12 krejcarů Kontribuce 14 krejc.
Johann Richter Čp. 55	Výměra 4 str. 3 věrt. 3¼ čtvrt. Úrok 14 krejcarů Kontribuce 14 krejc. 3 den.	Výměra 5 str. 3 věrt. 3¼ čtvrt. Úrok 12 krejcarů Kontribuce 15 krejcarů
Wentzl Faltus Čp. 58	Výměra žádná Úrok 2 krejc. 2 den. Kontribuce 12 krejcarů	Výměra 1 strych Úrok 2 krejc. 2 den. Kontribuce 13 krejcarů
Wentzl Kosek Čp. 59	Výměra žádná Úrok 2 krejc. 2 den. Kontribuce 14 krejc. 3 den.	Výměra 1 strych Úrok 2 krejc. 2 den. Kontribuce 16 krejcarů
Johann Faltus Čp. 61	Výměra žádná Úrok 2 krejc. 2 den. Kontribuce 14 krejc. 3 den.	Výměra 5 strychů Úrok 2 krejc. 2 den. Kontribuce 17 krejcarů
Joseph Martinek Čp. 60	Výměra žádná Úrok 2 krejc. 2 den.	Výměra 1 strych Úrok 2 krejc. 2 den.
<i>Chalupníci:</i>		
Wentzl Scholz Čp. 46	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den Kontribuce 5 krejc. 1½ den.	Výměra 5 strychů Úrok 6 krejc. 1 den Kontribuce 10 krejcarů
Johann Vogl Čp. 13	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 1½ den.	Výměra 3 strychy Úrok 4 krejc. 1 den. Kontribuce 8 krejcarů
Johann Kittner Čp. 3	Výměra žádná Úrok 2 krejc. 2 den. Kontribuce 5 krejc. 1½ den.	Výměra 3 strychy Úrok 5 krejc. 2 den. Kontribuce 8 krejcarů
Hans Faltus Čp. 14	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 1½ den.	Výměra 3 strychy Úrok 4 krejc. 1 den. Kontribuce 7 krejc. 4½ den.
Wentzl Lorentz Čp. 30	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 1½ den.	Výměra 2 strychy Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 7 krejc. 1½ den.
Hans Georg Richter Čp. 41	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc 1½ den.	Výměra 5 strychů Úrok 6 krejc. 1 den. Kontribuce 10 krejc. 1½ den.
Joseph Suchomel Čp. 52	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 1½ den.	Výměra 1 strych Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 3 den.

Martin Vyhnalek Čp. 62	Výměra žádná Úrok 2 krejc. 2 den. Kontribuce 5 krejc. 1½ den.	Výměra 5 strychů Úrok 7 krejc. 2 den. Kontribuce 11 krejcarů
<i>Domkaři:</i>		
Johann Hlavatsch Čp. 57	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 1 strych 2 věrt, Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejcarů
Wentzl Kvapil Čp. 33	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 2 strychy Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 3 den.
Wentzl Suchomel Čp. 32	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 4 strychy Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 7 krejc. 3 den.
Georg Richter jungl Čp. 26	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 3 krejc. 3 den.
Johann Valenta Čp. 20	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 2 strychy Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 3 den.
Wentzl Jankovsky Čp. 8	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 1 strych 2 věrtele Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejcarů
Nikolaus Faltus Čp. 16	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 2 strychy Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 3 den.
Joseph Blaschek Čp. 31	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 3 strychy Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 3 den.
Anton Mertelik Čp. 39	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 2 strychy Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 3 den.
Bernard Hrdina Čp. 22	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 2 strychy Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejc. 3 den.
Johann Pitz Čp. 70	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 4 strychy 1 věrt. Úrok 5 krejc. 2½ den. Kontribuce 7 krejc. 4½ den.
vdova Jetschminková čp. 48	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 5 krejcarů
vdova Scholzová čp. 53	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 5 strychů Úrok 6 krejc. 1 den. Kontribuce ? krejc. 3 den.
Anton Scholz Čp. 69	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce ? krejc. 3 den.
Wentzl Novotny Čp. 9	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce ? krejc. 3 den.
Johann Suchomel Čp. 25	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den.	Výměra 1 strych Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce ? krejc. 3 den.

Wilhelm Bednarsch Čp. 36	Výměra žádná Úrok žádný Kontribuce žádná	Výměra 5 strychů Úrok 5 krejcarů Kontribuce ? krejc. 3 den.
Anton Faltus Čp. 10	Výměra žádná Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce 2 krejc. 3 den	Výměra 1 strych 2 věřt. Úrok 1 krejc. 1 den. Kontribuce ?
Hans Georg Simon Čp. 71	Výměra žádná Úrok žádný Kontribuce žádná	Výměra 2 strychy Úrok 2 krejcarů Kontribuce ?

Celkem	Úrok 9 zl. 36 krejc. 2 den. Kontribuce 11 zl. 17 krejc. 4½ den.	Úrok 9 zl. 42 krejc. 5 ½ den Kontribuce 11 zl. 51 krejcarů

Kromě výše uvedených dávek zaznamenává urbář 1738 ještě další dávky poddaných, které již nejsou do výše uvedeného seznamu pro nedostatek místa zahrnuty, a to:

Kuchyňský plat (náhrada za naturální dávky) ve výši cca 20 až 50 krejc. platí majetnější

Desátek (asi plat církvi) ve výši cca 1 krejcar, platí majetnější

Plat za dřevo (na otop v zimním období) ve výši cca 1 zlatý až 30 krejc. platí majetnější

Povinnost pro sedláky nadělat 3 sáhy dřeva a pro zahradníky 1 sáh dřeva do zásoby

Urbář také uvádí výši **týdenní pěší roboty** pro zahradníky a chalupníky 2 dny

pro domkaře 1 den

pro sedláky není výše roboty uváděna

Poznámka: U několika domkařů nejsou v seznamu uvedeny pro nečitelnost originálu dávky kontribuce po vyměření panství.

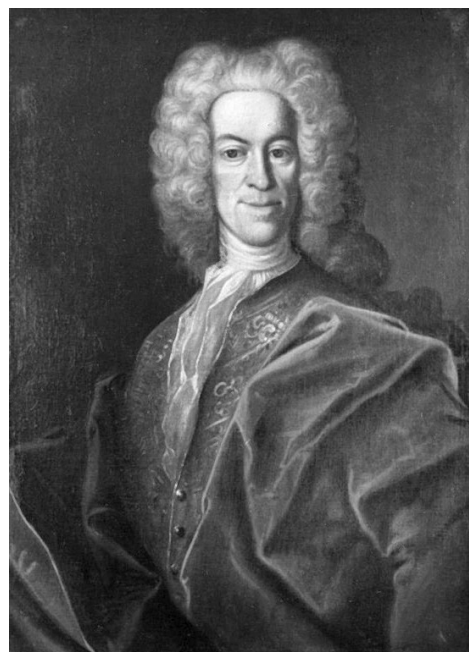
Nové vyměření postihlo nejvíce sedláky, kterým většinou pozemky ubyly, zahradníci, chalupníci a domkaři, kteří dříve většinou žádné neměli, po reformě nějaké pozemky dostali. Ve spojitosti s úpravami velikosti hospodářství byl prováděn ve všech vesnicích panství také nový nákup gruntů, podle nové velikosti hospodářství. Ten byl proveden všude, kromě vsí Bredůvky a Bořitova, které byly v té době nově založeny. Nová nákupní cena selských gruntů byla v různých vesnicích různá, na Orlici například činila 140 – 147 zlatých a splácení probíhalo postupně mnoho let (cca do roku 1800). Cena byla v některých případech snižována vzhledem k sešlosti stavení. Obnovení pozemkové držby rustikální půdy dávalo poddaným především dědické právo ke statku, pro vrchnost však byly plynulé splátky gruntovních peněz dalším zdrojem příjmů. Kromě toho, že tato pozemková reforma byla jednoznačně výhodná pro vrchnostenské hospodaření, byla výhodná i pro chudší vrstvu obyvatel (zahradníky, chalupníky, domkaře), kteří byli dříve z větší části bez pozemkové držby a nyní dostali přidělem z rozdělených gruntů větší jistotu obživy na jim přidělených pozemcích. Ze 7 zahradníků byli před reformou držitelé pozemků 3, nyní všech 7, u 8 chalupníků nebyl dříve nikdo držitelem pozemků, nyní všech 8. Z 19 domkařů nebyl dříve žádný držitelem pozemků, po reformě dostalo pozemky 15 domkařů. Vzhledem k všeobecně nízkému stupni využívání selských (gruntovních) pozemků, nebyl asi jejich úbytek pro většinu sedláků nijak zásadní problém.

Projekt na zvýšení výnosů kyšperského panství, který si nechal Jan Václav Breda vypracovat, se velmi osvědčil a jeho předpokládaný roční odvod vrchnosti 13.050 zlatých byl značně překročen. Bylo to umožněno zvýšením výnosu z chovu dobytka, který se stal nejdůležitějším odvětvím zemědělské výroby (činil cca 24 % ze všech příjmů) a z toho nejvíc činil příjem za máslo a smetanu. Dobytek byl, podobně jako na jiných statcích, pronajat šafářům, kteří platili ročně z kusu 7 zlatých. Na dvorech panství se chovalo 516 krav, 120 telat a v ovčinech 1182 ovcí. Příjem z obilní produkce dosahoval pouze 10 % z hrubého výnosu, na rozdíl od jiných velkostatků s lepší půdou, kde činil až 2/3 všech příjmů. Pěstovalo se hlavně žito a oves.

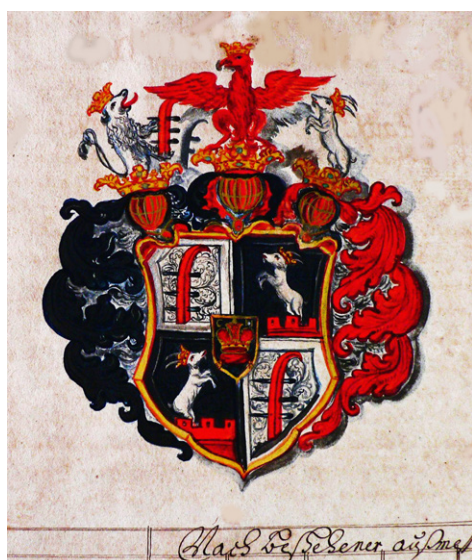
Stále stoupající tendenci měla renta poddaných a nejvyšší podíl na zvýšení této částky měla reluce roboty (náhrada roboty placením). Tato částka stoupla za celé panství až na 1.300 zlatých. Náhrada renty

v úkonech rentou peněžní byla účinným prostředkem k lepšímu využití tohoto výnosného zdroje feudálního vlastnictví, ponevadž robotní práce byla často neefektivní. Robotní práce se postupně využívala jen v míře nutné k zajištění vrchnostenského hospodaření. Z titulu vrchnostenské správy nad poddanými také plynuly vrchnosti další příjmy za povolení k řemeslům, k cestám, k službám na cizích panstvích, vybíraly se poměrně vysoké částky za propouštěcí listy (30 – 45 zlatých), tvrdě se trestalo i jakékoliv provinění. Dopadům této hospodářské reformy na kyšperském panství v roce 1738 se podrobně věnovala Mgr. Sekotová ve své studii *Kyšperský velkostatek za Jana Václava Bredy 1725 – 1740* a z její práce také pochází výše uvedené údaje.

Jan Václav Breda (1688-1740) byl k poddaným stejně neústupný a tvrdý jako jeho jiní vrstevníci, na rozdíl od mnohých z nich však projevoval dost vysokou úroveň hospodářského myšlení. Jak to však bývá, jeho nástupce, syn Jan Nepomuk Breda (1734-1766) nedosahoval kvalit svého otce a spíše je spojován s pořádáním kratochvílí a rozmařilým životem.

Jan Václav Breda (1688-1740), majitel panství Kyšperk

Znak rodu Bredů z urbáře panství z roku 1738

Část zápisu vsi Sobkovice v urbáři z roku 1738

Vývoj zástavby vsi Sobkovice

Vznik vsi Sobkovice lze předpokládat někdy začátkem 14. století, v podobné době jako jiné vesnice v okolí. Její název lze nejspíše odvodit od osobního jména lokátora nebo prvního **rychtáře jménem Sobek**. První obyvatelé byli pravděpodobně českého původu, i když později se některá německá jména objevují. Je to dáno blízkostí některých lokalit, osídlených Němci. V podobné době byly české i Mladkov, Vlčkovice a Těchonín, německé byly na panství Kyšperk pouze České Petrovice.

První osídlení Sobkovic po vymezení lokality vsi a její pluziny tvořilo 10 sedláků s jejich grunty. Byly to pozdější grunty nemovitostí čp. 2, 6, 15, 24, 34, 35, 45, 54, 64, 67, jejichž původ sahá až do doby kolonizační, a jejichž dnešní poloha je vlivem historie hospodaření již většinou změněná. Grunt čp. 2 tvo-

řila Rychta, ve starších dobách mohla být obdařena některými výsadami, je možné, že v minulosti byla i rodinná, svobodnická. Zprávy z té doby však chybí. Později zastávali rychtářskou funkci běžní poddaní, kteří vykonávali přidělený úřad ve vlastních chalupách. Někdy před rokem 1600 byla usedlost Rychta přeměněna na menší panský dvůr, kde hospodařila vrchnost, ale ani ten dlouho netrval a po roce 1650 byl zrušen. Od té doby je čp. 2 běžný selský grunt, povinný robotou, pouze s mírně větší výměrou pozemků.

Zajímavá je také historie gruntu čp. 67, který se dostal v roce 1615 do rukou Pána Jana Viheusera (je takto titulován). Pravděpodobně se jednalo o příslušníka slezského města Kladska, asi i drobného šlechtice, který se v Kladsku většinou i zdržoval a při obléhání města v roce 1626 také zemřel. Není jasné, zda v důsledku válečných událostí. Po odkoupení gruntu čp. 67 od sirotků Jiřím Richtrem, získal tento grunt v roce 1628 další urozený pán, Pan Remigius Ebner z Kryglechsteinu, hejtman kyšperského panství. Ten přebíral grunt v přítomnosti dalších úředníků panství a města Kyšperka a držel jej 10 let. Tato historie gruntu čp. 67 je trochu zvláštní, na panství neobvyklá, a není jasné, co tento zájem Pánů o něj způsobilo. Byl to grunt poněkud odloučený, s nejvyšší cenou ve vsi (400 kop míš.). Zájem o něj mohly způsobit v té době i důvody náboženské (zmizet z dohledu reformačních komisařů).

V 16. století vznikají v Sobkovicích také první zahradnické grunty s malými výměrami pozemků. Jsou to nynější čp. 55, 58, 59, 60, 61, 62, po roce 1650 také čp. 4 a 5 vzniklé z rozděleného lánského gruntu. V druhé polovině 17. století vznikají v Sobkovicích i některé chalupy, bez pozemků nebo snad s nějakými pronájmy. Byla to čp. 13, 14, 41, 46, 70, 71 – mlýn.

Podle tohoto počtu by bylo v Sobkovicích kolem roku 1700 celkem 24 různých hospodářství, snad schopných samostatné obživy. Není vyloučeno, že existovaly některé další, dnes nezjištěné stavby.

Prudší stavební rozvoj nastává po roce 1700, kdy stabilnější hospodářská situace, umožněná i pozemkovými reformami hraběte Jana Václava Bredy a vynucená stoupajícím počtem populace, umožnila další rozšíření zástavby, a hledání tak způsobů bydlení a obživy pro své přibývajících obyvatele. Od začátku 18. století, asi do roku 1780, zde vznikají další, převážně podružská stavení. Jsou to dnešní čp.: 3, 8, 9, 10, 11, 12, 16, 20, 22, 23, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 36, 38, 39, 42, 43, 44, 48, 49, 53, 57, 63, 69

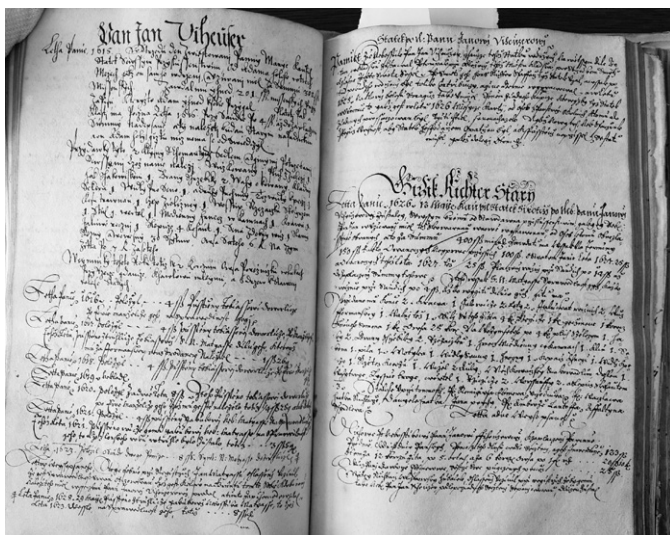
Všech stavení je v Sobkovicích kolem roku 1780 podle našeho zjištění 54. Když v roce 1790 publikoval Jaroslav Schaller Topografii království českého, zaznamenal v Královéhradeckém kraji, panství Kyšperk, ve vsi Sobkovice 56 domů. Jak je patrné, námi zjištěný počet se s jeho zjištěním prakticky shoduje.

Asi od roku 1780, kdy dochází k uvolnění nejtvrďšího nevolnictví, do doby zrušení roboty v roce 1848, přibýlo v Sobkovicích dalších cca 32 nových domů, i přesto, že v období po roce 1810 prodělával rakouský stát značné hospodářské potíže, způsobené vyčerpávajícími válkami i státním bankrotem v roce 1811. V této době vznikla tato další sobkovická hospodářství: čp. 1, 7, 17, 18, 19, 21, 28, 37, 40, 47, 50, 51, 56, 65, 66, 68, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87.

Od roku 1869 dochází k pravidelnému, státem organizovanému sčítání obyvatel, vždy po cca 10 letech, které již podrobně zaznamenává jak všechny stavební objekty, tak i počty obyvatel. Tento způsob zjišťování trvá v celém státě dodnes a jeho výsledky jsou archivně uchovávány.

Polohu gruntů prvních sobkovických sedláků je možné označit jako úsekovou pluzinu, rozkládající se v nepravidelných tvarech rozmístěných kolem vsi. Jejich rozložení, které se po staletí neměnilo, lze ještě přibližně identifikovat podle katastrálního mapování z roku 1840 (indikační skica). Na západní straně se nachází pozemky gruntů čp. 2, 24, 34, 35, 45, na horní, severní části katastru jsou grunty čp. 6 s Faltusovým kopcem a čp. 15 a na východní straně katastru navazují grunty čp. 24, 54, 64 a směrem k řece Tiché Orlici grunty čp. 67. V úseku mezi grunty čp. 64 a 67 jsou nepravidelné úseky zahradnických pozemků čp. 52, 55, 58, 59, 60, 61, 62. Takto přibližně byly asi původní sobkovické grunty vymezeny, samozřejmě v následujících letech 18. až 20. století došlo k řadě majetkových změn, které tuto původní gruntovní strukturu značně rozbily.

Také **poloha stavení** v rámci obce, které byly při posledním číslování v roce 1805 označeny v pravidelné posloupnosti od čp. 1 v horní části vsi směrem dolů k řece až ke mlýnu čp. 71, doznala řady změn. Některá stavení byla, zrušená, třeba vyhořela, jejich čp. byla většinou přenesena na jiné místo v obci. Dnešní stav již zcela neodpovídá původní zástavbě a také zápisy historie osídlení některých usedlostí, zaznamenané v další části knihy, se mohou v některých případech týkat dvou různých poloh stavení,

Část zápisu gruntu čp. 67 z gruntovní knihy

také často setkáváme. Převážná většina starého číslování je v pořádku. Stavení, postavená po roce 1805 (poslední číslování) do současnosti (čp. 72 – 141), jsou rozmístěna v rámci obce již nepravidelně, podle doby stavby a místa parcely stavitele a narušují tak původní, pravidelný sled číslování domů z roku 1805. Svoji původní polohu však mohly změnit i některé novostavby v rámci číslování čp. 1 – 71.

při stejném čp. (čp. zrušené a znovu na jiném místě udělené). Poněvadž zápisy o těchto změnách nejsou nikde evidovány, nebylo asi možné všechny změny vzniklé v průběhu historie, v textu zápisů zachytit. Podle našeho názoru změnila polohu od roku cca 1840 (indikacní skica stabilního katastru) do současnosti zásadním způsobem následující stavení: čp. 1, 4, 16, 17, 28, 33, 35, 37, 40, 48, 50, 63, možná i další. Mapování 1840 ještě zachycuje vcelku původní rozmístění domů po číslování v roce 1805. Staré číslování domů (NC) platné v letech 1770 – 1805, nebylo pro některá stavení, postavená kolem roku 1805 již zjištěno, v některých případech může být NC nejisté, někde jsou uváděna i jiná NC, může se však jednat i o chyby původních zápisů, s čímž se

Náboženská situace v obci

Kolem poloviny 18. století nastává i uklidnění náboženských poměrů, po konání některých řádových misí a také odchodu do ciziny některých nekatolíků, i z našeho okolí (Čermná, Nepomuk). V této době jsou již postaveny nebo obnoveny i některé kostely v okolí (Kyšperk 1680, Kunčice 1685, Nekoř 1698, Těchonín 1704, Orlice 1711, Jablonné/ O. 1725) a také v Sobkovicích se uvažuje o stavbě alespoň kaple. Obecní kronika se zmiňuje, že před stavbou vlastního kostela, byla místním lidem čtena mše svatá ve světnici chalupy Martina Lorence čp. 54.

Stará obecní kronika zmiňuje situaci, kdy v letech po roce 1717 nastala velká nouze, hospodáři byli nuceni vypůjčovat si mnoho korců ovsu k setí od vrchnosti a prosili modlitbou všechny svaté o pomoc. Po svatořečení sv. Jana Nepomuckého (1729) nastala mezi lidem velká radost a již také před svatořečením byla v zemi rozšířená velká úcta k tomuto světcovi. Také tehdejší nekořský pan farář učinil v té době vynikající kázání k oslavě tohoto světce a českého patrona. Toto kázání pohnulo tehdy přítomného sobkovickeho rychtáře Jiřího Richtra, na oko křesťana, ale v srdci husity, který vyzval upřímně a celým srdcem tohoto pana faráře, pokud by to nebylo proti jeho a svaté konzistoře vůli, aby se zde vystavěla kaple, kde by se mohly konat mše svaté. Myšlenka se ujala a k tomuto účelu byli svoláni sousedé a radili se, pod jakým zasvěcením (kterého svatého) bude kaple stavěna. Rychtář Richtr podle kroniky k sousedům tehdy pravil:

Já bych měl pro sebe také svého svatého, já ale myslím, než co tomu říkáte, nechci Pána Boha hněvat, poněvadž on bez potřeby zázraků nečiní, přestanete-li na tom, neb skrze velké sucho a neúrodu do té největší chudoby jsme přišli, tak aby ten svatý od nás byl ctěn a té budoucí kaple patronem byl, na jehož den by nám všemohoucí Pán Bůh dešť seslati ráčil.

V té době bylo velké sucho a tehdejší sousedé neměli velkou naději k božimu požehnání. Na den svatého Prokopa 4. července 1724, tehdy v Nekoři jsouce všichni shromážděni na mši svaté, přišel hojný déšť. Jak vyšli z kostela, všichni jásali a jednomyslně volali, ať budoucí kaple v Sobkovicích je vystavěna ke cti svatého Prokopa, patrona kaple i celé obce sobkovicke. Nato se hned s největší radostí dva muži vypravili na slavnou kancelář, aby bylo vrchností uděleno povolení. Dříve se však ještě událo něco podivného. Na místě, kde měla stát kaple svatého Prokopa, se radili Jan Richter a Jiří Richter a Jiří Richter mladší, a aniž by se čeho nadáli, spadla mezi ně velká větev hrubého dřeva a zapíchla se mezi ně. Žádnému z nich se nic nestalo ani žádná jiná škoda. Z jejich vyprávění bylo zřejmé, že kdyby se větev jen o maličko

odchýlila k někomu z nich, zabila by ho, nebo těžce poranila. Z větve bylo $\frac{1}{4}$ sáhu dřeva. Z kronikářského zápisu se zdá, že události byl přiřkládán nadpřirozený význam.

Občané Sobkovic patřili pod farnost Kyšperk, od roku 1706 pod nově zřízenou farnost v Nekoři, a také i návštěva kostela byla pro ně povinná ve své farnosti. Pokud někteří z různých důvodů návštěvy bohoslužeb zanedbávali, byli za to i trestáni. Sobkovicí kronika například poznamenává, že Jakub Šulc z čp. 32, byl z tohoto důvodu povinen chodit do kostela do Kyšperka, kde měl i přikázané místo. Je to však informace dost podivná, poněvadž v době dospělosti tohoto Jakuba Šulce (*1769) měli již v Sobkovicích vlastní kostel (1774) a pod farnost Kyšperk patřili Sobkovice pouze do roku 1706, potom pod faru v Nekoři.

V roce 1758, třetím rokem sedmileté války s Pruskem, kdy náš kraj trpěl vojenskými nájezdy, přišel podle kroniky, dne 11. listopadu do vsi celý regiment červených husarů s celým štábem i regimentspáterem. V příbytku Martina Lorence čp. 54 byla tehdy čtena první mše svatá, po které zavolal k sobě regimentspáter hospodáře Martina Lorence a řekl mu:

Milý hospodáři, vy ani pomyslet nemůžete, jaká se vám a vašemu příbytku stala čest, že můžete v něm přinášet největší oběť Bohu Všemohoucímu. Mám za to, že jsem první, který v tomto nepřístupném místě té svatě oběti začátek učinil a že svým časem mě posvěcený kněz následovat bude.

A také se tak stalo, neb dle povolení slavné konzistoře, byla několik sáhů od tohoto příbytku a na tomto gruntě **postavena v roce 1774**, padesát let od vlastního rozhodnutí o stavbě, kaple svatého Prokopa.

Poznámka: Podle zápisů gruntovních knih v čp. 54 žádný Martin Lorenc v dotyčné době nebydlel. Od roku 1724 zde bydlel Martin Lux – otec a od roku 1754 (i v době stavby kostela) zde bydlel Martin Lux (1724-1794) – syn. Jeho manželkou byla Veronika Lorencová z Nekoře. Zřejmě jde o tradici zkomolenou informací.

Kronika poznamenává, že než se dokončil rok 1820, vystřídal se 36 pánů duchovních, z nichž někteří v tu dobu ještě žili, kteří v tom chrámu Páně služby Boží konali a mezi kterými byl i na nejvyšší důstojenství povýšený P. I. Anton Prokopec, kterého Jeho Svatost Papežská Pius VI., za panujícího císaře Josefa II., biskupem Ladijovským (?) potvrdila. Ten zde na posvěcení našeho kostela zanechal slavnou památku, totiž ostatky svatého Prokopa, které měl zavěšené na svém šatě a na žádost tehdejšího zádušníka a představených obce promluvil při jejich věnování těmito slovy (Kronika): „*Pro milého nic těžkého, věnuji vašemu chrámu Páně za poklad*“. Kostel tak byl vysvěcen biskupem Antonínem Prokopcem za přítomnosti nekořského faráře Jana Nepomuka Panznera.

Na chrám byly prostředky strádány a od dobrodinců darovávány více než 50 let, nežli se mohl alespoň částečně postavit. Hřbitov byl postaven v roce 1776, rozšířen byl v roce 1895 na východní straně a opatřen novou zdí. Věž a kostnice byly postaveny v roce 1794. V kapli se **nacházely 3 zvony**, První svatých Jakuba, Anny a Prokopa, ulitý v roce 1737 a vážící 40 liber. Druhý, svatých Crhy a Strachoty, ulitý 1776 a vážící 1 cent a 10 liber. Třetí, svatých Prokopa a Václava z roku 1802 vážící 2 centy a 60 liber. Identifikace těchto zvonů se poněkud liší od identifikace stejných zvonů při jejich odebrání v roce 1916. Dne 20. července 1805 byla svěcena v kostele **nová křížová cesta**, věnovaná panem děkanem Janem Panznerem, velikým dobrodincem tohoto chrámu. Dále truhlář František Kopecký z čp. 30 zhotovil práci truhlářskou, jakož i portál udělat a štafírovat (pozlacovat, ozdobit) nechal a nové záclony pořídil.

Poznámka: Cent český představoval hmotnost 100 liber po 513,75 gramech = 51,37 kg.

Cent vídeňský představoval hmotnost 100 liber po 560 gramech = 56 kg.

Kostel byl v roce 1824 opravován a dne 14. listopadu 1824 bylo zde slaveno 50. výročí jeho výstavby. Za různé opravy bylo zapláceno 1.077 zlatých, 35 krejc. Při této příležitosti bylo z kazatelny oznámeno, že dne 14. listopadu 1758 se konala u Martina Lorence čp. 54, v jeho příbytku, první mše svatá.

Podle kroniky bylo od roku 1731 v Sobkovicích slaveno posvícení, s povolením vrchnosti, v neděli po svatém Severínu. Dříve bylo slaveno posvícení v neděli před svatým Matoušem. Tato posvícení byla slavena s nekořskými, poněvadž v Sobkovicích kostel nebyl.

Dne 21. dubna 1826 byl u kostela postaven nový **kamenný kříž**, který zhotovil mistr pan František Tobeš z Pastvin. Za jeho zhotovení bylo vydáno 235 zlatých 29 krejc. V roce 1848 byl v Sobkovicích na hlavní oltář postaven nový obraz sv. Prokopa s darováním od dobrodinců. V roce 1858 byla opravena

kazatelna, kterou štafíroval pan Julius Hejkrlík z Jablonného za 32 zlatých a dále v tomto roce zhotovil Julius Hejkrlík obraz Narození Krista Pána za 11 zlatých. Dne 17. října 1858 dohotovil pan Julius Hejkrlík oltář Panny Marie za obnos 47 zlatých. Na další opravy svatého kříže daroval pan František Šejvl čp. 58 obnos 21 zlatých. Toto se stalo za časů představeného Vincence Suchomela z čp. 15 a zádušníka Josefa Faltusa z čp. 60. Záznam z roku 1857 mluví o pořízení nových varhan a pedálů a k tomu všemu bylo darováno od dobrodinců: Od zeměpána 100 zlatých, nejmenovaného kanovníka z Prahy 20 zl., pana hejtmana Faltusa 10 zl., Kateřiny Stejskalové 8 zl., Františka Faltusa čp. 22 – 20 zl., Vincence Reinelta 8 zl., Antonína Šulce 8 zl. Celkem 174 zlatých. Celé vydání činilo 227 zlatých a rozdíl byl uhrazen z kostelních příjmů.

V roce 1883 byla **svěcena křížová cesta**, kterou kapli darovala paní Anna Zappová, manželka kyšperského panského myslivce Josefa Zappa, rozená Fišerová ze Sobkovic čp. 34. Její manžel Josef Zapp je známý tím, že přivezl na pokyn hraběte Marcolinoho v roce 1824 z Drážďan do Kyšperka slavné Napoleonovy saně v kterých tento vojevůdce prchal z Ruska. Světící kněz byl z řádu redemptoristů z Hory Matky Boží u Králík. V roce 1885 darovala do zdejšího kostela paní Anna Šťovíčková, svobodná, bytem v Nekoři, rozená ze Sobkovic, nový skleněný, křišťálový, 8-ramenný lustr, za sumu 60 zlatých. V roce 1895 za starosty Josefa Faltusa z čp. 43 a zádušníka Vendelína Fišera z čp. 34, byly provedeny na kostele některé opravy. Byla zbořena hřbitovní zeď a byla zhotovena nová, slabší, na kterou se položily pískovcové dláždě. Dříve byla hřbitovní zeď pokrytá šindelem. Také v sakristii byla položena nová pískovcová dlažba, jakož i u kazatelny, kde byla dříve cihlová. Toho roku byl také kostel pokryt šindelem a celá střecha natřena červenou olejovou barvou. Náklady činily přes 700 zlatých. Opravy byly provedeny za starosty Josefa Faltusa čp. 43 a zádušníka Vendelína Fišera čp. 34. Dne 15. srpna 1893 se konala ve zdejším kostele primiční slavnost, kdy zdejší rodák František Faltus, kněžský novosvěcenec, zde slavil svou první mši svatou.

V roce 1901 za starosty Aloise Netušila z čp. 44 byly do kostela opět pořízeny z milodarů a kostelních vkladů uložených u občanů, nové varhany za 800 korun. Zhotoveny byly od Josefa Hubičky z Prahy Smí-

Škola a kostel z roku 1774

Kostel z roku 1774, zadní část

chova. Jejich cena činí 1.600 K. V roce 1909 za starostování mlynáře Václava Javůrka z čp. 71, byly pořízeny na kapli věžní hodiny, koupené z odkazu hejtmana Františka Faltuse, rodáka z Bořitavy, který daroval 40 zlatých. Určitý obnos byl Faltusem uložen na úrok, až potřebná částka dosáhne hodnoty potřebné pro pořízení nových hodin, což trvalo přes 50 roků. Další peníze věnovali František Faltus z čp. 61 – 30 zlatých a soukromník Josef Janko čp. 45 – 20 zlatých. Byli i další dobrodinci s menšími částkami.

Výše uvedený hejtman František Faltus, narozený v roce 1773 v Bořitově čp. 19, je zajímavá regionální osobnost. V mládí se doma nepohodl s otcem, utekl a dal se naverbovat k vojsku. Vydržel tvrdý výcvik a bojoval v mnoha zemích, v Bavorsku, Francii, Itálii, na Balkáně proti Turkům, a vydržel tak 30 let ve službách císaře pána. Zúčastnil se třinácti polních tažení, při kterých prodělal tři obléhání, až dosáhl důstojnické hodnosti. Není jasné, zda se ještě někdy podíval do své rodné vesnice. Za svoje vojenské zásluhy byl samotným

císařem Františkem I. jmenován dne 15. února 1824 ve Vídni do šlechtického stavu a mohl užívat titul „Franz von Faltus“. K tomu mu byl propůjčen po délce půlený erb červený a modrý, podložený třemi heraldickými korouhvemi a nad nimi uprostřed v dělení štítu se vznáší zlatá hvězda, vpravo pak v červeném poli na zelené půdě vykročený jeřáb ve zlatě a v modrém poli se z okraje štítu vypíná strmá skála a z ní obrněná paže přísahá taseným mečem se zlatým drždlem. Faltus zemřel jako penzionovaný důstojník ve vojenské invalidovně v Trnavě dne 23. února 1857. V závěti věnoval pro svoji rodnou osadu nadaci pro bořitovskou školu ve výši 1.000 zlatých CM.

Drobné sakrální stavby v obci:

Kolem roku 1875 byla postavena na horním konci obce, u cesty ke Studenému, **kaplička**. Jejím stavitelům byl chalupník František Suchomel z čp. 7.

*Kaple na Faltusově kopci
z roku 1875*

V roce 1891 byla postavena v obci u čp. 30 **socha Panny Marie**. Daroval ji sobkovický rodák z čp. 34 Vincenc Fišer (1827-1894), bydlící v Klášterci (Lhotka), který také daroval dalších 1.000 zlatých na opravu kostela a 200 zlatých pro chudé.

Je zmiňována i další **socha Panny Marie**, vystavěná v roce 1900 na pozemku budovy čp. 45. Byla postavena rodinou pana Janka, který prý měl na hospodářství výměnkáře, kterého se potřeboval zbavit, a tak mu připravil do večere jed. Část této večere však snědlo jeho vlastní dítě a do rána zemřelo. Na usmíření a jako pokání nechal prý Janko postavit tuto sochu svěťce.

Doba slezských válek 1740 – 1763

Tyto informace, týkající se našeho kraje v době slezských válek, jsou rodinným vzpomínkovým materiálem jamenského občana Jana Stejskala, vydané tiskárnou Aloise Otavy v Kyšperku roku 1936, pod názvem Válečný rok 1866, který uvádí i některé vzpomínky na tuto starší válku. Jiné dokumenty z této válečné doby, ve vztahu k našemu okolí nebyly zjištěny:

Již po prvním pruském vpádu do Slezska v roce 1741, konaly jednotlivé pruské oddíly výpravy z Kladska, Bystřice přes Mittewalde k nám do okolí, kde nejen rekvírovaly, ale přímo kradli vše, na co přišli: koně, dobytek, ovce, seno, slámu, obilí, mouku, peřiny, plachty, vše se jim hodilo. Všude z nich měli strach, nikdo však nesměl prchat, Prušáci hned stříleli. Přicházeli obvykle od Lichkova a od Mladkova, přímo lesem přes Těchonín, Jamné a Jablonné. Chytali mladé chasníky, téměř děti, a oblékali je do prušáckých tmavomodrých fraků. Na hlavu jim naráželi vysoké čepice s koulí na špici, podobné biskupským infulím. Takto schytnané mladíky odváželi do Pruska, aby je rodiče více neviděli. Ze starých

zápisů bylo možné najít i některá jména těchto nešťastníků (asi jamenských): Jiřík Bednář, Václav Krátký, Vincenc Sršeň a jeden neznámý. Tento poslední s Bednářem se již nikdy do rodné vsi nevrátili, ani žádná zpráva po nich nezůstala. Václav Krátký se vrátil po 6 letech, zubožený, vysílený a nemocný z Kladska, odkud jej propustili, aby doma jen zemřel. Sršeň se vrátil jako 70letý stařec, kterého již nikdo nepoznal a ani on již nikoho nepamatoval. Po 50 letech služby v pruském vojsku u dragounů byl propuštěn jako nepotřebný, vyveden za hranice, aby přišel obci na obtíž. Také dívky se před prušáky skrývaly, poněvadž když se některá důstojníkovi zalíbila, nechal ji přetáhnout přes hranice a tam střežiti. Utíkali proto do lesů a čekali až prušák odtáhne. Na hospodářích vymáhali prušáci výpalné.

Jak válka nebrala konce, přizpůsobovali se i naši občané. Nechávali hlídat lesy směrem k Těchonínu, Boříkovicím a Lichkovu a vysílali posly k Mladkovu i dále aby se chránili před náhlým přepadem. Vše cenné se schovávalo a zakopávalo. Občas se v kraji objevilo i vojsko královské, konající hlídky, zejména Panduři a Chorvaté, nazývaní „Kroboti“. Boje zde žádné svedeny nebyly, ale vojska se často střídala. Například dne 11. listopadu 1758 přimaširoval do Sobkovic celý regiment červených dragounů, se vši výpravou a tři dny zde táborem ležel.

Všechna vojska, naše i Prušáci, potřebovala při přesunech na různá místa mnoho příprzeží. Tehdy se říkalo, že hospodáři jezdili „na profanty“ a často byli drženi ve vojenských táborech celé týdny. Vojsku vozili seno, slámu, mouku, chleba, oves, ba i nemocné a raněné a také zbraně a střelivo, vše pod názvem, že vezou „magacín“, Pro představu uvedeme příprzeže konané z Jamného v časovém horizontu cca měsíc a půl:

6. listopadu 1756 byly vyslány 3 fůry magacínu z Pardubic do Landshutu (dáno 15 zlatých)

9. listopadu 1756 byly vyslány 3 fůry z Litomyšle do Trutnova (dáno 15 zlatých)

18. listopadu 1756 byly vyslány 2 fůry do Litomyšle a vráceny (dáno 2 zlaté)

20. listopadu 1756 byly vyslány 4 fůry do Landshutu (dáno 18 zlatých)

26. listopadu 1756 byly vyslány 3 fůry do Litomyšle a odtud do Landshutu (dáno 15 zlatých)

10. prosince 1756 byly vyslány 4 fůry z Litomyšle do Landshutu (dáno 39 zlatých)

17. prosince 1756 odvezli 14 centů naší mouky do Jablonného

Výlohy povozníků, spojené s provozem, jim byly hrazeny z výběru kontribucí od poplatníků, které opět platili většinou stejní lidé. Na vykonaných příprzežích to zase dostali zpět. Jiného výdělků než povoznictví nebo přádko tehdy nebylo, Za 1 den práce s 2 koňmi se platil 1 zlatý. Kde nestačili koně, byli posíláni muži s trakary k vezení sena, ovsa i chleba. Kronikář například uvádí, že 15. dubna bylo vysláno 15 trakarníků z Jamného do Pardubic, byli tam 4 dny a vozili magacín. Bylo jim dáno 15 zlatých.

Obec také musela stavět rekruty a ty dopravovat k odvodu. Samozřejmě nikdo nechtěl tuto službu vykonávat a tak musela obec často rekruty kupovat. Většinou nějaké tuláky nebo chudáky v bezvýhodné situaci, kteří za poplatek tuto službu vzali. Cena takového rekruta byla různá cca 20 – 70 zlatých. Obec také slíbila jejich matkám podporu.

Dne 23. března vpadl Prus o velké síle přes Mladkov a Těchonín do našeho okolí. Tábořil od Černovic až po Jamné a žádal velké rekvizice na obilí, dobytek, seno a dříví pro svůj tábor. Naštěstí trvala okupace jen 2 dny, poněvadž Prušáci zjistili, že u Žamberka se shromažďuje císařské vojsko, v noci se ztratili a nezastavili se, až u Bystřice. Císařští přitáhli až do našeho okolí, hlavně „Kroboti“ (Chorvaté). Společně s kyrysníky obsadili všechny cesty vedoucí od Mladkova k Jablonnému a Jamnému, také kralickou cestu od Boříkovic a od Červené Vody. Rovněž i příčníci stále přejížděli panduři a kyrysníci. Drobné jezdecké potyčky byly svedeny v Lichkově, Petrovicích, Dolní Lipce, Bobošově a v Herzogswalde v Prusku.

V roce 1758 kronikář zaznamenává, že jenom v tom roce bylo z Jamného vysláno na „profantech“ (doprava magacínů) 61 trakarníků a 119 povozů po páru koní, někteří mládenci byli odvedeni k vojsku. Dne 1. února 1759 bylo odvezeno do Jablonného 10 centů a 60 liber vlastní mouky a 1.000 porcí sena. Vydržování 3 pruských oficírů s jejich koňmi a vojáky stálo přes 500 zlatých, za svíčky pro kapitána zapláceno 52 krejcarů. Koncem května přitrhlo nové vojsko pěší i jízdní a tábořilo zde delší čas. Podobné události a nucené dodávky armádě se střídaly i nadále a ne jiné to bylo asi i v blízkých Sobkovicích. V roce 1760 se platilo za rekruta až 90 zlatých a k tomu útraty až 10 zlatých a rodičům od obce podporu. Toho roku 25. ledna přišli panduři, kterým bylo nakoupeno chleba za 32 zlatých a krátce nato i dragouni. Pro potřeby armády bylo vysláno toho roku 92 povozů a 120 trakarníků, kteří jezdili do Kladska, Broumova, Hradce, ale i Trutnova, Boleslavi, Čáslavi, Kolína, i do Prahy. Obec tak odvedla 66 centů 48 liber mouky, 251

centů sena a značné množství ova. V roce 1762 odvedla obec Jamné na výživu armády 93 centů 70 liber sena, 43 centů 42 liber mouky a 65 strychů ova (cent český = 51,4 kg).

V roce 1763 již bylo vysláno k válečným potřebám méně povozů a ukazovalo se, že se válka snad už chýlí ke konci. Posledními vojáky zde byli dragouni a po uzavření míru ještě husaři, s kterými museli povozníci jeti až do Prahy a vězti jejich zavazadla.

Rakouští vojáci v době slezských válek

Pruští vojáci v době slezských válek

Rychtářská funkce v Sobkovicích

Z období 17. až 19. století známe i některé sobkovické vesnické funkcionáře, jejichž jména se podařilo zachytit z některých zápisů gruntovních knih. Žádný úřední **seznam rychtářů** není nikde k dispozici, a tak jsou tato zjištění pouze náhodná.

Vesnický rychtář byl jmenován vrchností, které byl poddán a byl zpravidla zcela nebo zčásti osvobozen od roboty. Často míval i nějakou živnost (krčmu, pekařství, řeznictví, mlýn apod.). Řídil obec, vodil poddané na robotu, snoubence na kancelář, rekruty k odvodu, sepisoval smlouvy, sbíral desátky na faru. Také vyřizoval drobné sousedské spory a měl na starost věci konskripční a vojenské dodávky. Prakticky však můžeme říct, že v Čechách je poddanský rychtář od 16. století obyčejným poddaným, pověřeným výkonem rychtářského úřadu. Rychtářské funkce byly zrušeny v rámci zrušení patrimoniální (vrchnostenské) správy v roce 1849. V Sobkovicích je zapsána v 17. století (1606) rychta „vejsadní“, což znamená, že byla obdařena některými nejmenovanými výsadami. Pravděpodobně se v 17. století jednalo o zbavení nebo omezení robotní povinnosti během vykonávání rychtářské funkce, případně možnost vykonávat nějakou živnost. V dřívějších dobách se zde mohlo jednat i o rychtu dědičnou, svobodnou, jejíž kořeny mohou sahát až do doby kolonizační, je to však pouze spekulace. Tuto vedoucí funkci vesnice zastával původně lokátor, který řídil kolonizaci. Osoba rychtáře byla určována vrchnostenským úřadem, konšely si asi vybíral sám rychtář.

Z různých pramenů se podařilo zjistit následující sobkovické rychtáře:

Kolem roku 1640 – Matěj, rychtář z čp. 2

Kolem roku 1645 – Václav Kratochvíle z čp. 35

Kolem roku 1651 – Valentin Richter z čp. 64

Kolem roku 1760 – Franz Schulz z čp. 67

Kolem roku 1765 – František Kosek z čp. 59

Kolem roku 1774 – Jiřík Richter z čp. 39

Kolem roků 1790 – 1810 – Antonín Netušil z čp. 64, konšelé: Franz Stejskal, Franz Suchomel

Kolem roku 1821 – Jan Richter z čp. 45

Kolem roků 1824 – 1841 – Jan Faltus z čp. 60, konšelé: Josef Schulz, Franz Schulz, Josef Faltus, Jan Schulz

Kolem roků 1843 – 1845 – Jan Richter z čp. 45, konšelé: Karel Faltus, František Mertelík,

Kolem roků 1846 – 1851 – Vincenc Suchomel z čp. 15, konšelé: Franz Mertelík, Jan Vychytil, Jan Faltus,

Jan Lorenc

Vincenc Suchomel byl i prvním obecním představeným po zrušení rychtářské funkce.

Obecní kronika také zmiňuje, bez dalšího upřesnění, že první rychtář se šenkem byl v Sobkovicích Barnet v čp. 60. Tuto informaci se nepodařilo potvrdit.

Hladomor v Čechách v letech 1771 – 1772

Lidé v minulosti často trpěli různými epidemiemi, mory a jinými neduhy. Podobně bylo i v letech 1769 a 1770, které provázela nepřízeň počasí a při tehdejších křehkém způsobu hospodaření způsobila pohromu. V roce 1769 nastaly dlouhotrvající deště, které zničily mnoho úrody. V březnu 1770 začal hustě padat sníh, napadlo ho víc než půl metru a ležel na polích přes čtrnáct dnů. Pak náhle roztál a prudké tání přivodilo velké povodně. Na polích stála voda a to znemožnilo setí. Se setbou se mohlo začít až koncem dubna. Snad by se bývalo vše napravilo, ale opět přišel nevídaný rozmar počasí, předchozí sníh vystřídalo neobvyklé sucho, které trvalo až do poloviny června. V důsledku toho byla úroda velmi špatná a ani příští rok to nebylo lepší. Začal být nedostatek chleba, ceny potravin stoupaly a množily se počty žebráků, chodících od domu k domu a prosících o almužnu.

Podle Kodytkovy Kunvaldské kroniky se platilo v roce 1770, hned jak začaly žně, za malý koreček žita 4 zlaté 30 krejc. Toho roku byla úroda nejvýš 20 snopů po hrubém korci, většinou se však nesklidilo nic. Ke konci roku stál koreček žita 6 zlatých, v únoru 1771 okolo 9 zlatých 30 krejc. a tu teprve velká nouze všude vlezla, Nakonec se prodával korec žita za 16 zlatých a v Německu ještě víc. Korec pšenice stál 18 zlatých, ječmen 11 zlatých, oves 1 malý koreček 6 zlatých. Lidé jezdili pro obilí až do Uher. Jeden zlatý měl 60 krejcarů a to vydělal zednický mistr za čtyři dny, tovaryš za šest dnů.

Poznámka: 1 korec (strych) výsevku = půl měřice = 93,6 litru. Korec se dělil na 4 věrtele po 4 čtvrtcích. Korcová míra se používala před zavedením míry sáhové

Na lán se vysévalo 64 korců, 1 korec plošný = 2.837 m², V době platnosti vídeňské míry sáhové měl korec 2.877 m² = 800 čtv. sáhů, 1 sáh = 1,896 m. 1 kub. sáh = 6,821 m³

Situace se postupně stala víc než kritickou. Lidé jedli, co se dalo, jen aby trochu zahnali hlad. Vařili polévku z kůry stromů, jedli slupky z řepy i žaludy, trávu a různé kořinky. Chléb pekli z kousků zelí a z pilin. Někde strhávali došky ze střech, aby byla potrava pro koně. Lidé umírali hladem a hynul i dobytek. V Praze se koncem srpna objevil i mor a epidemie si denně vyžádala 100 i více obětí.

Z Kyšperka se dochovala rodinná kronika rodu Vondrova, kde tehdejší člen rodu Leopold Vondra popisuje tuto dobu následovně: „ ... Roku 1770 – 1771 byla velká drahota v Čechách a nedostatek obilí. Lidé jedli trávu v létě, v zimě sekajnu a mleli hlávkové plevy a to jedli. Korec žita byl za 14 zlatých, pšenice 16 zlatých, ječmen 10 zlatých, oves 8 zlatých, jáhly 20 zlatých, hrách 18 zlatých, čočka 18 zlatých. Z toho povstaly velké nemoce, takže lidé hladem mřeli, též palčivý nemoce nastaly, že v městečku mnoho mladých lidí pomřelo. Umřel toho času zdejší pan farář Antonín Vyhnaněk a též já jsem toho času šest neděl na horkou nemoc vystonal a všemi svátostmi jsem zaopatřen byl ... “

Kunvaldský Kodytek píše: „V ten čas přjda žebrák do světnice, hned na kolena padl, tak dlouho se modleje o almužnu prosil, až se nad ním ustrnouti musil, však kde co dát nebylo, on s pláčem odejít musil.. Tenkrát se žádný ničeho nevošklivil, byly dobrý kočky, psi, když jen mohli něco takového polapitba tenkrát ani žádná na vobec vyvlečená mrcha neobstála, nešť byl kůň nebo co jiného, že mnohokráte kteří pozdě o tom zvědí, těm kteří to odnesli, velice nepřáli.“

„V tom roce 1771 nebylo na tom dosti, že lidem potravy se nedostávalo, ale taky v jaře dobytku píce velmi scházelo a taková nouze o slámu byla, že kdo jen jaký stýblo v posteli, došek za krovny měl, dosud bylo nějak. Když ale všechno pošlo, tehdy na chvoj do lesa jezdili a takovou sekajíce dobytku dávali a tím jej bídne živili.“

Z matričních údajů lze vysledovat, že i v Sobkovicích došlo v roce 1772 ke zvýšené úmrtnosti, i když ne v takové míře jako v jiných obcích, kde byla úmrťí trojnásobná. Počty zemřelých zde byly následující:

Rok 1769 – 10 zemřelých, 1770 – 10 zemřelých, 1771 – 12 zemřelých, 1772 – 20 zemřelých. V nejkritičtějším roce zde byla úmrtnost cca dvojnásobná. Kunvaldský kronikář a pamětník Kodytek píše, že lidé umírali na různé nemoci i v následujících letech. Situaci znal, poněvadž chodil s farářem lidi zaopatřovat, a tak viděl, že v jednom stavení často leželo i 5 – 7 osob a nikdo jim nedovedl pomoci. Píše, že ti lidé umírali více hladem než nemocí.

Robotní patent z roku 1775:

Jednou z posledních robotních úprav se stala robotní reforma Marie Terezie z roku 1775, jako odezva na některé selské bouře i nedávné hladomory. Roboty byla odstupňována podle výše placené kontribuce a robotující byli rozděleni do 11 tříd, podle majetku. Bylo proklamováno, že novou robotní úpravou se nesmí robotní podmínky zhoršit. Patent ulevil hlavně sedlákům, kterým někde slevena roboty až na polovinu. Tato reforma se stala základem pro robotní výměry až do roku 1848, kdy byla roboty zcela zrušená. Robotující se také mohli rozhodnout, zda robotovat podle starých pořádků nebo podle nového patentu. Doba roboty byla určena na 12 hodin v létě a 8 hodin v zimě, včetně polední přestávky na oběd (cca 2 hodiny). Dále uvádíme robotní výměr jednotlivých hospodářů v Sobkovicích podle nového patentu při daňové výši z roku 1773:

Jméno	NC	daň 1773		s 1 koněm dny v týdnu	pěší roboty	
		zlatý	krejč.		dny v týdnu	dny v roce
<i>Sedláci:</i>						
Andreas Šmok	1	11	40 ½	3		
Martin Faltus	16	12	4	3		
Anton Fischer	26	12	37 ½	3		
Anton Faltus	27	13	2 ¼	3		
Martin Lux	38	11	40 ½	3		
<i>Zahradníci:</i>						
Jan Moravec	5	8	10 ½	-	2 ½	
Franz Suchomel	12	8	57 ¼	-	2 ½	
Josef Pitsch	33	8	34	-	2 ½	
Anton Netušil	47	5	15 ½	-	2	
vdova Dolečková	3	3	30	-	1 ½	
Petr Moravec	4	3	30	-	1 ½	
Václav Mertelík	39	2	43 ¾	-	1	
Václav Blažek	41	1	10	-	1	
Franz Kosek	42	2	43 ¾	-	1	
Jan Faltus ml.	43	1	56 ¾	-	1	
Jan Faltus	44	3	30	-	1 ½	
Franz Richter	2	2	8 ½	-	1	
Josef Kvapil	9	2	8 ½	-	1	
Josef Lux	11	2	8 ½	-	1	
Josef Faltus	24	1	56 ¾	-	1	
Josef Richter	31	2	43 ¾	-	1	
Josef Scholtz	34	2	31 ¾	-	1	
Anton Suchomel	36	1	45 ¼	-	1	
Jan Ardelt	45	2	20	-	1	
Jan Vogl	6	-	47	-	-	26
Stanislav Dušek	10	-	47	-	-	26
Anton Richter	13	-	47	-	-	26
Mikuláš Lorenc	14	1	4 ¼	-	1	-
Anton Simon	17	-	47	-	-	26
vdova Kittnerova	19	1	4 ¼	-	1	-
Vojtěch Doleček	21	1	27 ½	-	1	-
Jan Faltus	22	1	16	-	1	-
Jan Wagner	25	1	4 ¼	-	1	
Václav Faltus	28	2	8 ½	-	1	
Jiřík Richter	29	1	4 ¼	-	1	
Jan Scholtz	37	2	20	-	1	

Václav Lux	40	-	47	-	-	26
Josef Simon	50	1	10	-	1	
<i>Domkaři:</i>						
Václav Faltus	8	-	-	-	-	13
Václav Petřík	15	-	-	-	-	13
Josef Lux	18	-	-	-	-	13
Anton Doleček	20	-	-	-	-	13
Josef Suchomel	23	-	-	-	-	13
Jan Suchomel	30	-	-	-	-	13
vdova Scholtzová	32	-	-	-	-	13
Franz Faltus	35	-	-	-	-	13
Václav Richter	46	-	-	-	-	13
Franz Scholtz	49	-	-	-	-	13

Tato tabulka je uváděna zápisem, že sedlák Franz Scholtz NC 48 (čp. 67) má nařízenou daň po extra strážce 8 zlatých 50 krejcarů a robotu s 1 koněm 3 dny v týdnu. Není jasné, proč je jeho robotu uváděna zvláštním zápisem. Na druhé straně toto čp. 67 (NC 48) se i v dřívějších dobách někdy vyznačuje určitou výjimečností v rámci vsi (urození majitelé, vysoká kupní cena). Také je z tabulky patrný, malý počet hospodářů, zařazených mezi sedláky. Někteří z bývalých sedláků jsou uváděni, s nižším daňovým zatížením a pouze pěstí robotou, mezi zahradníky.

Porodnost a úmrtnost v Sobkovicích v létech 1785 – 1829

Za období 5 let 1785 až 1789 bylo v Sobkovicích zaznamenáno narození 86 dětí, což činí 17,2 dítěte za rok. O 40 let později v létech 1825 až 1829 se narodilo 94 dětí, to je 18,8 dítěte za rok.

Za stejná období zemřelo v Sobkovicích dětí ve věku do 10 let v létech 1785 až 1789 – 36 dětí (7,2/ rok) tj. 42 % vzhledem k počtu narozených a o 40 let později v létech 1825 až 1829 – 41 dětí (8,2/ rok), což činí 44 % vzhledem k počtu narozených. Ze všech osob zemřelých v Sobkovicích v létech 1785 až 1789 je dětí do 10 let – 54,5 %, v létech 1825 až 1829 je zemřelých dětí do 10 let – 62,1 %.

Z dnešního pohledu se jeví dětská úmrtnost na přelomu 18. a 19. století přímo katastrofální a těžko představitelná, bohužel, podobné je to ve všech jiných obcích v té době. Tehdejší lidé museli být velmi stateční a také asi pevní ve víře, aby mohli takové otrěsy snést. Dnes je každé ojedinělé dětské úmrtí velmi sledováno a vyšetřováno. Také důvody úmrtí, které byly po jistou dobu v matrikách zapisovány, jsou spíše z oblasti lidové tvořivosti než odborná diagnosa. Převážnou většinu příčin dětských úmrtí tvoří „božec“, ojediněle „horká nemoc“ nebo „neštovice“. Další důvody úmrtí u běžné populace jsou uváděny následující: souchotiny, otok, vodnatelnost, horká zimnice, červenání, píchání, kašel, úmrtí při porodu, stáří, zápal plic. Na lékařské posouzení lidé peníze neměli a tomu odpovídají i zapsané diagnosy.

Také byl sledován v obdobné době výskyt nemanželských dětí v Sobkovicích. Za období 1785 – 1794 se objevuje (pokud jsou záznamy správně vedeny) pouze 1 nemanželské dítě, za období 1824 – 1833 se objevují pouze 4 nemanželské děti. Jsou to počty téměř neuvěřitelně nízké, které činí 0,1 – 0,4 nemanželských dětí za rok. Ani v pozdějších létech, v době začínající průmyslové industrializace, většího pohybu lidí za prací a působení různých svobodomyšlných ideologií, není tento počet o moc větší. Za roky 1861 – 1870 je evidováno v Sobkovicích narození 11 nemanželských dětí (1,1 za rok). Jinde v okolí jsou počty těchto dětí podstatně vyšší (cca 5x – 10x).

Nemanželský původ byl pro člověka po dlouhá staletí celoživotním stigmatem. Manželský původ byl důležitý nejen z hlediska cti a váženosti ve společnosti, ale i z hlediska práva na dědictví. Původ z „manželského lože“ byl zapisován v matrikách, vyžadován v pracovním i karierním postupu, při vstupu do učení, do cechu i při vstupu do řehole nebo na duchovní dráhu. Pro největší skupinu žen, které otěhotněly před svatbou, a dítě se narodilo třeba pár měsíců po svatbě, ale jeho otec byl s ženou v kontaktu, neznamenal toto narození žádný problém a dítě bylo vedeno jako manželské. Další skupinou však byly

ženy, které skutečně zůstaly s dítětem samy, a otec nebyl ochoten vzít na sebe rodičovskou zodpovědnost. Většinou se jednalo o ženaté muže, nadřizené dívek, mohly to být i krátkodobé kontakty, potulní umělci, vojáci, apod. někdy se jednalo i o znásilnění. Samotné dívky to neměly lehké, musely vyslechnout mnoho urážek, ale „milosrdný“ čas většinou vše napravil. Podle literatury přibližně polovina svobodných matek si do několika let vzala cizího muže, většinou vdovce nebo jinak znevýhodněného (např. chudého).

V této souvislosti je třeba zmínit i roli porodních babiček, poněvadž porod v té době ještě patřil výlučně k ženským záležitostem. Žena ve funkci porodní báby musela mít vlastní děti, nebo být vdova, kvůli vlastní zkušenosti a toto řemeslo konala většinou jako přivýdělek, pokud placená, tak většinou pouze naturálně. Od nepaměti patřily porodní báby k součásti místní obce, podobně jako farář, lékař nebo učitel. Již od konce středověku lze zaznamenat snahy o jejich vzdělávání, avšak až za Marie Terezie byl vydán zdravotní řád, který obsahoval pravidla, kterými se musely porodní báby řídit a podle nového řádu z roku 1804 se musely účastnit zdravotních kurzů. Kunvaldský kronikář a učitel Kodytek například zaznamenává, že již v roce 1785 přišlo nařízení, že z každé obce jedna bába má být vyslána na obecní útraty do Hradce na učení, kde císařští felčarové je učili z učených knih dva měsíce a na závěr vykonaly veřejnou zkoušku, že v učení obstály a dostaly „štemplovaný atest“. Pokud byla pochybnost, zda dítě po porodu přežije, byly od církve vybaveny pravomocí dítě pokřtít. V průběhu 19. století již také spolupracovaly s lékaři. Nevíme do jaké míry vzdělávání porodních babiček, pocházejících z místní populace vůbec probíhalo a jak ovlivnilo jejich práci. To, že v případě potřeby prováděly i křest, je v některých případech v matrikách poznamenáno. Dále uvádíme jmenovitě porodní báby, které jsou cca od roku 1790 po omezenou dobu zapisovány také v matrikách a které v uvedené době v Sobkovicích při porodu pomáhaly (uvedený rok označuje přibližně dobu, od kdy je tato porodní bába poprvé uváděna, působí však i v dalších létech):

1792 – Kateřina Richtrová, manželka Franze Richtra (poznámka: „zkoušená“). Tato porodní bába provedla v letech cca 1785 – 1800 téměř 90 % všech porodů v Sobkovicích

1792 – Dorota, manželka podruha Jana Ardelta

1793 – Kateřina Štěníčková

1795 – Marie Malečková

1799 – Markéta Netušilová

V pozdějších letech jsou zapsány:

1825 – Veronika, manželka Antona Simona

1825 – Markéta, manželka učitele Josefa Simona

1826 – Markéta, manželka Antona Netušila

1826 – Dorota Malá, vdova ze Studeného

1827 – Kateřina, manželka Jiřího Petříka z Bystřece

1827 – Anna, manželka chalupníka Františka Richtra ze Sobkovic

Také v tomto období provádí většinu porodů (cca 70 %) první dvě porodní báby

Zajímavá je informace z bořitovské kroniky, že roku 1840 se stal smutný pád v Sobkovicích v chalupě čp. 6. Manželka sedláka Jana Faltusa se vztekla, když byla od vzteklé krávy pokousána. V té největší horlosti zdravé dítě na svět porodila a tři hodiny po porodu zemřela.

Josefské reformy:

V roce 1780 nastoupil na trůn nový císař Josef II., jehož vláda je spojena s řadou progresivních, potřebných, často však také neuvážených a kontroverzních reforem. Pro náš účel je třeba zmínit dvě z nich a to: **toleranční patent a patent o zrušení nevolnictví**.

Toleranční patent byl vydán 13. října 1781 a umožnil protestantům a pravoslavným „soukromý výkon náboženství“. Výstavba kostelů s věží a zvony jim zůstaly i nadále zapovězeny. Každý sice mohl vykonávat víru po svém způsobu, ale veřejné vyznávání a šíření víry byla i nadále vyhrazeno víře katolické. Důležité však bylo, že nadále nesměli být nekatolíci vylučováni při obsazování úřadů a nesměla jim být upírána občanská a mistrovská práva. Vystěhovalcům z náboženských důvodů byl umožněn návrat a stejně tak uzavírání sňatků mezi katolíky a protestanty. Obecně se soudí, že se po vydání tohoto patentu navrátilo

k původní víře podstatně méně obyvatel, než se čekalo. Jaká byla situace v Sobkovicích, není známo, ale po cca 100 letech svobody vyznání, v roce 1880 jsou všichni obyvatelé zapsáni jako katolíci. A to již zde působily v mezidobí různé vlivy protináboženské, hlavně protikatolické. Větší odpady od víry jsou zde patrné až ve 20tých letech, po vzniku republiky, hlavně přihlášením k víře Československé.

Rakouské země s převažujícím (80 %) podílem zemědělství na národním důchodu trpěly často bídou a krizemi z nedostatku potravin. Způsobovaly to nejen války, ale také neexistence agrárních reforem. Již Marie Terezie se o některé reformy pokoušela, avšak teprve její syn Josef II. vydal 1. listopadu 1781 poddanský a trestní patent, kterým zásadně omezil trestní a soudní pravomoc vrchnosti a zrušil tělesné poddanství neb člověčenství. Umožnil tím svobodu pohybu, umožnil svobodné stěhování, vzdělávání, volby povolání, oddávání, zcizení a zadlužení půdy do dvou třetin ceny, byly zrušeny výhostní listy apod. Bylo vyžadováno pouze potvrzení od vrchnosti o dobrém chování, které ona musela vydat. Na druhé straně však zůstaly v platnosti všechny ostatní povinnosti (roboty, platy) a povinnost být poslušný své vrchnosti. Císařovo úsilí o blaho státu přineslo Rakousku velký hospodářský rozkvět a mezi léty 1780 – 1789 vzrostla populace státu o 18 %.

Josefský katastr a neúspěšná urbaniální reforma:

V roce 1781 zrušil Josef II. nevolnictví a vrátil lidem osobní svobodu ke stěhování, ženitbě, řemeslu a studiím a ještě ve stejném roce patentem tolerančním přinesl lidu i svobodu náboženskou. Josef II. však mířil ještě výš a došel k přesvědčení, že půda sloužící k obživě bude jediným předmětem zdanění a pozemky selské, panské i duchovní budou zdaněny rovnou měrou. K tomuto cíli bylo potřeba vyměřit veškerou půdu a stanovit její výnosy. Patentem z roku 1785 tak byly stanoveny podmínky zpracování tohoto prvního skutečného pozemkového katastru, poněvadž všechny pozemky byly skutečně změřeny, rozděleny podle kultur a stanoveny výnosy. Vrchnost si vyměřovala půdu panskou a sedláci s rychtáři, pod vrchnostenským dozorem, půdu selskou. Všichni museli přísahat, že budou měřit spravedlivě a přesto, že měření nebylo zcela přesné, bylo o 50 % lepší než v tereziánském katastru. Práce byly skončeny v roce 1789. Jednotkou výměry pozemků byl sáh, event. jitro (1 jitro = 1600 čtver. sáhů = 0,5755 ha). Tyto práce byly později nazvány **josefským katastrem**.

Práce na katastru byly velmi kvalitně připraveny a zorganizovány, a podle odborné literatury zjistil katastr o 60 % berní půdy více, než bylo zapsáno v tereziánském katastru. Při zpracování tohoto katastru byla poprvé použita **nová evidence budov** (Numerus conscriptionis – NC), kterou provedli vojáci v říjnu 1770, označením jednotlivých domů. Jednalo se o první, tzv. staré číslování domů.

Dále uvádíme výpis ze souboru josefského katastru, představující teritoriální vymezení katastru Sobkovic ve 3 dílech (obsazích) se jmény tehdejších hospodářů a tehdejšími čísly domů (NC). V každém díle jsou také uvedeny tehdy užívané místní názvy některých lokalit. Nebylo možné pro ohromné množství katastrálních parcel, výměr a výnosů uvádět je jednotlivě pro každého hospodáře a každou obecní část.

Výpis hospodářů podle josefského katastru:

Ves Sobkovice:

První obsah

Vlastní plac. V té vsi se nic užitečného nevynachází.

V této části katastru jsou uvedeny záznamy všech domů a obhospodařované obecní pozemky:

Franz Stejskal NC 1, Franz Richter NC 2, Franz Šmok NC 3, Josef Lux NC 4, Franz Kopecký NC 5, Franz Fogl NC 6, vdova Kvapilka NC 7, Václav Doleček NC 8, Jiřík Petřík NC 9, Václav Moravec NC 10, Josef Lux NC 11, Franz Suchomel NC 12, Antonín Richter NC 13, Jan Lorenc NC 14, Václav Petřík NC 15, Franz Faltus NC 16, Antonín Simon NC 17, Petr Moravec NC 18, Franz Petřík NC 19, Antonín Doleček NC 20, Václav Doleček NC 21, Josef Poláček NC 22, Jan Krejsa NC 23, Martin Faltus NC 24, Jan Kosek NC 25, Antonín Fišer NC 26, Franz Lorenc NC 27, Antonín Šulcz NC 28, Jan Jiří Richter NC 29, Isidor Šolcz NC 30, Josef Richter NC 31, Josef Lux NC 32, Jan Prokopec NC 33, Josef Šolcz NC 34, Franz Faltus

NC 35, Antonín Suchomel NC 36, Linhart Budiš NC 37, Martin Lux NC 38, Václav Mertelík NC 39, Josef Kopecký NC 40, Václav Blažek NC 41, Franz Kosek NC 42, Jan Faltus NC 43, Antonín Faltus NC 44, Jan Barnet NC 45, Antonín Netušil NC 46, Antonín Netušil NC 47, Franz Šolcz NC 48, Ignatz Šulcz NC 49, Josef Simon NC 50, Jíří Petřík NC 51, Jan Jíří Šulcz NC 52, Karel Faltus NC 53, Josef Lorenc NC 54, Franz Doleček NC 55

Mezi jednotlivými domy se vyskytuje 45 jmenovaných úseků obecních pozemků (zahrady, zahrádky, role, louky)

Druhý obsah

Gruntovní strana. Začíná se u řeky Vorlice a běží okolo mistrovických hranic až ku nekořského Matyáše roli.

V této části katastru se vyskytují následující místní názvy při popisu obhospodařovaných parcel: Role v lukách, louka za Havlovým mlýnem, Havlův splav, Lubenské pomezí, role Okrouhlice, písková stráň, role pod stezkou, stezka kamenných hromad, porostlina pod Daskabátem, role Na Vovčině, role Na divině, porostlina Kosavec, role Na kopci pod březinkou, role Na zakopanici, palouk pod Kosincem, jamenká stezka, stráň Řepisko, Smutnej důl, stráň Skalnatý doleček, palouk Vokrouhlice, potok v Dole, role mezi borovou porostlinou pod jezerem, stráň Mechnatý důl, role mezi borky, Mechnatý palouk u jezera, Černý kopec, pole pod Černým kopcem.

Třetí obsah

Pustina: Začíná se u nekořského Matyáše role a běží vedle bořitovských, studeneckých hranic, vedle dolního studeneckého panského lesa až po řeku Vorlici.

V této části katastru se vyskytují následující místní názvy při popisu obhospodařovaných parcel: U kamenných hromad, role u mistrovické silnice, u studenecké cesty, dolní panský les, pastvisko ke Korýtkám, skalnaté stráně, stráň nad Korejtky, role nad Skalkou, Důl k zádu, pastvisko u panského lesa, kopec kameňitý na sklepy, pastviště pod porostlinou, palouk v Potocích, louka ve stínu, lesejček, louka zahradnická, role Na krihách, louka za struhou, pod sobkovickým splavem, louka za mlýnem.

V souvislosti s úspěšně provedenou evidencí pozemků v rámci josefského katastru bylo za císaře Josefa II. přikročeno také k **reformě poddanských povinností**, a to jak vůči státu (kontribuce), tak vůči vrchnostem (roboty, úrok, naturálie). Patentem z roku 1789 byla stanovena zásada, že poddanému musí zůstat na vlastní hospodářskou režii a výživu 70 % z hrubého výnosu. Úhrn zeměpanských, vrchnostenských a církevních plateb tak nesměl přesahovat 30 %. Nový způsob placení však netrval dlouho. Budil odpor šlechty, a tak brzo po smrti Josefa II. (+1790) vydal jeho nástupce Leopold II. patent, jímž byly všechny změny placení opět vráceny do původního stavu. Byla obnovena platnost tereziánského robotního patentu a berního rejstříku, zbylé osvícenské reformy však zůstaly. S odstupem času se prokázalo, že některé z Josefových, snad dobře míněných reforem byly neuvážené a způsobily více zmatků a škod než prospěchu (rušením klášterů devastace jejich duševního zázemí, nařízení pohřbívat zemřelé bez rakví, zákaz pečení perníku, zákaz nošení šněrovaček apod.).

Část zápisu vsi Sobkovice v josefském katastru 1789

Urbariální kontrakt, sepsaný vrchností s poddanými v Sobkovicích, v roce 1789, představuje peněžní povinnosti sobkovických poddaných, odváděné dle nového robotního patentu vůči vrchnosti, z obhospodařovaných pozemků. Kontrakt je členěný na sedláky, kteří odvádí největší částky a domkaře, kteří většinou hospodaří zčásti na svých menších výměrách a zčásti na pronajatých pozemcích. Jedná se o období, kdy již dochází k početnějšímu dělení selských gruntů, které změnilo bývalou hospodářskou strukturu vesnice z počátku 17. století s převahou gruntů a zahrad, na vesnici s převahou drobných, často podružských hospodářství. Určené dávky vychází z tzv. „kontrolovaného hospodářského vejnosu za 1 rok v penězích“ (není v tabulce zaznamenán) a z toho vyplývající „urbariální povinnosti v penězích“ (jsou uvedeny v tabulce). Celková urbariální povinnost (odvod) u jednotlivých sedláků zde činí cca 16 – 18 % z uvedeného ročního hospodářského výnosu. Spolu s dalšími platy (úrok, desátky, naturálie) by celková výše platů neměla překročit 30 % z hrubého výnosu. Jak je uvedeno výše, tento způsob placení netrval dlouho a byl po smrti Josefa II. zrušen.

Vysvětlivky: 1 – Odvod z polí a zahrad (zlaté, krejčary)

2 – Odvod z luk a zahrad (zlaté, krejčary)

3 – Odvod z pastvin, porostlin a lesů (zlaté, krejčary)

4 – Součet 1 – 3. (součtová hodnota mírně nesouhlasí z důvodu pomnutí některých drobných hodnot pro nedostatek místa v tabulce)

NC – staré domovní číslo popisné (z r. 1770)

Čp. – současné domovní číslo popisné

Jméno	NC	Čp.	1	2	3	4
<i>Sedláci:</i>						
Franz Stejskal	1	2	13,45	0,41	1,47	16,14
Josef Lux	4	5	2,27	0,50	0,23	2,56
Franz Kopecký	5	6	11,10	0,20	-	11,40
Franz Suchomel	12	15	10,29	0,50	0,39	11,14
Franz Faltus	16	24	9,50	0,54	2,15	13,30
Anton Fischer	26	34	11,34	0,43	2,28	14,46
Franz Lorenz	27	35	14,40	1,43	3,58	20,23
Jan Prokopec	33	45	11,16	0,50	0,51	12,57
Martin Lux	38	54	9,18	0,44	2,26	12,29
Anton Netušil	47	64	3,10	0,34	0,58	4,35
Franz Schulz	48	67	14,24	4,51	5,34	24,50

Domkaři:

Franz Richter NC 2/ čp. 3, Franz Schmok 3/ 4, Jan Fugel 6/ 8, vdova Kvapilová 7/ 11, Václav Doleček 8/ 12, Jiří Petřík 9/ 13, Václav Moravec 10/ 10, Josef Lux 11/ 14, Anton Richter 13/ 16, Jan Lorenz 14/ 20, Josef Faltus 15/ 23, Anton Simon 17/ 25, Petr Moravec 18/ 26, Franz Petřík 19/ 22, Anton Doleček 20/ 27, Vojtěch Doleček 21/ 32, Josef Poláček 22/ 31, Jan Krejsa 23/ 29, vdova Faltuska 24/ 30, Jan Kosek 25/ 33, Anton Schulz 28/ 36, Jan Richter 29/ 39, Isidor Schulz 30/ 38, Josef Richter 31/ 41, Josef Lux 32/ 40, Josef Schulz 34/ 46, Franz Faltus 35/ 48, Anton Suchomel 36/ 52, Linhart Budiš 37/ 53, Václav Mertelík 39/ 55, Josef Kopecký 40/ 57, Václav Blažek 41/ 58, Franz Kosek 42/ 59, Jan Faltus 43/ 60, Anton Faltus 44/ 61, Jan Barnet 45/ 62, Anton Netušil 46/ 63, Ignatz Schulz 49/ 69, Josef Simon 50/ 70, NC 51/ čp. 71 není uváděno, vdova Schulzová 52/ 49, Karel Faltus 53/ 43, Josef Lorenz 54/ 9, Franz Doleček 55/ 18, Václav Barnet 56/ 42, Jan Petřík 57/ 21, Josef Štěpánek 58/ 51, vdova Schulzová 59/ 50, Jan Stejskal 60/ 1, Josef Lux 61/ 44, Josef Simon 62/ 65, Josef Suchomel 63/ 28.

Poznámka: Podruzi při této obci se vynacházejí 4 z kterých jedenkaždý 13 dní ručních robot, pospolu ale 52 dní, vybejvati povinen jest, jenž po 10 krejc. počítáno v penězích vynáší.

Celkem je uváděno v roce 1789 v Sobkovicích 11 sedláků a 51 domkařů. Někteří z uvedených domkařů byli dříve klasifikováni jako zahradníci nebo chalupníci, důvody proměny nejsou známy. Význam těchto kategorií se v důsledku dělení gruntů, které je dovoleno (a doporučováno) od roku 1780, poněkud mění. Vzniká řada nových rodinných hospodářství na pozemcích dělených gruntů, nebo koupí částí selských pozemků nově vzniklými chalupníky a domkáři. V Sobkovicích tak vzniká po roce 1780 větší počet nových chalup, většinou asi s nějakými koupnými a třeba i pronajatými pozemky: např. čp. 1, 7, 17, 18, 19, 21, 28, 37, 40, 43, 47, 49, 50, 51, 56, 65, 66, 68, 72, 73, 74 které svojí existencí zlepšují možnosti bydlení a obživy chudších vrstev obyvatel.

Jak je z tabulky patrné, většinu všech poplatků v Sobkovicích nesou sedláci, jako držitelé většiny pozemků, zajišťujících existenci jejich rodin. Jejich odvody se nachází v rozmezí cca 2 zlaté 56 krejc. až 24 zlatých 54 krejc., asi podle velikosti gruntu, ale asi byla i jiná kritéria. Jejich daňové zatížení činí cca 15 % z kontrolovaného ročního finančního výnosu jejich hospodářství (v tabulce není uveden). Povinnosti jejich potažní a ruční roboty zde nejsou zapsány.

Z uvedených 51 domkařů je většina zatížena jistými urbáriálními povinnostmi v penězích, které se pohybují v rozsahu cca 2 – 34 krejc. ročně a 19 domkařů z počtu 51 není tímto poplatkem zatíženo vůbec. Všechny 51 domkařů však má povinnost odpracovat 13 dní ruční roboty v roce, což činí při náhradě 10 krejc. za 1 den – 2 zlaté 10 krejc. Celkem platí obec Sobkovice roční urbární kontrakt (odhad sedláci a domkáři) cca 226 zlatých, tj. v té době přibližně cena jednoho menšího selského gruntu.

Podle poznámky v soupise jsou v obci také 4 podruzi (bez pozemků), pro které platí rovněž robotní povinnost 13 dní v roce. Celkový smysl závěrečné poznámky však není zcela jasný. Zapsané sociální složení obce (sedláci, domkáři) je zde dosti odlišné od složení, zapsaného při reformě před cca 50 léty v roce 1738 (sedláci, lánici, zahradníci, chalupníci, domkáři). Celá tato reforma však byla brzy po smrti Josefa II. (+1790) zrušena.

Ještě je potřeba zmínit finanční situaci státu, která se po roce 1805 v důsledku válek a velkého vzestupu obíhajících papírových peněz velmi zhoršila a 15. března 1811 byl vyhlášen **státní bankrot**, kterým se cena obíhajících **papírových peněz** (bankocetlí) snížila na jednu pětinu jejich jmenovité hodnoty a byla provedena jejich výměna za nové tzv. Einlösungscheine, lidově zvané „šajny“ (vídeňská měna – W. W.). Patentem byly sníženy úroky státních dluhů na polovinu, ale daně se musely platit v neztenčené míře v šajnech, což v praxi znamenalo pětinasobné zvýšení. Tím stát značně vydělal, státní závazky byly zmenšeny, ale daně pětinasobně zhodnoceny. Mnoho lidí v té době ztratilo své jmění a drahota se stala průvodním jevem všedního života. V roce 1816 byly „šajny“ vzaté z oběhu s přepočtem 250 zlatých W. W. za 100 zlatých C. M. (C.M. = konvenční měna).

Konvenční měna byla zavedena v Rakousku po roce 1753 na základě rakouské měnové unie s některými německými zeměmi podle konvence 1 tolar = 2 zlaté = 120 krejc. 1 dukát = 190 krejc. 1 groš = 3 krejc. 1 konv. zlatý (C.M.) = 20 grošů = 60 krejc. Staré pohledávky byly přepočítány kursem 1 kopa míšenská = 70 krejc.

Počátky školy v Sobkovicích:

První informaci o škole v Sobkovicích podává obecní kronika jako o „staré škole“ v čp. 37. Tato škola vznikla, podobně jako v řadě jiných okolních obcích, v souvislosti s tereziánskými školními reformami z roku 1774. Školy vznikaly hlavně v místech far, později i v dalších místech a vesnicích. Uvádí se obecná informace, že v roce 1780 docházela do škol v království asi polovina dětí školského věku. Tato reforma ještě přímo nenařizovala školní povinnost. Někdy v době kolem roku 1792 vznikla asi i škola v Sobkovicích, v chalupě čp. 37. Chalupa byla dřevěná a již jako škola byla obcí vystavěná. Nebyl nalezen žádný její majitelský zápis před rokem 1790. Podle kroniky byla školní budova postavená v roce 1792.

Podle příznání z roku 1791 bylo v sobkovické škole celkem 112 dětí, z toho 60 chlapců a 52 děvčat. Z tohoto počtu bylo chudých 37 chlapců a 41 děvčat, kteří byli vyučováni bezplatně. Povinných placením školného bylo 23 chlapců a 11 děvčat. Prvním učitelem v této škole byl sobkovický rodák z čp. 65 Josef Simon, který zde začal učit již v mladém věku cca 16 let. Podobně začal učit v Kunvaldu i učitel a pisatel tamní kroniky Antonín Kodytek v roce 1764 jako 17letý. Před rokem 1790 v Sobkovicích zcela jistě žádná

škola nebyla. Děti, které měly o školu zájem, pravděpodobně mohly navštěvovat již dříve existující farní školu v Nekoři. Možná tak činil i první sobkovický učitel Josef Simon.

První školní kronika z roku 1836 také zaznamenává, že 6. září 1836 navštívili zdejší školu Jeho Milost Carl hrabě Nimptsch s manželkou hraběnkou Terezií Nimptsch, rozenou Marcolini. Byli přítomni školnímu zkoušení a dívky hojně obdarovali látkami na oděv a penězi. Na opravu školy věnovali 12 kusů dříví a 50 zlatých. Přítomen byl tehdy i věkem sešlý první učitel Josef Simon.

Dne 5. ledna 1838 zemřel Josef Simon, první školní učitel, který zde učil 46 roků od roku 1792 do roku 1837. V roce 1838 byly chudé dívky v počtu 9 opět obdarovány paní hraběnkou punčochami a výteční žáci v počtu 12 krásnými obrazy. To se často opakovalo i v dalších letech. Dne 12. října 1840 přijala paní hraběnka patronát školy sobkovické. Také se v těchto letech ve škole opakují kanonické vizitace v přítomnosti vikáře a justiciára panství Kyšperk. Rovněž zde dochází k různému obdarování žáků. V následujících letech byly pro podporu sobkovických žáků založeny některé nadace, z nichž dostávali chudí žáci pravidelné peněžní úroky. Hraběnka občas věnovala pro žáky různé oděvní doplňky nebo bavlnu na pletení.

V souvislosti s politickými nepokoji roku 1848 zaznamenává školní kronika, že lidé se v té době zdráhali duchovním desátek odvádět, nebo odváděli jen podle svého uvážení a též učitelům jejich naturální dávky a jejich hořce zasloužený plat. Je vzpomenuť i změny na trůně, kdy po odstoupujícím Ferdinandu V. se ujal v prosinci 1848 vlády jeho synovec František Josef I. Každoročně jsou také mezi chudé sobkovické žáky rozdělovány peněžní částky od kyšperského faráře v celkové částce na rozdělení cca 5 zlatých. Bývá poděleno cca 10 žáků. Druhým učitelem na sobkovické škole byl od roku 1837 syn prvního učitele, také Josef Simon (*1809).

Stabilní katastr:

Problémy nahromaděné válečným hospodařením, jakož i nerovnoměrné zdanění obyvatel vyústily počátkem 19. století v zahájení prací na novém katastru. Dne 1. prosince 1817 vydal císař František I. patent, obsahující souhrn pravidel pro založení nového, stabilního katastru. Pozemky měly být geometricky zaměřeny, zobrazeny, popsány, rozděleny podle kultur a bonitních tříd bez ohledu, zda se jedná o pozemky panské nebo selské. Pro daňové účely se pak určoval čistý výnos, kterého by držitel pozemků mohl dosáhnout při obvyklém obhospodařování půdy v roce průměrné úrodnosti a při odečtení všech nutných nákladů. Současně byla pro každou katastrální obec zhotovena **samostatná mapa katastrální**, v které byly znázorněny hranice obce a veškeré objekty a pozemky, lišící se od sebe různým držitelem, druhem kultur a bonitou. Zobrazené pozemky byly označeny parcelními čísly.

Mapy byly zhotoveny v měřítku 1 : 2880 v počtu pro 12.686 katastrálních obcí. Výměra byla udávána v jitrech a sáhách, čistý výnos ve zlatých a krejcarech. Katastr byl uveden v platnost až v roce 1860. Rozdíl více než 40 let od začátku prací je vysvětlitelný zdlouhavostí a složitostí přímo mravenčí práce s vypracováním všech složek. Práce byly velmi kvalitní a některé tehdejší údaje jsou používány dodnes. Vyhotovené mapování (stav kolem roku 1840) podává v dnešním pohledu vzácný a podrobný pohled na českou krajinu před začátkem průmyslové industrializace. Mapy byly kolorované, kde cesty jsou hnědé, louky světle zelené, zahrady tmavě zelené, vody modré, lesy černé, dřevěné objekty žluté, zděné stavby červené. Mapování bylo provedeno ve variantách císařských povinných otisků (pouze parcelní čísla) a indikačních skic, určených pro měření v terénu a zakreslování změn. Právě indikační skici poskytují kromě parcelních čísel podrobnější pohled na tehdejší obecní zástavbu (jména majitelů parcel, čísla popisná) a sloužily jako podklad pro zhotovení císařských otisků.

Pro naše účely a vzhledem k parcelní složitosti celého elaborátu, pokládáme za nejzajímavější právě katastrální mapování (indikační skicy), z kterého lze zjistit tehdejší polohu jednotlivých objektů v rámci obce, i příslušné pozemky se jmény jejich majitelů a příslušnými domovními čísly (zapsanými červeně).

Indikační skica stabilního katastru z roku 1840. Horní část Sobkovic (výřez)

Indikační skica stabilního katastru z roku 1840. Střední část Sobkovic (výřez). V rohovém výřezu dolní část Sobkovic (pohled není situován podle světových stran)

Hospodaření a život ve vsi po zrušení roboty

Hlavním zdrojem obživy bylo v minulosti v Sobkovicích vždy zemědělství. Po zrušení poddanství a roboty zákonem ze 7. září 1848 došlo ke zvýšení zájmu o hospodaření a rovněž k uklidnění finanční situace státu, po krachu v roce 1811. Tyto kroky státní správy pomohly k postupnému zlepšování poměrů. Velký význam měl i zákon ze 7. března 1849, kterým byly zrušeny všechny vrchnostenské (patrimoniální) úřady, a občané si mohli sami volit své představené. Patrimoniální úřady představovaly do roku 1849 nejnížší článek územní správy a podléhaly jedině nadřízeným krajským úřadům, což byl nejbližší stupeň státní správy. Krajských úřadů bylo v Čechách 16, na Moravě a ve Slezsku 8. Na úrovni zemí podléhaly kraje přímo zemské správě, kterou tvořila tzv. gubernia, která byla podřízena centrální správě ve Vídni.

Žamberk se stal v roce 1850 sídlem okresního hejtmanství, které se dělilo na 3 soudní okresy (žamberský, rokytnický, kralický) a byl přidělen do kraje Královéhradeckého. Uvolnil se i spolkový život. Registrace spolků se prováděla již od roku 1852 a konečná zákonná úprava byla provedena Obecným zákonem spolkovým o spolcích nevýdělečných z 15. listopadu 1867, který zůstal v platnosti až do vzniku republiky. Lidé se tak mohli organizovaně sdružovat, zakládali spolky, scházeli se na táborech, slavnostech, přednáškách, besedách, plesech, svůj význam měly i hospody, které se svým způsobem také podílely na utváření společnosti. O tehdejší úrovni vesnické společnosti i úrovni vzdělávání, svědčí přes všechnu snahu učitelů té doby skutečnost, že ještě v roce 1910 bylo při sčítání obyvatel zjištěno, že z 542 obyvatel Sobkovic bylo 105 negramotných a 17 umělo pouze číst.

V 18. a 19. století se na vesnicích silně **rozmohlo předení**, nejprve lnu, který se musel pracně připravit, později hlavně dovážené bavlny. Sedláci tak kromě obilí pěstovali i len, Ten se v zimě sušil, mlátil cepy a čisté vlákno se předlo na kolovratech. V Sobkovicích byly dvě **pazderny** a to u čp. 24 a u čp. 102, která okolo roku 1865 vyhořela. Pazderna byla bouda (stodola), kde se pazdeří ze stonků ručně otloukalo, rozlámalo na lamačce a odrolilo, aby se uvolnilo vlákno. Byly to stodoly, pravděpodobně bez čp., později se jim začalo říkat „třilna“ lnu.

Dobytěk se většinou od jara do zimy venku pásal. Kolem roku 1880 přinesl Petr Novotný, láník z Kunčic, místní hospodář na čp. 90, do hospodářství jetelové semínko. Celá obec se tehdy chodila dívat, jak pěkně žlutě kvete a postupem času začali jetel sít i ostatní sedláci. Úhory, na kterých se páslo, postupně zorali a to byl konec pasení dobytka. Nebo se již nepáslo v takovém rozsahu jako dříve. Práce na polích byla obtížná, namáhavá a výnosy nebyly veliké. Z polí se stále muselo odklízet kamení, kterého někdy byla větší úroda než obilí. Svědčilo o tom množství velkých kamenných hromad (hromadnice), které jsou již dnes z polí většinou odklizeny a kameny použity na opravu cest.

V roce 1890 se nacházelo v Sobkovicích: 7 koní, 152 ks hovězího dobytka, 56 koz, 14 ovcí, 17 prasat, 10 včelstev.

V roce 1900 bylo v Sobkovicích: 14 koní, 183 ks hovězího dobytka, 65 koz, 14 ovcí, 657 slepic, 19 hus, 10 včelstev.

Kronika uvádí, že do roku 1880 se obilí ve vsi mlátilo **pouze cepy**. V tom roce koupil sedlák Vincenc Faltus z čp. 24 první mlátičku na obilí, založenou na ručním točení. Točit museli 4 lidé a práce to byla těžká. Později si pořizovali sedláci na pohon mlátiček žentoury. Žentour byl poháněn dobytkem, který se zapřahal do oje žentouru, chodil kolem dokola a převodem se otáčela tyč, která vedla zemi do stodoly, kde přes převod otáčela mlátičkou. Před zavedením elektřiny se poháněly obilní mlátičky také benzinovým motorem. Jeho majitelem byl strojník Jan Hubálek z Kyšperka, který jej sedlákům půjčoval a pro obsluhu měl vlastního dělníka. Chalupníci mlátili obilí vlastními ručními mlátičkami nebo cepy až do zavedení elektrické energie v roce 1929.

Počátkem 19. století se rozšířilo v zemi **domácí tkalcovství**. Bylo to hlavně vlivem blokování dovozu textilu z Anglie za napoleonských válek. V každém stavení byl také v Sobkovicích ruční stav, někde i dva. Zpracovávala se bavlna, dříve hlavně len, tkalo se plátno, většinou tzv. kanafasy a dizgan. Plátno se odevzdávalo faktorům, většinou to byli Němci v Červené Vodě a v Králíkách. Bavlněný materiál pro tkaní si tkalci většinou kupovali a odnášeli sami od faktora domů, za peníze stržené za plátno. Hotové plátno zase nosili faktorovi přes Suchý vrch do Červené Vody. Později jezdili s koňmi. Jedním z těchto faktorů, který

dával lidem práci, byl v Sobkovicích také Josef Píč z čp. 4 (rodák z Pastvin). Tkaninu, zvanou „aisengán“, želenku (podšívku), odnášeli tkalci 1x týdně do Králík. Při této práci musely také pomáhat děti. Dříve než šly ráno do školy a také po odpolední škole musely soukat cívky, často však pracovaly i na úkor školy. Při této 24hodinové práci byl výdělek 15 – 20 krejcarů. V této době domácího tkalcovství bylo v Sobkovicích postaveno několik nových chalup, většinou vandrovními tkalci, kteří se vrátili ze světa domů. Vyskytovali se také učitelé, kteří učili tkalcovství. Toto řemeslo postupně zanikalo, hlavně kolem roku 1900, kdy v okolí již pracovala řada malých i větších textilních továren. Potom také mnoho lidí odcházelo každý den do těchto továren za prací.

Okolo roku 1885 se zde začaly po domácku **šít nitěné knoflíky**. Základem byly obyčejné drátěné kroužky, které se obšívaly nití, dodávanou z Jablonného. Tímto způsobem výroby byly často zaměstnávány děti. Na svoje radovánky měly čas pouze v neděli odpoledne. Za týden ušila jedna rodina 16 „bryfů“ knoflíků (1 bryf tvořilo 72 knoflíků, tj. 6 tuctů). Za toto množství se platilo 70 – 75 krejcarů, což představovalo 2 pecny 4 kg chleba a 1 kg cukru. Výdělek to byl bídný a pracovní doba při tkalcování a u šití knoflíků většinou trvala od časného rána do noci. K osvětlení se používalo loučí, později petrolejové lampy. Šití knoflíků se zde udrželo i za republiky a ojediněle i po druhé světové válce. Obecní kronika uvádí, že čtyřčlenná rodina vydělala za první republiky za den při šití knoflíků 12 Kčs a pecen chleba stál 13 Kčs.

Lidé se většinou stravovali polévkami ze zelí (kyselo, polévka se zákvasem), úkropem (česnečka) s chlebem a často byly polévky i vícekrát denně. V neděli, když bylo více času, pekly se bramborové placky, barches (bramborák), křapáče (smažené placky ze syrových brambor). Takto se mohl stravovat ten, kdo měl brambory, a to byla většina vesnice. Na neděli se někdy koupilo trochu pšeničné mouky, něco se upeklo a uvařilo se kafe. To byl potom svátek, zvlášť pro děti.

Konfekce tenkrát ještě nebyla známá a všechny **oděvy se musely šít**, buď doma v ruce, nebo u krejčích, kteří měli šicí stroje. Krejčí také přešívali – hlavně pro děti – oblečení z obnošených šatů po dospělých. Ne každý totiž mohl svým dětem dopřát nové ošacení, a tak často nosily šaty po svých starších sourozencích nebo přešité po tátovi, strýci, nebo jiném příbuzném či známém. Mužské vrchní ošacení a ženské kabáty a sukně se většinou nepraly, natož aby se chemicky čistily. Jen se vyklepaly, vykartáčovaly, napařily přes mokrý hadr a vyžehlily. Krejčovské dílny byly – zvlášť v zimě, kdy se nevětralo – naplněny nepříjemným zápachem z napařovaných, často starých a ne právě čistých oděvů. Žehličky byly železné, těžké a ohřívaly se přímo na plotně. Měly odpojovací rukovět, která se přendávala z jedné žehličky na druhou, nebo byly žehličky duté a uvnitř měly litinovou vložku, takzvané „želízko“, která se háčkem vyndávala, vkládala do kamen, a když byla rozpálená, vložila se do žehličky. Když se žehlička ochladila, želízko se vyměnilo za nové, rozpálené.

V domech se **také uklízelo**, hlavně před poutí, už několik dní předem. Okna, dveře a nábytek se umyly, když se před tím vysmýčily stěny a vyhnal kdejaký pavouk. Největší práci dala ovšem podlaha. Byla prkenná a boty z venku i z chléva ji dokázaly během několika hodin „zacampat“ k nepoznání. Pro chudé hospodyně byl však kartáč, mýdlo a soda, používané jejich majetnějšími sousedkami, příliš velkým přepychem. Jim musel stačit stočený věchet tvrdé, nejčastěji pšeničné slámy a přecezený výluh z dřevěného popela. Ten obsahoval potaš (uhličitan draselný) která změkčovala vodu a špína se lépe rozpouštěla. Aby podlaha vydržela čistá až do neděle, přikryla se kdejakým vyprášeným pytlek nebo čistou slámou. Ta se ráno sebrala a podlaha se zametla. Výluh z popela se hodil také při praní prádla, neboť snižoval spotřebu mýdla, bez kterého se už žádné praní neobešlo.

Z důvodu špatné možnosti obživy odcházela řada lidí **za prací i do zahraničí**, hlavně do Německa (Berlín, Brémy, Hamburk) i do Ruska, které nabízelo možnosti k obdělání půdy. Odcházeli jednotlivci i celé rodiny. Ze Sobkovic odešlo v tuto dobu do Německa 10 rodin, z nich se asi polovina po čase vrátila zpět domů. Ostatní tam zakotvily a zůstaly tam natrvalo. Podle kroniky se nikdo z obce do Ameriky ani do Ruska neodstěhoval.

Tehdy v Sobkovicích také přišlo dost chalup „na buben“, když jejich majitelé propadli pití. Někteří sousedé vydrželi sedět v hospodě po kolik dní a jejich manželky se doma o všechno musely starat samy. Taková žena byla mnohdy mučednice. Nechtěla-li dopustit, aby došlo k úplné katastrofě, sháněla půjčku a ručitele. O sobkovických občanech se nemohlo říci, že by snad všichni byli nuzní. Kdyby ale to málo, co vydělali, někteří nepropili, bylo by jim bývalo líp. A právě snad ti nejubožejší holdovali alkoholu nejvíc.

Když se jim podařilo nějaký ten krejcar vydělat, prolili ho hrdlem. Na druhou stranu byli tam i manželé, kteří by pro rodinu do ohně skočili. Alkoholismus byl však v té době problémem většiny vesnic, nejen Sobkovic.

Na přelomu století vznikaly v okolí i **malé tkalcovny** a také v Sobkovicích kolem roku 1908 v čp. 45 (Janko) a v roce 1906 v čp. 71 (Javůrek), popsané dále v textu. Poslední tkadlec, který doma tkalcoval ještě ve 20tých letech 20. století, byl Gustav Simon v čp. 17. Stavení je dnes zbořené a stálo v místech nad čp. 18, kde se říkalo „na Hradčanech“. Budova tkalcovny čp. 45 byla postavená v létech 1905 – 1908. Původně bylo na tomto místě hospodářské stavení, řeznictví a hospoda. Některé zprávy zmiňují v Sobkovicích také **cihelnu**, vzniklou v roce 1900. Robert Faltus v knize Vesničtí dobráci popisuje její činnost následovně: Hlína se těžila přímo na místě a vyrobené cihly se skládaly „do milíře“. Po jeho dostavění se v něm zatopilo dřívím a cihly se vysoušely. Takto zhotoveným cihlám se říkalo vepřovice. Žádné bližší zprávy o jejím trvání se však nedochovaly.

Po přestavbě hospodářského stavení čp. 45 v létech asi 1905 – 1908, zřídil Jan Janko v budově **mechanickou tkalcovnu**. Proti jejímu zřízení protestovala 3. října 1909 u c. k. obecní školní rady, správa školy s námitkou, že hluk tkalcovny bude rušit školní výuku. Po řadě námitek bylo c. k. místodržitelstvím rozhodnuto, že stavy nesmí být umístěny v místnostech směrem ke škole a v době vyučování musí být v tkalcovně zavřena okna. Toto povolení je pouze dočasné a bude se sledovat, jaký dopad na výuku má. Stavy zde byly umístěny jak v poschodí, tak v přízemí budovy. Vpředu, směrem ke škole byl šenk, to znamená, že hospoda zde zůstala i v dalších letech. V tkalcovně mohlo být umístěno asi 25 – 30 mechanických stavů a zaměstnáno zde bylo 10 – 15 lidí. Stavy byly poháněny přes transmisní rozvod benzinovým motorem, později parním strojem. V listopadu 1911 byla tkalcovna pronajata Josefu Suchému. Provoz byl dosti poruchový a asi málo rentabilní. Trval asi 7 – 8 roků.

První **poštovní doručovatel** začal do Sobkovic docházet z pošty z Jablonného nad Orlicí v roce 1904. Před tím docházel pro poštu a balíčky do Jablonného Dominik Faltus, obecní posel z čp. 36. Od té doby je spojena s tímto čp. přezdívkou „u poslů“ (později byli v čp. 107). Od 15. května 1904 začal chodit z pošty v Jablonném do Jamného a Sobkovic rurální (venkovský) poštovní posel, pan J. Vacek z Jablonného nad Orlicí. Již dříve podaly obce z poštovního obvodu Jablonné nad Orlicí k c. k. ředitelství pošt a telegrafů v Praze žádost o zřízení rurální pošty. Žádost však zůstávala nevyřízená, a tak podali opětovnou žádost místní živnostníci a tato žádost byla vyřízena kladně. Pro Jamné a Sobkovic byl ustanoven jeden doručovatel a pro Bystřec a Mistrovice další. Po žádosti řídícího školy o přebarvení poštovní schránky umístěné na škole z rakouských barev (černá a žlutá) na jiné, bylo v roce 1921 rozhodnuto vrchním poštmistrem Haiským z Jablonného nad Orlicí o jiném umístění této poštovní schránky a to na méně výhodném místě, na hostinci u Škaldů čp. 26. Nebylo ani povoleno umístění další poštovní schránky v dolní části Sobkovic. Prý tak bylo rozhodnuto na truc řídícímu školy, který o přebarvení žádal, pro jeho republikánské smýšlení.

Jako určitá obecní rarita, se objevila v roce 1918 **stavba větrného mlýna**, kterou provedl Josef Píč z čp. 4 (dnes je stavení zbourané, stálo naproti čp. 5). Mlýn byl celý ze dřeva, vysoký 8 – 10 m a poháněl jím mlátičku na obilí a šrotovník. K jeho zbourání došlo kolem roku 1928, když se prokázalo, že nevyhovuje. Mlátit se mohlo jen za větru, nebyl otáčivý podle směru větru, a to znamenalo mlátit někdy i v noci. V uvedeném roce 1928 byla již v obci také zaváděna elektřina.

Od roku 1850 bylo **vedení obce tvořeno volenými zástupci**. Volební právo měli plnoletí muži (24 let) a ženy prostřednictvím plnomocníka. Byli to většinou měšťané, důstojníci, duchovní, lékaři, učitelé a v obcích plátcí nějaké přímé daně. Voliči byli rozděleni do tří sborů, podle výše placené daně. Největší poplatníci byli v I. sboru, chalupníci, familianti, učitelé ve II. sboru a menší chalupníci a domkaři ve III. sboru. Z každého sboru byl volen stejný počet zástupců, což zvýhodňovalo poplatníky I. sboru, kterých bylo nejméně. Podle obecní kroniky byli v Sobkovicích zvoleni, v období do vzniku republiky, následující představení obce, později starostové (datování není přesné):

Od roku 1855 Vincenc Suchomel z čp. 15

Od roku 1866 Jan Faltus z čp. 90

Od roku 1876 František Faltus čp. 26

Od roku 1880 Josef Netušil čp. 64

Kolem roku 1887 Vincenc Faltus čp. 24

Kolem roku 1895 Josef Faltus čp. 43
Od roku 1897 František Fogl čp. 54
Od roku 1900 Alois Netušil čp. 44
Od roku 1906 František Fogl čp. 54
Od roku 1907 Václav Javůrek čp. 71
Od roku 1909 - 1919 Karel Netušil čp. 64

Na jednom místě uvádí obecní kronika, že některé opravy kostela byly provedeny v roce 1895 za starosty Josefa Faltusa z čp. 43. Tento starosta nebyl ve výše uvedeném seznamu uváděn. Školní kronika I. také uvádí na straně 117, že v době nástavby školy v roce 1887 byl starostou obce Vincenc Faltus z čp. 24, muž velmi hodný, ale slabý proti všem nepřítelům pokroku ve škole. Tito starostové v původním seznamu nebyli zapsáni, a tak jsou zde doplněni.

Řemesla a živnosti:

Jak bylo již výše naznačeno, Sobkovice byly již od nejstarších dob převážně zemědělská vesnice. Kromě domácího **přadláctví** se začátkem 19. století rozšířilo s vývojem ručních stavů i **domácí tkalcovství**, kdy prakticky v každé chalupě se tkalcovalo. Tento přivýdělek pomáhal hájit holé živobytí místních podruhů a nádeníků, kterých bylo ve vsi, vzhledem k počtu obyvatel větší množství. Již koncem 18. století jsou však uváděna i některá řemesla a živnosti. Některé zde byly určitě i dříve, avšak dochované dokumenty je neuvádí.

Kolem roků 1780 – 1800 jsou zde například následující řemeslníci: Na čp. 32, 42 zedník Vojtěch Doleček, na čp. 46 handlíř Josef Scholz, na čp. 48, 65 krejčí Josef Simon, na čp. 62 kolovratník Jan Barnet, na čp. 3 hajný František Richter, na čp. 4 tesař František Šmok, na čp. 25 krejčí Anton Simon, kolem roku 1800 na čp. 42 kovář Vincenc Maleček, na čp. 5 kolovratník Jan Fogl. Byli zde asi i další řemeslníci v této době.

Později, do roku cca 1850 se objevují řemeslníci: Na čp. 11 krejčí Jan Suchomel, na čp. 18 zedník Jan Doleček, na čp. 27 zedník Leopold Faltus, na čp. 27 šindelář Antonín Faltus, na čp. 28 obuvník Jan Kupka, na čp. 30 truhlář František Kopecký, na čp. 33 tesař Leopold Fogl, na čp. 39 obuvník František Macháček, na čp. 43 krejčí Karel Faltus, na čp. 44 kramář Josef Mertelík, na čp. 47 zedník Dominik Doleček, na čp. 53 obuvník Václav Budiš, na čp. 56 obuvník Vendelín Netušil, na čp. 66 truhlář Antonín Kopecký, na čp. 72 tesař Vincenc Fogl, na čp. 76 řezník a obchodník František Suchomel, na čp. 77 krejčí Jan Motyčka, na čp. 87 zedník Josef Doleček, na čp. 89 krejčí Josef Faltus, na čp. 93 tesař František Doleček. Určitě byli i další.

V druhé polovině 19. století je v Sobkovicích řemeslníků stále více, ovšem nevíme, do jaké míry byli tito i dříve jmenovaní skutečně převážnými provozovateli živnosti, nebo je řemeslo v zápisech pouze deklarované. Těžko se mohl v tak malé obci uživit větší počet řemeslníků pouze řemeslem, nehledě ke skutečnosti, že v jiných vesnicích to bylo podobné. Koncem století je již patrný rozvoj tovární výroby, kdy řada domácích tkalců pracuje pro faktory (rozdrobená manufaktura), nebo obyvatelé dochází denně za prací do okolních továren, hlavně tkalcoven (Nekoř, Těchonín, Orlice, Kyšperk, Jablonné). Rozšířená je také **kartáčnická výroba** (např. čp. 38, 40, 54, 68, 76) a **šití knoflíků** a objevují se i první obchody. Ještě v roce 1975 uvádí kronika v Sobkovicích 7 žen, které jsou zaměstnány domácí výrobou nitěných knoflíků. Na tuto výrobu již používají speciální strojky a jejich hodinový výdělek činí cca 6 Kčs. Ruční výrobou knoflíků se zabývaly v té době pouze 2 důchodkyně.

V období cca 1850 – 1910 jsou v obci evidováni následující řemeslníci: Na čp. 11 krejčí Jan Suchomel, na čp. 12 obuvník Josef Hejkrlik, na čp. 16 obuvník Josef Macháček, na čp. 19 výroba pomel Jan Šulc, na čp. 21 kovář Jan Barnet, na čp. 21 krejčí Mikuláš Suchomel, na čp. 23 obchod s máslem Josef Suchomel, na čp. 27 kolář Vincenc Lorenc, na čp. 29 obuvník František Suchomel, na čp. 30 obchod střížním zbožím Mikuláš Faltus, na čp. 31 zedník František Suchomel, na čp. 31 kramář Augustin Suchomel, na čp. 32 krupař, obchod František Šulc, na čp. 33 tesař Josef Fogl, na čp. 35 zámečník František Fogl, na čp. 36 krejčí František Krejsa, na čp. 36 malíř Dominik Faltus, na čp. 38 kartáčník Josef Bednář, na čp. 38 truhlář Josef Faltus, na čp. 40 kartáčník Vincenc Faltus, na čp. 40 kartáčník Josef Faltus, na čp. 43 kartáčník Josef

Faltus, na čp. 43 zedník Vendelín Richter, na čp. 44, 50, obuvník Alois Netušil, na čp. 45 řezník Jan Janko, na čp. 46 obchod se zbožím tkalcovským Václav Faltus, na čp. 50 obuvník František Doleček, na čp. 54 kartáčník František Fogl, na čp. 54 kartáčník Josef Mach, na čp. 56 truhlář František Doleček, na čp. 59 kartáčník František Suchomel, na čp. 68 kartáčník Václav Filip, na čp. 69 výroba klihu Arnošt Čamr, na čp. 72 zedník Jan Šulc, čp. 75 zedník Leopold Doleček, na čp. 75 řezník Jan Černohous, na čp. 76 kartáčník Vilém Křivohlávek, na čp. 80 šindelář Dominik Lorenc, na čp. 81 obchodník František Šulc, na čp. 82 obuvník František Fogl, na čp. 82 zedník Josef Doleček, na čp. 83 výroba knoflíků Josef Tejkl, na čp. 87 obchod smíšeným zbožím Václav Faltus, na čp. 93 krejčí Adolf Pacholík, na čp. 94 pomocník při sekýrnictví František Budiš, na čp. 95 zedník Jan Richter.

Obecní kronika uvádí nejstarší známý obchod se zbožím smíšeným v Sobkovicích, který byl podle pamětníků, pouze u Suchomelů čp. 31 a potom také v čp. 87. Oba tyto obchody po vzniku republiky, ve 20tých letech zanikly. Kronikářská informace o nejstarším obchodu v čp. 29 nebyla nalezena.

V dřívějších dobách bylo **provozování hospody** někdy spojováno s výkonem rychtářské funkce a nejstarší záznam se nachází v této souvislosti v urbáři z roku 1606, kdy byla zrušena rychta v současném čp. 2 a zřízen zde dvůr. Zároveň byla zde existující krčma převedena na jiný grunt. O její další existenci však nejsou žádné další zprávy kromě toho, že v roce 1651 (seznam obyvatel podle víry) je uveden v Sobkovicích na čp. 2 Jiřík Brokel, krčmář. V tereziánském katastru sice není žádná vrchnostenská hospoda v Sobkovicích uváděna, není však vyloučeno, že výčep piva mohl být provozován

Škaldova hospoda čp. 26 kolem roku 1930

při některém gruntu, Hodnověrná zpráva o hospodě v Sobkovicích pochází až z chalupy čp. 26, kde kolem roku 1850 provozoval hospodu František Faltus (*1827), určitou dobu obecní představený a po něm František Škalda (*1859), byl zde i sál a trafika. Hospoda „u Škaldů“ zde trvala asi do roku 1952.

Sobkovicská kapela v hospodě u Škaldů kolem roku 1910 Zleva: Mareš, Škalda, Pour, neznámý, neznámý

Jankova hospoda čp. 45 kolem roku 1900

Další hospoda byla provozována v čp. 45. První záznam o její existenci je zapsán za majitele Vendelína Richtra (*1836) kolem roku 1870. Je však dost možné, že zde vznikla již za jeho otce Jana Richtra (1788-1865), rychtáře, v první polovině 19. století, jako součást jeho funkce. Za Vendelína Richtra však byla na usedlost vyhlášena v roce 1869 exekuce, a snad v této souvislosti se majitel v roce 1872 také oběsil. Usedlost potom koupil Josef Janko (*1835) z Výpračtic, který hospodskou živnost dál provozoval. Hospoda zde pokračovala i za působení jeho syna

Jana Janko (*1857) a trvala zde i v dalších létech. Na prostranství mezi čp. 45 a školou stála větší bouda, která patřila k hospodě. Říkalo se jí Ovčín, protože v přízemí byly ustájeny ovce a nad nimi v mezipatře byl sál, do kterého byl přístup zvenčí po dřevěných schodech. V něm se odbývaly muziky a taneční zábavy a pamětníci vzpomínali, jak se při tanci pod nimi pohupovala podlaha. V době žní sloužil sál pro uložení obilí. Při budově stálo ještě výměnkářské stavení, jehož majitelem byl Janko Hanes. Ještě dlouho po jeho smrti se zde říkalo Jankova hospoda. Hospodáři si dříve často potrpěli na sklenku kořalky a každý prodej nebo koupě se musely rádně zapít. Někteří z nich však propili i chalupu, a přišli tak na mizinu.

Škola v Sobkovicích:

K roku 1856 jsou uvedeny **příjmy učitelovy** následovně: Školné 4 zlaté, z obecní kasy 14 zlatých 14 krejc., z vyvazovacího fondu 18 zlatých 20 krejc. K tomu přísluší sobotáles od každého žáka. V Sobkovicích je uvažováno 58 žáků, na každého 2 ½ krejc stříbra týdně, což činí 113 zlatých 35 krejc., s přípočtením výše uvedených částek 150 zlatých 9 ¼ krejc. Jelikož je pro učitele předepsaná částka platu 200 zlatých stříbra, bude muset obec doplácet 49 zlatých 50 ¾ krejc., což se obci často nelíbilo. Třetím učitelem v Sobkovicích, po Josefu Simonovi a jeho synu Josefovi, byl od 3. září 1852 Karel Píč (*1817) z Nekoře čp. 69, dříve 16 roků učitel v Nekoři.

Školní kronika také uvádí problémy, které měl učitel se sobkovickou obcí, která odmítala platit učiteli obnos do nařízené učitelské roční taxy 200 zlatých s argumentem, že v Sobkovicích je pouze podučitelské místo. Učitel Píč proto podal žalobu k c. k. úřadu a obec dostala nařízeno částku platit. Došlo tak k vzájemnému potýkání a snaze poškodit učitele jinak, až se na obci domluvili, že učitel odeberou vedení kostelních účtů. Hlavní buřič a příčina všeho byl podle kroniky Josef Faltus čp. 56. Od listopadu 1864 je sobkovická obec povinná odvádět pro školu 7 sáhů dříví na topení. Rovněž s nedodávkami dříví byly v následujících letech problémy, na které si učitel stěžoval a řešil je okresní výbor. Ani v dalších letech se nepodařilo situaci zklidnit a různá příkoří činěná místní školní radou učitelů pokračovala.

Postupem času již stará škola nevyhovovala, byla proto v roce 1863 **postavena škola nová**, čp. 92. Budova to byla pouze přízemní a po nařízení z roku 1885 o potřebě vyučování ve 2 třídách již také nevyhovovala. Bylo nutné situaci řešit a po nezdařeném odporu obce bylo rozhodnuto o vybudování druhého patra školy. Po dobu výstavby druhého patra se učilo v pronajatých místnostech chalupy čp. 34 Vendelína Fišera, jeden rok v čp. 35 u Josefa Mertelíka a jeden rok v čp. 46 u Jana Richtra. Budova staré školy čp. 37 sloužila potom pro běžné bydlení. Zda nájemní, nebo byla obcí prodána, není známo. Roku 1882 vyběhl školní inspektor učitele Karla Píče, aby si zažádal o druhou učitelskou sílu. Jeho žádosti bylo vyhověno a od 4. března 1884 nastoupil podučitel Emanuel Fišer z Kunvaldu čp. 188, dříve podučitel ve Slatině. Z této doby je více známů o vzájemné nevraživosti mezi obecním zastupitelstvem a učitelem a snaha odstranit učitele Karla

Píče z místní školy. Emanuel Fišer zemřel v Kunvaldu v listopadu 1885 a vystřídal jej podučitel Václav Leo Čihák, rozený v Chocni, který nastoupil jako učitel první třídy do čp. 35 Vendelína Fišera.

Patro na školní budově bylo postaveno v roce 1887, za starosty Vincence Faltuse z čp. 24. Stavba trvala 4 měsíce a vedení účtů a celé stavby prováděl písař a první radní Josef Netušil čp. 64. Stavbu prováděla obec sama, bez pronájmů a celá stavba stála 5.594 zlatých. Subvence byla zajištěna 2000 zlatých (školní kronika uvádí 1x 1000 zl., potom 600 zl. a potom ještě 400 zlatých). Zbytek zaplatili místní poplatníci, hlavně svojí prací. Vendelín Fišer byl prý odpůrcem zřízení 2. třídy. Střechu měla škola šindelovou. Školní kronikář uvádí situaci poznámkou: „Příznivcem školy není zde nikdo a školní rada provádí jen to, co musí“.

Sobkovic škola čp. 92 kolem roku 1930

Vyučovalo se ve 2 třídách v prvním poschodí. V přízemí byla jedna třída rezervní, používaná jako skladiště, od roku 1921 jako tělocvična. Dne 23. října, o posvícení 1887, byla nová škola od faráře Jana Noska vysvěcena za účasti velkého množství lidu, učitelů a jiných návštěvníků. Hlavní řeč pronesl okresní inspektor Vincenc Podhajský. Po svěcení dával učitel Karel Píč v přízemní místnosti hostinu. Ve školním roce 1888/ 1889 odešel dosavadní řídicí učitel Karel Píč po 50 letech učitelství a 35 letech v Sobkovicích na odpočinek. Zastupujícím řídicím učitelem se stal V. Hampl, mladší učitel v Klášterci a také na místo dosavadního mladšího učitele Karla Krále přišel Jaroslav Pour (*1869), svobodný, rodák z Dobré Vody u Hořic. Dne 27. února 1889 došlo opět ke změně a na místo řídicího učitele nastoupil Josef Čepek, učitel z Německé Rybné, rozený z Vosiček u Pardubic v roce 1858. Ve školním roce 1890/ 1891 navštěvovalo školu v Sobkovicích v 1. třídě 38 dětí a ve 2. třídě 63. Tři dívky jsou hluchoněmé. V roce 1892 byl zřízen kabinet z dolní staré školní světnice, která byla vybělena a dána nová podlaha. Byly zde umístěny skříně pro školní pomůcky. Školní dívky jsou v těchto a dalších letech také občas lékařem očkované. Není uváděno proti jaké nemoci.

Podle kroniky se o řádnou docházku dětí do školy nejvíce zasloužil řídicí učitel Josef Čepek, který za dobu svého 10 letého působení zavedl i postihy pro rodiče, kteří děti do školy neposílali. Kterí rodiče neposílali děti řádně do školy a nechávali je doma při šití knoflíků, byli trestáni pokutou 2 zlaté, nebo 1 den v arestu. Někteří z rodičů prý skutečně trest odseděli. V obci z toho bylo sice pozdvižení, učitel byl ale přísný, jednal přímo a uměl prý jednat i s c. k. úřady. Jeho zásluhou byl prý v roce 1900 postaven v obci první vodovod ze studánky „Kamenice“, hlavně pro školu. Při návštěvě školy okresním inspektorem

Dr. Janem Pražákem byli do školy povoláni rodiče dětí, jejichž docházka do školy byla nedbalá a bylo jim vlídným způsobem domluveno.

Dne 1. listopadu 1898 navštívil zdejší okres místodržitel království českého hrabě Maxmilian Coudenhove za příčinou zjištění bídy a nouze obyvatelstva v této části státu. Byl přivítán obyvatelstvem a místními spolky v Jablonném nad Orlicí, ke slyšení byl přijat také starosta Sobkovic František Fogl čp. 54 a správce školy. Při odjezdu zanechal místodržící na okrese 2000 zlatých, z kterých obdržela místní škola 90 zlatých a zakoupila za ně 32 párů obuvi pro chudé školní děti. Tato darování chudým dětem, hlavně obuvi, se v dalších letech několikrát, v různé finanční výši, opakovala. V roce 1899 skončil v Sobkovicích řídicí učitel Josef Čepek a 1. září nastoupil jako řídicí učitel v Jamném. Na jeho místo byl dočasně, jako zastupující, jmenován Jaroslav Pour (*1869) a na jeho místo byl jmenován učitel Václav Suchánek, narozený v Lipchyních, okres Nové Město. Dne 25. července 1908 ve 4,30 hod. bylo v Sobkovicích spatřeno první, zde letící letadlo.

V roce 1900 obdržela škola subvenci 90 zlatých na zřízení polední stravovny. Do seznamu chudých dětí bylo zapsáno 42 žáků. Vaření polévek začalo v lednu a ukončeno bylo v březnu, vaření obstarával hostinský Jan Janko, dozor konali učitelé. Výhodou stravování bylo, že dětem, živeným jen úkropem a brambory, se dostalo řádného stravování a také docházka do školy se po dobu stravování držela na velmi dobré úrovni. Toto polévkové stravování se v dalších letech opakuje (pokud byly subvence). V letech kolem roku 1900 se objevují úlevy některých žáků v docházce do školy v jarním a podzimním období. Škola povoluje tyto několikátýdenní úlevy na základě žádosti místní školní rady a z povolení není jasné, co je důvodem. Takových žáků bývá kolem deseti a důvodem jejich zákonné úlevy je pravděpodobně potřeba při polních pracích.

Konkursem na řídicí učitelské místo v Sobkovicích, vypsaným v Pražských novinách v říjnu 1899, byl vybrán Václav Ježek (*1852), rozený v Česticích, dosavadní řídicí učitel v Kameničné, který 1. září 1900 přesídlil do Sobkovic a nastoupil řídicí učitelské místo. Dne 24. října 1904 byla jmenována učitelkou ženských ručních prací na školách v Jablonném nad Orlicí, Sobkovicích a Studeném slečna Františka Jansová, rozená z Jablonného nad Orlicí. Dne 27. června začaly práce na nové střeše školy. Byl stržen šindel, na krovy byly přibity nové latě a střecha pokryta falcovanými taškami.

Dne 17. dubna 1907 uspořádala škola „stromkovou slavnost“ za účasti místní školní rady a obecnstva. Slavnost byla pořádána s průvodem, kde na místě sázení stromků pronesl řeč řídicí učitel, žák František Štěpánek přednesl báseň a následovalo vlastní sázení stromků. Byly vysazeny 3 lípy u kříže na „Haldě“. Stromky byly doporučeny ochraně žactva a hymnou a podáváním kávy byla slavnost ukončena. Toho dne se nevyučovalo. Podle nařízení Zemské školní rady musely si školy zařídit vlastní školní zahrady o min. výměře 3 ary. Tato školní zahrada byla s pomocí Místní školní komise zřízena v roce 1908 na obecním pozemku, který dosud užíval správce kuru. Byla o výměře 391 m² a na podzim byla oplocena. Školní docházka činí v té době cca 90 %. Učitelský sbor zůstává i v roce 1912 stejný: Václav Ježek, řídicí učitel, Jaroslav Pour, učitel, Jaroslav Procházka, kaplan nekořský, učitel náboženství (na tomto místě jsou časté změny), Františka Jansová, ženské ruční práce. Učitel Jaroslav Pour zemřel v roce 1917 ve věku 48 let.

Škola pořádala každoročně také školní slavnosti, kde žáci představovali své umění, přednášeli básně a také vybírali nějaké peněžní částky pro chudé děti. V listopadu 1913 bylo usneseno, že pro různé překážky nebude školní slavnost uskutečněna a žáci obejdou domy v obci, aby nějaké peníze pro školu získali. Podle školní kroniky byli na řadě míst děti vyhnány a po obchůzce poloviny vsi se zdráhali dále pokračovat. Byly vybrány 4 K 60 hal.

Hrabě Maxmilian von Coudenhove, místodržitel království českého 1896 – 1911

Učitel Jaroslav Pour (1869-1917)

Řídící učitel v letech 1900-1919 Václav Ježek

Sobkovičtí žáci s učitelem Václavem Černým v roce 1946

Válka v roce 1866:

V šedesátých letech 19. století zesílily rozpory mezi Rakouskem a Pruskem, které se po vídeňském kongresu zařadilo mezi velmoci a usilovalo o hegemonii mezi německými státy. Záminkou k válce se stala v červnu 1866 pruská okupace Holštýnska, které patřilo pod rakouskou správu, a následně se vojska obou stran připravovala k vojenskému střetu. Následující zprávy, týkající se našeho sledovaného regionu, jsou většinou převzaty z publikace „Válečný rok 1866“ jamenského rodáka a pamětníka těchto událostí, Jana

Stejskala, vydané tiskem v Kyšperku u Aloise Otavy, roku 1936. Ze Sobkovic se žádné souhrnné svědectví o této době nedochovalo.

Na počátku května 1866 bylo u Olomouce soustřeďováno 6 rakouských armádních sborů a 3 divize záložní jízdy s dělostřelectvem, jako příprava na pruský vpád ze strany Slezska. První rakouské vojsko přitáhlo do našeho kraje od Ústí směrem k Jablonnému 15. května a pokračovalo dál k Olomouci. Když se vyjasnila strategická situace, začala se vojska přesunovat v červnu zpět z Moravy do Čech, kde bylo očekáváno střetnutí. Od druhého armádního sboru od Olomouce byla posunuta jedna brigáda k Lanškrounu, aby její část hlídala hranice k Žamberku. Z té příčiny byl posunut polský pěší pluk barona Rosbacha č. 40 do Kyšperka, jeden prapor téhož pluku, skládající se z 6 setnin, zůstal v Jablonném, dvě setniny přišly do Jamného, dvě setniny do Bystřece a jedna setnina do Orlicěk. Do Sobkovic přitáhlo dne 16. června 1866 na 4.000 mužů rakouské pěchoty, ale nikdo se s nimi nemohl domluvit, poněvadž to byli Rumuni. Ve škole byla hlavní vojenská kancelář, kde byl ubytován i oberst, oberstleutnant a několik důstojníků. Vojsko zde leželo do 24. června.

Od té doby se stali všichni kluci v okolí ve svých hrách také vojáky, a když to bylo možné, byli stále v jejich blízkosti a pojídali s nimi i komisárek. Dospělí muži však byli plni starostí a také různá nařízení budila starost o budoucnost (opravit cesty a mosty, mít dostatek zásob masa, piva a kořalky, byly zřizovány nouzové nemocnice, lazarety apod.). Konaly se hlídky směrem ke kladským hranicím. Nepřítel zatím nepřekročil hranice.

V reakci na postavení nepřítele se velitelství rozhodlo táhnout směrem k Josefově a Hradci. Tímto dnem byl také ukončen pobyt vojáků v našem kraji, jednou ráno byli pryč. Přicházeli však jiní, Rumuni, Vlaši, nikdo jim však nerozuměl, stále jedli, pili pivo a kořalku, byli hrubí a ani jejich poddůstojníci neznali čtení. Po nich přišli opět Němci z Rakous a přes Jablonné prošlo mnoho vojáků různých útvarů i dělostřelci a technické prapory. Všude bylo plno vojska i zničené úrody žita a jiného obilí. Poslední rakouské vojsko zde bylo spatřeno dne 28. června 1866.

Již před vojenským rozhodnutím se objevovala v našem kraji různá pruská vojenská seskupení. 29. června se naši kyrysníci srazili u Klášterce s pruskými kyrysníky, ve stejný den si pruská část oddílu vyžadovala na starostovi v Jamném přísun proviantu, kolovaly různé fámy o přesunech a vítězstvích.

Dne 3. července 1866 bylo již od rána slyšet dunění. Přesto, že počasí bylo nevlídné, bylo slyšet dobře a stále častěji. Vzduch i země se chvěly, dobytek ve chlěvě nepokojně bučel, koně frkali a hrabali, starší lidé bědovali. Nikdo nepracoval. K večeru se jamenští shromažďovali v kapli sv. Trojice, kde konali modlitby. Den nato 4. července byl klid, hodně se o včerejšku mluvilo a nikdo nevěřil, že by byl Benedek (rakouský vrchní velitel) poražen. Spolehlivá zpráva o porážce našeho vojska u Hradce Králové došla asi za 3 dny, přivezl ji povozník, který byl příprěží rakouskému vojsku od Jablonného až k Hradci Králové. Ten vykřikoval, že polovina našeho vojska se utopila v Labi a druhá polovina padla do zajetí, Čechy a Morava padnou do moci Prajzovi.

Zanedlouho přijelo do Jablonného mnoho povozů s raněnými, kteří po vystřídání příprěží pokračovali do Olomouce. Druhý den ráno již přijeli od Lanškrouna pruští kyrysníci, usadili se v Jablonném a okolí a vyžadovali potraviny. Od té doby již následovaly další velké transporty pruského vojska od Červené Vody do Ústí nad Orlicí k dráze. Jablonným projíždělo ke dráze tisíce pruských povozů. Všude probíhaly násilné rekvizice všeho možného. Po uzavření míru v Praze neminul ani den, aby pruské vojsko různých formací neprocházelo Sobkovicemi. Obyčejně pouze přenocovali, ale přesto že se měli žít za svůj krejcar, museli jim lidé mnoho podávat.

V sobotu 21. července přijelo opět asi 10 pruských vozů naplněných ovsem a chlebem do Lubníka u Jablonného. Tu se objevil c. k. setník Alfred Vivenot s 38 muži, svolali z lubnické hospody lidi a poručili jim, aby vozy rozbily a náklad si rozebrali nebo naházeli do řeky. Koně byli odvedeni do města nebo do okolních vesnic. Pruští vozkové se někde ukryli. Tohoto pustošení se zúčastnilo mnoho lidí. Vivenot potom odešel do Jablonného na náměstí, kde dal svolat lidi, a všichni provolávali slávu císaři. Mezitím přijeli do Jablonného další pruské vozy, bez vojáků, a také ty byly rozbity a náklad zničen. Každému, kdo nepomáhal, bylo nadáváno lenochů a peciválů a zdůrazňováno, že tato vojenská skupina je pouze předvojem brigády, která má přerušit spojení prusů s jejich říší. Po skončení díla zká-

zy odešli všichni do hostince, kde jedli a pili. Vivenot však dal opět svolat sousedy a představenstva z okolních obcí s úkolem přepadnout nový transport 200 vozů, který jel od Červené Vody s malým množstvím doprovázejících vojáků. Vivenot s vojáky a tlupou sousedů vyrazili o půlnoci vstříc pruským vozům. Srážka se konala nedaleko, na bystřeckých polích, u smrčiny. První vozy byly rozbity, dva pruští vozkové zabiti a kolik padlo pruských vojáků se nedá přesně zjistit. Mluvílo se o 22 raněných a padlých. Zbylé vozy se obrátily a uháněly zpět do Červené Vody. Také padli dva naši útočníci (František Skalický a Karel Kyllar)

Odplata přišla v neděli ráno 22. července, kdy pruská pěší setnina z Červené Vody obsadila Jablonné a všechny východy z kostela, kde byli lidé shromážděni. Velitelem pruského oddílu byl leitnant Till. Lidé byli při propouštění z kostela, vyslýcháni a týráni, někteří vzati jako rukojmí a obce měly být vypáleny. Pruští vozkové určovali, kdo z účastníků se účastnil přepadu a ti byli nejprve bití kolbami pušek a potom 25 ran na lavici holí. Kdo utíkal, bylo po něm střeleno. Nebožáci byli poutáni provazy a určováni do Kladska před vojenský soud, kde také někteří skončili. Vivenot se svými vojáky nějakým způsobem unikl a dostal se do Olomouce. Také starosta Jablonného a kaplan utekli a skrývali se. Obce byly přinuceny platit vysoké peněžní pokuty, které musely pracně na různých místech vypůjčovat. Domy byly prohledávány a hledáni vojáci. 25. července odtáhl opilý leitnant Till se svoji setninou pryč a přišel hejtman Penevie se zeměbraneckou přechotou, který jednal slušněji, ale vesnice přesto trpěly. Prušáci brali vše. Přípráže, dobytek, seno, slámu, oves, chleba, mléko, kávu, vejce a hlavně máslo. Žádný rakouský voják nesnědl ani pětinu toho, co sežral každý Prušák. Byli prý stále při chuti a hodinu po hojném obědě již sháněli jídlo s vejci na tvrdo. Čechům prý záviděli výbornou kořaličku. Sobkovická kronika uvádí, že na tomto přepadu 22. července, kde bylo zničeno 50 vozů a 13 lidí zabito, se účastnili i sobkovičtí občané, jako Fogl z čp. 33 a další. Ti se po dobu pátrání po pachatelích skrývali v kostelní věži.

Střídali se zde potom různé pruské formace, které postupovaly k Vídni a Dunaji. Byli to Němci promísění s Poláky. Hospodáře, u kterých bydleli, však přicházeli draho. Měli předepsanou denní stravu 1 libru masa, 2 libry chleba, 2 libry bramborů, 1 lot kávy, 3 loty kuřlavého nebo 1,5 lotu šňupavého tabáku a holbu piva. Kořalku si vynucovali sami, podobně jako vejce, mléko, máslo, sýr, pro koně oves a seno. A to byli hospodáři rádi, že je jinak nesušovali a dávali klid ženským. Takovéto a podobné pochody trvaly až do 8. září, kdy zde byli poslední. Jamenský pamětník uvádí, že je až s podivem, jak jsme si na ty nenáviděné Prajzy zvykli, kteří už také slevovali ze své zuřivosti a obžerství a nakonec se s nimi těžko loučili, ba mnozí dokonce plakali a žádali některé předměty na památku.

Rakouský dělostřelec z války 1866.
Fotografován v Kyšperku

Setník Alfred von Vivenot
(1836-1874), organizátor
přepadení pruského trénu

Pruský hulán z války 1866.
Fotografován v Kyšperku

Stavba Severozápadní dráhy:

Stavba železniční tratě, zvané Severozápadní, vedené v našem kraji od Ústí nad Orlicí, přes Jablonné nad Orlicí, dolní konec Sobkovic, do Těchonína a dál do Mittewalde v Prusku, probíhala v letech 1872 až 1874. Její stavba prý byla jednou z pruských mírových podmínek po skončení války v roce 1866. Zásobování armády povozy směrem k Ústí nad Orlicí, kde již dráha byla, činilo tehdy Prusům velké problémy.

Vyprávělo se, že když jel po dokončení stavby první vlak z Jablonného k Těchonínu, a mezi skalami zůstal stát, že ho tam zadržel čert. Začalo se tam tehdy říkat „u čertovy stodoly“. Na stavbě zde tehdy pracovalo několik set italských dělníků z jižních Tyrol a Benátska, kteří vynikali v lámání kamene prachem a dynamitem.

V matrice se nachází zajímavý záznam z té doby, že účast těchto Italů na stavbě dráhy nezůstala zcela bez následků v místních rodinách. V této sobkovické matrice se nachází dva záznamy o sňatcích sobkovických děvčat s těmito pracovníky:

V dubnu 1873 je zapsán sňatek Františky Poláčkové, stáří 19 let, dcery Františka Poláčka z čp. 31, s ženichem: Jan Cargnel, 31 let, rotník dělníků na železnici z Piave di Cadore, syn Františka Cargnela. Tato Cargnelova rodina se vyskytuje v Sobkovicích čp. 31, 84, ještě v roce 1876.

V září 1873 je zapsán sňatek Anny Kargrové, 21 let, dcery Karoliny Kargrové z Lichkova čp. 110, Sobkovic čp. 49, s ženichem: Viktor Basocco, 22 let, dělník na železnici, syn Bartoloměje Basocco z Basana 9.

Bližší zprávy o těchto rodinách se nedochovaly. Podobné události jistě probíhaly během stavby dráhy i na jiných místech trasy stavby.

Sjezd sobkovických rodáků 1877

Jednalo se o sjezd rodáků duchovního a učitelského stavu, připravovaný delší dobu dopisy, zdá se, že hlavně přičiněním zdejšího učitelstva. To se podařilo uskutečnit dne 22. srpna 1877. Již večer před tímto dnem se většina zúčastnila setkání v hostinci pana Františka Faltusa v čp. 26, toho času představeného obce, kde se prozpěvovaly rozličné písně. Na druhý den se všichni z hostince odebrali do místního kostela, v pořadí podle stáří. Nejprve držel na kazatelně řeč zdejší rodák Dominik Faltus z čp. 24, toho času farář v Rohozné, kde svou řečí tuto slavnost velmi krásně vylíčil. Potom ten samý sloužil mši svatou, při které mu posluhovali P. Jan Nosek, toho času administrátor fary nekořské a P. Mikuláš Simon, též zdejší rodák, toho času kaplan ve Skutči. Provedení mše sv. předložil zdejší učitel Karel Píč, od Zapletala, při které veškeré učitelstvo účinkovalo. Po této mši sv. se šlo po hřbitově, kde zase pan farář rohozenský držel překrásnou řeč nad zemřelými. Po této slavnosti se všichni odebrali ke staré škole čp. 37, kde zazpívali několik písní. Odtud šli na skalku Koskovu, kde také zazpívali. Celý spolek byl potom povolán učitelem Karlem Píčem do školy, kde zařídil pro všechny společný oběd za mírný příspěvek. Slavnost byla ukončena ve veselém prostředí hostince Františka Faltuse.

Účastníci: P. Dominik Faltus (*1829) z čp. 24, farář v Rohozné

P. Mikuláš Simon (*1840) z čp. 37, kaplan ve Skutči

Augustin Faltus (*asi 1840) asi z čp. 24, řídící učitel ve Staršově

Adolf Netušil (*1847) z čp. 63, řídící učitel v Německé Rybné

Mikuláš Krejsa (*1848) z čp. 5, řídící učitel v Českých Libchavách

František Faltus (*1850) z čp. 26, řídící učitel v Brandýse nad Orlicí

Josef Richter (*1851) z čp. 53, učitel ve Verměřovicích

Josef Vogel (*1851) z čp. 4, učitel v České Třebové

Karel Píč (*1853) z čp. 37, učitel v Novém Hradci Králové

Josef Fišer (*1856) z čp. 71, kandidát učitelstva

Augustin Simon (*1857) z čp. 70, kandidát učitelstva

František Netušil (*1816) z čp. 64, řídící učitel v Olešnici (nebyl přítomen)

Karel Píč (*1817), toho času místní učitel

P. Jan Nosek, toho času administrátor v Nekoři

František Cupal, učitel v Kunvaldu (jako host)

Dne 3. července 1884 zamřel v St. Pölten pensionovaný učitel, místní rodák z řp. 64, Vincenc Netušil (*1808), dřívě 51 roků učitel ve Vídni. Ve své závěti odkázal místní škole 100 zlatých na její stavbu a údržbu.

Obecní knihovna:

Obecní knihovna byla založena v roce 1889 a prvních 110 svazků nových knih obdržela od bohoslovců z Hradce Králové. Z počátku se proto jednalo o farní knihovnu. O založení knihovny se také přičinil sobkovický rodák z řp. 26, abiturient rychnovského gymnázia, František Faltus (*1850), který daroval knihovně 32 knih. Knihovna byla umístěna v budově školy a prvním správcem knihovny byl učitel Josef Čepk.

Podle zákonného nařizení z roku 1919 o potřebě zřizení a udržování obecních knihoven byla zvolena 9. března 1920 knihovní rada ve složení: Karel Netušil, předseda, Ludvík Kubát, jednatel, František Šulc, pokladník, Rudolf Suchomel, knihovník. Z obecní položky 200 Kč nebylo možné požadovaných 50 knih pro drahotu zaopatřit, tak bylo dáno do svázání 40 knih stávajících (od Matice lidu a Libuše) a dále byly rozmnoženy darováním 16 knih od Františka Škaldy mladšího. Dalších 50 knih bylo zakoupeno z daru 640 Kč od ministerstva osvěty.

V roce 1950, kdy byla zřizena mateřská škola, byla obecní knihovna přemístěna ze školy do prázdné chalupy řp. 40. Jelikož ve stavení bylo vlhko, čímž knihy značně trpěly, byla knihovna v roce 1955 znovu přemístěna do společenské místnosti místní Kampeličky, v bývalé mlékárně řp. 104.

Od roku 1964 má místní Lidová knihovna důstojný stánek v budově MNV a ku konci roku 1975 má knihovna 1.349 svazků knih. Z toho je 42 svazků marxistické literatury, 197 svazků společensko – politické, 24 knih přírodovědecké literatury, 46 knih zemědělské literatury, 35 svazků ostatní naučné a 705 knih krásné literatury, pro mládež a další knihy naučné. Knihovna je otevřena 1x týdně. Je registrováno celkem 52 členů. V roce 1975 bylo v knihovně 347 návštěv, půjčeno bylo 650 knih. Knihovna je dotována Okresní lidovou knihovnou z Ústí nad Orlicí, roční částkou 600 Kč a od MNV částkou 500 Kčs na nákup nových knih. V průměru je ročně nakoupeno 70 – 80 nových knih. Knihovníkem je Jaroslav Faltus řp. 22 za odměnu 300 Kčs ročně.

Činnost knihovny pokračuje i po politickém převratu po roce 1990, nachází se i nadále v budově Obecního úřadu a otevřena je každé pondělí od 17 do 18 hodin. Knihovna poskytuje bohatý výběr knih a její vedoucí je Veronika Foglová.

Vodovody v Sobkovicích:

První vodovod v Sobkovicích byl postaven zásluhou řídícího učitele Josefa Čepka, který chtěl hlavně řešit potřebu vody pro školu. Byl postaven v říjnu 1900. Sběrna (studna sběrová) byla zřizena pod domkem řp. 40, na pozemku řp. 30, u studánky jménem „Kamenice“ u řp. 105 a vodovod byl veden ke škole, která do té doby vodu neměla. Hlavní potrubí světlosti 70 mm, je 275 m dlouhá a z něho vychází 19 odboček o světlosti 20 mm. Náklad na stavbu činil 4.666 K a asi z poloviny byl uhrazen z různých subvencí. Odbočky z hlavního vedení byly zavedeny do řp. 41, 44, 37, 45, 45a, 46, 92, 98, 87, 54, 55, 96, 53, 93, 57, 56, 95, 60 a 78.

Další vodovod, hlavně pro horní část obce, se začal stavět v roce 1930 jako družstevní vodovod a měl 41 členů. Investorem zde byla obec, a to hlavně z důvodů subvenčních. Na náklad 60.000 Kč byla poskytnuta 55 % subvence. Vodovod stavěla firma Josef Havlík z Jablonného nad Orlicí.

V roce 1951 bylo postaveno místním závodem OEZ – 10 rodinných domků řp. 108 – 117 na pozemcích Otýlie Vašátkové a Vincence Faltuse. Byl zde proto vybudován další vodovod z prameniště na poli Vincence Faltuse. Původně měl sloužit pro uvedené domky, byl však později prodloužen i do školy, na hřbitov a do řp. 107, 45 a 99.

Národní škola byla napojena do roku 1952 na vodovod z „Kamenice“ u řp. 105 a voda do školy musela být čerpána ruční pumpou. V tomto roce bylo provedeno napojení na Horní vodovod od řp. 11 samořpádový a ve škole byly zřizeny splachovací záchody.

Vodovod z Kozince pro severní část Jablonného byl postaven v roce 1957. Vodovod z „Dola“ stavělo JZD v letech 1964 – 1965 a to hlavně pro hospodářské středisko družstva. Byl také propojen na vodovod, zásobující tovární domky a později i na horní vodovod.

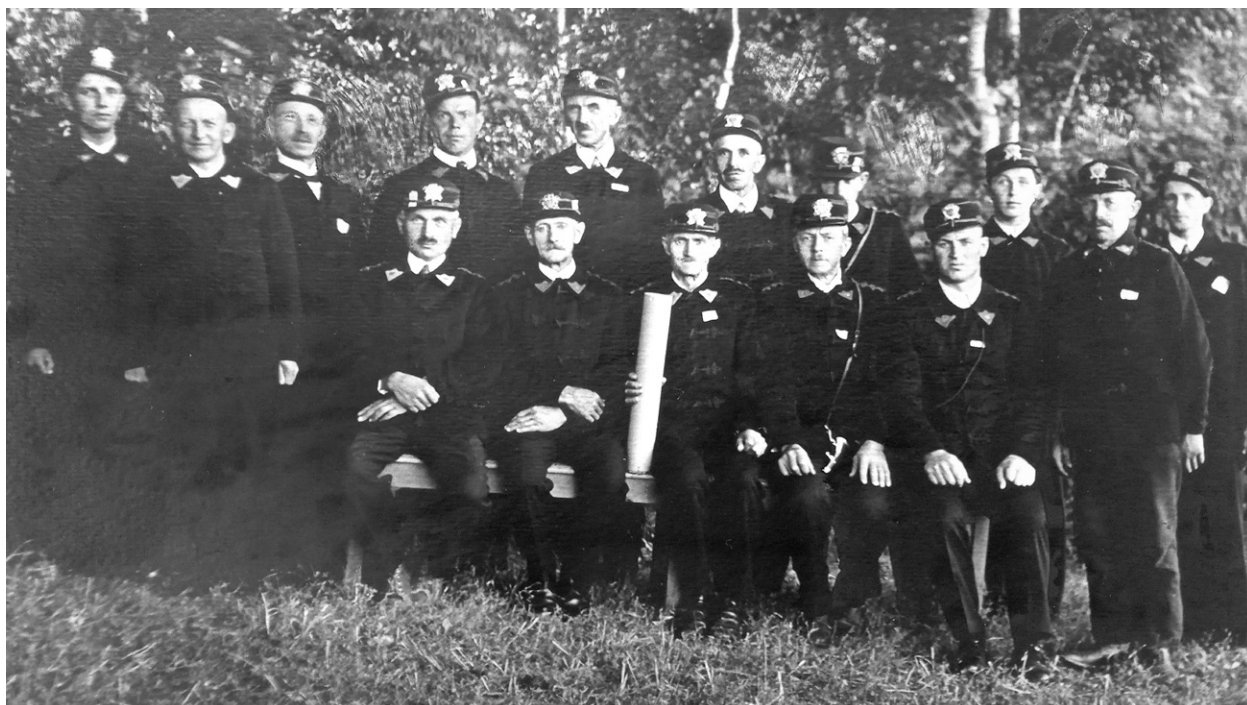
Hasičský sbor v Sobkovicích:

Hasičský sbor byl v Sobkovicích založen podle školní kroniky (s. 124) v lednu 1893. Prvních přihlášených členů bylo 35. Založení sboru se stalo hlavně působením učitele Josefa Čepka a je to jediný spolek, který zde pracuje od svého založení do současnosti. Čepka byl i jeho prvním cvičitelem a velitelem. První hasičská zbrojnice byla postavena „na Kozím rynku“ u čp. 43 v roce 1898 a v roce 1955 byla zbrojnice nově omítnuta.

Později byl velitelem hasičů Alois Netušil (zvaný Lojza Netušilů), podvelitelem František Suchomel (neboli Franc Hubálků), náčelníkem lezců Vinca Hubálků a náčelníkem stříkačů Václav Faltus (neboli Faltousek). V obci byly tři zásobníky vody asi 4 x 4 m, asi 120 cm hluboké, do kterých přitékala voda z vrchovisek. V nádržích byly i násady pstruhů, které nachytal v Orlici František Budiš. Když povyrostli, byli pochytáni a uspořádána hasičská hostina. Hasiči byli tehdy nejen ochránci majetku a života spoluobčanů, ale i důležitou ozdobou všech slavností – církevních i světských. A také na to byli, jak náleží hrdi.

Dne 18. července 1926 bylo v Sobkovicích uspořádáno hasičské okrskové cvičení, ke kterému se dostavily sbory z Jamného, Jablonného, Mistrovic, Kunčice, Orlice, Nekoře a Studeného. Cvičný požár vyšel z Fišerova statku čp. 34 a sbor hájil školní budovu. Účast hasičstva i obecnstva byla velmi četná, poněvadž právě tento den se velmi vydařil. Před tím i potom stále přišlo. Dne 13. června 1927 bylo v Sobkovicích uspořádáno další okrskové cvičení, kterého se podle kroniky zúčastnilo 1000 hasičů.

Nová ruční stříkačka byla pořízena 9. srpna 1930. Slavnost předání byla konána před hostincem „U Lípy svobody“ čp. 45, kde se shromáždili členové sboru a menší skupina obyvatel. Později se dostavili i členové sboru ze Studeného a slavnostní projev přednesl učitel Seifert z Klášterce.

Sobkovičtí hasiči v roce 1934:

Stojící zleva: Jiří Suchomel čp. 29, Rudolf Netušil čp. 73, Julius Kopecký čp. 30, Emanuel Doleček čp. 56, Jan Fogl čp. 11, Mikuláš Fogl čp. 33, Jaroslav Škalda čp. 26, Josef Netušil čp. 64, Stanislav Doleček čp. 21, Rudolf Faltus čp. 83

Sedící zleva: Rudolf Suchomel čp. 7 – starosta, Vendelín Faltus čp. 8, František Suchomel čp. 15, Vincenc Suchomel čp. 38, Josef Richter čp. 10

Sobkovičtí hasiči v roce 1943. Foto u zadní strany chalupy čp. 40 „u Řezníků“, vpravo obchod čp. 105 Milady Růžičkové:

1- Josef Richtr čp. 10, 2- Jaroslav Suchomel čp. 14, 3- Rudolf Šulc čp. 32, 4- Rudolf Netušil čp. 73, 5- neznámý, 6- Alois Lux čp. 41, 7- Václav Richter čp. 10, 8- Josef Fišer čp. 27, 9- František Fogl čp. 72, 10- Jaroslav Škalda čp. 26, 11- Josef Keprta čp. 37, 12- Bohumil Faltus čp. 83, 13- Vlastimil Suchomel čp. 49, 14- Josef Filip čp. 98, 15- František Filip čp. 55, 16- Marie Fišerová čp. 27, 17- František Suchomel čp. 29, 18- Josef Fogl čp. 43, 19- Jaroslav Faltus čp. 24, 20- Viktor Faltus čp. 39, 21- Jarmila Suchomelová čp. 41

Během roků 1932 a 1933 vypuklo v obci několik požárů s ničivými následky (čp. 34, 35, 41, 15). Proto, že požáry zde byly poměrně časté, vzniklo podezření, že byly založeny úmyslně. Přes veškeré pátrání občanů i četníků se nepodařilo nic zjistit.

Dne 20. července 1947 se konal na louce pod továrnou župní sjezd okresní hasičské jednoty za účasti 526 hasičů z mnoha hasičských sborů. Místní sbor byl zastoupen 35 členy. U příležitosti župního sjezdu byla místnímu hasičskému sboru slavnostně předána do užívání stříkačka PS 8 s výkonem čerpadla 808 litrů za minutu. Místní hasiči dosud používali stříkačku na ruční pumpování, při které muselo být alespoň 8 dospělých lidí. Nová stříkačka byla zakoupena ze sbírek, prováděných mezi občany od roku 1945, ze zápujček od občanů i z prostředků hasičského sboru. Celkový náklad na stříkačku a 200 m hadic činil 65.600 Kčs. V odpoledních hodinách se přes oslavu přehnala bouře, ale zakončení bylo příjemné, s taneční zábavou v místním hostinci.

Pro hasební účely v případě potřeby, byly v obci vybudovány vodní nádrže, kterým se říkalo „rybníky“. Obsah vody rybníka činil cca 10 m³ a vybudovány byly u čp. 11, 24, 41, 52, 64. Poněvadž byly otevřené, velmi často se zanášely smetím a v případě větších dešťů pískem a bahnem, takže se musely často čistit. MNV proto rozhodlo, že se vybudují nádrže betonové a kryté. První taková nádrž byla postavena v roce 1948 na místě tzv. rybníka u čp. 41. Byla postavena v rámci akce 5M (5 milionů hodin republiky), kterou vyhlásila KSČ. Poněvadž byl po válce velký nedostatek cementu, byla zaslána žádost o něj až do Prahy na ministerstvo. Když ani po roce nepřišla odpověď, byl cement zakoupen u továrníka Nožky v Jablonném. V roce 1955 byla na horním konci u čp. 12 vybudována v rámci akce 5M další krytá vodní požární nádrž pro hasební potřeby.

Místní jednota Svazu požární ochrany uspořádala v roce 1952 za účasti okolních požárních jednot Hasičský den. Družstva mezi sebou soutěžila ve štafetách a na soutěži také poprvé vystoupilo družstvo žáků místní jednoty. Hasičský den se konal na zahradě Františka Filipa čp. 55.

Po několikaleté rekonstrukci dokončil v roce 1954 požární sbor přestavbu starého nákladního auta po německé armádě, pro potřeby hasičského sboru. Říkalo se mu „autobus“ protože měl karoserii ze starého autobusu. Přestavba byla provedena zdarma, brigádnicky, v provozovnách místní továrny. Vozidlo bylo pomalé a značně poruchové. Garážováno bylo v čp. 40.

V roce 1957 změnil hasičský sbor celostátně název na Sbor požární ochrany (ČSPO), měl 60 členů, 1 požární družstvo mužů a 2 požární družstva žáků. Sbor také plní úkoly v preventivní činnosti.

Na podzim 1965 byla přemístěna technika ze staré požární zbrojnice na „Kozím rynku“ proti čp. 43, do nové požární zbrojnice. Požární technika, výzbroj a výstroj se v té době skládá: 1 motorová stříkačka PS 8 s příslušenstvím, na podvozku, potřebné množství hadic, 12 cvičných pracovních obleků, 1 dopravní prostředek „autobus“ (určený k sešrotování).

Stará cesta směrem k hasičské zbrojnici

Dne 17. prosince 1967 se konala slavnostní členská schůze k 75. výročí založení hasičského sboru v Sobkovicích. O historii sboru promluvil předseda MJ ČSPO Jiří Suchomel čp. 41 a byla předána čestná uznání některým členům sboru. Sbor má v té době 60 členů.

V roce 1970 bylo sešrotováno požární auto, pořízené z německého trofejního vozidla a náhradou bylo zakoupeno z prostředků ONV Ústí nad Orlicí vyřazené nákladní auto z n. p. ZEZ Jablonné nad Orlicí. Auto bylo renovováno na požární vozidlo nákladem 15.000 Kčs, které uhradil ONV.

K 80. výročí založení požárního sboru v Sobkovicích byla konána dne 16. prosince 1973 výroční členská schůze a při této příležitosti byly předány zasloužilým členům sboru pamětní medaile.

Základní organizace ČSPO konala dne 5. prosince 1976 výroční členskou schůzi za účasti 30 členů (organizace má 60 členů), na které byla činnost velmi kriticky hodnocena. Velitelem je v té době Josef Richter z čp. 4. Družstvo má k dispozici stříkačku PS 8 a potřebnou hasební techniku a starší auto. Organizace se zabývá hlavně preventivní činností a školením vlastních členů.

Požárnické družstvo děvčat, mladších a starších žáků v roce 1957:

Starší žáci zleva v uniformě: Jiří Kosek, Jiří Suchomel čp. 41 cvičitel, Theodor Kosák, Bedřich Haruda, Jiří Faltus, Ladislav Fogl, Čeněk Suchomel, Jaroslav Suchomel, Miroslav Kaška, Miroslav Markytán

Mladší žáci zleva: Josef Trejtnar, Josef Haruda, Václav Simon, Jiří Suchomel, Josef Faltus čp. 6, Miroslav Faltus čp. 60, Antonín Krejsa, Jiří Fogl, Bohuslav Bednář

Dívčí družstvo zleva: Eva Ringlová, Věra Suchomelová, Anna Matoušová, Ludmila Ringlová, Milena Kosková, Lenka Suchomelová, Kamila Matoušová, Eva Kašková, Vladimír Stejskal

Družstvo požárníků kolem roku 1980:

Zleva: Josef Trejtnar čp. 23, Jiří Suchomel čp. 51, Václav Filip čp. 50, František Schlesinger čp. 52, nad ním Miroslav Stejskal čp. 12, pod ním Zdeněk Krejsa čp. 5, Miroslav Doleček čp. 117, Jiří Suchomel čp. 41, Josef Richter čp. 10 (v klobouku), Josef Richter čp. 4, Jaroslav Suchomel čp. 14, Josef Netušil čp. 64, Martin Filko čp. 108, Teodor Kosák čp. 55

V roce 2012 byly v Sobkovicích plánovány oslavy k 120. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů (SDH). K této oslavě, konané v červenci 2012, se sbor rozhodl pořídit si nový sborový hasičský prapor, jehož výroba je pracná a finančně nákladná. Byli proto požádáni občané i obec o dobrovolný příspěvek na jeho výrobu. Zároveň se členové sboru rozhodli ve spolupráci s obecním úřadem o renovaci staré koňské stříkačky z roku 1931, jako symbolu historie sboru.

Dne 30. srpna 2021 došlo k předání nového zásahového vozidla Ford Transit Custom DA – LIZ pro sobkovicickou výjezdovou jednotku, které se konalo za přítomnosti starosty obce a členů JSDH Sobkovice. Vůz bude majetkem obce a SDH jeho provozovatelem. Cena nákupu činí 1.000.000 Kč a bude na něho poskytnuta dotace od Ministerstva vnitra ve výši 450.000 Kč a z Pardubického kraje 300.000 Kč. Starostou SDH Sobkovice je v této době Michal Bedrníček. Již dříve byly provedeny v hasičské zbrojnici stavební úpravy, potřebné pro garážování nového vozidla.

Družstvo požárníků kolem roku 1980:

Zleva: Miroslav Doleček čp. 56, Miroslav Stejskal čp. 12, Václav Simon čp. 70, Vladimír Beneš čp. 74, František Schlesinger čp. 52

Předání nového zásahového vozidla Ford Transit Custom pro sobkovicickou zásahovou jednotku dne 30. srpna 2021

Stavba silnice přes obec:

V roce 1899 postihl Sobkovice velký liják s průtrží mračen, který způsobil velké škody na polích i cestách. Ty byly poškozeny do té míry, že na hlavní cestě, vedoucí po vsi od řeky nahoru, byly takové jámy, že by se do nich schoval dospělý člověk. Tato katastrofická situace uspíšila jednání na c. k. okresním hejtmanskství o postavení silnice přes Sobkovice.

Se stavbou této nové silnice, po Sobkovicích dolů k silnici těchonínské, bylo započato 4. června 1903 a dokončena byla kolaudací dne 4. prosince 1906. Stavbu prováděla firma Alois Petřík z Kyšperka. Zásahu na této stavbě měl tehdejší učitel Josef Čepek, člen obecního výboru, který si v Sobkovicích vyžádal návštěvu tehdejšího c. k. místodržitele, při jeho návštěvě našeho kraje. Čepek mu tlumočil bídu lidí zdejšího kraje, neschůdnost cest a žádal o postavení silnice, což bylo přislíbeno. Po stavbě této silnice byla stavěna také silnice ze Sobkovic ke státní silnici, ke Sloupku. Také ta byla dokončena a kolaudována ve stejném čase.

Řídící učitel Čepek byl celkově pokrokový člověk, za jeho desetiletého působení v Sobkovicích se podstatně zlepšila školní docházka dětí, zasloužil se o založení hasičského sboru a byl i jeho prvním velitelem.

Silnice hradecko – jablonská, které se říkalo „císařská“, dnešní státní silnice, byla stavěna v letech 1840 – 1841.

Divadelní ochotnický spolek:

Kroužek divadelních ochotníků byl založen v roce 1904 a jeho zakladatelem byl učitel Jaroslav Pour. Hrál se na provizorním jevišti v hostinci „u Škaldů“ čp. 26. Obecní výbor požadoval po vzniku republiky, aby byl spolek začleněn ke straně lidové, členové kroužku to však odmítli s odůvodněním, že jsou smýšlení demokratického a pokrokového (zřejmě odezva tehdy probíhajících konfesijních bojů). Kroužek byl pojmenován Spolek divadelních ochotníků při místní straně sociálně – demokratické. Divadelní a zábavná činnost byla potom provozována v sále hostince „U lípy svobody“, čp. 45 a to po celé období první republiky, za okupace, až do 50tých let. Divadelní činnost byla velmi aktivní a na velmi dobré úrovni.

Ve 20tých a 30tých letech se o činnost spolku velmi zasloužil tehdejší řídící učitel Josef Kubias. V roce 1929 bylo vybudováno nákladem 20.000 Kč nové jeviště. Spolek také sehrál dvě divadla v přírodě, a to 2. a 9. září 1923 na Fišerově louce v Kozinci. Byla to hra „Otec“ od Aloise Jiráska. U příležitosti oslav Mistra Jana Husa v roce 1933 byla na Balcarově louce v Kozinci sehrána divadelní hra „Mistr Jan Hus“, kterou režíroval učitel Kubias.

V roce 1939 uzavřel Spolek divadelních ochotníků s dramatickým odborem Sokola dohodu o společném pořádání divadelních představení, vždy 1x U lípy svobody a 1x u Škaldů. Dohoda směřovala ke zvýšení úrovně divadelní činnosti a již v roce 1940 sehráli sobkovičtí divadelní ochotníci 9 divadelních představení. Ještě v roce 1948 měl spolek 43 členů a v tomto roce zrušil Sokol smlouvu se Spolkem divadelních ochotníků. Po utvoření Závodního klubu n. p. MEZ Sobkovice v roce 1951, sídlícím v přiděleném objektu hostince čp. 45, byl Spolek divadelních ochotníků začleněn do tohoto klubu a zanikl.

Sobkovický ochotnický spolek v roce 1955

Závodní klub n. p. MEZ nevyvíjel nijak zvláštní činnost. V pronajaté budově čp. 45 občas pořádal nějaké zábavy, divadla, ale hlavní činností bylo promítání celovečerních filmů. Svoji činnost v čp. 45 ukončil počátkem 60tých let.

ZK OEZ (dříve MEZ) Sobkovice sehrál v době od svého založení několik divadel: 1953 Ženitba, 1954 Vlčí díry, 1955 Na letním bytě, 1957 uspořádal Silvestrovský večer. Spolek divadelních ochotníků v Sobkovicích sehrál v roce 1948 hru Lucerna, 1949 Maryša. V roce

1956 sehráli ochotníci pod hlavičkou Červeného kříže hru Goralí, kterou sehráli pohostinsky také v Jamném, Mistrovicích, Potštejně, Vlčkovících, Bystřeci, Orličkách. S omezením kulturní činností souvisí uzavření hostince čp. 45 během roku 1957. Důvodem byla absence hostinského.

V roce 1962 byla sehrána divadelními ochotníky spolku Sokol divadelní hra Děvčata z Brock Wally, na scéně v hostinci „U Lípy svobody“ čp. 45, patřící ZK OEZ Sobkovice. Opakována byla také v Kunčicích, Dolní Lipce a Králíkách. V roce 1963 sehrál ZK OEZ v čp. 45 další divadelní hru Úklady a láska, kterou opakoval také v Orlici, Vlčkovících a Bystřeci. Zprávy z pozdější doby chybí.

Zakoupení pozemku pro sobkovickou obec:

Začátkem 20. století došlo u jednoho z největších gruntů v obci, Vychytilovu statku čp. 67, k nucenému prodeji. Novým majitelem se stal koncesovaný parcelář, pan Macoun z Hradce Králové, který pro vzdálenost a asi také svůj nezáměr, se rozhodl pozemky dále nevyužívat a rozprodal je. Původní výměra statku činila 214 měřic rolí, luk, zahrad a hlavně pěkného lesa, kterého bylo 85 měřic. Pozemky byly rozprodány mezi bližší i vzdálenější sousedy a les koupili jak místní, tak i lidé z Jablonného. Ze zdejších občanů odkoupili pozemky tito:

Jindřich Čammr čp. 69, Dominik Fogl čp. 37, Josef Richtr čp. 10, Alois Faltus čp. 58, Josef Doleček čp. 93, Julius Kopecký čp. 30, František Faltus čp. 6, František Fogl čp. 54, Josef Píč čp. 4, Adolf Simon čp. 70, Josef Doleček čp. 82, Alois Sršeň čp. 66, Josef Faltus čp. 60, Karel Kopecký čp. 57, Josef Hanzlíček čp. 68, Adolf Vychytil čp. 102, Karel Netušil čp. 64, František Faltus čp. 1, Moritz Tutsch, továrník čp. 71, také to byli Ferdinand Vychytil z Jablonného, Jaroslav Šlesinger z Jablonného.

Zbytek pozemků, který zůstal při původním stavení (Vychytilově statku), byl nabídnut obci, aby jej koupila. Jednací kancelář tak jednala mezi zástupci obce a dalšími místními hospodáři. Po delší úvaze zástupců obce a hospodářů bylo usneseno, aby zbytek polí a lesa byl zakoupen pro obec a budova se zahradou, kterou toho času užíval původní hospodář Antonín Vychytil, byla později prodána Dominiku Faltusovi z čp. 85, přezdívaného Dominik Vojtěch. Pozemek pro obec byl definitivně zakoupen 1. května 1911, kdy byl starostou obce Karel Netušil z čp. 64 a prvním radním Adolf Simon čp. 70. Zakoupený pozemek byl z větší části role a také les, z části úplně vymýcený. Celkem činila výměra cca 34 měřic a koupěna byla 1 měřice za 56 zlatých neb 112 korun.

Uvedená koupě však měla v obci mnoho nepřátel, kteří proti ní útočili a také z řad 12 zástupců obce bylo 7 pro koupi a 5 proti. Úsilí těchto 5 členů zastupitelstva proti koupi se stupňovalo, docházeli za členy Okresního zastupitelstva a stěžovali si na špatnou koupi. Také nechali podepisovat nezalým občanům protest proti koupi, kterých se podepsalo 78. Žádali zrušení jednání obecního zastupitelstva a nepovolení použití kmenového jmění, jakož i zápůjčky 1.700 K, kterou obec pro zakoupení potřebovala. Cena celého pozemku činila 3.800 K. Obec sama měla na zápůjčkách mezi občany asi 2.100 K. Nakonec se stalo, že Okresní výbor obecní koupi zrušil tím, že nepovolil použití kmenového jmění ani použití půjčky.

Proti zamítnutí koupě pozemků a povolení půjčky Okresním výborem v Žamberku, se obrátilo zdejší obecní zastupitelstvo k Zemskému výboru do Prahy a žádalo zrušení usnesení Okresního výboru proti koupi a žádalo Zemský výbor o opětné schválení koupě spolu s dalšími doklady. Zemský výbor v Praze po vyšetření situace znalci zrušil usnesení Okresního výboru, schválil koupi pozemků pro obec, povolil použití kmenového jmění, které měla obec rozpůjčované mezi občany a také povolil zápůjčku 1.700 K u Městské spořitelny v Žamberku. Tím byla celá záležitost vyřízena. Tato nepřátelská akce trvala asi 2 roky, stěžovatelům se nedostalo zadostučinění, pouze vytvořila určitou zášť mezi obyvateli. Jejím hlavním podporovatelem byl Václav Javůrek, mlynář v Sobkovících čp. 71 s dalšími čtyřmi členy obecního výboru (nejmenovanými). Zemský výbor v Praze rozhodl o koupi v měsíci říjnu 1912.

Když byla celá záležitost s koupí pozemků urovnána, rozhodovalo se v zastupitelstvu jak získané pozemky využít, zda zasázat lesem nebo použít jako role. Bylo ujednáno, aby pole nad statkem bylo zasázeno lesem a rovněž vymýcený les, který toho času dosahoval až po skálu v lese, byl zasázený lesem. První osázení bylo provedeno od Netušilovy role, kdy asi polovina byla osázena z jara 1913 a druhá polovina z jara 1914. Lesní sazenice byly zakoupeny v Hradci Králové.

Založení mlékárenského družstva:

V roce 1904, dne 12. března, bylo v obci, podobně jako i jinde v okolí v té době, ustaveno ze zemědělců mlékárenské družstvo ke zpracování a zhodnocení mléka. V Sobkovicích, oproti jiným vesnicím, nacházejícím se v okolí větších měst, neměli lidé možnost tržít za přímý prodej mléka. Vzorem se jim staly mlékárny v Mistrovicích a Líšnici a použity byly i jejich stanovy. Předsedou družstva byl zvolen Josef Faltus, chalupník z čp. 60. Zpočátku měli k tomu někteří rolníci, jak už to bývá, určitou nedůvěru. Ale později, když zmizely starosti, kam s přebytečným mlékem, nebylo nikoho, kdo se nestal členem mlékárenského družstva. Kromě výkupu mléka bylo možné využívat i syrovátku a podmásli. Kolem roku 1905 byla stavěna provozní budova čp. 104, začalo se vyrábět máslo a výrobky šly dobře na odbyt. Přesnější zprávy o době výstavby mlékárny nejsou k dispozici. Máslo se denně odváželo na trakaři na nádraží do Jablonného nad Orlicí a posílalo se akcionáři do Prahy i do Liberce. Náklady na stavbu mlékárny byly brzy zaplacený. Mlékárnu vedl až do své smrti Adolf Simon z čp. 70. Do zavedení elektřiny byly všechny stroje v mlékárně na ruční pohon. Peníze za mléko se vyplácely koncem každého měsíce a ve větších chalupách to byla na tehdejší poměry slušná částka. Za světové války mlékárna většinou nepracovala.

Dne 1. září 1921 uvedl v činnost zdejší mlékárnu p. Němec, kterému byla mlékárna na neurčitou dobu pronajata. Dařilo se mu však špatně, nedostatkem píce bylo málo mléka a někteří lidé jej také bojkotovali z důvodu jeho bezkonfese. Bydlel také u Dominika Faltuse, rovněž bezkonfesijního. Následkem toho byl nucen zastavit výrobu másla a omezit výrobu sýrů. Když se ani tato redukce výroby nevyplácela, vrátil mlékárnu 29. prosince 1921 zpět družstvu.

Již na počátku druhé světové války, v roce 1940, byla však mlékárna zrušena a mléko ze Sobkovic se začalo odvážet do větší mlékárny, nejdříve do Verměřovic, od roku 1960 do Bystřece.

Vznik záložního spolku v Sobkovicích:

Spořitelní a **záložní spolek v Sobkovicích** (dle systému Raifeisenova) byl založen 3. října 1909 a původcem jeho založení byl P. Otakar Radouš, farář, a Jaroslav Procházka, kaplan, oba z Nekoře. Jmenovanými pány byl pozván na den 9. října 1909 do Sobkovic úředník z Prahy od zemského Svazu spořitelien, který na schůzi občanů v hostinci „u Janků“ čp. 45 odůvodnil význam založení peněžního ústavu v obci a doporučil přizvání i dalších okolních obcí Studeného, Nekoře, Bredůvky, Bořitavy a Údolí. K založení tohoto ústavu došlo a ihned 10. října 1909 byl jeho vznik ohlášen příslušným úředníkem Krajskému soudu v Hradci Králové. Do schůze u Janků se dostavila většina místních obyvatel a za členy se jich přihlásilo 45. Současně byli zvoleni i funkcionáři spolku. Kronikář poznamenává, že spolek měl i mnoho nepřátel.

K této události se podle kroniky také váže vznik nadace faráře P. Jana Noska, bývalého faráře v Nekoři, toho času tamtéž na odpočinku, který daroval v únoru 1912 obnos 400 korun do sobkovické raifeisenky v čp. 68 na ten účel, aby úroky z těchto 400 K byly každý rok, na den sv. Mikuláše, rozdělovány jako dárek stejným dílem mezi žáky sobkovické školy. Toto se má činit v přítomnosti pana faráře nekořského, případně katechety školy sobkovické. Vůlí zakladatele nadace je, aby peníze (400 K) byly vždy uloženy v raifeisence sobkovické, která je ve svazu založen křesťansko – sociálních. Pokud by se v budoucnu tato raifeisenka sobkovická rozešla, musí být peníze uloženy u jiné raifeisenky, opět strany křesťansko – sociální. Po rozdělení dáreků dítkám, nechť se ony pomodlí za spásu duše darujícího pana faráře Otčenáš a Zdravas Maria. Zápis učiněn 20. ledna 1913.

Kromě výše uvedeného Spořitelního a záložního spolku, založeného při lidové straně, byl 11. července 1910 založen další spořitelní a záložní spolek, tzv. **Lidová záložna**. Oba tyto spolky byly v roce 1940 sloučeny v jeden pod názvem „Kampelička“. V roce 1950 se staly jednatelstvím Státní spořitelny v Jablonném nad Orlicí, v roce 1962 bylo i toto jednatelství zrušeno a vklady převedeny do Státní spořitelny v Jablonném nad Orlicí.

Pořízení nové lávky u Neškudlova mlýna:

V roce 1915 dosloužila v tomto místě stará dřevěná lávka a tak jako dříve byla nutná její výměna. Obec-

ní zastupitelstvo se usneslo na tom, aby byla pořízena lávka železná, která déle vydrží. Starosta obce byl pověřen jednáním s obcí Jamnné, aby na tuto stavbu finančně přispěla. Zástupci obou obcí se ve sjednaný den dostavili na místo, možnou stavbu posoudili a usnesli se na zakoupení a stavbě nové železné lávky. V místě uložili stropnice, aby se nekazily hnilobou. Poznává se, že obec jamenská byla k placení nucena Okresním hejtmanstvím, poněvadž se zdráhala. Celkové náklady činily 509 K, 72 hal., obec jamenská z toho platila jednu třetinu.

Poustevník v Sobkovicích:

Obecní kronika uvádí, že někdy v první polovině 19. století bydlel v lese na severní straně katastru obce, poblíž panského lesa (nyní Jankův les), poustevník. Obydlí měl prý vybudované pod převislou skálou s obezděnou kamennou zdí. Není známo, zda se tam zdržoval po celý rok, nebo jen přes léto. Pocházel z Těchonína. Jelikož kradl a nebyl zbožný, majitel lesa ho vyhnal. Kameny z kamenné zdi u poustevníky byly snad použity při stavbě stodoly u čp. 41.

Mlýn a továrna v Sobkovicích:

Na místě pozdějších čp. 71, 72 a 103 stál původně mlýn na vodu čp. 71. Dle tereziánského katastru z roku 1757 byl to mlýn o 1 kole na stálou vodu a 1 kole na nestálou vodu. Jeho součástí bylo i menší hospodářství. Mlýn postavil na začátku 18. století Mikuláš Budiš a v roce 1730 jej prodal Janu Jiřímu Simonovi. Následovali i další majitelé: 1741 Jiří Fugl, v létech 1743 – 1864 zde hospodařili mlynáři z rodu Petříků, potom Josef Fišer, který prodal mlýn s hospodářstvím v roce 1895 Václavu Javůrkovi (*1857), chalupníku a tkalci z Verměřovic. Javůrek mlýn opravil a při mletí také začal péci chléb. Byl to člověk velmi podnikavý a jeho záměrem bylo přestavět mlýn na tkalcovnu.

Javůrek byl v létech 1907 – 1910 také starostou obce a pro své pokrokové názory měl i řadu nepřátel. Za jeho starostování bylo od továrny až ke „Sloupku“ vysázeno třešňové stromořadí a výtěžek z prodeje třešní, které se prodávaly v dražbě, byl za první republiky hlavním zdrojem obecních příjmů.

Stavbu tkalcovny provedl Javůrek v roce 1906, kdy byla přes Sobkovice postavena nová silnice. Tkalcovnu poháněl vodou. Když nebylo z důvodu světové války co dělat, prodal Javůrek v roce 1920 tkalcovnu za 120.000 K Moritzi Tutschovi, továrníku z Brna. Druhou manželkou Tutsche byla Erna Alice Fischlová, dcera kyšperského továrníka Gustava Fischla. Tutsch po světové válce továrnu rozšířil, zavedl parní pohon a zaměstnával asi 50 lidí, převážně místních. Po zřízení tkalcovny zanikl mlýn i pekárna, zůstalo zde pouze zemědělské hospodářství, které trvalo do roku 1948. K hospodářství patřilo 6,8 ha polí a luk, menší zahrada, pastvina a 3,42 ha lesa.

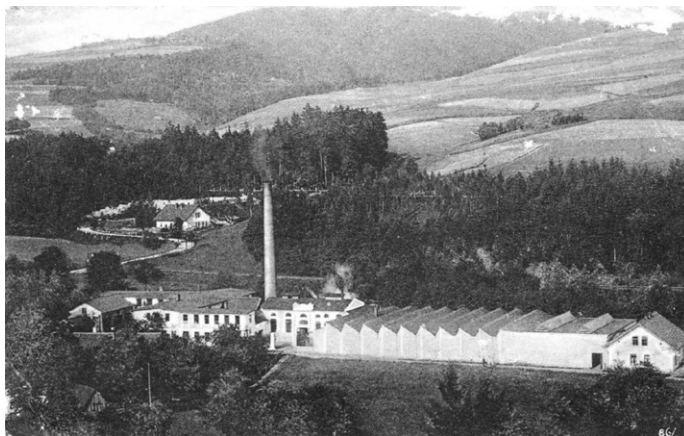
Sobkovická Javůrkova tkalcovna kolem roku 1907

Již v době hospodářské krize byl provoz tkalcovny zastaven a nebyl více obnoven. V roce 1926 zde bylo 160 tkalcovských stavů, z kterých odvezl Tutsch část do Maďarska, do Budapešti, kde měl také tkalcovnu a nakonec s rodinou emigroval.

V době okupace v létech 1938 – 1945 továrna patřila do Sudet, zbytek tkalcovského vybavení byl odvezen a v objektu zavedla německá firma Scando výrobu ventilátorů – dmychadel, které se za II. světové války používaly při provozu některých motorových vozidel. V těchto vozidlech byl jako palivo namísto

benzinu používán plyn ze spalovaného tvrdého bukového dřeva, který se vyvíjel přímo v tzv. generátoru na vozidle. Součástí tohoto zařízení bylo toto dmyhadlo. V době okupace pracovaly v závodě dovezené Polky a Rusky, které bydlely v dřevěném baráku – lágru, který stál u silnice, naproti továrně.

Po osvobození, v roce 1945, byla do závodu jmenována od ONV národní správa z místních obyvatel: Václav Faltus, nástrojař z čp. 22, Bedřich Faltus, strojník z čp. 107 a Vincenc Suchomel, elektromechanik z čp. 38. Tato národní správa se zasloužila o to, že

Sobkovičská továrna kolem roku 1950

Dělnictvo sobkovičské tkalcovny v roce 1909

byl provoz za těžkých podmínek obnoven a dál udržěn. Vyrábělo se ze skromných zásob po Němcích, nebyly peníze na výplaty, chyběly zkušenosti z obchodní činnosti. Závod měl v té době asi 45 zaměstnanců. Do roku 1948 se zde vyráběly kromě dmyhadel také motorky do šicích strojů. Po znárodnění v roce 1948 byl závod Scando (jak se tehdy označoval) začleněn do společnosti elektrotechnických závodů MEZ Olomouc, později MEZ Postřelmov a potom OEZ Letohrad, a závodu byl dán nový výrobní program v rámci státního plánu a tím i dobrá perspektiva dalšího rozvoje do budoucna. Již koncem roku 1948 se počet zaměstnanců zvýšil na cca 100 – 120.

V roce 1950 provedl ONV Žamberk na základě zákona 46/ 48 o vyvlastnění, vyvlastnění majetku Mariany Tutschové, dcery Moritze Tutsche, kterému patřily budovy čp. 71, 72, 103 objektu továrny a zemědělská půda 6,8 ha a les 3, 42 ha.

V roce 1954 byl závod MEZ Postřelmov v Sobkovicích začleněn do nově utvořeného podniku Orlické elektrotechnické závody (OEZ) Letohrad a začaly se vyrábět vzduchové jističe 200 – 600 A, vysokovýkonné pojistky, koncové vypínače, brzdové magnety. V této době zaměstnává závod 200 – 220 pracovníků.

Sobkovická továrna OEZ kolem roku 1970

Sobkovická továrna OEZ kolem roku 1970

V 60tých letech se vyráběly jističe Deon 400 – 600 A a nový typ odporníků. V roce 1975 je v závodě zaměstnáno 195 zaměstnanců a hlavním výrobním programem je stále vzduchový jistič 25 A – 630 A, a dále topné spojky pro železniční vagony. Závod má 1 osobní a 1 nákladní auto, dobře vybavenou závodní jídelnu a v čele provozu stojí ředitel Zdeněk Hájek. Během 30 let došlo v závodě k několika stavebním rekonstrukcím a přístavbám, ke konci 50tých let byl zrušen do závodu vedoucí vodní náhon, a tím i domácí hydroelektrárna o výkonu 20 kW.

V roce 1976 dokončil závod OEZ Sobkovice stavbu nové montážní haly na zadním nádvoří závodu, do které se přestěhovala dílna z takzvané „pojistkárny“ z bývalého lágru z doby německé okupace. Ta byla původně postavena u silnice, po okupaci byla v 50tých letech přemístěna na louku pod čp. 70 a sloužila jako výroba vysokovýkonných pojistek. Od té doby se této dřevěné budově říká „pojistkárna“.

Světová válka a její důsledky v Sobkovicích:

Dne 28. června 1914 byl spáchán v Sarajevu atentát na rakouského následníka trůnu Františka Ferdinanda d' Este a jeho manželku Žofii. Vina byla přičítána Srbsku, kterému bylo předáno pokořující ultimatum, avšak srbská odpověď Rakousku neuspokojila. Následovalo stažení velvyslance a **vyhlášení mobilizace**. Z mnoha důvodů se válka různým stranám začínajícího konfliktu hodila do programu, a tak během krátké doby došlo k řetězovému vypovídání řady vzájemných válek.

Před polednem dne 26. července 1914 přijel s kočárem a dvěma koňmi do Sobkovic úředník c. k. Okresního hejtmanství ze Žamberka, který přivezl vyhlášky o vypovězení války se Srbskem. Narukovat tak museli do 24 hodin všichni muži ve stáří do 32 let. V rodinách nastal zármutek nad odchodem otců a synů, na nádražích se při loučení odehrávaly srdceryvné scény. V krátké době se válka rozšířila po celé Evropě, některé státy vypověděly válku Rakousku, jiným zase vypovědělo válku Rakousko. Hospodářům byly odebírány koně za nepatrné ceny, za nejlepší platil stát asi 900 K, za horší asi 600 – 700 K. Nejprve museli dodat koně z obce František Faltus čp. 1, Rudolf Fogl čp. 2, František Suchomel čp. 15, Josefa Faltusová čp. 24 a Vendelín Fišer čp. 34. Ve vesnici tak ubylo koní, ale i lidské síly, a veškerá tíha hospodaření tak spočinula na ženách. Podle školní kroniky nastoupili vojenskou službu v roce 1914 tito sobkovičtí obyvatelé (uváděná čp. v některých případech nejsou jistá):

V době vypovězení války byly v aktivní vojenské službě ze Sobkovic: František Vitek čp. 4, Rudolf Vitek čp. 4, Robert Faltus čp. 24, Václav Faltus čp. 24, Karel Doleček čp. 56, Josef Doleček čp. 56, František Kylar čp. 80.

Dne 27. července 1914 narukovali: František Richter čp. 25 (22), Dominik Lorenc čp. 27, Vendelín Faltus čp. 39, Vojtěch Doleček čp. 42, Josef Fogl čp. 43, Karel Janko čp. 45, František Lux čp. 46, Mikuláš Suchomel čp. 49, Jaroslav Doleček čp. 56, Josef Faltus čp. 60, Josef Maleček čp. 72, Karel Janko čp. 89, František Mareš čp. 82, Josef Štěpánek čp. 84.

Od 2. srpna 1914 do konce roku narukovali: Josef Doleček čp. 42, Dominik Faltus čp. 13, Vincenc Lorenc čp. 27, Maxmilián Štoviček, Václav Faltus čp. 2 (1), Josef Faltus čp. 1, Vincenc Kylar čp. 80 (81), František Janko čp. 89, Adolf Netušil čp. 96, Bohumil Barnet čp. 22, František Doleček čp. 56. V dalších letech rukovali další.

*Voják Antonín Doleček z čp. 42,
padl ve světové válce*

*Voják František Mareš z čp. 57,
účastník světové války*

*Dnes již neznámý sobkovický
účastník světové války*

Během války nastal nedostatek všeho a také materiálu na zbrojní výrobu. Již v roce 1914 nastalo zdražování potravin a byly stanoveny nejvyšší přípustné ceny. Bylo omezeno používání chlebovin a brambor k výrobě lihu. V roce 1914 je vypsána první válečná půjčka, splatná v roce 1920. V březnu 1915 byly zavedeny chlebové lístky, které opravňovaly k týdennímu odběru 1400 g mouky nebo 1960 g chleba. Zmenšený týdenní chlebový lístek pro osoby, které mají větší zásoby mouky neb obilí než 2 kg, byl snížen na 975 g mouky nebo 1365 g chleba. Dne 13. dubna 1915 byla zvolena v Sobkovicích první aprovizáční komise, jejímiž členy byli: František Fogl čp. 54, František Faltus čp. 6, Mikuláš Faltus čp. 105, Václav Faltus čp. 87 a Václav Ježek, řídící učitel. Posláním těchto komisí byl dozor a rozdělování potravinových přidělů. Druhé válečné půjčky z 23. května 1915 se v Sobkovicích zúčastnil pouze Spořitelní spolek částkou 1.000 K. Provádí se soupisy zásob obilí, mlýnských výrobků a potravin. V červnu 1915 je vydáno nařízení o spotřebě obilí a mlýnských výrobků: denní spotřeba osob zaměstnaných při zemědělství činí 400 g, ostatní pracující nezemědělci 300 g. Od 23. srpna byly zavedeny mlecí výkazy, bez kterých nikdo nesměl obilí mlít. Pro čtvrtou válečnou půjčku bylo v Sobkovicích upsáno 8.300 K (obec 1.000 K, školní nadace 500 K, záložna 2.000 K, občané 4.200 K, mlékárna 100 K, učitelé 200 K). Pro šestou válečnou půjčku z 10. května 1917 bylo upsáno v Sobkovicích 16.500 K. Na sedmou válečnou půjčku z 5. listopadu 1917 byly v Sobkovicích upisovány od občanů částky cca 100 K, pouze záložna dala 1.000 K a firma Moritz Tutsch 10.000 K. Upisování půjček bylo zpočátku vcelku úspěšné s 5 % úrokem, později však muselo být od občanů a spolků vymáháno a byly jim podmiňovány i různé státní služby a výhody. Někteří státní úředníci si pod nátlakem raději peníze i vypůjčovali, aby mohli na půjčku přispět. Splatnost půjček byla po válce minimální.

V souvislosti s válečnou potřebou přišel v roce 1916 rozkaz z vojenského velitelství, že musí být dodány i **kostelní zvony**, a to v množství jedné třetiny hmotnosti z každé farnosti. Přednost pro zachování měly zvony staré, vyrobené před rokem 1700. Největší zvon pro uchování se nacházel v Nekoři, a z něho se odpočítávala hmotnost zbývajících zvonů. Takto bylo spočítáno, že všechny zvony v přifařených obcích Sobkovice, Studené a Bořitava budou odebrány. Dne 12. listopadu 1916 přišli tři muži z farnosti, poukázání vojenským velitelstvím, aby zvony ze zvonice shodili, a ty pak musely být zavezeny do Jablonného na dráhu, a odtud jely dál do Vídně, do Arsenalu k rozbití. Smutek nastal ve všech obcích, když zvony zvonily v neděli ráno dne 12. listopadu naposled. Od kostela byly vezeny na dráhu na voze Karla Netušila čp. 64, toho času starosty. Byly tak v Sobkovicích odebrány a zničeny tři zvony. Největší o hmotnosti 146 kg, s nápisem GOSS MICH ANTON SCHNEIDE IN KONIGGRATZ ANO 1807. Druhý zvon o váze 46 kg s nápisem IN HONOREM SS. CYRILLI ET METHODII REGIONIS NOSTRAE PATRONORUM. AO: 1775. Třetí, nejmenší zvon, umíráček, o hmotnosti 15 kg s nápisem: S. JACOBI ET ANNAE SBRASCHAV, A. 1733. Za tyto zvony

Ukázka objednacích listů na přiděl uhlí v době světové války

V této části listku na uhlí vepiší má majitel prodejny uhlí po zaplacení do listiny odběratelů své jméno a obchodní adresu (po případě obchodní razítko) a číslo listiny odběratelů. Tato část má pak majitel prodejny uhlí oddělit. Tyto oddělené části zasílá list v obálce zároveň s vřazením z listiny odběratelů příslušnému politickému úřadu I. instance.

Kontrolní ústřížek na uhlí k vaření při poloviční spotřebě.
1. až 30. týden. 4./11. 1917 do 1./6. 1918.

Jméno a adresa prodejny uhlí, po případě obchodní razítko:

Čís. listiny odběratelů.

Objednávací ústřížek na uhlí k vaření při poloviční spotřebě.
1. až 30. týden. 4./11. 1917 do 1./6. 1918.

Podepsaný objednávací příslušející mu uhlí u:

Jméno: _____ okres: _____ ulice: _____ číslo: _____
Město: _____
Jméno: _____ okres: _____ ulice: _____ číslo: _____
Město: _____
Čís. listiny odběratelů.

C. k. místodržitelství pro království české.

1. až 30. týden. 4./11. 1917 do 1./6. 1918.

Listek na uhlí k vaření při poloviční spotřebě.

Majitel: _____ okres: _____ čís. _____
byl čís. _____ Den vystavení: _____

Pečet
obcei.

Čís. listiny odběratelů. Prodejna uhlí: _____
jméno: _____ okres: _____ čís. _____

Za stracený listek nebude nový vydán!

obdržela obec dne 15. dubna 1917 náhradu 832 K, která byla uložena v reifaisence na zakoupení zvonu nového.

V roce 1917 již od jara je patrné nedostatečné zásobování moukou. Pro osobu bývalo na týden 80 dkg mouky a někteří, kteří měli dobytek pouze 40 dkg nebo i 20 dkg. Plná dávka 1,40 kg mouky nebyla ani po žních. Dne 27. ledna 1918 byly opět okresním hejtmánstvím zmenšeny denní dávky obilí u samozásobitelů z 366 g na 300 g pro těžce pracující, a z 300 g na 225g pro lehce pracující. U nesamozásobitelů z 200 g na 165 g, pro těžce pracující z 300 g na 265 g. Špatně na tom byli i kuřáci, ti vyměňovali tabák za máslo a vejce a také kouřili sušené listy mářinky vonné a také maliníku a ostružníku.

Během válečných let zakoušelo obyvatelstvo všech zemí značné útrapy. Panoval velký nedostatek všeho, hlavně potravin, vše se vydávalo jen na lístky: chléb, mouka, tuky, maso, všude pracovaly aprovační komise, které potraviny hlídaly a podle předpisů rozdělovaly. Dávky však byly nedostatečné. Nedostatek potravin se projevoval hlavně ve městech a lidé z měst jezdili prosit o jídlo do vesnic. Mnoho sedláků také situace zneužívalo. Volné mletí ve mlýnech bylo zakázáno, pouze na mlecí průkazy, jejichž vydávání bylo přísně kontrolováno. Také vojsko trpělo nedostatkem. Vojáci byli krmeni červenou řepou, zatímco některé potraviny hnily ve skladech ve Vídni, nebo se s nimi šmelilo. V posledních válečných letech byl již patrný rozklad celého zásobovacího systému i fungování státu. V roce 1918 se objevila ve světě nemoc španělská chřipka, která si vyžádala oběti i v Sobkovicích. Dvě oběti mezi dospělými a jednu mezi školními dětmi (Josef Hanzlíček).

Válka pro nás skončila 28. října 1918 vyhlášením Československé republiky, vlastní válka skončila až 11. listopadu 1918. Po vyhlášení republiky panovala v celém státě velká radost, na mnoha místech se konala slavnostní shromáždění a také v Sobkovicích se konala taková slavnost dne 5. listopadu 1918. Začala u budovy místní školy za přítomnosti velkého počtu místních obyvatel a z tribuny zde promluvil řídící učitel místní školy pan Václav Ježek. Potom se průvod odebral na horní konec vsi a odtud na dolní konec, s doprovodem místní hudby, která vyhrávala až do večera. Slavnosti se zúčastnilo místní zastupitelstvo, sbor hasičů, místní mládež i ostatní obyvatelstvo ve velkém počtu. Ukončení slavnosti se konalo ve Škalově hostinci čp. 26, kde byla také konána sbírka pro sirotky po padlých legionářích.

Na státní svátek dne 28. října 1922 byla na školní budově odhalena pamětní deska s uvedením jmen padlých a pohřešovaných sobkovických vojáků z let 1914 – 1918. Náklad na její pořízení činil 1.250 Kč a byl uhrazen ze sbírek. O pořízení této desky se zasloužil hlavně učitel Kubát. Daň krve zaplatili svým životem tito sobkovičtí obyvatelé:

Josef Barnet čp. 51,	Josef Krauthanzl čp. 85	Antonín Doleček čp. 42
František Kyrál čp. 80	Alois Faltus čp. 25	Jan Lorenc čp. 19
Alois Faltus čp. 83	Josef Macháček čp. 16	Josef Faltus čp. 60

Dominik Mertelík čp. 97
Václav Faltus čp. 24
Rudolf Suchomel čp. 29

Oldřich Faltus čp. 40
František Richter čp. 74
František Janko čp. 89
Adolf Vychytil čp. 102

František Richter čp. 22
František Fogl čp. 77
Josef Štěpánek čp. 84

Publikace „Teď nebo nikdy“, Legionáři okresu Ústí nad Orlicí (Věra Sekotová, Ústí nad Orlicí, 2000), uvádí následující legionáře původem ze Sobkovic:

Bohumil Bárneta (*1886), Rusko, pluk 7
Josef Fogl (*1897), Rusko, pluk VIII-8
Dominik Lorenc (*1883), Rusko, pluk 7

František Faltus (*1888), Rusko, pluk III-5
Antonín Havlík (*1895), Rusko, pluk II-5
Josef Malý (*1879), Rusko, pluk nezjištěn

Karel Suchomel (*1884), Rusko, pluk I

Pamětní deska padlým sobkovickým vojákům z roku 1922

V souvislosti s výše uvedenými válečnými prožitky je možné připomenout vzpomínky Roberta Faltuse, autora knihy *Vesničtí dobříci*, které v minulých i ještě nedávných dobách byly obecně akceptovány ohledně konání základní vojenské služby:

Každý mladý muž si pokládal za čest být odveden. Kdo nebyl, měl z toho velké „mrzení“. Být neschopen vojenské služby – třeba proto, že měl špatný zrak, nějakou vadu, nebo neměl „vojenskou míru“ – bylo ponižující a také děvčata jej většinou přehlížela. To ovšem platilo v době míru. Když vypukla světová válka, byl kdekdo ochoten se třeba zmrzačit, jen aby nemusel na frontu. Tam číhala ve dne v noci smrt a člověk nevěděl, bude-li zítra ještě naživu. Když se v Sobkovicích objevil voják, tu každá žena – mladá i stará – nechala všeho a běžela k oknu nebo k vykříži „na stropě“, aby se podívala, kdo to je, a jak mu to v „mundúru“ sluší. Muži zase hodnotili, jakou má „šarži“, je-li frajtre, kaprálem, či dokonce cuksfírou. A když takový voják přišel domů na „ur-láb“ a zašel třeba k Škaldovům, bylo jisté, že se zanedlouho objevili hosté, kteří se „jen tak náhodou“ stavili na pivo. To pak bylo vyptávání a vypravování, kde a pod kým slouží, jakou má vojnu a co tam všechno prodělal. Něco se při tom vypilo a hostinský se radoval, že má větší tržbu.

Škola v době válečné:

V lednu 1915 nařídila okresní školní rada zhotovování papírových podešví z novinářského papíru a papírových ponožek z Billrothova papíru školními dětmi. Poněvadž Billrothův papír nebyl k dispozici, byly zhotoveny podešvy z novinářského papíru, který věnoval řídící učitel Václav Ježek. Bylo zhotoveno 5 kg papírových podešví. Také v té době dochází k osvobozování dětí od školní docházky z důvodů potřeby v zemědělství. Ve prospěch Červeného kříže vybrala školní mládež 1 K 16 hal. Školní mládež má nařízeno sbírání kovů pro válečnou výrobu a pěstování zeleniny a brambor na školních zahradách. Byl sbírán i kaučuk, cín, olovo, papír, vlna, čajové listy a kosti, později se sbírají i odpadky tkanin. V roce 1915 zakázala okresní školní rada užívání papírových výrobků, na kterých je otištěna mapa nebo znaky země koruny české a v lednu 1916 zemská školní rada zakázala užívání obrázků, kde jsou Sokoli nebo husitské vojsko. Je nařízeno zpívat při mši svaté první sloku císařské hymny. Učitelstvu je nařízena součinnost při zjišťování osevních ploch. Zanedbávání kostelní docházky se trestá jako zanedbávání školní

docházky. Jsou vydány výnosy proti pustnutí mládeže. 27. listopadu 1916 byl učitel Jaroslav Pour pověřen vyhotovováním mlecích výkazů. Dne 1. ledna 1917 zemřel učitel Jaroslav Pour, raněn mrtvicí ve věku 47 let. Pohřben byl za velké účasti lidu i učitelstva na místním hřbitově. Byl tichý a mírné povahy, jeden z nejkolegiálnějších učitelů, milovník hudby. Jako zastupující učitel nastoupil zde 8. ledna Augustin Fogl, rozený v Sobkovicích čp. 54, dne 25. ledna 1897. V lednu 1917 byly výnosem okresní školní rady vyřazeny z knihoven některé Jiráskovy spisy. Dne 10. března 1917 byl učitel Augustin Fogl zproštěn učitelské služby, nastoupil jako učitel do Studeného, a po něm zde od 1. dubna nastoupil učitel Václav Kadleček, dříve učitel v Orlici, narozený 1876 v Kyšperku. Učení ve škole, které bylo přerušeno z důvodu nedostatku paliva, bylo 16. ledna 1918 znovu zahájeno. V únoru 1918 zde opět nastoupil Augustin Fogl jako výpomoc za Václava Kadlečka, který vypomáhal v Rotneku. Od 28. října 1918 do 10. listopadu byla škola v Sobkovicích zavřená z důvodu výskytu španělské chřipky. Dne 4. listopadu 1918 vydala Okresní školní rada výnos o oslavě zřízení samostatného státu Československého.

V republice Československé

V nově vzniklé republice začaly platit také některé **nové zákony**. Byl vydán nový volební zákon, podle něhož mohl volit každý občan, muž či žena po dosažení 21 let věku. Za Rakouského státu měli volební právo pouze muži od 24 let, a pouze ti, kteří platili nějaké daně. První volby v nové republice se konaly 15. června 1919.

V roce 1919 byla také provedena **měnová reforma**. Dne 28. února vyšel zákon o soupisu veškerých majetků a okolkování peněz, aby se zamezilo přílivu peněz cizích. Pro sobkovické občany probíhalo kolkování v záložně v Jablonném nad Orlicí, kam museli peníze donést a zároveň jim byla polovina peněz zadržena z důvodu nadbytku papírových peněz vydaných Rakouskem za války. Kolkování trvalo do 10. března 1919. Dne 13. dubna 1919 uspořádalo obecní zastupitelstvo s hasičským sborem a školní mládeží slavnost sázení „Lípy svobody“ na rozcestí k Mistrovicím a odbočky na horní konec, u čp. 45.

Bída a nedostatek všeho pokračoval i v poválečných letech, doprovázený špatným počasím a neúrodou, ceny potravin se zvyšovaly. K tomu nastala na podzim 1921 mobilizace do války s Maďarskem, probíhající na Slovensku. Lidé potraviny skupovali, za 1 q žita se platilo 400 – 500 Kč, oves se platil 1 q za 320 – 340 Kč. Byl velký nedostatek mouky, která se platila 12 – 14 Kč za 1 kg. Hovězí maso stálo 16 – 18 Kč za 1 kg, vepřové 24 Kč za 1 kg. Za živá telata platili řezníci 13 – 14 Kč za 1 kg živé váhy, brambory stály od 100 do 140 Kč za 1 q. Byl i nedostatek krmení, seno se platilo 300 Kč i víc za 1 q, krmná sláma 110 – 150 Kč za 1 q. Byla dopravována až ze Slovenska. Rovněž ceny textilu byly neskutečně vysoké: košile přišla až na 100 Kč, oblek na 1.000 Kč i více. Pokles cen nastal až na podzim roku 1922. Samozřejmě záleželo na výši příjmu v té době, která se těžko zjišťuje. V průmyslové činnosti se odhaduje měsíční plat ve 20. letech cca 500 – 700 Kč, úřednické platy byly vyšší cca 1000 – 1200 Kč.

Dne 14. září 1937 **zemřel T. G. Masaryk**, hlavní zakladatel a první prezident republiky ČSR. Dožil se vysokého věku 87 roků, a přesto nastal v celém státě, i někde v zahraničí, hluboký smutek. Občané Sobkovic i školní mládež se sešli ke smutečnímu projevu hned v neděli odpoledne v sále hostince pana Hildebrandta čp. 45, kde promluvil za školní mládež řídící učitel Josef Kubias, za obec starosta Rudolf Suchomel, za hasiče Karel Netušil, za Sokol Jan Fogl a za Dělnickou jednotu (DTJ) Čeněk Suchomel. Smuteční slavnosti byly přítomny všechny strany občanstva i školní mládež.

V Sobkovicích jsou **památné stromy** lípy před kostelem, staré snad jako sám kostel. Dále je to Lípa svobody, zasazená na paměť vzniku Československé republiky v roce 1918 na rozcestí silnice „ke Sloupku“ a na horní konec u čp. 45. Slavnost jejího zasazení byla konána dne 13. dubna 1919, v den prvního výročí Revoluční přísahy českého národa v Praze. Vlastní lipka tam byla zasazena již v roce 1918.

Dne 29. srpna 1925 přišel do Sobkovic jeden **prapor pěšího vojska**, pluku č. 4 z Josefova na polní cvičení. Po dobu 2 dnů byl ubytován v obci a velitelství i s praporem kancelář bylo po tu dobu ve škole. Vztah armády a příslušníků obce byl velmi dobrý a za celou dobu nebyl zaznamenán žádný problém.

Náboženská situace po vzniku republiky:

Po světové válce a po krutých zážitcích z ní, kdy mnoho mladých lidí a otců zahynulo, došlo k rozbití mnoha rodin, byl hlad a špatná situace trvala i nadále, vznikla republika Československá. Vzhledem k tomu, že katolická církev se nedokázala včas a dostatečně distancovat od politiky bývalého mocnářství, docházelo k útokům na ni a také vznikla nová církev Československá (CČS). Ta se distancovala od Říma a měla podporu řady vrcholných československých politiků. Příslušnost k nové církvi nebo být bez vyznání se pokládalo za projev pokrokovosti a vlastenectví. Vystupování z církve se stalo po roce 1920 masovým jevem v celém státě, dělo se to agitací v obecních spolcích, přednáškami v hostincích, i ve školách, kde byla zpívána píseň „Hranice vzplála, tam na březích Rýna“, vzácností nebyly ani konflikty v rodinách.

Sobkovičská kronika uvádí, že na faře v Nekoři působil tehdy páter Dlabáček, kněz prostý, zbožný a u lidu oblíbený. Ten sloužil o vánocích roku 1920 půlnoční mši svatou v Sobkovicích v české řeči a ne, jak to bylo tehdy obvyklé, v latině. Takto ji sloužil ještě jednou, než mu to nekořský představený farář zakázal. Kronikář píše, že jeho zásluhou vznikla v Sobkovicích **Církev Československá**, mající zde 80 duší. První bohoslužby této CČS se konaly 26. března 1923 ve školní místnosti s farářem Jakubcem z Vamberka. Páter Dlabáček však do nové církve nepřestoupil. Farní úřad nové církve byl nejprve v Žamberku, potom v Nekoři, kde byl také postaven v roce 1935 nový kostel této církve. V Sobkovicích se konaly bohoslužby i nadále ve školní místnosti, později v zasedací místnosti MNV.

Také v Sobkovicích se konaly vzpomínkové slavnosti na upálení Mistra Jana Husa v předvečer výročí upálení 6. července. První taková slavnost se konala v roce 1921, kdy průvod bezkonfesijních (ateistů) vedl z Jablonného nad Orlicí, od hostince „U dubu“ do Sobkovic, kde v „Hromádi“ byla pálena hranice. Školní kronika uvádí první slavnost památky M. J. Husa 5. července 1920 s průvodem a proslovem Čenka Suchomela. Další slavnost se konala v roce 1923, v obci vlály prapory, u Lípy svobody byl řazen průvod, který v počtu 350 hlav prošel obcí, v čele s černým praporem s červeným kalichem. Kráčeli zde Sokolové, hasiči, ochotníci, příslušníci církve a tzv. pokrokoví občané. U Lípy svobody promluvil učitel Ludvík Kubát. V roce 1924 byla konána slavnost na Faltusově kopci za účasti občanů Sobkovic, Studeného, Nekoře, Těchonína a Mistrovic se zapálením hranice a zpěvu písní. Také v jubilejním roce 1925 se konala slavnost o 2000 účastnících z okolních obcí a v tu dobu vzplanulo dalších 8 ohňů na vrcholcích žamberského okresu. Tyto slavnosti se opakovaly v letech 1926, 1927, 1929, 1932 a ještě v roce 1933 sehrál divadelní spolek ochotníků k uctění památky M. J. Husa dramatickou básně J. K. Tyla „Jan Hus“.

Podle sčítání obyvatel 1921 bylo v Sobkovicích 538 obyvatel a z toho 451 katolíků, 76 církev Československá a 11 osob bez vyznání (Dominik Faltus, manželka a syn, Ludvík Kubát a manželka, Čeněk Suchomel, Rudolf Hanzl, Václav Faltus ml. obchodník a jeho bratři Josef a Vincenc, Jaroslav Kylar). O nepřátelské atmosféře ve vsi svědčí i komentář řídícího školy, který se neubráníl zloby, když komentoval přestoupení několika žáků od čl. církve zpět ke katolíkům: „z církve čl. zpět do lůna církve římsko – katolické přestoupilo několik slabochů, by za ztracený charakter obdrželi několik jidášských grošů – jakožto dárek k biřmování“. První civilní sňatek se konal v Sobkovicích v červnu 1921, kdy tovární mistr Vojtěch Suchomel si bral Marii, dceru Aloise Netušila, tajemníka strany lidové. V této souvislosti zaznamenává řídící učitel, že příslušníci strany lidové vedeni starostou Josefem Dolečkem čp. 93 a Karlem Netušilem se snaží znemožnit jakoukoliv osvětovou činnost. Další velký konflikt mezi řídícím učitelem Kubátem a rodiči nastal koncem roku 1921 v souvislosti s odstraněním křížů ze školy. Dne 5. července 1924 byla pořádána oslava Husova společně s občany Studeného, Nekoře a Mistrovic, na Faltusově kopci. Hlavní referát přednesl správce školy Josef Kubias a promluvil zde i zástupce legionářů Rudolf Medek, který dlel na letním bytě ve Studeném.

Kronika poznamenává, že někteří pokrokoví lidé, jak se jim tehdy říkalo „socani“ ve 20tých letech vystoupili z církve, jako lidé bez vyznání a nastalo několikaleté období náboženské nesnášenlivosti. Je dokonce známo, že se v jedné rodině scházela někdy 2 nebo 3 různá náboženství. Často také ti, co nejvíc bojovali za novou církev, se zakrátko stali jejími prvními odpadlíky, lidmi bez vyznání.

Jak je patrné, obyvatelé Sobkovic byli v době první republiky dokonale rozdělení na spolky a společnosti podle politických stran, tak náboženského vyznání, tělovýchovy, kulturní a zábavní činnosti a dokonce i na skromné peněžní úspory museli mít sobkovičtí občané dva pokladní sejfy. Měli i dvě hospody, jednu

Sobkovické školní děti (1. – 8. třída). Foto u příležitosti 1. svatého přijímání 1947.

Horní řada, zleva: Josef Faltus čp. 3, Václav Beneš čp. 74, Josef Simon čp. 70, Adolf Kosek čp. 8, Viktor Faltus čp. 39, Václav Faltus čp. 39

Druhá řada od vrchu, zleva: Božena Fišerová čp. 34, Milena Foglová čp. 77, Marie Schlesingrová čp. 52, Ludmila Fišerová čp. 67, Eliška Dolečková čp. 56, Věra Harudová čp. 61

Třetí řada od vrchu, zleva: Anna Vašátková čp. 34, Anna Simonová čp. 70, Bohuslava Faltusová čp. 33, Věra Schlesingrová čp. 52, Marie Vašátková čp. 34, Hana Schlesingrová čp. 52, administrátor P. Josef Nouza, řídicí učitel Václav Černý, Růžena Šulcová čp. 9, Marie Foglová čp. 77, Jaroslava Škaldová čp. 26

Přední řada, zleva: Ladislav Kopecký čp. 83, Ladislav Faltus čp. 81, Václav Černý čp. 92, Jiří Faltus čp. 3

v čp. 45, druhou v čp. 26. V první se scházeli „pravičáci“ v druhé „levičáci“. Jak už to v Čechách bývá, k určitému sjednocení je opět spojilo společné nebezpečí v podobě německého fašismu.

Podle sčítání obyvatel v roce 1932 měly Sobkovic 477 obyvatel, a z toho 340 bylo katolíků, 93 příslušníků církve Československé, 2 evangelíci, 1 israelita, 3 jiné náboženství a 38 osob bez vyznání.

Řemesla a živnosti:

Již od počátku 18. století byl v čp. 71 mlýn, kolem roku 1900 i pekárna a od roku 1906 také tkalcovna, zrušená v létech krize. Obecní kronika uvádí, že od počátku století se nacházel kovář v čp. 15 (asi má být čp. 16), později, až do roku 1945 v čp. 78. V létech 1925 – 1930 byl v obci v čp. 35 pekař a potom od roku 1934 až 1957 v čp. 44. Ševců – dělníků se nacházelo v obci několik, při živnosti však žádný. Krejčí – živnostníci působili ve 20tých a 30tých létech v čp. 45 a 60. Řezník byl od konce 19. století v čp. 45, později v čp. 46 a naposled v létech 1928 – 1950 v čp. 28. Nejstarší truhláři byli v několika generacích Kopečtí v čp. 30, kolem roku 1900 byl v čp. 56 také truhlář Doleček.

Obchody, existující v Sobkovicích po vzniku republiky zaznamenává kronika následující: Od roku 1907 do roku 1949 obchod v čp. 105 a v létech 1930 – 1949 obchod v čp. 99. Od tohoto roku provádí prodej

již pouze LSD Jednota v čp. 105 a po adaptaci prodejních místností v roce 1954 byla prodejna přesunuta do čp. 45. Hospody zde byli stejné, podobně jako v předchozích letech, a to v čp. 26 hospoda „u Škaldů“, která zde trvala až do roku 1952 a hospoda v čp. 45, založená Vendelínem Richtrem, nebo jeho otcem kolem roku 1860. Její další provozovatelé byli Josef Janko, Jan Janko, Antonín Hildebrandt, Jindřich Kozák a v době válečné Antonín Voleský. Také tato hospoda zde pokračovala v provozu až do konce 60tých let, potom jen omezeně.

V Sobkovicích také dříve bývalo dost muzikantů, kteří se ve 20tých letech sdružovali v tzv. „Dominíčkově kapele“. Kapelníkem byl Jan Faltus z čp. 86, který byl také varhaníkem v místním kostele. Kapela hrála při místních zábavách, pohřbech a jiných příležitostech, jako výletech, zábavách v přírodě i při akcích různých spolků jako byli hasiči, Sokolové s pod. Začátkem 30tých let vedl kapelu Karel Píč (*1908) z čp. 4, mladý a hudebně nadaný, který již v té době působil jako varhaník ve farním nekořském kostele. Brzo se však odstěhoval do Borohrádku. Kapela byla obvykle obsazena následovně: 1. housle, 2. housle, viola, basa, dva klarinety, 1 – 2 trumpety, trombon, buben. Kapela nehrála jen ve své obci, ale i v obcích okolních, někdy i v Lukavici a v Pastvinách.

Škola v republice československé:

Výnosem okresní školní rady (OŠR) ze dne 6. listopadu 1918 bylo nařízeno, že pokud se tak již nestalo, má se v pátek 8. listopadu uspořádat školní slavnost na **oslavu zřízení státu** Československého. Poněvadž však velkolepá obecní slavnost se konala již 5. listopadu, toto nařízení odpadá. Dne 13. prosince 1918 oznamuje OŠR, že účast žáků při náboženských úkonech je dobrovolná a je třeba se vystříhati všelikého nátlaku. Rovněž dozor učitelstva při těchto úkonech je dobrovolný. Účast žáků závisí jen na vůli rodičů a nesmí mít vliv na známku z mravů. Výuka náboženství zůstává nedotčena.

Dle oznámení OŠR se mají vracet do knihoven **dříve vyložené knihy**, jakož i čítanky, učebnice a zpěvníky a naopak se upozorňuje na články, které mají být z učebnic vypuštěny. Dne 26. ledna 1919 bylo vyučování zastaveno z důvodu nedostatku topiva. Dne 31. března 1919 dochází k penzionování řídicího učitele Václava Ježka a od stejného data se stává správcem školy Václav Kadleček. Odstupující doporučuje svému nástupci, aby opět uvedl v život Místní odbor Jednoty severočeské, který svého času neblahými okolnostmi zanikl. Jednota severočeská se významným způsobem zasloužila o zřízení českých škol v česko – německém pohraničí. Nový školní rok 1919/ 1920 byl zahájen i s novým správcem školy, kterým se stal učitel Ludvík Kubát ze Žamberka. Místo obdržel i přes protesty z klerikálních kruhů. Učitelem k němu byl potvrzen Karel Koráb. První výročí zřízení republiky oslavila škola vlajícími prapory a za přítomnosti starosty Josefa Dolečka, místostarosty Dominika Faltuse a školního dozorce Jana Faltuse. Slavnostní řeč pronesl Ludvík Kubát, následovaly recitace a slavnost pokračovala odpoledne v hostinci u Škaldů. Dne 11. února 1920 byly rozděleny dary od amerického Červeného kříže, kdy 37 dětí bylo podarováno různými oděvními doplňky.

Učitelův sbor v školním roce 1920/1921 působil ve složení: řídicí učitel Ludvík Kubát, učitel druhé třídy Augustin Fogl (*1897), rodák z čp. 54, dříve učitel v Kunčicích, náboženství učil nekořský kaplan František Dlabáček, ruční práce sl. Františka Jansová. Předseda místní školní rady (MŠR) je Josef Doleček čp. 93, starosta obce. Z důvodu nedostatku místa pro konání tělocviku dětí, byla zřízena **tělocvična** z třetí rezervní třídy, která dosud sloužila k účelům aprovizačním. Místnost byla vyklizena a vybělena, byly zakoupeny některé tělocvičné pomůcky (velký a malý míč, 2 pešky, 30 dřevěných tyčí, jiné 3 tyče). Učitelův sbor zaznamenal ve školním roce 1921/ 1922 jistou změnu, když za učitele Augustina Fogla, který na vlastní žádost odešel do Hlavěčína, okres Nový Bydžov, byl jmenován učitel František Koudelka. Ve dnech 17. a 18. prosince 1921 sehrála školní mládež pod vedením učitele Koudelky divadelní hru Zakletá princezna zlatohlávka. Koncem roku 1921 daroval továrník M. Tutsch škole 40 m látky, z které byly při ručních pracích ušity košile pro nejchudší děti. Podobná obdarování se v dalších letech opakovala. V roce 1922 byla jmenována nová učitelka ručních prací slečna Anna Kotyzová z Německé Rybné.

V roce 1922 byl zřízen tzv. Koskův fond, založený Josefem Koskem ze Sobkovic, kdy úroky z peněz 25 Kč, uložených v místní Lidové záložně, mají být rozděleny mezi chudou školní mládež, jejichž rodiče nejsou příslušníky církve římsko – katolické. Dne 1. října 1923 nastoupil učitel Koudelka vojenskou služ-

bu a na jeho místo byl dosazen Karel Čapek z Červeného Kostelce. Ten se však projevil jako nezpůsobilý, byl 30. září 1922 propuštěn a na jeho místo byl jmenován František Batěk z Luběnice u Olomouce. Také na místo učitelky ručních prací je ustanovena sl. Julie Mikysková. V říjnu 1923 byl zakoupen místní školní radou pro školu šicí stroj u pana Antonína Hildebrandta v Sobkovicích, za 900 Kč. Bude používán při výuce ručních prací dívek. Dne 12. dubna 1924 se odstěhoval řídící učitel Ludvík Kubát na obecnou školu do Lukavice a na jeho místo byl jmenován zástupcem Josef Kubias, učitel z České Rybné. Současně bylo obsazeno uprázdněné místo učitele, které obdržela choť nově jmenovaného správce školy Anna Kubiasová – Halíková. Ta však za krátko odešla na mateřskou dovolenou a zastupoval ji po tu dobu Antonín Divíšek. Náboženství začal učit farář z Nekoře Otakar Radouš, čsl. náboženství Jaroslav Pavlíček ze Žamberka. Po odchodu Antonína Divíška nebylo možné získat další náhradu, a tak po dva měsíce, do 1. prosince 1925 bylo zavedeno střídavé vyučování polodenní. V roce 1927 je zapsáno na katolické náboženství 55 žáků, čsl. náboženství 19 žáků, bez vyznání 5 žáků.

V květnu roku 1925 byla uspořádána výprava 12 učitelů a **učitelek ze Slovenska** do Čech, aby shlédli způsob, organizaci a pořádek ve školách českých. Výprava zavítala i do Sobkovic, kde se k uvítání výpravy sešla místní školní rada i mládež s řídícím učitelem Josefem Kubiasem a jeho manželkou, co třídní učitelkou. Uvítání proběhlo v předsíni školy zpěvem s hudbou k poctění pánů učitelů a učitelek. O bližším průběhu návštěvy se kronika nezmiňuje.

V listopadu 1926 byla provedena nutná **oprava střechy školy**, nákladem cca 1200 Kč. V roce 1929 po dobu mateřské dovolené učitelky Anny Kubiasové, zastupoval ji učitel Oldřich Fiedler z Klášterce nad Orlicí. Při další mateřské dovolené v roce 1931 ji zastupoval učitel Otakar Barnat ze Sobkovic, narozený ve Zhořelci v Prusku. Vzhledem k tomu, že kolem roku 1930 bylo na program čsl. rozhlasu zařazeno i vysílání pro školy, snažila se škola získat potřebnou techniku. Poněvadž místní školní rada potřebnou částkou nedisponovala, rozhodl se správce školy Josef Kubias, že zakoupí rozhlasovou stanici ze svých prostředků (Telefunken W 340 + tlampač Centrafon). K zakoupení došlo v roce 1932 prostřednictvím obchodního zástupce Františka Skalického, od firmy Krešl, Praha, v úhrnné ceně 2.826, 25 Kč. Majetkem školy se rozhlasové zařízení stane, pokud bude náklad správci školy uhrazen z veřejných prostředků. Poslech rozhlasu se stal od té doby pravidelným. Každoročně slaví škola Svátek matek, narozeniny presidenta, výročí republiky, M. J. Husa, pořádá besídky i divadla a koná výlety do blízkého i vzdáleného okolí.

Ve školním roce 1932/ 1933 byla jmenována nová učitelka ručních prací sl. Věra Křičenská z Dašic a za učitele náboženství Otakara Radouše z Nekoře byl jmenován dočasně P. Karel Burian, řádový kněz z kláštera v Králíkách. O prázdninách roku 1933 byla nově omítnuta celá škola firmou Bohumila Vojtěcha z Kyšperka. O provedení se zasloužil hlavně předseda MŠR Dominik Faltus a náklady činily 6.000 Kč. Kromě drobnějších oprav (okna, nátěry) prováděných v minulých letech, byly v roce 1935 předělány školní čtyřsedadlové lavice na dvousedadlové a natřeny. V tomto roce také končí stará MŠR s předsedou Dominikem Faltusem a nastupuje na období 1933 – 1936 nová MŠR ve složení: Rudolf Suchomel, předseda, Karel Netušil, místopředseda, Jan Fogl a František Blaschke, členové a zástupci školy manželé Kubiasovi. Školu navštěvuje v roce 1934 – 75 dětí, dochází i ke změně učitele náboženství, kdy za kaplana Josefa Pfeila nastupuje kaplan Josef Pacík, rodák z Lanškrouna. V roce 1935 nastoupil správce školy a učitel Josef Kubias tříměsíční zdravotní dovolenou (zlomená noha) a za tu dobu se zde vystřídali 3 náhradní učitelé (Emil Šípek, Ludmila Růžicková, Dominik Vítek). Díky přízni školního inspektora Josefa Jandíka došlo v roce 1937 k poskytnutí vydatné státní subvence na zakoupení školního rozhlasového zařízení. Částka činila 1.500 Kč a zakoupen byl aparát Philips (zn. Arioso), instalaci provedla firma Vašíček z Jablonného nad Orlicí.

Dne 1. července 1938 opět dochází ke změně v učitelském sboru, kdy po 14 letech odchází řídící učitel Josef Kubias s manželkou a učitelkou Annou Kubiasovou na vlastní žádost na školu v České Rybné a přichází zatímní řídící učitelka Blažena Faltusová a výpomocný učitel Václav Baláš. Dále zde vyučuje dívčím ručním pracím Věra Křičenská, katolické náboženství vyučuje kaplan z Nekoře Václav Burda a čsl. náboženství farář František Šebek ze Žamberka. Na školu dochází celkem 47 dětí (26 chlapců, 21 dívek).

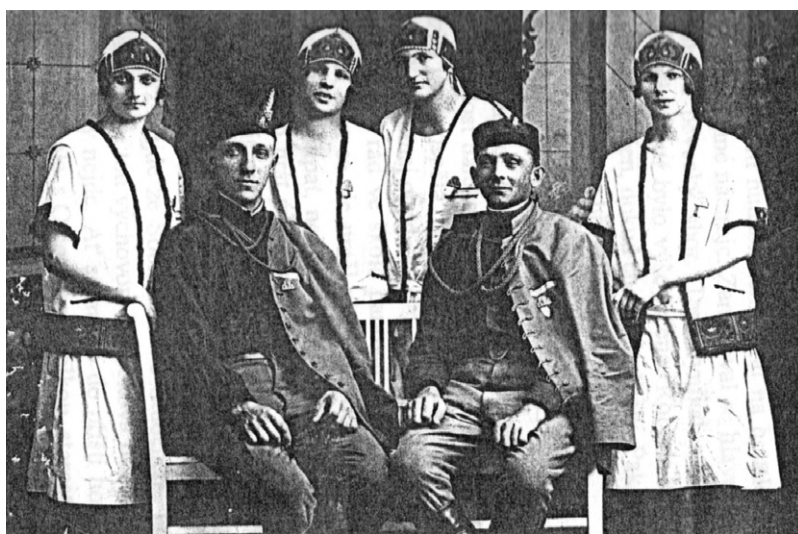
Založení jednoty Sokol:

Vzdělávací a tělocvičná jednota Sokol byla založena v Sobkovicích dne 4. února 1923, nejdříve jako pobočka Sokola Jablonského. Za založení sokolské jednoty se přičinil hlavně řídící učitel Ludvík Kubát a třídní učitel František Batěk. Ke spolku se přihlásilo 80 osob. Spolek cvičil nejdříve ve školní tělocvičně, avšak ještě téhož roku začal s cvičením v místním hostinci čp. 45.

Dne 14. srpna 1927 uspořádal Sokol druhé veřejné cvičení na louce pod továrnou. V průvodu šlo 516 lidí. Později se spolek přestěhoval z hostince čp. 45 do hostince „u Škaldů“ čp. 26, kde zůstal až do 70tých let.

V roce 1951 uspořádala tělovýchovná organizace Sokol na hřišti v Hromádi „Sokolský den“. Slavnost proběhla s velkým úspěchem, cvičilo i zactvo místní školy. Jednalo se však již o jiný Sokol, plnící politická zadání doby a vzdálený původním ideálům svých zakladatelů. Tento spolek byl součástí tzv. sjednocené tělovýchovy, a název Sokol pouze převzal. Cvičení však i nadále úspěšně probíhalo. V roce 1955 nacvičoval místní Sokol skladby I. celostátní spartakiády.

V roce 1974 byla dokončena první etapa adaptace sálu bývalého hostince „u Škaldů“ čp. 26, tehdy již v majetku obce, na tělocvičnu jednoty Sokol. Celkový náklad činil 46.000 Kčs. Předpoklad pro zahájení

Sobkovičtí sokolové kolem roku 1925. Vlevo: Jaroslav Faltus čp. 24

cvičení je začátek roku 1975. Pravidelné cvičení bylo zahájeno v únoru 1975 pod vedením Jany Trejtnarové z čp. 13. Začali zde cvičit žáci, žákyňe, dorostenci a občas i muži. Zpočátku se cvičilo pravidelně, v létě nepravidelně. Spartakiád se sobkovičtí Sokolové neúčastnili. Organizace nemá přehled o svých členech, v roce 1975 se odhaduje jejich počet na 20. Předsedou jednoty je Josef Trejtnar ml. čp. 13, vedoucí žen a žákyň je Jana Trejtnarová.

Založení tělocvičné jednoty DTJ:

Dne 14. února 1926 byla založena v Sobkovicích, při straně Sociálně – demokratické, tělocvičná jednota DTJ (Dělnická tělocvičná jednota). Po svém založení měla 76 členů a ke cvičení používala tělocvičnu v místní škole. Na prostranství mezi školou a hostincem byla postavena dřevěná konstrukce, která po dobu asi 5 let sloužila ke cvičení na hrazdě a kruzích. Na tomto prostranství se také hrával volejbal, do doby než bylo vybudováno hřiště v Hromádi, v roce 1935. První veřejné cvičení uspořádala DTJ dne 8. července 1928. Otevření nového hřiště v roce 1935 bylo velmi slavnostní, účastnily se okolní jednoty z Mistrovic, Jablonného a také jedna četa vojáků 3. hraničářského praporu ze Žamberka. Přítomen byl i okresní hejtman s rodinou a také poslanec Národního shromáždění za stranu sociálně – demokratickou, Bohumil Laušmann, který přednesl slavnostní projev. Četa vojáků předvedla cvičení s puškou, muži DTJ cvičení s kladivy. Byl uspořádán i volejbalový turnaj. Slavnosti se účastnila i německá DTJ z Lichkova, starosta obce a velitel hasičů. Hrála hudba hraničářského praporu ze Žamberka. V letech 1960 – 65 bylo hřiště dále rozšířeno.

Členové DTJ neměli vlastní divadelní kroužek, působili však ve Spolku divadelních ochotníků. Dne 22. května 1927 byl předán DTJ místní organizací Sociálně – demokratické strany rudý prapor, krásně vyšíváný děvcaty Mikulovými z Jablonného. U Lípy svobody se shromáždilo asi 600 lidí z místa i okolí, dostavilo se i 100 německých tělocvikářů z Lichkova s vlastní kapelou. Dále zde byla výprava hostů české a německé sociální demokracie z Lanškrouna. Za doprovodu dvou kapel, s písněmi „Rudý prapor“

a „Internacionála“, odešel průvod na místo slavnosti do Hromádí, kde promluvili poslanci NS Srba a Laušman. Je velká škoda, že tento krásný prapor se v letech okupace ztratil. Zůstal jen prapor dorostu a žáků. Žádné písemné doklady o činnosti spolku Sokol a DTJ z doby jejich aktivní činnosti se nedochovaly. Spolek Orel v Sobkovicích založen nebyl.

Zde je možné upozornit, že jediná politická strana sociálně – demokratická dokázala v době první republiky spolupracovat bez nacionalistických předsudků s německými partnery, a jistě to přispívalo i k vzájemnému porozumění pro fungování republiky. Kdyby bylo v tomto směru více rozumu i v jiných vládních stranách, mohla možná i Hitlerova šance na rozbití republiky být menší.

Opravy a doplnění kostela:

V roce 1921 byla provedena v kostele větší **oprava varhan**, kterou zajistil varhanář Josef Kubíček z Prahy v ceně 1.100 Kč. Výdaje byly hrazeny z kostelních peněz, uložených v místní raifeisence.

V roce 1923 byla provedena oprava omítky a obílení kostela, obarvení kostelních i věžních dveří a oken. Práce provedli zedník Rudolf Richter starší i mladší a Vendelín Faltus čp. 80, truhlářské práce Julius Kopecký čp. 30. Práce byly vykonány za působení starosty Josefa Dolečka čp. 93. Náklady činily přes 1.100 Kč a hrazeny byly místními dobrodinci a z kostelního jmění.

V Sobkovicích nebyl od listopadu 1916 žádný zvon, poněvadž všechny byly **rekvírované** pro válečné účely. Pořízení nových zvonů byla záležitost dosti nákladná, a tak bylo vše odkládáno pro důležitější věci. Hlavní impuls pro zakoupení nového zvonu učinil v roce 1924 Spořitelni a záložní spolek v Sobkovicích, který usnesením valné hromady ze dne 25. března 1924 věnoval z čistého zisku za rok 1923 částku 1.000 Kč, která byla doplněna částkou, obdrženu za rekvírované zvony v roce 1916. K potřebnému obnosu však ještě mnoho chybělo, poněvadž cena nových zvonů činila přes 10.000 Kč. Vedoucími členy záložního spolku bylo proto usneseno, provést mezi občany sbírku a také skupina římsko – katolické mládeže v Sobkovicích věnovala svůj naspořený obnos ze zábav a jiné své činnosti (750 Kč). Tři **nové zvony** byly objednány u zvonařské firmy v Chomutově. Zhotovené zvony došly dráhou do Jablonného nad Orlicí dne 6. listopadu 1924. Velký zvon o hmotnosti 210 kg, druhý 90 kg a třetí 61 kg. Svěcení zvonů se konalo 9. listopadu 1924, osm roků po odebrání zvonů starých. Vykonal je pan vikář z Těchonína v přítomnosti faráře z Nekoře, P. Otakara Radouše a penzionovaného pana děkana z Nekoře.

Slavnost posvěcení se konala v neděli odpoledne ve 2 hodiny, kdy se shromáždila velká účast obecnstva z obce i okolí a odebrala se k posvěcení v průvodu s jmenovanými knězi, k domu čp. 2 Rudolfa Fogla, odkud byly zvony slavnostně vezeny na voze ke kostelu v průvodu družiček, mládenců a hudby. Hudbu řídil p. Jan Faltus z čp. 86, toho času vedoucí kostelního chóru. Kmotři při svěcení byli pánové Rudolf Fogl čp. 2 a František Suchomel čp. 15, oba ze Sobkovic. Na zvony darovali větší obnosy občané František Suchomel čp. 15 – 500 Kč, Rudolf Fogl čp. 2 – 300 Kč, Petr Novotný z Prahy, dříve čp. 90 – 400 Kč, Marie Suchomelová čp. 11 – 300 Kč, Vendelín Fišer čp. 34 – 200 Kč, Mikuláš Fogl čp. 2 – 200 Kč, Adolf Simon čp. 70 – 200 Kč, Karel Netušil čp. 64 – 200 Kč a dalších cca 20 osob ve výši 80 – 200 Kč.

V roce 1960 byla přestavěna dřívější **dřevěná márnice** u kostela a postavena nová, zděná. Objekt márnice se již dlouho nepoužíval k ukládání zemřelých, spíše se užíval jako skladiště pro nářadí.

V první polovině roku 1968 byla provedena **větší oprava místního kostela**. Byla opravena střecha kostela, okapy, okna a celá budova dostala novou omítku. Celou opravu organizačně zajišťoval MNV, brigádnicky z místních občanů. Pouze odborné práce pokrývačské a klempířské byly provedeny řemeslníky z Jablonného a Jamného. Finanční prostředky na opravu byly získány jednak ze sbírky mezi občany, jak katolíky, tak nekatolíky, která vynesla cca 18.000 Kčs. Ostatní částku, do výše celkových nákladů, dotoval MNV. Celkový náklad na opravu činil cca 40.000 Kčs. Doklady o opravě shromáždil nekořský pan farář a byly uloženy do věže kostela.

V roce 1973 byla provedena **řada změn a úprav** v kostele a jeho okolí. Uvnitř kostela byla provedena výměna dlažby a vymalování. Dále byly odstraněny všechny původní lavice a nahrazeny novými, zhotovenými z modřínového dřeva, které bylo získáno darem od JZD. Dále byla z kostela odstraněna kazatelna a nahrazena pultíkem, obráceným směrem k věřícím, poněvadž kněz již slouží mši sv. obrácen čelem

k lidem. V kostele byla instalována elektrická akumulční kamna. Mše svatá je dnes již sloužena česky, nikoliv latinsky. Sobkovice patří k farnosti v Nekoři, kde je duchovním správcem P. Josef Vyprachtický, který má velký zájem o údržbu a obnovu kostelního inventáře. Pod nekořskou farnost patří obce Nekoř, Sobkovice, Studené, Těchonín, Celné, Mladkov, Lichkov.

Za hlavním vchodem do kostela byla v roce 1976 zabudována ocelová, tepaná mříž, jako brána, která má sloužit, aby se hlavní dveře do kostela mohly nechat příležitostně otevřené k větrání prostoru kostela. Tuto uměleckou práci nechal zhotovit a daroval pro kostel sobkovický rodák, bývalý učitel hudby a ředitel kůru v Borohrádku, nyní varhaník v Chrasti u Chrudimi a administrativní správce léčebny v Přestavlkách u Chrudimi, Karel Píč z bývalého čp. 4, dnes již zbořeného, nyní bytem v Chrasti u Chrudimi. Tuto uměleckou mříž zhotovil na návrh Josefa Langra, profesora v. v. uměleckoprůmyslové školy v Hradci Králové, podnik českého výtvarného umění Dílo v Hradci Králové. Podle odhadu pracovníků Památkového úřadu má toto dílo hodnotu kolem 25.000 Kčs.

Také je třeba zaznamenat, že hlavní bránu do areálu hřbitova a kostela zhotovil začátkem 20. století sobkovický rodák Faltus, zámečník v Praze – Karlíně. O údržbu kostela, jako hlavní kulturní památky v obci, se obětavě stará duchovní správce nekořské farnosti, P. Josef Vyprachtický. Akademický malíř Stanislav Faltus, bytem v Kostelci nad Orlicí, jehož otec byl rodákem ze Sobkovic, namaloval pro sobkovický kostel 6 obrazů českých patronů.

Na základě Sdělení údajů o památkové ochraně a evidenci ze dne 9. února 2011 je pod památkovou ochranou a evidencí kostel sv. Prokopa s pozemky stav. parc. č. 81 a parc. č. 471 k.ú. Sobkovice. Kostel byl **prohlášen kulturní památkou** 13. ledna 1997 a zapsán do ústředního seznamu kulturních památek České republiky s číslem rejstříku **11686/6-5974**.

Interier sobkovického kostela, presbyterium

Interier sobkovického kostela, kůr s varhanami

Elektrifikace obce:

Dne 6. ledna 1927 došlo k ustavení Družstva pro rozvoj elektrické energie v Sobkovicích a na ustavující schůzi se přihlásilo za členy 44 občanů. Předsedou družstva se stal Josef Doleček z čp. 93

Na podzim roku 1928 vyslala Východočeská elektrárenská společnost z Hradce Králové své pracovníky, aby začali s pracemi na instalaci elektrické rozvodné sítě v Sobkovicích. Práce začaly stavbou sloupů pro hlavní vedení, což trvalo do prosince, a potom následovalo rozvedení sítě hlavního elektrického vedení a instalace. Dokončeno bylo vše v měsíci lednu. První zapnutí elektrického proudu se **konalo 30. ledna 1929**.

K tomuto významnému dni se dostavili zástupci Svazu z Hradce Králové s předsedou a také příslušní odborníci z inspektorátu z Rychnova nad Kněžnou, celkem 15 osob. Této významné události zapnutí proudu se účastnilo také zdejší představenstvo tohoto družstva. V hostinci u kostela se potom slavilo po celý den. Dělníci, co na provedení instalace pracovali, slavili večer v hostinci u Škaldů čp. 26 za přispění hudby, společně s místními občany a předsednictvem tohoto družstva.

Mimořádná zima roku 1929:

Přesto, že vývoj počasí není předmětem záznamů této publikace o historii obce Sobkovice, jsou určité výjimky, které zaslouží připomenutí, jako například roky 1922 a 1929.

Předvečer dne 30. dubna 1922 po 5. hodině se vznesla nad obcí černá mračna, takže nastala tma jako v noci. Z mraků začal padat déšť a kroupy v takovém množství, že odnesl z polí veškerou vzdělávací prst až do řeky. Toho času zaseté obilí i brambory byly odnesené ze svahových míst, takže se ukázaly celé příkopy na polích. Takto postiženi byli hospodáři z dolního konce až po kostel. Podobně byl postižen dolní konec obce Jamné. Odhadnutá škoda činila 45.000 Kč a postižení se ucházeli o státní pomoc. Nic však nedostali. Je třeba uvést, že přes velkou pohromu v roce 1922 nastala v celých Čechách velká úroda brambor, takže rolník – nerolník, každý mohl svůj sklep pohodlně naplnit. Na jaře 1923 byla cena brambor 5 – 10 Kč za 1 q a ještě jich byl všude nadbytek.

Zima roku 1928 začala v prosinci jen zvolna. Ještě v lednu 1929 se zdálo, že se mnoho nezmění a každý byl spokojen. Na konci ledna však již dosáhl mráz -30 °C. Jako by toho nebylo málo, již 2. února vyskočily mrazy na -37 °C a každý následující den se zima zvětšovala. 10. a 11. února již byly mrazy přes -40 °C a všude vznikaly velké škody, nejen u nás, ale v celé Evropě. Země byla pokrytá sněhem a mnoho zvěře v lesích umrzlo, zvěř chodila pro pomoc až do lidských obydlí, vlaky přimrzávaly ke kolejím, vlaková doprava byla velmi omezená. Topení, které bylo připraveno na celou zimu, bylo spotřebováno již v únoru, a tak se objevil velký nedostatek uhlí i dříví. Vody byly zamrzlé, a tak byly velké potíže s dopravou vody do domácností a příbytků rolníků. Často nebylo ani patrné, kde začíná řeka a kde terén, vše bylo zakryté sněhem. Tato krutá zima trvala do 6. března, potom již byla mírnější. Jaro bylo příjemné, že v dubnu se již mohlo sít a sázet brambory. Také léto bylo teplé a celková úroda byla toho roku nadprůměrná.

Volby v Sobkovicích:

Dělení na politické strany začalo již na počátku 20. století, a to na stranu křesťansko – sociální a sociálně – demokratickou. Volební právo měl pouze muž, který platil daně a pro volby se obyvatelstvo dělilo na I., II., III. sbor, podle výše placené daně. Nejmajetnější volili v I. sboru a bylo jich nejméně. Tento sbor měl také největší početní výhodu, poněvadž z každého sboru byl volen stejný počet členů výborů i náhradníků.

Po vzniku ČSR již bylo v obci více politických stran, byly 3 a to: Strana lidová, Sociálně – demokratická a Čs, strana malorolníků (agrární), také zvaná „Domovina“. První organizace Stany sociálně – demokratické zde byla založena pravděpodobně již ke konci roku 1918 neb začátkem roku 1919. O její založení se zde zasloužil truhlářský dělník z místní tkalcovny Alois Budiš, rodák ze Sobkovic čp. 94, bydlící v Jablonném nad Orlicí, dále Dominik Faltus čp. 36, 107, učitel Ludvík Kubát čp. 92 a dělníci Vincenc Suchomel čp. 48, Mikuláš Suchomel čp. 49, Čeněk Kylar čp. 80, Václav Faltus čp. 87 a další. Komunisté v Sobkovicích za první republiky neexistovali. První máj slavilo sobkovické dělnictvo na táboře lidu v Jablonném. Shromáždili se u Lípy svobody a odpochovali s hudbou a rudým praporem, v počtu asi 100 lidí, do Jablonného. O ostatních politických stranách se kronikář nezmiňuje.

Výsledky voleb **do Obecního zastupitelstva** proběhly v Sobkovicích za první republiky s následujícími výsledky (počty hlasů):

Politická strana	1923	1927	1931	1938
Sociální demokraté	107	113	88	79
Čs, strana lidová	120	67	86	64
Strana republikánská	60	99	93	84
Národní socialisté	-	-	-	15

Dne **27. září 1931** byly v Sobkovicích provedeny obecní volby, které jsou poněkud lépe popsány. Byli postavení následující kandidáti:

Československá domovina (strana republikánská): Rudolf Suchomel čp. 7, Jůlius Kopecký, truhlář čp. 30, Vincenc Faltus, rolník čp. 24, Karel Janko, rolník čp. 89.

Strana Sociálně – demokratická: Vincenc Suchomel čp. 38, Dominik Faltus čp. 107, Mikuláš Suchomel čp. 49, Antonín Fišer čp. 52.

Československá strana lidová: Karel Netušil čp. 64, Alois Netušil čp. 84, Rudolf Fogl čp. 20, Jan Faltus čp. 86

Při volbě starosty byl zvolen Rudolf Suchomel čp. 7, náměstkem Karel Netušil čp. 64, členy představenstva: Dominik Faltus čp. 107, Jůlius Kopecký čp. 30.

Další obecní volby se konaly v nepokojné době **19. června 1938**. Pro zajištění pořádku v pohraničí bylo povoláno vojsko. Kandidovaly 3 dřívější strany a k nim přistoupila ještě strana Národních socialistů, vedená Dominikem Faltusem z čp. 107.

Za stranu Domoviny byli zvoleni pánové: Jan Fogl čp. 11, Rudolf Suchomel čp. 7, Vincenc Faltus čp. 24, Josef Faltus čp. 1, Jůlius Kopecký čp. 30

Za stranu lidovou: Karel Netušil čp. 64, František Šulc čp. 14, Rudolf Fogl čp. 2

Za stranu Sociálně – demokratickou: Václav Šulc obchodník, Eduard Hubálek čp. 95, František Blaschke čp. 78

Za stranu Národně – socialistickou nebylo obdrženo žádného mandátu pro nedostatečný volební výsledek.

V důsledku reformy veřejné správy, kdy bylo zrušeno **župní zřízení a nahrazeno zemským** a okresním, konaly se 2. prosince 1928 první volby do těchto orgánů. Na Žambersku tak vznikl jeden samosprávný okres, spojený ze tří bývalých zastupitelství (soudních okresů) žamberského, rokytnického a kralického (počty hlasů):

Politická strana	Okresní zastupitelství		Zemské zastupitelství	
	1928	1935	1928	1935
Národní demokracie	1	-	1	-
Národní socialisté	12	2	7	3
Sociální demokracie	110	105	107	101
Čs. strana lidová	71	49	66	51
Něm. křesť. socialisté	1	-	2	-
Strana živnostníků	6	27	10	29
Strana republikánská	50	56	55	56
Komunisté	-	-	3	-
Národ. obec fašistická	-	-	-	1

Také volby do **Poslanecké sněmovny a Senátu** vypovídají o politických názorech obyvatel Sobkovic v době první republiky. Jejich výsledky byly následující (počty hlasů):

Politická strana	1920		1925		1936	
	sněmovna	senát	sněmovna	senát	sněmovna	senát
Národní demokraté	1	1	-	-	-	-
Čs. socialisté	17	8	4	2	4	-
Sociál. demokracie	101	86	113	89	112	3
Strana republikánská	27	17	22	55	58	94

Domkáři a maloroln.	6	-	-	-	-	49
Živnostníci	19	13	24	19	38	-
Čs. strana lidová	95	108	72	66	52	33
Židé	-	2	-	-	-	45
Něm. Soc. demokr.	-	1	-	-	-	-
Něm. souručenství	-	2	-	-	-	-
Komunisté	-	-	2	4	-	-

V období od vzniku republiky do konce roku 1945 byli v Sobkovicích zvolení následující **starostové obce**:

V létech 1910 – 1919 Karel Netušil čp. 64

V létech 1919 – 1923 Josef Doleček čp. 93

V létech 1923 – 1945 Rudolf Suchomel čp. 7

V květnu 1945 Alois Lux čp. 41 – předseda MNV

Josef Netušil z čp. 64, starosta obce v létech 1910 - 1919

Josef Doleček čp. 93, starosta obce v létech 1919 – 1923

Rudolf Suchomel z čp. 7, starosta obce v létech 1923 – 1948

Krizová třicátá léta:

Republika se těžko vymaňovala z poválečných problémů a nedostatku všeho. Koncem dvacátých let se situace začala zlepšovat a uklidnily se i problémy s německou částí obyvatel. Němci dokonce přistoupili i na vstup do vlády, kde získali 2 ministerstva. V roce 1929 však nastala světová krize, která v roce 1931 postihla i republiku Československou, a také obyvatele Sobkovic.

Místní továrna se zastavila, lidé byli bez práce a bez výdělku. Bez práce zůstali i lidé, kteří pracovali v Jablonném. Záchranou pro některé se stala výstavba údolní přehrady v Pastvinách, kde v roce 1931 začaly výkopové práce a příprava stavby. V roce 1932 byla v Jablonném nad Orlicí založena továrna Telegrafia (pozdější Tesla), která situaci také zlepšila. V létech 1932 – 1937 byly vydávány v rámci tzv. Státní stravovací akce poukázky v hodnotě 10 Kč pro nezaměstnané a omezeně zaměstnané. Lidově se jim říkalo „žebračky“. Byl to příspěvek na dobu 1 týdne a byl nepravidelný, někdy i na dobu 1 měsíce. V roce 1932 bylo vydáno 50 poukázek, v březnu jednou 50, podruhé 40. Potom až v červenci a srpnu po 30 poukázkách. V roce 1933 bylo vydáno jednou 60 poukázek a v roce 1934 100 poukázek. Akce pokračovala i v následujících letech 1935 a 1936 v malém rozsahu a skončila v březnu 1937. Na poukázky bylo v místních obchodech vydáváno zboží. Nezaměstnaní prováděli v rámci akce také některé udržovací práce jako opravu cest, v zimních měsících vyhazování sněhu na okresní silnici (tehdy žádné pluhy nebyly). V roce 1936 také začaly práce na opevnění hranic, kde řada lidí našla svoje pracovní uplatnění.

V roce 1939 bylo vybráno z obecních neb státních prostředků na chudé 1500 Kč, v roce 1940 – 1350 Kč, v roce 1941 – 1150 Kč. Průměr na 1 chudého činil v těchto letech ročně 300 Kč. V roce 1941 je v obecním archivu uváděna 1 žena, „která se většinou živí žebrotou, ačkoliv je natolik zdravá, že by mohla pracovat“. Touto osobou pravděpodobně v Sobkovicích vymřel poslední žebrák. Tato osoba prý byla sice fyzicky zdravá, duševně však méněcenná.

Ustavení CPO v Sobkovicích:

V souvislosti se zhoršující se bezpečnostní situací státu, došlo v roce 1936 podle zákona o civilní protiletecké obraně (CPO) obyvatelstva, v Sobkovicích k ustavení její pobočky. Velitelem byl jmenován správce školy Josef Kubias, místoveličem byl určen velitel dobrovolných hasičů Čeněk Suchomel. Součástí CPO je celý hasičský sbor a z nehasičů jsou ustaveny 4 čety:

- I. Pomocná četa požární
- II. Náhradní požární četa
- III. Četa samaritánská (zařazeny i ženy)
- IV. Četa asanační (hlídka)

Kromě jednoho většího požárního cvičení byla pořádána řada přednášek o organizaci CPO. Přihlášení samaritáni absolvovali počátkem roku 1937 samaritánský kurs a podrobili se zkouškám.

Období druhé světové války

Politická situace v Sobkovicích v předvečer války:

Na vyhrůžky ze strany Německa, kde získali v roce 1933 moc fašisté v čele s Hitlerem, se republika rozhodla reagovat výstavbou pohraničních opevnění. Jejich stavba byla zahájena v roce 1936. Na výstavbě opevnění pracovala také řada místních občanů a nejbližší k Sobkovicím bylo stavěno opevnění na Suchém vrchu nad Těchonínem, nad Mladkovem na Adamově kopci a mezi nimi řada menších pevnůstek, osazených kulomety. V Těchoníně byla postavena nová kasárna pro hraničářský strážní prapor, z kterých přicházeli vojáci až do naší vsi, kde byli občany vítáni a oblíbeni. Materiál pro opevňovací práce se vykládal v Jablonném na nádraží a auty se dopravoval na hranice. Zvláštní pozornost budily velké ocelové zvony, které byly dopravovány do pevností na zvláštním podvozku, zhotoveným kovářem Skalickým z Jablonného.

V březnu 1938 bylo Hitlerem zabráno Rakousko a německé nebezpečí tak stoupl. Na hranicích se množily konflikty se sudetskými bojůvkami. Němci pro sebe požadovali úplnou autonomii, prakticky samostatný stát. Nejvíce konfliktů vznikalo na Liberecku a Mostecku. Vše bylo podporováno zbraněmi i propagandou z Německa. Němci narušovali hranice, ale naše ozbrojené síly měly zákaz používat zbraně.

Zhoršující se politická situace vyvrcholila dne 21. května 1938, kdy byla vyhlášena **částečná mobilizace** a celé naše okolí až po hranice bylo obsazováno vojskem. Obsazení hranic několika ročníky povolaných vojáků proběhlo velmi rychle, prakticky během noci a trvalo celý měsíc. Po uplynutí asi 4 týdnů bylo vojsko odvoláno do svých domovů.

Situace se opět zhoršila v létě, kdy se již otevřeně mluví o možné válce s Německem. Již 21. září 1938 v 10 hodin večer je opět **vyhlášena mobilizace** ročníků ve věku do 40 roků. Všichni povolání okamžitě plní svoje vojenské povinnosti a nastupují během několika hodin k určeným útvarům. Vojáci obsazují hranice Čech a Moravy a čekají na další rozkazy. Je nařízena také pracovní povinnost k úpravě terénu před pevnostkami, sobkovičtí muži pracovali nad obcí Celné. Konala se opatření k protiletecké obraně. Nastal čas očekávání, co nastane. Dne 28. září bylo rozhodnuto zástupci Anglie, Německa, Francie a Itálie o setkání těchto mocností v Mnichově. Tam padlo v noci 30. září 1938 rozhodnutí o **odstoupení pohraničních území** Čech a Moravy s více než 50 % německého obyvatelstva, Německu. Toto rozhodnutí

bylo učiněno bez naší účasti, a republika tak byla zbavená nejen třetiny území a obyvatelstva, ale také všech pevností (i nedostavěných), a tedy jakékoliv možnosti obrany. Armáda opustila hranice, blízké jednotky ustoupily do Nekoře. Žádná pomoc z jiné strany se k nám nedostala. President Beneš 5. října 1938 abdikoval a již 22. října odletěl do Anglie.

Obsazování pohraničních území Německem začalo již 1. října 1938. V těchto dnech začalo velké stěhování lidu i materiálu z obsazovaných území, kdy většina českých obyvatel se stěhovala z těchto území do vnitrozemí. Pomáhali při tom jak vojáci, tak i ostatní obyvatelé z českých krajů. Při odklizení materiálu z těchonínských kasáren pomáhali s koňmi i sobkovičtí občané František Suchomel čp. 15 a Karel Netušil čp. 64. Kůň Karla Netušila byl při odklízovací práci těžce poraněn autem, a i když byl ihned odvezen do Vamberka, stejně uhynul. Při zabírání tohoto území trpěli mnozí Češi od Němců různá příkoří, často museli odejít a řadu věcí zde zanechat.

V druhé polovině října došlo také k záboru obce Studené a 26. října 1938 zabrala německá finanční stráž a četnictvo, po dohodě s českou stranou, **také obec Sobkovice**. Při stanovení první demarkační linie zůstalo v republice z obce jen jedno čp. 107 Dominika Faltuse. V obci nastal velký zmatek a mezi obyvateli zármutek, řada lidí se chtěla stěhovat pryč. Starosta posílal telegramy na různé strany, politickým představitelům, nikdo však neodpověděl, pouze poslanec za sociální demokracii Bohumil Laušman se přijel autem podívat a v doprovodu Čeňka Suchomela navštívil starostu. Objel celou ves, nabádal ke klidu a slíbil všestrannou pomoc. Hned druhý den ráno starosta Rudolf Suchomel, členové rady Václav Šulc a Karel Netušil, spolu s delegací obce Studené, se rozjeli do Prahy, aby na ministerstvu zahraničí požadovali ochranu před začleněním do Sudet. Přijati byli oborovým radou Vrabcem a odtud poslali telegram a žádali ministra zahraničních věcí Chvalkovského do Berlína, kde se zdržoval, aby naše obec zůstala v Československu. Přesvědčili se však, že proti německému násilí není odvolání. Naši delegaci v Praze velmi pomáhal v té době radou i skutkem pan František Škalda, rodák ze Sobkovic čp. 26, redaktor a knihovník v Praze, který učinil vše, aby ovlivnil příslušné činitele. Delegace se vrátila jen s malými nadějemi.

Nikdo z obyvatel nesměl z obce ven, ani do Jablonného nebo do Kyšperka do zaměstnání. Na vše musela být propustka, kterou bylo možné obdržet pouze na úřadu v Králíkách, a to pouze na jeden den nebo 14 dnů, když teprve po 14 dnech se mohl dotyčný vrátit zpět. Obec byla obklíčena ve dne i v noci ordnery a finanční stráží, takže nikdo nemohl uniknout. Nejvíce tento stav působil na obchod, poněvadž nebylo možné z české strany nic dopravit, jak bylo dříve zvykem. Na obyvatele nejvíce zapůsobilo, když byla naše škola osazena německým učitelem, kterým se stal Josef Krehut z Králík. Děti neznaly nic z němčiny a učitel zase neznal česky. Později byl povolán nazpět český učitel. Dosavadní řídící učitelka Blažena Faltusová byla na vlastní žádost ponechána na škole jako učitelka. Výpomocný učitel Václav Baláš byl ustanoven jako hospitant na německé škole v Těchoníně. Jeden z prvních příkazů také byl, odevzdat všechny zbraně, i lovecké, a vyvěsit prapory s hákovým křížem. Vše na osobní zodpovědnost starosty. Tomu se však podařilo vysvětlit, že by bylo lépe prapory nevyvěšovat a také vyvěšeny nebyly. Objevovaly se i různé projevy nenávisti k okupantům (lidé se k nim obraceli zády, nepomohli při potížích s uvázným vojenským autem apod.), největší konflikt s nimi měl pan Karel Janko, který hrubým způsobem zareagoval na pozdrav Heil Hitler tak, že se musel několik dnů skrývat na Bredůvce, než se na to zapomnělo. Na rozkaz odvedení zbraní se sešlo několik většinou nepotřebných loveckých pušek. Když pro zbraně Němci přijeli a důstojník viděl tu malou hromádku, dal okamžitě vybubnovat rozkaz o odevzdání všech zbraní, hlavně kulometů (v obci nebyl ani jediný), a tak do druhého dne přibyl jeden divadelní revolver a proděravělá předovka. Němci zbraně sebrali, prohlásili, že vědí, že v obci je víc zbraní, a že kdyby někdo v obci vystřelil, že zastřelí starostu. Tuto dobu prožívali občané sobkovičtí velmi smutně, s hlavami sklopenými, bez jakékoliv radosti.

Potom došlo k novému vytyčování hranic. Vytyčovaly se třikrát a pokaždé jinak. Obec musela opatřit koly a dát k nim i lidi. Každý občan postižený zábořem chtěl zpět do republiky a když zůstala chalupa v Říši, chtěl mít alespoň pole v republice. Jeden z Němců tehdy prohlásil: Vidím, že se vám k nám nechce, ale přece v takové velké říši se budete mít lépe. Bylo mu řečeno, že každý chce být doma a na to on řekl: Nevěřím, že to takhle zůstane. Po celou dobu záboru příslušela obec k hejtmanství v Králíkách, kde byl hejtmanem nějaký Dr. Lipinsky. Úřadovalo se pouze německy a denně přicházelo množství přípisů a rozkazů. Starosta byl vyzván, aby se dostavil do Králík, on tam však nejel, a tak přijel sám hejtman do obce a

do školy, kde dosadili výše uvedeného německého učitele. Starosta žádal hejtmana, aby ho zbavil úřadu, ale on mu řekl, že musí úřadovat dál. Poslal mu i rozkaz o jmenování do úřadu starosty do odvolání, a nepomohlo ani to, že starosta neovládal němčinu. Pošta přicházela do obce z Mladkova, denně přicházel listonoš, který nosil pouze úřední věci, za celou dobu ani jeden soukromý dopis.

V té době se také v Sudetech připravovaly volby, které se měly konat i v Sobkovicích. Musely se sestavit volební seznamy a jako komisař pro volby byl jmenován nějaký Václav Urner z Těchonína. K volbám v Sobkovicích však nedošlo, poněvadž došlo opět ke změně hranic.

Změna nastala 24. listopadu 1938. Toho dne byla horní část obce Sobkovice a Studené propuštěny ze záboru, a naopak zabrána a obsazena byla obec Jamné. Také tam nastal stěhovací ruch a ve třech dnech se odtamtud odstěhovalo do Jablonného i jinam 35 rodin. V Sobkovicích zůstal zabrán po 24. listopadu i nadále dolní konec vsi, 6 čísel popisných, a aby toho nebylo dost, tak 10. prosince bylo zabráno dalších 6 čísel popisných. Dělicí čára zabraného území tak probíhala až pod chalupou čp. 61. Rozdělení obce bylo komplikací, poněvadž při přechodu z jedné části do druhé bylo potřeba průkazu, vydávaného na úřadě za určitý poplatek. Kronikář poznamenává, že z této těžké doby řada občanů zešedivěla. Když Němci ordneři obec opouštěli, zanechali po sobě velký nepořádek a na škole napsal: Za rok na shledanou v Praze. Dne 26. listopadu 1938, kdy bylo odvoláno německé vojsko z obce, předal také učitel Josef Krehut správu školy řídící učitelce Blaženě Faltusové.

Při tomto definitivním vytyčování hranic, kdy dolní část obce měla zůstat v Říši, se jednalo i o tom, že by škola a kostel zůstaly také v Říši. Kronika poznamenává, že jednou odpoledne se strhl pokřik a několik žen a mužů s vidlemi a hráběmi, co kdo měl zrovna po ruce, hnali se do nedalekého Hromádí, že prý tam Němci vytyčují hranice. Zahrnuli tak německého inženýra, který se pak mstil tím, že nepustil nikde ani metr. Kronika také zmiňuje paměti německého generála (vyšlé po válce), který velel při záboru oblasti Kralicka v roce 1938, tedy i Sobkovic. Zmíněný generál uvádí, že při obsazování sudetského území v tomto kraji se nesetkali vcelku se žádným odporem, pouze v obci Sobkovice několik ženských na ně vzalo vidle.

Po definitivním vytyčení hranic bylo zabráno k Říši 13 čísel popisných: 62, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 88, 85, 102, 103, dále byl zabrán celý obecní les, až po kapličku za čp. 91. Horní část obce připadala dál k okresu Žamberk. První obětí gestapa se stal Emanuel Kopecký mladší z čp. 62, který byl zatčen na podzim 1938 a vězněn byl v koncentračním táboře až do roku 1945.

Tento nešťastný rok 1938 byl ještě v létě komplikován dobytčí nemocí slintavkou a kulhavkou, která postihla jak dobytek, tak i kozy a vepře. Postiženo bylo 42 hospodářů v Sobkovicích. Dobytek touto nemocí velmi zhubnul, zastavila se doживost a bylo třeba nákladného léčení. Postižena touto nemocí byla následující domovní čp.: 53, 38, 39, 40, 41, 43, 54, 98, 89, 91, 86, 51, 90, 33, 32, 69, 58, 59, 60, 57, 23, 10, 11, 4, 14, 15. Z těchto uvedených čísel domů ztratili tři hospodáři po 1 kusu dobytka uhynutím a to byli: Josef Faltus čp. 40, Josef Suchomel čp. 33 a Dominik Lorenc čp. 86. Ostatní dobytek se podařilo vyléčit.

Také dochází od 1. září 1939 ke změně v učitelském sboru v Sobkovicích, kdy nastoupil nový řídící učitel Augustin Fogl, narozený 1897 v Sobkovicích čp. 54, dříve učitel v Jablonném nad Orlicí. Druhým učitelem byl ustanoven Antonín Špinler, narozený 1916 ve Studeném, dříve učitelem v Mistrovicích. Katolické náboženství vyučoval P. Václav Burda, kaplan v Nekoři, českomoravské náboženství vyučoval František Šebek, farář ze Žamberka, dívčí ruční práce učila Anna Černošousová z Jablonného nad Orlicí. Celkem je v roce 1939 uváděno 42 žáků (21 chlapců, 21 dívek).

Doba druhé světové války v Sobkovicích:

V březnu roku 1939 dostala tragédie pokračování, když 15. března zabrali Němci zbytek území republiky a vznikl **Protektorát Čechy a Morava**, státní útvar plně pod kontrolou Německa. Již 14. března došlo k odtržení Slovenska a vyhlášení jeho samostatnosti. Nastalo zatýkání nepohodlných lidí, kontroly veškerého života a aplikace řady nových nacistických zákonů a nařízení. Dne 1. září 1939 bylo přepadeno Polsko, čímž začala druhá světová válka. V měsíci říjnu 1939 u příležitosti vstupu německého vojska do Varšavy opatřila MŠR dvě vlajky, a to: Velkoněmecké říše a Protektorátu Čechy a Morava. Obě zhotovila firma Neškudla, Jablonné nad Orlicí.

Rok 1939 se také zapsal do historie obce nebyvalým stavebním ruchem, jakého dříve nebylo. Bylo postaveno stavení čp. 8 Vendelína Faltusa (tchána Adolfa Koska), stavení čp. 61 Františka Suchomela – Bedřicha Harudy, stavení čp. 37 Františka Kepřty, rodáka z Kunvaldu (bývalá stará škola), stavení čp. 43 Josefa Fogla, stavení čp. 27 Vincence Lorence, stodola, stavení čp. 10 Josefa Richtra, o rok dříve stavení čp. 13 Dominika Faltuse.

Není smyslem této knihy popisovat politickou situaci ve světě, probírat vznikající válečné události, které jsou popsány v řadě jiných publikací zaměříme se pouze na události ve vztahu k obci Sobkovice. Již dne 1. října 1939 byl zaveden přídělkový systém a prakticky všechny potraviny byly k dostání pouze na lístky. Všichni zemědělci měli předepsané dodávky obilí, masa, vajec i dalších svých produktů. V tomto roce také začíná dvojjazyčné úřadování, němčina je úředním jazykem, na úřadech je mnoho Němců i českých kolaborantů. Říšským protektorem v Protektorátě je von Neurath, jeho tajemníkem K. H. Frank. Tisk i rozhlas jsou pod německou kontrolou, lidé se snaží poslouchat vysílání z Londýna nebo později z Moskvy. Na začátku války (do svého přepadení v červnu 1941) byl Sovětský Svaz německým spojencem a účastnil se přepadení a obsazení Polska. V listopadu 1939 byly v Praze potlačeny studentské nepokoje, při nichž byli zastřeleni Jan Opletal a dělník Václav Sedláček.

Kronikář poznamenává, že v Sobkovicích nebylo mezi občany zrádců. Podle něho byl v Sobkovicích jediný občan, Stanislav Faltus, členem kolaborantské organizace Vlajka (vedoucí ministr Emanuel Moravec), nikoho však neudal a nikomu neublížil. Obyvatelstvo obce muselo být plně zaměstnané a řada mladých lidí (hlavně ročníky 1921 a 1924) byla verbována nebo přímo povinna nastoupit na práce do Německa, kde mnoho mužů chybělo. Někteří z nich se vrátili, někteří s podlomeným zdravím. Například Jaroslav Faltus přišel o oko, nevrátil se a zůstal nezvěstný Ladislav Filip, také se nevrátil sobkovický rodák Karel Mikyska. Tito lidé snášeli při svém nasazení v Říši těžké nálety, útrapy, hlad i špatné zacházení. Nejdéle tam setrvali Josef Krauthanzl, Rudolf Fogl, J. Hildebrandt a jiní. Někteří byli nasazeni na válečnou výrobu v různých továrnách Čech a Moravy, často pod stejnými útrapami. Kronika upozorňuje v této souvislosti na nelidské chování pracovního úřadu v Žamberku, pobočky úřadu v Hradci Králové. Tento pracovní úřad vedl bývalý poručík čsl. armády Dostál, který se zvláště zasloužil o odjezdy našich lidí na práce do Říše. V červnu 1942 byl zrušen okresní úřad v Žamberku a okres byl připojen k okresu Rychnov nad Kněžnou. Od té doby se muselo se vším jezdit do Rychnova a k vyřízení každé drobnosti byl potřeba celý den. Nejvíce starostí zabíralo plnění dodávek, hlavně masa a hovězího dobytka. Často se jednalo o poslední krávu v chlévě, neplnění dodávek však bylo tvrdě trestáno. V některých obcích padaly za šmeliny s potravinami i tresty smrti (Písečná, Žamberk). V Sobkovicích se bohudík nic podobného nestalo. Bylo to díky občanům, kteří „táhli za jeden provaz“, i díky starostovi, který riskoval, dovedl německé požadavky zmírnit, ačkoliv za vše ručil svou hlavou.

V listopadu 1943 se konala po obci sbírka textilií a obuvi. Bylo vybráno I. jakosti, která nevyžaduje opravy: 1 mužské kalhoty, 8 čepic, 1 šála a 1 pár dámských přezůvek. III. jakost která vyžaduje větší opravy: 8 mužských kabátů, 5 mužských vest, 6 kalhot, 1 ženské šaty, 5 ženských kabátů, 1 blůze, 1 čapka. Také bylo vybráno 120 kg odpadových hadrů. S podobným výsledkem skončila sbírka i v březnu 1945.

Od Okresní sociální pomoci obdrželi v únoru 1944 podporu následující chudí občané: Filomena Bednářová čp. 79 – 100 K, Pavla Hildebrandtová čp. 101 – 200 K, Vincencie Macháčková čp. 16 – 200 K, Filomena Richtrová čp. 74 – 200 K, Augustin Simon čp. 17 – 200 K, Františka Dolečková čp. 42 – 200 K. Celkem 1.000 K. Podobným způsobem bylo rozděleno v roce 1945 také 1.250 K sociální pomoci, prakticky stejným lidem.

Stav Veřejné obecní knihovny v roce 1944: Počet svazků celkem 412, zábavných knih 286, poučných 54, pro mládež 68, v německém originále 4, cizí literatura 0, časopisy 0, hudebniny 0.

V červenci 1944 se konal po obci sběr obuvi ve prospěch českých dělníků. Byly sebrány 2 páry od Jaroslava Balcara a Augustina Fogla, které byly odeslány Národní odborové ústředně zaměstnanecké v Praze. V průběhu ledna 1945 byly povolány některé ročníky zemědělské mládeže na zákopové práce do pohraničních míst východní Moravy a k Vídni. Ze zdejších hochů to byli: Josef Fogl čp. 54, Josef Netušil čp. 64, Jan Sokol čp. 45, Václav Suchomel čp. 59, Bohuslav Faltus čp. 22, Bohuslav Lorenc čp. 86. Všichni se navrátili.

Po dobu války byla obec spravována následující obecní správou:

Starosta: Rudolf Suchomel z čp. 7, poprvé byl zvolen do této funkce roku 1924 a od té doby zastával tuto funkci nepřetržitě

Náměstek starosty: Josef Krejsa, první radní: Václav Šulc

Po dobu války byla důležitá i funkce tzv. „bauerfira“, vedoucího zemědělců, kterým byl Josef Doleček z čp. 93.

V nesmírném nervovém napětí i naději se přiblížil konec roku 1944. Všem bylo jasné, jak válka skončí, ale teror trval dál. Koncem roku 1944 byl také v Sobkovicích ustaven **ilegální revoluční Národní výbor**, který zorganizoval pracovník odboje František Nepokoj z Jablonného nad Orlicí a bývalý místní řídicí učitel Josef Kubias. Členy tohoto NV byli: Alois Lux, tkalcovský mistr čp. 41, Josef Richter, zedník čp. 10, Jaroslav Faltus st. čp. 24, Rudolf Fogl, rolník čp. 2, Adolf Simon, rolník čp. 70, Josef Filip, dělník čp. 44, Jaroslav Šulc, dělník čp. 87. Předsedou byl Alois Lux. Činnost revolučního NV se zaměřovala na přípravu k převzetí moci po osvobození a udržování spojení s ilegálním Okresním NV.

Pokud jde o **partyzánskou činnost** sobkovických občanů v době války proti okupantům, není podle obecní kroniky znám žádný případ aktivní bojové činnosti proti nepříteli. V suchovršských lesích nad Jamným a v Jablonném se měli partyzáni zdržovat. Byla to partyzánská skupina „Brodecký“ a jejich činnost spočívala v působení škod na železnici, vykolejení vlaku na trati „Pod lesejčkem“ a přerušování telefonního spojení.

Dne 5. května 1945 vypuklo v **Praze povstání** a začalo se šířit i do dalších obcí. Také v Sobkovicích byly vyvěšeny čsl. prapory, všichni schopní muži ozbrojeni loveckými puškami a revolvery se shromáždili u školy. V čele revolučního výboru stál Alois Lux, v čele ozbrojené jednotky četař v záloze Václav Suchomel čp. 59, nejvíce chuti do boje jevili mladí. Celý den pršelo. Když však začal pražský rozhlas volat o pomoc, změnila se radost v bolest. Po silnicích v našem okolí se začali trosit utíkající němečtí vojáci a i v Sobkovicích bylo hned 5. května zajato asi 40 vojáků, čímž si naše jednotka pomohla k prvním zbráním. Na silnicích byly vytvářeny záseky a překážky. Partyzáni se stahovali z lesů do vesnic a docházelo k malým přestřelkám. Dolní část obce, do té doby příslušná k Říši, byla opět spojena s horní částí. Pohraniční celní stráž, pokud neutekla, byla odzbrojena a zneškodněna, na hranicích obce, u továrny, byla postavena hlídka. Bylo to dost nebezpečné, poněvadž v těchonínských kasárnách byla jednotka SS. Dne 6. května projíždělo obcí německé osobní auto s důstojníky. U školy bylo zastaveno, Němec však bez mluvení namířil samopal do dětí, tak musel být propuštěn. V zatáčce nad továrnou však bylo zastaveno a posádka zajata. V noci z 6. na 7. května bylo vidět s kopce, jak v horách po státní silnici se vine nepřetržitý had světél, ustupující německá armáda gen. Schörnera. V neděli 7. května bylo v Jablonném odzbrojeno asi 1.000 německých vojáků. Za nimi však jel celý pancéřový sbor, a tak kolem poledne došlo k přestřelce a Jablonné kapitulovalo. Posádka s partyzány utekla přes Sobkovice do lesů za Bořitavou. Potom začal proudit nepřetržitý řetěz ustupujících německých vojsk po všech silnicích. Jak státní, tak od Těchonína a přes Studené a Bořitavu, který trval až do 8. května do večera a celou noc.

K ránu na 9. května kolem 4. hodiny bylo Jablonné osvětleno raketami a spustila se prudká střelba. V tuto chvíli se vrátili do města první vojáci Rudé armády. Od této chvíle se valil její nepřetržitý proud směrem ku Praze. Po celé své cestě byli tito vojáci nadšeně zdraví a vítáni. Obyvatelé obce se ráno shromáždili u kostela a spolu s partyzány odpochovali do Jablonného, radost z osvobození byla veliká. Oficiální slavnost osvobození se konala v Sobkovicích o pouti 8. července v Hromádí, za účasti krojované mládeže, partyzánů, jinochů na koních a ostatního občanstva a za hlaholu hudby. Na slavnosti promluvili čsl. a katolický kněz a účastníci odboje. Škoda, že se tohoto dne nedožili sobkovičtí obyvatelé, zemřeli během války. Konstatuje kronika.

Tehdejší předválečný i válečný starosta Rudolf Suchomel z čp. 7 vykonával tuto funkci jako předseda Národního výboru (MNV) i nadále, s krátkým přerušením v roce 1945, až do roku 1950. Zemřel 16. 2. 1962 ve věku 75 let.

Kniha „Tak přísahali ...“ (Emil Trojan Oftis, 2001), popisující odboj 1939-1945 v Orlických horách, popisuje podle svědectví pamětníků a dokumentů i odbojovou činnost v Sobkovicích. Napojení na odbojovou činnost bylo podle knihy provedeno v srpnu 1944 prostřednictvím Františka Nepokoj z Jablonného nad Orlicí. Organizací odboje se ujal František Lux (Alois ?), vojenským organizátorem byl ustaven Václav Richtr čp. 41. Měli k dispozici 6 loveckých pušek, 1 kulovnici a 1 pistoli. Podle pokynů poručíka Hýbla – Brodeckého, velitele partyzánské skupiny v okolí Suchého Vrchu, začala skupina svoji činnost

sabotážními akcemi v březnu 1945. **Revoluční NV v Sobkovicích** tvořili: Alois Lux, Josef Richtr, Rudolf Suchomel, Rudolf Fogl, Adolf Simon, Josef Filip a po 5. květnu byl doplněn o další členy.

Přepadové čety byly tvořeny z následujících příslušníků: Velitel – Václav Richter (Skalský), nar. 1912 Sobkovice.

Příslušníci I. čety: Jaroslav Šulc, nar. 1911 Jablonné nad Orlicí, Václav Suchomel, nar. 1911 Sobkovice, Rudolf Suchomel, nar. 1914 Žamberk, Josef Bochořák, nar. 1914 Sobkovice, Josef Suchomel, nar. 1914 Sobkovice.

Příslušníci II. čety: Viktor Faltus, Vincenc Suchomel, František Šlesinger, Zdeněk Doleček, Milan Faltus, Bohumil Lorenc, Kamil Kopecký, Dominik Lorenc, Bedřich Faltus.

První přepadová četa provedla přerušení telefonního spojení z těchonínských kasáren na Suchý vrch, kde bylo německé velitelství pro frontu moravskou a kladskou. Byly tam též vysílací a přijímací stanice.

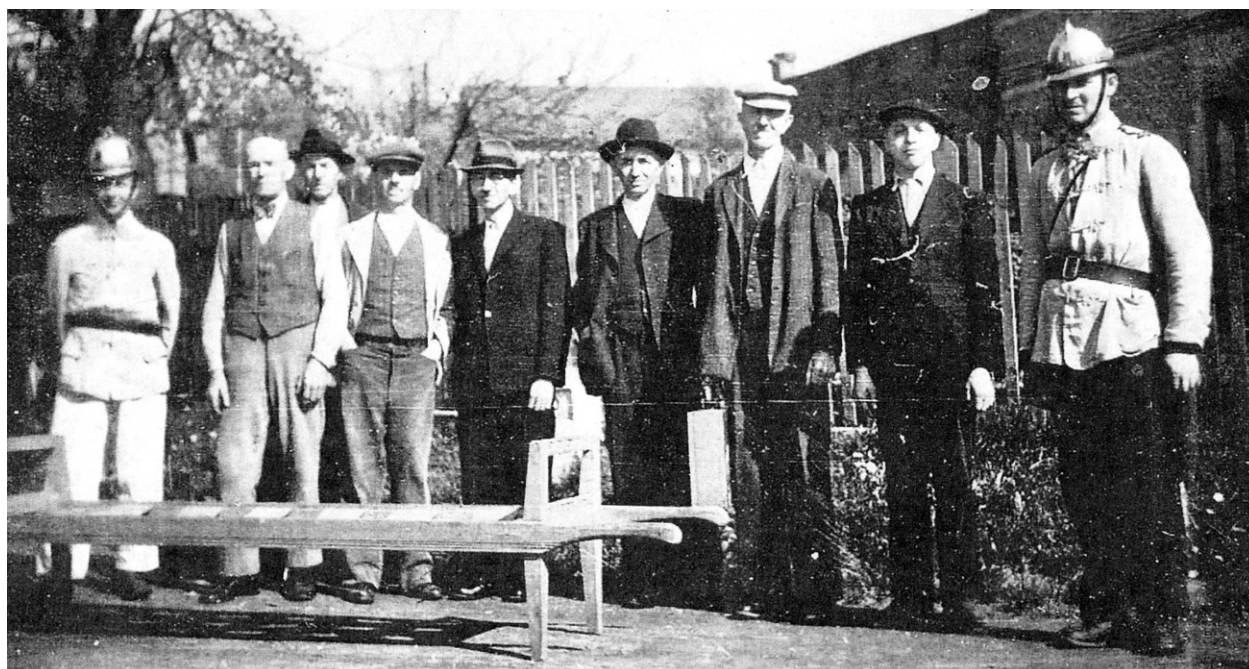
Místní obyvatelstvo také podporovalo ruské zajatce, kteří pracovali na dráze v Těchoníně, potravinami a ostatními potřebami.

Dne 5. května obsadili příslušníci přepadových čet všechny přechody z bývalých Sudet. Při tom schytávali a odzbrojovali Němce, odstraňovali německé nápisy a drželi hlídky až do 9. května 1945, kdy v 3, 30 hod. se ozvala střelba od Jablonného a to již přijížděla Rudá armáda, která byla všude vítána. Za zmínku stojí, že tři příslušníci přepadové čety pronikli do těchonínských kasáren, obsadili je a drželi až do příchodu čsl. vojska. Obsadili též sobkovickou továrnu a drželi tam stráž až do konce května 1945.

Partyzánské akce: 27. března 1945 bylo přerušeno telefonní vedení z těchonínských kasáren na Suchý vrch, 8. dubna 1945 přerušeno telefonní vedení z těchonínských kasáren na Suchý vrch, 12. dubna 1945 přerušeno telefonní vedení z těchonínských kasáren na Suchý vrch, 21. dubna 1945 bylo přerušeno telefonní vedení z těchonínských kasáren na Suchý vrch, 5. května 1945 odzbrojování Němců s četou Jablonné, akce proti těchonínským kasárnám, 6. května 1945 ústup do lesů, zásobování jedné čety z Jablonného v lese u Sobkovic.

Alois Lux čp. 41, předseda revolučního NV v roce 1945

Sobkovičtí hospodáři kolem roku 1945.

Zleva: František Filip, Alois Lesák, Vincenc Suchomel, Josef Doleček, Alois Lux, neznámý v klobouku, Josef Filip, Bohumil Lorenc, Josef Richter

Škola v době válečné:

Dne 1. září 1939 se Evropa dostala do válečného stavu rozpoutáním války s Polskem. Již v tomto měsíci byla školní docházka přerušena z důvodu šířící se dětské obrny. Všechny národní školy v Protektorátě byly na 14 dnů uzavřeny. Rovněž se nevyučovalo v březnu 1940 pro nedostatek paliva z důvodu válečného stavu a omezeného provozu. Záznamy školní kroniky z této doby začínají rokem 1940, kdy se zde učí ve 2 třídách 5 ročníků, v první třídě řídící učitel Augustin Fogl, v druhé třídě Antonín Špinler. Učitel Špinler odešel od 21. listopadu 1941 jako správce školy do Litic, a poněvadž bylo přibírání učitelských sil zakázáno, byly obě třídy až do konce školního roku sloučeny. Katolické náboženství učil nekořský kaplan P. Jan Slováček (27 žáků), Českomoravské náboženství (v této době tak bylo označeno náboženství Československé církve) učil farář ze Žamberka, František Šebek (13 žáků), bez vyznání nikdo. Dívčím ručním pracím učila slečna Květoslava Nymšová z Dolní Čermné. Celkový počet žáků ve školním roce 1940/1941 byl 40. Měšťanskou školu v Jablonném nad Orlicí navštěvovalo 19 žáků ze Sobkovic.

Od 1. září 1940 se vyučovalo bez učebnic, poněvadž byly podrobeny revizi, a teprve po úpravě byly povoleny k vyučování. Na místní škole byla povolena pouze učebnice „Poupata“ tj. slabikář pro 1. třídu. Učitelé tak učili podle svých schopností. Žákovská i učitelská knihovna byly také podrobeny revizi, závadné knihy a mapy byly zapečetěny a uzavřeny. O prázdninách 1940 byly všechny školy opatřeny dvojjazyčnými nápisy, chodby vybaveny říšským znakem a obrazy Adolfa Hitlera a J. W. Goetha, byla používána i dvojjazyčná razítka. Zaniklo vyučování občanské nauky a od 3. třídy byla vyučována němčina. Byly pořádány také zdokonalovací kurzy němčiny pro učitele. Vánoční prázdniny 1941 byly pro nedostatek uhlí o tři týdny prodlouženy.

Dne 15. března 1941 bylo slaveno druhé výročí vzniku Protektorátu a školy byly ozdobeny vlajkami, konán proslov ředitele školy k žákům a potom bylo volno. Dne 20. dubna 1941 byly slaveny stejným způsobem 52. narozeniny kancléře Adolfa Hitlera. Začátkem školního roku 1941/1942 byla škola redukována z důvodu poklesu počtu žáků na jednotřídní (zatímní správce Augustin Fogl). Od začátku školního roku byly také dosavadní měšťanské školy reorganizovány na školy hlavní, výběrové, obsahující 5. – 8. postupný ročník (4 třídy) a jsou do nich přijímány pouze dívky s nejlepším prospěchem (toho času 40 % žactva 4. ročníku). Ostatní dívky navštěvují dále školu obecnou. V roce 1941 navštěvovalo školu 31 žáků (24 z Protektorátu, 7 ze Sudet), z toho 23 katolíků, 7 církev Českomoravská, 1 bez vyznání. Obecným školám v Mistrovicích, Sobkovicích a Studeném byl přidělen od 1. dubna 1942 výpomocný učitel němčiny Jan Renčín z Řetůvky čp. 50. Vánoční prázdniny 1941 byly prodlouženy o dva měsíce do 3. března 1942. K 53. narozeninám Vůdce byl přednesen slavnostní projev od ředitele školy Augustina Fogla a přednáška musela být zaslána k nahlédnutí nadřízenému úřadu. Dosavadní školní rada z roku 1937 byla rozpuštěna a jmenována nová: Augustin Fogl, Rudolf Suchomel čp. 7 (starosta a předseda rady), Adolf Kosek čp. 8, Eduard Hubálek čp. 95. Školní mládež sbírá starý papír, železo a léčivé byliny, vybírají se i peníze pro Národní pomoc a Německý červený kříž. Jsou konány zdravotní prohlídky žactva.

Ve školním roce 1942/1943 navštěvovalo školu 37 žáků, z toho 31 z Protektorátu, 6 ze Sudet. Ze Sudet byli: Josef Simon čp. 70, Jaroslav Mihulka čp. 102, Alžběta Mihulková čp. 102, Vlasta Mihulková čp. 102, Jiřina Blaschkeová čp. 68, Jana Richtrová čp. 71. V srpnu 1942 onemocněl řídící učitel Augustin Fogl a jeho zastupováním byl pověřen Ludvík Markl z učitelského sboru v Jablonném nad Orlicí. Katolické náboženství učil P. B. Novák, Českomoravské F. Šebek za Žamberka, ruční práce nebyly obsazeny, němčinu učil Jan Renčín, po jeho odchodu od října 1942 řídící učitel Ludvík Markl a potom Josef Bičík z Jablonného nad Orlicí, rodák z Rosic nad Labem.. Ve výroční den zřízení Protektorátu se v roce 1943 v továrnách pracovalo, ve školách učilo a od vyvěšení vlajek bylo na úřední oznámení upuštěno.

Ve školním roce 1943/1944 se účastnilo výuky 37 žáků (30 z Protektorátu, 7 ze Sudet) z toho 15 dívek, 28 katolíků, 9 českomoravská víra. Podle výnosu Ministerstva školství mají být dívky ze Sudet přiskoleny do Jamného (součást Říše). Rodiče proti tomu podali protest. Žádost však byla zamítnuta a od 4. února 1944 navštěvují dívky ze zabrané části Sobkovic, obecnou školu v Jamném. Učitelský sbor je stejný, domácím pracím vyučuje sl. Jarmila Sedláčková z Jablonného nad Orlicí. Stále více je sledován sběr odpadových surovin kosti, papír, textil, železo, léčivé byliny, kaštiny. Dne 31. srpna 1942 bylo zastaveno vyučování dějepisu a dosud se nevyučuje. Každý rok obdrží škola dotace na doplnění školní knihovny.

Tituly knih musí odpovídat státnímu politickému názoru nebo být neutrální. V lednu 1944 jsou pro učitelstvo konány v Kyšperku a v Kostelci n./O. kurzy o protiletectké obraně. V červnu 1944 obdržela škola darem od Ministerstva vnitra v rámci vitaminové akce: 4 tuby vitaminových tabletek, 2 krabičky „Dragee“ a 3 kelímky šípkové marmelády po ¼ kg. Byli poděleni žáci z čp. 43, 83, 45, 36, 18, 86, 4, 61. Ke zkoušce na Hlavní školu v Jablonném byli připuštěni 4 žáci. V tomto školním roce bylo poprvé použito na našich školách klasifikace o 6 stupních.

Ve školním roce 1944/ 1945 navštěvovalo školu v Sobkovicích 34 žáků, z toho 14 dívek. V 1. a 2. postupném ročníku vyučuje řídící učitel Augustin Fogl, ve 3. a 4. ročníku Jaroslav Fogl. Katolické náboženství vyučuje kaplan z Nekoře P. Josef Špelda (28 žáků), Českomoravské náboženství P. František Šebek, farář ze Žamberka (6 žáků). Vánoční prázdniny nebyly ukončeny, ale prodlouženy až do konce března 1945. Vyučování bylo omezeno pouze na přidělování domácích úloh a jejich prohlídku. Důvodem byl nedostatek topiva pro školy- Pravidelné vyučování začalo 4. dubna 1945, učení se omezuje na probírání jen důležitých částí, aby žactvo bylo schopné postoupit do vyšších ročníků. Dne 1. května 1945 bylo rozhlasem oznámeno úmrtí Vůdce a říšského kancléře Adolfa Hitlera, bylo nařízeno vyvěšení říšské vlajky na půl žerdi.

Co se týče školy v době květnového povstání, od 5. do 15. května se nevyučovalo, poněvadž třídy byly použity k pobytu ruských vojáků, zajatců z téchonínských kasáren, kde byli léčeni. Tímto dnem se také navrátilo do sobkovické školy 5 dítek z dolního konce Sobkovic, které byly nuceny navštěvovat od 4. února 1944 do 5. května 1945 školu v Jamném. Takto stoupl počet žáků na 38. Od 1. června 1945 byly přeřazeny vládním nařízením 3 postupové ročníky (6., 7., a 8. ročník) obecných škol do škol měšťanských do Jablonného nad Orlicí. To se týkalo 8 dítek zdejší školy, a tak opět klesl počet žactva na 30. V prosinci 1944 byla zřízena ve škole strážnice pro noční hlídky, které trvaly až do poloviny července 1945. K tomuto účelu bylo použito dosavadního kabinetu. Školní rok byl prodloužen vzhledem k dlouhotrvajícím zimním uhelným prázdninám a ukončen teprve 19. července 1945.

Učitel Augustin Fogl (v klobouku), rodák z čp. 54 spolu s manželkou (vpravo) a dcerou (sedící uprostřed)

Období budování socialismu:

Období let 1945 – 1948 bylo silně ovlivněno předchozím válečným obdobím, utrpením lidu a skutečností, že většinu našeho území osvobodila Rudá armáda. Sovětský svaz si tak získal upřímné sympatie většiny národa. Již po roce 1945 však byly v tisku zakázány jakékoliv negativní zmínky o Sovětském svazu a o chování vojáků Rudé armády na osvobozených územích. Sympatie k SSSR se v té době týkaly i jeho spojence – komunistické strany (KSČ). Také prezident Beneš, který prožil velké osobní zklamání z postoje západních mocností v době mnichovské krize, jevil vůči Stalinovi velmi vstřícný postoj a podpořil řadu komunistických návrhů do Košického vládního programu. Komunisté tak získali v nové vládě velmi silná ministerstva (vnitro, zemědělství, propagandu, obranu), která dokázali využít, hlavně v době vládní krize v únoru 1948. Svůj podíl na tomto únorovém převratu měla i akční neschopnost představitelů demokratických stran.

Sobkovice v období let 1945 – 1948:

Organizace **Komunistické strany Československa (KSČ)** byla v Sobkovicích založena 11. července 1945 a zakládajících členů bylo 22. Dokonce roku se zvýšil počet na 33 členů a prvním předsedou se stal Milan Faltus (*1920), elektromechanik z čp. 107. V roce 1946 se stal předsedou organizace Václav Richter (*1912), dělník z čp. 41 a v roce 1947 byl předsedou Václav Faltus (*1913) z čp. 22.

Již dne 18. července 1945 se konala veřejná schůze občanů, kde se mimo jiných obecních záležitostí projednával i návrh na zakoupení společného traktoru s vlečným vozem. Návrh byl zamítnut. První předseda MNV **Alois Lux (*1892) z čp. 41** vykonával tuto funkci do podzimních měsíců, kdy po souhlasu pléna NV předal tuto funkci **Rudolfu Suchomelovi (*1887) z čp. 7**. Kromě politických stran obnovila po válce svoji činnost i jednota Sokol, spolek divadelních ochotníků a pilně cvičil i hasičský sbor. Mládež si založila kroužek Junáka, ale ten brzy zanikl. Dělnická tělocvičná jednota (DTJ), která byla před válkou velmi silná, již činnost neobnovila.

V listopadu 1945 byla provedena **měnová reforma**, kdy byly staženy německé a protektorátní, případně prvorepublikové peníze a uloženy na vkladní knížky. Těchto válečných peněz bylo v Sobkovicích cca půl milionu. Stará měna byla nahrazena čs. měnou, tištěnou v Anglii, a každému občanu bylo v poměru 1 : 1 vyměněno 500 Kčs na osobu. Ostatní peníze byly uloženy na vázané vklady a peníze z nich mohly být použity jen ve výjimečných případech.

V rámci **odsunu německého obyvatelstva** po skončené válce, který probíhal hlavně v roce 1946, nebyl ze Sobkovic odsunut nikdo. Bydlel zde sice Němec Pius Fischer v čp. 67, který pocházel z Těchonína a sloužil za války v německé armádě, ale poněvadž se jednalo o smíšené manželství, odsunut nebyl. Již v roce 1945 také začalo **osídlování pohraničí** českými a slovenskými občany, po odsunutých Němcích. Stát přiděloval tyto zkonfiskované budovy a hospodářství do národní správy a po čase je za přiměřenou cenu odprodal. Většina nových osídlenců přicházela do pohraničí s poctivými úmysly, byli však i takoví, kteří přišli jen za svým obohacením. Stěhovali se z místa na místo, majetky drancovali, až se nakonec vrátili zpět do vnitrozemí. V období let 1945 – 1948 se odstěhovalo ze Sobkovic do pohraničí následujících 20 rodin, počítajících 75 obyvatel:

Rudolf Šulc čp. 32 do Mladkova (2 osoby), Jindřich Řezníček čp. 40 do Rokytnice (7 osob), Josef Bochořák čp. 45 do Lanškrouna (2 osoby), Tomšovi čp. 10 do České lípy (4 osoby), František Suchomel čp. 29 do Lichkova (2 osoby), Antonín Fišer čp. 52 do Orlice u Králík (5 osob), Jan Barnet čp. 51 do Horní Moravy (5 osob), Antonín Turek čp. 44 do Lanškrouna (4 osoby), Jan Blaschke čp. 68 do Severní Moravy (5 osob), František Blaschke čp. 78 do Ostrova u Lanškrouna (3 osoby), Alexandr Kodým čp. 45 do Králík (4 osoby), Ludmila Hubálková čp. 49 do Králík (2 osoby), Václav Richter čp. 41 do Lichkova (4 osoby), Josef Fišer čp. 18 do Rokytnice (3 osoby), Jaroslav Šulc čp. 87 do Lichkova (2 osoby), Jaroslav Fogl čp. 33 do Těchonína (3 osoby), Rudolf Kubeš čp. 91 do Lanškrouna (3 osoby), Dominik Lorenc čp. 33 do Ostrova u Lanškrouna (2 osoby), Josef Hejl čp. 4 do Těchonína (4 osoby), Jaroslav Faltus čp. 6 do Králík (1 osoba), děti Kopeckých čp. 62 do Králík (4 osoby), Jaroslav Balcar čp. 53 do Lanškrouna (1 osoba), Jarmila Suchomelová čp. 41 do Šumperka (2 osoby).

V roce 1946, dne 26. května, se konaly v celé republice **volby všech stupňů samospráv**. Tyto volby se konaly podle usnesení Košického vládního programu, kde na přání komunistů nebyly do voleb připuštěny žádné pravicové strany s argumentem jejich kolaborace, ani žádné osoby neslovanského původu, ani židé, a vzniklo tak uskupení 4 povolených politických stran, tzv. Národní fronty (NF), které vlastně vyřadilo jakoukoliv opozici. Výsledky voleb v roce 1946 v **českých zemích** skončily následovně:

Komunisté (KSČ)	40,17 %
Národní socialisté (ČSNS)	23,66 %
Strana lidová (ČSL)	20,24 %
Sociální demokracie (ČSD)	15,58 %

Podle výsledků voleb byla také sestavena vláda, kde vzhledem k výsledku dostali komunisté místo předsedy vlády (Klement Gottwald) a také si pro sebe zajistili důležitá ministerstva (vnitro, propaganda, zemědělství, obrana), z nichž právě ministerstvo zemědělství mělo hlavní slovo při osídlování pohraničí.

V **Sobkovicích** skončily volby roku 1946 s následujícím výsledkem:

Komunisté	58 hlasů	23,57 %
Sociální demokracie	83 hlasů	34,14 %
Lidová strana	84 hlasů	33,74 %
Národní socialisté	20 hlasů	8,13 %
Propadlé	1 hlas	0,42 %
Celkem	246 hlasů	100,00 %

V Místním národním výboru dostaly zastoupení politické strany podle výsledku voleb:

Sociální demokracie (ČSD) – 4 členi, ČSL – 4 členi, KSČ – 3 členi, ČSNS – 1 člen

Předsedou MNV byl zvolen opět Rudolf Suchomel z čp. 7

Národní hospodářství se začalo řídit plánováním a pro roky 1946 a 1947 byl stanoven plán **obnovy národního hospodářství** tzv. „Dvouletka“. Zemědělcům se začaly předepisovat úkoly prodeje zemědělských produktů (dodávky) obilí, brambor, masa, mléka, vajec, které v předepsaném množství, podle obhospodařované výměry, mají prodávat státu za pevně stanovenou cenu. Rozpis úkolů jednotlivým zemědělcům prováděl MNV podle směrných čísel z okresu. Toto projednávání se často neobešlo bez hádání, kritiky, někdo měl úkoly malé, jiný velké, že nebyl schopen dodávky plnit.

Z důvodu velkého nedostatku po světové válce, převzal stát zásobování obyvatelstva, tzv. **lístkovým systémem**. Tento systém fungoval již za války a řešil tak přiděly potravin, textilií, cigaret podle přidělených „lístků“. Existovaly tak podle názvu: potravinové lístky, šatenky, tabačeny, a pod. Vyšší přiděly měli těžce pracující a omezené přiděly lístků, pouze na některé věci, měli zemědělští samozásobitelé. Průměrný měsíční přiděl je možné v té době přibližně stanovit následovně: 1,5 kg cukru, 1,5 kg mouky, 1,2 kg masa nebo masných výrobků, 0,14 kg másla, 1/8 litru mléka denně.

V roce 1947 byla v Sobkovicích zřízena **telefonní budka**, vedením z pošty v Jablonném nad Orlicí. Dosud měla telefon v obci pouze továrna a veřejná telefonní hovorna, která byla v domě Milady Faltusové čp. 105, kde byl zároveň obchod se smíšeným zbožím. Na postavení telefonní budky přispěl 4.000 Kčs Vladimír Faltus, obchodník z Prahy, rodák ze Sobkovic. Poplatek za 1 hovor činil 0,40 Kčs.

V únoru 1948 dochází k **politickému převratu**, když na protest proti svévoli komunistických ministrů (nevyřešené kauzy, čistky mezi členy SNB) podali demisi ministři ČSL, slovenské DS a ČSNS. Jelikož se však nepřidali včas další ministři, nedošlo k předčasným volbám, jak předpokládala část nekomunistických politiků. Sice se přidali ještě 2 ministři za ČSD, takže jich byla nadpoloviční většina, ale již bylo pozdě. Prezident Beneš podlehl 25. února tlaku ulice a komunistů v čele s Gottwaldem, a jejich demisi přijal. Moci se tak chopila druhá Gottwaldova vláda a komunisty ovládaný parlament schválil 9. května **novou ústavu**, která potvrdila změnu poměrů. Prezident Beneš odmítl tuto novou ústavu podepsat a před nabytím její účinnosti dne 7. května odstoupil. Novým prezidentem se stal Klement Gottwald.

Již na manifestaci 21. února na Staroměstském náměstí vyzval Gottwald k vytváření Akčních výborů Národní fronty (AVNF), jejichž úkolem bylo na všech místech odstranění stoupenců odstoupivších ministrů a dosazení sympatizantů KSČ. Byl to v podstatě program převratu a opuštění politiky Národní fronty, kdy již nebude moci, která by zabránila jakékoliv zvůli KSČ. Žádné zprávy o činnosti AVNF v Sobkovicích kroniky neuvádí.

Dne 30. května 1948 se konaly **další volby** do Národního shromáždění, ale již plně pod kontrolou komunistů, kteří zvolili jednotnou kandidátku Národní fronty a volilo se buď pro kandidáty NF, nebo proti kandidátům NF (tzv. „bílé lístky“). Zde již nebylo možné vůbec mluvit o demokratickém průběhu, poněvadž NF byla plně pod kontrolou komunistů. Bylo oznámeno, že pro kandidáty NF bylo celostátně odevzdáno 86,6 % hlasů. I když existovaly vážné pochybnosti o regulérnosti a výsledku voleb, politický stav se stal definitivním.

Výsledky voleb 1948 v Sobkovicích :	Pro kandidáty NF	165 hlasů	74,32 %
	Bílé lístky	57 hlasů	25,68 %
	Celkem	222 hlasů	100,00 %

V červenci 1948 došlo k celostátnímu sloučení politických stran sociálně demokratické (ČSD) a komunistické (KSČ) pod stranu komunistickou. Stalo se tak zásluhou tehdejšího předsedy ČSD Zdeňka Fierlingera, tajného sympatizanta komunistů. Toto sloučení proběhlo i v Sobkovicích, kde měla v té době sociální demokracie 27 členů a komunisté 65 členů a kandidátů. Koncem roku 1948 bylo prověřeno 51 členů KSČ. Vyškrtnuto bylo 5 a vyloučeni 2 členové. Přesto, jak se zdá, že z původních 92 členů sloučené KSČ v mezičase odešlo dalších 34 členů

Škola v Sobkovicích v období let 1945 – 1948:

Začátkem školního roku 1945/ 1946 byl dosavadní řídicí učitel Augustin Fogl přidělen na obecnou školu v Jablonném nad Orlicí a na jeho místo nastoupil řídicí učitel Václav Černý, rodák z Třebechovic. Katolické náboženství učil kaplan z Nekoře P. Oldřich Henych, Československé náboženství p. František Šebek, farář ze Žamberka a dívčí ruční práce vyučovala sl. Jiřina Sobotníková. Byl také vymalován byt řídicího učitele a chodba. Byly provedeny i některé další opravy v bytě ředitele a vyčištěn dvorek. V listopadu bylo provedeno v Žamberku rentgenologické vyšetření žáků s celkově dobrým výsledkem. Jeden nález byl potvrzen u žáka Ladislava Kopeckého. Škola také pořádá v nedělních odpoledních hodinách loutková představení pro děti a také při příležitosti Mikuláše a Vánočních svátků besídky pro veřejnost.

Dne 27. února 1946 byla ustanovena Místní školní rada ve složení: předseda Adolf Simon čp. 70, jednatel Václav Černý čp. 92, pokladník Adolf Kosek čp. 8. Dne 28. března bylo ustaveno rodičovské sdružení ve složení: předseda Josef Fogl čp. 43, jednatel František Schlesinger čp. 52, pokladník Josef Faltus čp. 3. Školní rok 1945/ 1946 ukončilo v Sobkovicích 26 dětí.

Ve školním roce 1946/ 1947 navštěvovalo místní školu 27 dětí (24 katolíci, 3 čl. církev). Na podzim 1946 byla zhotovena školní žumpa, hlavní práce provedl Viktor Faltus. Rozbitý tyčkový plot byl nahrazen drátěným. Práce provedli zdarma Bedřich Faltus a Jaroslav Faltus. Také byla dána do učebny nová kamna. Ke státnímu svátku 28. října sehráli místní žáci divadelní hru „Sněženka a sedm trpaslíků“. Při jejím zahájení složili členové slib k plnění dvouletého plánu republiky a spolu s dětmi z měšťanské školy uspořádali mikulášskou nadílku s veselými výstupy v sále pana Voleského čp. 45. Následovala i vánoční besídka, ke které větší žákyně napekly cukroví, byl ustrojen vánoční strom a byly zpívány koledy. Besídka byla uspořádána ve třídě a byli přítomni i rodiče. Před školou byl zasazen Vánoční strom republiky, přivezený z obecního lesa. V zimní době bylo v tělocvičně pořádáno loutkové divadlo. V tomto období bylo také dětem podáváno ke svačině kakao s pečivem. Tento nápoj nebyl v té době zcela běžný a dětem chutnal. Prvním školním výletem se stala v květnu Kunětická Hora u Pardubic.

Ve školním roce 1947/ 1948 navštěvovalo školu 28 dětí (27 katolíků, 1 čl. církev). Řídicím učitelem je stále Václav Černý, katolické náboženství vyučuje nekořský administrátor P. Josef Nouza, pro malý počet se čl. náboženství nevyučuje, dívčí ruční práce učí Irena Kleplová. V tomto roce byl dokončen drátěný plot kolem školní budovy. Ve škole pracuje žákovská samospráva, kdy starší žáci pomáhají mladším, hlavně při čtení, mají svoje vývěsní tabule, kde vyvěšují výstřižky z novin a časopisů, starají se o sbírání a rozdávání sešitů apod. Dne 28. října bylo vzpomenuo společných bojů Čechů a Slováků a vzniku republiky ČSR. Také se každý rok 7. listopadu v této době vzpomíná výročí vzniku Velké říjnové revoluce v Rusku a vzniku SSSR. Opět byla uspořádána vánoční besídka s loutkovým divadlem, koledami a výstupy žáků, opět bylo podáváno kakao a zákusek. Loutkové divadlo se hraje každých 14 dní v tělocvičně, zřízené v přízemí školy již v roce 1921. Také byly pořízeny nové kulisy a loutkám nové dřevěné nohy. Od 1. listopadu je podáváno o svačině všem dětem kakao a rohlík, potom chléb. V roce 1948 je ještě usnesením vlády vzpomenuo ve školách 98. narozenin presidenta T. G. Masaryka a výročí bojů legionářů, bojů u Sokolova a 30. výročí založení Rudé armády. V Sobkovicích se slavilo s průvodem od hasičské zbrojnice k návrší Červený člupek, kde byla zapálena vatra, žáci recitovali básně a promluvili zástupci hasičů a správce školy. Mimořádně slavnostním způsobem byl slaven 1. Máj 1948 jako manifestace za lidově – demokratický stát, díky vládě za rozmach budovatelské činnosti a manifestaci nerozborného spolenectví se SSSR a ostatními slovanskými státy. Podobným způsobem bylo slaveno také výročí vzniku povstání proti okupantům v květnu 1945. Dne 4. dubna 1948 sehrálo místní žactvo divadelní hru Kamenné srdce a jeho výtěžek byl věnován na koupi promítacího přístroje pro školu, který byl ještě v tom roce zakoupen za 13.191 Kčs. Na zakoupení přispěly i některé jiné organizace.

Školní kronika zmiňuje i politické události této doby jako byla: únorová demise některých ministrů, změny ve vládě, sjezdy ROH, rolnických komisí, zřízení akčních výborů k provedení politické očisty, také je zmíněna tragická smrt ministra Jana Masaryka a zvolení Klementa Gottwalda prezidentem.

Pod vládou jedné strany.

V únoru 1948 došlo k politickému převratu, kdy KSČ využila akční neschopnosti vládních demokratických stran a za asistence tehdy již nemocného presidenta, uchopila moc ve státě. Následovalo vyřizování účtů se všemi potenciálními oponenty, za pomoci sovětských zločineckých metod, pronásledování nevinných lidí s odlišnými politickými názory, skryté pod hesly obrany a budování socialismu. Jejich obětí se stali, za přispění mlčící většiny národa, představitelé politických stran, západní vojáci, majitelé továren, duchovní a představitelé řádů, soukromí zemědělci a všichni, kteří se novému režimu znelíbili. Pozdější rehabilitace většiny postižených však již životy, kariéru, ani rodinné štěstí nikomu nevrátila.

Sobkovice v období let 1949 – 1960:

V rodině Ladislava Vašátka čp. 34 došlo dne 13. ledna 1949 k neštěstí. Postiženy byly i dvě děti (Miloslava a Marie Vašátkovy). Již den před tímto datem bylo možné pozorovat na panu Vašátkovi velké **duševní rozrušení**, které hrozilo stupňováním k zuřivosti. Na doporučení lékaře byl odvezen sanitním vozem do nemocnice v Hradci Králové. Tam jej však nepřijali, dali mu jen injekce a jednu také na cestu domů. Když s ním přijeli domů, spal a jeho paní nechtěla, aby tam s ní někdo zůstal, že nemá strach. Spal potom asi do 3 hodin ráno, a když se probudil, propukla u něho zuřivost znovu. Někde sebral těžký francouzský klíč a začal všechny ohrožovat. Jeho paní v noční košili utíkala k sousedovi, on jí však u stavení dohonal, povalil ji a tím klíčem jí bušil do hlavy. Na její křik a křik dětí, které za ní běžely, se u sousedů vzbudili a podařilo se jim s pomocí dalších mužů ho od manželky odtrhnout a svázat. Jeho manželku odnesli v bezvědomí k sousedům a ráno ji sanitka odvezla do nemocnice do Ústí nad Orlicí. Vašátka odvezli do ústavu do Havlíčkova Brodu. Doma zůstalo samotných 5 dětí ve věku 6 až 15 let a pan Vašátka v léčebně nakonec zemřel. Paní Vašátková se nemohla pohřbu ani zúčastnit a tak byl smutný pohled na samotné děti Vašátkovy.

Již v roce 1949 dochází k **likvidaci soukromých živností** a jejich zapojení do systému znárodnění nebo združstevnění. V Sobkovicích byly v té době převedeny do Lidového spotřebního družstva (LSD) Jednota, se sídlem v Kyšperku (Letohradě), následující živnosti:

Milada Faltusová – Růžičková, obchod se smíšeným zbožím, čp. 105

Matylda Šulcová, obchod se smíšeným zbožím, čp. 99

Josef Hildebrandt, řeznictví, čp. 28

Jan Filip, pekařství, čp. 44

Hostinec „U Lípy svobody“ (u Volesků), majitelka Anna Krejsová, čp. 45. V roce 1955 zde byl zřízen obchod se smíšeným zbožím s vedoucí paní Miladou Růžičkovou, dříve na čp. 105. Dvakrát týdně se zde také otvíralo pohostinství a v horním patře byly dva byty. Sál byl později pronajat závodnímu klubu OEZ Sobkovice a pořádaly se zde různá kulturní představení, schůze, besedy i plesy.

Existoval zde ještě hostinec „u Škaldů“ čp. 26, ten však združstevněn nebyl. Všechny tyto združstevněné živnosti byly malé a nikdo z nich nezaměstnával námezdní pracovní síly.

Obchod Milady Růžičkové čp. 105

Továrna Scando, čp. 71, byla již od roku 1945 pod národní správou a po roce 1948 byla začleněna do společnosti elektrotechnických závodů MEZ Olomouc.

Až do konce roku 1948 každý starosta, představený obce, nebo předseda MNV, vyřizoval **obecní služební agendu** ve svém bytě a také schůze obecních orgánů se konaly u něho v bytě. Koncem roku 1948 a začátkem 1949 byla zřízena adaptací nevyužitě budovy obecní mlékárny čp. 104, v té době uzavřené, **úřadovna MNV a kancelář „kampeličky“**, později pobočky Státní spořitelny v Jablonném nad Orlicí. První schůze v nové úřadovně MNV čp. 104 se konala 26. ledna 1949. Pro styk se stranami se úřadovalo 2x týdně ve večerních hodinách. Přítomen byl obvykle předseda MNV a zemědělský referent. Funkce tajemníka byla ustanovena až v pozdějších letech.

Funkci **předsedy MNV** vykonával v těchto letech **Václav Beneš (*1912) z čp. 74**, který převzal tuto funkci po Rudolfu Suchomelovi z čp. 7, byl úředníkem v továrně Isolit v Jablonném nad Orlicí. **Členové rady MNV** byli: Václav Beneš, František Schlesinger, dělník, čp. 52, Josef Faltus, zemědělec, čp. 3, Viktor Faltus, zedník, čp. 39 a Jaroslav Suchomel, dělník, čp. 14. Ke dni 31. prosince 1949 měla obec Sobkovice 349 obyvatel, 98 domů, výměra zemědělské půdy činila 267 ha, z toho bylo orné 211 ha. V obci bylo 10 koňů, 112 krav, 115 prasat, 9 ovcí. Ke konci roku 1951 byli v obci také 2 včelaři a 6 včelstev.

V neobydleném stavení čp. 40 byla v roce 1950 zřízena **družstevní prádelna**. Za členy družstva se přihlásilo 20 žen a za účelem nákupu potřebného zařízení (pračka, ždímačka apod.) složila každá členka podíl 1.000 Kčs. Do této doby se v domácnostech pračky nevyskytovaly. Praní prádla prováděly ženy samy, podle denního rozvrhu a za úhradu elektrické energie. Část zařízení dodal do prádelny místní závod MEZ.

V roce 1950 provedl národní podnik MEZ Postřelmov výkup pozemků od zemědělců Vincence Faltuse čp. 24 a Otýlie Vašátkové čp. 34 pro výstavbu **10 rodinných domků** o 2 obývacích místnostech pro zaměstnance místního závodu MEZ. Ve stejném roce bylo započato s jejich výstavbou. Výstavba byla dokončena v roce 1951 a domkům byla přidělena čp. 108 – 117. Pro domky byl také vybudován vodovod z nedalekého prameniště v poli Vincence Faltuse čp. 24, pro malou vydatnost však voda často nestačila.

Na jižním svahu pole Josefa Dolečka čp. 54 „v Dolečku“ vysázeli MNV 100 ovocných stromků a sad byl pojmenován **„Sad míru“**. Při ořezávání kolů ke stromkům na okružní pile došlo však k úrazu funkcionáře MNV Františka Faltuse. Při řezání mu vletěl do oka kus odštěpku a zranění bylo tak vážné, že musel do nemocnice do Hradce Králové, kde museli oko vyoperovat.

V roce 1952 začala v Sobkovicích přesvědčovací kampaň k založení **Jednotného zemědělského družstva (JZD)**. První JZD tehdy začala vznikat hlavně v pohraničí, kde měla KSČ díky novým osídlencům silné pozice (1949 Vlčkovice, Horní Lipka, 1950 Těchonín, Celné). I když bylo v roce 1952 podáno v Sobkovicích 23 přihlášek, k založení JZD nedošlo, poněvadž přihlášení zemědělci by ke společnému hospodaření sdružili pouze cca 50 ha půdy, tj. cca 20 %. Jednalo se hlavně o malé zemědělce, kde manžel pracuje v průmyslu a žena v zemědělství. Ostatní větší zemědělci neměli o založení JZD zájem, nebo byli proti.

Dne 14. dubna 1953 zemřel prezident Klement Gottwald, státního pohřbu se zúčastnili i někteří občané Sobkovic a na paměť presidenta byla zasazena na horním konci proti čp. 8 tzv. Gottwaldova lípa. Novým prezidentem byl zvolen Antonín Zápotocký.

Další **měnová reforma** byla provedena 1. června 1953 přesto, že bylo vrcholnými představiteli státu ubezpečováno, ještě den před reformou, že žádná měna nebude. Účelem měny bylo zbavit lidi peněžních zásob z minulé doby, ležících doma nebo na vkladních knížkách. Vyměňovalo se v poměru 1 : 5 a pouze 500 Kčs na osobu, další hotovost pouze výměnou v poměru 1 : 50. Podobně byla odstupňována i výměna vkladů na vkladních knížkách z roku 1945, vázané vklady z roku 1945 zcela propadly. Postižení tak byli občané, kteří měli našetřené peníze na stavbu domů, domácí zařízení a také dopadla na staré občany, kteří měli svůj majetek hlavně v úsporách. Toto opatření vyvolalo značnou nespokojenost mezi lidem, někde i lidové bouře, občané se tak dostali zcela pod ekonomickou kontrolu státu, podle jeho libovůle. Součástí měnové reformy bylo i zrušení lístkového systému.

V roce 1953 také došlo ke **změně ve funkci předsedy MNV**, kdy z důvodu výstavby rodinného domu odstoupil z funkce Václav Beneš a předsedou MNV se stal **František Schlesinger (*1913) z čp. 52**.

Dne 16. května 1954 se konaly **volby do MNV**, kdy byli zvoleni následující představitelé obce:

František Schlesinger čp. 52, předseda MNV, Josef Richter čp. 10, místopředseda, Václav Beneš čp. 74, tajemník. Za člena ONV byl zvolen Josef Faltus čp. 3.

Obecní les, majetek obce, rozprostírající se od čp. 67, ke kterému dříve také patřil, až do Kotliček, byl v roce 1954 převeden do obhospodařování Státní lesní správy v Žamberku, jako majetek čs. státu. Obec tak přišla o svůj majetek, dříve často využívaný.

Závodní klub OEZ Sobkovice začal v roce 1954 v místním hostinci čp. 45 promítat pravidelně **celovečerní filmy**. Konalo se to vždy v neděli odpoledne a večer a přibližně 1x za rok bylo pořádáno divadelní představení. V roce 1955 instaloval ZK OEZ v obci první **televizní přijímač** v čp. 45. Příjem obrazu byl však velmi špatný, téměř žádný. Od dalších pokusů na zlepšení bylo nakonec upuštěno, a přijímač zde byl odstraněn. Druhý televizní přijímač instaloval ještě v tomto roce 1955 Vladimír Faltus čp. 22. Příjem byl docela dobrý, a tak o zimních olympijských hrách v Itálii 1956 umístil tento televizní přijímač pro velký divácký zájem na sál do bývalého hostince u Škaldů čp. 26.

Jediný obchod se smíšeným zbožím, který byl v Sobkovicích v čp. 105, byl v roce 1955 přemístěn do adaptovaných místností v čp. 45. Prodejna byla majetkem spotřebního družstva Jednota.

Jiří Suchomel čp. 41, předseda MNV Sobkovice 1957 – 1961

V roce 1956 došlo v obci k založení místní skupiny **Československého červeného kříže (ČČK)**. Zakládajících členů bylo 22 a předsedou se stal Mojmír Faltus čp. 109.

Dne 19. května 1957 se konaly další **volby do Národních výborů**. V Sobkovicích se zúčastnilo 236 voličů, pro kandidátku NF hlasovalo 98,7 % a zvoleno bylo 11 členů MNV. Předsedou byl zvolen **Jiří Suchomel (*1914) z čp. 41**, tajemníkem MNV Jaroslav Suchomel čp. 14, členové rady byli: Josef Faltus čp. 3, Václav Beneš čp. 74, Milada Růžičková čp. 105. Zbytek tvořili členové pléna. Při MNV byly ustanoveny komise: zemědělská, finanční, zdravotní, místního hospodářství, školská a kulturní.

V roce 1957 bylo v rámci akce Z (akce na zvelebení obce) obnoveno **veřejné elektrické osvětlení**, které bylo za války na příkaz Němců demontováno a získaný materiál použit pro válečné účely.

Stav hospodářského zvířectva v obci k 31. 12. 1957:

Skot celkem 188 ks, z toho krav 125 ks

Prasata 111 ks, z toho prasnic 9 ks

Koně 13 ks, ovce 4 ks, slepice 1102 ks, kozy 56 ks

Čs. Červený kříž (ČČK) v té době provádí intenzivní zdravotnická školení svých členů. Školení vede MUDr. Novák, obvodní lékař z Jablonného nad Orlicí. Také byl v obci založen Svaz Čs. – sovětského přátelství (SČSP). Počet členů 55, svoji činnost nijak zvlášť neprojevuje. Předsedou organizace **KSČ** je dělník Rudolf Fogl z čp. 38

V roce 1958 došlo při MNV v Sobkovicích k ustanovení organizace **Drobné opravy a služby (DOS)**. Jednalo se o státem doporučený, již zoufalý krok v situaci, kdy nebyli legální řemeslníci na jakoukoliv údržbářskou a jinou menší práci pro občany. Všude kvetla „černá“ práce, každý o tom věděl, ale nikdo nezasahoval, poněvadž jiné východisko pro občany nebylo. Soukromá řemeslnická činnost byla protizákonná. Formou práce DOS mohli legálně a na povolení vykonávat tyto práce soukromí řemeslníci, po své práci v zaměstnání. Jednalo se hlavně o zedníky, malíře, holiče apod., kteří určité procento ze zisku odváděli pro MNV. Poněvadž tyto činnosti nikdo nekontroloval, také odvody z činnosti byly malé, například za rok 1958 – 1000 Kčs.

V roce 1959 byl instalován na obci **místní rozhlas**. Celou akci provedli brigádnicky členové Místního svazu mládeže (ČSM). Náklady hradil ONV, rozhlasová místnost byla umístěna v kanceláři MNV v čp. 104. V místní prodejně Jednoty čp. 45 byla zřízena v roce 1959 samoobsluha. Prodejna masa Jednoty, která byla do té doby v čp. 28, byla uzavřena. Do doby, než začala do obce jezdit pojezdna prodejna

s masem, museli občané chodit pro maso do Jablonného. Počet televizorů v roce 1959 v Sobkovicích je 10, automobily 3 (čp. 44, 38, 116), motocyklů je 18.

Dne 12. června 1960 proběhly další **volby do Národních výborů** i Národního shromáždění (NS). V Sobkovicích byli zvoleni do MNV:

Předseda MNV: Jiří Suchomel čp. 41, kandidát za SČPO,

Tajemník MNV: Viktor Faltus čp. 39, kandidát za SČSP,

členové rady: Jaroslav Suchomel čp. 14, kandidát za KSČ, Josef Faltus čp. 117, kandidát za SČSP, Milada Růžičková čp. 105, kandidát za KSČ.

Při MNV byl ustaven také Výbor žen, s předsedkyní Vlastou Marešovou čp. 102.

V roce 1960 proběhla v celé republice rozsáhlá **reorganizace územní správy**, převážně se týkající Okresních národních výborů. Republika byla rozdělena na 9 krajů a hlavní město Praha. Naše oblast spadla pod Východočeský kraj se sídlem v Hradci Králové. Byly zrušeny okresy Žamberk, Ústí nad Orlicí, Lanškroun, Vysoké Mýto a zřízen jeden společný, větší okres Ústí nad Orlicí.

Církev Československá konala až do roku 1960 své bohoslužby v jedné třídě místní školy. Ty se zde konaly 1x za měsíc, nebo za 2 měsíce a farář dojížděl z Králík. Od roku 1960 to již nebylo dovoleno. Nařízení přišlo od Školského odboru ONV s odůvodněním, že školy nemají sloužit k církevním účelům. Od této doby se členové církve, kterých je málo, schází v bytě některého svého člena.

Od nepaměti vedl do místní továrny **vodní náhon** od jezu na Tiché Orlici, asi 200 m nad továrnou, který již od dávných dob sloužil jako náhon mlýna, později turbíny a elektrárny o výkonu 20 kW. Náhon také sloužil k zavodnění louky pod továrnou. Poněvadž od 50tých let byl provoz továrny napojen na elektrickou rozvodnou síť, využívala se tato domácí elektrárna jen málo, pouze v době vypínání elektrické energie. Elektrárna byla proto zrušena a náhon od továrny až k silnici zasypan. Vedení podniku chtělo náhon úplně zrušit, proti tomu se však postavilo JZD s tím, že voda na luka pod továrnou musí být nějakým způsobem dodávána, a tak byl OEZ nucen uložit do zrušeného náhonu roury pro zavodňování louky.

V roce 1960 je v obci evidováno **několik starých chalup**: čp. 19, 20, 76, 31, 26, 23, 80, 21, 96, 40, 53, 94 a není naděje, že někdy budou ještě obydleny. Z větší části se uvažuje o jejich zbourání.

1. Máj 1952. Alegorický vůz OEZ Sobkovice

Děti: Věra Suchomelová, Eva Kašková

Dospělí: Bohuslava Faltusová, Ludmila Fišerová, v přílbě Rudolf Fogl, mezi praporky Ladislav Faltus

Založení JZD a družstevní hospodaření:

V roce 1957 dosáhl politický tlak na **dokončení kolektivizace** zemědělské půdy v republice svého vrcholu. V řadě obcí v okolí byla již JZD založena, avšak bylo ještě dost obcí, kde se to nedařilo. Do družstev spíše vstupovali malí zemědělci, kde jeden člen rodiny vydělával v průmyslu, a měli tak obživu zajištěnou, méně střední zemědělci a vůbec neměli zájem o práci v družstvu velcí zemědělci. Pro založení JZD byly ONV organizovány rozsáhlé agitační kampaně, kdy pracovníci ONV, OV KSČ i agitační dvojice z továren, často lidé, kteří neměli o práci v zemědělství žádný přehled, pouze byli tzv. politicky vyspělí, navštěvovali zemědělce v jejich domech a snažili se je přesvědčit k založení JZD. Když ani to nezabralo, byli soukromě hospodařící zemědělci zatěžováni vysokými daněmi, nesplnitelnými dodávkami a při jejich nesplnění trestáni pokutami i vězením. Děti z těchto rodin nesměli studovat, ani při skončení školy zůstat na práci v rodině, ale museli do továrny, domy některých z nich byly popisovány nápisy: „zde bydlí kulak“ a podobně. Takových případů bylo v okolních vesnicích dost. K tomu je třeba ještě dodat, že komunisté ještě před rokem 1948 slibovali podporu soukromému podnikání a prohlašovali, že kolchozy zakládat nebudou.

Nátlak na zemědělce se i v Sobkovicích stupňoval. Agitační dvojice byly do vesnice dováženy autobusy z Jablonného nebo ze Žamberka, vždy navečer a večer chodily za zemědělci. Lidé se s nimi bavit nechtěli, zavírali domy, zhasli světla a dělali, že už spí. Poklízet stavení a dobytek potom museli dlouho do noci, jenom proto, aby nemuseli poslouchat agitační řeči. Jak se nátlak a podmínky hospodaření stávaly těžko udržitelné, zemědělci postupně sledovali své sousedy, jak se k založení družstva staví, a zda nebude lepší podvolit se. Nikdo však nechtěl být první. Jednou se sešli sami zemědělci v místním hostinci, aby rokovali o založení družstva, nepřišli však všichni, ani se nedostavil zástupce ONV. V roce 1958 se ještě v Sobkovicích družstvo založit nepodařilo. Sobkovice se staly poslední obcí na okrese, kde ještě JZD nebylo založeno.

Postupně se začaly jednotlivé přihlášky do JZD podepisovat. Někde podepsali oba manželé, někde jen jeden (i když oba pracovali v zemědělství), někde byla zapsána jen manželka, což bylo vysvětlováno kronikářem, že je to spekulace, aby manžel nebyl ničím vázán k JZD a mohl se časem oddělit. Většina větších sedláků přihlášku nepodepsala, někteří prohlašovali, že podepíší až jako poslední v obci. Když byla podepsána asi 2/3 většina zemědělců a ti si začali uvědomovat bezvýchodnost situace i situaci v okolních obcích a také, že v Sobkovicích JZD bude, ať chtějí nebo ne, rozhodla rada MNV o svolání ustavující schůze JZD Sobkovice. K **založení družstva tak došlo 20. srpna 1959.** v hostinci čp 45.

V rámci ustavující schůze a za přítomnosti řady hostů z ONV, OV KSČ, OEZ Sobkovice a dalších, proběhly volby představenstva JZD. Jako předseda JZD byl zvolen Josef Faltus čp. 3, jmenovaný však volbu nepřijal. Byl proto podán návrh, na předsedu JZD Jiřího Suchomela čp. 41, proti tomu však vystoupil předseda ONV Antonín Horák s tím, že funkce předsedy MNV a JZD nelze slučovat. Po dalším dohadování byl dříve **zvolený Josef Faltus čp. 3 přesvědčen** a volbu předsedy JZD se zdráháním přijal. Tento Josef Faltus byl rozený z Mistrovic v roce 1908 a vyučen byl truhlářem. **Revizní komise** pracovala ve složení: Bohumil Šulc čp. 9, Viktor Faltus čp. 39, František Schlesinger čp. 52,

Celková výměra zemědělské půdy založeného JZD Sobkovice činí 187 ha zemědělské půdy, z toho je 140 ha orné půdy, 35 ha činí záhumenky. Mimo zemědělskou půdu je sdruženo 44 ha lesní půdy. JZD Sobkovice začalo **společně hospodařit od 1. ledna 1960.**

Na **první schůzi představenstva JZD** v roce 1959 byly zvoleny následující další funkce JZD: Místopředseda JZD Bedřich Haruda čp. 64, agronom Josef Faltus čp. 6, účetní Jaroslav Fišer čp. 34, pokladník Blažena Faltusová čp. 107, skladník Bohumil Šulc čp. 9, místo zootechnika je zatím neobsazeno a zastupuje ho předseda družstva.

Brzy po založení družstva byla provedena tzv. hospodářsko – technická úprava pozemků (HTÚP), to znamenalo, že došlo k zaměřování pozemků, rozorávání mezí a scelování pozemků do velkých lánů. Kde překážel pozemek nedružstevníka, byl rovněž zahrnut do družstevního lánů, a jemu byl vykázán jiný, někde na okraji katastru. Tito soukromě hospodařící zemědělci podávali proti tomu stížnosti na MNV nebo ONV, byly však zamítány. HTÚP prováděl pracovník geodzie a kartografie, který současně zaměřoval družstevníkům záhumenky. Po provedení zaměření (HTÚP) došlo, podle kroniky, k další historické události, „**rozorávání mezí**“, historických hranic mezi jednotlivými grunty. Tuto práci provedla Strojní traktorová stanice (STS) ze Žamberka.

Do konce roku 1959 byla také ustavena komise pro ocenění k převzetí živého inventáře od družstevníků. Jednalo se o dobytek, který mělo družstvo od družstevníků převzít do společného chovu (bez záhu-
menkové krávy). Do doby společného ustájení bylo usneseno, že dobytek zůstane u družstevníků doma. Byly objednané nové stroje: traktor Super 35 a dva vlečné přívěsy. Začalo se jednat o projektu výstavby kravína a vyhledání vhodného stavebního místa. Po zkušenostech, kdy některá družstva měla potíže s průběhem sklizní nebo jinak potřebovala pomoc, byly zřizovány tzv. patronátní závody, kdy zaměstnanci průmyslových závodů chodili pomáhat do přidělených JZD. Patronátním závodem pro JZD Sobkovice se stal závod OEZ Sobkovice.

Ještě na podzim 1959 bylo započato s výstavbou prvního družstevního objektu – **drůbežárny**. Stavební místo pro ní bylo vybráno na pozemku Václava Suchomela čp. 59, pod kopcem nazývaným Skalka. Stavba drůbežárny 30 x 4 m s vodovodní a elektrickou přípojkou byla ukončena v únoru 1960. V březnu bylo nasazeno 550 ks kuřat, z nichž bylo 300 slepic, které snesly do konce roku 11.785 vajec.

Na pořad přišla také **výstavba kravínu**. Dlouho bylo zvažováno, jaký typ by byl nejvhodnější a nakonec po exkurzi v Solnici, byl vybrán typ K96, tzn. pro 96 kusů hovězího dobytka. Další potíže byly s volbou místa pro vznik družstevního střediska s kravínem. Bylo vybráno pole Otýlie Vašátkové z čp. 34, avšak proti umístění stavby se ozvali obyvatelé továrních domků s námitkami proti šíření zápachu z tohoto objektu. Nakonec bylo místo odsouhlaseno s požadavkem, dodržování patřičných vzdáleností stavby od rodinných domků. Vlastní přípravu terénu provedli vojáci z posádky z Rokytnice nad Orlicí, kteří okolí srovnali a provedli odstřel skály. Vedením stavby byl pověřen Bedřich Haruda, hlavní dozor konal orgán ONV Žamberk.

Stavba byla prováděna svépomocí, avšak práce nepokračovaly, jak bylo plánováno. Nebyla ustavena žádná pracovní skupina a pracovníci chodili, jak se komu hodilo, spíše nechodili. Někdy zde pracovali pouze 4 lidé, pomáhat chodili i nedružstevníci, místní lidé po směně v továrně, po pracovní době, pomáhali i dělníci z patronátního závodu OEZ Sobkovice.

Hektarové výnosy v prvním roce hospodaření družstva byly následující: žito 12,7 q/ha, oves 14,4 q/ha, pšenice 12,7 q/ha, len stonky 20 q/ha, brambory 95 q/ha. V roce 1960 vlastnilo družstvo 1 starší traktor Škoda 30, zakoupený po likvidaci STS v Nekoři, nový traktor Super 35, secí stroj, dvě soupravy bran, 1 pluh závěsový, 2 traktorové přívěsy, starší mlátičku na obilí MAR s lisem a obilní samovazy.

Přesto, že stát poskytoval družstvům přímou pomoc na nákup investic, muselo se hodně práce konat ručně. Jednalo se hlavně o sklizeň brambor a senoseč. Vznikaly potíže i s rozvážením sena po jednotlivých chalupách, kdy se lidé dohadovali, kdo dostal lepší seno, nebo ho dostal více. I žně se musely často konat ručně, kosit a ručně odebírat. Práce to byla zdlouhavá a namáhavá. Pro výmlat obilí byl **zřízen polní mlat** na pozemku Josefa Fogla čp. 54, mezi jeho stavením a stavenišťem požární zbrojnice. Obilí se vozilo z pole přímo k mlátičce a výmlat prováděli většinou brigádníci. Práce komplikovalo špatné počasí. Jarní žito, které bylo stohováno, narostlo a muselo se kopáčem roztahovat. Špatně se vymlácelo a byly velké ztráty, hrozilo i samovznícení. Byly proto organizovány požární hlídky. Vymláčené obilí se skladovalo ve školní tělocvičně nebo v hostinci. Otavy se sklízely až do listopadu a to samé brambory a len. V roce 1960 se stalo JZD Sobkovice členem melioračního družstva Tichá Orlice v Jablonném nad Orlicí.

Pro odměňování družstevníků byly stanoveny výkonové normy, které byly převzaté od JZD Studené. Práce se přepočítávaly na pracovní jednotky (PJ) a odměna byla většinou vyjádřena v časové mzdě. PJ byly během roku vypláceny pouze zálohově a teprve koncem roku byl prováděn doplatek, podle hospodářského výsledku družstva. Doplatky probíhaly většinou na výročních schůzích. Byly i případy, většinou v pohraničí, kde na zálohy vyplatili více, než bylo možné a tak musel JZD zachraňovat stát. V roce 1960 byla v Sobkovicích PJ ve výši 12 Kčs. Atmosféra mezi družstevníky nebyla dobrá. Život v JZD byl přirovnáván k robotě. Funkcionáři JZD měli stálou měsíční mzdu, předseda například 40 PJ.

Dobytěk zůstával ve stájích u družstevníků, výkrmna prasat byla zřízena v čp. 54, ze stodoly. Ustájeno zde bylo 50 prasat 2x za rok tj. 100 prasat/ 1 rok. Vzhledem k ustájení krav u družstevníků, byla produkce mléka bez kontroly. Roční dojivost 1 krávy činila 1.837 litru a z 1 ha půdy bylo dodáno 538 litru mléka. Dodávky mléka byly splněny na 88 %.

Škola v Sobkovicích v letech 1948 – 1960:

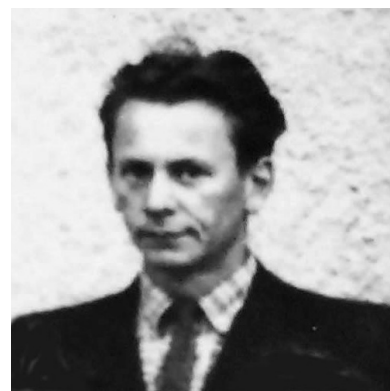
Vyučování v sobkovické národní škole vede i v roce 1948 řídící učitel Václav Černý, katolické náboženství vyučuje P. Josef Nouza, čsl. náboženství nemá žádné žáky a dívčí ruční práce vyučuje učitelka Sedláčková – Vrbová. O prázdninách byla zhotovena ve třídě nová podlaha, dříví bylo dodáno z obecního lesa a práci provedl truhlář Alois Kopecký. Ve škole je zavedena výuka ruštiny. Novým školním zákonem dochází ke změnám názvu škol. Obecné školy byly změněny na **národní školy** a měšťanské školy na **střední školy**. Také byly vydány nové školní osnovy. Dochází ke změnám výzdoby školy obrazy Klementa Gottwalda a dalších představitelů státu, jsou pořízena nová hesla a nové vývěsní tabule. Na jaře 1949 utvořila mládež brigádu ke sbírání kamení na polích. Opět se slaví politická výročí: 31. výročí Říjnové revoluce v SSSR, v listopadu 52. výročí narození Klementa Gottwalda, 17. listopadu Mezinárodní den studentstva, 69. výročí narození J. V. Stalina, současně je vzpomenuáno 12. výročí Stalinské ústavy a smlouvy o přátelství mezi ČSR a SSSR, uzavřené v roce 1943 v Moskvě. Na 21. výročí smrti Lenina byla ve škole uspořádána školní slavnost, kdy bylo žactvo seznámeno s životem a dílem V. I. Lenina a jeho významem pro socialistickou výstavbu SSSR. Na vánoční svátky sehráli školní děti v hostinci u Voleských divadelní hru Pašeráci. V květnu uspořádaly děti besídku ke Dni matek a současně bylo vzpomenuáno výročí 5. a 9. května a 1. Máj. Kromě besídek a loutkového divadla promítá škola pro veřejnost v hostinci i filmy. Další besídka byla uspořádána 24. října k 30. výročí naší samostatnosti. Žáci podnikají různé cesty po okolí, na Suchý Vrch, do České Třebové, k Janderově chatě v Ústí nad Orlicí. Ukazatelé sběru jsou splněny na 205 %.

V dalších letech se podobné události jako besídky, oslavy politických výročí, divadla, výlety a podobné aktivity v různých formách nadále opakují, také počty žáků jsou s menšími odchylkami stejné a také učitelé se zatím nemění. V roce 1949 byl pořízen nový amplion, takže se zlepšil poslech školního rozhlasu. Téměř všechny děti odebírají časopis Mateřídouška nebo Jiskra. Děti jsou vyzývány ke sběru láhví a léčivých bylin, hadrů a papíru. V týdnu bezpečnosti je uspořádána beseda se členy SNB. Ve dnech československo – sovětského přátelství byly prohlubovány znalosti žáků o SSSR a zaslána zdravice J. V. Stalinovi k 70. narozeninám. Od začátku listopadu 1949 je žákům podáváno ve škole teplé mléko nebo čaj. V této době školní kronika v podstatě neuvádí mnoho jiného než politická výročí a jejich oslavy. Jsou zaznamenávány různé nicneříkající politické deklaráce, sliby a závazky, málo konkrétních zpráv o rozvoji školy a vyučování.

V roce 1950/ 1951 byly provedeny některé **opravy vnitřního zařízení** (nátěry), byl pořízen regál pro přezouvání, byla opravena střecha a do učeben a ostatních místností zavedeno elektrické světlo, které dosud nebylo všude. Byla vymalována a opravena chodba. Žactvo uzavírá v roce 1951 závazky, že se budou učit, chodit v čistotě, konat sběr, pomáhat s učením slabším žákům. Od MNV bylo škole darováno pole o výměře cca 60 arů, na kterém žáci vysázeli asi 30 ovocných stromků, 15 mandlových oříšků, také byly nasázeny brambory pro školní kuchyň, jahody, maliny a slunečnice. Dne 19. dubna škola vykonala Pochod míru 5 km směrem Mistrovice. V zimním období bylo hráno každý měsíc v tělocvičně loutkové divadlo a přístup měli i dospělí. Bývalo zde vždy 50 – 60 osob. Po představení jako doplněk byly promítány 3 ruské filmy. Od 7. května 1951 byla zřízena v budově školy **mateřská škola**. Zapsáno bylo 15 dětí. Celodenním stravováním dětí mateřské školy je dána možnost pro stravování také dětí z národní školy. V přízemí byl i byt pro učitele. V roce 1950, kdy byla přestavěna z tělocvičny mateřská škola, byl hlavní vchod do školy ze silnice, proti kostelu. V roce 1950 při zřizování mateřské školy byl hlavní vchod proti kostelu zazděn a zabudováno zde okno. Z části chodby byla zřízena kuchyň pro učitelský byt. Byt učitele trval ve škole do roku 1960. Bylo také instalováno 7 splachovacích klozetů a v bývalé kuchyni ředitele školy byla zřízena školní kuchyně. Učitelkou v mateřské škole byla ustanovena Božena Frimlová, pěstounkou Milada Valíková a kuchařkou Ludmila Filipová. Uklízečku v národní i mateřské škole dělala Pavla Hildebrandtová.

Od školního roku 1951/ 1952 byl ustanoven novým ředitelem národní a mateřské školy František Jirásek, který učil 1. a 3. ročník, učitel Josef Šafář vyučoval 2., 4., a 5. ročník. Dřívější ředitel školy byl na vlastní žádost přeložen do Rokytnice nad Orlicí. V roce 1952 byl ustanoven při zdejší škole samostatný **pionýrský oddíl**, v kterém se účastnilo 68 % žáků 4. a 5. ročníku. Vedoucí byla Marie Šlesingrová z čp. 52 a schůzky se konaly v klubu ROH místní továrny v čp. 45. Je zdůrazněna účast na pravidelném hledání mandelinky bramborové v létě 1952. Ve školním roce 1952/ 1953 se na náboženství přihlásilo 43 žáků. V říjnu 1952 se ředitel František Jirásek podrobil těžké operaci a od 1. února 1953 začal učit v Mistro-

vicích. Na jeho místo byla ustanovena Božena Vaníčková, která dříve působila v Mistrovicích. V květnu 1953 byla vyhlášena měnová reforma, která zkomplikovala rodičům dětí výlet. V té době již bylo od rodičů vybráno po 150 Kčs na žáka, které tak z větší části propadly, a bylo potřeba znovu žádat rodiče o peníze. Na stížnost, poslanou na ministerstvo, ani na její urgenci, se nedostalo odpovědi. Také někteří funkcionáři MNV se vzdali v souvislosti s měnovou reformou funkcí. Ve školním roce 1953/ 1954 došlo opět ke změně ředitelky školy, kdy dosavadní ředitelka Božena Vaníčková byla na vlastní žádost přeložena do Letohradu - Orlice a na její místo byla dosazena Emílie Vyčítalová ze Žampachu. Do školy dochází 42 žáků. Do 1. třídy bylo zakoupeno 12 ks nových kovových lavic a zdi školy byly obloženy bílými kachlíky. Činnost pionýrské organizace je hodnocena jako velmi slabá (vedoucí E. Dolečková často přerušuje činnost), přesto uspořádala besídku Příchod dědy Mráze. Ve školním roce 1954/ 1955 byly vydány pro všechny ročníky nové učebnice a školu navštěvovalo 45 žáků. V tomto školním roce také skončila činnost pionýrské organizace, poněvadž se učitelům nepodařilo získat žádného vedoucího. Také byly provedeny některé opravy školní budovy (přistavěn dřevník, nové okapové žlaby, okna opatřena plechovými zahrádkami pro květiny).

*Josef Šafář, učitel v Sobkovicích
v letech 1951 - 1958*

Učitel Josef Šafář se svými žáky v roce 1956

Také pro další školní rok zůstává učitelský sbor beze změny, školu navštěvuje 42 žáků. Podařilo se znovu ustanovit pionýrskou organizaci, vedoucí Milena Foglová. Je organizováno 12 žáků, tj. 50 % žáků příslušného věku. Splněním závazku místní KSČ byl pořízen betonový chodník před školou. Také byla vyměněna okna v 1. patře a vymalovány třídy a WC. Dne 17. září 1956 byla mateřská škola přeměněna na zemědělský útulek a pěstounkou v útulku se stala Ludmila Chládková z Nekoře. Školní kuchařkou je Ludmila Parkanová ze Sobkovic a uklízečkou Věra Šafářová. Ve školním roce 1957/ 1958 navštěvovalo školu 38 žáků. Činnost pionýrské organizace je opět velmi slabá, vedoucí se uvolila dělat mladička Miroslava Schlesingerová, po 3 měsících, když poznala odpovědnost práce, odmítla skupinu dále vésti. Od 1. května 1958 odešel z učitelského povolání z „ideologických důvodů“, dosavadní dlouholetý učitel Josef Šafář a na jeho místo nastoupila Zdenka Holmanová, provdaná Sekyrová z Kostelce nad Orlicí. V dalším školním roce 1958/ 1959 navštěvuje školu pouze 29 žáků. Následkem značného poklesu počtu žáků byla škola od počátku školního roku 1958 zredukována na **školu jednotřídní**. Současně byl zrušen zemědělský dětský útulek a uzavřena školní stravovna. Ředitelkou zůstala Emílie Vyčítalová. Opět se

*Děti ze zemědělského
dětského útulku, spolu
s Marií Schlesingerovou
z čp. 52 v roce 1957*

podarilo obnovit činnost pionýrské organizace, když malou 10člennou skupinu se uvolila vést Magda Šoltézová, vedoucí pionýrské organizace (PO) v Jablonném nad Orlicí. V následujícím školním roce 1959/ 1960 bylo přihlášeno do PO pouze 6 žáků, které vedla Věra Faltusová, žákyně 11. třídy střední školy v Králíkách. Školní kronika také zmiňuje, že díky déletrvající přesvědčovací akci členů ONV, zaměstnanců závodu OEZ Sobkovice a Tesla Jablonné a také učitelů z osmileté střední školy v Jablonném se podařilo, jako posledním na okrese, založit v Sobkovicích Jednotné zemědělské družstvo (JZD). Mimo družstvo ale zůstává 5 zemědělců.

V Československé socialistické republice

Část 1. Do zrušení statusu obce a zrušení školy v roce 1977

V roce 1960 bylo slavnostně vyhlášeno dobudování socialismu v ČSR a republika změnila název na „socialistická“ (ČSSR). Došlo k některým státoprávním změnám a také byla vyhlášena větší amnestie politických vězňů. V dalších letech došlo k určitému politickému uvolnění, hlavně v kulturní oblasti. Objevilo se více filmů ze západu, více džezové hudby, malá divadla, volnější pohledy na vlastní dějiny, byla méně cenzurována literatura, bylo více styků se západními umělci apod. Vyvrcholením tohoto nadějného období byl rok 1968 a jeho rychlý konec srpnovým vojenským zásahem „bratrské pomoci“ ze strany SSSR.

Sobkovice v období let 1960 – 1976:

Život v Sobkovicích je kolem roku 1960 po kulturní a společenské stránce spíše chudší. Pouze Závodní klub OEZ Sobkovice promítá jednou týdně, v neděli večer, na sále místního hostince celovečerní filmy. I zde je však účast stále menší, podle toho, jak stoupá počet televizorů v domácnostech. Také místní ochotníci, kteří měli v minulosti bohatou činnost, hrají málo, většinou pod hlavičkou Červeného kříže nebo Sokola.

Jednota LSD, převzala v roce 1949 do své správy znárodnovacím **dekretem budovu čp. 45**, jejímž majitelem byla Anna Krejsová (rozená Voleská). V budově se nachází od roku 1955 obchod se smíšeným zbožím a také hostinec, který je však v roce 1961 uzavřen. Je to proto, že se nenašel nikdo, kdo by ho provozoval. Do obce začala dojíždět jednou týdně, v pátek, pojízdná prodejna s masem, která patří Jednotě se sídlem v Letohradě.

Kronika také uvádí, že v roce 1961 zemřel poslední vyznavač Církve Českobratrské v Sobkovicích Vincenc Lorenc z čp. 27. Tato církev zde byla málo početná cca 6 lidí a spíše se zde nacházela v období první republiky. Scházeli se spolu po chalupách, hlavně v čp. 27, kde se modlili a zpívali. Vzájemně se navštěvovali, i s věřícími z okolních obcí, žili životem skromným a spořádaným, neúčastnili se světských radovánek. Svého kněze neměli, pouze kazatele z vlastních řad.

V roce 1962 byla **uzavřena pobočka** Státní spořitelny v Sobkovicích, vedená od roku 1950 jako jednatelství. Vklady byly převedeny na Státní spořitelnu do Jablonného nad Orlicí.

V roce 1958 začal MNV Sobkovice spolu s místní jednotou Sboru požární ochrany s přípravami **výstavby nové požární zbrojnice**, kde se počítalo také s umístěním **kanceláře MNV** a výstavbou jedné bytové jednotky. Dosud úřadoval MNV v budově bývalé sběrný mléka čp. 48. Stavební místo bylo zakoupeno od Josefa Fogla čp. 54, za 4.200 Kčs. Stavební plány vypracoval Antonín Pavlíček z Jablonného nad Orlicí. Pro stavbu byla zhotovena vodovodní a elektrická přípojka, byla postavena bouda na nářadí a materiál. Pro získání stavebního materiálu byla MNV přidělena bouračka staré chalupy v Orlickém Záhoří. Byla to doba, kdy normální stavební materiál nebyl, a z této bouračky bylo dobrého materiálu velmi málo. Stavba byla prováděna brigádnicky v akci Z. Vlastní výstavba začala na jaře 1959. Došlo i ke změně plánu, kdy byla ještě do budovy začleněna místnost pro lékaře, konajícího zde občas hromadné kontroly a očkování. V roce 1959 byly dokončeny terénní úpravy a sklepy. Ani v roce 1960 nepokračovala výstavba tak rychle jak bylo počítáno. Nebyly zednické kapacity, poněvadž se také stavěly stavby pro JZD. Kronikář si také stěžuje na špatný poměr obyvatel k těmto stavbám a jejich nechuti brigádnicky spolupracovat. Také v roce 1961 postupuje stavba pomalu, za celý rok bylo postaveno první poschodí, bez zastřešení. V roce 1962 byla dokončena hrubá stavba se zastřešením, práce probíhaly většinou brigádnicky. Stavba se stala i předmětem kritiky ONV pro svou zdlouhavost. Celá stavba byla dokončena koncem roku 1964, když hrozilo nebezpečí, že ONV, který stavbu financoval, ji z důvodu prodlení celou obcí odejme, a předá ji jinému subjektu. Zaslouhou tajemníka MNV Josefa Faltuse byla stavba tak dalece dokončena, že dne 17. prosince 1964 se v ní mohlo konat již první zasedání místního MNV. Rovněž příslušná bytová jednotka byla v té době již obydlená rodinou Františka Kašky. Hodnota díla činila 535.000 Kčs a bylo odpracováno 13.552 brigádnických hodin. Je třeba připomenout, že projekt se několikrát měnil a stavba obsahuje kromě požární zbrojnice také úřadovnu MNV a zasedací místnost, archiv, společenskou místnost, místnost pro lékařskou ordinaci, místnost pro veřejnou knihovnu a byt o 3 místnostech s příslušenstvím. **Nová budova MNV čp. 1** byla v roce 1971 opatřena svépomocí omítkou s nákladem 36.000 Kčs. Stavba byla zcela dokončena v roce 1972, kdy byla při budově postavena garáž. Číslo popisné (čp. 1) bylo převzato ze zrušeného statku čp. 1, který v roce 1955 vyhořel.

Prostranství před obecním úřadem čp. 1, v pozadí prodejna čp. 35 a bytový dům čp. 118

Budova obecního úřadu čp. 1 z roku 1964

V měsíci únoru 1961 došlo ke změně ve funkci předsedy MNV Sobkovice. Kdy na doporučení OV KSČ byl uvolněn ze zaměstnání v OEZ Sobkovice dosavadní předseda MNV Jiří Suchomel čp. 41 a vyslán jako kádrová rezerva do JZD Sobkovice, kde byl 25. února 1961 zvolen předsedou. Zároveň nastoupil jako předseda MNV Sobkovice, člen rady MNV, **Václav Beneš čp. 74.**

Václav Beneš čp. 74, předseda
MNV Sobkovic v létech
1948 – 1953, 1961 – 1963

V rámci jednání obce Sobkovic s ONV, dostala obec v roce 1964 příslib na zřízení **autobusové linky** z Jablonného nad Orlicí do Sobkovic. Bylo proto začato s úpravami silnice od Sloupku k továrně OEZ. Jednalo se o vykácení starých třešní podél silnice, zbourání stodoly u čp. 53, rozšíření zatáček, zřízení výhybek, nastavení propustí apod. Všechny práce byly provedeny brigádnicky místními občany za pomoci zaměstnanců Okresní správy silnic, která dala k dispozici těžkou mechanizaci. V roce 1965 po komisionální projížďce orgány veřejné bezpečnosti a autobusové dopravy po trase silnice z Jablonného do Sobkovic a zpět, byl dán souhlas ke zřízení autobusové budky. Provoz zde byl zahájen od nového letního jízdního řádu. Zpočátku byl autobus využíván hlavně zaměstnanci místního podniku OEZ a dětmi do školy v Jablonném nad Orlicí, avšak málo místními občany. Byly proto připomínky od ČSAD, že autobusová linka do Sobkovic není plně využívána a je nerentabilní. Bylo proto nebezpečí, že pokud se situace nezlepší, může být linka zrušená. Aby k tomu ne-

došlo, tak zaměstnanci OEZ, kteří dosud jezdili do zaměstnání vlastními dopravními prostředky, začali jezdit autobusem. V roce 1966 byla vybudována nákladem MNV, proti hostinci čp. 45, krytá autobusová čekárna.

V roce 1964 byly obnoveny práce na rozšíření stávajícího dětského hřiště. V tomto roce byl zatím buldozerem srovnán povrch hřiště, všechny práce zatím nebyly dokončeny.

Sad ovocných stromků v počtu asi 100, byl vysázen na pozemku Josefa Fogla čp. 54 v roce 1951 a nazván byl „Sad míru“. Téměř po celou dobu od výsadby nebyl ošetřován, a stav stromků byl špatný. Na stromcích dělala škodu zvěř, výnosy skoro žádné, a tak bylo **rozhodnuto o jeho zrušení**. Některé stromky byly přesazeny do zahrady u čp. 1 a pozemek byl vrácen pro zemědělskou výrobu.

V roce 1964 došlo k zastavení promítání filmů, které prováděl ZK OEZ pravidelně 1x týdně. Důvodem byl pokles návštěvnosti z důvodu rozšíření televizního příjmu v domácnostech. Také došlo v tomto roce k **uzavření družstevní prádely** v čp. 40, která zde sloužila od roku 1950. Důvodem byl opět velký počet praček v domácnostech a nezájem o prádelnu. V této době roku 1964 je v obci 13 stavení neobydlených a 17 stavení obydlých pouze 1 osobou.

Další volby do zastupitelských orgánů se konaly 10. června 1964. Do MNV v Sobkovicích bylo zvoleno 13 poslanců, jak se od tohoto volebního období začínají nazývat. Dosud byli poslancem nazýváni jen členové Národního shromáždění. Účast obyvatel byla 100 %, rada MNV je sedmičlenná a předsedou MNV byl zvolen **Jaroslav Suchomel čp. 14**, tajemníkem Josef Faltus čp. 117.

Kronikář také uvádí, že z náboženského hlediska je většina obyvatel obce indiferentní (lhostejná, vlažná). **Mše svaté** se konají v kostele nepravidelně, farář dojíždí z fary v Nekoři. Někteří věřící, asi 10 osob, chodí v neděli do kostela do Jablonného nad Orlicí. V obci jsou také vyznavači církve Československé, kteří dříve konali své pobožnosti ve škole, což bylo v roce 1958 od školského odboru ONV zakázáno. Později se opět uvažuje o konání jejich bohoslužeb v nové budově MNV v Sobkovicích.

Dne 15. října 1964 byla provedena volba nového **Výboru žen** při MNV. Spolek se podílí na práci Dohlížecího výboru Jednoty, oslav svátku Mezinárodního dne žen, organizuje sběr papíru, oslavy životních výročí. Do výboru byly zvoleny: Lenka Foglová, Emílie Vyčítalová, A. Šlesingrová, Třasáková, D. Mikysková, B. Filková, B. Dolečková, L. Filipová, L. Faltusová, M. Růžičková, J. Suchomelová.

V rámci „akce Z“ došlo v roce 1965 k vybudování **betonového chodníku** přes louku nad Dolečkem, bylo provedeno oplocení nové obecní budovy, rozšířeno prostranství na křižovatce silnic mezi čp. 28 a 45 a vybudován chodník k čp. 45 a další úprava obecních cest.

Převážně ekonomické problémy, provázející budování socialismu a trvalé zaostávání za ekonomikami a životní úrovní lidu států kapitalistických, současně s určitou liberalizací politického života v 60tých letech způsobily, že došlo v roce 1968 k pohybu také mezi vrcholnou polickou reprezentací (ÚV KSČ) a personálním změnám v těchto vrcholných orgánech. Prvním tajemníkem ÚV KSČ se stal Alexander Dubček. Není možné na tomto místě blíže komentovat politický vývoj státu v této době, nemáme k tomu

patříčné vzdělání, a jsou k tomu dnes již řádné politologické studie. V podstatě však lze poznamenat, že převážná většina národa politický vývoj a uvolnění života po lednu 1968 velmi uvítala a těšila se z něho. Zmizela cenzura, otevřely se hranice, zmizela politická a náboženská diskriminace, zmizeli političtí vězňi, probíhaly rehabilitace, začala se mluvit pravda o sovětské i naší minulosti, připravovala se nová ústava apod. Tento vývoj však velmi vadil některým strukturám KSČ i politickým představitelům v tzv. socialistických státech okolo nás, hlavně v SSSR a NDR, poněvadž svým příkladem ohrožoval i jejich politické pozice. Ukazoval, že to jde pod vedením KSČ i jinak, svobodně, bez násilí. Výsledkem byl **21. srpen 1968**, kdy republiku vojensky napadl SSSR (+ Bulharsko, Maďarsko, Polsko, NDR) a společně tak tento vývoj, dávající naději na svobodnější život, zadusili. Stát se vrátil do starých politických kolejí, zůstala pouze pachůť a přesvědčení o nemožnosti reformovat tento systém. Mnoho nejlepších „mozků“ zmizelo za hranice a národ se během 20 let postupně „přizpůsobil“. Žádné konkrétní zprávy o průběhu a politických následcích roku 1968 ze Sobkovic nejsou k dispozici.

Dne 4. července 1969, na sobkovickou pouť, došlo k uskutečnění **Sjezdu sobkovických rodáků**, organizovaného za pomoci MNV, v prostoru místního skladovaku JZD. Sjezdu se zúčastnil velký počet hostů, i rolníků, uvítací proslov měl předseda MNV Jaroslav Suchomel a tajemník Josef Faltus čp. 117, o historii obce promluvil předseda JZD a kronikář Jiří Suchomel z čp. 41. Následovala družná diskuze s taneční zábavou. O počtu účastníků se kronika nezmiňuje, sjezd se však vydařil a byl projeven zájem o jeho opakování.

Na podzim 1969 provedla Silniční správa na prašné silnici, procházející obcí, **asfaltový povrch**, a to od státní silnice u Sloupu až na rozcestí silnice k Těchonínu. Současně byla vyasfaltována silnice od školy k odbočce k čp. 2, prostranství mezi školou a čp. 45 a část obecní cesty od školy k čp. 44.

V dubnu 1970 uspořádal MNV v hostinci Jednoty koncert dětské dechové hudby, kde vystoupili žáci hudební školy z Bystřice pod Hostýnem, jejímž ředitelem je sobkovický rodák z čp. 83, **Bohumil Faltus**. Koncert se velmi líbil a měl velký úspěch. Potom následovala taneční zábava, kde hrála hudba, složená z učitelů, doprovázejících dětský hudební soubor. Stejná akce tohoto souboru se úspěšně opakovala v roce 1972.

V roce 1970 bylo provedeno celostátní **sčítání obyvatel**, z kterého jsou pro Sobkovic mj. uváděny následující výsledky: Celkem obyvatel 298, z toho ekonomicky aktivních 148, z toho v JZD – 21. V obci je 98 domů, z toho trvale obydlených 88, rekreačních 6, neobydlené 4. Z domů činí 88 rodinné domky, 12 zemědělské usedlosti, 1 bytový dům, 2 ostatní využití. Z počtu 99 bytů má 10 bytů ústřední topení, 44 koupelnu nebo sprchu, 95 vodovod a 98 elektřinu. 76 bytů má elektrickou pračku, 65 chladničku, 35 vysavač, 74 televizor. 9 rodin má osobní auto, 50 rodin motocykl, 1 rekreační chatu.

Ve dnech 26. a 27. listopadu 1971 proběhly ve **státě volby** do všech stupňů zastupitelských orgánů. Pro kandidáty do federálního shromáždění, ČNR, KNV, ONV bylo v Sobkovicích odevzdáno 100 % hlasů. Pro kandidáty do MNV bylo odevzdáno 98, 41 % platných hlasů a za poslance do MNV byli zvoleni:

Vladimír Beneš čp. 74, Viktor Faltus čp. 39, František Markytán čp. 113, František Schlesinger čp. 52, Bohumil Šulc čp. 9, Jarmila Suchomelová čp. 41, Rudolf Fogl čp. 59, Ladislav Kopecký čp. 66, František Kaška čp. 1, Jaroslav Suchomel čp. 14, Božena Filková čp. 108.

Na ustavující schůzi MNV byl opět zvolen předsedou Jaroslav Suchomel čp. 14, tajemníkem František Kaška čp. 1 a místopředsedou Viktor Faltus z čp. 39.

Byly ustaveny komise: zemědělská, stavební, školská, kulturní, finanční, veřejného pořádku.

V roce 1972 byla zavedena do nové budovy MNV **nová telefonní linka**. Do této doby vedla do Sobkovic jedna telefonní linka, umístěna v kanceláři JZD a označená jako veřejná telefonní stanice. Již před válkou měla svůj telefon v továrně také firma Moritz Tutsch.

Na železničním přejezdu u továrny OEZ bylo státními drahami (ČSD) nainstalováno automatické zabezpečovací zařízení, které nahradilo staré ruční závory. Přejezd však býval na velmi dlouhou dobu (až ½ hodiny) uzavřen, a s tím nebyl spokojen jak podnik OEZ, tak automobilový provoz, který se v posledních letech značně zvýšil.

V roce 1973 došlo ke zrušení vodovodu z tzv. „Kamenice“ u čp. 105, postaveného v roce 1900. Ke zrušení došlo na základě několikaletého sledování rozborů vody a voda byla označena za **zdravotně závadnou**.

Dosavadní uživatelé tohoto vodovodu byli napojeni na propojenou soustavu Horního vodovodu u čp. 11 a vodovodu z „Dola“. Přesto, že obec má 3 vodovody, nemůže na ně být napojena, pro malou vydatnost pramenů, celá obec. Dolní část obce, počínaje čp. 61 je odkázána na studánky v blízkosti jejich obydlí.

Bývalý hostinec „u Škaldů“ již není několik roků obydlen. Sál byl k dispozici Sokolům, cvičilo se však velmi málo, téměř vůbec. Sál byl v havarijním stavu, podlaha shnilá, okna rozbitá, stěny mokré, opadaná omítka, bylo jednáno s majiteli budovy o prodeji objektu do správy MNV, aby mohla být provedena generální oprava. Po zdlouhavém jednání došlo k **dohodě o prodeji**, Finanční prostředky na zakoupení a opravu byly získány ze sdružených prostředků od MNV – 11.000 Kčs, OEZ – 15.000 Kčs, JZD – 10.000 Kčs, OV ČSTV – 10.200 Kčs. Adaptace se začala provádět v roce 1973 svépomocí.

Pobočka Svazu čs. – sovětského přátelství (SČSP) byla založena v Sobkovicích v roce 1950 a v roce 1967 měla 55 členů. Po okupaci 1968 pobočka v Sobkovicích zanikla a zůstali pouze 4 členové, kteří svoji příslušnost nepřerušili. Na nové ustavující schůzi SČSP v Sobkovicích dne 23. listopadu 1973 se přihlásilo 15 členů, z kterých byl zvolen tříčlenný výbor s předsedou Jiřím Suchomelem čp. 41.

V obci se již dlouho nacházelo několik starých, neobydlených chalup, že jejich majitelé uvažovali o demolici. Postupem doby však začal být o podobné chalupy zájem lidmi z měst, kteří je kupovali, různým způsobem zvelebovali a užívali jako **svá víkendová bydlení**. Na jejich nákladných opravách pracovali třeba roky, celé víkendy, často při větších finančních nákladech, avšak výsledek stál za to. Tyto chalupy nejen nezmizely, ale často se staly ozdobou našich obcí. V Sobkovicích se jedná v této době o 14 tzv. víkendových chalup:

- Chalupa čp. 19, majitel bydlí v České Lípě
- Chalupa čp. 20, majitel bydlí v Praze
- Chalupa čp. 31, majitel bydlí v Jablonném nad Orlicí
- Chalupa čp. 42, majitel bydlí v Praze
- Chalupa čp. 44, majitel bydlí v Brně
- Chalupa čp. 69, majitel bydlí v Jablonném nad Orlicí
- Chalupa čp. 73, majitel bydlí v Lanškrouně
- Chalupa čp. 75, majitel bydlí v Praze,
- Chalupa čp. 79, majitel bydlí v Hradci Králové
- Chalupa čp. 80, majitel bydlí v Praze
- Chalupa čp. 82, majitel bydlí v Pardubicích
- Chalupa čp. 84, majitel bydlí v Letohradě
- Chalupa čp. 88, majitel bydlí v Praze
- Chalupa čp. 95, majitel bydlí v Kolíně

Budova **hostince čp. 45** je v roce 1973 ve velmi špatném stavu. Omítka je opadaná, okna špatná, místy rozbitá, celkový dojem, hlavně na cizí návštěvníky, je tristní. Okolní budovy jako škola, kostel, MNV jsou ve velmi dobrém stavu, zatímco budova hostince, jehož majitelem je Jednota, je ostudou obce. V budově se nachází prodejna Jednoty se smíšeným zbožím a 2 byty. Provozní místnosti hostince jsou stále uzavřeny. Otevřeny bývají příležitostně, někdy o pohřbech nebo veřejných schůzích a zábavách. Vedení Jednoty nemá o budovu zájem a je ochotné ji převést zadarmo na MNV, aby se nemuselo starat o opravu.

V obci je v roce 1973 celkem 108 domů. Továrna má 3 čísla popisná (71, 72, 103) bez bytů (jeden byt zrušen 1950, druhý 1970). Bytů v obci je 102, trvale obydlených domů 85. Rekreačních chalup je 14, neobydlených domů je 10 (čp. 23, 26, 53, 68, 71, 72, 96, 103, 104, 92). Na katastru obce jsou 2 chaty, jedna směrem do Korejtek, majitel Bohumil Lorenc čp. 99, druhá u řeky, proti bývalému mlýnu (Dřevotvar), majitel Vychytil z Olomouce, původem z čp. 67. V roce 1973 neexistující čp. jsou: 16, 17, 15, 33, 40, 50, 63, 68, 94, 35, 48.

Pisatel kroniky hodnotí v roce 1974 slavení **svátku 1. Máj**. Zatímco dříve se ze Sobkovic do Jablonného na oslavy chodilo pěšky, dnes se jezdí autobusem. Oslav se zúčastňují většinou pracující z továren a školní děti. Ostatních občanů z obce, zvláště zemědělců je jen velmi málo. Autobus, jedoucí ze Sobkovic není včetně dětí ani obsazen. Příčinu neúčasti vidí v přetrvávajícím náboženském nebo agrárním citění lidí.

*Jaroslav Suchomel čp. 14,
předseda MNV Sobkovice
1964 – 1976, nejstarší občan
Josef Doleček čp. 41 (90 let)
a Josef Zářecký, předseda
MěNV Jablonné nad Orlicí,
při příležitosti oslavy
Dolečkova životního jubilea
v roce 1977*

Hromadně se však účastní školní mládež, což za první republiky nesměla. Bylo to zakázáno, a kdo zákaz porušil, dostal 2 z mravů. Sám pisatel kroniky byl v roce 1928 takto postižen.

Dne 22. června 1974 se konalo poprvé v Sobkovicích na MNV **Vítání občánků**. Jednalo se o přivítání do života 6 dětí, narozených v roce 1973: Věra Krejsová čp. 5, Marcela Špačková čp. 109, Miloslav Fogl čp. 57, Josef Haruda čp. 61, Jiřina Mihulková čp. 102, Iveta Filipová čp. 87. Účastníky přivítala předsedkyně Sboru pro občanské záležitosti Božena Filková, následoval slavnostní program žáků, kde slavnostní projev přednesl předseda MNV Jaroslav Suchomel. Dětem byly předány drobné dárky. Další vítání občánků proběhlo 20. října 1974.

Sbor pro občanské záležitosti při MNV byl založen v Sobkovicích v lednu 1974. Kromě vítání občánků sleduje životní jubilea občanů, zasílá blahopřání, blahopřeje novomanželům k svatbě a předává dary, provádí občanská rozloučení při pohřbech.

Jako významnou událost hodnotí kronika **pohřeb sobkovické občanky** Pavly Hildebrandtové dne 7. 8. 1974. Zemřelá byla vyznání Československého a po rozloučení před domem smutku se konal krátký smuteční obřad s farářem církve Československé v místním katolickém kostele. Při pochovávání zemřelé do hrobu vyzváněly kostelní zvony, na což nebylo nikdy pamětníka. Doposud od roku 1920 (vznik CČS) nikdy nevzkročil žádný člen této církve, natož farář, do katolického kostela, a pohřby členů se konaly vždy mimo kostel. Tato událost překvapila příjemně katolíky i nekatolíky. Důvodem změny byl pravděpodobně nově prosazovaný ekumenický přístup katolické církve k jiným církvím. Běžně se slouží v Sobkovicích v kostele mše svatá 1x týdně (většinou v úterý navečer), s menší účastí obyvatel. Při pohřbech a svátcích je účast větší.

Dne 17. prosince 1974 se konala v zasedací místnosti MNV veřejná schůze k 57. výročí Velké říjnové socialistické revoluce, kde promluvila řada řečníků jak k výročí, tak k práci v zemědělství i budoucích úkolech MNV. Také se zde poprvé mluvilo o perspektivním **slučování malých obcí** do větších celků, po stránce lidosprávy. V Sobkovicích by přicházelo v úvahu sloučení s Jablonným nad Orlicí.

V Sobkovicích je registrována jediná politická strana – Komunistická strana (KSČ). Má 25 členů, z toho je 15 členů organizováno na závodech, kde pracují. Předsedou sobkovické organizace je Martin Filko. Jiných politických stran v obci není.

Ke konci roku 1974 mají Sobkovice 280 obyvatel. Z místních rodáků má 6 vysokoškolský titul, 24 je středoškoláků. Ceny: cukr 1 kg – 7,30 Kčs, chléb 1 kg – 2,80 Kčs, mouka 1 kg – 3,20 – 4,90 Kčs, maso vepřové 1kg – 20 – 35 Kčs, brambora 1 kg – 0,8 Kčs, máslo 1 kg – 32 – 34 Kčs, mléko 1 litr – 1,80 Kčs, pivo 1 litr – 3,40 Kčs, vejce 1 ks – 1,3 Kčs. Průměrná měsíční mzda v JZD – 1.619 Kčs, průměrná měsíční mzda v OEZ – 1.903 Kčs. Prodejní cena osobního automobilu Škoda MB – 55.000 Kčs.

Předsedou MNV je v roce 1975 opět zvolen Jaroslav Suchomel z čp. 14, zaměstnanec Tesly v Jablonném nad Orlicí, tajemníkem je František Kaška z čp. 1, zaměstnanec OEZ Sobkovice. Členem OV NF a OV SČSP je Jiří Suchomel čp. 41. Rada MNV je pětičlenná a schází se 1x – 2x v měsíci. Plenární zasedání MNV se koná 1x za 3 měsíce a účast obyvatel je velmi malá z důvodu nezájmu nebo pohodlnosti.

Při slavnostní schůzi k 30. výročí osvobození republiky sovětskou armádou dne 8. května 1975 obdrželi z rukou předsedy MNV **čestná uznání** za výstavbu obce František Kaška čp. 1, Milada Růžičková čp. 105, Josef Richtr st. čp. 10, František Schlesinger st. čp. 52, Jiří Suchomel čp. 41, Jaroslav Suchomel čp. 14, Viktor Faltus čp. 39, Josef Faltus čp. 117. V sále byla instalována výstava fotografií z činnosti složek NF a schůzi pozdravil major sovětské armády a vedoucí sovětské delegace.

Podnět ke druhému **sjezdu sobkovických rodáků** a přátel obce vzešel od některých občanů obce a také to bylo přáním účastníků prvního sjezdu v roce 1969, aby se akce po pěti letech opakovala. K přípravě II. sjezdu byla při MNV vytvořena desetičlenná přípravná komise a datum sjezdu bylo stanoveno na 5. července 1975, na sobkovickou pouť. V květnu byli všichni rodáci v počtu 350 formou dopisu seznámeni s konáním sjezdu a žádostí o poskytnutí finanční pomoci ve výši 20 Kčs. Současně obdrželi také pozvánku s návratkou k přihlášení účasti. Ohlas byl veliký, velká většina poplatků zaplatila, někteří i víc. Jelikož se předpokládala velká účast, jednali pořadatelé s vedením JZD Vítkovice v Nekoři o uvolnění skladovací kolny ve zdejším středisku JZD. Povolení k uvolnění bylo dáno za podmínky dodržování bezpečnostních předpisů. Zařízení do haly, jako stoly a židle, bylo vypůjčeno z hostinců v Jablonném, Mistrovicích, Studeném, Nekoři, ze závodní jídelny OEZ a taneční parket od myslivecké jednoty v Těchoníně.

Zveme Vás tímto srdečně na

SJEZD RODÁKŮ A PŘÁTEL obce Sobkovice

který bude zahájen

V SOBOTU DNE 5. ČERVENCE 1975 VE 13,00 HODIN

Program:

- 13,00 hod. Zahájení v hale JZD Sobkovice
- 14,30 hod. Kulturní program žáků LSÚ Rožnov pod Radhoštěm pod vedením Bohouše Faltuse, sobkovického rodáka
- 16,00 hod. Vzájemná beseda
- 18,00 hod. Koncert dechové hudby
- 20,00 hod. Taneční zábava - hrají 2 hudby

Pozvánka na sjezd sobkovických rodáků v roce 1975

Sobkovický rodák Bohumil Faltus z čp. 83,
jako dirigent orchestru učitelů z Rožnova pod Radhoštěm

Setkání s rodáky bylo zahájeno **5. července 1975** ve 14 hodin a provedl je předseda MNV Jaroslav Suchomel čp. 14. Dále promluvil tajemník MNV František Kaška a následoval kulturní pořad žáků Lidové školy umění z Rožnova pod Radhoštěm s učitelem Bohumilem Faltusem, místním rodákem. Potom následoval koncert dechové hudby Osvětové besedy z Nekoře se zpěvákem Františkem Novotným z Letohradu. Následovala taneční zábava, kde účinkovaly dvě hudby, dechovka pro starší účastníky a Melodiclub pro mladé. Účast byla veliká, činila cca 800 osob, že někteří ani neměli kde sedět. Příprava jídel byla provedena v závodní kuchyni OEZ ženami z obce a jídelna byla v prostoru skladovaku. Obědů bylo připraveno pro 200 osob, k večeru 200 porcí guláše. Počasí se také vydařilo a vypilo se 10 hl piva, 200 litrů limonády a nespočet láhví likérů. Zábava trvala do nedělních ranních hodin, úspěch celé akce byl veliký. Čistý finanční výtěžek činil 12.000 Kčs a byl použit na zakoupení kotlů pro ústřední topení do školy.

Bohoslužby církve Československé, které se konaly v posledních létech v zasedací místnosti MNV cca 3x – 4x ročně se již v roce 1975 vůbec nekonají. Důvodem je jak odchod faráře CČS Číhala z Králík do důchodu, tak malá účast na bohoslužbách. Nejbližší kněz této církve je v Žamberku nebo v Nekoři (Husův sbor). Církevní příspěvky této církve platí v Sobkovicích asi 20 – 25 lidí, avšak mnozí jsou nevěřící, někteří však opět chodí do katolického kostela.

V obci se nachází v roce 1975 jeden **obchod se smíšeným zbožím** družstva „Jednota“, jehož roční obrat činí 1,107.000 Kčs. 1x týdně dojíždí do obce pojízdná prodejna s masem družstva „Jednota“ a nepravidelně, asi 1x za 2 měsíce dojíždí do obce prodejna s textilem. Příležitostně využívají občané i obchody v blízkých městech.

Svépomocí byla opravena příslušníky požárního sboru **stará požární zbrojnice** na „Kozím rynku“ u čp. 42. Byla provedena omítka a opravena střecha, vyměněna stará vrata a objekt nyní slouží jako sklad MNV a sušák hadic požárního sboru. Z popudu KSČ byly před čp. 45 umístěny propagační skříňky pro organizace Národní fronty.(ČČK, ČSPO, KSČ, MNV, SČSP).

Již tradiční **masopustní průvod masek** s hudbou uspořádal dne 2. března 1976 „na Ostatky“, závodní klub OEZ Sobkovice. Podobný průvod byl uspořádán v posledních letech již potřetí a šel od závodu OEZ po vsi nahoru. V průvodu byla také párová koňská příprěž s ověčeným valníkem. Maskovaných chlapců a děvčat bylo asi 20 a rovněž byli různě nalíčení doprovázející muzikanti. Cestou po vsi občas u některého stavení zahráli, za což dostali nějaké „občerstvení“, většinou kořalku, a tak po skončení obchůzky byli opravdu zmaskováni na „opici“. Celou maškarní komedii dirigoval policajt v pravé uniformě a současně byl výběřčím různých poplatků „pokut“, i tekutých, naturálních. Na zakončení se konala večer „ostatková taneční zábava“ v místním hostinci.

V této souvislosti je třeba připomenout, že pod patronací ZK OEZ Sobkovice hraje hudební soubor **Melodiclub**, který tvoří 7 muzikantů a hrají převážně moderní taneční hudbu. Soubor je známý široko, daleko a v roce 1976 oslaví 20 let svého trvání. OEZ poskytuje souboru hlavně finanční zázemí pro nákup hudebních nástrojů.. Vedoucím je Miroslav Faltus ze Sobkovic čp. 110.

Dne 31. ledna 1976 uspořádala místní jednota ČSPO **lyžařské závody** pro děti do 15 let. Účastnilo se jich 19 žáků od nejmenších po 14leté. Závodilo se při krásném slunečném počasí ve 2 kategoriích a ocenění byli všichni účastníci drobnými dárky. Celkově měly závody úspěch a je jen škoda, že tomuto krásnému sportu se u nás věnuje málo lidí, větší mládež již vůbec ne.

Dne 19. března 1976 se konala také výroční členská schůze organizace ČČK za účasti 70 členů a hostů (organizace má 96 členů). Organizace vyvíjí velmi chvályhodnou společenskou činnost, neaktivnější členkou je Milada Růžičková čp. 105, předsedkyní byla zvolena Marie Filipová čp. 87. Také organizace SČSP konala 25. března 1976 výroční členskou schůzi, na které byla provedena výměna členských průkazů. Důvodem byla asi nedávná politická situace, kdy někteří členové dostatečně neprojevili svoji lásku k SSSR v souvislosti s napadením republiky 21. srpna 1968. Společenská činnost Svazu zahrádkářů se nijak neprojevuje, pouze na jaře rozdává svým členům umělá hnojiva. Také činnost Sokola je slabá, výbor se moc neschází ani se moc necvičí, občas žactvo a málo ženy.

Jednota je **lidové spotřební družstvo (LSD Jednota)** se sídlem v Ústí nad Orlicí, které má prodejny se smíšeným zbožím po celém okrese. Při prodejně je z řady členů (spotřebitelů) zvolen dohlížecí výbor (DV), který má provádět kontrolu ve směru zásobování prodejny, jakosti zboží a pořádku, aby byli zákazníci spokojeni. DV také koná výroční schůze za přítomnosti zástupců ústředí a členů družstva. Při vstupu do družstva složil každý člen jeden nebo více 100 Kčs podílů a na tyto podíly se vyplácí koncem roku tzv. restituce, která činila v roce 1975 – 20 Kčs. Dne 16. března 1976 konal DV výroční členskou schůzi, které se zúčastnilo 25 členů a na které byl zvolen nový DV výbor s předsedou Václavem Benešem. Onemocněním vedoucího prodejny Josefa Jílka v březnu 1976 zůstala prodejna uzavřena a občané byli nuceni dělat své nákupy v Jablonném. Do obce měla jezdit 2x v týdnu pojízdná prodejna, ale jezdila a nejezdila. Situace byla předmětem kritiky a rozhořčení ze strany občanů, kteří nadávali na Jednotu, její vedení a MNV, že nezajistil náhradu. Na krátký čas dosadilo vedení Jednoty do prodejny ženu, která svým hrubým způsobem vůči zákazníkům a nedodržováním pracovní doby situaci jen zhoršila. Situace se uklidnila asi po 3 měsících s nástupem nového vedoucího prodejny Jaroslava Čápa.

Koncem října 1976 se začalo s výkopy pro **kabel veřejného osvětlení**. Celá trasa v délce cca 2 km byla rozdělena na vykopání na jednotlivé práce schopné muže a výkop byl dokončen do konce listopadu. Další práce byla přerušena brzkým příchodem zimy. Dosavadní staré žárovkové povrchové osvětlení, postavené v době elektrifikace obce v letech 1928 – 1929, již nevyhovovalo a za okupace bylo demolováno. Němci měděný drát použili k válečným účelům a obnoveno bylo po válce.

V přípravách na volby do národních výborů, které se mají konat na podzim 1976, vyvstala otázka kandidátů pro volbu vedoucích funkcionářů, tj. předsedy MNV a tajemníka. Stávající předseda Jaroslav Suchomel a tajemník František Kaška již nemíní na tyto funkce kandidovat. Průzkumem mezi mladými, schopnými a politicky uvědomělými občany, přicházejícími v úvahu na tyto funkce, bylo zjištěno, že **nikdo z nich nemá zájem a nechce** v lidosprávě pracovat. Tyto otázky byly projednány v organizaci KSČ, MNV a došlo se k závěru, že bude potřeba využít možností vydaných směrnic vyššími státními orgány pro slučování obcí a vážně se touto možností zabývat. Jediná alternativa pro sloučení Sobkovic, přicházela v úvahu **sloučením s městem Jablonné nad Orlicí**. Na upozornění okresních orgánů bylo nutné, aby tato otázka byla bezpodmínečně projednána s občany. Z tohoto důvodu členové rady MNV chodili od domu k domu a mluvili s obyvateli. Výsledek byl takový, že naprostá většina, až na několik málo občanů, se vyslovila pro sloučení.

Návrh na sloučení, neboli připojení Sobkovic k Jablonnému byl projednán a schválen dne 19. února 1976 na plenárním zasedání MNV Sobkovic. Rovněž byl návrh projednán dne 30. března 1976 na plenárním zasedání Městského národního výboru v Jablonném nad Orlicí. Také toto zasedání MěNV vyslovilo souhlas pro navrhované sloučení. Rada Okresního národního výboru v Ústí nad Orlicí schválila dne 22. dubna 1976 sloučení obce Sobkovice s městem Jablonné nad Orlicí s platností od 1. května 1976.

Poslední plenární zasedání MNV Sobkovice se konalo dne 23. dubna 1976 za účasti místopředsedkyně ONV Šimůnkové, která na závěr poděkovala všem poslancům a funkcionářům za dosavadní obětavou práci ve prospěch občanů, obce a celé naší společnosti. Předsedovi MNV Jaroslavu Suchomelovi a tajemníkovi Františku Kaškovi předala jménem rady ONV upomínkové dárky. Ostatní poslanci MNV byli zváni, aby se i po sloučení, až do nových voleb, účastnili schůzí jak rady, tak plenárních zasedání MěNV v Jablonném.

Celý průběh projednávání návrhu na připojení Sobkovic k Jablonnému probíhal mezi občany bez většího zájmu, bez vzrušení, bez diskuzí i bez velké publicity. Je pravda, že jednotlivci měli obavy o další osud Sobkovic, že ztratí na významu, že snad zmizí z mapy apod. Rozhodných odpůrců však nebylo. Podobný osud slučování, tzv. integrace, zasáhl v této době větší počet malých obcí na okrese Ústí nad Orlicí.

Organizátorem dalšího života v obci bude **muset být občanský výbor**. Dne 26. května 1976 konala se v sále hostince Jednoty čp. 45 „U Lípy svobody“ veřejná schůze, kde vystoupil předseda MěNV Josef Zářecký a byla provedena volba občanského výboru (OV). Schůze se zúčastnilo pouze 25 osob, důvodem bylo snad vypnutí el. proudu. Schůze se účastnili zástupci OV KSČ, MěNV, MěV KSČ. Na návrh organizace KSČ a MěNV byl pro obvod Sobkovice zvolen první občanský výbor za jednotlivé složky NF: Za KSČ – Jaroslav Suchomel čp. 14 a Vlasta Marešová, za ČČK – Marie Filipová čp. 87 a Ludmila Gregušová čp. 27, za SČSP – Jiří Suchomel čp. 41, za ČSPO – Miroslav Stejskal čp. 12, za Svaz družstevních rolníků – Jaroslav Fišer čp. 34, za Sokol – Josef Trejtnar čp. 13, za Svaz zahrádkářů – František Kaška čp. 1. Zvolený sobkovický občanský výbor při MěNV v Jablonném je označen jako občanský výbor č. 3. Na ustavující schůzi byl zvolen jeho předsedou Jaroslav Suchomel čp. 14, místopředsedou Jiří Suchomel čp. 41 a tajemníkem František Kaška čp. 1.

Občanský výbor je prostředníkem mezi sobkovickými občany a MěNV. Schůze se konají 1x za měsíc. OV nerozhoduje, pouze doporučuje, navrhuje některá opatření týkající se např. životního prostředí. Pro přímý styk občanů s MěNV jsou určeny úřední hodiny v Sobkovicích 1x za týden v odpoledních hodinách.

Ve dnech 22. A 23. listopadu 1976 se konaly v celé ČSSR všeobecné volby do všech zastupitelských orgánů a poprvé v historii obce se nevolilo v Sobkovicích do samostatného zastupitelského orgánu, volilo se v budově bývalého MNV. V důsledku sloučení Sobkovic s Jablonným se volila jednotná společná třicetiletá **kandidátka do MěNV Jablonné nad Orlicí** a za Sobkovice byli zvoleni:

Vladimír Beneš čp. 74, nástrojař OEZ, stáří 34 let

Božena Filková čp. 108, dělnice OEZ, stáří 51 roků

Rudolf Fogl čp. 59, vedoucí střediska JZD, stáří 33 roků

Volbě předcházela veřejná schůze za účasti 70 občanů a všech 30 kandidátů na poslance MěNV, ONV i KNV, kde byli občanům jednotlivě představeni. Před konáním voleb navštívil všechny občany agitační kolektiv, který je seznámil s volebním programem a pozval k volbám. Před zahájením voleb hrála první

den před volební místností dechovka z Jablonného. Voleb se zúčastnilo všech 191 zapsaných voličů, kteří volili většinou manifestačně a všichni hlasovali pro kandidáty NF. První veřejné plenární zasedání nově zvoleného MěNV se konalo 19. listopadu 1976 v kulturním domě (sokolovně) v Jablonném a předsedou MěNV byl zvolen opět Josef Zárecký a tajemníkem Václav Štoviček, oba z Jablonného. Končícím poslancům byla předána čestná uznání a upomínkové dárky. Ze Sobkovic se zasedání zúčastnili nově zvolení poslanci i členové občanského výboru.

V tomto roce organizoval ještě MNV ve spolupráci s dalšími organizacemi oslavy **některých výročí** a besedy, například: 7. března 1976 oslavu Mezinárodního dne žen (MDŽ) s vystoupením žáků místní školy, kterého se zúčastnilo 100 občanů a na závěr promítnut film „Divá Bára“. Dne 1. února 1976 ve spolupráci se Sdružením rodičů a přátel školy (SRPŠ) dětský karneval, 11. června ve spolupráci z SČSP Leninův večer s besedou s účastníky Vlaku družby, dne 12. listopadu ve spolupráci se SČSP oslavu 59. výročí VŘSR za účasti 40 občanů a kulturní vložkou žáků místní školy. Dne 25. února 1976 uspořádala pobočka SČSP přednášku ke Dni sovětské armády na téma „Cesta bojů čs. armádního sboru ve druhé světové válce“, kterou přednesl její přímý účastník pplk. Kačírek z vojenského útvaru na Adamově kopci u Mladkova. Dne 3. listopadu uspořádala organizace ČČK přednášku lékaře na téma Nemoci žaludku a žlučníku.

Dne 21. listopadu 1976 uspořádal Sbor pro občanské záležitosti besedu s důchodci. V bohatém programu vystoupili žáci mateřské školy, k přítomným promluvil Oldřich Junek z Jablonného, bývalý pracovník důchodového a sociálního odboru ONV a podal vysvětlení k některým zákonům a dotazům. Jménem MěNV pozdravil přítomné tajemník Václav Štoviček a poděkoval za vykonanou práci. Nakonec bylo podáno občerstvení a k tanci zahrála hudba z Jamného. Jako náhradu za tradiční hasičský ples, uspořádal ČSPO dne 21. února 1976 Společenský večer, který jej finančně zcela nahradil. Také pouťová taneční zábava, konaná 3. července 1976 byla hojně navštívena mladými lidmi.

Zemědělství v Sobkovicích v letech 1960 – 1975:

V měsíci únoru 1961 došlo ke změně ve funkci předsedy MNV Sobkovic. Kdy na doporučení OV KSČ byl uvolněn ze zaměstnání v OEZ Sobkovic dosavadní **předseda MNV Jiří Suchomel čp. 41** a vyslán jako kádrová rezerva do JZD Sobkovic. Zároveň nastoupil jako předseda MNV Sobkovic, člen rady MNV, Václav Beneš čp. 74. Jiří Suchomel nastoupil do funkce předsedy JZD nedobrovolně, byl si vědom jaká odpovědnost, obtíže a překážky ho čekají, pouze na přání stávajícího předsedy JZD Josefa Faltuse z čp. 3 a některých dalších družstevníků, kteří to s družstvem mysleli dobře, se rozhodl, že do družstva nastoupí. Původně si myslel, že bude uvolněn do družstva na dobu

Jiří Suchomel z čp. 41, předseda JZD Sobkovic v letech 1961 – 1973

Současný pohled na kravín a zemědělské středisko JZD Sobkovic

1 roku, ovšem v družstvu již zůstal a zpět do zaměstnání v O EZ se nevrátil. Proti jeho jmenování bylo ze strany družstevníků i dost námitek

Dne 25. února 1961 byl na první výroční členské schůzi v místním hostinci zvolen za účasti 52 členů družstva Jiří Suchomel předsedou JZD Sobkovice. Místopředsedou byl zvolen dosavadní předseda Josef Faltus.

Soukromě hospodařící zemědělci v té době byli v Sobkovicích: Fogl čp. 15, Faltus čp. 24, Janko čp. 89, Lesák čp. 90, Simon čp. 70 a Kopecký čp. 62.

Jednou z hlavních činností družstva se stala **stavba kravína** a ostatních souvisejících objektů jako sklad na píci, silážní jáma, močůvková jímka, komunikace. Mimo to se zpracovával projekt na vodovod z prameniště „v Dole“. Práci stále komplikovala nedůvěra lidí v životaschopnost družstva i osobní nesnášlivost. Ke konci roku 1961 mělo družstvo 47 členů. Z toho pracuje 13 mužů a 22 žen. V tomto roce 1961 měla být také dokončena stavba kravína. Ten dokončen nebyl, ale kus práce se udělalo.

Zajímavá je stará **historie užívání luk** pod továrnou až k Neškudlovu mlýnu: Do založení JZD vlastnilo nebo užívalo tyto louky 18 zemědělců. Mimo to byly ještě dvě louky společné, nazývané jedna „Společná“ a druhá „Obec“, které sdružovaly dalších 20 – 25 dílů. Tyto dvě uvedené louky se již odedávna, při jejich utvoření při parcelaci Vychytilova statku čp. 67, ještě za Rakouska, sklízely společně. Společně se sekly, společně se sušily a rozdělování usušeného sena se provádělo losováním. To proto, že seno nebylo všude stejné kvality. Před losováním se seno složilo do přibližně stejných kup, každý podílník louky, podle toho kolik měl vlastnických dílů, vložil do zástěry některé ženy, která měla provést losování, jeden neb více svých losů – bývaly to obvykle svázané kapesníky, zástěry neb jiné předměty – a tato žena je pak rozhazovala na jednotlivé kupy sena. Tím bylo seno rozděleno, někdy spravedlivě, jindy méně, aby byli všichni spokojeni.

Po špatných zkušenostech s výmlatem na pozemku Josefa Fogla, bylo vybudováno **nové výmlatové středisko** v místech budoucího kravína, kde byl později postaven skladovák. Pro krytí mlátičky byl postaven přístřešek, kde se vešlo i několik fůr pokoseného obilí. Dalo se tak sekat i před deštěm. Mlátilo se i dlouho do noci, většinou brigádnicky.

Členky JZD z horního konce Sobkovic.

Zleva: Anežka Foglová, Zdeňka Krejsová, Božena Suchomelová, v pozadí Františka Richtrová, Marie Šulcová, Anna Benešová, na voze Zdeněk Krejsa, v pozadí Václav Beneš

V roce 1962 bylo vynaloženo mnoho úsilí, aby **svod dobytka** do nového kravína mohl být proveden do doby nástupu zelené píce. V červnu již byla stavba tak dalece dokončena, že mohlo být provedeno společné ustájení družstevního dobytka, dosud ustájeného u zemědělců. Dne 23. června 1962 tak došlo k dalšímu důležitému kroku. I když nemohl být společně ustájen všechn družstevní dobytek, přednost dostaly dojnice. Většina mladého dobytka zůstala ještě u záhumenkářů. Také se objevily útoky proti kravínu a nastaly potíže s obsazováním obsluhy. První obsluhu kravína nakonec tvořily: Růžena Kosková čp. 8, Zdenka Krejsová čp. 5, Emílie Trejtnarová st. čp. 13, Emílie Trejtnarová ml. čp. 13, první strážný kravína byl Josef Krejsa čp. 5, první noční hlídač Josef Netušil čp. 64. Tyto pracovníci pracovali jak na ranní, tak na odpolední směnu. V listopadu se podařilo sestavit druhou směnu s pracovníky: Otýlie Fišerová čp. 34, Božena Suchomelová čp. 14, Jarmila Suchomelová čp. 41, a od nového roku 1963 Blažena Faltusová čp. 107 a Marie Poláčková čp. 93.

Součástí projektu hospodářského střediska byla i **výstavby vodovodu** z Martinovy louky v Dole. Pro nedostatek pracovních sil však k zahájení stavby v roce 1962 ještě nedošlo. V důsledku velkého sucha v létě a na podzim, byl nedostatek vody, a jelikož byl kravín napojen na vodovod s malou vydatností pramene, zásobující také tovární domky, byl kravín hned v prvních dnech po sestájení dobytka bez vody. Nastalo strastiplné období, až do jara příštího roku, kdy musel být každý litr vody, za každého počasí, do kravína dovážen. Byla snaha najít náhradní zdroj vody. Na podzim roku 1963 byla zahájena stavba vodovodu z Vašátkovy a Martinovy louky v Dole. Investorem stavby bylo JZD, stavba byla prováděna dodavatelsky Okresním stavebním podnikem Žamberk. Rozpočet činil 220.000 Kčs a stavba měla být provedena do konce roku 1963. To se však nepovedlo, vodovod byl dokončen až v roce 1965. Celkový náklad na stavbu činil 184.189 Kčs, státní subvence činila 106.000 Kčs. Napojením tohoto vodovodu na stávající vodovodní síť se podstatně zlepšilo zásobování vodou ve vesnici, až na spodní část, kde vodovod není.

Družstvo mělo problémy i s nedostatečným skladovacím prostorem pro obilí, brambory, hnojiva apod. Většina obilí se skladovala v bývalém Neškudlově mlýně v Jamném. Z části stodoly u Vašátků čp. 34 byla zřízena provizorní sýpka, sklizené makovice po dobu sušení se až do výmlatu skladují v prázdné školní třídě, brambory se skladují ve 14 sklepích záhumenkářů, umělá hnojiva ve 3 záhumenkářských stodolách.

Skladovák byl pokryt eternitovou krytinou, která se však ukázala jako nevhodná a byla v jarních měsících 1963 **vyměněna za plechovou**. Finanční náklad byl uhrazen ze státních prostředků jako havarijní akce. Také musela být přezděna v tomto roce zeď jižního štítu skladu píce, která se po uskladnění sena značně vyboulila, a hrozilo její zřícení. Do nové stěny byly při tom zabudovány ventilátory na dosoušení sena. Z dalších stavebních akcí byly v tomto roce dokončeny silážní jáma, a byla rozšířena provizorní bouda výmlatového střediska, kde se mimo výmlat obilí prováděl i výmlat lnu a byly skladovány plevy.

Dne 9. března 1963 se konala 3. výroční členská schůze JZD za účasti 55 členů a 26 hostů. Předseda Jiří Suchomel přednesl hlavní referát, kde konstatoval splnění dodávkových úkolů (splněno bylo vše, kromě vajec). V roce 1963 byly zakoupeny nové mechanizační prostředky nakladač hnoje a rozmetadlo. V červenci také došlo ke **zrušení chovu slepic** v drůbežárně pod Koskovou skalkou. Chov byl nerentabilní.

V roce 1963 se **začíná mluvit o slučování JZD**. Bylo již sloučeno JZD Studené a JZD Nekoř, z ONV přišel návrh i na sloučení JZD Sobkovice a JZD Mistrovice. Zatím se nic neprojednávalo. Řada JZD vůbec neprospívá, a tak stát řeší jejich špatnou výrobní a finanční situaci zrušením družstva a převedením jejich činnosti na formu státních statků. Na Hradecku byla všechna JZD od Těchonína po Červenou Vodu zrušená, převedená na státní statek a vložena tak jako břímě na bedra státu. Z těchto JZD byly utvořeny 2 podniky: státní statek Mladkov a státní statek Králíky.

Dne 7. března 1964 se konala další výroční členská schůze JZD za účasti 44 členů a 30 hostů z různých orgánů, při které bylo zvoleno **nové představenstvo družstva**:

Jiří Suchomel čp. 41, předseda, Josef Faltus čp. 6, agronom, Jaroslav Fišer čp. 34, zootechnik, Pitzman, zaměstnanec z Dolní Moravy, účetní, Bedřich Faltus čp. 107, mechanizátor při zaměstnání, Blažena Faltusová čp. 107, pokladní, Bohumil Šulc čp. 9, skladník.

Revizní komise: Josef Krejsa čp. 5, Josef Trejtnar čp. 13, Václav Filip čp. 87, Marie Poláčková čp. 93, Ludmila Faltusová čp. 39

Všechny úkoly družstva byly splněny, plánovaná výše PJ – 16 Kčs, byla překročena a dosáhla výše 20 Kčs a to bez naturálií a premií. JZD chová 146 ks skotu z toho 65 krav, 90 prasat, 4 koně. Záhumenky

27 ks krav. Denní dojivost 6,63 litru. V budoucnu se počítá se sloučením JZD Sobkovice a JZD Nekoř. V roce 1965 se poprvé v historii objevil na polích v Sobkovicích **obilní kombajn**. Byl to typ SK 4 z JZD Nekoř.

V listopadu 1964 došlo ke sválení přijetí za člena JZD dosud soukromě hospodařícího Karla Janka čp. 89, čímž přibýlo do družstva dalších 9, 93 ha zemědělské půdy. V roce 1965 v obci dosud **soukromě hospodařící následující zemědělci**: Vincenc Faltus čp. 24, Alois Lesák čp. 90, Božena Kopecká čp. 62, Pius Fischer čp. 67 a Ladislav Fogl čp. 15. Většina těchto zemědělců má problémy s plněním vysokých dodávek, určených státem jako trest za soukromé hospodaření.

Další ukázka, jak státní moc dokázala znepríjemňovat život soukromým hospodářům, je **případ rodiny Foglovy čp. 15**: V rámci scelování družstevních pozemků v roce 1959 byly Ladislavu Foglovi odebrány jeho pozemky a vykázány mu jiné, na okraji sobkovického katastru, které nebyly jeho vlastnictvím, a na části kterých odmítl Fogl hospodařit. Poněvadž na nich 2 roky nehospodařil, ležely ladem, hospodařil jen na jeho vlastních, mohl proti němu MNV Sobkovice, po souhlase ONV, zakročit podle zákona 50/1955. Bylo rozhodnuto, že veškerá půda, kterou Fogl vlastní, bude přidělena do hospodářského užívání JZD, včetně živého i mrtvého inventáře. Tímto opatřením byla dána do užívání JZD jeho zemědělská půda, veškerý dobytek, část sklizně obilí a pro provozní účely Foglova stodola. Výměr byl dán s platností na 7 roků. Ladislav Fogl a dva synové nastoupili do zaměstnání v průmyslu. Tento postup se stal předmětem kritiky jak ze strany družstevníků, tak i ostatních obyvatel. A to se ještě jednalo o mírnější postih. V některých okolních vesnicích byli lidé v zemědělství, kteří se stavěli na odpor k zakládání JZD, likvidování vězňem, zabíráním majetků i násilným vystěhováním rodin do zpusťoveného pohraničí, bez možnosti návratu.

V roce 1966 dokončilo družstvo **výstavbu sklepa** v prostoru mezi skladem píce a kravínem. S výstavbou získalo současně prostor pro rozšíření přípravný a skládky krmiv a zřízení sociálního zařízení pro obsluhující personál kravína, které bylo rovněž v tomto roce vybudováno. JZD také zahájilo v tomto roce výstavbu nového skladu (kolny), typu Montostav o kapacitě 4.000 m³. Stavba bude zhotovena z betonových dílů (prefabrikátů), které dodá firma Montostav Praha a současně provede montáž. V roce 1966 byla postavena kostra skladu, v roce 1967 byla stavba dokončena.

Dne 25. února 1967 se konala další výroční členská schůze JZD Sobkovice. Hlavní referát přednesl předseda Jiří Suchomel čp. 41, kde zmínil ekonomii hospodaření. Družstvo má 38 stálých členů a hospodaří na 180 ha zemědělské půdy. Kladně byla hodnocena práce mladých pracovníků, kritizována práce komisi. Ve volbách **byli zvoleni následující funkcionáři** družstva: Jiří Suchomel čp. 41, předseda JZD, Jaroslav Fišer čp. 34, místopředseda, Josef Faltus čp. 6, agronom, Jaroslav Fišer čp. 34, zootechnik, Rudolf Fogl ml. čp. 2, mechanizátor, Krejsová Věra čp. 41, účetní, Bohumil Šulc čp. 9, skladník, Blažena Faltusová čp. 107, pokladník.

V roce 1967 dochází v družstvu k zavedení **pevné peněžní odměny**, kdy zaniká odměňování podle pracovních jednotek (PJ) a družstevníci pracují podle výkonových a kapacitních norem. Odpadá tak zálohové (cca 50 %) vyplácení odměn během roku a doplatky podle hospodářského výsledku na konci roku. Již od roku 1966 je kladen důraz na uplatňování směrnic k zdokonalení řízení zemědělské výroby. Tato nová soustava má zvýšit zájem o efektivitu výroby a rentabilitu celého národního hospodářství, poněvadž výsledky ekonomiky státu jsou špatné a neodpovídají halasně vyhlášenému vítězství socialismu nad kapitalizmem.

Družstva byla rozdělena na různé typy pěstitelských oblastí a podle přírodních podmínek a náročnosti prací jim byly vypláceny tzv. diferenciacní příplatky a upravovány daně. Družstva se špatnými podmínkami dostaly vyšší příplatky a nižší daně, družstva s dobrými podmínkami naopak. Opatření se netýkalo soukromě hospodařících zemědělců. Za rok 1967 obdrželo JZD Sobkovice na diferenciacních příplatcích 38.606 Kčs.

Další výhodou pro hospodaření družstev mělo být jejich slučování do velkých celků se zaměřením na velkovýrobu a specializaci. V roce 1967 tak vznikl návrh na uskupení družstev JZD Nekoř + Studené + Šedivec + Sobkovice. JZD Šedivec sloučení schválilo, JZD Nekoř pro sloučení se Sobkovicemi není, pro horší přírodní podmínky Sobkovic. Chybí rozhodnutí Sobkovic. O návrhu na sloučení bylo hlasováno na členské schůzi dne 9. dubna 1968, a poněvadž výsledek hlasování byl 11 : 11, sloučení nebylo schváleno.

Dne 10. prosince 1968 byla v JZD Sobkovice ustavena organizace Místního **Svazu družstevních rolníků**. Členství je individuální, za členy se přihlásilo 30 družstevníků. Do výboru organizace byli zvoleni: Jaroslav Fišer čp. 34, jako předseda, Rudolf Fogl čp. 2, Rudolf Fogl čp. 59, Josef Poláček čp. 93 a Anna Netušilová čp. 64.

Na výroční členské schůzi 15. února 1969 byl oznámen čistý zisk za minulý rok 129. 395 Kčs, průměrný roční výdělek 1 pracovníka 13.210 Kčs, z toho v rostlinné výrobě 5.440 Kčs, v živočišné 13.809 Kčs.

Dne 8. února 1970 se konala 10. jubilejní výroční členská schůze. Rozbor hospodaření za posledních 10 let podal předseda Jiří Suchomel, zúčastnilo se 43 družstevníků a 29 hostů. Poctivá práce všech se promítla i do dobrých hospodářských výsledků.

Na výroční členské schůzi dne 23. února 1971 bylo zvoleno **nové představenstvo JZD**: Amálie Faltusová čp. 6, Rudolf Fogl čp. 59, Jaroslav Fišer čp. 34, Václav Simon čp. 70, Jiří Suchomel čp. 41, Emílie Trejtnarová čp. 13.

Předsedou JZD zvolen opět Jiří Suchomel, místopředsedou Jaroslav Fišer.

V tomto roce 1971 byl v JZD **zrušen výkrm prasat** a družstvo se stalo členem společného družstevního Podniku na výkrm prasat v Žamberku s investičním vkladem 50.000 Kčs a provozním podílem 20.000 Kčs, což reprezentuje účast na ročním podílu vepřového masa 100 q. V roce 1971 bylo ustaveno Oblastní kooperační sdružení JZD se sídlem v Žamberku, jehož je členem i JZD Sobkovice.

*Z výroční členské schůze
v roce 1967:*

Mladí družstevníci.

*Vlevo: Božena Filková čp. 108,
Josef Mihulka čp. 102,
Jiří Suchomel čp. 14.*

*Vpravo: manželé Foglovi čp.
59, Pavel Netušil čp. 64,
Zdeněk Krejsa čp. 5*

Zájezd členů JZD v roce 1968:

*Zleva: Pavel Netušil čp. 64,
Jaroslav Fišer čp. 34,
Zdeněk Krejsa čp. 5,
Jiří Suchomel čp. 14,
Miroslav Fogl čp. 2*

V roce 1972 uvádí kronika počet členů družstva 61, z toho 12 důchodců a stálých pracovníků 41. Průměrný měsíční výdělek pracovníka 1.560 Kčs, což odpovídá průměrné hodinové mzdě 8,70 Kčs. a celkový zisk z hospodaření činí 479.000 Kčs. K tomu kronika uvádí pro JZD Sobkovice v roce 1972 státní podporu 419.776 Kčs. Stát je nucen řadu družstev finančně podporovat, aby udržely jak ekonomiku hospodaření, tak i chuť lidí pracovat v JZD. Jiná cesta již neexistuje, socializace byla dokončena, ale státní pokladna je jen jedna.

Z výroční členské schůze JZD v roce 1972.

Zleva: Anežka Foglová čp. 2, Františka Filipová čp. 98, Anna Faltusová čp. 3, Emílie Trejtnarová čp. 13, Zdenka Krejsová čp. 5, Františka Stejskalová čp. 12

Ve spolupráci s Oblastní meliorační správou provedlo JZD **odvodnění zamokřené** louky pod továrnou otevřeným kanálem. Náklad 190.000 Kčs byl plně uhrazen státní subvencí. Práce provedlo Okresní zemědělské stavební sdružení Lanškroun.

V roce 1972 dokončilo JZD **stavbu provozní budovy**, ve které jsou garáže, sklep, dílna, kancelář, sýpka a sociální zařízení. Celkový náklad na stavbu činil 560.000 Kčs a byl financován z vlastních prostředků družstva. Na jaře 1973 byl přestěhován inventář z kanceláře JZD v bývalé sběrně mléka čp. 48, do nových prostor provozní budovy.

V obci dosud **soukromě hospodaří zemědělci** Vincenc Faltus čp. 24 na výměře 9,95 ha (tento Vincenc Faltus tragicky zahynul při manipulaci s traktorem 3.8.1973), Alois Lesák čp. 90 na výměře 5 ha, František Keprta čp. 37 na výměře 2 ha a Pius Fischer čp. 67 na výměře 1,5 ha.

V roce 1973 chová družstvo následující dobytek: cca 100 krav v kravíně, 10 mladých krav v čp. 34, 20 – 25 mladého dobytka v čp. 70, po 4 – 5 ks prasnic v čp. 6 a 13 (výkrm prasat byl zrušen 1971), 1 pár koní v čp. 89, 1 pár koní v čp. 93. Jiné zvířectvo není. Poněvadž družstevníci již nadále nechtějí družstevní dobytek ve svých stájích, rozhodlo JZD o přístavbě stávajícího kravína pro kapacitu 30 – 35 ks. Ihned byla vypracována dokumentace a přístavba zahájena. Do konce roku 1973 byla provedena hrubá stavba v hodnotě 1 mil. Kčs. Celá stavba pro 40 ks dobytka byla dokončena v roce 1974

Z vyšších míst je kladen důraz na vytváření vyšších územních celků, slučování, **kooperační spolupráci družstev** a JZD Sobkovice jako člen Oblastního zemědělského kooperačního seskupení v Žamberku využívá této možnosti spolupráce. Poněvadž samo finančně nedosáhne na veškerou potřebnou mechanizaci, spolupracuje v seskupení, které tvoří JZD Jamné, Bystřec, Verměřovice, Mistrovice, Orlice, Nekoř a Sobkovice. V různých situacích a fázích výroby i sklizně se tato spolupráce osvědčila.

V roce 1973 se opět vážně mluví o sloučení JZD Sobkovice a JZD Vítkovice se sídlem v Nekoři. Název JZD Vítkovice převzalo JZD Nekoř jako vděk za patronátní pomoc Vítkovických železáren, zprostředkovanou tehdejším ministrem těžkého strojírenství, nekořským rodákem ing. Miroslavem Šmokem. Dne 24. října 1973 projednalo představenstvo JZD Sobkovice na doporučení Okresní zemědělské správy (OZS) **sloučení JZD Sobkovice a JZD Vítkovice**. Po diskuzi bylo přijato usnesení doporučit členské schůzi, aby návrh na sloučení přijala. Členská schůze se konala 15. listopadu 1973. Po vystoupení funkcionářů a diskuzi byl návrh na sloučení družstev přijat poměrem 34 pro návrh, 1 se zdržel. Sloučení bylo schváleno **s účinností od 1. ledna 1974**. Koncem roku 1973 zanikají také JZD Mistrovice, Verměřovice a Orlice a slučují se pod název „Podorlicko“.

Tímto datem končí samostatná činnost JZD Sobkovice, trvající 14 let. Za tuto dobu bylo vydáno mnoho úsilí, ale i dohadování a třeba dílčích neúspěchů, ale dosaženo bylo také řady úspěchů a podmínky a výsledky roku 1959 a 1973 jsou nesrovnatelné a bylo by špatně, kdyby to bylo jinak. Vývoj se zastavit nedá. Po dobu 13 let stál v čele JZD místní rodák Jiří Suchomel z čp. 41. Poslední výroční členská schůze se konala 1. února 1974.

Po sloučení s JZD Vítkovice bylo v **Sobkovicích zřízeno středisko** (farma), jehož vedením byl pověřen Rudolf Fogl čp. 59, bývalý mechanizátor JZD Sobkovice. Vedoucím živočišné výroby v Sobkovicích byl pověřen Jaroslav Fišer čp. 34, bývalý zootechnik, oba jsou členy představenstva JZD Vítkovice. Sloučení se projevilo větším využíváním mechanizace a také se poprvé v Sobkovicích místo sušení píce provádělo senážování píce do dvou silážních žlabů.

Zaměření zemědělské výroby je v Sobkovicích řízeno v souladu s plánováním výroby sloučeného JZD Vítkovice. Převážná část svahovitých ploch, které byly dříve obdělávány jako pole, je zatravněna, osevní plochy obilí jsou nižší než dříve, je plně využívána dostupná mechanizace. Veškeré plochy obilí jsou sklizeny kombajny, dříve používané mlátičky na obilí nejsou již vůbec v provozu. Sklizeň zelené i suché píce se provádí samosběracími vozy Horal. Skoro celá plocha lnu byla vytrhána kombajnem, pouze sklizeň brambor není ještě plně mechanizována a provádí se za pomoci brigádníků. Stálých pracovníků je v družstvu málo, v kravíně je to vedoucí stáje, 8 dojiček, které se střídají na směny a noční hlídač. V rostlinné výrobě jsou trvale činné 3 ženy, 1 kočí a ostatní jsou jen důchodkyně. V mechanizačním středisku jsou 4 traktoristé a 2 opraváři v dílně. Vedoucím střediska je Rudolf Fogl čp. 59. Ostatní muži, co v družstvu pracují, jsou důchodci. V družstvu jsou 3 koně, kteří nejsou při současné mechanizaci ani vytížení.

Věra Krejsová z čp. 40, místostarostka a spolupracovnice při tvorbě knihy „Sobkovice“

*Výroční členská schůze JZD Vítkovice, Nekoř kolem roku 1980:
Vpravo členky JZD ze Sobkovic:
Benešová čp. 74, Suchomelová čp. 14,
Suchomelová čp. 41*

Také v kravíně byla ods traněna dlouholetá těžká práce žen, kdy původní hnojná drážka na vyvážení hnoje na hnojiště byla demontována a nahrazena oběžným shrnovačem hnoje na elektrický pohon a vrstvičem hnoje na hnojišti. Středová krmná chodba v kravíně byla vyvýšena do úrovně žlabů.

Jediným **soukromě hospodařícím zemědělcem** v obci je v roce 1975 Alois Lesák čp. 90. Svoji půdu většinou předal do bezplatného užívání státu a sám si ponechal asi 1 ha. V žádném případě se nechce stát členem JZD. Půdu tak bude obhospodařovat JZD Vítkovice. Družstevníci tento postup kritizují, poněvadž veškerý živý i mrtvý inventář si on může ponechat a naložit s ním jak chce, zatímco oni museli inventář sdružit do společného hospodaření. Doba je však již také trochu jiná.

Kolektiv dojiček a stájný z kravína JZD Sobkovice v roce 1982.

Zleva vzadu: Josef Faltus, stájný z čp. 6, Ludmila Foglová čp. 57, Irena Marešová čp. 102. Zleva vpředu: Božena Tauchmanová čp. 114, Marie Faltusová čp. 6, Libuše Harudová čp.61, Otílie Fišerová čp. 34, Ludmila Krejsová čp. 5, Amálie Faltusová čp. 6

Škola v Sobkovicích v létech 1960 – 1977:

Ve školním roce 1959/ 1960 navštěvovalo sobkovickou jednotřídní školu pouze 20 žáků (12 chlapců, 8 dívek), rozdělených do 5 oddělení. Ředitelkou a učitelkou školy zůstává Emílie Vyčítalová, uklízečkou je Věra Šafářová. Již několik roků jsou opět používány starší učebnice, s omezením učiva na předepsané. **Pionýrskou organizaci** (PO) navštěvuje 6 žáků pod vedením Věry Faltusové. Následující školní rok zahájilo výuku na místní škole 17 žáků. Školní kronika upozorňuje, že v tomto roce 1960 socialismus v naší zemi zvítězil. Všichni žáci dostávají učebnice zdarma. Poněvadž do PO se přihlásilo 5 žáků, všichni chlapci, snažila se ředitelka školy získat za vedoucího Bohuslava Stejskala ze Sobkovic, což se podařilo. Výsledky však nebyly uspokojivé. V září 1960 se podařilo dokončit **výměnu oken** v chodbě a celá škola byla potom vymalována. V červnu 1961 byl v budově školy, po zřízení přepážky, otevřen **dětský útulek** se stravovnou, stravuje se 7 žáků. Ve školním roce 1961/ 1962 navštěvuje školu 14 žáků v 5 postupných ročnících. Organizaci PO a Jiskry vede Eva Ringlová z OEZ Sobkovice, účastní se 11 žáků. Ve školním roce 1964/ 1965 se nepodařilo sehnat žádného vedoucího PO ani Jisker i když by zájem o práci v PO byl. Stejně to bylo i v roce následujícím. Od školního roku 1965/ 1966 se v Sobkovicích **vyučuje pouze do 4. postupného ročníku** a 5. ročník dojíždí denně autobusem do Jablonného nad Orlicí.

Tak jako v minulých létech i v těchto pořádá škola oslavy politických výročí a besedy sbírají se odpadové suroviny a léčivé byliny, konají se pravidelné lékařské prohlídky dětí, škola odebírá různé dětské a politické časopisy, každý rok jsou pořádány zájezdy dětí a výlety na zajímavá nebo památná místa. Počty žáků se pohybují stále pod hranicí 20.

Od začátku února 1967 byly i na školách zavedeny **volné soboty** V tomto roce také došlo k **výměně odpadních žlabů a omítnutí** školy. Zajištěním prací byl pověřen tajemník MNV Josef Faltus čp. 117, práce

provedli zedníci Josef Richter čp. 10 a Václav Petřík. Práce skončily v červenci a náklad činil 28.000 Kčs. Pro školní rok 1968/ 1969 nebyl pro nedostatek místa přijat ze Sobkovic do Jablonného 5. postupný ročník, takže opět zůstává na místní škole. Školní kronika konstatuje, že v tomto roce bylo jen spoře vzpomenuo různých významných výročí. Zřejmě vliv politických událostí roku 1968. V dalším roce jsou již opět tato výročí ve velkém počtu školou vzpomínána. Ve školním roce 1969/ 1970 zastává funkci ředitelky školy nadále Emílie Vyčítalová a i v dalších letech zůstává v sobkovické škole **5. postupný ročník**.

Ve školním roce 1971/ 1972 odešla do důchodu dosavadní ředitelka Emílie Vyčítalová a na její místo nastoupil Josef Urban, dosavadní ředitel školy v Mladkově. Škola je v roce 1971 **jednotřídní, má 5 oddělení** (postupných ročníků) a navštěvuje ji 18 žáků (9 dívek, 9 chlapců). Ve školním roce 1972/ 1973 byla nově ustavena pionýrská organizace, do které se přihlásilo 14 žáků, tj. 100 % žáků pionýrského věku. Vedoucí dělá Hana Stejskalová, učitelka mateřské školy. Šátkování dětí se uskutečnilo na výročí Únorových událostí, v únoru 1973. K únorovým událostem také vysílal čs. rozhlas pásmo Z dopisů dětí, kde byl čten také dopis našeho žáka Václava Netušila na téma „Co se u nás změnilo za posledních 20 let“. Při škole pracuje kulturně – recitační kroužek Radost, který vystupuje při různých oslavách a schůzích. V roce 1973 byla provedena **výměna dveří na dolní chodbě**, začalo se s oplocením kolem školy a byla provedena **výstavba dřevníku**. Ve školním roce 1974 odešla na mateřskou dovolenou vedoucí PO Hana Stejskalová a na její místo nastoupila Irena Marešová. Činnost oddílu se projevuje po stránce sportovní, kulturní i turistické. Při škole také pracují kroužky: zdravotnický, pěvecko – recitační a dramatický. Od května 1975 také nastává změna školnice, kdy za Marii Faltusovou nastupuje paní Alena Špačková. V červnu 1975 začala **generální oprava** budovy základní školy. Při škole pracuje také Sdružení rodičů a přátel školy (SRPŠ), které pomáhá po stránce materiální i organizační. Vedoucí je paní Vlasta Marešová. V roce 1975 je zvolena předsedkyní výboru SRPŠ paní Jana Trejtnarová. V roce 1976 byla dokončena generální oprava školy, provedena nová elektroinstalace a zřízeno ústřední topení. Na práci se podílely i rodiče dětí. Ve školním roce 1975/ 1976 navštěvuje místní školu 19 žáků, do Jablonného dojíždí 14 žáků. K vyučování římsko – katolického náboženství je přihlášeno 7 žáků, vyučuje duchovní správce z Nekoře P. Josef Vyprachtický. Při základní škole je umístěna také **mateřská škola** s počtem cca 20 – 22 dětí, vedoucí je Hana Moravcová z Jamného. Všechny děti se stravují ve školní jídelně v přízemí budovy.

Dne 30. června 1977 **byla škola uzavřena** a žáci budou od školního roku 1977/1978 dojíždět do školy v Jablonném nad Orlicí, kde byla 1. září 1977 otevřena nová, osmnáctitřídní škola. Důvodem, uváděným

Učitelka Emílie Vyčítalová se svými žáky kolem roku 1960

Emílie Vyčítalová, ředitelka sobkovické školy v letech 1953 - 1971

odborem školství ONV, je malý počet žáků, úspora provozních nákladů a to, že na jednotřídních školách s malým počtem žáků, není možné v důsledku zavádění nových školních osnov, aby učitel vyučoval v jedné třídě 5 oddělení od 1. do 5. ročníku. Občané přijali toto rozhodnutí kriticky, hlavně z důvodu bezpečnosti malých dětí při dojíždění do Jablonného a také se domnívali, že škola byla uzavřena z důvodu sloučení obce s Jablonným nad Orlicí. V posledním školním roce navštěvovalo sobkovickou školu celkem 23 žáků.

Po zrušení základní školy zůstává nadále v **provozu mateřská škola**, do které dochází v průměru 20 dětí. Někteří rodiče z Jablonného, kteří pracují v sobkovické továrně, vozí své děti do mateřské školy v Sobkovicích. Ke školce patří i kuchyň. Personál školky tvoří 2 učitelky, kuchařka a uklízečka.

V Československé socialistické republice

Část II. Do politického převratu v roce 1989

Období 80tých let se vyznačovalo trvajícím zaostáváním hospodářské situace státu vůči světu. Nikdo již s budováním socialismu příliš nepočítal, narůstala nespokojenost i apatie obyvatel. V okolních socialistických státech docházelo v té době k jistému uvolňování, včetně SSSR, u nás naopak. Nový sovětský první tajemník KS SSSR Gorbačov se stal nadějí pro lepší budoucnost, avšak s naší situací jsme se museli vypořádat sami v listopadu 1989. Z hlediska dokumentace života v Sobkovicích, nebyla vedena v té době žádná obecní kronika a následující zápisy jsou z větší části pouze vzpomínky pamětníků a výtahy z úředních zápisů jednání zastupitelů města Jablonného nad Orlicí, jehož součástí Sobkovice v té době byly.

Sobkovice v období let 1976 – 1990:

Na základě rozhodnutí plenárního zasedání ONV v Ústí nad Orlicí ze dne 22. dubna 1976, byla s účinností dnem 30. dubna 1976 **sloučena obec Sobkovice s městem** Jablonné nad Orlicí. V době převzetí měly Sobkovice 277 obyvatel, 10 poslanců NV a pětičlennou radu NV. V obci pracovala školská a kulturní komise, finanční, zemědělsko – stavební a komise veřejného pořádku. Ze společenských organizací vykazoval činnost požární sbor, Český červený kříž, TJ Sokol, Svaz čsl. – sovětského přátelství a vesnická organizace KSČ, která má 25 členů. Základní devítiletou školu (1. – 5. ročník) navštěvovalo 25 dětí a také je v obci mateřská škola. S účinností od 30. dubna 1976 odvolalo plenární zasedání z funkce předsedy MNV Jaroslava Suchomela, tajemníka MNV Františka Kašku, zrušilo komise a Sbor pro občanské záležitosti. Současně schválilo koopci poslanců ze Sobkovic do funkce MěNV v Jablonném nad Orlicí, členy pléna do pléna, členy rady do rady a členy příslušných komisí do komisí MěNV.

MěNV uvolnil v roce 1977 ze svého rozpočtu 190.000 Kčs na vybudování pouličního osvětlení v Jablonném – Sobkovicích.

V rámci rušení malých vesnických škol (Orličky, Mistrovice, Jamné) bude od příštího školního roku zrušena i škola v Sobkovicích a uvolní se tak současná školní budova. Na druhé straně je potřeba **řešit prostory pro mateřskou školu**, kterou je možné podle přípisu ONV stavět v akci „Z“. Na výstavbu nové mateřské školy však nejsou pracovní síly, a tak se nabízí možnost přebudování školy v Jablonném – Sobkovicích na dvoutřídní mateřskou školu. Bylo sepsáno rozhodnutí, že po splnění hygienických předpisů bude možné těchto prostorů využít. Dne 17. května byla však městská rada informována, že Tesla ani

Dřevotvar, kteří mají přestavbu mateřské školy provádět, nemohou stavbu převzít pro jiné naléhavé práce a doporučují výstavbu v hodnotě 5 mil. Kčs přesunout na rok 1980.

Dne 21. dubna 1977 konal svoji veřejnou schůzi v zasedací místnosti OV občanský výbor č. 3 (Sobkovic) a na další čtyřleté období byl zvolen stejný OV jako v roce 1976. Schůze OV se konají pravidelně 1x v měsíci a projednává se hlavně plnění volebního programu a občanské záležitosti. Do schůzí dochází také poslanci MěNV.

Sbor pro občanské záležitosti společně s ČČK uspořádal ve dnech 28. – 31. května 1977 ve velké i malé zasedací místnosti OV **výstavu ručních prací** sobkovických občanů. Vystaveno bylo 191 ručních prací a byly to nejen výšivky a úplety, ale i malované obrazy, různé řezbářské a kovodělné výrobky, samorosty a jiné ruční práce. Výstavu navštívilo 300 občanů sobkovických i z okolí, všem se líbila a oceňovali její pěkné uspořádání. Návštěvy se zapisovaly do pamětní knihy Sboru pro občanské záležitosti.

Dne 25. června 1977 se konalo v Sobkovicích v hostinci „U Lípy svobody“ čp. 45 přátelské setkání **rodáků z rodu Faltusových**. Jednalo se o potomky sobkovického Dominika Faltuse, narozeného kolem roku 1840 v čp. 86, jak se u nich v pozdějších létech přezdívalo „u Dominičků“. Tento Dominik Faltus měl 5 synů, kteří potom bydleli: Jan v čp. 86, Rudolf v Jablonném, Dominik v čp. 36 a 107, Mikuláš v čp. 105, Vendelín v čp. 39 a Emanuel v čp. 38. Na setkání se sjelo 98 potomků a jejich rodinných příslušníků. Shledání bylo velmi přátelské a družné, mnozí účastníci se ani neznali a teprve na sjezdu se poznávali. Sjezd Dominikova rodu byl ukončen taneční zábavou až do ranních hodin.

Také zaznamenáváme vzpomínky kronikáře na **konání pouť v Sobkovicích**, jejíž atmosféra je dnes již také nenávratně ztracená. Pouť se konala všude, kde byl kostel, ke jménu jeho zasvěcení, tzn. v Sobkovicích 4. července na svátek sv. Prokopa. Taneční zábavy se konaly v obou hostincích čp. 26 i čp. 45 současně, a to nejen v neděli ale i v pondělí. Na pouť přijížděli „komedianti“, jak se jim říkalo, s vyparáděným kolotočem na ruční otáčení, které jsme obstarávali my, kluci, dále zde byly houpačky malé i velké, střelnice. Doprovodnou hudbu při provozu kolotočů a ostatních atrakcí zajišťoval velký flašinet, kterým obyčejně točil nejstarší komediant. Na pouť také přijížděli kramáři a ve svých krámcích nabízeli různé pamlsky a jiné pouťové zboží. To bylo tehdy radosti, i když peněz bylo málo. Kolotočář nechával někdy děti vozit na kolotoči i za koláče, když neměly peněz. Dnes děti nemají nouzi o peníze, ale spíš starost o to, aby na pouť s kolotočem někdo z „Lunaparku“ vůbec přijel. V roce 1977 byla pouť s kolotočem, ale bez kramářů. Taneční zábavu zorganizoval ČČK.

Dne 26. září 1977 se konala v zasedací místnosti OV **zdravotnická přednáška** bývalého primáře chirurgického oddělení nemocnice v Ústí nad Orlicí MUDr. Karla Helmuta, zaměřená na vznik a prevenci nádorových onemocnění. Byla škoda, že se jí zúčastnilo pouze asi 20 lidí.

Úmrtím majitelů zůstávají v roce 1977 **neobydlené chalupy** čp. 62, 30 a 81, zůstávají však nadále v držením dědiců. Stavení čp. 101 bylo v roce 1975 prodáno pro rekreační účely novému majiteli z Prahy.

Ze strany MěNV v Jablonném a OV v Sobkovicích je zájem, aby **budova čp. 45** byla opravena a nedělala obci ostudu. Jedná se o bývalý hostinec, kde se na počátku 20. století říkalo „u Janků“, za první republiky hostinec „U Lípy svobody“ a „u Volesků“. Od roku 1949 je jeho majitelem Jednota LSD, která zde provozuje od roku 1955 prodejnu smíšeného zboží. **Jednota nemá zájem o opravu** budovy, podle vyjádření jejího vedení nebude do opravy investovat žádné finanční prostředky. Je však ochotná předat budovu MěNV. Podle odborného průzkumu Okresním stavebním podnikem, se odhaduje náklad na opravu budovy na 1,5 – 2 miliony Kč, za což by bylo lepší budovu zbourat a postavit prodejnu novou. Je však otázkou, kdo a k jakému účelu by v tak malé obci budovu využíval. O budovu snad projeví zájem některé průmyslové podniky k rekreačním účelům. Hostinské prostory budovy, jako výčepní místnost, jsou po mnoho roků uzavřeny z důvodu, že není hostinský, a hlavně proto, že by se provoz nevyplácel. Pouze při různých příležitostech jako jsou taneční zábavy 1x – 2x do roka, pohřbech a jiných společenských akcích, jsou otevřeny, a to ve vlastní režii pořadatelů. V přízemí budovy je umístěn obchod Jednoty se smíšeným zbožím, v prvním patře jsou v současné době 3 byty.

Dne 16. května 1978 předložil předseda MěNV radě MěNV některé návrhy na výhled investičních prací na příští 7. pětiletku, který si vyžádal ONV a mezi nimi i **návrh stavby samoobsluhy – potravin** v městské části Sobkovic. V březnu 1980 byl proveden výběr staveniště pro samoobsluhu, který se na-

chází vedle budovy bývalého MNV. Ve stejném měsíci byl podán návrh na vybudování směrného územního plánu, který pro obec Sobkovice dosud neexistoval. Na své schůzi dne 15. června 1982 stanovila rada MěNV pořadí akcí „Z“ pro příští období. Jako první je to stavba prodejny Jednota Sobkovice, na dalších místech je výstavba smuteční síně v Jablonném a výstavba sociálního zařízení v Sobkovicích. Dne 20. dubna 1982 informovala rada MěNV o provedení sond pro stavbu prodejny v Sobkovicích a 20. července byl zpracován projektový úkol. Náklady stavby jsou stanoveny na 750.000 Kčs a výstavba by měla být zahájena v roce 1983.

V roce 1983 bylo vykoupeno 2.058 m² pozemku od manželů Foglových pro stavbu prodejny, která začala začátkem května a koncem roku byla zhotovena hrubá stavba. Během roku 1984 bylo v akci „Z“ odpracováno občany Sobkovic na výstavbě nové samoobsluhy zdarma 1.289 brigádnických hodin. Snaha a elán občanů je patrný i z toho, že prodejna byla dohotovena o 12 měsíců dříve, než předpokládal plán. Hodnota vytvořeného díla činila 714.000 Kčs, při čemž skutečné náklady činily 454.000 Kčs. Vedení Jednoty bylo touto skutečností tak překvapeno, že nemohlo zajistit vedoucího, vybavení prodejny ani zboží na Vánoce. Prodejna tak **byla otevřena až v lednu 1985**. Nová prodejna Jednoty čp. 35, vystavěna občany v akci „Z“ byla opatřena číslem popisným, přeneseným z vyhořelého selského statku.

V klubu požárníků v budově MNV čp. 1 byl zřízen výčep piva, a tím se stala celá budova čp. 45 bývalé prodejny nevyužívaná a rovněž byty zde byly zrušeny.

V květnu v roce 1979 byla zhotovena v městské části Sobkovice **točna pro autobus ČSAD** u n. p. OEZ Sobkovice, v hodnotě 110.000 Kčs. V listopadu potom projednal občanský výbor s Východočeskými elektrárnami v České Třebové stabilizaci napětí a **rekonstrukci elektrické sítě**. Během roku 1982 byla připravena projektová dokumentace pro rekonstrukci sítě v roce 1983. Na schůzi dne 19. června 1984 byla rada MěNV informována, že I. část rekonstrukce elektrické sítě v Sobkovicích je ukončena, včetně zavedení veřejného rozhlasu a úpravy veřejného osvětlení. Rekonstrukce elektrické sítě v Sobkovicích byla dokončena v celé obci v roce 1985. Také bylo provedeno posílení vodovodu v obci, které provedly VČVaK Jablonné nad Orlicí.

V roce 1981 byla v části Sobkovice **vyasfaltována komunikace** v horní části obce od JZD přes Faltusův kopec, v hodnotě 80.000 Kčs.

V létech 1981 až 1983 byl partou nadšenců pod vedením předsedy Jaroslava Lorence a za finanční a materiální pomoci JZD Vítkovice se sídlem v Nekoři, **vybudován lyžařský vlek**. Trasa sjezdovky vedla z pole Ladislava Fogla čp. 16, mezi staveními čp. 63 a 128 až nad les nad Tichou Orlicí. Délka sjezdovky činila 400 m s převýšením 120 m. Byla uměle osvětlená, takže se lyžovalo i večer. Celé zařízení bylo využíváno nejen sobkovickými obyvateli, ale sjížděli se sem lidé z celého okolí. Jízdné bylo pouze symbolické, děti platily za půlden 20 Kčs, dospělí 40 Kčs.

Velkou zásluhu na výstavbě vleku a jeho provozu měl Zdeněk Krejsa z čp. 40 a Karel Klohna z Letohradu. Těm přestal vyhovovat starý vlek, který si vyrobili za pomoci stavebního vrátku, namontovaném na malotraktoru, a tak se s partou kamarádů pustili do práce. Technické zázemí zajišťoval Václav Simon

čp. 70, který dokonce sestrojil v dílně družstva sněhovou rolbu. Když v roce 2004 Zdeněk Krejsa zemřel, staral se o provoz vleku Jiří Faltus čp. 32. Po roce 1989 se pozemky pod sjezdovkou a vlekem vrátily původním vlastníkům a ti je začali rozprodávat pro rekreační účely. V roce 2010 byla konstrukce vleku i veškeré zařízení zlikvidováno sdružením Klas Nekoř.

Lyžařský vlek „Na člupku“, vlastní výroba v Sobkovicích v roce 1980

Pohon lyžařského vleku malotraktorem a stavebním vrátkem

V souvislosti s provozem sjezdovky je možné vzpomenout jednu návštěvu: Jednoho dne se na sjezdovce objevil český filmový, televizní a divadelní režisér, pedagog a zakladatel divadla Jára Cimrmana, **pan Ladislav Smoljak** (1931-2010). Vracel se tehdy ze zájezdu a měl v blízkosti Sobkovic nějakou poruchu na autu. Dostal se tak do Sobkovic a dva dny zde s místními lidmi lyžoval. Okamžitě zapadl do party i se „zápisným“ 1 litr rumu. Zdejší krajinou byl tak unešen, že prohlásil: „Když jsem se ráno (v karavanu) probudil, myslel jsem si, že jsem v nebi“. Ještě dlouho po jeho odjezdu si s ním paní Věra Krejsová z čp. 40 dopisovala.

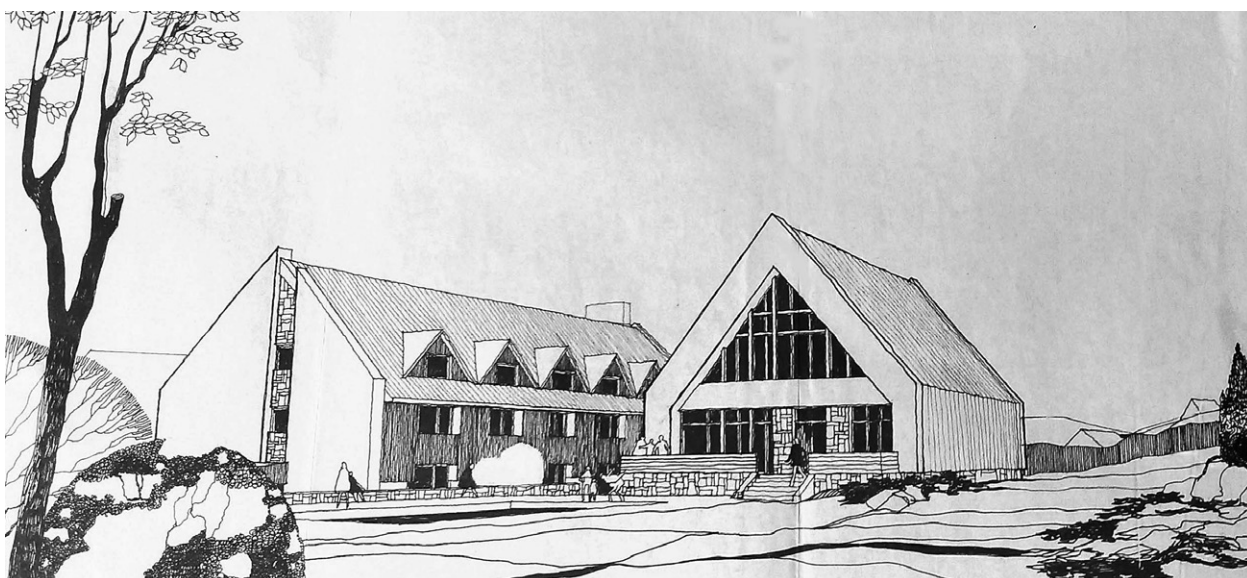
Zápisy MěNV uvádí také přehled tehdejší **členské základy jednotlivých organizací NF** v roce 1982 v Jablonném i Sobkovicích, které pro zajímavost uvádíme: V čele předsednictva MěV NF stojí předseda Jan Melnický, místopředseda Václav Faltus a Josef Urban, tajemník Vlastimil Suchomel. Jsou to následující organizace: TJ Sokol 760 členů, Svazarm 320 členů, MěV SSM 200 členů, Český svaz žen 200 členů, ČSŽ Tesla 110 členů, Český červený kříž 330 členů, SČSP 130 členů, Jednota 210 členů, Český svaz protifašistických bojovníků 44 členů, Čsl strana socialistická 15 členů, ČSPO 150 členů, Český svaz invalidů 66 členů, SBDO 330 členů, Český svaz filatelistů 24 členů, Český svaz včelařů 26 členů, ČSOZ 307 členů, VD Dřevotvar 360 členů, VD Vkus 57 členů. V Sobkovicích jsou to: ČSPO 60 členů, ČSČK 105 členů, SČSP 25 členů.

Katastrální území části Sobkovic měří v roce 1984 podle zápisu MěNV: 367,5 ha – 130 ha orné půdy, 14 ha zahrad, 39,7 ha luk, 42 ha pastvin, 232 ha zemědělské půdy. Dále 180,6 ha lesní půdy, 2,7 ha vodní plochy, 3,4 ha zahrad a 18 ha ostatní plochy. Hlavními uživateli jsou JZD Nekoř Vítkovice, zahrádkáři a chovatelé.

Koncem roku 1987 bylo dokončeno **rozšíření mostu u OEZ** Sobkovic.

Na jednání rady MěNV 23. února 1988 se zástupci SD Jednota Ústí nad Orlicí bylo dohodnuto, že zajistí zabezpečení a oplocení **objektu bývalého hostince čp. 45** v Sobkovicích. Tento objekt se stává problémem jak z bezpečnostních důvodů, tak s jeho dalším využitím. Do tisku byly dány inzeráty o možnosti jeho využívání, zájem podniků o zřízení rekreačního střediska je však minimální. Úřední odhad objektu činí 175.000 Kčs, budova je ve špatném stavu. Dne 19. srpna 1988 sdělil MěNV v Jablonném nad Orlicí, že by měl o objekt zájem a pokud najde finanční prostředky na rekonstrukci, zřídil by zde provozovnu NV, hostinec pro občany Sobkovic, 3 byty a 3 garsonky a v současné době má již připraven projektový úkol.

V roce 1988 byl také ze strany n. p. **Hedva Moravská Třebová projeven zájem** o zřízení rekreačního zařízení hotelového typu v čp. 45, se záměrem rekonstrukce celé budovy, přistavění další a vybudování bazénu. Byl uskutečněn rozsáhlý geologický průzkum místa včetně projektové přípravy. Měly být přikoupeny další okolní pozemky. Obnova neměla převýšit částku 14 mil Kčs. Přišel však roku 1989 s velkými majetkovými a restitučními změnami, materiál připravený na rekonstrukci byl odvezen a záležitost přestavby se začala ubírat jiným směrem. Objekt čp. 45 zakoupila po restituci paní Miloslava

Nerealizovaný návrh na rekonstrukci objektu čp. 45 a jeho okolí pro n. p. Hedva Moravská Třebová. Vyhotoval Projektový a vývojový ústav VÚT, Brno, v roce 1989

Růžičková z Ústí nad Orlicí. Ta nechala po dohodě s Obecním úřadem v roce 2007 provést kompletní rekonstrukci celého domu čp. 45, včetně inženýrských sítí a zahrady.

Na schůzi rady MěNV 8. července 1986 bylo sděleno, že se počítá s **rozšiřováním individuální zástavby** jak v Jablonném, tak v Sobkovicích, proti závodu OEZ. Zatím je problémem způsob vytápění, je doporučováno elektrické vytápění. Vedoucí stavebního úřadu předložil dne 16. září 1986 radě MěNV k projednání seznam pozemků k výstavbě rodinných domků v Sobkovicích. Pro malý zájem o stavby v Sobkovicích schválila rada pouze pozemky pro výstavbu 8 rodinných domů. Pro zlepšení životního prostředí byl zadán projekt na výstavbu vodovodu a místní kanalizace v Sobkovicích. V roce 1988 byly vykoupeny od Boženy Fišerové z čp. 34, majitelky čp. 97, parcely pro výstavbu nových rodinných domků čp. 94 a 103.

V roce 1987 uvádí MěNV, že ve výstavbě je v Sobkovicích 6 bytových jednotek čp. 118, jako **stabilizační výstavba OEZ** Sobkovice, které budou předány do užívání k 1. lednu 1990.

Občanský výbor v Sobkovicích ve spolupráci s občany pokračoval v roce 1989 ve výstavbě sportovního hřiště, zpevnil plochy pod kontejnery panely, opravil jednu z komunikací a natřel požární nádrž, která se používá jako koupaliště.

Ves Sobkovice, od roku 1976 městská část Jablonného nad Orlicí

Dne 31. července 1990 informoval předseda MěNV Jablonné nad Orlicí radu MěNV o jednání MěNV, ONV a občanů Sobkovic (L. Fogl, L. Faltusová, Vondra, Tauchman) o **vytvoření samostatného NV** Sobkovice a oddělení od města Jablonné nad Orlicí. Zástupci Sobkovic uvedli, že mají podporu většiny obyvatel. Rada návrh zástupců Sobkovic podpořila a dnem 24. listopadu 1990 se stala obec samostatnou. Od 1. ledna 1991 mají Sobkovice opět svůj obecní úřad.

Horní část Sobkovic kolem roku 1980

Opět ve svobodné zemi

V listopadu 1989 došlo k brutálnímu potlačení pokojné manifestace studentů, požadujících politické uvolnění, které vyvolalo celonárodní odpor lidu a v důsledku smetlo celou tehdejší politickou reprezentaci. Podobné procesy proběhly již dříve v některých jiných socialistických státech a byly umožněny tehdy benevolentním přístupem SSSR, který si byl v osobě prvního tajemníka KS SSSR Gorbačova a jeho kabinetu vědom nespokojenosti lidu a ekonomických problémů politických systémů, budujících tzv. socialismus. Nově nabytá svoboda a demokracie, a také naše nezkušenost, daly prostor také řadě nepoctivců i vlastním chybám, které nový systém diskreditovaly a dávaly důvod k pochybnostem o správnosti nastoupené cesty. Pro řadu lidí se také stala problémem nutnost, starat se sám o sebe a rozhodovat se bez pomoci státu. Sobkovice se staly po 14 letech, od roku 1991 opět samostatnou obcí.

V souvislosti s pokračováním zápisů o historii obce je třeba i zde připomenout, že od roku 1977 do současnosti roku 2022 nebyla v obci žádná kronika vedena, a tedy i zápisy jsou pouze vzpomínkového charakteru, tedy nemusí být zcela kompletní a přesné. Neexistuje ani žádný obecní archiv, který by bylo možné pro zpracování historie tohoto období obce využít.

Sobkovice v období let 1990 – 2021:

Asi podobně jako v jiných místech republiky byl politický vývoj přelomu let 1989/ 1990 pozorně sledován také všemi lidmi v Sobkovicích, hlavně poslechem sdělovacích prostředků, kdy každý cítil a hodnotil probíhající změny **podle svého politického přesvědčení**. Většinově vládl ve společnosti názor o správnosti nové politické orientace, bylo však i dost názorů nesouhlasných, v prvních týdnech všeobecné euforie málo zřetelných. Také v Sobkovicích bylo asi třetí den po výzvě ustaveno Občanské fórum (OF), sdružu-

jící zájemce o podíl na prováděných změnách ve společnosti. Ve městech se konaly různé manifestace na podporu tohoto nového vývoje, kterých se účastnili i sobkovičtí občané. V některých institucích se začalo s prověřováním vedoucích pracovníků za jejich politické postoje v minulosti, což také působilo hodně zlé krve, někde právem, jinde neprávem. Lidé přicházeli o vedoucí místa, jiní lidé se do nových funkcí dostávali. Byly vyvěšovány různé agitační plakáty a tiskoviny, za tu či onu stranu, v noci někdy strhávané jejich oponenty, nějaká nová politická uskupení však v Sobkovicích v této době nevznikla. Během několika měsíců se situace uklidnila. Oproti politickému převratu v roce 1948, kdy mnoho lidí skončilo v emigraci, v kriminálech i na popravištích to byla skutečně „sametová revoluce“.

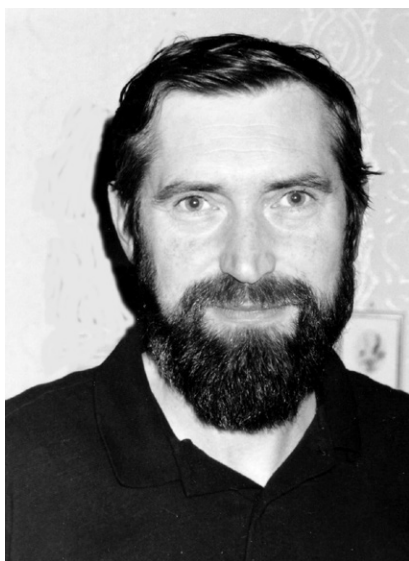
Od 1. ledna 1990 začal v Sobkovicích pracovat Obecní úřad v následujícím složení:

Starosta: Ludvík Tauchman čp. 114

Místostarosta: Václav Vondra čp. 58, Václav Simon čp. 70

Členové obecního zastupitelstva: Marie Faltusová, Ladislav Fogl, Karel Richtr, Foglová

Zpracovávané obecní akce po roce 1990:

Ludvík Tauchman z čp. 114, starosta Sobkovic v letech 1991 – 1998

V roce 1991 byl zhotoven **chodník okolo kostela** v hodnotě 70.000 Kč. Ve stejném roce byla v důsledku vichřice poškozena část střechy na budově Obecního úřadu a byla nutná oprava rizalitu. V roce 1992 byla **opravena cesta po obci** v úseku od školy po Richtrovy a od Fišerů po Simonovy. Také byla v tom roce provedena směna pozemků na náměstí za pozemky zahrady za školou. V roce 1993 byla **opravena stará hasičská zbrojnice**, kde byla snížena sušárna na hadice a zhotovena zde nová střecha. Také bylo pro hasiče **zakoupeno auto BAZ a nová stříkačka**. V této době byla v budově bývalé školy čp. 92 umístěna mateřská školka. Pro nedostatek dětí byla však **školka v roce 1994 zrušená**.

Sobkovice byly vždy v minulosti obcí, závislou na **práci v zemědělství**. Politický vývoj po roce 1989 poznamenal i tuto oblast, kde bylo třeba se vypořádat s novými ekonomickými podmínkami, často za cenu diskutabilní spravedlnosti pro jednotlivé zúčastněné.

Ihned po novém roce se začalo s evidencí vložené půdy, kde **vlastnické právo bylo nadřazeno právu** uživatelskému. Byl oceněn celkový majetek družstva a vypsány majetkové podíly jednotlivým vlastníkům. Klíč k výpočtu byl následující: 50% výpočtu bylo vázáno na vklad půdy,

30% na vklad živého a mrtvého inventáře a 20% na odpracované roky v družstvu. V důsledku toho, kdo v družstvu celý život z nějakého důvodu nepracoval, byl na tom podstatně lépe než ten, kdo celý život pracoval, často za špatných podmínek. To dávalo prostor k polemice. Některé pozemky, sloučené do velkých lánů, se musely znovu přidělit vlastníkům a ocenit, jakož i vnesený živý a mrtvý inventář a provést evidenci odpracovaných let. To vše představovalo přímo mravenčí práci. Teprve pak se mohlo přejít k dělení majetku na majetkové podíly. V této době se také několik družstevníků rozhodlo **k soukromému hospodaření**. Ti byli družstvem finančně i naturálně vyrovnáni: Josef Haruda čp. 61, Stanislav Faltus čp. 60, Ladislav Fogl čp. 15, Miroslav Fogl čp. 2.

Nastal však další problém se skutečností, že bylo dost vlastníků půdy, kteří v družstvu nikdy neměli zájem pracovat a chtěli majetkové podíly finančně vypořádat. Nastala tak situace, že celkový majetek, který byl propočítán úplně ze všeho, kdyby se provedlo finanční vyrovnání s těmito lidmi, družstvo by se rozpadlo. Proto rozhodlo vedení družstva, že se **vytvoří akciová společnost**, do které budou vlastnické podíly formou akcií vloženy. 1 akcie = 1.000 Kč. Vedle a.s. Klas zůstalo maličké JZD Vítkovice, složené z původních členů, kteří museli složit 25.000 Kč jako členský vklad. Zemědělskou půdu nyní obhospodařuje Klas Nekoř a. s., lesní pozemky byly navráceny majitelům. Porevoluční situace se během roku vcelku uklidnila a dá se říci, že bez větších následků. Ze Sobkovic se výroba a pracovní síla pomalu přestěhovala do Nekoře a dalších větších středisek.

Hospodářská budova včetně vybavení dílny slouží několika málo zaměstnancům. Kravín byl zrušen a krávy převezeny do kravínů v Šedivci a v Nekoři. Z objektu byl vybudován sklad na sušení travního semene. Skladovací prostory na seno se využívají až do současnosti.

Po volbách v roce 1994 došlo k následujícímu složení obecního zastupitelstva:

Starosta: Ludvík Tauchman čp. 114

Členové obecního zastupitelstva: Rudolf Fogl, Václav Vondra, Zdeněk Krejsa, Josef Haruda, Ladislav Fogl, účetní Milan Chaloupka

Zpracovávané obecní akce po roce 1994:

V letech 1995 až 1996 byla **zhotovena cesta od Hájkových** čp. 65 po Marešovi čp. 102 a obnovena cesta od Harudů po Hájkovi.

V roce 1996 byl obci zpět od spotřebního družstva Jednota **prodán obchod čp. 35**, postavený občany Sobkovic svépomocí v letech 1983 – 1984 v akci „Z“.

V roce 1997 byla **založena firma Sobkovice s. r. o.**, za účelem doplnění dopravní obslužnosti obce. Byl zakoupen minibus, který dopravoval děti do školy a na požádání obyvatele do Jablonného nad Orlicí a zpět. Takto byla řešena časová i bezpečnostní situace obyvatel při zajišťování jejich školních, úředních a nákupních potřeb. Jízdné představovalo pouze symbolickou cenu, řidiče zastupoval starosta, případně Rudolf Fogl čp. 59

V roce 1994 vznikla v Sobkovicích, na místě dřívějšího pobočného závodu OEZ Letohrad, **firma Progressa s. r. o., odštěpný závod Sobkovice**. Jedná se o soukromou českou firmu, vzniklou v procesu privatizace, s výhradně českým kapitálem, jehož hlavním záměrem je výroba stavební mechanizace pro trh v České republice. Firma nepřetržitě rozšiřuje svůj sortiment s důrazem na splnění podmínky vysoké kvality a profesionálního provedení výrobků. Záměrem je dodat zákazníkovi kvalitní profesionální stavební mechanizaci za dostupnou cenu. Důkazem kvality stavebního nářadí firmy Progressa je konkurenceschopnost na náročných zahraničních trzích, kam se exportuje více než 80 % výrobků. Výrobky firmy používají zákazníci v celé Evropě, Rusku, USA i v Austrálii. Volnou kapacitu v oblasti kovovýroby využívá firma pro další výrobu podle požadavků zákazníků. Technologie se zajišťuje obráběním kovů na CNC strojích, svařováním v ochranné atmosféře (včetně hliníku) a lisováním plechových dílů. Provádí se také práškové lakování na vysoce výkonné automatické lince včetně předchozího otryskávání kovových dílů, odmaštění s fosfátováním. Doplňkovým výrobním programem je výroba topných spojek pro železniční vagony.

Sobkovická továrna Progressa s.r.o., současný stav

Další volby se konaly v roce 1998 a z nich vzešel jako **starosta Rudolf Fogl čp. 94**. Složení obecního zastupitelstva zápisy neuvádí.

V roce 1998 bylo rozhodnuto o **rekonstrukci školy čp. 92** na 6 bytových jednotek. Po zakoupení pozemků pod cestou, od Evy Bednářové, rozené Poláčkové čp. 93, po Foglovy, rozhodla obec o **výstavbě dvou nízkoprahových domů** po 3 bytových jednotkách pro obecní potřeby. Bylo vytvořeno stavební družstvo, v němž obec Sobkovice vložila pozemek, a stát přispěl dotací 22 milionů Kč na infrastrukturu. První nájemníci se nastěhovali v roce 2003 s dohodou, že po 20 letech od kolaudace se byty převedou do jejich vlastnictví (čp. 122, 127).

V roce 2000 byla **opravena střecha kostela** a pořízeny elektrické hodiny. Také byl v tomto roce postaven **přístřešek před prodejnou** čp. 35, na který se použilo dřevo z obecního lesa. Při této příležitosti byla opravena i střecha prodejny.

V březnu 2002 začala plynofikace obce Sobkovice, která trvala do roku 2004, kdy byla dokončena. Pro společnou akci byly sdruženy obce Sobkovice, Těchonín a Jamné nad Orlicí.

V roce 2006 se konaly obecní volby, kde byl zvolen **starostou Sobkovic Josef Faltus (*1970) z čp. 6**, místostarostkou Věra Krejsová čp. 40. Z pětičlenného zastupitelstva jsou uvedeni Jiří Faltus čp. 3, Lenka Faltusová čp. 119, Jiří Suchomel čp. 51, Tomáš Temňák čp. 118, Jaroslav Čáp čp. 103..

Hostinec pod věží čp. 45 po rekonstrukci kolem roku 2010

Ustavující schůze zastupitelstva proběhla v říjnu 2006 a po počátečním seznámení s agendou úřadu zastupitelstvo začalo pracovat. V obci již delší dobu potřebuje rekonstrukci bývalá hospoda čp. 45, dříve majetek LSD Jednota, potom majitelka Miloslava Růžičková, se kterou byla v roce 2007 sepsána **smlouva na rekonstrukci přízemí objektu**. Bylo dohodnuto, že náklady vložené do přestavby obcí, budou refundovány formou čerpání pronájmu výčepu a sálu. Investice činila cca 420.000 Kč, což by mělo stačit k úhradě nájmu do roku 2030.

Na přestavbě pracovala bez nároků na odměnu převážná většina schopných obyvatel Sobkovic. Pouze bylo zajišťováno občerstvení. Celá akce byla po dokončení v roce 2009 **zakončena slavným „sjezdem rodáků“**, kdy k velkému překvapení všech se dostavilo velké množství bývalých souse-

Setkání bývalých sobkovických školáků v září 2008

dů a známých, kteří nešetřili pochvalou ani finanční podporou. Ještě v roce 2008, před dokončením této přestavby čp. 45, proběhlo v Sobkovicích **setkání sobkovických školáků**, tehdy ještě v klubu hasičů v čp. 1.

V září 2009 byl **zahájen provoz místního výčepu** čp. 45 s hostinským Janem Mlynářem z Lichkova, Máriou Gorelkovou ze Sobkovic čp. 10 a Jaroslavou Kmeťovou ze Žamberka. Konají se zde kulturní akce, taneční zábavy, plesy. Výčep slouží 4x týdně návštěvníkům k posezení a konzumaci. Vzhledem k architektonické podobě přestavby již historického hostince, byl pro prezentaci podniku zvolen nový název „**Hostinec pod věží**“.

V roce 2010 se také začaly **opravovat místní komunikace**. V první etapě byla provedena pokládka asfaltového koberce od školy po staré cestě na horní konec před čp. 8. V druhé etapě pokračovaly práce od čp. 30 na Pustině k čp. 51. Pokládku asfaltu provedla finišerem firma Strabag. Další opravy pokračovaly průběžně. Opravila se obecní silnice od odbočky u Simonů čp. 28 až ke kapličky u Faltusových čp. 6. Zde byl kromě potahu vozovky zpevněn břeh pod silnicí, nad čp. 25. Na práci byla přizvána těžká technika na zatluštění pilotů, meziprostory se vyztužovaly dubovými fošnami. Od Fišerů až k hospodě se pokládaly kolem silnice betonové žlaby.

V květnu 2010 byla provedena **rekonstrukce autobusové zastávky**. Původní plechová budka byla nahrazena zděnou a doplněna kovovými doplňky z kovářské dílny pana Lubomíra Hamříka z Letohradu. Ten také zrenovoval hřbitovní vrata a vyrobil ve stejném stylu vývěsní skříňku na různá kostelní oznámení.

V říjnu 2010 byla přemístěna kancelář obecního úřadu do přízemí budovy čp. 1. a v prvním patře tak mohl vzniknout nový byt k pronájmu.

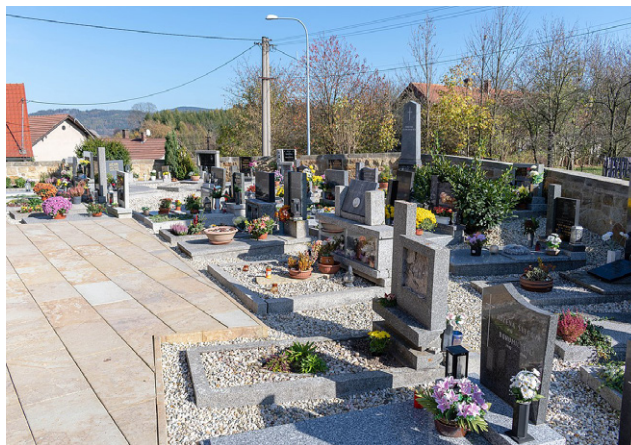
V roce 2011 proběhla v Sobkovicích akce s nabídkou investora postavit v katastru Sobkovic a Studeného **2 větrné elektrárny**. Jednalo se o společnost WINDTEX s. r. o., která nabídla stavbu 2 VTE, kdy za každý rok provozu by obec obdržela z každého větrníku 200.000 Kč. Projekt však vzbudil mezi občany řadu oprávněných i neoprávněných emocí, bez ohledu na finanční přínos, a nějaká dohoda se stala nemožnou. Bylo proto přistoupeno ke konání ankety, uskutečněné 19. února 2011, které se zúčastnilo 140 občanů ze 193 oprávněných osob (72 %). Pro větrníky hlasovalo 53 osob (38 %), proti větrníkům 87 osob (62 %). Stavba větrných elektráren nebyla v Sobkovicích odsouhlasena. Výsledkem tohoto záměru zůstala i určitá pachuč mezi skupinami občanů, zastávajících odlišné názory.

V červnu 2012 bylo na základě stížností občanů **provedeno odkanalizování** odpadové stoky před čp. 57 a 58. Bylo provedeno svépomocí za spolupráce VčVak. V prosinci toho roku byl proveden **nákup pozemku** v „Hromádí“ od potomků pana Balcara, původně bytem čp. 53. Obec tak využila možnost získání dotace z EU na výstavbu **sportovního hřiště** s vlastní spoluúčastí. Byly zde vybudovány tenisové kurty, v roce 2013 dětské hřiště „Splněný sen“ a v roce 2015 hřiště na minigolf. V roce 2015 se také začíná budovat „zázemí“ u tenisového kurtu v Hromádí, které bude sloužit k uschování sportovních potřeb i ke společenskému životu místní mládeže. Dříve stála na tomto místě dřevěná bouda, která v roce 2012 vyhořela.

V roce 2013 bylo provedeno **restaurování sochy Panny Marie** s anděly před kostelem. Návně byla vypsána veřejná zakázka s názvem „**Stavební úpravy ohradní zdi kolem kostela sv. Prokopa**“ Na začátku prací v roce 2013 se zjistilo, že zeď musí být celá rozebrána a postavena nová. Původní zeď se skládala

Stavební úpravy hřbitovní zdi a okolí v roce 2013

Prostor sobkovického hřbitova v roce 2017

Obnovená lávka přes Tichou Orlici z roku 2019

ze směsi různých kamenů zalitých do betonu a nahoře byla zaklopena pískovcovými deskami. Na novou zeď byl zakoupen opracovaný pískovcový kámen a staré desky se znovu použily. Aby se podtrhla krása nové zdi, upravil se prostor samotného hřbitova a okolí. Mezi hroby se položila folie a zasykala kamenem – kačírkem. Práce na úpravě hřbitovního prostoru byly provedeny svépomocí obyvatel a dokončeny byly v roce 2017 položením pískovcové dlažby.

V roce 2019 byla **obnovena lávka pro pěší** přes Tichou Orlici, jako náhrada původní lávky, toho času v dezolátním stavu. Projekt zpracovala firma ing. Neškudly se spoluúčastí firem Jiří-

ho Fogla z Jamného nad Orlicí a Luboše Dolečka z Jablonného nad Orlicí. Náklady na stavbu a montáž ocelové lávky, probíhající v letech 2019 – 2020 hradil obecní úřad s dotací státu a celková částka činila 865.754 Kč (z toho dotace od Ministerstva pro místní rozvoj činila 357.000 Kč).

V roce 2020 byla provedena **oprava místní komunikace nad hospodou**, která vede kolem Filipových. Na opravě spolupracovala firma Strabag a na opravu byla vyčleněna částka 198.517 Kč. Také bylo ve stejném roce provedeno **zatrubkování potoka** naproti Foglovým čp. 57 betonovými rourami, nákladem 271.469 Kč. Ve vlastnictví obce je také bytový dům čp. 92 (dříve škola), kde bylo v roce 2020 provedeno nákladem 420.309 Kč zateplení soklu a **fasády budovy**.

V letech 2020 – 2021 probíhá ve 2 etapách **rekonstrukce komunikace** mezi obcemi Sobkovice a Studené s dotací od MMR. První část dotace z roku 2020 činila 530.000 Kč, bude vyplacena ještě druhá část s předpokládanou výší 400.000 Kč v roce 2021.

Josef Faltus z čp. 6, současný sobkovický starosta od roku 2006

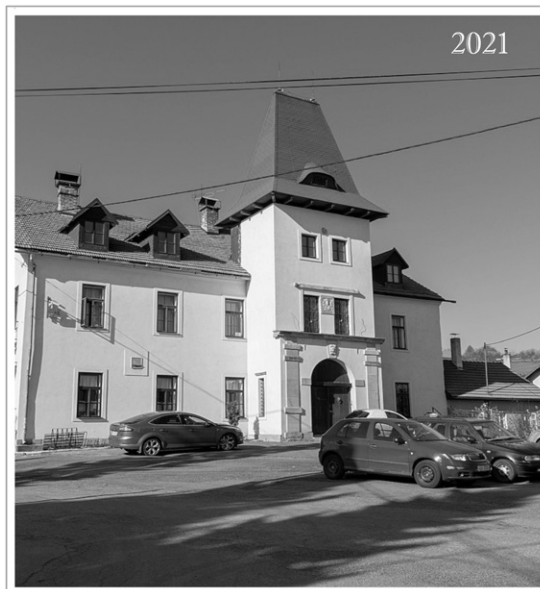
V Sobkovicích je již dlouhodobě prováděno **hospodaření s odpady** ve smyslu jejich třídění občany a organizovaného svozu. Směsný komunální odpad je tříděn podle druhu (papír, plast, sklo, kov, PET láhve, nebezpečný, objemný, nevytříděný odpad) do barevných kontejnerů, umístěných u Obecního úřadu. Je provozován také svoz odpadu dům od domu (PET láhve, plasty, tetrapack) 1x za měsíc a svoz popelnic 1x za 14 dní. O odpady se v obci starají Komunální služby s. r. o. z Jablonného nad Orlicí a poplatek činí cca 500 Kč za osobu a rok.

Zásadním způsobem se změnil život obyvatel ve státě, v Evropě i celém světě v souvislosti s výskytem a rozšiřováním nové nakažlivé **koronavirové nemoci COVID-19** v letech 2020 až 2022. Z důvodu rozšiřování nemoci a vysokých počtů úmrtí byl několikrát vyhlášen nouzový stav, v určitých situacích a místech bylo nařízeno nošení ochranných roušek nebo respirátorů k ochraně dýchacích cest, bylo doporučováno udržování rozestupů při setkávání obyvatel, ve školách bylo zastaveno personální vyučování a zavedeno distanční přes PC, někde se pracovalo přes PC i v zaměstnání, byly zastaveny veškeré kul-

turní podniky, bohoslužby, uzavřeny restaurace a hotely, začalo kolabovat podnikání. Nemocnice se začaly plnit těžkými případy, na pomoc zdravotnímu personálu musela být povolávána armáda, všechny výzkumné laboratoře ve světě usilovně pracovaly na vývoji vakciny. Do poloviny roku 2022 se nemoc přelila ve 3 vlnách, doprovázená dezinformacemi a záměrně šířenými lživými výmysly ohledně škodlivosti očkování. Vakcinaci většiny obyvatel se podařilo v neuvěřitelně krátké době přesto zajistit. To do značné míry, přes různé mutace viru, potlačilo další šíření nemoci, která zde sice stále je, avšak vlivem vysoké proočkovánosti již nepostupuje tak agresivně jako zpočátku.

*Obecní zastupitelstvo v období 2006 – 2010:
Zleva nahoře: Tomáš Temňák čp. 118, Jaroslav Čáp
čp. 103, Jiří Suchomel čp. 51. Zleva dole: Josef Faltus čp. 6 –
starosta, Jiří Faltus čp. 3, Lenka Faltusová
čp. 119, Věra Krejsová čp. 40 – místopředsedkyně*

*Sobkovické listy, obecní zpravodaj, vydávaný od roku
2021*

V roce 2021 začíná v obci vycházet v barevné grafické úpravě zpravodaj o životě v obci s názvem **Sobkovické listy** a informovat občany o aktuálním dění. Mimo jiné uvádí i přehled podnikatelů a služeb, nacházejících se v té době v Sobkovicích. Jsou zde uvedeni: Pavel Mikyska – Servis domácích spotřebičů a praček, Ladislav Fogl – Vodoinstalatérství a topenářství, Michal Řehout – Opravy a údržba motorových vozidel, Michal Bedrníček – Malířství a natěračství, Petr Šverák – Prodej a montáž automatických kotlů, Zdeněk Kolářský – Revize elektřiny, Zdeněk Krejsa – Tesařství a pokrývačství, Petr Polách – Řezbářství, Pavel Fogl – Údržba zahrad, Miloš Fišer – Ozvučování hudebních akcí.

Dne 14. srpna 2021 uspořádalo SDH Sobkovice již **8. ročník Festivalu mladých kapel**. Pro účinkující bylo připraveno kryté podium, pro diváky hlediště. Zúčastnilo se 6 kapel, počasí bylo příznivé a vše proběhlo bez problémů.

K historii tohoto podniku je možné poznamenat: V roce 2013 vznikla v Sobkovicích kapela Halfmoon ve které hráli: Adam „Šverák“ Krejsa na kytaru, David Stejskal na basu a Michal Stejskal na bicí. Právě tento počín inspiroval starostu Josefa Faltuse k oslovení místního SDH v čele s Michalem Bedrníčkem a zorganizování prvního **Festivalu mladých kapel v Sobkovicích**. Ten se konal dne 10. května 2014. Festival by nebylo možné zorganizovat bez nasazení místních hasičů a mistra zvuku Miloše Fišera, který během své kariéry již ozvučil nespočet světových kapel, ale i samotného papeže Jana Pavla II. při jeho návštěvě v republice. Právě on dodává punc kvality Sobkovickému Festivalu Mladých Kapel, což je oficiální název akce (FMK). Je potřeba uvést, že zatím se podařilo FMK uskutečnit každý rok bez přestávky, což zejména v pandemických letech 2020 a 2021 nebylo vůbec jednoduché. Od začátku zde vystoupilo již více než 35 kapel. V tradici se bude pokračovat i nadále a na rok 2022 je naplánován již 9. ročník, který přivítá 6 hudebních seskupení. Termín konání je 4. červen 2022.

Sobkovický Festival mladých kapel

Statistické údaje:

Majitelé panství Kyšperk (po roce 1849 velkostatku Kyšperk):

Jeniš z Kyšperka asi 1300 – 1340

Bušek Žampach z Kyšperka asi 1340 – asi 1370

oo Bolka ze Sovince

Jeniš Žampach z Kyšperka kolem 1370

oo neznámá

Mikuláš Žampach z Potštejna před 1393 – asi 1427

oo Eliška z Lichtenburka

Jan starší Žampach z Potštejna asi 1427 – po 1469

oo. Markéta ze Šternberka

Jan mladší Žampach z Potštejna před 1488 – 1519

oo Eliška ze Zástřízl

Panství v zástavě 1519 – 1543

Zdeněk Žampach z Potštejna 1543 – 1562

oo Adéla z Valdštejna

Jan Burjan Žampach z Potštejna 1562 – 1574 (drží v zastoupení bratra Čeňka)

oo Bohunka ze Žerotína

Jan mladší z Valdštejna 1574 – 1599 (z linie Bradlecké)

oo Kateřina z Ronovce

Adam mladší z Valdštejna, J.M.C. rada 1599 – 1601

oo Alžběta z Valdštejna

oo Johanka ze Žerotína
Georg von Stubenberg 1601 – 1628
oo Barbora Khevenhüller
oo Amalie von Liechtenstein – Murau
Wolfgang Georg von Losenstein 1628 – 1635
oo neznámá
Georg Achác von Losenstein 1635 – 1650
oo neznámá
Adam Mikuláš Vitanovský z Vlčkovic 1650 – 1653
oo Anna Dorota Sudová z Řeneč na Orlici
Hynek Jetřich Vitanovský z Vlčkovic 1653 – 1681
oo Sylvie Kateřina Morzinová
oo Johanna Majdalena Hrzánka z Harasova 1681 – 1685
Norbert Leopold Libštejnský z Kolowrat 1685 – 1706, potom 1714 – 1716
oo Johanna Majdalena Hrzánka z Harasova (vdova)
oo Marie Magdalena Slavatová z Chlumu
František Karel II. Libštejnský z Kolowrat 1706 – 1714, potom 1716 – 1717
oo Marie Johanna ze Schwarzenberga
Ferdinand Markvard Harrach z Hřebene 1717 – 1725
oo Anna Francesca hraběnka Kinsky z Vchynic
Jan Jáchym Harrach z Hřebene 1725 – 1728
oo Anna hraběnka Herberstein
oo Anna Voračiská z Paběnic
Jan Václav Ignác Breda 1728 – 1740
oo Františka Sylvie Straková z Nedabylic
oo Josefa Františka Bořitová z Budče
Jan Nepomuk Breda 1740 – 1766
oo Marie Anna Kokořovicová z Kokořova
oo Antonie Susana Edle von Kurtz 1766 – 1791
Terezie Walburga von Breda 1791 – 1794
oo František Alexander Cavriani 1794 – 1815 (spolumajitel)
Anna Marie Cavriani 1815 – 1834
oo Petr Pavel Imanuel Marcolini – Feretti (spolumajitel)
Terezie Marcolini 1834 – 1875
oo Karel von Nimptsch (spolumajitel)
Marie Anna von Nimptsch 1875 – 1916
oo Josef Felix Adolf von Stubenberg (spolumajitel)
Karl von Stubenberg – Nimptsch 1916 – 1928
oo Paulina Palffy von Erdöd 1916 – 1938
Arnošt Stubenberg 1938 – 1945 (+1995)
oo Anna Marie Dobrzenská (+2008)

Rozloha katastru obce: 3,66 km²

Nadmořská výška: 558 m n. m.

Nejvyšší místo katastru: Faltusův kopec 638 m n. m.

Starostové a předsedové MNV v Sobkovicích od roku 1918:

V létech 1910 – 1919 Karel Netušil čp. 64

V létech 1919 – 1923 Josef Doleček čp. 93

V létech 1923 – 1945 Rudolf Suchomel čp. 7

V květnu 1945 Alois Lux čp. 41 – předseda MNV

V létech 1945 – 1948 Rudolf Suchomel čp. 7

V období 1948 – 1953 Václav Beneš čp. 74

V období 1953 – 1957 František Schlesinger čp. 52

V období 1957 – 1960 Jiří Suchomel čp. 41

V období 1961 – 1964 Václav Beneš čp. 74

V období 1964 – 1976 Jaroslav Suchomel čp. 14

V létech 1976 – 1990 byla obec Sobkovice sloučena s městem Jablonné nad Orlicí. V té době v Sobkovicích není zastupitelský orgán MNV, ale pouze Občanský výbor č. 3 MěNV Jablonné nad Orlicí. Sobkovice jsou opět samosprávnou obcí od 1. 1. 1991.

Starostové v Sobkovicích v létech 1991 – 2022:

V období 1991 – 1998 Ludvík Tauchman čp. 114

V období 1998 – 2006 Rudolf Fogl čp. 94

V období 2006 – dosud Josef Faltus čp. 120

Kronikáři obce:

1913 – 1938 Karel Netušil z čp. 64

1938 – 1945 Rudolf Suchomel z čp. 7

1957 – 1976 Jiří Suchomel čp. 41

Odbobí 1945 – 1957 zpracoval Jiří Suchomel podle svých vzpomínek

Školní kroniky byly zpracovávány od roku 1837 do 1977 příslušnými řediteli školy

Ředitelé školy v Sobkovicích:

1790 – Josef Simon ze Sobkovic

1837 – Josef Simon, syn, ze Sobkovic

1852 – Karel Píč z Nekoře

1889 – Josef Čepek z Vosiček u Pardubic

1899 – Jaroslav Pour z Dobré Vody u Holic

1900 – Václav Ježek z Čestic

1919 – Ludvík Kubát ze Žamberka

1924 – Josef Kubias z České Rybné

1938 – Božena Faltusová

1939 – Augustin Fogl ze Sobkovic

1945 – Václav Černý z Třebechovic

1951 – František Jirásek z Mistrovic

1953 – Božena Vaníčková z Mistrovic

1953 – Emílie Vyčítalová ze Žampachu

1971 – Josef Urban z Mladkova

Přehled o počtu obyvatel v Sobkovicích:

Rok	Počet obyvatel	počet domů	pramen
1790	-	56	Schaller
1836	432	76	Sommer
1843	508	86	sčítání
1890	563	98	sčítání
1900	522	102	sčítání
1910	542	104	sčítání
1921	538	-	sčítání
1932	477	-	sčítání
1949	349	98	obec
1953	355	99	obec
1970	298	88 obydl. 10 neobydl.	sčítání
1976	272	79 obydl. 26 neobydl.	obec
1980	220	-	odhad obec
2001	232	120	sčítání
2006	260	-	obec
2022	239	138	obec

V roce 1900 z 522 obyvatel neumělo 105 číst ani psát, 17 neumělo psát, ale umělo číst

V roce 1921 z 538 obyvatel bylo 451 katolíci, 76 čl. církev, 11 bez vyznání

V roce 1932 z 477 obyvatel bylo 340 katolíci, 2 evangelíci, 93 čl. církev, 38 bez vyznání, 4 jiné náboženství
1932 – Domácí zvířectvo: 9 koní, 164 hovězí dobytek, 135 vepří, 105 kozy, 924 slepice, 66 husy, 5 kachny, 23 psi, 100 kočky

1836 – 1 filiální a hřbitovní kostel sv. Prokopa pod patronátem obce (farnost Nekoř, Sobkovice, Bredovka, Údolí, Bořitava, Studené)

1836 – 1 mlýn, hospoda není zmiňována

1836 – 1 škola pod panským patronátem

2001 – Ekonomicky aktivních obyvatel: 102 z celkového počtu 232 (44 %)

2001 – Podíl neobydlených bytů - 39,6 %

V roce 2021 žije trvale (od narození) v Sobkovicích 18 původních rodáků

Ve věku 80 let a výše 3 (2 muži, 1 žena)

Ve věku 75 – 79 let 8 (7 mužů, 1 žena)

Ve věku 60 – 74 let 7 (5 mužů, 2 ženy)

Nejstarší žena je ročník narození 1936

Nejstarší muž je ročník narození 1941

II. Historie osídlení v Sobkovicích podle archivních pramenů

Podkladem k sestavení následujícího přehledu osídlení sloužily jako pramen hlavně gruntovní (pozemkové) knihy za období let 1606 – 1880, soubor operátů sčítání obyvatel za léta 1869 – 1921 (v 10letých intervalech), matriční údaje a také informace z obecních zdrojů. Gruntovní knihy však neposkytují žádné informace o rodinách majitelů nebo obyvatelích nemovitosti, ani jejich životní data, pouze jméno majitele a rok získání nemovitosti do vlastnictví. Nebyly nalezeny ani seznamy farníků (status animarum), které bývají vedeny již od konce 18. století a určitý přehled o obyvatelích i jejich stáří poskytují. Bližší informace o rodině dávají až státem organizovaná sčítání obyvatel. Ani zde však nelze zjistit nic z novějšího osídlení obce po roce 1921, poněvadž tato novější data podléhají zákonu o ochraně osobních dat (GDPR) a údaje mladší než 100 let jsou úředně nepřístupné. Zde je nutné se smířit se skutečností, že paměť současných obyvatel již neposkytuje záruku přesnějšího zaznamenání osídlení obce ve 20. století, a může zde řada tehdejších obyvatel chybět. Pokud jsou uváděna životní data obyvatel a jejich rodiny před rokem 1869, jsou většinou zjišťována pracovním způsobem z matrik, někde však i odpočtem z udávaného věku osoby, kde může být i větší chyba. Údaje z pramenů 17. a 18. století jsou však někdy komplikovány neúplnými zápisy, chybami, neexistencí čp. domů, větším počtem stejných jmen a příjmení i špatnou čitelností původních pramenů. Někdy bývá na usedlosti evidováno ve stejné době více rodin a není zřejmé, kdo z uvedených je majitelem usedlosti nebo nájemníkem. Na zapsané osoby je proto třeba pohlížet jako na obyvatele, poněvadž jejich vlastnický status někdy není znám. Pro lepší přehlednost zápisů jsou námi zjištěni nebo předpokládáni majitelé usedlosti zapsáni tučným písmem, i když to tak vždy nemusí ve skutečnosti být. Pokud to bylo možné, jsou zapisovány pro lepší časové určení i roky narození osob. I zde však může být problém, poněvadž již v původních pramenech jsou tato data často zapisována pouze odhadem (třeba odhadovaným věkem osoby) a nemusí souhlasit s matričním zápisem. Chyba může být cca ± 5 let.

Pro lepší orientaci v zápisech majitelů usedlosti jsou používány některé značky, umístěné mezi tučně vtištěným rokem získání usedlosti a jméno majitele. Například:

1850 – Jan Richter (znamená, že od uvedeného roku je majitelem usedlosti Jan Richter)

1850 = Jan Richter (znamená, že v uvedeném roce je zapsán obyvatel Jan Richter, ale byl zde pravděpodobně obyvatelem již i dříve)

1850 . Jan Richter (odhadem, přibližně od toho roku je obyvatelem/ majitelem Jan Richter. Je zde pravděpodobnost větší chyby)

Další značky jsou již běžné a většinou umístěné u jména: (*) – narození, (oo) – sňatek, (+) – úmrtí, (o-o) – rozvod. Měnový poměr při koupi gruntů: CM – konvenční měna (stříbrná), WW- rakouské číslo (šajny, papírové po roce 1811). 100 zlatých rakouského čísla (WW) se rovnalo 95 zlatým konvenční měny (CM). U selských gruntů jsou také zapisována čísla pořadí, v kterém jsou zapsány v gruntovních knihách.

Je třeba si také uvědomit, že následující záznamy neposkytují přehled o všech obyvatelích v popisované historii obce. V době sčítání po roce 1869 mohli někteří obyvatelé v obci chybět (vojna, služby, vandr apod.), v době před číslováním domů (před rokem 1770) je problém převážnou většinu obyvatel k určitému čp. zařadit, poněvadž častá frekvence stejných jmen nedovoluje spolehlivé určení bydliště. Nějaké průběžné seznamy obyvatel a skladby rodin té doby, po kterých lze v případech potřeby sáhnout, nikde neexistují. Vše muselo být pracně rekonstruováno. Také je třeba mít na paměti, že většina obyvatel (rodin) bydlela v průběhu života i na jiných místech (čp.) než se podařilo v textu zachytit. Pokud jde o zapsané počty dětí, asi nikde nebude jejich počet kompletní, znamenalo by to prakticky opisy celých matrik, často také děti v dětství umíraly, nebo v mládí odcházely do světa. Zapsány jsou většinou děti, které mají nějaký přímý vztah k další historii nemovitosti. Ze zápisů většinou unikají obyvatelé a rodiny nižších sociálních vrstev, bez vlastnictví nemovitostí.

V matrikách se také vyskytují chyby, jak v určení čísel domů, tak i chyby jmen. Často jsou, hlavně ve starších dobách, jména zapisována německy nebo různou formou zápisu, například: Fugel, Vogl, Vogel, Fogl, Fugl – Barnat, Barnet – Scholz, Schultz, Solcz, Šulcz, Šolc – Šewl, Šejvl, Schevl – Lug, Lux, Luks – Wagner, Vajner, Vajnar – Richter, Richtr – Šlesingr, Schlesinger, apod. Snažili jsme se zachovávat jednotný tvar zápisu, bez ohledu na současně používanou formu. Přesto se různé tvary stejného jména v zápisech

vyskytují. Snažili jsme se také o přesnější určení původu manželek, pokud však pocházely z jiných obcí, nebo chyběly podklady, nebylo možné jejich plná jména a data zjistit. Každý dům je v záhlaví zápisu určen současným číslem popisným (čp.), svým původním hospodářským určením a starým číslováním, platným v letech 1770 – 1805 (numerus conscriptionis – NC). Popis některých stavení je doplněn o krátké úryvky ze vzpomínkové knihy Roberta Faltuse, Vesničtí dobráci.

Přes všechny nedokonalosti a komplikace věříme, že pro většinu zájemců o tuto problematiku historie osídlení, mohou být následující poznatky zajímavým a důležitým vodítkem k dokonalejší orientaci v rodinné historii a pro starší ročníky také vzpomínkou na mládí a na své tehdejší sousedy, často známé pouze z vyprávění.

Přehled výskytu mužských příjmení na jednotlivých usedlostech.

Bárnet, Barnat: čp. 21, 31, 38, 42, 45, 51, 55, 60, 61, 62

Balcar: čp. 26, 28, 39, 53, 57

Bednář: čp. 13, 24, 36, 79, 92, 112

Blažek, Blaschke: čp. 31, 34, 58, 70, 78, 128

Blecha: čp. 24, 33, 46, 55

Brokl, Brockl: čp. 2, 6, 34, 41

Budiš: čp. 13, 18, 20, 36, 42, 47, 53, 71, 94

Černo hous: čp. 54, 75, 76, 86, 88

Doleček: čp. 1, 2, 4, 11, 12, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 27, 31, 32, 38, 41, 42, 44, 46, 47, 50, 53, 56, 61, 71, 75, 82, 88, 93, 98, 106, 117

Dušek: čp. 7, 10, 14, 15, 22, 40, 45, 59, 60, 61

Faltus: čp- 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46, 48, 52, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 67, 70, 73, 78, 79, 81, 82, 83, 85, 86, 87, 89, 90, 91, 94, 97, 98, 100, 101, 105, 107, 110, 117, 119, 120, 130

Fischer, Fišer: čp. 31, 34, 52, 67, 71, 125

Filip: čp. 44, 50, 55, 68, 87, 98, 139

Fugel, Fugl, Fogl, Vogel: čp. 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 23, 24, 28, 33, 34, 35, 37, 43, 45, 46, 51, 54, 55, 57, 59, 61, 71, 72, 75, 77, 78, 82, 92, 94, 96, 104, 111, 123

Grund: čp. 14, 23, 29, 56, 77

Halama: čp. 41, 45, 55, 62

Helebrandt, Hildebrandt: čp. 28, 45, 60, 88, 101

Hlaváč: čp. 5, 14, 52, 57, 60

Hrdina: čp. 2, 6, 14, 22, 24, 30, 34, 40

Hubálek: čp.3, 5, 15, 26, 30, 46, 59, 95

Jankovský: čp. 5, 8, 13, 14, 35

Kittnar, Kittner: čp. 3, 15, 46, 61

Kopecký: čp. 6, 30, 37, 47, 50, 57, 62, 66, 75, 78, 80, 88, 118, 141

Kosek: čp. 8, 23, 26, 33, 39, 50, 59, 60, 68, 76, 84

Kratochvíle: čp. 14, 35, 58, 59, 60

Krejsa: čp. 5, 21, 29, 35, 56, 40, 45, 72, 118, 122, 140

Kvapil: 5, 6, 13, 11, 3, 24, 32, 33, 46

Lorenc: čp. 2, 5, 6, 8, 9, 11, 14, 19, 20, 21, 24, 25, 27, 30, 32, 34, 35, 41, 48, 52, 55, 60, 61, 62, 64, 78, 80, 81, 86, 89, 99

Lug, Luks, Lux: čp. 4, 5, 9, 12, 14, 17, 22, 24, 25, 26, 36, 40, 41, 44, 46, 47, 52, 54, 57, 60, 73, 87
Macháček: 16, 24, 40, 50
Mareš: čp. 57, 68, 82, 102
Martínek: čp. 27, 52, 60, 83
Matyáš: čp. 24, 34, 55, 67
Mertelík: čp. 11, 19, 23, 24, 32, 35, 36, 39, 44, 48, 55, 59, 76, 97
Mocjára: čp. 14, 24, 41, 52, 55
Nastoupil: čp. 2, 5, 52, 55, 61
Netušil: čp. 6, 24, 31, 44, 48, 49, 55, 56, 63, 64, 73, 74, 77, 78, 86, 96
Novotný: čp. 5, 9, 19, 66, 90, 100
Pácha: čp. 4, 6, 26, 46
Petrík: čp. 13, 17, 21, 22, 23, 36, 49, 71, 97
Picz, Pitsch, Pitch, Pič: čp. 2, 4, 6, 34, 37, 45, 48, 61, 62, 70, 92
Poláček: čp. 16, 27, 29, 31, 44, 45, 55, 58, 93
Pospíšil: čp. 4, 9, 55, 60, 62
Richter, Richtr: čp. 1, 3, 4, 6, 10, 12, 13, 14, 16, 21, 22, 26, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 39, 41, 43, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 53, 55, 57, 58, 59, 60, 62, 63, 64, 65, 67, 74, 83, 86, 92, 95, 118
Simon: čp. 17, 25, 28, 37, 38, 42, 48, 58, 65, 70, 71, 74
Stejskal: čp. 1, 2, 4, 6, 10, 11, 12, 14, 18, 20, 24, 25, 26, 39, 46, 73, 112
Suchomel: čp. 1, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 21, 23, 24, 25, 27, 28, 29, 31, 32, 34, 35, 36, 38, 41, 42, 44, 45, 46, 48, 49, 51, 52, 54, 56, 59, 61, 68, 70, 72, 76, 77, 79, 80, 82, 83, 91, 92, 100
Schmok, Šmok: 2, 4, 19, 26
Scholz, Sholtz, Schulz, Šolc, Šulc: čp. 2, 3, 4, 7, 8, 9, 14, 17, 19, 20, 25, 27, 28, 31, 32, 34, 36, 37, 38, 40, 42, 43, 44, 46, 47, 49, 53, 55, 60, 61, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 78, 79, 81, 83, 87, 91, 99
Šimek, Šimků: 5, 41, 45, 46, 55, 58, 61
Štěpánek: čp. 2, 30, 42, 48, 51, 59, 68, 84
Šťovíček: čp. 2, 3, 9, 31, 47, 51, 61, 83
Ulrich: čp. 19, 45, 56, 64
Vychytil: čp. 17, 44, 45, 66, 67, 102
Vyhnálek: čp. 2, 6, 62, 70, 82, 114
Wagner: čp. 14, 16, 26, 33, 45, 53

Příjmení, vyskytující se v obci pouze zřídka nebo ojedinelě:

Adamec čp. 50, 65, 66, Adler čp. 62, Albl čp. 55, Ardelt čp. 8, 60, 62, Bachman čp. 54, 59, 60, Baláš čp. 34, 52, 61, Barvínek čp. 24, Basocco čp. 49, Bedrníček čp. 129, Beneš čp. 74, Biskup čp. 34, 59, 64, Boháč čp. 29, 94, Borisek čp. 92, Brhel čp. 64, Březenský čp. 55, Bumbál čp. 137, Cargnel čp. 84, Cejnar čp. 77, Čada čp. 5, 45, 52, Čammr čp. 69, Čáp čp. 25, 103, 106, Čepek čp. 92, Černý čp. 92, Červinka čp. 25, Didák čp. 136, Dittrich čp. 51, 91, Doležal čp. 6, 55, Dostálek čp. 20, Dytrt čp. 123, Ebner čp. 67, Elmicsal čp. 58, Fajt čp. 56, Felgr čp. 62, Filko čp. 108, Goler čp. 121, Greguš čp. 27, Gronych čp. 111, Grus čp. 75, Hájek čp. 65, Hanzl čp. 97, Hanzlíček čp. 12, 68, 73, Harštman čp. 6, Haruda čp. 61, Havlů čp. 35, Hechtberger čp. 6, Hejkrlík čp. 12, Hejl čp. 4, 22, 25, Hentzl Z, Holan N, 15, Holý čp. 64, Horáček čp. 4, Hušek čp. 28, Chamtal čp. 41, Chládek čp. 47, 77, Chvátel čp. 103, Janda čp. 62, Janko čp. 45, 89, 101, Javůrek čp. 25, 71, 103, Ječmínek čp. 4, 14, 48, Ježek čp. 92, Jirus čp. 41, Jung čp. 61, Kaplan čp. 59, 127, Karljájev čp. 124, Kaška čp. 1, Kaufman čp. 91, Kepřta čp. 37, Kmoníček čp. 77, Knapp čp. 71, 86, Kodytek čp. 3, 23, Kolářský čp. 108, Kozák, Kosák čp. 45, 55, Krátký čp. 71, Krauthanzl čp. 85, Krejčí čp. 59, Kristen, Krysten, Krista čp. 47, 58, 67, Kryštofů

čp. 5, Křivohlávek čp. 27, 76, Kubát čp. 92, Kubias čp. 92, Kubíček čp. 116, Kupka čp. 28, 38, 96, Kyrál čp. 30, 80, Lehký čp. 51, Lesák čp. 90, Liebich čp. 86, Lokl čp. 54, Locker čp. 13, Macků, Macek čp. 15, 61, Mach čp. 54, Maleček čp. 42, 52, Malý čp. 5, 21, 82, Markytán čp. 113, Mašek čp. 68, 71, Matějčíček čp. 59, Mihulka čp. 68, 102, Míkyska čp. 26, 115, Mlynář čp. 67, Moravec čp. 5, 10, 26, Motyčka čp. 77, Mrázek čp. 74, Mrkva čp. 126, Náhlík čp. 2, Nekvinda čp. 118, Neškudla čp. 47, 134, Niemec čp. 35, Pacholík čp. 77, 93, Pavlíček čp. 61, Petr čp. 58, Pěkný čp. 6, 55, Pokorný čp. 4, 5, 41, Plha čp. 20, 24, 26, Polách čp. 67, Prdelka čp. 60, Prokopec čp. 45, Prokop Z, Prskavec čp. 103, Pulpán čp. 105, Pyszný čp. 92, Reinelt čp. 49, 68, Ringl čp. 18, 79, Růžička čp. 45, 105, 135, Ryšavý čp. 98, Řehák čp. 5, 6, Řehout čp. 60, 138, Řezníček čp. 40, Sadil N, Skalický čp. 73, 76, Skála čp. 31, Skácel čp. 92, Skalník čp. 61, Smetánkův čp. 24, 64, Smrkovský čp. 70, Sobek čp. 61, Sokol čp. 102, Soukup čp. 6, 61, Sršeň čp. 66, 71, Steklík čp. 71, Šafář čp. 17, 92, Schewl, Šejvl čp. 58, Škalda čp. 26, Šlégl, čp. 48, Šmehlík čp. 93, Schlesinger, Šlesinger čp. 18, 52, 57, Špaček čp. 109, Šula čp. 41, Šváb čp. 98, Švercl čp. 45, Šverák čp. 122, Tacl čp. 45, Tauchman čp. 114, 131, Tejkl čp. 18, 83, Temňák čp. 118, Tobias čp. 2, 3, Tomek čp. Z, 15, 58, Trainer čp. 16, Trejtnar čp. 13, 23, Triandafilů čp. 79, Truneček čp. 38, Tutsch čp. 71, 103, 106, Ungrád čp. 44, Unzeitig čp. 118, Urban čp. 14, 26, 51, Vacek čp. 11, Valenta čp. 20, Vašátko čp. 34, Vencl čp. 44, 54, Verner čp. 28, Viheuser čp. 67, Viktorín čp. 14, 60, Vítek čp. 4, Vlčinský čp. 55, Vondra čp. 58, Voleský čp. 45, Vondráček čp. 55, Vorlický čp. 92, Výprachtický čp. 67, Vytlačil čp. 118, Wachsmann čp. 61, 62, Zajíček čp. 24,

Vysvětlivky: Z = zaniklý grunt (evid. u čp. 4)

N = neznámý grunt (evid. u čp. 6)

Osídlení Sobkovic podle čp. v průběhu čtyř století.

Čp. 1 Oddělený selský grunt (NC 60)

Grunt vznikl v roce 1788 oddělením části pozemků od gruntu čp. 2

1788 = František Stejskal (*), sedlák na části gruntu čp. 2, v roce 1788 rozděleném na polovinu, manželka Mariana Dolečková (*), dcera Martina Dolečka, děti: Barbora (*1788)- 1.oo1808 Josef Petřík čp. 13, 2.oo Vincenc Faltus čp. 13, Anna (*1787)- oo1805 Štovičková čp. 2

1788 – Jan Stejskal (*1761, +1829), sedlák, koupil poloviční grunt selský od Františka Stejskala, jenž od jeho gruntu (čp. 2) v polovici oddělený jest s oddělenými rolemi, lukami, pastvinami a lesem i povinnostmi za 76 kop míš. 12 gr., manželka je Marie Kopecká (*1765, +1801), dcera sedláka Josefa Kopeckého, (oo1786), také je manželka Marie Moravcová (*), dcera Václava Moravce, chalupníka z NC 10, také je manželka Terezie Dolečková (*1771, +1819), dcera Martina Dolečka a Doroty z NC 3, (oo1801), děti: Marie (*1787), František (*1794)- čp. 26, Jan (*1797), Vincenc (*1799), Josef (*1802), Dominik (*1803), Prokop (*1805), Antonín (*1809), Josefa (*1790)- oo1811 Vincenc Maleček, kovář z čp. 42. Také zde bydlí kolem roku 1815: František Faltus (*1794), zahradník, manželka Anna Barvínková z Bredůvky čp. 7, děti: Leopold (*1819)- čp. 23, 27. Jsou také na čp. 23

1822 – Vincenc Stejskal (*1799), půlsedlák, syn Jana Stejskala, koupil grunt selský čp. 1 od otce Jana Stejskala za 480 zlatých, manželka Alžběta Hermannová (*), dcera Froriana Hermanna z Petrovic, děti: Josefa (*1825)- oo1858 Antonín Vencl, chalupník z Podměstí Kyšperka čp. 119, Anna (1831-1853). Jsou také na čp. 10

1826 – Dominik Faltus (*1804), půlsedlák, syn Josefa Faltuse, chalupníka z čp. 6 (NC 10), koupil grunt čp. 1 od Vincence Stejskala za 600 zlatých CM, manželka Josefa Luxová (1811-1867) z Lubníka čp. 6, také je manželka Františka Motyčková, rozená Páchová (*) z Líšnice čp. 103, vdova po Josefu Motyčkovi, řezníku z Lukavice čp. 37, (oo1867), děti: Josef (*1834)- čp. 79, Vilém (*1850), Františka (*1868).

V roce 1869 jsou prodány 2 jitra pozemků od čp. 1 Dominika Faltuse, kupujícímu Františkovi Richtrovi v ceně 350 zlatých

Výměnek pro prodávajícího Jana Stejskala: 2 měřice žita, 4 měřice ovsa, 6 měřic zemáků, 1 věrtel lněného semene, ostatně místo vyživení 1 krávy platí 2 zlaté ročně.

Bydlí zde v roce 1870 také: František Suchomel (*1829), podruh, tkadlec, syn Františka Suchomela, chalupníka z čp. 51, manželka Františka Vyhnálková (*1833) z Mistrovic čp. 36, (oo1867), děti: Františka (*1870)

V roce 1871 a 1872 jsou odprodány některé pozemky pro Augustina Simona čp. 70 a Leopolda Faltuse. V roce 1877 a 1878 jsou zapsána některá zástavní práva k čp. 1

1880 = František Faltus (*1805 Sobkovice, +1862), polní hospodář, obuvník, syn Josefa Faltusa z čp. 56, manželka Františka (*1818 Líšnice), pomáhá při hospodářství, polní hospodář, děti: Vilhelm (*1850)- pomáhá doma, Františka (*1868)- oo Richterová čp. 1

V roce 1880 zde také bydlí: Franz Suchomel (*1829 Sobkovice), tkadlec z čp. 51, manželka Františka (*1832 Mistrovice), tkalce, děti: Františka (*1870)

V roce 1880 zde také bydlí: Mikuláš Faltus (*1854 Sobkovice), nádeník, manželka Josefa (*1853 Těchonín), nádeník, děti: Lucie (*1880)

1890 = František Richter (*1863 Sobkovice), hospodář, syn Františka z čp. 3, zeť Faltusa, manželka Františka Faltusová (*1868 Sobkovice), hospodyně, dcera Františka Faltusa z čp. 1, děti: František (*1887), Rudolf (*1889)- čp. 22, 36. Bydlí u nich také: Františka Faltusová (*1818 Líšnice)- matka manželky

1900 = František Faltus (*1858 Sobkovice), polní hospodář z čp. 22, obuvník, syn Františka Faltusa z čp. 22, manželka Filomena Effenbergerová (*1862 Žamberk), polní hospodyně, děti: Filomena (*1882)- pomáhá, František (*1884)- při hospodářství, čp. 1, Anna (*1887), Josef (*1892)- při hospodářství čp. 1, Václav (*1894)- kovář, Jan (*1897), Marie (*1901), Františka (*1903)

U „Svítilů“ (Faltusů) měli malé hospodářství a do doby než měli žentour, mlátili cepy nebo ruční mlátičkou. Měli více dětí a všechny dobře vychované. S kobyloou vozili dříví z lesa na Vackovu pilu do Jablonného. Doma se pokropili svěcenou vodou z kropenky u dveří, hospodář udělal nad kobyloou bičem kříž, aby se nestalo neštěstí a jelo se. V chalupě se také říkalo „u ševců v poli“, poněvadž hospodář po práci ševcoval. Poněvadž v chalupě brzo svítily a bylo to ze vsi dobře vidět, říkalo se tam „u Svítilů“.

Bydlí zde v roce 1900 také: František Richter (*1863 Sobkovice), výše uvedený tkadlec, nájemník, manželka Františka (*1868 Sobkovice), pomáhá doma, děti: František (*1887), Rudolf (*1889)- čp. 22, Františka (*1891), Josef (*1899)

V roce 1910 zde bydlí také: František Faltus (*1884 Sobkovice), zedník, polní hospodář, majitel bytu, syn Františka z čp. 1, manželka Terezie (*1887 Nekoř)

1921 = František Faltus (*1858), výše uvedený rolník, druhá manželka Josefa (*1892), děti: Josef (*1892)- pomáhá doma čp. 1, Jan (*1897)- kolář na Kuncicích čp. 39, Jaroslav (*1919). Bydlí zde také Kateřina Matyášová (*1848)- pomáhá při domácnosti

1930 . Josef Faltus (*1892), rolník, syn Františka Faltusa z čp. 1, manželka Marie Puttmanová (1893 - 1924) z Kunvaldu čp. 95, má syna Radomíra (1921-1953), druhá manželka Magdalena Faltusová (1905 - 1979) z čp. 6, děti: Josef (*1927)- v Jamném, Václav (*1928)- v Nekoři, Marek (*1930)- na Bredůvce, Magdalena (*1944)- oo Macháčková v Žamberku. Měli menší hospodářství a kus lesa

V roce 1955 celé stavení čp. 1 Josefa Faltusa vyhořelo. Shořelo vše, kromě dobytka.

Dne 1. 10. 1955 stavení vyhořelo (elektrický skrat)

1964 – Nové stavení čp. 1 (Obecní úřad, hasičská zbrojnice)

I. byt:

1964 – František Kaška (*1919, +2007) z Těchonína, OEZ Sobkovice, tajemník MNV, manželka Ella Hoch (*1922 Německo, +1987), OEZ Sobkovice, děti: Miroslav (*1945), Eva (*1947)

1979 – Miroslav Doleček (*1965) z čp. 117, zedník, manželka Ludmila Gregušová (*1967) z čp. 27, dělnice, děti: Lucie (*1987), Eliška (*1997)

II. byt:

2013 – Zuzana Ouhřabková (*1983) z čp. 114, děti: Tobiáš (*2013)

Budova obecního úřadu a hasičské zbrojnice čp. 1 z roku 1964

Na Tomkovském gruntu dvůr a ovčín panský jest

Samostatný záznam v gruntovní knize o existenci ovčína při dvoře v Sobkovicích. Nic bližšího se zde nenachází, ani poloha tzv. Tomkovského gruntu (asi byl součástí dvora).

Čp. 2 Rychta, dvůr, selský grunt 9 (NC 1)

Kde Rychta byla, tu jest nyní dvůr JM Pána

Z toho dvora JM Pán Jan Mladší z Valdštejna držitel téhož panství kyšperského když z té Rychty dvůr udělal, níže psaným sirotkům nápadníkům spravedlnosti jim tu náležitě skoupen zase na jiný grunt do vsi Vlčkovické, kde nyní Jan Polák jest, do té sumy, jež tuto na též Rychtě níže psaní sirotci, též i Matěj Kablasa měli. A tak tím způsobem tuto Rychtu Pán razil doplatiti, aby na ní už žádný nic neměl. Těmto sirotkům níže psaným a takto je bráti mají, buď počna léta 1597 mají počítí do vyjítí sumy 70 kop míš. rozdělení peněz.

1613 – odvedeno z truhlice Vlčkovský z kladení z té k ní nyní Jana Poláka převedením z té Rychty Sobkovské od dobré paměti JM Pána Jana staršího z Valdštejna jak na spravedlnost nápadníkům taky na skoupené peníze jakž zápis tento nahoře též i Jana Poláka ukazuje kterým sirotkům neb nápadníkům co náleží. Ku právu sobkovskému do jich truhlice na sumě 33 kop míš.

1644 – Jiřík Brockl (*), s povolením JM urozeného a statečného rytíře Pana Adama Mikuláše Vitanovského z Vlčkovic koupil grunt tento, slove Rychta, ve vsi Sobkovicích, kterouž neboštík Matěj Rychtář někdy v užívání byl a dobré paměti někdy JM Pán Jan starší z Valdštejna koupil jej, dvůr tu učinil. Nyní pak od toho Jiříka Brockle zase za tu sumu, jak jeho předešlý držitel v užívání byl vzat, totiž za sumu 240 kop míš. a to bez všelikých jakých přídavek hospodářských věcí

Platí z té Rychty úroku jirského 46 gr., havelského 46 gr.

Slepice 3, vajec 14, ptáků 22, veverka 3

1665 – Jan Lorenc (*), koupil grunt, totiž Rychtu, od Jiříka Brockla za sumu 240 kop m.

1673 koupila vrchnost v Petrovicích mlejnc od mlynáře čistopanského k záduší petrovskému darovaný dle vyšacování od ouřadu města Kyšperka za sumu ... 40 kop míš. jehož se na zaplacení téhož mlýna, aby z téhož gruntu předkem těch 40 kop míš. vyšlo, tuto postupuje a odkazuje.

1676 – Michal Lorenc (*), koupil grunt od Jana Lorence, otce svého za 240 kop míš.

1678 – Václav Nastoupil (*), koupil grunt od Michala Lorence za 240 kop míš.

Jinak Michalovi Lorencovi na opravu stavení 27 kop míš. sleveno bylo a on nyní nespravil, nýbrž více spustil, takže nemůže takovéto slevy užítí, nýbrž připisuje tímto držiteli gruntu Václavu Nastoupilovi.

1680 – Martin Štěpánek (*), koupil grunt od Václava Nastoupila za sumu 240 kop míš.

1688 – Fridrich Tobias (*), koupil grunt selský od Martina Štěpánka za 240 kop míš., děti: Jan (*)-čp. 3. Jsou potom na čp. 3

Poněvadž předešlým hospodářem zůstavený stavení velmi sešlé jest, sleví se24 kop míš.

Léta 1692 vrchnost na tom gruntě, jehož někdy dvorem bývala, ještě dobrati 84 kop míš. Když z té sumy na převedení peníze v nich Jana Verner z Těchonína k zaplacení spravedlnosti Mikulášovi Sršňovi 43 kop 6 gr. se vykazuje a takový jemu přídavkem vyjítí mají a ostatlé pak 34 kop 24 gr. vrchnosti předce náležití bude.

1706 – Jan Lorenc (*), koupil grunt selský od Fridricha Tobiasa za sumu 240 kop míš.

Přídavek: koňů s vložení 2, vůz půl kovaný, půl valený 1, pluh s železem 1, haky 2, brány 2, řezačka s kosířem 1, řetěz 1, vidle 3, sekera 1, motyka 1, kosa travní 1, slepice s kohoutem 3, žita na ozim setého po 2 korcích 2 měřice, z toho kupující 2 díly a prodávající třetí díl bráti má. Proávající kupujícímu přidává žita v slámě 10 měřic, ova 15 měřic, slámy rezné 6 měřic, ovesné 6 měřic, sena vynachází kupující 2 díly a prodávající 1 díl dostati má.

1735 – Václav Lorenc (*1684, +1759), koupil grunt od svého otce Jana Lorence za 240 kop míš., manželka Kateřina Hubálková (*1684) z Nekoře, (oo1711). Jsou také na čp. 20, 30, 32, 34

1738 – Jan Hrdina (*), koupil grunt od Václava Lorence za 240 kop míš.

Po novém vyměření rolí 1738 činí výměra 56 korců

1739 – Martin Vyhnálek (*1688), asi syn Martina Vyhnálka, koupil grunt výjezdni od Jana Hrdiny spolu s těmi k tomu gruntu po vyměření případnostmi, rolemi a dalším pod 56 korců pražské míry za 152 kop míš. 24 gr., manželka Rozina Wagnerová (*), dcera Salomona Wagnera, (oo1712), také je manželka Dorota Lorencová (*), dcera Jana Lorence. (oo1743). Jsou asi také na čp. 62, 70

1742 – Václav Doleček (*), koupil grunt od Martina Vyhnálka se všema povinnostmi za 152 kop míš. 24 gr.

1749 – Jan Náhlík (*), koupil grunt od Václava Dolečka za 152 kop míš. 24 gr.

1751 – Anton Scholtz mladší (*), nyní Jan Vojnar, koupil grunt selský od Jana Náhlíka za sumu 152 kop míš. 24 gr.

1754 – Martin Faltus (*), koupil grunt selský od Jana Vojnara, tak jak prošacovaný byl, za 152 kop míš. 24 gr. , manželka Barbora Wagnerová (*) dcera Andrease Wagnera z čp. 45, (oo1751), děti: Jan (*1759), Barbora (*1764), Jan (*1767), Josef (*1769). Jsou také na čp. 30, 33

1770 – Josef Picz (*), koupil grunt selský od Martina Faltuse za 152 kop míš. 24 gr.

1772 – Anton Scholtz (*), koupil grunt selský od Josefa Picze za 152 kop míš. 24 gr.

1773 – Franz Schmok (*), koupil grunt selský od Antona Scholtze se vším příslušenstvím za 152 kop míš. 23 gr. V roce 1778 zemřel na tomto gruntu Andreas Schmok (1715-1778), snad otec Franze. Jsou potom možná na čp. 4

1778 – Franz Stejskal (*), koupil grunt selský od Franze Schmoka se vším příslušenstvím, rabotami a platy za 152 kop míš. 24 gr.

Tento grunt byl v roku 1788 v polovici rozdělen jak zápis fol. 114 vysvětluje, protože také polovice pretence na ten nový grunt připsaný jest, jenž v sumě 49 kop míš. 12 gr. obnáší. Polovina gruntu je připsána k čp. 1

1805 – Ambrož Šťovíček (*1785, +1857), láník, syn Jana Šťovíčka z Orlice, koupil grunt čp. 2 s vědomím

vrchnosti od Franze Stejskala za sumu600 zlatých rýn., manželka Anna Stejskalová (*1787, +1857), dcera Františka Stejskala, sedláka z čp. 1, (oo1805), děti: Jan (*)- čp. 83, Ambrož (*1830)- čp. 2, Františka (*1832)- oo Suchomelová čp. 48, Josef (*1817)- čp. 51, Antonín (*1811)- čp. 2, 83, Anežka (*1826)- oo1847 František Hovad z Líšnice čp. 23, Anna (*1823)- oo1841 Netušilová čp. 48

16 jiter 405 čtv. sáhů rolí, 1399 čtv. sáhů luk, 2 jitra 1400 čtv. sáhů pastvin, 2 jitra 627 čtv. sáhů lesa.

Povinnosti: na té půl živnosti c. k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského 28 krejc. 4 ½ den, havelského 28 krejc. 4 ½ den, za kuchyňské věci 22 krejc. 4 ½ den, za přádlo 21 krejc.

Robota: s 1 koněm celoročně 39 dní roboty.

Výminek: Franz Stejskal ročně na čistém zrní do své a manželky smrti odsejpati 2 měrice žita, 4 měrice ovsa, k tomu v létě i zimě 2 slepice bez platu živiti (následují další věci).

Bydlí zde v roce 1849 také: Antonín Štoviček (*1811), půsedlák, syn Ambrože Štovička, půsedláka z čp. 2, manželka Anna Rezlerová (*1810), dcera Josefa Rezlera, familiaranta z Koburka čp. 20, (oo1849). Jsou také na čp. 83

1849 – Ambrož Štoviček (*1830 Sobkovice), rolník, syn Ambrože Štovička, láníka z čp. 2, koupil půlgrunt čp. 2 od otce Ambrože Štovička za 600 zlatých, manželka Kateřina Lehká (*1833 Lukavice) z Lukavice čp. 105, pomáhá doma, děti: Filomena (*1856)- oo Foglová čp. 2, Anna (*1859), Kateřina (*1861), Rozálie (*1863), Marie (*1866, Margareta (*1869), Maxmilián (*1872)- čp. 9, 31, Josef (*1874). V roce 1869 u nich bydlí: Rozálie Suchomelová (*1812)- služka

Výminek: Prodávající Ambrož Štoviček pro sebe a svoji manželku Annu, do smrti každoročně odsypávati 4 měrice čistého žita, 6 měric ovsa, 1 věrtel lněného semene do vychování zasejt, 4 měrice zemáků sázet, 1 záhon zelí, též v zimní čas bez platu živiti, na hospodářovém pást nechati, teplo a světlo pro bydlení zaopatřit.

1890 = Kateřina Štovičková (*1833 Mistrovice), vdova po Ambrožovi, rolník, děti: Margareta (*1869)- pomáhá při hospodářství, Maxmilián (*1872)- čeledín čp. 9, Josef (*1874)

1900 = Mikuláš Fogl (*1849 Sobkovice), polní hospodář, syn Josefa z čp. 4, zeť Štovička, manželka Filomena Štovičková (*1856 Sobkovice) dcera Ambrože z čp. 2, je v domácnosti, děti: Rudolf (*1877)- polní hospodář, čp. 2

1910 = Rudolf Fogl (*1877 Sobkovice), polní hospodář, syn Mikuláše, manželka Kristýna (*1879 Helvíkovice), polní hospodyně, děti: Rudolf (*1914)- čp. 2, Ladislav (*1918)- čp. 15. Bydlí u nich v roce 1910 také: Mikuláš Fogl (*1849 Sobkovice), otec, výměnkář, manželka Filomena (*1856 Sobkovice), matka, výměnkářka. Jsou zde i v roce 1921

Kniha Vesniční dobráci, autora Rudolfa Faltuse, popisuje „starého Fugla“ jak v neděli pospíchal na služby boží „na hrubou“: Nosil vyleštěné holínky, kalhoty koženky, sametovou vestu s perleťovými knoflíky a navrch nějaký ten „azorek“, jak říkával kabátu. V kolenou mu nohy trochu poklesávaly, jako každému, kdo žije v horách. Říkalo se u nich „ve statku u Fuglů“.

1940 – Rudolf Fogl (*1914, +1996), rolník, člen JZD, syn Rudolfa Fogla z čp. 2, manželka Anežka Krpálková (*1923, +1984) z Přepych, členka JZD, děti: Rudolf (*1943, +2018)- opravář JZD, potom na čp. 59, Ladislav (*1946,+2011)- zedník čp. 104, 57, Miroslav (*1950)- čp. 2

V roce 1974 provedl Rudolf Fogl mladší se synem Miroslavem přestavbu čp. 2 na dvoubytovou jednotku

1996 – Miroslav Fogl (*1950), truhlář, syn Rudolfa Fogla z čp. 2, manželka Jindřiška Richtrová (*1954) z Jablonného čp. 207, dělnice Isolit Jablonné, děti: Ivana (*1974)- oo Bezstarostová v Nekoři, Luboš (*1975)- zedník čp. 111, Michal (*1978)- nástrojař v Isolitu, Jana (*1987)- oo Buryšková v Nekoři

Čp. 3 Chalupa chalupnická (NC 2)

Kašpar Kvapil (*) z čp. 5, vystavěl sobě

1706 – Frydrych Tobiaš (*) z čp. 2, koupil chalupu od Kašpara Kvapila, kterou sobě vystavěl za sumu 13 kop míš., druhá manželka Mariana Richtrová (*), dcera Jiříka Richtra, (oo1707), děti: Jan (*)- čp. 3. Jsou také na čp. 2

1715 – Jan Tobiaš (*), koupil chalupu od Frydrycha Tobiaše, svého otce za sumu 15 kop míš., manželka Mariana Páchová (*), dcera Kryštofa Páchy, (oo1711)

1718 – Jan Kittnar (*1680, +1760), syn Viléma Kittnara z čp. 15, koupil chalupu od Jana Tobiáše za 15 kop míš., manželka Kristýna Lorencová (*), dcera Jana Lorence, (oo1716), také je asi manželka Veronika Petříková (*), (oo1720), děti: Jiří (*)- oo1736 Kateřina Fischerová ze Studeného

1738 – Jan Kittnar (*1680, +1760), Nový zápis. Koupil chalupu spolu s vyplývajícími případnostmi a povinnostmi za 15 kop míš.

Připisuje se k chalupě po novém vyměřování gruntů 1738 v novém urbáři rolí 3 korce za sumu..... 8 kop míš. 5 gr.

1743 – Frydrych Hubálek (*), koupil chalupu od Jana Kittnara za 23 kop míš. 5 gr.

1747 – Anton Scholz (*), koupil chalupu po Frydrychovi Hubálkovi který zradil a s ženou a dětmi do Moravy zběhl, koupil i s přivtělenými poli za sumu 23 kop míš. 5 gr. , druhá manželka Anna Kozlová (*), z Jablonného, (oo1763). Jsou potom možná na čp. 2

1751 – Josef Richter (*), koupil chalupu od Antona Scholze za 23 kop míš. 5 gr., manželka Dorota (*), děti: Ignác (*1755), Josef (*1756), Rozálie (*1759), Alžběta (*1760)

1762 – František Richter (*1727), podruh, vdovec, koupil chalupu chalupnickou od Josefa Richtra spolu s rolí za 24 kop míš. 23 gr. 4 den, druhá manželka Anna Dolečková (*1768), dcera Františka Dolečka a Mariany z NC 55, vdova po Václavu Ullrichovi z NC 56, (2.oo1802), děti: František (*1759)- čp. 3

V roce 1793 je zde zapsán sňatek: Václav Šťovíček (*1730), chalupník ze Stanovníka, vdovec, manželka Anna Matyášová (*1763), vdova z Nekoře, (oo1793)

1787 – František Richter (*1759, +1841), chalupník, tkadlec, vrchnostenský hajný, koupil chalupu od Franze Richtra, svého otce spolu s rolí 1 jitra 1162 čtv. sáhů za 26 kop míš., manželka Anna Frimlová (*1766, +1839), dcera Franze Frimla, souseda z Kyšperka, děti: Jan (*1779)- oo1801 Alžběta Šulcová (*1783) z NC 59, František (*1787), Narcis (*1796)- čp. 3, 83, Josefa (*1791), Ludvík (*1794), Leopold (*1801), Anna (*1799), Antonín (*1806)

Povinnost: c. k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského 2 krejc. 3 den, havelského 10 krejc. 1 ½ den, pěší roboty 52 dnů ročně.

V roce 1803 je zapsán na čp. 3 také: Antonín Kodytek (*1767), voják reg. Riese, syn Josefa Kodytky z Klášterce, manželka Terezie Faltusová (*1768), dcera Josefa Faltuse a Terezie Štěpánkové z Vlčovic, (oo1803). Jsou také na čp. 23

1825 – Narcis Richter (*1796, +1843), chalupník, syn Františka Richtra, chalupníka z čp. 3, zápis na chalupu čp. 3 od otce Franze Richtra za 320 zlatých rýnských, manželka Josefa Richterová (*1806, +1862) z čp. 45, děti: František (*1830)- čp. 3, Josefa (*1844)- má dceru: Josefa (*1869), Leopold (*1829)- čp. 74. Dcera Josefa (*1844) je v roce 1869 provdaná za Jana Malečka (*1844), vojína 18. pluku Velkoknížete Konstantina ze Studeného čp. 32. Jsou také na čp. 83. Jsou také na čp. 83

V roce 1844 po smrti Narcise Richtra je zapsáno právní přiřknutí čp. 3 jeho manželce

1869 = František Richter (*1830 Sobkovice), chalupník, tkadlec, syn Narcise Richtera, chalupníka z čp. 3, manželka Františka Faltusová (*1835 Sobkovice), dcera Josefa Faltuse z čp. 56, pomáhá doma, (oo1857), děti: Leopold (*1859)- mlynář, František (*1863)- tkadlec čp. 1, Františka (*1857)- děvečka, Anna a Marie (*1865)- dvojčata, Filomena (*1867)- oo Filipová čp. 55, Narcis (*1872)- tkadlec, čp. 3. V roce 1890 u nich bydlí také: Františka Faltusová (*1865 Sobkovice)- tkalcuje, nemanželská dcera manželky

Kniha Vesničtí dobráci popisuje hospodáře Richtra jako „Frantu hajnova“(jeho děda byl panský hajný) jako dobrého hospodáře, který o slavnostech tloukl tympány a uměl to velmi dobře. V uších nosil zlaté hřebíčky, prý pro parádu a také si rád „zavdal“.

Bydlí zde v roce 1900 také: Narcis Richter (*1872 Sobkovice), tkadlec, syn Františka, manželka Filomena (*1876 Sobkovice), v domácnosti, děti: Cecílie (*1900)

1910 = Narcis Richter (*1872 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Františka, manželka Filomena (*1876 Sobkovice), tkalcuje, polní práce, děti: Cecílie (*1900)- dámská krejčová u Josefa Neškudly v Jablonném, Marie (*1903)- kartáčnice u Ladislava Filipa v Jablonném, Anna (*1909)- oo Faltusová čp. 3

V roce 1910 zde bydlí také: František Richter (*1830 Sobkovice), otec, výměnkář, manželka Františka (*1835 Sobkovice), výměnkářka, Františka Richterová (*1857 Sobkovice)- sestra, pomáhá

V roce 1921 zde bydlí také Františka Richtrová (*1857), sestra hospodáře, výměnkářka

1933 – Josef Faltus (*1908, +1978) z Mistrovic čp. 132, truhlář, první předseda JZD, zeť Richtra, manželka Anna Richtrová (*1909, +1997), dcera Narcise Richtra z čp. 3, děti: Josef (*1935)- čp. 117, potom v Jablonném, Jiří (*1938, +2015)- elektrikář čp. 3

1997 – Jiří Faltus (*1938, +2015), elektrikář, syn Josefa Faltuse z čp. 3, manželka Marie Kodytková (*1944) ze Žamberka, administrativní prac., děti: Jiří (*1964, +1989 autonehoda v USA), Romana (*1969)- chráněné bydlení na Žampachu

Zaniklý grunt

Mezi sobkovickými gruntů se nacházel začátkem 17. století další zahradnický grunt, jehož pozemky se nepodařily zařadit mezi známé majitele gruntů a byly snad rozděleny mezi 2 nové chalupníky, jejichž dnešní poloha by mohla být na pozemcích chalup čp. 4 a čp. 5. Není to však jisté. Tento, snad zaniklý grunt, měl před rozdělením následující známé hospodáře:

Prokop (*) má zapláceno

1620 – Jan Tomků (*), Při registrech oznámila vdova Prokopka, že jest prodala zahradu svou svému zeti Janovi Tomkovi za sumu 15 kop míš

1659 – Adam Hentzl (*), koupil zahradu Jana Tomka za 22 kop míš.

Přesto, že data převodu gruntu (1659) a vzniku nových chalup čp. 4 a 5 (1657) nejsou v úplném souladu, nepodařilo se najít jiné východisko.

Čp. 4 Chalupa zahradnická (NC 3)

1657 – Václav Fugl (*), Tak jak vrchnost na gruntě panským lánským dvě chalupy, kteréž zahradou slouží mají vystavěti a roli k té živnosti náležející ouřadu a konšelům prohlédnouti, aby bedlivě vyměřic ke každé chalupě polovici rozdělití dala. Taková jedna chalupa podle meze Jiříka Brockla ležící s rolí

1661 – Martin Ječmínek (*), koupil zahradu od Václava Fugla za 40 kop míš.

1678 – Václav Horáček (*), koupil chalupu zahradnickou po zemřelém Martinovi Ječmínkovi za sumu 40 kop míš.

1693 – Jiřík Pokornej (*), koupil chalupu zahradní od Václava Horáčka za 40 kop míš.

1695 – Kryštof Pácha (*), koupil chalupu zahradní od Jiříka Pokorného za sumu peněz 40 kop míš., manželka Kateřina (1683-1758), děti: Magdalena (*)- oo1716 Luxová čp. 4, Anna (*)- oo1733 Antonín Faltus, Mariana (*)- oo1711 Jan Tobiáš čp. 3. Jsou také na čp. 46, 6

1717 – Václav Lux (*), syn Jiříka Luxe, zeť Páchy, koupil chalupu od Kryštofa Páchy za 40 kop míš., manželka Magdalena (*) dcera Kryštofa Páchy, (oo1716)

1721 – Jakub Richter (*), syn Václava Richtra z čp. 35, 46, 55, koupil chalupu od Václava Luxe za 40 kop míš., manželka Rozina Hubálková (*) z Nekoře. (oo1714). Jsou také na čp. 31, 32, 34

1724 – Jiřík Scholcz (*), koupil chalupu od Jakuba Richtra za 40 kop míš.

1725 – Pavel Lux (*1694, +1756), koupil chalupu od vdovy po Jiříku Scholczovi za 40 kop míš., manželka Kateřina Lorencová (*), dcera Jana Lorence, (oo1722). Jsou také na čp. 14, 36, 24

1736 – Jan Doleček (*), koupil chalupu zahradní od Pavla Luxe za 40 kop míš., manželka Zuzana Luxová (*), dcera Jiřího Luxe, (oo1719). Jsou asi také na čp. 61, 24

1738 – Jan Doleček (*), Nový zápis. Koupil chalupu zahradnickou spolu s vyplývajícími robotami a poplatky za sumu 40 kop míš.

1752 – Martin Doleček (*1722, +1772), koupil chalupu po otci Janu Dolečkovi za 40 kop míš., manželka Dorota Soupelová (*) z Nekoře, (oo1751), děti: Antonín (*1754), Marie (*1756), Anna (*1758), Josef (*1761), František (*1764)

1776 – František Stejskal (*), koupil chalupu zahradnickou od vdovy po zemřelém Dolečkovi se vším příslušenstvím za 40 kop míš., manželka Marie Anna Dolečková (*), dcera Martina Dolečka, (oo1776). Jsou potom možná na čp. 2

1778 – František Schmok (*1748, +1805), chalupník, tesař, koupil chalupu zahradní od Franze Stejskala se vším příslušenstvím a povinnostmi za 42 kop míš., manželka Terezie (*1751, +1790), také byla manželka Barbora Voglová (*1767), dcera Jana Fugla, podruha z čp. 6, 8, (oo1790), děti: Jan (*1776), Josefa (*1780), František (*1783)- čp. 4, Jan (*1791), Josef (*1793)- oo1818 Anna Mikysková z čp. 26, Barbora (*1795), Anežka (*1797)- oo Dominik Faltus čp. 57, Josefa (*1801), Anna (*1778)- oo1805 František Maixner z Lichkova

1810 – František Schmok (*1783), chalupník, syn Františka Šmoka z čp. 4, koupil chalupu čp. 4 po svém zemřelém otci Františku Schmokovi (poručník Jan Fogl) 5 jiter 661 čtv. sáhů rolí, 668 čtv. sáhů luk, 2 jitra 594 čtv. sáhů pastvin a dále povinnosti a platy za 158 zl. manželka Terezie Malečková (*), dcera Františka Malečka ze Studeného, (oo1811), děti: František (*1811), Antonín (*1816), Josef (*1819), Anna (*1821), Leopold (*1823)

Povinnosti: c. k. daně podle nařízení, do důchodu vrchnostenského odvádět úroku jirského 31 krejc., havelského 32 krejc., za prádlo 5 ¼ krejc., pěší reoboty 78 dní ročně.

1823 – Josef Fogl (*1797), tesař, syn Jana Fogla, chalupníka z čp. 6, koupil zahradnickou živnost čp. 4 od Franze Schmoka za 680 zlatých, manželka Pavlína Ullrichová (*1795, +1838) z Nekoře čp. 99, také je manželka Barbora Stejskalová (*1803), dcera Ignáce Stejskala z čp. 55, (oo1839), děti: Anna (*1825), Josef (*1823)- čp. 4, Barbora (*1840)- oo Faltusová čp. 28, Josefa (*1831)- oo1853 Jan Koblížek z Bystřece čp. 195. Jsou také na čp. 28

Barboře Schmokové, matce prodávajícího do její smrti teplý a světlý byt, k užívání 1 měřice rolí zpředu a 1 měřice zezadu na Červeném kopci zrajících zemčat, proti ročnímu nájmu od 5 zlatých, kteráž role po její smrti zase k živnosti připadne.

1843 – Josef Fogl (*1823 Sobkovice), rolník, syn Josefa Fogla, chalupníka z čp. 4, koupil živnost zahradní čp. 4 od otce Josefa Fogla za 500 zlatých CM, manželka Františka Mertelíková (*1825 Sobkovice) z čp. 35, pomáhá doma, (oo1845), děti: Barbora (*1840)- oo Faltusová čp. 28, 40, 46, Mikuláš (*1849)- tkadlec, čp. 4, 2, Josef (*1851)- studuje učitelský kurz, František (*1855)- čp. 54, Anna (*1847). Jsou také na čp. 54

1880 = Mikuláš Fogl (*1849 Sobkovice, polní hospodář, syn Josefa, manželka Filomena (*1856 Sobkovice), pomáhá doma, děti: Rudolf (*1877). Jsou potom na čp. 2

1900 = Josef Píč (*1867 Pastviny), polní hospodář, tkadlec, manželka Filomena Faltusová (*1866 Lukavice), v domácnosti, také je v roce 1910 manželka Barbora rozená Soukupová (*1866 Nekoř) z Líšnice, pomáhá doma, děti: Františka (*1891 Pastviny)- dcera manžela na čp. 4. Bydlí u nich také Františka Faltusová (*1828 Lukavice)- tchýně, vdova

Píč si postavil k pohonu mlátičky a šrotovníku větrný mlýn. Ten však nebyl otáčivý podle větru a tak moc nevyhovoval a byl asi po 10 letech odstraněn. Jeho manželka byla porodní babička, která se ve své práci dobře vyznala a mnoha dětem pomohla na svět. Dcera Františka byla moc hezká a provdala se do Vídně. Jako vdovec se Píč znovu oženil a vyženil 3 kluky a 1 děvče, všechny děti byly moc hezké. Rodina žila z hubeného výdělků ze tkaní.

V roce 1910 jsou zde také děti Františka Vítka a Barbory: František Vítek (*1890 Líšnice)- obuvník, Rudolf Vítek (*1892 Líšnice)- obuvník, Štěpán Vítek (*1896 Líšnice)- polní hospodář, Magdalena Vítková (*1894 Líšnice)- služka, a další: Františka Píčová (*1891 Sobkovice)- služka, dcera Josefa, Alžběta Vítková (*1899 Líšnice), Karel Píč (*1908 Sobkovice)- syn Josefa Píče

1921 = Josef Píč (*1867), výše uvedený hospodář, manželka Barbora, vdova Vítková (*1866), v domácnosti, děti: Magdalena Vítková (*1894)- pomáhá doma, Alžběta Vítková (*1899)- kartáčnice u Ladislava Filipa v Jablonném, Karel Píč (*1908)- muzikant, potom bydlel v Borohrádku

1937 – Josef Hejl (*1907, +1986), nájemník, polní hospodář, manželka Marie Urnerová (*1908, +1975) z Těchonína, v zemědělství, děti: Marie (*1933), Josef (*1935), Věra (*1938), Ladislav (*1940), Václav (*1943), Jiří (*1944), František (*1945), Jaroslav (*1948), Petr (*1949). Rodina se v roce 1945 přestěhovala do Těchonína

V roce 1968 prodal Karel Píč stavení čp. 4 Václavu Benešovi z čp. 74, který stavení, stojící naproti čp. 5, zboural.

Nové stavení čp. 4

1973 = Josef Richtr (*1930, +1997), zaměstnání Dřevotvar Jablonné, muzikant, syn Josefa Richtra z čp. 10, manželka Mária Malošková (*1935) z Mladkova, dělnice, děti: Josef (*1959), Miloš (*1966), Hana (*1956)- oo Pospíšilová čp. 4. Rodina byla dříve na čp. 10

1979 – Jiří Pospíšil (*1952, +2017) ze Šumperka, zaměstnání Dřevotvar Jablonné, zeť Richtra, manželka Hana Richtrová (*1956), dcera Josefa Richtra z čp. 4, zaměst. Dřevotvar Jablonné, děti: Jiří (*1980)- elektrotechnický inženýr v Pardubicích, Zuzana (*1988)- ekonomka v Brně

Čp. 5 Chalupa zahradnická (NC 4)

1657 – Václav Jankovský (*), Na gruntě lánským pustým nově chalupy, jenž zahrady slouží mají nákladem vrchnosti vystavěti a roli k té živnosti patřící na každé polovici oddělené. Tehdy taková jedna chalupa podle druhý stojící i s rolí při těch dvou 40 kop míš.

1657 – Matěj Šimek (*), zápis jak Václav Jankovský má zahradu od vrchnosti, kterou platiti nemohl a témuž Matěji Šimkovi postoupil

1660 – Václav Lorenc (*), koupil zahradu od Matěje Šimka za 40 kop míš.

1662 – Jiřík Nastoupil (*), koupil zahradu od Václava Lorence za 43 kop míš.

1665 – Mikuláš Hubálek (*), koupil zahradu od Jiříka Nastoupila za 43 kop míš.

1670 – Václav Lorenc (*), koupil zahradu od Mikuláše Hubálka za 43 kop míš.

1672 – Kašpar Kvapil (*), koupil zahradu od Václava Lorence za 40 kop míš., druhá manželka Ludmila Poláčková (*) z městyse (nečitelné), (oo1705), děti: Anna (*)- oo1715 Lorencová čp. 48. Jsou také na čp. 3

1682 – Mikuláš Kryštofů (*), koupil chalupu od Kašpara Kvapila za 40 kop míš.

1686 – Jiřík Pokornej (*), koupil chalupu po zběhlém Mikuláši Kryštofovi za sumu 40 kop míš.

1690 – Jan Hlaváč (*), koupil chalupu zahradnickou od Jiříka Pokorného za sumu 40 kop míš.

1692 – Jan Faltus (*), koupil chalupu zahradní od Jana Hlaváče za 40 kop míš.

1694 – Jan Čada (*), koupil chalupu zahradní od Jana Faltusa za 40 kop míš.

1699 – Václav Řehák (*), koupil chalupu zahradní od Jana Čady za 40 kop míš-

1709 – Václav Řehák mladší (*), koupil chalupu zahradní od Václava Řeháka, svého otce za sumu 40 kop míš.

1714 – Jiřík Kvapil (*), syn Jana Kvapila z Orlice, koupil chalupu zahradní od Václava Řeháka za 40 kop míš., manželka Mariana Lorencová (*), dcera Jana Lorence, (oo1707), děti: Václav (*)- čp. 6, 33, Jan (*)- čp. 5, Josef (*)

1734 – Jan Kvapil (*), syn Jiříka Kvapila, koupil chalupu zahradnickou od Jiříka Kvapila za 40 kop míš., manželka Anna Dušková (*) z Nekoře, (oo1735)

1738 – Jan Kvapil (*), Nový zápis, stejný majitel. Koupil chalupu zahradnickou po novém vyměření rolí, spolu se všemi vyplývajícími platy a povinnostmi za sumu 40 kop míš.

1748 – Petr Moravec (*), koupil chalupu od práva sobkovického po zběhlém Jiříkovi Kvapilovi za sumu 40 kop míš.

1781 – Josef Lux (*1751, +1821), chalupník, koupil chalupu zahradní od Pavla Moravce se všemi případnostmi a povinnostmi za 40 kop míš., manželka Terezie Lehká (*1753, +1822), dcera Josefy Lehké z Verměřovic, také je manželka Anna Dušková (*1766), dcera Stanislava Duška z čp. 40, (oo1794), děti: Marie (*1777), Anna (*1779), Josef (*1787+), Terezie (*1788)- oo1810 Faltusová čp. 43, Barbora (*1791), Josef (*1794)- čp. 9, Jan (*1781)- čp. 5, Mariana (*1778)- oo1802 Dušková čp. 40. Jsou také na čp. 9, Isidor (*1784)

1805 – Jan Lux (*1781), chalupník, syn Josefa Luxe z čp. 5, koupil od otce Josefa Luxe chalupu čp. 5 za 400 zlatých rýnských, manželka Markéta Malečková (*1784), dcera Františka Malečka ze Studeného, (oo1805), děti: Antonín (*1809)

Povinnosti: c. k. kontribuce podle nařízení, úroku jiřského 12 krejc., havelského 12 krejc., kuchyňský plat 7 krejc 12 den., za prádlo 5 krejc. do důchodu vrchnostenského, Robota pěší 75 dní ročně.

Bydlí zde kolem roku 1820 také: Jan Fogl (*), chalupník, kolovratník, manželka Anna Suchomelová (*1761), dcera Františka Suchomela, dříve sedláka z NC 12 (čp. 15), děti: Anežka (*1802)- oo1823 Vojtěch Gruss, švec z Jablonného, Markéta (*1793)- oo1824 Luxová čp. 9, Josef (*1797), Dominik (*1804)

1830 . Josef Krejsa (*1796 Nekoř, +1874), chalupník, syn Josefa Krejsy, sedláka z Nekoře čp. 12, koupil zahradní chalupu čp. 5 od Jana Luxe za 775 zlatých, manželka Josefa Hubálková (*1802 Nekoř, +1871) z Nekoře čp. 44, děti: Jan (*1831)- čp. 5, František (*)- čp. 36, Františka (*1836)- oo Malá v čp. 5, Vincenc (*1845)- čp. 5, Mikuláš (*1848), Anežka (*1833)- oo Šulcová čp. 32, Anna (*1825)- oo Faltusová čp. 82, Albína (*1843)- oo1864 Novotná na čp. 5, Josefa (*1828)- oo Faltusová čp. 10

Bydlí zde v roce 1864 také: Antonín Novotný (*1839), tkadlec, syn Olivy Novotné dcery Jáchyma, zahradníka z Bořitavy čp. 15, zeť Krejsy, manželka Albína Krejsová (*1843), dcera Josefa Krejsy, z čp. 5, (oo1864), děti: Josef (*1864)

1869 = František Malý (*1837 Studené), rolník, syn Karla Malého, zahradníka ze Studeného čp. 21, zeť Krejsy, koupil od Krejsy právo vlastnické k chalupnické usedlosti čp. 5 v ceně 1.600 zlatých, manželka Františka Krejsová (*1836 Sobkovice), dcera Josefa Krejsy, chalupníka z čp. 5, pomáhá doma, děti: Anna (*1865), Filomena (*1867)- děvečka, František (*1870)- čeledín, Mikuláš (*1872)- kolář, Marie (*1874), Františka (*1877)- oo Krejsová čp. 5, Josef (*1879)- čp. 5, Dominik (*1881)- čp. 5

V roce 1870 odděleny od čp. 5 pozemky pod názvem Černý kopec do vlastnictví Františka a Anny Krejsových za cenu 100 zlatých.

V roce 1869 zde také bydlí: Vincenc Krejsa (*1845 Sobkovice), tkadlec, nádeník, syn Josefa z čp. 5, manželka Anna (*1852 Klášterec), tkalce

V roce 1869 zde také bydlí: Josef Krejsa (*1796 Nekoř, +1874), otec, výměnkář, manželka Josefa Hubálková (*1802 Nekoř), z Nekoře čp. 44, výměnkářka, děti: František (*1838)- čp. 35, 36, Mikuláš (*1848)- student učitelství v Hradci Králové

V roce 1880 zde také bydlí: Jan Krejsa (*1831 Sobkovice), nádeník, syn Josefa z čp. 5, manželka Terezie (*1833 Lukavice), děti: Josef (*1860 Lukavice)- švec, František (*1868 Lukavice)

1900 = Josef Krejsa (*1874 Nekoř) z Nekoře, polní hospodář, tkalce, zeť Malého, manželka Františka Malá (*1877 Sobkovice), v domácnosti, dcera Františka Malého z čp. 5, v roce 1910 je také manželka Marie Mikysková (*1873 Kunčice), děti: Josef (*1903). Bydlí u nich také: Františka Malá (*1836 Sobkovice), tchýně, vdova, v roce 1910 je u nich také: Anna Mikysková (*1844 Verměřovice)- tchýně, výměnkářka

Krejsovi žili z toho, co se urodilo, jiný výdělek neměli. Pole obdělávali dvěma kravami, byli to dobráci a nejlépe jim bylo, když byli sami. Krejsa byl vysoký člověk s knírem, manželka střední postavy, červená v obličejí.

Také zde bydlí v roce 1900: František Novotný (*1890 Lukavice)- žák, sestřenec, Josef Malý (*1879 Sobkovice)- švagr, syn Františka, kolářský učeň, Dominik Malý (*1881 Sobkovice)- švagr, syn Františka, truhlářský učeň, Františka Hechtbergrová (*1847 Sobkovice)- neť, svobodná

1921 = Josef Krejsa (*1874), výše uvedený rolník, druhá manželka Marie Mikysková (*1873), je v domácnosti, děti: Josef (*1903)- dělník na Vackově pile v Jablonném, potom čp. 5

1930 . Josef Krejsa (*1903, +1966), rolník, syn Josefa Krejsy z čp. 5, manželka Anna Marková (1905 – 1945) z Verměřovic, v zemědělství, děti: Anna (1931-2018)- oo Hrobařová, Josef (*1933), Libuše (*1942)- oo Faltusová v Nekoři. Byla také druhá manželka Zdeňka Faltusová (1910 – 1994) z čp. 39, v zemědělství, děti: Antonín (1948 – 1999), Zdeněk (1950 – 2018)- čp. 5

1966 – Zdeněk Krejsa (1950 – 2018), syn Josefa Krejsy, zdědil stavení čp. 5, manželka Ludmila Valentová (*1954) z Tatic čp. 208, děti: Věra (*1973), Zdeněk (*1975)- čp. 5, Jitka (*1984)- čp. 5. Od roku 1981 vychovávají také sestru Ludmily – Lenku Bukovanovou (*1973) a v roce 1982 se stěhují na čp. 72.

1989 – Zdeněk Krejsa (*1975)- vnuk Josefa Krejsy, syn Zdeňka Krejsy z čp. 5, tesař, manželka Bronislava Kovářová (*1976) z Jamného, dělnice, děti: Barbora (*2003)- studuje, Adéla (*2007)- studuje. Dříve byli na čp. 72

Neznámý grunt, po roce 1623 připojený ke gruntu čp. 6 Michala Richtra

1588 – Jíra Sadil (*). Koupil grunt za 39 kop míš.

Platí úroky Václavu Hraběti, Vondračovi a Kateřině, vdově po Hraběti

1623 – Petr Holan (*), koupil grunt od Jíry Sadila za 100 kop míš.

Paměť: Že ten grunt Jíra Ječmínek byl držel ale nic z něj neplatil, po svedení jeho ze světa jest týž grunt Michalovi Richtrovi prodán jak před nimi na listě 5 připojen, a tak tyto dva gruntové v jeden uvedeni jsou.

Čp. 6 Selský grunt 1 (NC 5)

1605 – Ondřej Doležal (*). Koupil grunt od Jíry Bezdíčka za sumu 70 kop míš.

Přidává se: 1 kůň, 1 kráva nájemná, 3 slepice s kohoutem, pluh, hak, brány, žita setého 2 korce, ovsa 1 korec, ječmene ½ mand., semena lněného 1 čtvrt., také nějaké platy

1607 – Jan Pěkný Kousek (*), koupil grunt od Ondřeje Doležala za 70 kop míš.

1608 – Jan Richter (*), koupil grunt od Jana Pěkného za 70 kop míš.

1618 – Jíra Harštman (*), koupil grunt od Jana Richtra za 100 kop míš.

Přidává se: 1 kůň, 4 slepice, 1 kohout, ovsa ve slámě 4 kopy, žita k setí 3 kor., z toho sobě Vymínil třetí snop, též mu nechává při tom gruntě 2 krávy do roka bez nájmu, seno, slámu.

1630 – Michal Richter (*), koupil grunt s povolením vrchnosti za 155 kop míš.

Přidává se: 2 koně s vložením, 2 krávy nájemní, 1 vůz s řetězem, 1 pluh, 2 haky, 2 brány, 1 vidle senné, 1 hnojné, 1 koza, hrnec měděný, 1 pila, 1 stůl, sláma co byla, 1 vůz sena, vdova sobě vymínila roli s lněným semenem, 1 korec ovsa, obilí ječného třetí snop.

1638 – Jan Richter (*), koupil grunt od Michala Richtra otce svého za 155 kop míš.

1669 – Michal Richter (*), koupil grunt selský od Jana Richtra otce svého za 155 kop míšenských

1673 – Jakub Fugl (*), koupil grunt odběžný od Michala Richtra, na místě spuštěný, jak na stavení tak na roli, takže vrchnost ráčila dát grunt spravovati a vyzdvihnouti za 150 kop míš.

Za vyzdvižení vrchnosti 50 kop míš. Hospodáři pak, že žádných přídavek nebylo, místo závdavku se poráží 30 kop míš.

1676 – Kryštof Pácha (*), ujal grunt od Jakuba Fugla nákladem vrchnosti vyzdvižený za sumu 140 kop míš., který Jan Richter zaplatiti měl. Jsou také na čp. 4, 46

1688 – Martin Vyháněk (*), koupil grunt od Kryštofa Páchy za 140 kop míš.

1693 – Kryštof Netušil (*), koupil grunt selský po zemřelém Martinovy Vyháněkové za sumu 140 kop míš.

1697 – Kryštof Picz (*), koupil živnost selskou od Kryštofa Netušila za 140 kop míš.

Přidává se: kůň 1, vůz valný 1, pluh 1, hak 1, brány 2, motyka 1, kosa 1, vidle 3, řezačka s kosířem 1, sekera 1, slepice s kohoutem 3, ovsa, slámu 27 snopů, slámy režný 3 mandele, ovesných otýpek 6 mandelů, sena 3 loktuše, setého žita k obyčejnému klizení po 2 kor. 2 věřt.

1702 – Jan Soukup (*), koupil grunt selský od Kryštofa Picze za 140 kop míš

1707 – Hendrych Brokl (*), koupil grunt selský od Jana Soukupa za 140 kop míš.

1709 – Václav Řehák (*), koupil grunt selský od Hendrycha Brokla za 140 kop míš.

Poněvadž grunt velmi sešlý, na spadnutí byl a hospodář v něm bydlení nemohl a k vyzdvižení nového prostředků neměl, milostivá vrchnost koupila potřebné a nově vystavěti dala. On pak z důchodu svého každoročně vrchnosti platit po 4 zlaté povinen bude.

1714 – Jakub Faltus (*), koupil grunt selský od Václava Řeháka za 140 kop míš., manželka Rozina (*), děti: Anna (*)- oo Stejskalová čp. 6, Antonín (*)- čp. 10. Jsou také na čp. 59

1731 – Jan Stejskal (*), koupil grunt selský od Jakuba Faltuse za 140 kop míš., druhá manželka Anna Faltusová (*), dcera Jakuba Faltusa, (oo1737)

1735 – Václav Kvapil (*), syn Jiříka Kvapila z čp. 5, koupil grunt selský od Jana Stejskala za 160 kop míš., manželka Marie, vdova Kittnarová (*) po zemřelém Tobiasi Kittnarovi, (oo1734), také je manželka Marie Brožková (*) z Vlčkovic, (oo1741). Jsou také na čp. 33

1737 – Jiřík Stejskal (*), syn Jana Stejskala, koupil grunt selský od Pavla Blechy za 160 kop míš., manželka Anna Hubálková (*), dcera Jana Hubálka, (oo1732)

1738 – Jiřík Stejskal (*), Nový zápis. Koupil grunt polovýjezdni se všemi povinnostmi, které k němu náleží a případnostmi pod 28 korců za 76 kop míš. 8 gr.

K tomu však přináleží v novém urbáři podle nového vyměřování rolí 4 korce 2 věrtele dědičně přivlastněné za 12 kop míš. 7 gr.

1741 – Vilím Hrdina (*1683, +1763), koupil grunt selský od Jiříka Stejskala se všemi právy a požadavky za 88 kop míš. 15 gr. 4 den., manželka Kateřina (1690-1760)

1750 – Josef Faltus (*), koupil grunt od Vilíma Hrdiny za 88 kop míš. 15 gr. 4 den

1753 – Antonín Lorenc (*1722), koupil grunt od Josefa Faltuse za 88 kop míš. 15 gr. 4 den. Jsou také na čp. 30

1759 – Josef Kopecký (*1730, +1772), z Nekoře, koupil grunt selský od Antonína Lorence za 88 kop míš. 15 gr. 4 den, manželka Marie Anna (*), děti: Anna (*)- oo Faltusová čp. 24

1774 – Václav Moravec (*), syn Martina Moravce z Verměřovic, koupil grunt selský po zemřelém Josefovi Kopeckém se všema k tomu patřícími případnostmi za sumu 88 kop míš. 15 gr. 4 den, manželka Marie Anna (*), vdova po Josefu Kopeckém, (oo1773), také asi manželka Kateřina (*), děti: Josefa (*1777), Petr (*1774). Jsou také na čp. 10

1784 – František Kopecký (*1762), koupil grunt selský od Václava Moravce se všemi případnostmi, 8 strych 3 věrtele orní, 20 strych pustý, 13 strych 1 věrtel ladem ležící role a po 1 fůře louky za 88 kop míš. 15 gr. 4 den., manželka Anna Scholzová (*1765), dcera Franze Scholze, (oo1784)

1787 – Josef Faltus (*1766), láník, koupil grunt selský od Franze Kopeckého se všemi případnostmi a vyplývajícími poplatky za 150 zl. aneb 128 kop míš. 17 kr. 1 den, manželka Terezie Kopecká (*1767, +1832), dcera Josefa Kopeckého a Marie Schwerakové, (oo1789), děti: Anna (*1791), Jan (*1810)- čp. 6, Josefa (*1795)- oo1825 Šulcová čp. 32, Josef (*1797)- čp. 54, Anežka (*1799)- oo1823 Anton Mertelík z čp. 44, František (*1807), Dominik (*1804)- čp. 1

Bydlí zde kolem roku 1820 také: Antonín Faltus (*1761), chalupník z čp. 61, manželka Dorota Hrdinová (*1765) z Mistrovic, děti: Terezie (*1788)- oo1821 Karel Štěpán, vdovec z Těchonína čp. 103, Kateřina (*1790), Antonín (*1794), Tobiáš (*1796), Josef (*1800), Severin (*1802), Vincenc (*1805) Jsou také na čp. 61

1831 – Jan Faltus (*1810), láník, syn Josefa Faltuse z čp. 6, koupil grunt čp. 6 od otce Josefa Faltuse za 400 zlatých, manželka Anežka Mertelíková (*1808, +1840) z čp. 35, (oo1832), děti: Jan (*1834)- čp. 6, Vincenc (*1838)- čp. 28, 40, Anna (*1836)- oo Foglová, potom Grundová čp. 23. Jsou také na čp. 23

Povinnosti: c. k. kontribuci dle nařízení, 130 dní pěší roboty ročně, úroku jirského 32 krejc. ½ den, havelského 32 krejc. ½ den, za platné obilí 11 krejc. 3 ¼ den, za kuchyňské věci 27 krejc. 4 ¼ den.

Prodávající si vymíňuje: 8 měřic žita, erteple, 2 čtvrtce lněného semene do vyhrazené půdy zasítí, teplý a světlý byt až do smrti zdarma.

1869 = Jan Faltus (*1834 Sobkovice, rolník, syn Jana Faltuse, láníka z čp. 6, manželka Roza Schmiedová (*1840 Ostrov) z Ostrova čp. 238, děti: Amálie (*1868)- oo Suchomelová čp. 7, František (*1870)- pomáhá doma, čp. 6, Josef (*1873)- mlynářský. V roce 1869 zde také bydlí Anežka Poláčková (*1828)- služka

Od usedlosti čp. 6 se odděluje v roce 1874 díl pozemku č. top. 275 – 2 jitra pro Jana Malečka v ceně 432 zlatých.

V roce 1890 zde bydlí také: František Hechtberger (*1871 Kamenice)- tkalcovský tovaryš a František Kozel (*1873 Jablonné)- služba

1910 = František Faltus (*1870 Sobkovice), polní hospodář, syn Jana, manželka Josefa Faltusová (*1877 Sobkovice), dcera Vincence Faltusa z čp. 24, je v domácnosti, děti: Josef (*1906)- kartáčník u Ladislava Filipa v Jablonném, potom čp. 6, Anna (*1908), Marta (*1913)- oo Stejskalová na Kuncicích čp. 61, Jaroslav (*1915), Magdalena (*1905)- oo Faltusová čp. 1

1945 – Josef Faltus (*1906, +1986), rolník, agronom JZD, syn Františka Faltuse z čp. 6, manželka Amálie rozená Faltusová (*1923, +1994) z Vyprachtic, v zemědělství, děti: Josef (*1946)- čp. 6, Jarmila (1948 – 2013)- oo Foglová čp. 2, 59, Václav (*1954)- na Slovensku v Ilavě

V roce 1964 byla provedena adaptace na 2 bytový dům

1975 – Josef Faltus (*1946), zedník, stájný JZD Nekoř, syn Josefa Faltuse z čp. 6, manželka Marie Smejkalová (*1946) z Nekoře čp. 172, členka JZD, děti: Josef (*1970)- starosta obce, truhlář, čp. 120, Petr (*1972)- čp. 119, Tomáš (*1975)- Klas Nekoř, majitel čp. 6

Čp. 7 Chalupa podružská (NC nezjištěno)

Stanislav Dušek (1742-1805), podruh

1794 – Anna Luxová (*), koupila chalupu na gruntu Josefa Faltuse od Stanislava Duška za sumu 40 zlatých

Výjimka: Kdyby ta chalupa ke koupi někdy přijít měla, tehdy bude Josef Faltus prvním kupcem.

1794 – Jiří Schulz (*1764, +1829), chalupník, koupil chalupu na gruntě Josefa Faltusa od vdovy Anny Luxové za 35 zlatých, manželka Kateřina Prokopcová (*) z Jamného čp. 28, také je manželka Kateřina Schulzová (*1776, +1827) dcera Antona Schulze z Jamného, děti: Josef (*1797)- čp. 19, Jiřík (*1799), Terezie (*1814-1859)- má dceru: Františka (*1840)- oo Budišová čp. 13, 57, 20, Ignác (*1805), Vincenc (*1807)- čp. 7, Jan (*1812)- čp. 37, 81, Anna (*1802)- oo1829 Foglová v čp. 72

1830 – Vincenc Šulc (*1807), chalupník, syn Jiřího Šulce, chalupníka z čp. 7, právní odevzdání na chalupu čp. 7 od Jiříka Schulze na gruntu Josefa Faltusa za 84 zlatých CM, manželka Josefa Lehká (*1811) z Nekoře čp. 22, (oo1831), děti: Josefa (*1835)- oo Barnatová čp. 31, Josef (*1833)- čp. 81, Vincenc (*1852)- čp. 81. Jsou také na čp. 81, 31

V roce 1858 zde bydlí také: Dominik Faltus (*), podruh, syn Josefa Faltuse, chalupníka z čp. 50, manželka Josefa Šilarová (1822-1857) z Jamného, také je manželka Františka Holubářová, z Klášterce čp. 21, děti: Mariana (*1858)

1869 = František Suchomel (*1825 Sobkovice), tkalcovský mistr, syn Damiana Suchomela, chalupníka z čp. 11, manželka Josefa Waltrová (*1826 Boříkovice), z Boříkovic čp. 22, pomáhá při obchodu, děti: František (*1857)- tkadlec, čp. 7, Josef (*1862)- čp. 7, Filomena (*1851)- oo1873 Josef Dostálek z Bořitavy čp. 14

V roce 1880 zde bydlí také: František Suchomel (*1857), tkadlec, syn Františka, manželka Františka (*1856 Bořitava), pomáhá doma

1890 = Josef Suchomel (*1862 Sobkovice, +1901), tkadlec, polní hospodář, syn Františka, manželka Amálie Faltusová (*1868 Sobkovice, +1954), dcera Jana Faltuse z čp. 6, porodní asistentka, děti: Rudolf (*1887)- čp. 7, Marie (*1899). Bydlí u nich v roce 1890 také: Josefa Mauerová (*1829 Ústí nad Orlicí)- tkadlena

1910 = Amálie Suchomelová (*1868 Sobkovice, +1954), vdova po Josefovi, porodní asistentka, polní hospodyně, děti: Rudolf (*1887)- čp. 7, Marie (*1899), Růžena (*1902)

1921 = Rudolf Suchomel (*1887, +1962), rolník, starosta obce, kronikář, manželka Filomena Foglová (*1889, +1962) z čp. 54, v domácnosti, děti: Rudolf /*1914, +2004)- čp. 7, Adolf (1919 – 2003), Václav (1921 – 1999), Jan (1924 – 2007), Marek (1931 – 2013). Bydlí u nich také: Amálie Suchomelová (*1868)- matka, vdova, porodní asistentka, Růžena Suchomelová (*1902)- sestra hospodáře, dělnice v tkalcovně Moritze Tutsche

Rudolf Suchomel byl dlouholetým starostou obce (1924 – 1950) a tomu musel věnovat hodně času. Často chodil pěšky do Žamberka a zpět k vyřizování obecních záležitostí. Úřadoval doma a světnice tak byla kuchyní, obyvákem, dětským pokojem i kanceláří. Když úřadoval dlouho do noci, musela se hospodyně uchýlit ke spánku do komory. Matka Rudolfa Suchomela – Amálie – si později udělala porodní zkoušky, dělala potom porodní asistentku a na svět přivedla větší množství sobkovických dětí.

1973 = Rudolf Suchomel (*1914, +2004), svobodný, syn Rudolfa Suchomela, člen JZD

Po roce 2004 slouží stavení k rodinné rekreaci

*Rudolf Suchomel
z čp. 7, starosta obce
v létech 1923 – 1948*

*Porodní asistentka
Amálie Suchomelová
(1868-1954) z čp. 7.
Za svůj život
odrodila mnoho
sobkovických obyvatel*

Čp. 8 Chalupa podružská (NC 6)

Václav Jankovský, vystavěl sobě chalupu, kterou šacuje na 4 kopy míš.

1738 – Václav Jankovský (*), Nový zápis. Při obnovení knih gruntovních je zapsán, že vystavěl chalupu podružskou za 4 kopy míš.

1754 – Ferdinand Ardel (*), koupil chalupu podružskou s rolí a příslušenstvím za sumu 8 kop míš. 2 gr. 4 den., manželka Veronika (*), děti: Veronika (*1755), Anna (*1756)

1758 – Jan Vogl mladší (*1727, +1812), koupil chalupu od Ferdinanda Ardelta za sumu 8 kop míš. 2 gr. 4 den., manželka Kateřina (*), děti: Dorota (*1763), Barbora (*1766)- oo1790 Šmoková čp. 4, František (*1768), Marie (*1769). Jsou asi také na čp. 24

1779 – Jan Vogl (*1757, +1824), chalupník, tesař, koupil chalupu od otce Jana Vogla se všema patričností za sumu..... 30 kop míš., manželka Anna Suchomelová (*1756, +1825), dcera Františka Suchomela z čp. 15, děti: Josefa (*1782), Jan (*1784), František (*1787)- čp. 8, 72, 75, Anna (*1789)- oo1811 Dolečková čp. 18, Markéta (*1793), Anežka (*1795), Josef (*1797), Norbert (*1794), Dominik (*1804). Jsou také na čp. 9

Bydlí zde kole roku 1811 také: František Vogl (*1787), podruh, syn Jana Vogla z čp. 8, manželka Terezie Budišová (*), dcera Jana Budiše, chalupníka z Orlice, děti: František (*1809), Anežka (*1811). Jsou také na čp. 72

Bydlí zde kolem roku 1820 také: Josef Lorenc (*), chalupník, manželka Kateřina Foglová (*) asi čp. 8, děti: Anna (*1799)- oo1827 Šulcová čp. 20, Jan (*1791)- čp. 8. Jsou také na čp. 9

1821 – Jan Lorenc (*1791), chalupník, syn Josefa Lorence z čp. 9, koupil chalupu čp. 8 od Jana Vogla za sumu 270 zlatých, manželka Mariana Šulcová (*1793), dcera Josefa Šulce, chalupníka z čp. 46, (oo1816), děti: František (*1817)- čp. 8, Josef (*1819), Františka (*1832)- oo1857 Suchomelová čp. 68, 76, Dominik (*1831)- čp. 80, Jan (*1825), Josefa (*1826), Anna (*1823). Jsou také na čp. 80. Bydleli také po sňatku na čp. 9

1869 = František Lorenc (*1817 Sobkovice), rolník, syn Jana Lorence, chalupníka z čp. 8, manželka Margareta Netušilová (*1818 Sobkovice, +1879), dcera Vincence Netušila z čp. 64, pomáhá doma, děti: Dominik (*1856)- při otci, čp. 8, František (*1860)- tkalcuje, Anna (*1843)- oo1869 Josef Suchomel z čp. 21, Antonie (*1845)- slouží v Prusku, Josefa (*1849)- oo František Šulc z čp. 17, 14, Anežka (*1851)- oo1873 František Suchomel čp. 29, Františka (*1840)- oo Suchomelová čp. 51

Bydlí zde v roce 1870 také: František Šulc (*1849), syn Jana Šulce z čp. 81, zeť Lorence, manželka Josefa Lorencová (*1849) z čp. 8, (oo1872), děti: Františka (*1870)- oo Suchomelová čp. 51

V roce 1880 zde bydlí také: Dominik Lorenc (*1856 Sobkovice), tkadlec, syn Františka, manželka Filomena (*1838 Sobkovice), tkalcuje

1890 = Dominik Lorenc (*1856 Sobkovice), tkalcovský mistr, syn Františka, manželka Filomena (*1858 Sobkovice), pomáhá doma, děti: Filomena (*1884)- oo Faltusová čp. 8, Marie (*1886), Ludmila (*1889)- oo Faltusová čp. 18. Bydlí u nich také: František Lorenc (*1817 Sobkovice), otec a František Vencl (*1873 Nekoř)- tkadlec

1900 = Filomena Lorencová (*1858 Sobkovice), vdova po Dominikovi, polní hospodář, děti: Filomena (*1884)- oo Faltusová čp. 8, pomáhá, Marie (*1886)- služka, Ludmila (*1889), Anna (*1892), také je u nich: Marie Boháčová (*1909 Jaroměř ?)- vnučka

V roce 1910 zde bydlí také: Vendelín Faltus (*1880 Sobkovice), zeť, zedník, tkadlec, manželka Filomena Lorencová (*1884 Sobkovice) z čp. 8, dcera Dominika, tkalce, děti: Filomena (*1904)

1921 = Vendelín Faltus (*1880), rolník syn Antonína Faltuse z čp. 81, zeť Lorence, manželka Filomena Lorencová (*1884), tkadlena u Moritze Tutsche, děti: Filomena (*1904)- pomáhá doma, Růžena (*1911)- oo Kosková čp. 8. Bydlí zde také Filomena Lorencová (*1959), vdova, matka

Tento Faltus byl zvaný „Faltousek“ (každý musel mít přezdítku, jinak by se nikdo ve Faltusových nevyznal). Byl to dřív a nezáhálel ani chvíli. Byl také dobrý organizátor a u hasičů obsluhoval stříkačku. V rodině panovala pohoda.

1933 – Adolf Kosek (*1906, +1997) ze Studeného, řezník, myslivec, dělník, zeť Faltuse, manželka Růžena Faltusová (*1911, +1990), dcera Vendelína Faltuse z čp. 8, členka JZD, děti: Jarmila (*1934)- oo Fidlerová v Nekoři, Adolf (*1939)- v Jablonném, Jiří (*1945), Milena (*1947)- v Rychnově nad Kněžnou

1977 – Jiří Kosek (*1945, +2021), zámečník O EZ, syn Adolfa Koska z čp. 8, manželka Hana Moravcová (*1950) z Jamného nad Orlicí, učitelka v MŠ, děti: Hana (*1978)- provdaná, Jana (*1982)- oo Faltusová čp. 8, Eva (*1987)- oo Filipová čp. 139

2021 – Pavel Faltus (*1982) z Nekoře, zaměstnan u Klas Nekoř, zeť Koska, manželka Jana Kosková (*1982), dcera Jiřího Koska z čp. 8, učitelka hudby, děti: Petr (*2017), Magdalena (*2019)

Čp. 9 Chalupa podružská (NC 54)

Vdova Faltuska (*), vystavěl sobě na obci, kterou šacuje s poručením milostivé vrchnosti za sumu 8 kop míš.

1735 – Václav Novotný (*), syn Jana Novotného z Verměřovic, koupil chalupu podružskou od vdovy Faltusky 8 kop míš., manželka Rozina Faltusová (*), vdova po Jakubu Faltusovi, (oo1733)

1754 – Jan Fugl (*), koupil chalupu podružskou od vdovy po Václavu Novotném se vším příslušenstvím za 8 kop míš., manželka Kateřina (*1731, +1800), děti: Kateřina (*1761)- oo Lorencová čp. 9. Jsou možná také na čp. 8

1784 – Josef Lorenc (*1758, +1821), podruh, syn Mikuláše Lorence z čp. 20, zeť Fogla, koupil chalupu podružskou od Jana Fogla se vším příslušenstvím za 12 kop míš., manželka Kateřina Foglová (*1761, +1835), dcera podruha Jana Fogla z NC 54, (oo1784), děti: Jan (*1791)- čp. 8, Anežka (*1797). Jsou také na čp. 8

Povinnosti: c. k. kontribuce dle nařízení, úroku jirského 1 krejc. 1 ½ den, havelského 1 krejc. 1 ½ den, pěší roboty 13 dní ročně.

Bydlí zde kolem roku 1780 také: Josef Suchomel (*1764), podruh, syn Františka Suchomela z čp. 15, manželka Terezie Foglová (*1762), dcera Jana Fogla, (oo1787), děti: Václav (*1787)- čp. 17, 21. Jsou také na čp. 28

1816 – Jan Lorenc (*1791), chalupník, syn Josefa, zápis na chalupu čp. 9, kterou koupil otec Josef Lorenc pro syna Jana Lorence se všemi břemeny za sumu 100 zlatých WW, manželka Marianna Šulcová (*1793), dcera Josefa Šulce z čp. 46. Jsou také na čp. 8

Bydlí zde kolem roku 1820 také: Peregrin Scholz (*), sedlák, manželka Anna Pospíšilová (*) z Mistrovic čp. 82, děti: František (*1828)- oo1852 Ludmila Simonová z čp. 70

1821 – Jan Fogl (*1757, +1824), zápis na chalupu čp. 9 od Jana Lorence za 100 zlatých WW, manželka Anna (*1756, +1825). Jsou také na čp. 8

1824 – Josef Lux (*1796), polní hospodář, syn Josefa Luxe, chalupníka z čp. 5, zápis na chalupu čp. 9, kterou koupil od Jana Fogla za 220 zlatých CM, manželka Markéta Foglová (*1793, +1846), dcera Jana Fogla, chalupníka z čp. 8, 5, (oo1824), děti: Josef (*1824)- čp. 9, Jan (*1831)- čp. 9, Josefa (*1829)- oo1850 Josef Matyáš z Nekoře čp. 167. Jsou také na čp. 12

1869 = Josef Lux (*1824 Sobkovice, +1875), tkalce, syn Josefa Luxe z čp. 9, manželka Cecílie Simonová (*1821 Sobkovice), dcera Josefa Simona, zahradníka z čp. 70 (oo1849), tkalce, děti: Jan (*1851)- při otci, Cecílie (*1858)- oo Novotná čp. 9, Františka (*1860)

V roce 1869 je zapsáno převedení pozemků 1 jitro 997 čtv. sáhu od chalupy čp. 16 Josefu a Cecílii Luxovým k jejich chalupě čp. 9 v ceně 240 zlatých CM.

1877 – František Novotný (*1858 Kunčice), tkadlec, syn Petra Novotného z Kunčic čp. 69, právo vlastnické k čp. 9, manželka Cecílie Luxová (*1858 Sobkovice) z čp. 9, tkalce. Bydlí u nich v roce 1880 a 1890 také: Cecílie Fišerová (*1821 Těchonín), vdova, nádeník

Také zde bydlí v roce 1880: Jan Lux (*1831 Sobkovice), tkadlec, manželka Františka (*1838 Kunvald), tkalce, děti: Josef (*1878)

1900 = Maxmilián Štoviček (*1872 Sobkovice), polní hospodář, tkadlec, syn Ambrože z čp. 2, manželka Marie (*1875 Sobkovice), v domácnosti, děti: Marie (*1897). Jsou také na čp. 31

1910 = Josef Pospíšil (*1878 Šedivec), polní hospodář, tkadlec, manželka Františka Suchomelová (*1880 Sobkovice), dcera Augustina Suchomela z čp. 31, pomáhá doma, děti: Růžena (*1910)- oo Šulcová čp. 9, Anna (*1914)

Pospíšil se přiznal ze Šedivce k Františce Suchomelové (zvané „Suchomílková“, otec byl malé postavy). Oba byli mírně zakřivení, šetrní, měli několik měric polí, krávu a tele a tak hospodyně prý často říkala „Inu, u nás se nemůže rozhazovat, je to kam dávat“.

1937 – Bohumil Šulc (*1910, +1994), zemědělec, skladník JZD, zpěvák a varhaník v kostele, syn Františka Šulce z čp. 14, zeť Pospíšila, manželka Růžena Pospíšilová (1910 – 1972), dcera Josefa Pospíšila z čp. 9, členka JZD, děti: Růžena (*1939), Marie (*1948), Bohumil (*1950)- zedník, na Kunčicích čp. 69

V letech 1994 – 2020 stavení není obydleno

2018 – Pavel Fogl (*1983) z čp. 10, koupil stavení čp. 9 které zboural, koupil také čp. 10

Sobkovické chalupy, v popředí čp. 9, za ním čp. 7

Čp. 10 Chalupa podružská (NC 10)

Antonín Faltus (*), syn Jakuba Faltusa z čp. 6, 59, vystavěl

1738 – Antonín Faltus (*), Nový zápis. Koupil chalupu podružskou za 4 kopy míš., manželka Anna Páchová (*), dcera Kryštofa Páchy z čp. 4, (oo1733)

K tomu se připisuje v urbáři pronájem podle nového vyměřování selských rolí 1738 výměra 1 korec 2 věrtele za 4 kopy míš. 2 gr. 4 den.

1746 – Jan Suchomel (*), koupil chalupu podružskou od Antonína Faltusa spolu se všemi případnostmi za 12 kop míš., manželka Kateřina (*), děti: Jan (*1754)

1762 – Jan Stejskal (*), koupil chalupu od Jana Suchomela za 12 kop míš.

1772 – Stanislav Dušek (*1742, +1805), koupil chalupu podružskou od Jana Stejskala se všemi povinnostmi a případnostmi za 12 kop míš., manželka Anna (*), děti: Barbora (*1781), Terezie (*1777), Kateřina (*1775)- oo Richtrová čp. 10, František (*1779). Jsou také na čp. 40, 7

1783 – Václav Moravec (*1750, +1815), syn Martina Moravce z Verměřovic, koupil chalupu podružskou od Stanislava Duška do užívání pro sebe a dědice za 71 kop míš., manželka Marianna (1731-1806), vdova po Josefu Kopeckém z Nekoře, (oo1773), děti: Terezie (*)- oo Faltusová čp. 14. Jsou také na čp. 6

Povinnosti: c.k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského 11 krejc., havelského 11 krejc., kuchyňský plat 2 krejc. 3 den, obilní plat 2 krejc. 3 ½ den, pěší roboty 26 dní v roce.

1815 – František Faltus (*1830), zahradník, syn Ignáce Faltuse, zahradníka z Boříkovic, koupil chalupu čp. 10 od Václava Moravce za 300 zlatých WW, manželka Josefa Krejsová (*1828), dcera Josefa Krejsy z čp. 5, (oo1849)

1826 – Vincenc Stejskal (*1799, +1861), chalupník, syn Jana Stejskala z čp. 1, koupil chalupu od Františka Faltusa s rolí 1 jitro 58 čtv. sáhů za 284 zlatých CM, asi druhá manželka Alžběta Hermannová (*1817, +1852), dcera Floriana Hermanna z Českých Petrovic čp. 52, děti: Vincenc (*1823)- čp. 10. Jsou také na čp. 1

1848 – Vincenc Stejskal (*1823 Sobkovice), rolník, syn Vincence, koupil chalupu čp. 10 od svého otce Vincence Stejskala za 360 zlatých, manželka Josefa Suchomelová (*1811 Jamné), vdova po Františku Suchomelovi z čp. 52, dcera Fabiana Filipa z Jamného čp. 145, (oo1848), děti: Vincenc (*1849)- tkalčuje, čp. 10, Františka (*1856)- tkalčuje.

V roce 1855 je v čp. 10 zapsáno úmrtí Kateřiny Richtrové (1775-1855), manželky zemřelého Josefa Richtra, chalupníka v čp. 10

V roce 1880 zde bydlí také: Vincenc Stejskal (*1849 Sobkovice), tkadlec, syn Vincence, manželka Antonie (*1848 Sobkovice), tkalčuje, děti: Marie (*1878), Anna (*1879)

1890 = Vincenc Stejskal (*1849 Sobkovice), rolník, syn Vincence Stejskala, manželka Antonie Faltusová (*1848), dcera Františka Faltuse z čp. 82, (oo1873), také je manželka Františka (*1850 Sobkovice), hospodyně, děti: Marie (*1878), Anna (*1879), Josef (*1886), Vincenc (*1883), František (*1890). Také u nich bydlí: Josefa Stejskalová (*1811 Jamné)- matka

1900 = Josef Richter (*1873 Sobkovice), polní hospodář, syn Vendelína Richtra z čp. 60, manželka Anna Stejskalová (*1874 Nekoř), v domácnosti, děti: Jan (*1901)- kočí v tkalcovně Moritze Tutsche, čp. 65, Josef (*1903)- zedník čp. 10, Anna (*1907), Václav (*1812). Bydlí u nich také v roce 1900: Filomena Stejskalová (*1884 Sobkovice)- švagrová, tkadlena

„Józa“ Richtr zedničil a rád se také stavil v hospodě. Svoji ženu si šetřil a nenechal ji moc pracovat. Měl ji moc rád. Chlapi si z něho dělali často legraci, že je „pod pantoflem“, ale jemu to nevadilo, pojila je s manželkou láska.

1930 – Josef Richter (*1903, +1982), zedník, syn Josefa Richtra z čp. 10, manželka Františka Filipová (*1903, +1984) z Jamného čp. 139, členka JZD, děti: Josef (*1930)- čp. 10, 4

1958 – Josef Richter (*1930, +1997), zaměstnán v Dřevotvar Jablonné, syn Josefa Richtra z čp. 10, manželka Mária Malošková (*1935) z Mladkova čp. 9, dělnice, děti: Josef (*1959)- čp. 48, Miloš (*1966)- v Dlouhoňovicích, výroba hraček, Hana (*1956)- Dřevotvar Jablonné- V toce 1975 se rodina přestěhovala na čp. 4

1984 – Josef Richter (*1959), truhlář, přestěhoval se později na čp. 48

2018 – Pavel Fogl (*1983), syn Jiřího Fogla z čp. 15, 16, koupil v dražbě chalupu čp. 10, provádí zahradnické práce

Čp. 11 Chalupa podružská (NC 7)

1741 – vdova Lorencová (*), vystavěla chalupu, kterou šacuje na 6 kop míš.

1743 – Jiřík Mertelík (*), koupil od vdovy Lorencové chalupu podružskou se všemi povinnostmi za sumu 15 kop míš., manželka Kateřina (*). Jsou také na čp. 32

1745 – Václav Suchomel (*), koupil chalupu podružskou od Mertelíka za 15 kop míš.

1752 – Josef Kvapil (*1718, +1785), koupil od Václava Suchomela za 15 kop míš.

1791 – Josef Doleček (1755-1799), chalupník, koupil chalupu od pozůstalé vdovy po zemřelém Josefu Kvapilovi se vším příslušenstvím za 45 zlatých, manželka Kateřina Hegerlíková (*1763) z Jablonného, děti: Josef (*1793), Kateřina (*1798)- oo1819 Suchomelová čp. 11. Jako vdova je Veronika Dolečková (*1763) provdaná v roce 1800 za vdovce Jana Fugla (*1730)

Výminek: Kupující bude povinen vdově až do její smrti teplý byt zajistit

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

1808 – František Stejskal (*1747, +1827), zápis na chalupu na obci od nezletilého Antonína Netušila, syna Kateřiny, manželky Josefa Dolečka za 200 zlatých, manželka Mariana (1757-1815)

1819 – Damián Suchomel (*1801), chalupník, syn Františka Suchomela z čp. 15, zápis na chalupu čp. 11, kterou koupil od Františka Stejskala se všemi případnostmi za sumu 100 zlatých WW, manželka Kateřina Dolečková (*1798, +1846) z čp. 50, děti: Jan (*1830)- čp. 11, František (*1825)- čp. 7, Anna (*)

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

1869 = Jan Suchomel (*1830 Sobkovice), krejčí, polní hospodář, syn Damiána Suchomela, chalupníka z čp. 11, manželka Antonie Bednářová (*1828 Údolí) z Údolí čp. 20, pomáhá doma, děti: Františka (*1854)- pomáhá doma, Anna (*1864)- tkalcuje, Marie (*1866)- tkalcuje, čp. 11, Filomena (*1868)- švadlena, František (*1872)

1900 = Marie Suchomelová (*1866), polní hospodář, svobodná, dcera Jana Suchomela, polní hospodář, Františka Suchomelová (*1854 Sobkovice), její sestra, svobodná, polní hospodář, Filomena Suchomelová (*1868 Sobkovice), její sestra, svobodná, krejčová

V čísle 11 bydleli sestry „Damiánovy“ (Suchomelovy) a byly to švadleny. Chodily od stavení ke stavení „po šití“ a ženské si u nich dávaly šít spodničky, jupky, krejzlíky, kytle, košile apod., také jim přešivaly ze starého, poněvadž sami na to čas neměli. Byli již starší a měli již také šicí stroj. Jedna ze sester (nebo některé sestry dcera) si vzala za manžela Jana Fugla a měli děti: Jindřišku a Janu.

1921 = Chalupa neobydlená (majitel Jan Fogl)

V roce 1940 chalupa od blesku vyhořela

Ve stejném roce 1940 postaveno nové stavení čp. 11

1940 = Jindřiška Foglová (*1922), dcera Jana Fugla

2006 – Miroslav Vacek (*1975)

Čp. 12 Chalupa podružská (NC 8)

1768 – Jan Vogl (*1697, +1772), syn Jana Vogla, vystavěl chalupu podružskou s povolením vrchnosti 2 sáhy dlouhou a 2 sáhy širokou a šacuje 4 kopy míš., manželka Kateřina Faltusová (*), dcera Jakuba Faltusa, (oo1754), druhá manželka Anna Štěpánková (*) z Mistrovic, (oo1768). Jsou asi také na čp. 13, 24

Povinnost: Každý týden 1 den roboty a k obci platit z místa 6x ročně

1774 – Václav Faltus (*), koupil chalupu podružskou od vdovy po zemřelém Janu Voglovi se vším příslušenstvím za 4 kopy míš., manželka Anna Luxová (*1752, +1777), dcera Jana Luxe z čp. 26, také je manželka Marianna (*), děti: Jáchym (*1776)- čp. 22. Jsou asi také na čp. 31

1777 – Václav Doleček (*1745, +1813), chalupník, koupil chalupu podružskou od Václava Faltusa za sumu 10 kop míš., manželka Dorota (1731-1803), druhá manželka Markéta Faltusová (*1785, 1776), dcera Josefa Faltuse, chalupníka, tesaře z čp. 23, 12, (oo1810), Jako vdova je Markéta Dolečková provdaná roku 1815 za Jana Hanzlíčka (*1783), pacholka ve mlýně v Jamném

1819 – Markéta Dolečková (*1776), právní odevzdání chalupy čp. 12 po zemřelém Václavu Dolečkovi pro vdovu za 80 zlatých

Kolem roku 1825 zde bydlí také: Josef Lux (*1796, +1863), chalupník, manželka Markéta Foglová (*1793) z čp. 8, (oo1824), děti: Anna (*1826)- oo Hejkrliková čp. 12. Jsou také na čp. 9

1842 – František Hanzlíček (*1816), syn Jana Hanzlíčka (1775-1843) a Markéty, zápis na chalupu čp. 12 od jeho rodičů za 60 zlatých CM, manželka Josefa Effenbergrová (*) ze Studené. Jsou také na čp. 73

V roce 1837 je zapsána svatební úmluva mezi Františkem Hanzlíčkem, synem Jana Hanzlíčka z čp. 12 a Josefou, dcerou po zemřelém Václavu Effenbergovi z čp. 20 Studené.

1869 = Josef Hejkrlik (*1829 Jablonné), tkalcuje, obuvník, nádeník, zeť Luxe, syn Josefa Hejkrlika, kloboučníka z Jablonného čp. 39 (34), manželka Anna Luxová (*1826 Sobkovice), dcera Josefa Luxe, chalupníka z čp. 12, pomáhá, (oo1861). Také je v roce 1890 manželka Terezie Malečková (*1860 Nekoř), tkalcuje, Bydlí zde v roce 1869, 1880 také: František Matyáš (*1865 Studené)- příbuzný, příslušný na Bredůvku

V roce 1890 a 1900 zde bydlí také: Terezie Malečková (*1831 Studené)- matka manželky, vdova

1910 = Mikuláš Richter (*1879 Sobkovice), v mechanické tkalcovně, zedník u Paďoura v Jablonném, syn Vendelína Richtra z čp. 60, manželka Františka (*1883 Sobkovice), v tkalcovně Moritze Tutsche, děti: Růžena (*1904 Jablonné)- v tkalcovně, Josef (*1906 Jablonné)- truhlář u Ulricha v Celním, Marie (*1908), Emílie (*1910), Františka (*1922)- oo Stejskalová čp. 12

1941 – Bohuslav Stejskal (*1917) z Bredůvky čp. 7, kovář, dělník OEZ, manželka Františka Richtrová (*1922), dcera Mikuláše Richtra z čp. 12, dělnice OEZ, děti: Bohuslav (*1942)- v Jablonném, Vladimír (*1949)- čp. 12

1973 – Vladimír Stejskal (*1949), zaměstnán v OEZ, syn Bohuslava Stejskala z čp. 12, manželka Hana Faltusová (*1952), dcera Miroslava Faltuse z čp. 32, učitelka MŠ, děti: Radek (*1974)- čp. 26, potom v Jablonném nad Orlicí, Jiří (*1980)- čp. 12

2005 – Jiří Stejskal (*1980), strojní inženýr, syn Vladimíra Stejskala z čp. 12, manželka Alena Chvostová (*1980) z Jamného, zdravotní sestra, děti: Zuzana (*2008), Aneta (*2012). V roce 2021 se rodina odstěhovala do Letohradu

2022 – Vladimír Stejskal (*1949), manželka Hana Faltusová (*1952), dcera Miroslava Faltuse z čp. 110. Rodiče výše uvedeného Jiřího Stejskala

Čp. 13 Chalupa podružská (NC 9)

Václav Jankovský (*), vystavěl sobě chalupu

1699 – Martin Richter (*), koupil chalupu podružskou od Václava Jankovského za 12 kop míš., druhá manželka Anna Fischerová (*), vdova po Fridrichu Fischerovi z Těchonína, (oo1706), další manželka je Marie Fischerová (*), vdova po Fridrichovi Fischerovi z Těchonína, (oo1707). V roce 1711 je vdova Mariana Richtrová provdaná za Václava Kvapila

1711 – Václav Kvapil (*), koupil chalupu od vdovy po zemřelém Martinovi Richtrovi za sumu 12 kop míš., manželka vdova Mariana Richtrová, (oo1711)

1725 – Jan Fugel starší (*), koupil chalupu podružskou od Kvapila za 12 kop m.

1736 – Jan Vogl mladší (*1697, +1772), koupil chalupu podružskou od Jana Fogla svého otce za sumu 12 kop míš.

1738 – Jan Fogl mladší (*1697, +1772), Nový zápis. Koupil chalupu spolu se všemi případnostmi, robotami a platy za 12 kop míš. Jsou asi také na čp. 12, 24

Připisují se k té chalupě po novém vyměření gruntů 1738 pod nájem další 3 korce rolí za 8 kop míš. 5 gr.

1746 – Vilím Bednář (*1710, +1768), syn Augustina Bednáře z Nekoře, koupil chalupu od Jana Fogla mladšího za 23 kop m. 5 gr., manželka Kateřina (*) vdova po Janu Faltusovi ze Sobkovic. (oo1733), také je asi manželka Anna Štětínová (*) dcera Jana Štětiny, (oo1748), děti: Václav (*)- čp. 13. Jsou také na čp. 36, 24,

1767 – Václav Bednář (*), ujal chalupu od otce svého za sumu 23 kop míš. 5 gr., manželka Veronika Luxová (*), dcera Martina Luxe, (oo1766)

1773 – Josef Kvapil (*), koupil chalupu chalupnickou od Václava Bednáře za ... 24 kop m.

1783 – Jiří Petřík (*1753, +1808), chalupník, syn Jiříka Petříka, koupil chalupu chalupnickou od Josefa Kvapila se vším příslušenstvím za 23 kop míš., manželka Klára Schmoková (*), dcera Ondřeje Schmoka, chalupníka z Petrovic, (oo1777), děti: Terezie (*1784)- oo1811 Suchomelová čp. 38, Josef (*1791)- čp. 13, Anna (*1778), Kateřina (*1787), Josefa (*1788). Jsou také na čp. 22

1808 – Josef Petřík (*1791), zápis na chalupu chalupnickou čp. 13 po zemřelém Jiříkovi Petříkovi s pozemky 1 jitro 911 čtv. sáhů za 300 zlatých, manželka Barbora Stejskalová (*1789) z čp. 1 (oo1808)

1829 . Vincenc Faltus (*1782, +1855), zahradník, tkadlec, syn Karla Faltuse z čp. 43, zápis na chalupu čp. 13 od Josefa Petříka, koupenou za 460 zlatých, manželka Barbora Stejskalová (*1788), dcera Františka Stejskala, sedláka z čp. 1, (oo1810), vdova po Josefu Petříkovi z čp. 13, také je manželka Josefa Šejvlová (*1796, +1863), dcera Floriana Schewla z čp. 58, (oo1826), děti: Narcis (*1818)- čp. 13, Anežka (1825-1868). Jsou asi také na čp. 43

1840 – Václav Faltus (*1818), zápis na chalupu čp. 13, syn Prokopa Faltusa z čp. 43, koupenou od Vincence Faltuse, svého strýce, za sumu 300 zlatých

1869 = Narcis Faltus (*1818 Sobkovice), tkadlec, rolník, syn Vincence Faltuse, zahradníka z čp. 13, manželka Františka Macháčková (*1823 Sobkovice), dcera Františka Macháčka, chalupníka z čp. 40, pomáhá doma, děti: František (*1844)- tkalcuje, čp. 13, Vít (1850-1870)- krejčí v Kyšperku, Dominik (*1860)- čp. 13, Františka (*1853)- při otci, Josefa (*1856), Anna (*1843)- oo1868 Jan Scholz, bednář z Lubníka čp. 9. Bydlí u nich také: Anna Faltusová (*1814)- sestra, hluchoněmá

V roce 1869 zde také bydlí: Daniel Budiš (*1837), nádeník, podruh, syn Václava Budiše z čp. 47, manželka Františka (*1840), nemanželská dcera Terezie, dcery Jiřího Šulce z čp. 7, tkalcuje, (oo1861), děti: Josef (*1863), František (*1869)- čp. 18, Filomena (*1859). Jsou také na čp. 57, 20

1873 – František Faltus (*1844 Sobkovice), tkadlec, syn Narcise, zápis na smlouvu postupní k usedlosti čp. 13 za 600 zlatých, manželka Antonie (*1847 Králíky), tkalcuje, děti: František (*1873), Rozálie (*1875), Vít (*1878)

1890 = Dominik Faltus (*1860 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Narcise, manželka Josefa (*1860 Lukavice), pomáhá doma, děti: Františka (*1883)- švadlena, Josefa (*1887)- oo Faltusová čp. 58, Dominik (*1891)- truhlář čp. 13, Marie (*1895)- tkalcuje, Emílie (*1900). Také u nich bydlí v roce 1890: Narcis Faltus (*1818 Sobkovice)- otec majitele a Františka (*1823 Sobkovice)- jeho manželka

U „Narcisů“ Dominik tkalcoval, žena předla na kolovratu a nad stavem visela petrolejka. Zdálo se, že u nich panuje pohoda. Tu jim však narušila smrt nejmladší dcerušky Emilky, které všichni želeli. Byla to spořádaná rodina.

Také zde bydlí v roce 1890: Anna Faltusová (*1814 Sobkovice)- sestra otce

V roce 1900 zde bydlí také: František Locker (*1860 Celné), tkadlec, manželka Barbora (*1862 Údolí), tkadlena, děti: Dominik (*1898)

V roce 1910 zde bydlí také: Josef Suchomel (*1879 Sobkovice), truhlář, nájemník, manželka Anna (*1876 Sobkovice), v domácnosti, děti: Marie (*1900), Josef (*1906), František (*1908)

1921 = Josefa Faltusová (*1860), vdova po Dominikovi, rolnice, děti: Dominik (*1891)- truhlářský dělník, pomáhá doma v čp. 13

1930 . Dominik Faltus (*1891, +1951), truhlář, zemědělec, syn Dominika Faltuse z čp. 13, manželka Emílie (1893 – 1974), polní hospodyně, děti: Emílie (*1921)- oo Trejtnarová čp. 13, Vít (*1927)- v Jabloném, Anna (*1934), Kamila (*1932), Vladimír (*1929)

V listopadu 1937 shořelo čp. 13 Dominika Faltuse, příčinou byla elektrická závada, shořelo všechno.

1940 – Josef Trejtnar (*1918, 1988) z Pěčina, traktorista JZD, zeť Faltuse, manželka Emílie Faltusová (*1921, +2003), dcera Dominika Faltuse z čp. 13, členka JZD, děti: Emílie (*1941), Josef (*1947, +2000)- čp. 23, Vladimír (*1964)- odstěhoval se do Trutnova

2003 – Vladimír Trejtnar (*1964), syn Josefa Trejtnara, majitel stavení

Stavení není obydleno

Čp. 14 Chalupa chalupnická (NC 11)

Adam Mocjíra mladší

- 1643** – **Matěj Matyášů neb Faltusů** (*), koupil chalupu od Adama Mocjíry za 22 kop míš.
1655 – **Adam Mocjíra mladší** (*), ujal chalupu od Matěje Faltuse za 25 kop míš.
1657 – **Jiřík Vogl** (*), koupil chalupu od Adama Mocjíry za 23 kop míš.
1677 – **Jakub Vogl** (*), koupil chalupu od vdovy po Jiříku Voglovi za 10 kop m.
1679 – **Jan Lorenc starší** (*), koupil chalupu po zemřelém Jakobovi Fajklovi za sumu 10 kop míš.
1692 – **Jiřík Viktorín** (*), koupil chalupu od Jana Lorence staršího za 11 kop míš.
1692 – **Jan Lorenc starší** (*), koupil chalupu od Jiříka Viktorína za 10 kop míš.
1695 – **Václav Lorenc** (*), koupil chalupu po zemřelém Janu Lorencovi starším za sumu 10 kop míš.
1699 – **Václav Jankovský** (*), koupil chalupu od Václava Lorence za 10 kop míš.
1701 – **Martin Dušek** (*), koupil chalupu od Václava Jankovského za 10 kop míš.
1712 – **Pavel Kratochvíle** (*), koupil chalupu od vdovy po zemřelém Martinovi Duškovi za sumu 10 kop míš.
1720 – **Jan Ječmínek** (*), koupil chalupu od Pavla Kratochvíle za 10 kop míš., manželka Anna Dušková (*), vdova po Martinu Duškovi, (oo1717). Jsou také na čp. 48
1722 – **Jakub Lorenc** (*), koupil chalupu od Jana Ječmínka za 10 kop míš.
1726 – **Jan Hlaváč** (*), koupil chalupu od Jakuba Lorence za 10 kop míš., manželka Rozina Kratochvílová (*), (oo1723). Jsou také na čp. 57, 60
1738 – **Jan Faltus** (*), koupil chalupu spolu s vyplývajícími robotami, poplatky a povinnostmi za 11 kop míš.

Item k té chalupě po novém vyměřování selských rolí 1738 kus role pod 3 korce se připisuje pod nájem v novém urbáři za 8 kop míš 5 gr.

- 1745** – **Josef Wagner** (*), syn Andrase Wagnera z čp. 45, koupil chalupu od Jana Faltuse se vším příslušenstvím za 11 kop míš., manželka Rozina Kryštofková (*), z Nekoře, (oo1739), také je manželka Anna Hubálková (*), dcera Martina Hubálka z čp. 15, (oo1749). Připisuje se 8 kop míš. 5 gr. Jsou také na čp. 16, 26
1747 – **Josef Faltus** (*), koupil chalupu od Josefa Wagnera za 11 kop míš., připisuje se + 8 kop míš 5 gr.
1750 – **Vilím Hrdina** (*1683, +1763), koupil chalupu od Josefa Faltuse za 15 kop míš., připisuje se 8 kop míš. 5 gr.
1754 – **Pavel Lux** (*1694, +1756), koupil chalupu od Vilíma Hrdiny za 23 kop míš. 5 gr., manželka Kateřina Lorencová (*1696, +1761), dcera Jana Lorence, (oo1722), děti: Josef (*). Jsou také na čp. 4, 24, 36
1759 – **Jan Suchomel** (*), syn Jana Suchomela, koupil chalupu po zemřelém Pavlu Luxovi se vším příslušenstvím za 23 kop míš., manželka Rozálie Richtrová (*), dcera Jana Richtra, (oo1759)
1768 – **Anton Richter** (*), syn Václava Richtera z čp. 63, 64, koupil chalupu podružskou se vším příslušenstvím od Jana Suchomela za 23 kop míš., manželka Anna Bergerová (*), z Petrovic, (oo1760), děti: Josef (*1764), Josefa (*1766), František (*1768). Jsou také na čp. 16
1768 – **Josef Lux** (*1741, +1794), syn Martina Luxe, koupil chalupu podružskou od Antona Richtra za 23 kop míš., manželka Kateřina Mertelíková (*), dcera Jiřího Mertelíka, (oo1769), také asi manželka Anna (*), děti: Veronika (*1774), Josef (*1777)- čp. 14, Karel (*1780)
1794 – **Josef Lux** (*1777), ujal chalupu podružskou od Anny, pozůstalé vdovy po zemřelém Josefu Luxovi, dle přání zemřelého, dědicům za 200 zlatých, děti: Josef (*1795)- čp. 22, 41, 87

Notandum: Žita na podzim je vyšetého 5 čtvrtin, z kteréhožto hospodáři Josefu Luxovi třetí snop, ostatní ale vdova pro obživu svou a sirotků kliditi bude.

Bydlí zde kolem roku 1801 také: Ignác Stejskal (*), chalupník, syn Jana Stejskala, chalupníka ze Studeného, manželka Kateřina Dolečková (*), dcera Františka Dolečka z čp. 18, děti: Anežka (*1801, Barbora

(*1803)- oo1839 Foglová čp. 4, 28, František (*1804)- čp. 73, Anna (*1807). Jsou také na čp. 18, 73

1803 – Josef Faltus (*), koupil chalupu chalupnickou NC 11 od Josefa Luxe, spolu s k ní příslušícími rolemi I jitro 1348 čtv. sáhů za 500 zlatých, manželka asi Terezie Moravcová (*), dcera Václava Moravce z čp. 10, děti: Dominik (*1804), František (*1807)

1803 = Karel Richter (*1777, +1847), chalupník, syn sedláka Josefa Richtra z čp. 45, koupil chalupu chalupnickou NC 11 se vším příslušenstvím za 500 zlatých, manželka Anna Simonová (*1777, +1847), dcera Antonína Simona z čp. 25, (oo1804), děti: Anna (*1805), Josef (*1807)- čp. 14, Anežka (*1812)

1831 – Josef Richter (*1807, +1879), chalupník, syn Karla Richtra z čp. 14, zápis vlastnictví na chalupu čp. 14 od Karla Richtra za 95 zlatých, manželka Josefa Krátká (*1804, +1880) z Bystřece čp. 16, (oo1828), děti: Jan (*1829)- čp.14, 95, 60, František (*1834)- čp. 14, Mikuláš (*1841)- čp. 14, 26, Vincenc (*1844)- čp. 38, 50, 59, Vendelín (*1839)- čp. 43, 50, 60, 86

1869 – Mikuláš Richter (*1841 Sobkovice), tkalce, nádeník, polní hospodář, syn Josefa, koupili manželé od Josefa Richtra právo vlastnické k usedlosti čp. 14 za 600 zlatých, manželka Rozálie (*1848 Oldřichovice), tkalce. Bydlí u nich také: Wenzl Hellebrandt (*1848)- svobodný, tkalcovský tovaryš příslušný do Černovíra. Jsou také na čp. 26

V roce 1869 zde bydlí také: František Richter (*1834 Sobkovice), tkalce, nádeník, syn Josefa Richtera z čp. 14, manželka Pavlína (*1833 Šedivec), tkalce, děti: František (*1868 Šedivec). Bydlí u nich také: Marie Malečková (*1861 Šedivec)- dcera manželky Pavlínky

V roce 1869 zde bydlí také: Josef Richter (*1807 Sobkovice), otec, vejměník, manželka Josefa Krátká (*1804 Sobkovice), z Bystřece čp. 125, vejměníce, děti: Vincenc (*1844)- tkalce, nádeník, Vendelín (*)- čp. 86, Jan (*1834)- čp. 14, František (*1834)- čp. 14

V roce 1880 zde bydlí také: Vincenc Richter (*1844 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Richtra z čp. 14, manželka Františka (*1853 Sobkovice), tkalce, děti: Filomena (*1876), Marjánka (*1877), Josef (*1879)

V roce 1880 zde bydlí také: Jan Richter (*1829 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Richtera z čp. 14, manželka Františka Ježková z Klášterce čp. 58, děti: Filomena (*1861)- děvečka, Marie (*1863), František (*1868). Jsou také na čp. 95, 60

1890 = František Šulc (*1849 Sobkovice), tkadlec, syn Jana Šulce z čp. 81, manželka Josefa Lorencová (*1849 Sobkovice), dcera Františka Lorence z čp. 8, pomáhá doma, děti: Františka (*1870)- služka, František (*1874)- kolář čp. 14, Josefa (*1878), Marie (*1882). Jsou také na čp. 17

Také zde bydlí v roce 1890: Anna Kosková (*1835 Bystřec), vdova, nájemník, nádeník. Jsou zde také: Alois Urban (*1876 Jablonné) a Čeněk Urban (*1878 Jablonné)- synové po Josefu Urbanovy a Anně (?)

1900 = František Šulc (*1874 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Františka, manželka Marie Dolečková (*1878 Sobkovice), v domácnosti, děti: Anna (*1898)- oo Faltusová čp. 91, Josef (*1899), František (*1900)- pomáhá doma, Jaroslav (*1903)- obuvník, Bohumil (*1910), Marie (1913-2000)- oo Horníčková, Božena (*1921)- oo Suchomelová čp. 14

František Šulc hrál na trumpetu, jak u hasičů při cvičení, tak v kostele, také zpíval basová sóla a o bálech si rád zahlaholil- Také rád hrával u Škaldů mariáš, haléřový, aby moc neprohrál, na který si našetřil muzikou. Doma Šulc tkalceval, manželka soukala a při práci se vzájemně rádi špičkovali.

Bydlí zde v roce 1900 také: Josefa Šulcová (*1849 Sobkovice), vdova, výměnkářka, děti: Josefa (*1878)- tkalce, Marie (*1882)- výroba jutového zboží

Bydlí zde v roce 1910 také: Jan Grund (*1848 Těchonín), tkadlec, nájemník, manželka Antonie (*1844 Sobkovice), pomáhá doma

Bydlí u nich v roce 1921 také: Josefa Suchomelová (*1850), vdova, nájemnice, žije z podpory, před válkou tkalcovská dělnice

1944 – Jaroslav Suchomel (*1917, +1988), dělník v Tesle Jablonné, předseda MNV, syn Mikuláše Suchomela z čp. 49, zeť Šulce, manželka Božena Šulcová (*1921, +2010), dcera Františka Šulce z čp. 14, členka JZD, děti: Jaroslav (*1945)- nástrojař Isolit Jablonné, Jiří (1949 – 2008 smrtelný úraz)- čp. 51, traktorista JZD Nekoř

2010 – Stavení je rekreační objekt

Čp. 15 Selský grunt 2 (NC 12)

Václav Macek (*), doplatil svůj grunt

1631 – Adam Holan (*), koupil grunt po zemřelém Václavovi Mackovi za 105 kop míš. Podle kšaftu hospodáře se platí: Dorota matka, děti Eva, Václav, Kateřina, Zuzana, Mariana, Anna a Dorotka

1655 – Jiřík Tomek (*), koupil grunt selský od Adama Holana za 105 kop míš.

1686 – Mikuláš Dušek (*), koupil grunt od Jiříka Tomka za 105 kop míš., děti: Jan (*)- oo Dorota Šípková z Nekoře

Vrchnost půjčila peníze na opravu stavení a z toho plyne povinnost ročně platit 5 zlatých 25 krejců půjčky

1711 – Vilím Kittnar (*), koupil grunt selský od Mikuláše Duška za 105 kop míš., děti: Jan (*)- čp. 3

Přidává se: kůň s vložení 1, vůz valný 1, pluh 1, hak 1, brány 3, řezačka s kosířem 1, vidle 3, sekera 1, motyka 1, kosa travní 1, slepice 3, žita na ozim setého 3 ½ korce, z toho kupující 2 díly, prodávající 3 díly kliditi má, slámy rezný 3 mandele, ovesný 2 mandele se přidává

1715 – Mikuláš Faltus (*), koupil grunt od Vilíma Kittnara za 105 kop míš., děti: Kateřina (*)- oo1731 Scholtzová čp. 69, Jan (*), Mikuláš (*)- čp. 16. Jsou také na čp.16, 61

1738 – Martin Hubálek (*), koupil grunt selský od Mikuláše Faltuse za 110 kop míš. 4 gr, 2 den

1738 – Martin Hubálek (*), stejný majitel, koupil grunt výjezdni s polu s těmi ke gruntu po vyměření přináležejícími případnostmi 28 korců rolí a dalších dědičně za 76 kop míš. 8 gr., manželka Rozina (*)

K tomu gruntu ještě přináleží podle nového vyměření rolí 1738 pod nájem 4 korce za cenu 10 kop míš. 26 gr. 6 den.

1742 – František Suchomel (*1717, +1790), syn Jana Suchomela, koupil grunt výjezdni od Martina Hubálka se všemi případnostmi, robotami a poplatky za sumu 87 kop míš. 4 gr. 6 den., manželka Rozina (*1692, +1757), vdova po Martinu Hubálkovi, (oo1742), také je manželka Veronika (*), dcera Jana Faltuse, (oo1758), také je manželka Anna Dolečková (*1751), (oo1788), děti: František (*1760)- čp. 15, Anna (*1761)- oo Foglová čp. 5, Josef (*1767)- čp. 9, 28, Antonín (*1772)- čp. 48, 83, Kateřina (*1775), Veronika (*1778), Mariana (*1780), Anna (*)- oo Jan Fogl čp. 8

1776 – František Suchomel (*1760, +1824), polosedlák, koupil grunt selský od otce Františka Suchomela k svému vlastnictví na 19 let a to při všem do vzrůstu pravého dědice, bratra svého mladšího Antonína, se vším k němu příslušenstvím a povinnostmi za sumu 87 kop míš. 4 gr. 6 den.

1778 – František Suchomel, stejný majitel, ujal půl grunt selský do vzrůstu pravého dědice Antonína. Nyní ale při smrti otce jeho Franze Suchomela jakožto nejstarší syn za pravého dědice uznán jest byl, pročež koupil roku 1792 nadjmenovaný Franz Suchomel tento půl grunt selský pro sebe a dědice za sumu 370 zlatých, manželka Dorota Schulzová (*1760, +1824), dcera Antona Schulze ze Studeného, (oo1780), děti: František (*1788), Juliana (*1784), Mariana (*1785), Josef (*1794), Marie (*1797), Damián (*1801)- čp. 11, Narcis (*1803), Vincenc (*1805), Anna (*1791)- oo1811 Jan Urner z Těchonína

1821 – Vincenc Suchomel (*1805, +1860), láník, syn Františka Suchomela, láníka z čp. 15, koupil půl selského gruntu čp. 15 od Františka Suchomela za 400 zlatých CM, manželka Anna Malá (*), dcera sedláka Václava Malého z Lible čp. 21 (panství častolovského), děti: František (*1836)- čp. 15, Mikuláš (*1840)- čp. 51, 72, Vincenc (*1831)- čp. 48, Františka (*1829)- oo Richterová čp. 74, Josefa (*1846)- oo Faltusová čp. 15

Prodávající otec sobě vyměňuje: pro sebe a manželku do smrti teplý a světlý byt, kdyby se ale porovnat nemohli, tehdy bude kupující povinen svým rodičům světničku která již sešla jest připravit, ale po jejich smrti zase hospodáři nazpátek připadne. Při tom obdrží rodiče od hospodáře 6 měřic žita, 6 měřic ovsu, 6 pytlů zemáků, půl věrtele lnu, 1 vědro zelí, přepuštěného másla 24 liber, 91 ¼ mázu dobrého mléka a půl kopy vajec.

Bydlí zde v roce 1869 také: Dominik Faltus (*1842), syn Vincence Faltuse, zahradníka z čp. 61, zeť Suchomela, manželka Josefa Suchomelová (*1846), dcera Vincence Suchomela z čp. 15, (oo1868), děti: Anna (*1869). Jsou také na čp. 40

1869 = František Suchomel (*1836 Sobkovice), láník, syn Vincence Suchomela, láníka z čp. 15, manželka Anna Malečková (*1840 Šedivec) ze Šedivce čp. 36, pomáhá doma, děti: František (*1865)- při hospodářství, čp. 15, Vendelín (*1867), Anna (*1869)- služka, Marie (*1870)- služka, Jan (*1873)- řeznický učedník, Dominik (*1876)- řezník čp. 27, Vincenc (*1878)- tkadlec, Josefa (*1880)- služka, Ludmila (*1882)- pomáhá doma, Karel (*1884)- při hospodářství, Filomena (*1887). Také u nich bydlí v roce 1869: Anna Suchomelová (*1801), vdova, nájemník.

V roce 1870 je oddělena od usedlosti čp. 15 část výměry Františka Suchomela 2 jitra 301 čtv. sáhů pro kupujícího Jana Suchomela v ceně 318 zlatých.

1910 = František Suchomel (*1865 Sobkovice), polní hospodář, svobodný, syn Františka, je u něho: Anna Suchomelová (*1840 Šedivec)- matka, vdova, polní hospodář, Filomena Suchomelová (*1887 Sobkovice)- sestra majitele, Jan Suchomel (*1838 Sobkovice)- strýc majitele, vdovec, Anna Dolečková (*1872 Sobkovice)- služka

1921 = František Suchomel (*1865), rolník, stejný majitel, je u něho matka Anna Suchomelová (*1845) a synovec Bohumil Urban (*1908), žák školy. Ve starším věku se František Suchomel oženil s Alžbětou Fišerovou (*1897) z čp. 34, děti: Alžběta (*1922)- oo Foglová čp. 15

Suchomelovo stavení (říkalo se „Hubálkovo“) stálo trochu stranou a nechala se od něho přehlédnout celá ves i okolí. František Suchomel, syn, zůstal na hospodářství a vzal si k sobě matku, hospodařili spolu a dařilo se jim. Teprve když mu táhlo na 50, našel si mladou hospodyní, Bětušku Fišerovou a po čase se jim narodila dcerka Bětuška (její manžel Ladislav Fogl).

Bydlí zde také v roce 1921: Jan Fogl (*1886)- truhlář u Vyčítala v Jablonném, manželka Filomena (*1887)- v domácnosti, děti: Filomena (*1911), Marie (*1917), Jana (*1920)

Dne 18. září 1933 vypukl požár statku Františka Suchomela čp. 15. Byl založen nepřitelem, který také zapálil stoh slámy před dvěma dny namlácený, stojící poblíž stodoly. To způsobilo velký požár, kterému padla za oběť veškerá úroda, toho roku velmi bohatá. Zachráněn byl pouze dobytek a něco z hospodářského nářadí. Zúčastnění hasiči, místní i z okolních obcí již pouze chránili blízké budovy čp. 16 a 17.

1940 – Ladislav Fogl (*1918, +1998), soukromý zemědělec, dělník, syn Rudolfa Fogla z čp. 2, manželka Alžběta Suchomelová (*1922, +1996), dcera Františka Suchomela z čp. 15, děti: Alžběta (*1941). Ladislav (*1944)- čp. 16, Jiří (*1947)- čp. 16. V roce 1979 přešla rodina na nové čp. 16

Od roku 1996 slouží stavení jako hospodářský objekt

Selský statek v Sobkovicích čp. 15

Čp. 16 Chalupa podružská (NC 13)

Mikuláš Faltus, sedlák z čp. 15, vystavěl sobě na obci a šacuje na 8 kop míš.

1738 – Mikuláš Faltus (*), Nový zápis. Při obnovení knih gruntovních zápis na chalupu podružskou, kterou vystavěl za 8 kop míš.

Připisuje se k chalupě při novém vyměřování selských rolí 1738 role pod 2 korce za 3 kopy míš. 1 gr. 5 den

1740 – Mikuláš Faltus mladší (*), koupil chalupu od otce svého Mikuláše Faltusa se všema případnostma za 16 kop míš. 13 gr., manželka Anna Dolečková (*), dcera Jiřího Dolečka, (oo1736)

1743 – Václav Faltus (*), koupil chalupu od Mikuláše Faltusa se všemi případnostmi a povinnostmi za 16 kop míš. 13 gr.

1747 – Josef Wagner (*), syn Andrease Wagnera z čp. 45, koupil chalupu po Václavu Faltusovi, který zradil a do Moravy s ženou a dětmi zběhl za 16 kop míš. 12 gr., manželka Anna, děti: Rozina (*1754), Judita (*1756), Josef (*1758), Florian (*1761). Jsou asi také na čp. 14, 26

1768 – Antonín Richter (*), chalupník, podruh, syn Václava Richtra z čp. 63, 64, koupil chalupu podružskou na obecním drnu stojící od Josefa Wagnera 2 sáhy délky a 1 ½ sáhu šířky za 26 kop míš., manželka Anna Bergerová (*) z Petrovic, (oo1760), děti: Marie Anna (*1784), Anna (*1781), Jan (*1779)- čp. 16, Antonín (*1775), Veronika (*1774), Josef (*1771). Jsou také na čp. 14

Bude povinen každý týden 1 den milostivé vrchnosti roboty konati, též k obci za místo a za zahrádky 2 krejc. ročně platiti.

1801 – Jan Richter (*1779), chalupník, koupil po svém zemřelém otci Antonínu Richtrovi chalupu NC 13 s rolí za sumu 150 zlatých, manželka Veronika Bouchalová (*) z Jamného, asi byla také manželka Anna Faltusová (*), dcera Josefa Faltuse z NC 23 (čp. 21), děti: Josef (*1799), Anna (*1800), Terezie (*1802), Anna (*1809), Josef (*1809)

Povinnost: c.k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského 1 krejc. 1 den, havelského 1 krejc. 1 den, za platbu obilí 5 krejc. 1 den, kuchyňské věci 5 krejc., pěší roboty 26 dní za rok.

1823 – František Macháček (*), koupil chalupu čp. 16 pro svého syna, též Františka Macháčka z čp. 40, od Jana Richtra a při ní se nacházející kontribučenskou rolí 1 jitro 997 čtv. sáhu za 352 zlatých

1831 – Josef Macháček (*1813, +1836), obuvník, zápis na rolní chalupu čp. 16 koupenou od bratra svého Františka Macháčka za 352 zlatých

1836 – Josef Macháček (*), obuvník, odevzdací list na roli a chalupu čp. 16 dle pořádnosti po Josefovi Macháčkovi za 267 zlatých CM, manželka Josefa Filipová (*1811) z Jamného čp. 145, děti: Josef (*1834)- čp. 16, Anna (*1837)- oo1867 Štěpán Matyáš, chalupník z Nekoře čp. 109. Jako vdova je Josefa Macháčková (*1811) provdaná v roce 1839 za Františka Suchomela v čp. 52

1839 = František Suchomel (*1811), chalupník, syn Antonína Suchomela, chalupníka z čp. 52, manželka Josefa Macháčková (*1811, +1847), vdova po Josefu Macháčkovi z čp. 16, dcera Fabiana Filipa z Jamného čp. 145, (oo1839), děti: Josefa (*1839)- oo1862 Florian Lehký, vdovec, chalupník z Nekoře čp. 207

Kolem roku 1857 zde bydlí také: Josef Poláček (*), podruh, manželka Josefa Faltusová (*), dcera Ignáce Faltuse z Bořitavy čp. 10, děti: Anna (*1830)- oo1857 Antonín Pácha, chalupník z Údolí čp. 17

1869 = Josef Macháček (*1834 Sobkovice), tkalčuje, nádeník, polní hospodář, syn Josefa Macháčka, obuvníka z čp. 16, manželka Františka Novotná (*1832 Lukavice), dcera Josefa Novotného z Lukavice čp. 13, tkalčuje, (oo1858), děti: František (*1865), Josef (*1868)- tkalčuje, čp. 16, Anna (*1861)- tkalčuje, Vincenc (*1871). Bydlí u nich v roce 1869 také: František Novotný (*1835 Lukavice)- příbuzný, kovář, Veronika Novotná (*1824 Lukavice)- služka

V roce 1869 se převádí pozemky 1 jitro 997 čtv. sáhu od chalupy čp. 16 odtržené v ceně 240 zlatých CM, Josefovi a Cecilii Luxovým a přivtělují se k chalupě čp. 9.

V roce 1880 zde bydlí stále: Veronika Novotná (*1824 Lukavice), svobodná, nádenice a také Anton Trainer (*1828 Žamberk), svobodný, nádeník

1900 = Josef Macháček (*1868 Sobkovice), truhlář, tkalčuje pro faktora, syn Josefa, manželka Filomena Kosková (*1864 Údolí), děti: Josef (*1895)- tkalčuje, Vincenc (*1899), Filomena (*1902)- tkadlena u Moritze Tutsche, oo Grusová v čp. 75

Macháček tkalcoval a jezdil na žně do Prajzsko (Pruska). Sečení by nezastal, byl slabý, tak chodil alespoň odebírat, říkával: „Ty německý knechti to tak ženou, aby jim čerchmant stačil“. Když se vracel, přivázel si i „opičku“. Jeho žena byla ohnutá a bída s nouzí u nich koukaly z každého kouta.

1973 = Macháčkovo stavení čp. 16 je zbourané

1979 – Nové stavení čp. 16

I. byt

1979 – Ladislav Fogl (*1944), zaměstnán u VčVaK Jablonné, syn Ladislava Fogla z čp. 15, manželka Růžena Šípková (*1947) z Nekoře, OEZ Sobkovice, děti: Ladislav (*1971)- v Nekoři, Hana (*1972)- na Lanšperku, Jana (*1973)- v Jablonném

II. byt

1979 – Jiří Fogl (*1947), dělník, syn Ladislava Fogla z čp. 15, manželka Ludmila Vychytilová (*1953) z Orlice čp. 93, dělnice, děti: Veronika (*1981), Pavel (*1983)- čp. 10

Čp. 17 Chalupa podružská (NC 67)

Josef Lux (*1735, +1805), chalupník, snad vystavěl

1809 – Václav Suchomel (*1787), chalupník, syn Josefa Suchomela, podruha z NC 54 (čp. 9), koupil chalupu na obecním místě čp. 17 po zemřelém Josefovi Luxovi a zapisuje se k dědičnému užívání za 100 zlatých, manželka Barbora Strausová (*) z Nekoře, druhá manželka Anna Šulcová (*1788, +1853), dcera Antonína Šulce z čp. 36, (oo1817), děti: František (*1822)- čp. 45, 31, Matěj (1825-1853)- čp. 17, 38, Vincenc (*)- čp. 77, Josef (*)- čp. 42. Jako vdova je Anna Suchomelová (*1788, +1853) provdaná za Ignáce Stejskala v čp. 73, (oo1830). Jsou také na čp. 21, 28

Vejmínek pro vdovu Luxovou až do její smrti v té chalupě při hospodářství pro ní pokojný a teplý byt.

1836 – Josef Petřík (*1797, +1837), zápis na chalupu čp. 17 od Václava Suchomela za 80 zlatých, manželka (*), děti: Josefa (*1811, +1841)

1843 = Matěj Suchomel (*1825, +1853), chalupník, syn Václava Suchomela, chalupníka z čp. 17, manželka Františka Krejsová (*1823), dcera Josefa Krejsoy z Orlice čp. 28, (oo1843). V některých zápisech je tento Matěj Suchomel zapsán na čp. 38

1869 = Jan Šulc (*1812 Sobkovice), nádeník, syn Jiřího Šulce z čp. 7, manželka Anna Tomanová (*1815 Líšnice) z Líšnice čp. 81, nádeník, také je manželka Josefa (*1818 Líšnice), nádeník, děti: Jan (1845-1870)- tkalcuje, nádeník, František (*1849)- na vojně, čp. 14, 17

V roce 1880 zde bydlí také: František Šulc (*1849 Sobkovice), tkadlec, syn Jana, manželka Josefa Lorencová (*1849 Sobkovice) z čp. 8, (oo1872), děti: Františka (*1870), František (*1874), Josefa (*1878). Jsou také na čp. 14

1890 = Augustin Simon (*1863 Sobkovice), tkalcuje pro faktora, potom v tkalcovně, syn Jana Simona z čp. 42, manželka Františka Dolečková (*1862 Sobkovice), tkalcuje, také je v roce 1900 manželka Františka Vyhnálková (*1872 Nekoř), v domácnosti, děti: Anna (*1897), Augustin (*1900)- nádeník v tkalcovně, Eduard (*1908), Marie (*1911). Také u nich v roce 1890 bydlí: Dominik Doleček (*1825 Sobkovice)- otec manželky, zedník

Nouze s bídou byla i u Simonů. Neměli ani zahrádku, jen chlívek s kozou, kterou pásli na panském. Výdělek opět obstarával jen stav a kolovrat. On byl Augustýn a říkalo se mu „Busta“. Ženu nenechával nic dělat a šetřil si ji.

1973 = Stavení je zbourané

Nové stavení čp. 17

1960 . Ferdinand Vychytil, původem z čp. 67, vystavěl na svahu za Neškudlovým mlýnem (příslušný do Jamného) „pod Skalkou“, nové stavení čp. 17

1990 . Pavel Šafář (*1964), syn sobkovického učitele Jana Šafáře, koupil stavení čp. 17

2018 – Ukrajínští obyvatelé, koupili stavení čp. 17

Čp. 18 Chalupa podružská (NC 55)

František Doleček (*1731, +1801), vystavěl, manželka Mariana Štěničková (*), děti: Anna (*1771)- oo Ullrichová čp. 56, František (*1777)- čp. 18, Kateřina (*1775)- oo Stejskalová čp. 18

1801 – Ignatz Stejskal (*), syn Jana Stejskala, chalupníka ze Studeného, koupil chalupu po pozůstalém Františkovi Dolečkovi NC 55, kterou sobě na obci vystavěl za 65 zlatých, manželka Kateřina Dolečková (*) z čp. 18, děti: Barbora (*1803), František (*1804)- čp. 73. Jsou také na čp. 14, 73

Pro paměť: Kdyby snad syn Franz Doleček se z vojny navrátil a tuto chalupu si ujmouti a zakoupiti chtěl, tak kupující Ignatz Stejskal povinen býti musí jemu tuto v té berní ceně 65 zlatých pustiti a odstoupiti a ostatně jest kupující povinen vdově Dolečkové resp. svoji tchýni až do smrti teplé obydlí opatřiti a dáti.

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

1811 – František Doleček (*1777, +1850), vysloužilý voják reg. Zach, chalupník, syn Františka Dolečka, koupil chalupu na obecním místě čp. 18 od Ignáce Stejskala, když se z vojny navrátil za cenu 65 zlatých, manželka Anna Foglová (*1789, +1856) dcera Jana Fogla, chalupníka z čp. 8, (oo1811), děti: Jan (*1820)- čp. 18, Leopold (*1829)- čp. 75, 31, František (*1813)- čp. 50, Josef (*1817)- čp. 88, Dominik (*1825)- čp. 47, Rozálie (*1832)- oo1857 Josef Pácha, zedník z Pastvin čp. 101, Kateřina (Antonie)- oo Stejskalová čp. 18, 55

Kolem roku 1840 zde bydlí také: Ignác Stejskal (*), baráčník, manželka Kateřina Dolečková (*), dcera Františka Dolečka ze Sobkovic, děti: Barbora (*1803)- oo1839 Foglová čp. 4, 28, Markéta (*1814)- oo1843 Josef Hanus z Nekoře čp. 25, František (*1804)- čp. 73. Jsou také na čp. 14, 73

1869 = Jan Doleček (*1820 Sobkovice), chalupník, nádeník, zedník, tkadlec, syn Františka z čp. 18, manželka Barbora Dostálková (*1830 Bořitava, Nekoř), z Bořitavy čp. 12, pomáhá, tkalcuje, děti: Jan (*1856)- tkalcuje, čp. 18, 22, Josef (*1859)- 1880 voják, Ambrož (*1868), Filomena (*1865), František (*1870+), Anna (*1872)- šije knoflíky.

Bydlí u nich v roce 1880 také: Josef Šlesinger (*1853 Těchonín)- tkadlec. Bydlí u nich také: Marie Dolečková (*1885 Sobkovice), nemanželská dcera Anny Faltusové (?)

V roce 1890 zde také bydlí: Jan Doleček (*1856 Sobkovice), tkalcuje, syn Jana, manželka Františka (*1859 Studené), tkalcuje, děti: Marie (*1883), Josef (*1887), Anna (*1889)

1900 = Josef Tejkl (*1854 Bystřec), polní hospodář, manželka Marie (*1863 Mistrovice), domácnosti, děti: Marie (*1896). Jsou také na čp. 83

1910 = František Budiš (*1869 Sobkovice), pomocný truhlář, syn Daniela Budiše z čp. 13, manželka Františka Suchomelová (*1874 Sobkovice), v domácnosti, děti: Anna (*1896)- tkalcuje, Marie (*1898), František (*1899), Josef (*1902), Jan (*1903), Božena (*1907), Emílie (*1909)

1921 = Václav Faltus (*1882), tkadlec u Moritze Tutsche, syn Josefa Faltuse z čp. 91, manželka Ludmila Lorencová (*1889) z čp. 8, v domácnosti, děti: Václav (*1913), Milada (*1915), Ludmila (*1919), Jaroslav (*1920). V roce 1930 se rodina stěhuje na čp. 22

Sobkovická chalupa čp. 18 kolem roku 1950

1960 – Otakar Ringl (*1915, +1974), přestěhoval se z čp. 79, majitel, manželka Růžena Bednářová (*1920, +1994), dcera Filomeny Bednářové z čp. 79, děti: Eva (*1945), Ludmila (*1948)

V roce 1994 je stavení prodáno k rekreaci

Čp. 19 Chalupa podružská (NC 64)

1797 – Václav Ullrich (*), vystavěl na zeleném drnu chalupu NC 64 pro sebe a budoucí dědice za sumu 13 zlatých

Povinnost: 13 dnů pěší roboty ročně

Kolem roku 1798 zde asi bydlí také: František Šmok (*), chalupník, manželka Barbora Voglová (*1766, +1829), dcera Jana Vogla z NC 54, děti: Anežka (*1797)- oo Dominik Faltus čp. 57

1818 – Anna Ullrichová (*1798), dcera Václava, právní odevzdání chalupy čp. 19 po zemřelém Václavu Ullrichovi dle kšaftu za 150 zlatých

1820 . Josef Šulc (*1795, +1849), chalupník, zeť Ullricha, syn Jiřího Šulce z čp. 7, manželka Anna Ullrichová (*1798, +1841) dcera Václava Ullricha z čp. 19, také je asi manželka Františka Beranová z Líšnice čp. 118, (oo1819), děti: Josef (*1820)- čp. 19, František (*1835)- čp. 19, 60, Františka (*1843)- oo Mertelíková čp. 19, Antonín (*1830)- čp. 71, 91, 68, Anna (*), Josefa (*1839)- oo1868 Antonín Plha, chalupník z Nekoře čp. 118

1823 – Anežka Šmoková (*1797), dcera Františka Šmoka z čp. 19, zápis na chalupu čp. 19 za 171 zlatých. Anežka je provdaná za Dominika Faltusa z čp. 57

1863 = Vilím Mertelík (*1842), chalupník, syn Františka Mertelíka, chalupníka z Mistrovic čp. 4, zeť Šulce, manželka Františka Šulcová (*1843), dcera Josefa Šulce, chalupníka z čp. 19, (oo1865), děti: Wilhelm (*1862)

1869 = Josef Šulc (*1820 Sobkovice), chalupník, tkadlec, syn Josefa Šulce, chalupníka z čp. 19, manželka Františka Bittnerová (*1824 Heroutice) z Heroutic čp. 22, děti: Antonín (*)- čp. 47, František (*1850, +1879)- tkalcuje, nádeník, Josef (*1858)- tkalcuje, čp. 19, Terezie (*1852 Kunvald)- děvečka, Josefa (*1866)- tkalcuje

V roce 1869 zde bydlí také: František Šulc (*1835 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Šulce, manželka Anna (*1832 Bystřec), tkalcuje, děti: František (*1871). Jsou také na čp. 60

V roce 1869 zde bydlí také: Františka Šulcová (*1804 Líšnice), vdova po Josefu Šulcovi

1890 = Josef Šulc (*1858 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa, manželka Pavlína (*1854 Žamberk), pomáhá doma, děti: Pavlína (*1884), Josef (*1886), Jan (*1890). Bydlí u nich také: Josef Šulc (*1820 Sobkovice)- otec, majitel

1900 = Jan Šulc (*1848 Líšnice), polní hospodář, výroba pometel, manželka Barbora (*1852 Nekoř), v domácnosti, děti: Františka (*1886 Lukavice)- služka. Bydlí u nich v roce 1900 také: Josef Kupka (*1827 Sobkovice)- nájemník, žebrák

Šulcova chalupa byla stále obložená otýpkami roští a neposekaným chvojm. Šulcovi byli nazýváni Hrabě a Hraběnka (neví se proč), ale říkalo se to tak, aby to neslyšeli. V chalupě bylo stále plno proutí, z kterého Šulc vyráběl košťata a Šulcová je po okolí prodávala. Šla prý dobře na odbyt.

1921 = Jan Lorenc (*1851), nádeník, tkalcovský dělník, syn Dominika Lorence z čp. 80, manželka Cecilie (*1852), v domácnosti, děti: Cecilie (*1882)- tkadlena u M. Tutsche, Dominik (*1890)- dělník u M. Tutsche. Dále u nich bydlí: Vincenc Faltus (*1909)- vnuk, Dominik Lorenc (*1911)- vnuk

Lorencovi měli mnoho dětí, od nejstaršího k nejmladšímu snad 30 let. Lorenc vystruhoval šindele a práce měl stále dost. Dokud se do Sobkovic nepřistěhoval řezník Černohous, obstarával Lorenc zabíjení zvířat, hlavně koz. Všichni synové byli ve válce.

1974 – Vladimír Novotný (*1921) **stavení prodáno k rekreaci**

Čp. 20 Chalupa podružská (NC 14)

Jan Valenta (*), jeho zápis nenalezen, snad chalupu vystavěl

1740 – Andreas Faltus (*), syn Martina Faltuse, koupil chalupu od Jana Valenty se vším příslušenstvím a povinnostma za 21 kop miš. 13 gr., manželka Anna Marie Luxová (*), dcera Christiana Luxe z Českých Petrovic, (oo1743)

1744 – Václav Lorenc (*1684, +1759), syn Jana Lorence, koupil chalupu od Andrese Faltuse s vyplývajícími povinnostmi sobě a dědicům za 22 kop míš. 10 gr., manželka Kateřina Hubálková (*1684, +1764) z Nekoře, (oo1711). Jsou také na čp. 2, 30, 32, 34

1752 – Mikuláš Lorenc (*1725, +1796), koupil chalupu od svého otce za 22 kop míš. 10 gr., manželka Anna Suchomelová (*1725, +1775), dcera Václava Suchomela, (oo1752), děti: František (*1754), Marie (*1756), Jan (*1761)- čp. 20, Anna (*1764), Josef (*1758)- čp. 8, 9

1783 – Johann Lorenc (*1761), koupil chalupu podružskou od svého otce Mikuláše Lorence za 25 kop míš., manželka Judita Martínková (*), dcera Antona Martínka z Výprachtic, (oo1784)

1794 – Josef Plha (*) z Bořitavy, koupil chalupu NC 14 od pozůstalých, po zemřelém Johannovi Lorencovi, poněvadž on bez zanechaného dědice na vojně zemřel, se vším příslušenstvím a k ní patřící role, pro sebe a dědice za 160 zlatých, manželka Markéta (*1756)

Povinnosti: c.k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského 1 krejc. 1 ½ den, havelského 1 krejc. 1 ½ den, pěší roboty celoročně 52 dní.

1798 – Josef Dostálek (*1753, +1826), přiznal se k Markétě Plhové (*1756), pozůstalé vdově po zemřelém Josefovi Plhovi z Bořitavy (oo1798), na chalupu NC 14 se všemi případnostmi za 160 zlatých.

V roce 1804 zde zemřela Anna Dostálková (1734-1804), asi matka Josefa

1819 – Jan Schulz (*1787), chalupník, syn Josefa Šulce z čp. 46, zápis na chalupu čp. 20, koupenou od vejměníka Josefa Dostálka s rolí 1 jitro 307 čtv. sáhů, pastviny 295 čtv. sáhů za 250 zlatých CM, manželka Františka Barnatová (*1796) z čp. 62. Jsou také na čp. 46

1827 – Antonín Šulc (*1800, +1873), chalupník, syn Josefa Šulce z čp. 46, zápis na chalupu čp. 20 od bratra, Jana Schulze za sumu hotových peněz 300 zlatých CM, manželka Anna Lorencová (*1799, +1860) z čp. 8, (oo1827), děti: Antonín (*1828)- čp. 20, 99

Podmínky: vdova Kateřina Lorencová, matka manželky Antonína Schulce žádá vejmínek teplý a světlý byt v čp. 47, tehdy kupující Anton Schultz tu samou zase bere k sobě do čp. 20, do vystavěné světničky k přebývání, ale sám musí zaopatřit teplo a světlo domova pro její dceru Anežku až do jejího zaopatření.

Bydlí zde kolem roku 1840 také: Jan Šulc (*1787), chalupník z čp. 46, vojín reg. Gyulay, syn Josefa Šulce z čp. 46, manželka Františka Barnatová (*1796), dcera Jana Barnata z čp. 62, (oo1819), děti: Jan (*1787)- čp. 47. Jsou také na čp. 46

V roce 1865 zde bydlí také: Daniel Budiš (*1837), podruh, syn Václava Budiše, chalupníka z čp. 47, manželka Františka Šulcová (*1840), nemanželská dcera Terezie, dcery Jiřího Šulce z čp. 7, (oo1861), děti: Josef (*1863), Anna (*1865+). Jsou také na čp. 13, 57

1869 = Antonín Šulc (*1828 Sobkovice), krupař, obchodník, polní hospodář, tkadlec, syn Antonína Šulce z čp. 20, manželka Terezie Novotná (*1835 Verměřovice), nemanželská dcera Barbory, dcery Jana Novotného z Verměřovic čp. 69, pomáhá, (oo1857), děti: František (*1858), Antonín (*1866)- tkadlec, čp. 20, Anna (*1860)- služka, Marie (*1872)- šije knoflíky, Filomena (*1874)- šije knoflíky. Také u nich bydlí v roce 1869: Antonín Šulc (*1880 Sobkovice)- vdovec, vejměník. Jsou také na čp. 99

V roce 1869 zde bydlí také: František Stejskal (*1810 Sobkovice), přástevník, manželka Anna (*1817 Sobkovice)

V roce 1880 zde bydlí také: Vincenc Doleček (*1846 Sobkovice), nádeník, manželka Anna (*1844 Těchonín), nádeník, děti: Anna (*1872), Filomena (*1876), Marie (*1879)

1900 = Antonín Šulc (*1866 Sobkovice), polní hospodář, tkadlec, syn Antonína, manželka Antonie Adamcová (*1866 Sobkovice), v domácnosti, děti: Václav (*1896)- krejčí, potom čp. 99, František (*1898)- kartáčník u Františka Filipa v Náchodě, Ladislav (*1900), Ludmila (*1902)- tkadlena u M. Tutsche, Bohumil (*1906)- kartáčník u Ladislava Filipa v Jablonném, Jarmila (*1909)

„Tóna“ Šulců „razil“ – holil mužské pokolení celé vesnice. Za stříhání a holení bral pěťák, samotné holení 2 krejčary, stříhání 3. Tak si přivydělával každou sobotu a neděli. Žiletky tenkrát ještě neznali a břitvou se uměl oholit málokdo. Později ovdověl a zhoršil se mu zrak, že musel přestat holit. Poněvadž dříve také cestářil, dostal nějakou malou penzi.

1973 = Stavení prodáno k rekreaci

Čp. 21 Chalupa podružská (NC 57)

1788 – Jan Petřík (*1745, +1823), vystavěl chalupu podružskou na zeleném drnu ke svému a dědičnému užívání za sumu 20 kop míš., manželka Anna (1755-1817) dcera Jana Vogela, (oo1783), děti: Anna Marie (*1784), Josef (*1788)- čp. 21, Anna (*1794)- oo1826 Barnetová čp. 21. Jsou také na čp. 36

Bydlí zde kolem roku 1788 také: Jan Krejsa (*1736), chalupník, podruh, manželka Barbora, také je manželka Anna Malečková (*1765), vdova po Malečkovi z Nekoře, (oo1796), děti: Jan (*1785), František (*1787), Antonín (*1790). Pouze zde asi hospodaří

Bydlí zde kolem roku 1795 také: Josef Malý (*), chalupník, manželka Dorota Budišová (*), dcera Josefa Budiše, mlynáře z Verměřovic, děti: Antonín (*1795)

Bydlí zde kole roku 1798 také: Prokop Richter (*), chalupník, manželka Anna Kodytková (*), dcera Antonína (Franze) Kodytka z Klášterce, děti: Anna (*1798+), Josef (*1799), Josefa (*1802), Anna (*1804), František (*1807). Jsou také na čp. 29

1820 – Josef Petřík (*1788), chalupník, zápis na chalupu čp. 21 od otce Jana Petříka za sumu 100 zlatých, manželka Anna Foglová (*) ze Sobkovic, také je manželka Dorota Dolečková (*), dcera Jana Dolečka, sedláka z Pastvin, děti: Josef (*1788+), Anna (*1794)- oo1826 Barnatová čp. 21, Josef (*1826)

1826 – Václav Suchomel (*1787, +1827), zápis na chalupu čp. 21, syn Josefa Suchomela, podruha z čp. 9, koupenu od Josefa Petříka za sumu peněz 100 zlatých CM, manželka Anna Schulczová, dcera Antonína Schulze z čp. 36, děti: Rozálie (*1827, +1877). Jsou také na čp. 17, 28

1829 – Jan Barnet (*1792), chalupník, kovář z Lukavice čp. 27, zápis na chalupu čp. 21 po zemřelém Václavu Suchomelovi za 150 zlatých CM, manželka Anna Petříková (*1794), dcera Jana Petříka z čp. 21, (oo1826), děti: Jan (*)- čp. 21, František (*1832, Anna (*1834)

1850 – Jan Barnet (*), chalupník, syn Jana Barneta, chalupníka z Lukavice, koupil chalupu čp. 21 od Jana Barneta a Anny za sumu 200 zlatých, manželka Františka Slavíková (*) z Bořitavy čp. 11, děti: Jan (*1858)

1873 – Josef Suchomel (*1809 Sobkovice), tkadlec, nádeník, syn Václava Suchomela z čp. 28, právo vlastnické na chalupu čp. 21 v ceně 500 zlatých, manželka Anežka Kosková (*1813, +1870) z čp. 59, tkalcuje, děti: Josef (*1840)- čp. 23, Augustin (*1847)- čp. 31, Dominik (*1858)- tkalcuje, Anna (*1845)- tkalcuje, Františka (*1855)- při otci. Jsou také na čp. 28, 76

1880 = Mikuláš Suchomel (*1852 Sobkovice), krejčí, manželka Anna (*1859 Celné), pomáhá doma, děti: Josef (*1880). Také u nich bydlí v roce 1880: Leopold Hubálek (*1863)- krejčovský učedník

Také zde bydlí v roce 1880: František Suchomel (*1822 Sobkovice), řezník, chalupník, syn Václava Suchomela z čp. 17, manželka Rozálie Netušilová (*1822, +1877) z Bořitavy čp. 17, druhá manželka Františka (*1830 Líšnice), pomáhá, děti: František (*1857)- pomáhá doma. Jsou také na čp. 76, 45, 31

1890 = Mikuláš Lorenc (*1860 Sobkovice), tkadlec, syn Dominika Lorence z čp. 80, manželka Anna (*1859 Celné), vdova po Suchomelovi, pomáhá doma, děti: Josef Suchomel (*1880), Mikuláš Suchomel (*1882), Anna Lorencová (*1887)

1900 = Vincenc Doleček (*1846 Sobkovice), polní hospodář, syn Františka Dolečka z čp. 50, manželka Anna (*1846 Těchonín), v domácnosti, děti: Stanislav (*1887 Nekoř)- pomáhá doma čp. 21

Dolečkovi přišli z Německa, kde si něco našetřili a koupili zde chalupu. Patřil k ni i kousek pole a „šlápota“ lesa. Když „Bečvář“ vykračoval v neděli do kostela na hrubou, byl mu ka-

Sobkovické chalupy, v popředí zleva čp. 21, čp. 73, vzadu čp. 13

bát nějak velký, ruce se mu ztrácely v rukávech a šosy plandaly o lýtka. Bylo vidět, že na něj není šitý. „Bečváčka“ zadržávala německy a synovi Stanislavovi říkala Stajnyk. Chalupa stála na hlíně a proto v ní bylo vlhko. Dolečkovi však byli rádi za střechu nad hlavou.

1921 = Stanislav Doleček (*1887)- tkadlec u Moritze Tutsche, syn Vincence Dolečka, manželka Marie (*1888), v domácnosti

1958 – Jaroslav Faltus (*1902), svobodný, rolník, syn Vincence Faltuse z čp. 24 a jeho třetí manželky Josefy Tomanové

1982 – Libuše Faltusová (*1921), majitelka domu, dcera Vincence Faltuse z čp. 24

1982 – Stavení je prodáno k rekreaci

Čp. 22 Chalupa podružská (NC 19)

Bernard Hrdina (*), vystavěl chalupu a šacuje sobě za 6 kop míš.

1738 – Bernard Hrdina (*), Nový zápis. V knize gruntovní je mu připsána chalupa podružská za 6 kop míš. Jsou také na čp. 30, 34

K tomu se připisuje po novém vyměřování rolí 1738 - 2 korce za 5 kop míš. 13 gr.

1745 – Jiří Petřík (*1703, +1768), vulgo Kittnar, koupil chalupu podružskou od Bernarda Hrdiny a z ní vyplývající poplatky a povinnosti za 15 kop míš. 28 gr., manželka Anna Faltusová (1725-1788), dcera Jiříka Faltuse, (oo1743), děti: Bartoloměj (*1756), František (*1761)- čp. 22, Jiřík (*1753)- čp. 22, 13, Alžběta (*1764)- oo1789 Josef Krejsa, sedlák z Orlice čp. 67

1777 – Jiřík Petřík (*1753), koupil chalupu podružskou po otci Jiřím Petříkovi a s ní vyplývající poplatky a povinnosti za 21 kop míš., manželka Klára Schmoková (*), dcera Andrease Schmoka, (oo1777). Jsou také na čp. 13

1783 – František Petřík (*1761), chalupník, syn Jiříka Petříka, koupil chalupu od svého bratra Jiříka Petříka se vším příslušenstvím za 70 zlatých, manželka Anna Petříková (*1758, +1814) dcera Jana Petříka z Nekoře, (oo1783), děti: Franz (/1787), Josef (*1791), Antonín (*1797), Kateřina (*1792)- oo1819 Stejskalová čp. 26

Povinnost: c.k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského 1 krejc. 1 den, havelského 5 krejc. 1 den, kuchyňský plat 1 krejc. 1 den, pěší roboty 52 dní ročně.

1819 – Kateřina Petříková (*1792), zápis na chalupu NC 19, (čp. 22), kterou koupila od Františka Petříka, svého otce s rolí 1 jitro 248 čtv. sáhu za 170 zlatých

1824 – Josef Lux (*1795), asi z čp. 14, zápis na chalupu čp. 22, koupenou od Kateřiny Petříkové s rolí jejího manžela Františka Stejskala, vyšacovanou na 381 zlatých 12 krejc. CM. Jsou také na čp. 41, 87

1827 – František Faltus (*), zápis na chalupu s rolí čp. 22 od Josefa Luxe za 250 zl. CM

1827 . Jáchym Faltus (*1776), chalupník, syn Václava Faltuse z čp. 12, manželka Maria Anna Malečková (*1773, +1841) ze Studeného čp. 13, (oo1793), děti: František (*1811)- čp. 22, Antonín (*1817)- čp. 27, 86, Markéta (*1798)- oo1832 Faltusová čp. 43. Jsou také na čp. 41

1869 = František Faltus (*1811 Sobkovice), rolník, syn Jáchyma Faltuse z čp. 22, 41, asi druhá manželka Josefa Matoušová (*1831 Bredůvka), z Bredůvky čp. 12 (11), pomáhá doma, také byla manželka Josefa Macháčková (*1818, +1853), dcera Františka Macháčka z čp. 40, (oo1835), děti: František (*1858)- čp. 22, 1, Josef (*1862)- čp. 83, Jan (*1867), Vincenc (*1869)- čp. 25, Anna (*1844)- oo1872 Kosková čp. 59, Josefa (*1854), Františka (*1856), Karolína (*1859), Marie (*1863), Jan (*1867)

1880 = Jan Faltus (*1821 Sobkovice), polní hospodář, manželka Josefa (*1831 Bredůvka), pomáhá při hospodářství, děti: Karolína (*1859)- služka, Josef (*1862)- tkadlec, Marie (*1863)- tkalce, Jan (*1867), Vincenc (*1869)

1890 = František Faltus (*1858 Sobkovice), obuvník, syn Františka, manželka Filomena (*1862 Nekoř), pomáhá doma, děti: Filomena (*1882), František (*1884)- čp. 78, Anna (*1887). Bydlí u nich také: Anton Ulrich (*1874 Celné)- učedník. Jsou také na čp. 1

1900 = Jan Doleček (*1856 Sobkovice), polní hospodář, syn Jana Dolečka z čp. 18, manželka Františka (*1859 Studené), v domácnosti, děti: Vojtěch (*1881 Těchonín)- polní hospodář čp. 42, Marie (*1883)- služka, Josef (*1887)- čp. 41, Anna (*1889), Antonín (*1893). Vdova s dětmi je potom na čp. 42

1910 = Leopold Richter – majitel domu

V roce 1910 zde bydlí: Bohumil Dušek (*1884 Nekoř), nájemník, tkalce, zemědělský dělník, manželka Terezie (*1880 Sobkovice), pomáhá při hospodářství, služka, děti: Marie (*1909). Také zde bydlí v roce 1910: František Kosek (*1848) Sobkovice), nájemník, polní hospodář, dcera: Otýlie (*1890)- pomáhá doma

Duškovi (Huškovi) přišli z Prajska, kde pracovali v továrně. Byli to starší, veselí lidé, kteří si rádi zatancovali- Po nich zde bydleli „Polovi“ (Richtrovi), kteří měli několik dětí a vydělávali si šitím knoflíků a pomáháním u hospodářů. Stravovali se jako v jiných chalupách.

1921 = Rudolf Richter (*1889), rolník, nádeník, syn Františka Richtra z čp. 1, manželka Anna (*1892), tkadlena u M. Tutsche, děti: Alžběta (*1912), Rudolf (*1914). V roce 1930 se rodina přestěhovala do nového čp. 36

Také u nich bydlí v roce 1921: Františka Richtrová (*1868), matka, vdova, pomáhá, děti: Josef (*1899)- obuvník v Jablonném, Marie (*1901)- tkadlena u M. Tutsche, Filomena (*1903)- tkadlena u M. Tutsche, Karel (*1906)- domácí knoflíkář

1930 – Václav Faltus (*1882, +1963), tkadlec u Moritze Tutsche, syn Josefa Faltuse z čp. 27, 91, manželka Ludmila (*1889), tkalce, koupili stavení od Františky Richtrové (1868-1938), děti: Václav (*1913), Milada (*1915), Ludmila (*1919)- oo Faltusová čp. 39, Jaroslav (*1920), Božena (*1924)- oo Filková čp. 108, Bohuslav (*1928). Rodina byla dříve na čp. 18. Bydlí u nich také vdova Františka Richtrová (*1868)

2013 – Stanislav Hejl (*1973) z Těchonína

Čp. 23 Chalupa podružská (NC 15)

1768 – Antonín Doleček (*1739, +1812), vystavěl chalupu podružskou s povolením vrchnosti 3 sáhy dlouhou a 2 sáhy širokou za 8 kop miš., druhá manželka Barbora Martínková (*1716, +1771), dcera Jiřího Martinka, (oo1772). Jsou také na čp. 27

Povinnost: Každý týden 1 den roboty a obci ročně 7 krejc. za místo

1772 – Václav Petřík (*), koupil chalupu podružskou od Antonína Dolečka za 6 kop m., manželka Anna (1726-1788)

1789 – Josef Faltus (*1734, +1811), chalupník ze Studeného, tesař, koupil od Václava Petříka chalupu podružskou spolu s povinností za 17 zlatých, koupil od syna Jakuba, který na vojně jest, manželka Terezie Štěpánková (*1737, +1812) z Vlčkovic, děti: Markéta (*1776)- oo1810 Václav Doleček, vdovec čp. 12, Terezie (*1771)- oo1803 Kodytková čp. 23

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

1803 – Antonín Kodytek (*1767, +1821), podruh, syn Josefa Kodytka z Klášterce, koupil chalupu na obci NC 15 od tchána svého Josefa Faltuse se vším příslušenstvím za 100 zlatých, manželka Terezie Faltusová (*1771), dcera Josef Faltuse a Terezie, (oo1803), děti: František (*1804), Antonín (*1808). Jsou také na čp. 3

1826 – Terezie Kodytková (*1771), právní odevzdání chalupy na obci čp. 23 po zemřelém Antonínu Kodytkovi za 100 zlatých CM

1827 – Anna Barvínková (*), provdaná Faltusová, zápis na chalupu čp. 23 od Terezie Kodytkové (Adamcové) za 180 zlatých CM. František Faltus je spolu kupující

1827 – František Faltus (*1794), chalupník, zápis na chalupu čp. 23 za 180 zl. CM, manželka Anna Barvínková (*) z Bredůvky čp. 7, děti: Leopold (*1818)- domkař čp. 23, 27. Jsou také na čp. 1

1837 – Josef Mertelík (*), koupil chalupu čp. 23 od Františka Faltuse za90 zl. CM

Povinnost: 13 dnů pěší roboty ročně

1841 = Karel Kosek (*1806, +1841), chalupník, je zapsáno jeho úmrtí na čp. 23

Bydlí zde v roce 1848 také: Leopold Faltus (*1818), domkař, syn Františka Faltuse z čp. 23, manželka Josefa Poláčková (*1827), dcera Josefa Poláčka, domkaře z čp. 27, (oo1848), děti: Josef (*1850)- čp. 91. Jsou také na čp. 27

V roce 1840 zemřel v čp. 23 podruh Jan Doleček (*1784, +1840)

1843 – Josef Fogl (*1797, +1859), chalupník, koupil chalupu čp. 23 od Josefa Mertelíka za 200 zlatých CM, manželka Pavlína Ullrichová (*) z Nekoře čp. 99, děti: Jan (*1835)- čp. 23

1867 = Jan Fogl (*1835, +1868), chalupník, syn Josefa Fogla, chalupníka z čp. 23, manželka Anna Faltusová (*1836), dcera Jana Faltuse, láníka z čp. 6, děti: Josef (*1862)- čp. 77, 43, Dominik (*1864, +1874), Anna (*1867+), František (*1859). V roce 1869 je vdova Anna Foglová, rozená Faltusová (*1836) provdaná za Jana Grunda (*1841), tkalce z Těchonína čp. 114 a jsou na chalupě čp. 77

Bydlí zde kolem roku 1868 také: Jan Faltus (*), láník z čp. 6, manželka Anežka Mertelíková (*) z čp. 35, je to otec Anny, provdané Foglové čp. 23, děti: Anna (*1836)- 2.oo1869 Grundová čp. 23, Jan (*1834)- čp. 6, Vincenc (*1838)- čp. 28. Jsou také na čp. 6

1869 = Jan Grund (*1841 Těchonín), tkadlec, nádeník, chalupník, syn Josefa Grunda, chalupníka z Těchonína čp. 114, zeť Faltuse, manželka Anna Faltusová (*1836 Sobkovice), dcera Jana Faltuse, láníka z čp. 6, 23, vdova po Janu Foglovi, tkalce, děti: Anna (*1870)

Také zde bydlí v roce 1869: děti Jana Fogla: Josef (*1862), Dominik (*1864)

1880 = Josef Suchomel (*1840 Sobkovice), tkalce pro faktora, obchod s máslem, polní hospodář, syn Josefa Suchomela z čp. 21, manželka Anna Lorencová (*1843 Sobkovice) z čp. 8, pomáhá, (oo1869), děti: Františka (*1874)- tkalce, Anna (*1876)- pomáhá doma, Josef (*1880)- pomáhá doma čp. 23, František (*1882)- čp. 59, Marie (*1884)- služka, Otýlie (*1886)- tkalce, Božena (*1908)

Stará Suchomelka obchodovala s máslem a tak se tam říkalo u Máselníků. Manžel Josef měl malou postavu a říkalo se mu Zacheus (podle Bible). Pole jim na uživení nestačilo, tak tkalcovali a sháněli příležitostné výdělků. Byli to dobří a skromní lidé.

1921 = Josef Suchomel (*1880), dělník v tkalcovně M. Tutsche, syn Josefa Suchomela čp. 23, manželka Božena (*1884), v domácnosti, děti: Josef (*1914), Anna (*1900), Marie (*1921)- oo Gronychová čp. 111. Dále u nich bydlí v roce 1921: Anna Budišová (*1896)- schovanka, tkadlena u Tutsche, Božena Budišová (*1907)- schovanka, Emílie Budišová (*1909)- schovanka

1973 = Josef Trejtnar (*1947), majitel, stavení neobydleno

1977 – staré stavení bylo zbořeno

V roce 1977 provedl Josef Trejtnar demolici stavení a vedle na parcele zahájil stavbu rodinného domku.

Nové stavení čp. 23

1985 – Josef Trejtnar (*1947, +2000), člen JZD Sobkovice, syn Josefa Trejtnara z čp. 13, manželka Jana Lesáková (*1942) ze Žamberka, dělnice, děti: Miloš (*1969), Jana (*1971)

Čp. 24 Selský grunt 8 (NC 16)

Jíra Smetánkův, majitel

1594 – Mach Jandův, jinak Macháček (*), koupil grunt od Jíry Smetánkova za sumu 100 kop míš.

1616 – Jan Hrdina (*), koupil od vdovy po zemřelém Machovi od ouřadu za 135 kop míš.

Přidává se: 3 koně, 1 kráva, 1 jalovice, 1 roční tele, 1 koza, 1 prase, 11 slepic, 2 husy, 1 houser, vozy kovaný a valný, 1 pluh s železem, 3 haky, 4 brány, 2 sekery, 1 vidle senné, 2 hnojné, 1 k peci, 2 řezačky s kosířem, 2 kozy, žita ve slámě 6 kop, ovsu 3 kopy, ječmene setého ½ korce, žita 7 kor.

1622 – Jan Matyášů (*), koupil grunt od Jana Hrdiny za 135 kop míš.

1651 – Matěj Matyášů (*), koupil grunt od Jana Matyáše, svého otce za 135 kop m.

1653 – Adam Moczířů (*), koupil grunt od Matěje Matyáše, jinak Faltusa za sumu 135 kop míš.

Pamět: vyhledalo se z register purkrechtních, že se na tomto gruntě po zemřelém Janovi Hrdinovi spravedlnosti 3 kopy míš. ke kterým by manželka po něm pozůstala právo měla. Avšak že týž neboščík Hrdina

Machovi a nápadníkům jednu krávu povinen zůstal, z té se mu odtud vzítí, tehdy za takovou krávu této spravedlnosti postupuje, který se Janovi Macháčkovi připisuje.

1653 – Matěj Matyášů jinak Faltusů (*), koupil grunt selský od Adama Moczíry za sumu 135 kop míš.

1660 – Václav Zajíček (*), koupil grunt po zemřelém Matěji Matyášovi za 135 kop m.

1664 – Jan Lorenc (*), koupil grunt od Václava Zajíčka za 135 kop míš.

1665 – Jiřík Fugl (*), koupil grunt od Jana Lorence za 135 kop míš.

1666 – Jiřík Barvínek (*), koupil grunt od Jiříka Fugla za 135 kop míš.

1673 – Jan Blecha (*), koupil grunt spuštěný od Jiříka Barvínka za 135 kop míš.

Nebude při tom gruntě žádných přídavek a stavení všechno sešlé

1686 – Michal Lorenc (*), koupil grunt od Jana Blechy za sumu 135 kop míš.

1688 – Jiřík Plha (*), koupil grunt selský od Michala Lorence za 135 kop míš.

1691 – Jakub Hrdina, jinak Doleček (*), koupil grunt od Jiříka Plhy za 135 kop míš.

1695 – Adam Faltus (*), koupil grunt od vdovy po zemřelém Jakubu Hrdinovi za 135 kop míš.

Přidává se: kůň 1, vůz kovaný 1, pluh s železem 1, hak s hakoviskem 1, brány 2, sekera 1, motyka 1, kosa k trávě 1, vidle 2, slepice 2, žita 7 ½ mandele, slámy 2 mandele, seno co se vynacházelo, všechno.

1696 – Jan Stejskal (*), koupil grunt selský od Adama Faltuse za 135 kop míš.

1703 – Jakub Suchomel (*), koupil grunt selský od rychtáře a konšelů po zemřelém Janu Stejskalovi za sumu 135 kop míš.

1730 – Jan Doleček (*), koupil grunt selský od Jakuba Suchomela za 135 kop míš., manželka Zuzana Luxová (*), dcera Jiřího Luxe, (oo1719). Jsou také na čp. 4, 61

1736 – Pavel Lux (*1694, +1756), koupil selský grunt od Jana Dolečka za 135 kop míš., manželka Kateřina Lorencová (*), dcera Jana Lorence, (oo1722). Jsou také na čp. 4, 14, 36

Po novém vyměření selských gruntů 1738 činí výměra 56 korců

1739 – Vilím Bednář (*1710, +1768), syn Augustina Bednáře z Nekoře, koupil grunt výjezdni se vším příslušenstvím a povinnostmi pod 56 korců za sumu 152 kop míš. 16 gr., manželka Kateřina, vdova Faltusová (*), ze Sobkovic, (oo1733), také je manželka Anna Štětinová (*), dcera Jana Štětiny, (oo1748), děti: Jan (*1755), Veronika (*1756), Dorota (*1758)- oo Poláčková čp. 31, Josef (*1760), Florian (*1762), Anna (*1764). Jsou také na čp. 13, 36

1746 – Jan Fugl (*1697, +1772), asi syn Jana Fugla z čp. 13, koupil grunt od Vilíma Bednáře za 170 kop míš. 16 gr., manželka Kateřina (*), děti: Anna (*1755), Jan (*1757), Veronika (*1760), Kateřina (*1761). Jsou také asi na čp. 12, 13

1761 – Jan Mertelík (*), ujal grunt selský Jana Fugla se vším příslušenstvím za 170 kop míš. 16 gr.

1765 – Jiřík Kvapil (*1707, +1767), syn Jiříka Kvapila z čp. 5, koupil selský grunt od vdovy Mertelíkovy za 170 kop míš. gr., manželka Anna Hubálková (*), z Nekoře, (oo1739)

1768 – Jan Jiří Netušil (*), prodala grunt pro sešlost stářím vdova po Jiříkovi Kvapilovi za 170 kop míš. 16 gr.

1771 – František Faltus (*), sedlák, ujal selský grunt od Jana Jiříka Netušila se všemi případnostmi za sumu trhovou 170 kop míš. 16 gr., manželka Anna Kopecká (*1759, +1827), dcera Josefa Kopeckého z čp. 6, děti: Anna (*1779)- oo1801 Netušilová čp. 64, Barbora (*1785)- oo Mertelíková čp. 35, Františka (*1800)- oo1820 Josef Fišer, chalupník ze Studeného, Anežka (*1794)- oo1814 Josef Štoviček, sedlák z Orlice čp. 50, František (*1789)- oo1808 Anežka Mertelíková z čp. 55, Josef (*1803)- čp. 24, Antonín (*1791), Vincenc (*1798)- čp. 24, Dominik (*1787)

1815 – Vincenc Faltus (*1798), koupil grunt selský čp. 24 od svého otce Františka Faltuse s rolemi 21 jiter 1389 čtv. sáhů v sumě 800 zlatých

1821 – Josef Faltus (*1803, +1849), sedlák, syn Františka Faltuse z čp. 24, koupil grunt selský od Vincence Faltuse za 560 zlatých, manželka Josefa Vychytilová (*1799, +1876), dcera Josefa Vychytila z čp. 67, (oo1823), děti: Vincenc (*1837)- čp. 24, Jan (*1831)- čp. 90, Josefa (*1825)- oo Fišerová čp. 71, Josef (*1833)- čp. 52, František (*1827)- čp. 82, 83, 26, Dominik (*1829)- farář v Rohozné u Poličky, Augustin (*1840)

Dle kšaftu po zemřelém Josefu Faltusovi (+1849) vlastní čp. 24 vdova Josefa Faltusová

1869 = Vincenc Faltus (*1837 Sobkovice, +1906), rolník, syn Josefa Faltuse, sedláka z čp. 24, manželka Františka Richtrová (*1840, +1867), dcera Jana Richtera z čp. 45, (oo1861), také je manželka Anna Venclová (*1850 Líšnice), dcera Františka Vencla, sedláka z Líšnice čp. 196, pomáhá, (oo1867), také je v roce 1890 manželka Josefa Tomanová (*1859 Klášterec, +1950) z Jedliny, pomáhá doma, děti: Františka (*1869)- pomáhá doma, Anna (*1872)- služka, Dominik (*1874)- pomáhá doma, Josefa (*1877)- služka v Králíkách, potom oo Faltusová v čp. 6, Marie (*1880)- služka, Vincenc (*1888)- ve službě, potom čp. 24, Robert (*1891, +1962 v Jaroměři)- polní hospodář, autor knihy Vesničtí dobráci, Václav (*1893)- truhlář, Jaroslav (*1902)- zůstal svobodný na čp. 21

Chalupa čp. 21, vpravo čp. 80

Vincenc byl 3x ženatý a jeho poslední žena Josefa, byla dvakrát mladší než on. Před oltářem mu slíbila – byť s pláčem – že bude plnit všechny povinnosti manželky, matky a hospodyně a také je do posledního puntíku plnila. Manžel byl dobrák od kosti, rád se zasmál a miloval život, i když neměl mládí lehké. Rodiče mu brzy zemřeli. Hospodyně si na děti zvykla a oni na ní a po čase se jim narodily další děti. Syn Robert je autorem knihy Vesničtí dobráci, kde vzpomíná na své mládí, život a tehdejší své sousedy v Sobkovicích. Kniha vyšla soukromým nákladem rodiny v roce 2002, dotisk 2003.

Také u nich bydlí v roce 1869: Josefa (*1798), matka, vdova, Anna Pacholíková (*1849)- příbuzná, služka. V roce 1900 u nich bydlí také: Josef Suchomel (*1880 Sobkovice)- čeledín, Marie Suchomelová (*1884 Sobkovice)- služka

1870 – Smlouva mezi Josefou Faltusovou a dcerou s manželem, Janem a Annou Faltusovými o oddělení pozemku (cca 13 jiter) pro výstavbu stavení čp. 90 za cenu 400 zlatých

1921 = Vincenc Faltus (*1888, +1956), rolník, syn Vincence Faltuse z čp. 24, manželka Marie Faltusová (*1891, +1975) z čp. 87, v domácnosti, děti: Libuše (*1921)- čp. 24, 21, Vincenc (*1927, +1973)- zemědělec, Jaroslav (*1929, +2007)- čp. 24

Bydlí u nich v roce 1921 také: Josefa Faltusová (*1859), matka, vdova, výměnkářka, Václav Faltus (*1893)- švagr, povozník, Jaroslav Faltus (*1902)- bratr, kartáčník u Ladislava Filipa v Jablonném, potom rolník na čp. 21

1973 = Libuše Faltusová (*1921, +1995), soukromý zemědělec, dcera Vincence Faltuse z čp. 24

V roce 1977 zahájil Jaroslav Faltus z Letohradu přestavbu hospodářského stavení na dvě bytové jednotky.

1984 – Jaroslav Faltus (*1929, +2007), vedoucí dopravy OEZ Letohrad, syn Vincence Faltuse z čp. 24, manželka Alžběta Stejskalová (*1934, +2007) z Kunčic čp. 163, dělnice OEZ Letohrad, děti: Eva (*1954)- oo Hlávková v Praze, Jaroslav (1958-2017). Rodina bydlela dříve v Letohradě

Robert Faltus (1891-1962 Jaroměř), rodák z čp. 24, autor vzpomínkové knihy na staré Sobkovice Vesničtí dobráci

2017 – Rodina užívá stavení jako rekreační objekt

Čp. 25 Chalupa podružská (NC 17)

Jakub Suchomel (*), vystavěl sobě chalupu na obci, kterou šacuje za 8 kop m., druhá manželka Anna Štětínová (*), dcera Jana Štětiny z Údolí, (oo1733)

1738 – Jan Suchomel (*), Nový zápis. Koupil chalupu podružskou spolu s vyplývajícími povinnostmi za sumu 8 kop míš.

K tomu se připisuje po novém vyměřování selských rolí 1738 pronájem rolí pod 1 korec za 2 kopy míš. 21 gr. 5 den

1739 – Mikuláš Doleček (*), koupil od Jana Suchomela za 18 kop míš. 21 gr. 5 den

1742 – Jiřík Stejskal (*), koupil chalupu od Mikuláše Dolečka za 18 kop m. 6 gr. 5 den

1746 – vdova Simonka (*1705, +1771), asi vdova po mlynáři Janu Jiřím Simonovi z čp. 71, koupila chalupu od Jiříka Stejskala za 18 kop m. 6 gr. 5 den

1767 – Antonín Simon (*1735, +1808), chalupník, krejčí, syn Jana Simona a Birgitty, koupil chalupu od matky, vdovy Simonky se vším příslušenstvím za 18 kop míš., manželka Anna (*1737, +1815), děti: Antonín (*1775)- čp. 25, Anna (*1777)- oo1804 Richtrová čp. 14, Josef (*1786)- oo1816 Anna Schewlová z čp. 58, jsou na čp. 38, Karel (*1784), František (*1783), Josefa (*1780), Antonín (*1775)- čp. 25, Josef (*1767+)

1801 – Antonín Simon (*1769, +1827), chalupník, syn Antonína Simona, koupil chalupu NC 17 od svého otce Antonína Simona pro sebe a dědice za 200 zlatých, manželka Veronika Dolečková (*1784, +1827), dcera Floriana Dolečka, rychtáře z Údolí, (oo1801), děti: František (*1803)- čp. 25

Bydlí zde kolem roku 1825 také: František Javůrek (*1763), řezník, vdovec z Jablonného, druhá manželka Kateřina Lorencová (*1779), vdova z čp. 35, rozená Martelíková z čp. 44, (oo1823)

1828 – František Simon (*1803 Sobkovice, +1870), rolník, syn Antonína Simona, chalupníka z čp. 17, právní odevzdání chalupy čp. 25 po zemřelém Antonínu Simonovi za 300 zlatých CM, manželka Anna Netušilová (*1806 Sobkovice, +1880), dcera Vincence Netušila z čp. 64, pomáhá doma, (oo1827), děti: Vincenc (*1839)- tkalcuje, nádeník, čp. 25, Františka (*1834, +1872)- nádeník, má dceru: Filomena (*1869), Antonie (*1841)- nádeník v Prusku, Marie (*1843)- oo Reineltová čp. 49, Anna (*1836)- oo1864 Reineltová čp. 49, Josefa (*1831)- oo1857 Dominik Doležal, vysloužilý voják z Jamného čp. 10

Také zde bydlí v roce 1869: Jan Lux (*1815 Sobkovice)- chudý, manželka Terezie (*1812 Bartošovice)- chudá, děti: Terezie (*1844)- služka v Prusku, Jan (1845-1867)

1874 – Vincenc Simon (*1839 Sobkovice), tkadlec, syn Františka, právo vlastnické k chalupě v ceně 400 zlatých, manželka Anna Grundová (*1837 Těchonín) z Těchonína čp. 55, tkalcuje, děti: František (*1871). Také u nich bydlí v roce 1880: Mariana Simonová (*1843 Sobkovice), nádeník, dcera Františka a také Filomena Simonová (*1869)- dcera Františky, tkalcuje

V roce 1880 zde bydlí také: Johann Heil (*1844 Sobkovice), truhlář, manželka Terezie (*1837 Těchonín), pomáhá doma, děti: Eleonora (*1866), Karolína (*1871), František (*1878)

1890 = Vincenc Šulc (*1845 Sobkovice), rolník, syn Josefa Šulce z čp. 69, manželka Josefa (*1847 Kameňčaná), pomáhá doma, děti: Anna (*1883)

Bydlí zde v roce 1890 také: Vincenc Simon (*1839 Sobkovice), výměnkář, syn Františka Simona z čp. 25, Marie Simonová (*1843 Sobkovice), jeho sestra

1900 = Vincenc Faltus (*1869 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Františka Faltuse z čp. 22, manželka Marie Píčová (*1872 Nekoř), v domácnosti, děti: Alois (*1898), Vincenc (*1900)- strojník, Marie (*1902), František (*1906)- kartáčník u Ladislava Filipa v Jablonném, Alžběta (*1912)- oo Červinková čp. 25. Také u nich bydlí v roce 1900: Marianna Simonová (*1843 Sobkovice), svobodná dcera Vincence Simona

V roce 1910 zde bydlí také: Jan Lorenc (*1851 Sobkovice), manžel sestry, polní hospodář, syn Dominika Lorence z čp. 80, manželka Emílie (*1852 Sobkovice), děti: Dominik (*1890)- tkalcuje. Jsou také na čp. 32, 80

V roce 1956 vyhořelo stavení čp. 25 manželů Červinkových z důvodu vadného komína. Alois Červinka byl za tento prohřešek odsouzen nepodmíněně.

Nové stavení čp. 25

1958 – Alois Červinka (*1914, +1988), dělník, zeť Vincence Faltuse, manželka Alžběta Faltusová (*1912, +1983), dcera Vincence Faltuse z čp. 25, dělnice OEZ Sobkovice

1988 – 2010 Stavení slouží pro rekreaci

2010 – Tomáš Čáp (*1974), geodet VaK Jablonné, koupil stavení čp. 25 k trvalému pobytu, děti: Matyáš (*2012), Monika (*2009), Tereza (*2014)

Čp. 26 Chalupa podružská, hostinec (NC 18)

1729 – Jiřík Richter mladší (*), vystavěl sobě v poručení milostivé vrchnosti a šacuje za sumu
3 kopy míš. Jsou také na čp. 41

1738 – Jiřík Richter mladší (*), Nový zápis. Chalupa, kterou sobě vystavěl a měl v předešlém užívání je připsána za sumu 3 kopy míš.

1740 – Fridrich Hubálek (*), koupil chalupu od Jiříka Richtra se vším příslušenstvím a povinnostma za sumu 6 kop míš.

1743 – Josef Wagner (*), syn Andrease Wagnera z čp. 45, koupil chalupu podružskou od Fridricha Hubálka se všemi povinnostmi sobě a dědicům za 7 ½ kopy míš. Jsou asi také na čp. 14, 16

1745 – Anna Faltusová (*), koupila chalupu podružskou od Josefa Wagnera sobě a dědicům svým za sumu 7 ½ kopy míš.

1748 – Karel Plha (*), koupil chalupu podružskou od Anny Faltusové za 7 ½ kopy míšenské, manželka Polerina (*1698, +1758)

1754 – Jan Lux (*1717, +1771), syn Jana Luxe, koupil chalupu podružskou od Karla Plhy za 7 kop míš. 13 gr., manželka Dorota Faltusová (*), dcera Jakuba Faltuse, (oo1750), děti: Veronika (*1755), Anna (*1752)- oo Faltusová čp. 12

1775 – Josef Lux (*1751) z čp. 5, koupil chalupu podružskou od matere své, vdovy po otci, vystavěné se vším příslušenstvím za 20 kop míš., manželka Terezie Lehká (*) dcera Mikuláše Lehkého z Verměřovic, (oo1810), děti: Terezie (*1788)- oo Faltusová čp. 43

1781 . Petr Moravec (*1716, +1792), podruh, vdovec, koupil chalupu podružskou od Jana Luxe se vším příslušenstvím pro sebe i dědice za 20 kop míš., manželka Dorota (*1727, +1785), druhá manželka Marie Foglová (*1757), (oo1785), děti:

1792 – Josef Mikyska (*1746, +1794), chalupník, vdovec, koupil chalupu od vdovy po Petru Moravcovi, na obci stojící za 30 zlatých, manželka Marie rozená Foglová (*1757), vdova po Petru Moravcovi, (oo1792), děti: Anna (*1793)- oo Josef Šmok čp. 26

1818 = Josef Šmok (*), chalupník, vojín reg. Gyulay, manželka Anna Mikysková (*1793), dcera Josefa Mikysky, chalupníka v čp. 26 a Mariany Fogl, právní odevzdání pro Annu Mikyskovou na chalupu čp. 26 po zemřelém Josefovi Mikyskovi za sumu 36 zlatých, děti: Josef (*1819), František (*1821), Františka (*1829)

Povinnost 13 dní pěší roboty ročně

1830 – František Stejskal (*1794, +1844), chalupník, syn Jana Stejskala z čp. 1, zápis na chalupu čp. 26 na obecní půdě od Anny Mikyskové, provdané za Josefa Šmoka za 154 zlatých CM, manželka Kateřina Petříková (*1792, +1855), dcera Františka Petříka z čp. 22, (oo1819), děti: Josef (*1821)- čp. 26, Františka (*1832)

1844 – Josef Stejskal (*1821), chalupník, syn Františka Stejskala, chalupníka z čp. 22, zápis na chalupu čp. 26 od Františka Stejskala, svého otce za 40 zlatých CM, manželka Josefa Netušilová (*1823), dcera Václava Netušila, láníka z čp. 64, (oo1845). Také jsou na čp. 39

1860 = Josef Kosek (*1819), chalupník, syn Josefa Koska, chalupníka z čp. 39, manželka Veronika Malečková (*) z Údolí čp. 23, děti: Františka (*1860)

1865 = Josef Balcar (*1834), chalupník, syn Jana Balcara, zahradníka z Jamného čp. 124, manželka vdova Josefa Stejskalová (*1823) z čp. 39, rozená Netušilová, dcera láníka Vincence Netušila z čp. 64, (oo1864), děti: Filomena (*1865). Jsou také na čp. 39

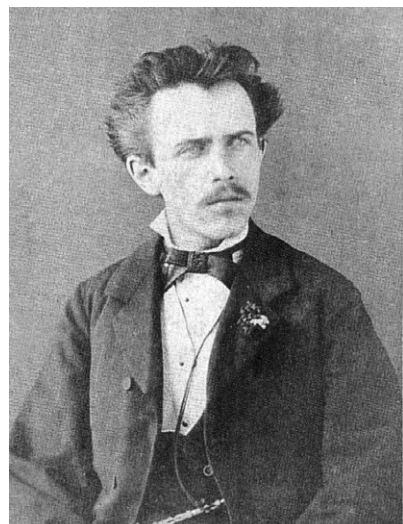
1869 = František Faltus (*1827 Sobkovice), hospodský, představený obce, syn Josefa Faltusa z čp. 24, manželka Anna Krejsová (*1824 Sobkovice), dcera Josefa Krejsoy z čp. 5, pomáhá, děti: František (*1850)- podučitel ve Slatině, Dominik (*1852)- při otci, Jan (*1860), Antonie (*1848)- tkalce, nádeník, Anna (*1856)- tkalce, nádeník. Jsou také na čp. 82, 83

1880 = Dominik Faltus (*1852 Sobkovice), polní hospodář, syn Františka Faltuse, manželka (jméno nečitelné) (*1838 Sobkovice), pomáhá při hospodářství, děti: Anna (*1879), Filomena (*1880)

1890 = Mikuláš Richter (*1841 Sobkovice), rolník, hostinský, syn Josefa Richtra z čp. 14, manželka Rozálie (*1848 Oldřichovice). Jsou také na čp. 14, Je u něho služka Marie Luxová (*1874 Nekoř)

Škaldova hospoda čp. 26 kolem roku 1930

Hostinský František Škalda (1859 – 1931), syn orlického učitele

František Škalda, byl synem Václava Škaldy, učitele z Orlice u Kyšperka, dříve byl pánským krejčím, funkcionářem Živnostenské jednoty a přistěhoval se do Sobkovic, kde koupil hostinskou živnost, z Hejčína u Olomouce. Z jeho dětí František (*1890) byl vystudovaný na Moravě, a po úřednické praxi v železářství v Pavlišty v Kyšperku dostal místo u Rotta v Praze. Hodně cestoval a podle kroniky byl trochu od života odtržený intelektuál. Za světové války sloužil u proviantu a po válce zůstal bydlit v Praze, kde se oženil (1 dcera). Je vzpomenu, že v roce 1938 jako redaktor a knihovník v Praze pomáhal delegaci sobkovických občanů při jednání s německými úřady, aby u příslušných činitelů dosáhli změny vytyčení hranice v Sobkovicích. Snad i jeho zásluhou se podařilo docílit, aby bylo připojeno k Říši jen 13 stavení z dolního konce vsi. Další syn Václav (*1891) měl vadu páteře, byl vyučen hodinářem a měl živnost v Kyšperku. Také jeho synové byli hodináři. Nejmladší syn Jaroslav (*1896) zůstal na hospodě. Děvčata Marie a Růžena se provdala.

V roce 1903 byla v hostinci Františka Škaldy čp. 26 založena Národní Jednota Severočeská, spolek mající za účel pečovat o šíření a udržování českého jazyka v oblastech s obyvatelstvem česko – německým a působit v těchto oblastech na zakládání českých národních škol. V hostinci u Škaldů se hrálo již v roce 1904 i divadlo, které zde bylo provozováno do uzavření hostince v roce 1952.

1930 . Jaroslav Škalda (1896-1952), pohostinství, jako poštovní doručovatel se utopil u Neškudlova mlýna, manželka Emílie Kosková

1900 = František Škalda (*1859 Orlice, +1931), živnost hostinská, syn orlického učitele Václava Škaldy, manželka Marie Tomanová (*1866 Jedlina, +1944), v domácnosti, ženská krejčová, děti: Marie (*1888 Nová Ulice u Olomouce)- tkalce, František (*1890 Nová Ulice u Olomouce)- gymnazium Prostějov, obchod železem, Václav (*1891 Nová Ulice)- hodinář v Kyšperku, Jaroslav (*1896 Hejčín u Olomouce)- strojník, čp. 26, Růžena (1904-1978)- oo Dolečková

František Škalda, byl synem Václava Škaldy, učitele z Orlice u Kyšperka, dříve byl pánským krejčím, funkcionářem Živnostenské jednoty a přistěhoval se do Sobkovic, kde koupil hostinskou živnost, z Hejčína u Olomouce. Z jeho dětí František (*1890) byl vystudovaný na Moravě, a po úřednické praxi v železářství v Pavlišty v Kyšperku dostal místo u Rotta v Praze. Hodně cestoval a podle kroniky byl trochu od života odtržený intelektuál. Za světové války sloužil u proviantu a po válce zůstal bydlit v Praze, kde se oženil (1 dcera).

Je vzpomenu, že v roce 1938 jako redaktor a knihovník v Praze

Hostinský Jaroslav Škalda (1896 – 1952), syn Františka Škaldy

(*1895) ze Studeného čp. 21, šije knoflíky, děti: Jaroslava (*1938)- oo Stejskalová v Lichkově, úřednice

1952 – Hospoda zrušena

1965 – Stavení prodáno obci Sobkovice

1996 – Radek Stejskal (*1974) z čp. 12, majitel domu, který koupil od obce Sobkovice, manželka Anna Mondeková (*1976), dělnice, děti: Michal (*1995), David (*1999). Manželka je potom na čp. 112

2016 – David Pácha (*1988) z Letohradu, koupil stavení čp. 26

2022 – Dalibor Urban (*1969), kastelán hradu Litice, koupil stavení čp. 26

Čp. 27 Chalupa podružská (NC 20)

1768 – vdova Anna Martínková (*1714, +1770), vdova po Josefu Martínkovi, vystavěla chalupu s povolením vrchnosti 3 sáhy dlouhou a 2 sáhy širokou za 10 kop míš.

1772 – Antonín Doleček (*1739, +1812), koupil chalupu podružskou k svému dědičnému užívání od vdovy Martínkové za 10 kop míš., manželka Barbora (*1716, +1771), děti: Jan (*1784)- čp. 27, Anna (*1781), Josef (*1777), František (*1778), Jáchym (*1775). Jsou také na čp. 23

V roce 1827 zde zemřela Judita Dostálková (1742-1827), vdova po Josefu Dostálkovi, snad druhá manželka z čp. 20

1810 – Jan Doleček (*1784), chalupník, syn Antonína Dolečka, zápis na chalupu čp. 27 od otce Antonína Dolečka za 90 zl., manželka Kateřina Poláčková (*1781), dcera Josefa Poláčka z čp. 31, děti: František (*1814)- čp. 93

Bydlí zde kolem roku 1815 také: Josef Poláček (*), chalupník z čp. 31, manželka Dorota Bednářová (*) z Nekoře, děti: Josef (*1783)- čp. 27, František (*1784), Kateřina (*1781)- oo Dolečková čp. 27. Jsou také na čp. 31

1832 – Josef Poláček (*1783), chalupník, syn Josefa Poláčka z čp. 31, 27, zápis na chalupu čp. 27 od Jana Dolečka za 160 zlatých CM, potom 1845 pozůstalost po zemřelém otci Josefu Poláčkovi z čp. 31, 27, za 220 zlatých CM, manželka Josefa Faltusová (1801-1861) z Bořitavy čp. 10, děti: Josefa (*1827)- oo Faltusová čp. 27, 23

1846 – Josefa Poláčková (*1801, +1861), právní odevzdání chalupy čp. 27 v zastoupení po zemřelém Josefovi Poláčkovi za 220 zlatých CM

1848 – Leopold Faltus (*1818 Sobkovice), chalupník, zedník, syn Františka Faltuse, zahradníka z čp. 1, 23, zeť Poláčka, manželka Josefa Poláčková (*1827 Sobkovice), dcera Josefa Poláčka, chalupníka z čp. 27, pomáhá, děti: Josef (*1850)- tkalcuje, čp. 27, 91, Antonín (*1854)- čp. 81, Vendelín (*1856)- tkalcuje, Dominik (*1865, +1905 v Prusku)- štětkař. Také u nich bydlí 1869, 1880: Terezie Faltusová (*1824 Sobkovice)- sestra hospodáře, přádelnictví

Také zde bydlí v roce 1842, 1869: Antonín Faltus (*1817 Sobkovice), šindelář, nádeník, syn Jáchyma Faltuse, chalupníka z čp. 22, manželka Pavlína Martínková (*1816 Sobkovice) z Kunčic čp. 53, pomáhá doma, (oo1842), děti: Mikuláš (*1854)- přádlák čp. 91, , Josefa (*1845)- slouží v Bořikovcích, Filomena (*1860). Jsou také na čp. 86

Také zde bydlí v roce 1869: Josef Poláček, děti: Marie (*1841)- slouží na Bredůvce

V roce 1880 zde také bydlí: Josef Faltus (*1850 Sobkovice), tkadlec, syn Leopolda, manželka Anna (*1856 Sobkovice), tkalcuje, děti: Vendelín (*1875), Františka (*1880)

1890 = Josef Faltus (*1850 Sobkovice), tkadlec, syn Leopolda Faltuse z čp. 27, manželka Anna (*1857 Sobkovice), tkalcuje, děti: Vendelín (*1875)- tkadlec, Václav (*1882)- čp. 91, 18, 22, Karel (*1890). Jsou také na čp. 91

Také zde bydlí v roce 1890: Pavlína Šulcová (*1835 Mistrovice), vdova, nájemnice, nádeník, děti: Marie (*1870)- služka, Filomena (*1863)- služka, Josef (*1874)- čeledín, Anna (*1878)

1900 = Vincenc Lorenc (*1873 Sobkovice), kolářství, tkalcuje pro faktora, syn Jana Lorence z čp. 32, manželka Anna (*1871 Jamné), v domácnosti.

Bydlí u nich v roce 1900 také: Vilím Křivohlávek (*1875 Bystřec), kolářství, manželka Anežka (*1877 Sobkovice), v domácnosti

V roce 1010 zde bydlí také: Dominik Suchomel (*1877 Sobkovice), nájemník, kartáčník, tkalcovský pomocník, syn Františka Suchomela z čp. 15, manželka Anna (*1884 Verměřovice), v domácnosti

1921 = Vincenc Lorenc (*1873, +1961), výše uvedený rolník, manželka Anna (*1871)- v domácnosti, manželství bezdětné

Lorencovi děti neměli a jako jedni z mála přestoupili k církvi Českobratrské. Vinca se naučil od otce vystruhovat šindele a tím se z větší části živil. Lorenc též tkalcoval a chodil sekat, manželka šila knoflíky. Málokde tenkrát měli žumpu a tak u nich močůvka tekla po cestě.

1964 – Stanislav Faltus (*1937, +1994) z Lichkova, manželka Růžena Ringlová (*1943, +2016), dcera Otakara Ringla z čp. 79. Odešli do Lichkova

1968 – Josef Greguš (*1943), dělník ze Slovenska, manželka Ludmila Ringlová (*1948, +2008), dělnice OEZ, dcera Otakara Ringla z čp. 79, děti: Josef (*1966)- odstěhoval se, Ludmila (*1967)- oo Dolečková čp. 1, Roman (*1972)- odstěhoval se

1977 – Stavení čp. 27 zbouráno a postaveno nové

V roce 1977 provedl Josef Greguš přestavbu chalupy na rodinný domek

Čp. 28 Chalupa podružská, řeznický obchod (NC 63)

1790 – Josef Suchomel (*1764, +1818), podruh, chalupník, tesař, syn Františka Suchomela z čp. 15, šacuje sobě chalupu na obecní půdě vystavěnou v ceně 25 zlatých, manželka Terezie Foglová (*1762), dcera Jana Fogla z NC 54, (oo1787), také je manželka Barbora Dušková (*1780), dcera Stanislava Duška z čp. 40, (oo1810), děti: Václav (*1787)- čp. 17, Marie (*1789)- oo1828 vdovec Karel Simon čp. 70, Josefa (*1792), František (*1796), Anna (*1797)- oo1825 Jan Liebich z Celného, Jan (*1799), Anna (*1801), Pavlína (*1804), Antonie (*1808), Johanna (*1810), Václav (*1788)- čp. 28. Jsou také na čp. 9

Bydlí zde kolem roku 1790 také: Antonín Scholtz (*1765), podruh, syn Antonína Scholtze z čp. 70, manželka Markéta Simonová (*1762) dcera Josefa Simona z čp. 70, (oo1783), děti: Antonín (*1792)- čp. 36, 42. Jsou také na čp. 36

Bydlí zde kolem roku 1810 také: Václav Suchomel (*1787), chalupník, tesař, syn Josefa, manželka Barbora Strause (*1787), dcera sedláka z Nekoře čp. 188, (oo1809), děti: Vincenc (*1812)- řezník čp. 44, Josef (*1809)- čp. 21, 76. Jsou také na čp. 17, 21

1818 – Jan Kupka (*1790), švec, syn Ignáce Kupky z Jablonného, právní odevzdání chalupy NC 63, čp. 28 dle licitace po zemřelém Josefu Suchomelovi, kterou postavil za 470 zlatých, manželka Juliana, Štěpánková (*1790, +1847), dcera Františka Štěpánka z čp. 68, (oo1818), děti: Jan (*1823)- čp. 96

Povinnost: 13 dnů pěší roboty ročně

1851 – Josef Kupka (*1827), syn Jana Kupky, poručník Vincenc Reinelt, zápis na chalupu čp. 28 po zemřelém Josefu Kupkovi

1860 . Josef Fogl (*1797), chalupník, syn Jana Fogla z čp. 6, manželka Barbora Stejskalová (*1803, +1861), dcera Ignáce Stejskala z čp. 73, 14, 18. Jsou také na čp. 4

1869 = Vincenc Faltus (*1838 Sobkovice), švec, tkadlec, syn Jana Faltusa, láníka z čp. 6, manželka Barbora Foglová (*1840 Sobkovice), dcera tesaře Josefa Fogla z čp. 4, pomáhá doma, tkalcuje, (oo1862), děti: Václav (*1865)- štetkař čp. 87, Josef (*1868)- čp. 38, Františka (*1863)- tkalcuje, Marie (*1879). Jsou také na čp. 40, 46

Bydlí zde v roce 1869 také: Jan Kupka (*1790), chalupník, manželka Juliana Štěpánková z čp. 68, děti: Jan (*1822)- čp. 38, Vincenc (*1838)- pacholek v Boříkovicích, Josefa (*1820)- služka v Jamném, Anna (*1829)- oo1873 Antonín Pospíšil z Nekoře čp. 77, Anna (*1862)- nemanželská dcera Anny, Josef (*1827)- tkadlec, čp. 28, ženatý, neví se kde je

Bydlí zde v roce 1880 také: Josef Kupka (*1827 Sobkovice), nádeník, syn Jana, manželka Barbora (*1832 Líšnice), nádeník. Také u nich bydlí: Josefa Kupková (*1820 Sobkovice), nádeník, dcera Jana a Vincenc Kupka (*1838 Sobkovice), nádeník, služba

1890 = Mikuláš Hušek (*1857 Nekoř), nádeník, manželka Anna (*1861 Sobkovice), domácí práce

1900 = Jan Verner (*1857 Celné), tkadlec, manželka Filomena Dolečková (*1865 Sobkovice), dcera Jana Dolečka z čp. 18, je v domácnosti, děti: Ondřej Doleček (*1889 Celné)- nemanželský syn, Josef Verner (*1893), Anna Vernerová (*1891 Celné), Filomena Vernerová (*1897), Emílie Vernerová (*1899)

Bydlí zde v roce 1900 také: Anna Dolečková (*1872 Sobkovice)- švagrová, Marie Dolečková (*1895 Sobkovice)- nevlastní dcera majitelky bytu

1910 = Stavení vyhořelo, je neobydlené

1928 – Nové stavení čp. 28

1928 – Josef Helebrandt (*1884), řezník, obchod, syn Václava Helebrandta z čp. 88, manželka nezjištěná, děti: Bohuslava (*1925), Josef (*1928), Ladislav (*1932), je u nich také vnučka Bohuslava (*1946)

1986 – Josef Balcar (*1960) z Jamného nad Orlicí, majitel domu

2003 – Petr Simon (*1971), opravář zemědělských strojů, syn Václava Simona z čp. 70, manželka Lenka Mazancová (*1972) z Ústí nad Labem, prodavačka, děti: Martina (*1992), Tomáš (*1994), Monika (*2006)

Čp. 29 Chalupa podružská (NC 23)

1768 – Josef Suchomel (*), vystavěl chalupu na obecním drnu za 8 kop míš., manželka Anna (1737-1777), také je manželka Barbora WagnEROVÁ (*1751), dcera Jana Wagnera, (oo1777)

Povinnost: Každý týden milostivé vrchnosti 1 den roboty vybejvati povinen bude a poněvadž obci 30 krejc. zaplatil, pročez na příště žádného platu více nedá.

1784 – Jan Krejsa (*1741), vdovec, koupil chalupu podružskou od vdovy Suchomelové (jeho manželky) se vším příslušenstvím za 10 kop míš., manželka Barbora Suchomelová (*1751), vdova po Josefu Suchomelovi, (oo1784)

1796 – Prokop Richtr (*), chalupník, syn Josefa Richtra z čp. 45, koupil chalupu podružskou od Jana Krejsy za 25 zlatých, manželka Anna Kodytková (*1776) z Klášterce, děti: Josef, František, Johanna (*1797)- oo Jan Ullrich, chalupník z Celného. Jako vdova je Anna Richtrová (*1776) provdaná roku 1811 za Františka Poláčka z čp. 31. Jsou také na čp. 21

1819 – Josef Richter (*), nezletilý syn zemřelého Prokopa Richtra, potom jeho manželka Anna Hloušková (*)

1832 – František Poláček (*), otčím Josefa Richtera, držel chalupu za nezletilého a potom koupili s manželkou chalupu čp. 29 od Josefa Richtera a jeho manželky za 178 zlatých, manželka Poláčka je Anna Richtrová (*1776), vdova po Prokopu Richtrovi, děti: Anna (1797-1847)- svobodná

1851 – Antonín Suchomel (*1814 Sobkovice), chalupník, nádeník, koupil chalupu čp. 29 od Františka Poláčka za 190 zlatých, manželka Pavlína Vychytilová (*1812 Mistrovice) z čp. 74, pomáhá doma, děti: Josef (*1841)- tkadlec, nádeník, čp. 29, František (*1843)- tkadlec, oo1873 Anežka Lorencová z čp. 8, Mikuláš (*1852)- krejčovský učedník v Mladkově

V roce 1880 zde bydlí také: Josef Suchomel (*1841 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína, manželka Barbora (*1857 Bredůvka), pomáhá doma, děti: Josef (*1875), Františka (*1878)

1890 = Josef Suchomel (*1841 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína, manželka Barbora (*1847 Nekoř), tkalcuje, děti: Františka (*1878), František (*1881)- čp. 29, Rudolf (*1887), Také u nich bydlí: Pavlína Suchomelová (*1812 Mistrovice), matka, vdova, výměnkář

1900 = Jan Grund (*1841 Těchonín), tkadlec, manželka Anna (*1836 Sobkovice). V domácnosti, bydlí u nich v roce 1900 také: Marie Stejskalová (*1893)- vnučka

Bydlí zde v roce 1900 také: František Suchomel (*1881 Sobkovice), vlastník chalupy, syn Josefa, obuvník, Rudolf Suchomel (*1887 Sobkovice)- bratr, Františka Suchomelová (*1878 Sobkovice)- sestra, služka

1910 = František Suchomel majitel domu

Bydlí zde v roce 1910: Dominik Faltus (*1852 Sobkovice), syn Františka Faltuse z čp. 82, nájemník, tkalcuje pro faktora, manželka Josefa (*1858 Sobkovice), tkalcuje, děti: Marie (*1890)- oo Dlouhá, Sabina (*1892)- tkalcuje

1921 = František Suchomel (*1881), obuvník, syn Josefa Suchomela z čp. 29, manželka Růžena (*1885), v domácnosti, děti: Jiří (*1909), František (*1911), Veronika (*1913), Růžena (*1920)

1947 – Oldřich Boháč (*1913, +1978), řezbář, koupil stavení od Marie Dlouhé (roz. Suchomelové), syn Františka Boháče z čp. 94, manželka Marta Chládková (*1919, +2014), dělnice, dcera Václava Chládky z čp. 47, děti: Marta (*1944)- oo Venclová v Letohradě, Oldřich (*1946)- OEZ Sobkovice

2014 – Oldřich Boháč (*1946), syn Oldřicha Boháče z čp. 29, má zde trvalý pobyt

Čp. 30 Chalupa podružská, chalupnická (NC 24)

Mikuláš Hubálek (*), vystavěl sobě chalupu

1703 – Jan Hubálek (*), koupil v přítomnosti práva chalupu od vdovy po zemřelém Mikulášovi Hubálkovi za sumu 25 kop míš.

1714 – Jiřík Faltus mladší (*), koupil chalupu od Jana Hubálka za 25 kop míš.

1723 – Bernard Hrdina (*), koupil chalupu od vdovy po zemřelém Jiříkovi Faltusovi za sumu 25 kop míš. Jsou také na čp. 22, 34

1725 – Václav Lorenc (*1684, +1759), koupil chalupu podružskou od Bernarda Hrdiny za ... 25 kop m., manželka Kateřina Hubálková (*) z Nekoře, (oo1711), děti: Mikuláš (*)- čp. 20, Antonín (*)- čp. 30, Anna (*)- oo1738 Faltusová čp. 6. Jsou také na čp. 2, 20, 32, 34

1738 – Václav Lorenc (*1684, +1759), Nový zápis. Koupil chalupu se všemi případnostmi, robotami a poplatky za sumu 25 kop míš., manželka Kateřina (1684-1764). Jsou také na čp. 2, 20, 32, 34

K tomu se připisuje v novém urbáři podle nového vyměřování rolí 1738 rolí 2 korce za 5 kop míš. 13 gr.

1744 – Antonín Lorenc (*1722, +1759), koupil chalupu od Václava Lorence, svého otce za sumu 30 kop míš. 13 gr., manželka Kateřina Malečková (*), dcera Vojtěcha Malečka ze Studeného, (oo1742), děti: Kateřina (*1754), Antonín (*1756), Josef (*1760). Jsou také na čp. 6

1753 – Josef Faltus (*), syn Jakuba Faltuse, koupil chalupu s rolí od Lorence za „„„„„„„„, 20 kop míš. 15 gr.

1779 – Martin Faltus (*1725, +1785), syn Jakuba Faltuse, koupil chalupu chalupnickou od svého bratra Josefa Faltuse se vším příslušenstvím, robotami a poplatky za 150 zlatých, manželka Barbora Wagnerová (*), dcera Andrease Wagnera z čp. 45, (oo1751). Jsou také na čp. 2, 33

1787 – František Kopecký (*1758, +1845), chalupník, truhlář, koupil chalupu chalupnickou od pozůstalé vdovy po zemřelém Martinovi Faltusovi za 100 zlatých, manželka Anna Scholtzová (*1764, +1833), dcera Franze Scholze, sedláka čp. 67 (NC 48), děti: Ignác (*1799), Antonín (*1801)- čp. 66, Augustin (*1803), Anna (*1806), Jan (*1808)- čp. 30, Josefa (*1800)- oo1820 Simonová čp. 70

1833 – Jan Kopecký (*1808, 1865), truhlář, syn Františka Kopeckého z čp. 30, zápis na rolní chalupu čp. 30 od otce Františka Kopeckého za 200 zlatých, manželka Pavlína Schlesingrová (*1809 Vlčkovice, +1879) z Vlčkovic čp. 1, děti: Jan (*1834)- čp. 30, Pavlína (*)- oo Faltusová čp. 82, Františka (*1840)- oo1869 Dominik Barnat čp. 62, potom oo1873 František Chládek z Jamného čp. 161, Terezie (*1844)- oo1872 Josef Pospíšil ze Šedivce čp. 50, Marie Magdalena (*1839)- oo1867 Ferdinand Mattich, zedník z Vlčkovic čp. 9, Anna (*1837)- oo1866 Ondřej Štěpán, chalupník z Vlčkovic čp. 7

Povinnosti: c.k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského 1 krejc. 1 den, havelského 1 krejc. 1 den, za platbu obilí 5 krejc. 1 den, za kuchyňské věci 5 krejc., peší robota 52 dnů ročně.

1865 – Jan Kopecký (*1834 Sobkovice), truhlář v továrně, polní hospodář, syn Jana Kopeckého, truhláře v čp. 30, vklad vlastnictví spolu s manželkou dle kšaftu po Janu Kopeckém za 1.400 zlatých, manželka Terezie Schmiedová (*1840 Ostrov) z Ostrova čp. 130, pomáhá doma, děti: František (*1868), Melitka/ Mathilda (*1864), Marie (*1865)- oo Kyrlová čp. 30, Amálie (*1870), Terezie (*1873), Anna (*1876), Julius (*1879)

Bydlí zde v roce 1862 také: Antonín Richter (*1834), podruh, syn Jana Richtera, láníka z čp. 45, manželka Terezie Zentnerová (*1837) z Lichkova čp. 98, děti: Václav (*1862). Jsou také na čp. 86, 47

Bydlí zde v roce 1869 také: Pavlína Kopecká (*1809 Vlčkovice), vdova po Janu Kopeckém, výměnkářka, děti: Terezie (*1844)- služka v Sobkovicích, Josefa (*1853)

V roce 1880 zde bydlí také: Bartoloměj Štěpánek (*1806 Sobkovice), syn Josefa Štěpánka z čp. 51, manželka Anna (*1818 Vlčkovice). Jsou také na čp. 51. Odstěhovali se

1890 = Terezie Kopecká (*1840 Ostrov), tkalce, vdova po Janu Kopeckém, děti: Marie (*1865)- tkalce, Amálie (*1870)- služka, Terezie (*1873)- tkalce, Anna (*1876)- pomáhá doma, Julius (*1879)- čp. 30, Roza (*1882), František (*1890)- nemanželský syn dcery Marie

U chalupy čp. 30 byla v roce 1891 postavena socha Panny Marie, kterou daroval sobkovický rodák z čp. 34, Vincenc Fišer z Klášterce. Ten daroval rovněž 1.000 zlatých na opravu kostela a 200 zlatých pro místní chudé

1900 = Vincenc Kyrál (*1867 Jamné), tkadlec, polní hospodář, manželka Marie Kopecká (*1865 Sobkovice), dcera Jana Kopeckého z čp. 30, je v domácnosti, děti: František (*1890), Vincenc (*1892), Alžběta (*1896), Jaromír (*1898), Marie (*1900). Jsou také na čp. 80

Také zde bydlí v roce 1900: Terezie Kopecká (*1873 Sobkovice)- švagrová, služka, Anna Kopecká (*1876 Sobkovice)- švagrová, služka, Julius Kopecký (*1879 Sobkovice)- švagr, truhlář, čp. 30, Rozálie Kopecká (*1872 Sobkovice)- švagrová, služka, Bohumil Kopecký (*1898 Sobkovice)- sestřenec

1910 = Julius Kopecký (*1879 Sobkovice), truhlář, polní hospodář, švagr Kyrála, manželka Otýlie (*1880 Kameničná), pomáhá doma, děti: Oldřich (*1903 Kameničná), Ladislav (*1908), Kamil (*1913)- čp. 30, Jan (*1920)

Bývalá sobkovická chalupa čp. 30, stav kolem roku 1990

Truhlář Kopecký nosil silný knír, pro řemeslo si vystavěl dílnu a vybavil ji stroji. U chalupy na rozcestí stála socha Panny Marie, kterou darovali v roce 1891 manželé Fišerovi ze Lhoty u Klášterce. Kdo šel okolo, vzdával jí čest. Muži zvednutím klobouku nebo čepice, ženy se křížovaly. Kopecký měl 4 syny a tři z nich byli truhláři. Chalupu dostal Kamil, který se neoženil, jen o tom mluvil. Jeho mládenecký život mu občas zpestřovala nějaká milostnice.

Bydlí zde v roce 1910 také: Mikuláš Faltus (*1875 Sobkovice), nájemník, obchod se smíšeným zbožím, syn Do-

minika Faltuse z čp. 86, manželka Viktorie Moravcová (*1877 Kunčice) dcera Petra Moravce z Kunčic čp. 82, (oo1907), ženská krejčová, děti: Milada (*1907)- oo Růžičková, obchodnice, Vítězslava (*1918, +2003)- oo Sedláčková v Praze. V roce 1911 se rodina stěhuje do čp. 105

1948 – Kamil Kopecký (*1913, +1977), syn Julia Kopeckého, svobodný, truhlář, pracuje v zemědělství

1978 – Stavení je rodinou využíváno k rekreaci

Čp. 31 Chalupa podružská (NC 22)

1729 – Jakub Richter (*), syn Václava Richtra, šacoval sobě chalupu na obecní půdě vystavěnou za 5 kop m., manželka Rozina Hubálková (*) z Nekoře, (oo1714). Jsou také na čp. 32, 34, 4

1730 – Josef Blažek (*), syn Jiřího Blažka, koupil chalupu podružskou od Jakuba Richtra za 6 kop míš., manželka Rozina (*), vdova po Jakubu Richtrovi, (oo1730)

1738 – Josef Blažek (*), podruh, Nový zápis. Koupil chalupu podružskou do svého vlastnictví za sumu 6 kop míš.

Připisuje se k chalupě po novém vyměřování rolí 1738 pod nájem v novém urbáři 3 korce za 8 kop míš. 5 gr.

1741 – Martin Skala (*), koupil chalupu od Josefa Blažka se všemi povinnostmi a případnostmi za sumu 21 kop míš. 20 gr.

1750 – Antonín Faltus (*1720, +1763), koupil chalupu s rolí od Martina Skaly za 21 kop m. 20 gr.

1765 – Jan Faltus (*), ujal chalupu od matere své za sumu 30 kop míš.

1777 – Václav Faltus (*), koupil chalupu od Jana Faltuse, bratra svého za 47 kop míš., manželka Marianna (*), děti: Jan (*1778), Jáchym (*1776)- čp. 22, 41. Jsou asi také na čp. 12

1779 – Josef Poláček (*1746, +1816), chalupník z čp. 44, koupil chalupu podružskou od Václava Faltuse se všemi případnostmi za 73 zlatých, manželka Dorota Bednářová (*1758, +1815), dcera Viléma Bednáře z čp. 24, (oo1777), děti: Josef (*1783)- čp. 27, Barbora (*1795)- oo1835 Jan Novotný, švec ze Šedivce čp. 28, Antonín (*1790)- čp. 31, Kateřina (*1781)- oo1809 Jan Doleček, chalupník, František (*1784)- oo1811 Anna Richtorová, vdova z čp. 29. Jsou také na čp. 27

Josef Poláček skrze pád ohně do neštěstí přišel a chalupa čp. 31 v popel se obrátila. Ku náhradě z jeho vlastního zničení náklad na nové stavení tedy prodal svému synovi Antonínu Poláčkovi ono spáleniště s pozemky za 300 zlatých WW.

1815 – Antonín Poláček (*1790, +1846), chalupník, syn Josefa Poláčka z čp. 31, zápis na chalupu čp. 31 s rolí, manželka Anežka Faltusová (*1795, +1846), dcera Jáchyma Faltuse z čp. 41, (oo1820), děti: Josef (*1823)- čp. 55, Františka (*)

Bydlí zde v roce 1847, 1861 také: František Suchomel (*), zedník, syn Václava Suchomela, chalupníka z čp. 17, manželka Rozálie Netušilová (*) z Bořitavy čp. 17, děti: Jan (*1861+), Cecílie (*1852)- oo Lorenková čp. 80, Anna (*1847)- oo Suchomelová čp. 82, 76. Jsou také na čp. 45, 76, 21

Bydlí zde v roce 1858 také: Leopold Doleček (*1829), nájemník, syn Františka Dolečka z čp. 18, manželka Terezie Adamcová (*1836), dcera Josefa Adamce, chalupníka z čp. 65, (oo1857), děti: Josefa (*1858). Jsou také na čp. 75

1871 – Antonín Fišer (*1819), zahradník, syn Antonína Fišera, sedláka z čp. 34, právo vlastnické k chalupě čp. 31 od Josefa Poláčka za 1.200 zlatých, manželka Josefa Šípková z Nekoře čp. 27, děti: Filip (*1854), Josef (*1856), Antonín (*1858)- čp. 52

1871 – Jan Barnet (*1827 Sobkovice), kovář, syn Jana Barneta, zahradníka z čp. 61 (z Lukavice čp. 27, 38), koupil spolu s manželkou od Antonína Fišera vlastnictví k chalupě čp. 31 a pozemky 5 něřic za 1.300 zlatých, manželka Josefa Šulcová (*1835 Sobkovice), dcera Vincence Šulce, chalupníka z čp. 7, 28, (oo1862), první manželka byla Františka Slavíková (*1827, +1861) z Bořitavy čp. 11, děti: Josef (*1855)- pomáhá, Jan (*1858), Františka (*1856), Filomena (*1862), Pavlína (*1864), Marie (*1866), Anna (*1868), Josefa (*1870). Jsou také na čp. 55

Také zde bydlí v roce 1869: Vincenc Šulc (*1807 Sobkovice) z čp. 7, tchán Barneta, chudý, manželka Josefa Lehká (*1808 Sobkovice) z Nekoře čp. 20, pomáhá doma, děti: Vincenc (*1852)- tkalcuje, nádeník, Josefa (*1835)- oo Barnetová čp. 31. Jsou také na čp. 7, 81

1871 – Josef Poláček (*1823, +1875) chalupník, syn Antonína Poláčka z čp. 31, koupil od Jana Barneta spolu s manželkou vlastnictví k usedlosti čp. 31 v ceně 1.300 zlatých, druhá manželka Františka Barnetová (*1829), dcera Jana Barneta z čp. 55, také byla manželka Anna Puttmanová (1824-1852) ze Studeného, děti: Františka (*1854)- oo1873 Jan Cargnel z Piave di Cadore, rotník na stavbě dráhy, Anna (*1856). Jsou také na čp. 55

V roce 1874 úmrtí: dítě František Cargnel (1873-1874).

Jsou zapsána různá práva a zástavy

1874 – Augustin Suchomel (*1847 Sobkovice), polní hospodář, obchodník, kramář, syn Josefa Suchomela, tkalce z čp. 76, právo vlastnické spolu s manželkou k usedlosti čp. 31 za sumu 850 zlatých, manželka Anna Foglová (*1847 Sobkovice), dcera Josefa Fogla z čp. 4, (oo1872), pomáhá, děti: Josef (*1870)- obuvník, Augustin (*1873)- tkalcuje, Marie (*1875)- oo Šťovíčková čp. 31, Františka (*1880)- při hospodářství, Žofie (*1887), Filomena (*1888)- oo Luxová čp. 46, František (*1890)

Obchod u Suchomelů byl nazýván „u Suchomilků“, pro malou postavu hospodáře. Prodávala hlavně jeho žena. Kvelb měl zamřížované okénko a nad pultem se vznášel veliký ještěř, snad krokodýl. Na pultě váhy

se závěsnými miskami a za pultem polička s hromolemi cukru, na zemi pytle s moukou a rýží. Na polici bochníky chleba od pekaře z Nekoře.

Bydlí zde v roce 1880 také: Adolf Netušil (*1851 Sobkovice), tkadlec, syn Vendelína Netušila z čp. 78, manželka Anna (*1848), tkalce. Jsou také na čp. 48, 73

1910 = Maxmilián Štoviček (*1872 Sobkovice, +1959), polní hospodář, syn Ambrože Štovička z čp. 2, zeť Suchomela, manželka Marie Suchomelová (*1875 Sobkovice) z čp. 31, pomáhá doma, děti: Marie (*1897), Josef (*1903), Zdeňka (*1910)- oo Bárnětová. Bydlí u nich v roce 1910 také: Anna Suchomelová (*1847 Sobkovice), tchýně, výměnkářka a její dcera Filomena (*1888)- pomáhá doma. Jsou také na čp. 9. Po smrti majitele stavení není udržované

Sobkovická chalupa čp. 31

1973 = Stavení slouží rodině k rekreaci

2005 – Stavení prodáno jako rekreační objekt

Čp. 32 Chalupa podružská (NC 21)

Jiřík Kvapil (*) asi z čp. 5, vystavěl sobě

1714 – Jakub Richter (*), syn Václava Richtra, koupil chalupu od Jiříka Kvapila za sumu 11 kop míš., manželka Rozina Hubálková (*), dcera Matěje Hubálka z Nekoře, (oo1714). Jsou také na čp. 31, 34, 4

1717 – Václav Lorenc (*1684, +1759), syn Jana Lorence, koupil chalupu od Jakuba Richtra za 11 kop míš., manželka Kateřina Hubálková (1684, +1764) z Nekoře, (oo1711). Jsou také na čp. 2, 20, 30, 34

1720 – Václav Suchomel (*), koupil chalupu od Václava Lorence za 11 kop míš.

1738 – Václav Suchomel (*), stejný gruntovník, Nový zápis. Koupil chalupu podružskou za 11 kop míš.

K tomu po novém vyměřování selských rolí 1738 připsáno pod 4 korce rolí k dědičnému užívání za sumu 3 kopy míš. 24 gr. 6 ½ den.

Dále zapsány další závazky za 7 kop míš. 1 gr. 6 ½ den

1745 – Jiřík Mertelík (*1713, +1773), koupil chalupu podružskou od Václava Suchomela se všemi případnostmi za sumu 24 kop míš. 6 ½ den, manželka Kateřina (1707-1803), děti: Josef (*1754), Antonín (*1758), Barbora (*1760). Jsou také na čp. 11

1772 – Vojtěch Doleček (*), chalupník, zedník, koupil chalupu od Jiříka Mertelíka se všemi případnostmi za 25 kop míš., manželka Veronika Mertelíková (*1750, +1806), děti: Anna (*1775)- oo1793 Scholzová čp. 32, Jáchym (*1775), Josef (*1778)- čp. 44, Veronika (*1778), Alžběta (*1783), Vojtěch (*1784), Josefa (1786-1853), Jan (*1789). Jsou také na čp. 42, 44

1793 – Jakub Scholz (*1769, +1846), chalupník, syn Antona Schulze z čp. 70, koupil chalupu podružskou od svého tchána Vojtěcha Dolečka se vším příslušenstvím za 170 zlatých, manželka Anna Dolečková (*1769, +1845), dcera Vojtěcha Dolečka, chalupníka, zedníka z čp. 44, (oo1793), děti: Markéta (*1794), Kateřina (*1797), František (*1798)- čp. 32, Antonín (*1809+), Jakub (*1810), Antonín (*1812)

1825 – František Schulcz (*1798 Sobkovice), tkadlec, syn Jakuba Scholze z čp. 21, 32, koupil chalupu čp. 32 od Jakuba Scholze, svého otce za 240 zlatých CM, manželka Josefa Faltusová (*1795, +1870), dcera Josefa Faltuse ze Sobkovic čp. 6, 8, (oo1825), děti: František (*1830)- čp. 32, Antonie (*1840)- oo Adamcová čp. 65, Josefa (*1826)- oo1851 Lorencová čp. 80, Františka (*1832)- oo1859 František Šípek, švec ze Studeného čp. 12

Výmínek sobě prodávající otec vymíňuje 1 měřici žita, 2 měřice ovsa, 2 čtvrtce lněného semene do vyhnojené měkoty zaseti a 2 měřice serteplý sázeti, a to vše poročně, a světlý a teplý byt jak pro sebe, tak pro manželku až do smrti zdarma.

Povinnosti na tu chalupu: c. k. kontribuce dle nařízení, úroku jirského 1 krejc. 1 ½ den, havelského 1 krejc. 1 ½ den, peší roboty každoročně 52 dní konati.

1877 – František Šulc (*1830 Sobkovice), krupař, obchod, tkadlec, syn Františka Šulce z čp. 32, právo vlastnické k usedlosti čp. 32 za 240 zlatých, manželka Anežka Krejsová (*1833 Sobkovice), dcera Josefa Krejsy, chalupníka z čp. 5, (oo1857), děti: František (*1869)- tkadlec, čp. 32, Anna (*1866)- tkalcuje, Mikuláš (*1870), Antonie (*1872)- švadlena, Dominik (*1874)- krejčí čp. 87, Terezie Krejsová (*1878)- dcera po Janu Krejsovi sestra (?)

Bydlí zde v roce 1869 také: František Šulc (*1797 Sobkovice), vejměník, manželka Josefa (*1795), vejměník, děti: Anna (*1836)- švadlena

Bydlí zde v roce 1880 také: Jan Lorenc (*1851 Sobkovice), tkadlec, syn Dominika Lorence z čp. 80, manželka Cecilie (*1852 Sobkovice, tkalcuje, děti: Vincenc (*1873)- čp. 27, Jan (*1875), Anežka (*1877). Jsou také na čp. 25, 80

Bydlí zde v roce 1890 také: František Lorenc (*1871 Sobkovice)- tkalcovský tovaryš, syn Dominika Lorence z čp. 80

1900 = František Šulc (*1869 Sobkovice), domácí tkadlec, polní hospodář, syn Františka Šulce, manželka Anna Marková (*1873 Čermná), v domácnosti, děti: Marie (*1898), Vojtěch (*1900), František (*1901), Anna (*1903), Filomena (*1906), Josef (*1908), Anežka (*1910). Bydlí u nich v roce 1900 také: František Šulc (*1830 Sobkovice)- otec, výměnkář, Marie Suchomelová (*1889 Sobkovice)- žákyně

Franc Šulc tkalcoval a také hrával na heligon, ale jen tam, kde na tom moc nezáleželo. Na slavnosti jednali Simona, ten hrál lépe. Francův bratr Dominik byl krejčím a dělal čest svému řemeslu. Hlava mu seděla trochu „v ramenou“, ale jinak byl fešák a chodil stále pěkně oblečen, jak ze škatulky. Chalupu zdědila dcera.

1921 = Anna Šulcová (*1875), vdova, rolnice, děti: František (*1901)- krejčí, Filomena (*1906)- tkadlena u M. Tutsche, Josef (*1908), Anežka (*1910), Rudolf (*1912)

1940 . Josef Faltus (*1898, +1979), truhlář, syn Josefa Faltuse z čp. 91, manželka Marie Stejskalová (*1900, +1994) z Údolí, v domácnosti, děti: Jaroslav (*1936), Miroslav (*1928)- čp. 110

1995 . Jíří Faltus (*1963), syn Miroslava Faltuse z čp. 110, vnuk Josefa Faltuse

Čp. 33 Chalupa podružská (NC 25)

Jakub Richter mladší (*), vystavěl sobě

1721 – Pavel Blecha (*), koupil chalupu od Jakuba Richtera za 14 kop míš.

1736 – Václav Kvapil (*), syn Jiříka Kvapila z čp. 5, koupil chalupu podružskou od Blechy za 17 ½ kopy míš., manželka Marie (*), vdova Kittnerová ze Sobkovic, (oo1734)

1738 – Václav Kvapil (*), Nový zápis. Koupil chalupu podružskou se všemi případnostmi za sumu 17 kop míš. 15 gr.

K chalupě se připisuje po novém vyměřování 1738 rolí 2 korce 5 kop míš. 13 gr.

1743 – Jan Fugl (*), koupil chalupu od Václava Kvapila za 24 kop míš. 28 gr.

1752 – Martin Faltus (*), koupil chalupu se vším příslušenstvím od starodávna patřícím od Jana Fugla za 24 kop míš. 28 gr., manželka Barbora Wagnerová (*), dcera Andrese Wagnera z čp. 45, (oo1751). Jsou asi také na čp. 2, 30

1757 – Jan Wagner (*), syn Andrese Wagnera, koupil chalupu od Martina Faltuse za 24 kop míš. 28 gr. A poněvadž ta chalupa od prodávajícího v stavení jest zlepšena šacuje sobě 13 kop míš. 13 gr., tj. společně 38 kop míš. 13 gr., manželka Kateřina Hrdinová (*), dcera Viléma Hrdiny, (oo1749), děti: Rozálie (*1756)- oo Kosková čp. 33, 39, Antonín (*1758), Kateřina (*1760), Florian (*1762), Judita (*1764), Marie (*1765). Jsou také na čp. 45, 53

1777 – Jan Kosek (*1744, +1822) syn Václava Koska z čp. 59, zeť Wagnera, koupil chalupu od Jana Wagnera se vším příslušenstvím a vyplývajícími poplatky za 46 kop míš., manželka Rozálie Wagnarová (1756, +1816), dcera Jana Wagnera z čp. 33, (oo1777), děti: Karel (*1788)- čp. 33, Antonín (*1787), Josef (*1785)- čp. 39. Jsou také na čp. 39

1820 – Karel Kosek (*1788), zápis na chalupu čp. 33 od otce Jana Koska za 160 zlatých, manželka Karolina Pšondrová (*1802), dcera Jana Pšondra ze Zbudova, Jsou také na čp. 84

Vymiňuje si otec s nerozumným synem Janem až do smrti u hospodáře obývání se světle, teplem a společnou stravou při stole, pro dceru Anežku, pak syna Jáchyma a Dominika přebývání až do jejich lepšího zaopatření.

Bydlí zde kolem roku 1820 také: František Fogl (*), chalupník, manželka Terezie Budišová z Orlice čp. 67, děti: Leopold (*1817)- čp. 33

1851 – Leopold Fogl (*1817 Sobkovice, +1874), tesař, syn Františka Fogla, chalupníka z čp. 33, koupil chalupu čp. 33 od Karla Koska a jeho manželky Karolíny za 100 zlatých CM, manželka Anna Fišerová (*1822 Sobkovice), dcera Josefa Fišera, pachtýře z Nekoře čp. 41, pomáhá doma, (oo1842), děti: Josef (*1845)- tesař, čp. 33, Anna (*1853- oo1873 Jan Langer z Kuncic čp. 117, 166, Františka (*1859), František (*1858)

1880 = Josef Fogl (*1845 Sobkovice), polní hospodář, tesař, syn Leopolda, manželka Antonie Faltusová (*1848 Sobkovice), dcera Vincence Faltuse z čp. 61, pomáhá, (oo1874), děti: František (*1874)- pomáhá při tesařině, potom je na čp. 100, Anna (*1876)- pomáhá doma, Josef (*1878), Mikuláš (*1881)- tkadlec, čp. 33, Antonie (*1885)- služka. V roce 1900 u nich bydlí také: Cecílie Stejskalová (*1891 Sobkovice)- žákyně v ošetřování u majitele

Josef Fogl byl tesařem a při práci přišel o oko. Také napadal na jednu nohu a nosil plnovous a brýle. Syn Mikuláš byl jako šídlo, očka jako rtuť a ruce stále připravené něco dělat.. Po smrti otce dostal chalupu a oženil se s velmi milou, a jakoby zasněnou dívkou. Namluvili se na hasičském výletě na Orlici. Měli několik dětí, manželka však brzo zemřela a on už se neoženil. Zůstal sám s dětmi.

Bydlí zde v roce 1880 také: Anna Foglová (*1822 Nekoř), matka, nádeník, děti: Františka (*1859)- tkalcuje

1910 = Mikuláš Fogl (*1881 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Josefa, manželka Marie (*1886 Verměřovice), v domácnosti, děti: Jaroslav (*1910), Rudolf (*1920). Bydlí u nich v roce 1921 také: Josef Fogl (*1845), otec, výměnkář

Bydlí zde v roce 1910 také: Josef Fogl (*1845 Sobkovice), otec, tkalcuje pro faktora, manželka Františka (*1847 Jamné)

1973 = Stavení je zbořené a čp. 33 přiděleno k rekreačnímu objektu

Čp. 34 Selský grunt 7 (NC 26)

1596 – Jiřík Faltus (*), ouřad vsi Sobkovic prodal statek pozůstalý po zemřelém Faltysovi, Jírovi Faltusovi za sumu 80 kop míš.

1614 – Jan Matyášů (*), koupil sobě grunt od Jiříka Faltuse se vším za 100 kop m.

Přídavky: 2 koně se vším nádobím, což se na ně náleželo, 1 vůz kovaný a 1 valný, 1 pluh s železem, 2 brány s hřebíky, 1 hak, 1 vidle pro seno, 1 pro hnůj, sekera kládní, 1 motyka, 1 kosák, 1 stůl. 1 kráva, 4 slepice, 1 kohout, 1 řezák s kosířem, 1 kosu travní, 1 kosu pro obilí, setého žita 1 korec, ječmene 1 korec, viky 1 korec, pšenice 1 čtvrtce, hrahu 1 čtvrtce, semene 1 čtvrtce, ovsu 5 korců. Pro Faltusa byt až do smrti.

1617 – Jiřík Fugl (*), ujal grunt s frejmarkem od Jana Matyáše za 110 kop míš.

1642 vynachází se z register že Jiřík Fugl vyplatil 103 kop míš. Z toho Salomeně, manželce zemřelého Jiříka Faltusa, jakožto pozůstalé vdově dle kšaftu náleží 10 kop míš. 17 gr. 1 den., Zuzaně, starší dceři, která je vdova 11 kop míš. 17 gr. 1 den, Janovi synu 11 kop míš. 17 gr. 1 den., Jiříkovi dle kšaftu 11 kop. 17 gr. 1 den, Václavovi 14 kop 17 gr. 1 den., Jakubovi 14 kop 17 gr. 1 den.

Pozůstalého dobytka po Jiříku Faltusovi: 3 koně, 11 krav, 1 býk tříletý, 4 selata, 1 jalovice poručena Kateřině, býci dvoletí poručeny hospodyně, vůl tříletý se ke statku přidává.

- 1650 – Jiřík Fugl mladší** (*), ujal grunt po svém otci Jiříkovi Fuglovi za 110 kop míš.
- 1656 – David Lorenc** (*), koupil grunt od Jiříka Fugla za 110 kop míš.
- 1662 – Václav Lorenc** (*), syn Jana Lorence, koupil grunt selský odběžný od Davida Lorence za 110 kop míš.
- 1670 – Václav Biskup** (*), koupil grunt selský od Václava Lorence za 110 kop míš.
- 1676 – Jan Baláš** (*), koupil grunt po zemřelém Biskupovi za 110 kop míš.
- 1681 – Michal Lorenc** (*), koupil grunt od Jana Baláše za 110 kop míš
- 1682 – Jan Lorenc mladší** (*), koupil grunt selský od Michala Lorence za sumu 110 kop míš.
Poněvadž stavení z gruntu nový na to místo na svůj vlastní náklad vystavěti dáti musel, starý do čista sešlý a k opravě nevhodný bylo, tehdy za ten takový náklad předkem vyjítí musí 39 kop míš.
- 1712 – Václav Lorenc** (*1684, +1759), koupil grunt selský od Jana Lorence staršího za sumu 110 kop míš., manželka Kateřina Hubálková (*1684, +1764) z Nekoře, (oo1711). Jsou také na čp. 2, 20, 30, 32
- 1717 – Jakub Richter** (*), syn Václava Richtera, koupil grunt selský od Václava Lorence za 110 kop míš., manželka Rozina Hubálková (*) z Nekoře, (oo1714). Jsou také na čp. 31, 32, 4
Přidává se: kůň s vložením 1, vůz valný 1, brány 2, řetěz 1, hak 1, sekera 1, slepice 3, slámy 2 mandele režný, 2 mandele ovesný, žita na ozim setého po 2 ½ korce, z toho kupující 2 díly a prodávající 1 díl brátí má.
- 1718 – Jan Richter** (*), koupil grunt selský od Jakuba Richtera za 110 kop míš.
- 1720 – Václav Lorenc** (*1684, +1759), koupil grunt selský od Jana Richtera za 110 kop míš., manželka Kateřina Hubálková (*) z Nekoře, (oo1711). Jsou také na čp. 2, 20, 30, 32
- 1725 – Bernard Hrdina** (*), koupil grunt selský od Václava Lorence za 110 kop míš. Jsou také na čp. 22, 30
- 1735 – Václav Scholz** (*), syn Jana Hendricha Scholze z čp. 67, koupil grunt selský od Bernarda Hrdiny za 110 kop míš., manželka Kateřina Faltusová (*), dcera Mikuláše Faltuse, (oo1731). Jsou také na čp. 46, 69
- 1737 – Jan Suchomel** (*), koupil grunt selský od Václava Scholze za 110 kop míš., manželka Marie Fischerová (*) z Těchonína, (oo1720). Jsou také na čp. 46, 61
Po novém vyměřování gruntů 1738 činí výměra 56 strychů za 152 kop míš. 18 gr.
- 1740 – Josef Blažek** (*1715, +1765), koupil grunt výjezdni od Jana Suchomela se všemi povinnostmi a platy dle nového urbáře za 152 kop míš. 18 gr. Jsou také na čp. 58
- 1741 – Jan Faltus** (*), koupil grunt selský od Josefa Blažka za 152 kop míš. 18 gr.
- 1746 – Josef Pitsch** (*), syn Jana Pitsche, koupil grunt selský od Jana Faltuse se vším dle nového urbáře za 152 kop míš. 18 gr., manželka Rozina Dostálková (*) z Nekoře, (oo1740). Jsou asi také na čp. 45, 61
- 1748 – Franz Brokl** (*), koupil grunt selský od Josefa Picze za sumu 152 kop míš. 18 gr., manželka Kateřina (*), děti: Marie (*1757)
- 1757 – Antonín Fišer** (*1738 Těchonín, +1807), sedlák, syn Andrease Fischera, chalupníka z Těchonína, koupil grunt selský od Franze Brokla se všemi právy a povinnostmi za 152 kop míš. 18 gr., manželka Anna Štěničková (*1763), dcera Antonína Štěničky, sedláka z Orlice, (oo1786 v Sobkovicích), děti: Antonín (*1787)- čp. 34, Marie (Anna) (*1790)- oo1813 Jan Petřík, sedlák z Mistrovic čp. 94, Jan (*1792), Josef (*1796). V roce 1787 zde zemřel Jiří Fišer (1701-1787)
- 1807 – Antonín Fišer** (*1787, +1860), sedlák, syn Antonína Fišera, sedláka v čp. 34 (NC 26), koupil grunt selský čp. 34 dle kšaftu 24 jiter 1204 čtv. sáhu po zemřelém otci za 850 zlatých, manželka Josefa Petříková (*1788, +1867) z Mistrovic čp. 94, (oo1812), děti: Josef (*1823)- čp. 52, 71, Vendelín (*1830)- čp. 34, Antonín (*1819)- čp. 31, Anna (*1815)- oo1836 Josef Franz Zapp (*1801), vrchnostenský revírník ze Studeného čp. 8, František (*1821), Leopold (*1825), Vincenc (*1827)- ve Lhotce u Klášterce
 Bydlí zde v roce 1858 také: Antonín Fišer (*1819), zahradník, syn Antonína Fišera, sedláka z čp. 34, manželka Josefa Šípková (*) z Nekoře čp. 27, děti: Antonín (*1859), Filip (*1854), Josef (*1856)
- 1849 – Vendelín Fišer** (*1830 Sobkovice), rolník, syn Antonína Fišera, sedláka z čp. 34, koupil grunt od otce za 800 zlatých, manželka Anna Tomanová (*1835 Klášterec) z Klášterce čp. 15, pomáhá doma, děti: Vendelín (*1861)- čp. 34, Filomena (*1857), Anna (*1868), Marie (*1871)

V roce 1867 odprodal některé pozemky od čp. 34 a vyvázal se z hypoték. Odděluje se v roce 1871 od usedlosti čp. 34 pozemek č. top. 172 zvaný Ovčín, 2 jitra 1478 čtv. sáhu (dle nového katastru č. parc. 344) pro kupujícího Františka Mlynáře za 320 zl.

1890 = Vendelín Fišer (*1861 Sobkovice), rolník, zádušník, syn Vendelína, manželka Marie Prokopcová (*1863 Jamné), pomáhá doma, děti: Josef (*1886)- při hospodářství, Bohumil (*1881), Marie (*1895)- oo Foglová čp. 54, Alžběta (*1897)- pomáhá doma, Bohumil (*1900), Vendelín (*1902)- pomáhá doma. Bydlí u nich v roce 1890 také: Pavlína Dostálková (*1874 Šedivec)- služka

Fišerovi měli větší hospodářství avšak na horší půdě a tak ani úroda nebyla velká. Měli ale větší kus lesa. Starý „Fišárek“ (otec) chodíval na pole s motykou a prozpěvoval si mariánské písně. Obvykle se u nich stavoval farář Nosek po mši na snídani. Hospodář Vendelín špatně slyšel (říkalo se že „chyt průvan“). Dříve hrál v kostele na varhany. O Fišerové bylo známo, že umí péct nejlepší chléb. Z dětí byl největší dřič Josef. Na Bohouše si rodiče dost stěžovali, pil a kouřil. Otec o něm říkal že je „kus ancipera“. Přesto dostal hospodářství.

Také zde bydlí v roce 1890, 1900 a 1910: Vendelín Fišer (*1830 Sobkovice), otec, výměnkář, manželka Anna (*1837 Klášterec), matka, výměnkářka, děti: Anna (*1868)- sestra majitele, Marie (*1872)- sestra majitele

1932 = Bohumil Fišer (*1900), rolník, syn Vendelína Fišera, manželka Otýlie Tomanová (*1903, +1987) z Klášterce nad Orlicí – Jedlina čp. 19, členka JZD, děti: Božena (1934-1997), Jaroslav (1933-2015). Druhý manžel Otýlie Fišerové (*1903) byl **Ladislav Vašátko** (*1906, +1949) ze Záměle, rolník, s kterým byli další děti: Anna (*1937)- oo Balcarová v Jamném, Marie (*1939)- oo Venclová v Nekoři, Miroslava (*1942)- oo Filipová v Jamném

V roce 1926 a znovu v roce 1932 statek čp. 34 vyhořel. Stalo se to v neděli dopoledne dne 18. září a plamen vyšlehl z kolny, přilehlé ke stodole. V rychlosti se rozšířil po celé usedlosti a zničil celou polní sklizeň v krátké době po žních. Sotva byl odnesen nejnnutnější nábytek a odveden dobytek. Hasiči nemohli hasit pro velké sucho a nedostatek vody. Kdo požár založil, nebylo zjištěno.

1959 – Jaroslav Fišer (*1933, +2015), rolník, zootechnik JZD, syn Bohumila Fišera z čp. 34, manželka Otýlie Stejskalová (*1938) z Jamného čp. 44, členka JZD, děti: Miloslava (*1959)- oo Buryšková v Nekoři, Jaroslav (*1960)- truhlář čp. 125, Hana (*1962)- v Žamberku, Miloš (*1965), Jiří (*1968)- v Olomouci, Veronika (*1977)- oo Kaplanová čp. 127

Čp. 35 Selský grunt 6, obchod (NC 27)

Vašek Jankovský (*), majitel

1594 – Michal Niemecz (*), koupil grunt od Vaška Jankovského, tak jak zápis téhož Vaška ukazuje za 250 kop míš.

Téhož léta 1608 Filip ze vsi Kunvaldu přiznal se při rejstřících purkrechních cokoliv spravedlnosti po otci svým na tomto statku měl, totiž v jedné sumě 69 kop míš. 10 gr., že takovou spravedlnost Michalovi Němci držitelu statku odprodává tak, že dále na tom gruntu již nic více nemá.

1619 – Hans Fugl mladší (*), koupil grunt od Michala Fugla, otce svého, se vším příslušenstvím za 100 kop míš.

Přidává se: 3 koně, 5 strychů ovsa, žita ve stodole polovici, ječmena 1 věrt., ječice 1 str., 1 krávu, 1 loňský tele, 1 husa, 12 slepic, 1 pluh, 1 hak, 3 brány, 1 sekera, 1 koza, 2 vidle hnojné, 1 senné, 1 k peci, měděnc na kamnech, řetěz, následují další výminky otce.

1626 – Jakub Havlů (*), koupil grunt od rychtáře a konšelů pozůstalý po zemřelém Matouši Fuglovi se vším příslušenstvím za 250 kop míš.

1630 – Jan Suchomel (*), koupil grunt od Jakuba Havla se vším za 250 kop míš.,

Přidává se: klisna, 1 vůz kovaný, 1 pluh, 1 hak, 2 krávy, sekera kládní, motyka, vidle hnojné, stůl, žita na ozim setého všechno, kromě v jednom místě po 3 věrt., toho polovici, 1 husa.

1642 – Václav Kratochvíle (*), koupil grunt od Jana Suchomela za 250 kop míš.

1645 18, february Václav Kratochvíle ohlásil se před JM Pánem jakož rychtář s právem svým toho potvrdil, co se těch 4 kop míš. na létu 1642 na rolních penězích položených Jiříkovi Fuglovi puštěných dotýče, že

jest neboštitk Jan Petřík poručil aby složil, který že sobě v termínu 17 kop míš. které na závdavku složití měl, poraziti má, ostatek pak 13 kop míš. co doložiti měl, Mandalena, někdy manželka Jana Petříka přiznala se, že jest od něho přijala na těch 10 kop míš. ji předně od manžela jejího poručených.

1644 – Jiřík Richter (*), koupil statek robotní od Václava Kratochvíle za 250 kop míš.

Notandum: Jakož vrchnost v podrychtí lubenským živnost lánskou ležící při dvoře žampašským (verměrovickým) připojiti ráčila, co tak týž Adam Kopecký na tý lánici vyplacenýho měl, totiž 22 kop míš., to se na grunt tento převedlo a z pozůstalosti zběhlých Fuglových k jich což na vrchnost přivedlo, vyjítí má.

1678 – Václav Richter (*), koupil grunt selský od rychtáře a konšelů po zemřelém Jiříkovi Richterovi za sumu 250 kop míš., děti: Jakub (*)- čp. 4, 31, 32, 34, Vilím (*), Jiřík (*)- čp. 41, Jan (*)- čp. 55, 57, Václav (*)- čp. 57. Jsou také na čp. 46, 55, 57

1696 – Jan Faltus (*), koupil grunt selský od Václava Richtra, dle předešlého trhu za sumu 250 kop míš., druhá manželka Kateřina Hanusová (*) z Nekoře, (oo1730)

Přidává se: kůň s vložením 2, vůz půl kovaný, půl valený, pluh 1, haky 2, brány 2, řetěz 1, rezačka 1, vidle 3, sekera 1, motyka 1, kosa 1, vejsevek žita 3 korce, z toho ptořádavající třetí snop kliditi.

1732 – Václav Faltus (*), koupil grunt výjezdni spolu se vším příslušenstvím od práva rychtářského a z toho vyplývajícími povinnostmi a poplatky po zemřelém otci Janovi Faltusovi, za sumu 250 zlatých, manželka Anna Suchomelová (*), dcera Jakuba Suchomela, (oo1730), druhá manželka Marie Anna Hrdinová (*), dcera Viléma Hrdiny ze Sobkovic, (oo1746), Leopold (*1731). Jsou asi také na čp. 36

Po novém vyměření 1738 činí výměra gruntu 56 korců za 152 kop míš. 21 gr.

1760 – Antonín Faltus (*1730, +1778), koupil grunt selský od svého otce Václava Faltuse za 152 kop míš. 21 gr., manželka Anna Marie (*1731), děti: Anna (*1758)

1778 – František Lorenc (*1752), sedlák, syn Antonína Lorence, koupil grunt selský od vdovy po zemřelém Antonínu Faltusovi, nynější manželky své v předešlém užívání a všemi povinnostmi až do smrti své za 152 kop míš. 21 gr., také byla manželka Josefa Martínková (*) z Nekoře, (oo1771), také byla manželka Marie Anna (1731-1801), vdova po Antonínu Faltusovi z čp. 35, (oo1778), také byla asi manželka Kateřina Mertelíková (*1779), dcera Václava Mertelíka z čp. 44, (oo1801), děti: Antonie (*1809)- oo1829 Barnetová čp. 55, 60, Pavlína (*1802)- oo1820 Franz Petřík, mlynář z Bystřece. Jako vdova je Kateřina Lorencová (*1779) provdaná za v roce 1823 za vdovce Františka Javůrka, řezníka z Jablonného. Jsou také na čp. 55

1809 – František Mertelík (*1785, +1861), sedlák, syn Václava Mertelíka z čp. 55, koupil grunt selský čp. 35 o výměře 27 jiter 1162 čtv. sáhů (a další) od Františka Lorence za 2.000 zlatých, manželka Barbora Faltusová (*1785, +1849), dcera Františka Faltuse z čp. 24, (oo1805), děti: Josef (*1812)- čp. 36, 35, Dominik (*1816)- čp. 35, Josefa (*1811)- oo1839 Simonová čp. 37. Jsou také na čp. 55

V roce 1866 prodal Dominik Mertelík řadu pozemků a zadlužil se. Je vydáno právo zástavní

1869 = Josef Mertelík (*1812 Sobkovice, +1876), rolník, vysloužilý voják, syn Františka Mertelíka z čp. 35, koupil usedlost čp. 35 od Dominika Mertelíka za 1.500 zlatých, manželka Žofie Suchomelová (*1816 Sobkovice), dcera Antonína Suchomela z čp. 52, pomáhá doma, (oo1844), také je manželka Anna (*1837 Klášterec), pomáhá, děti: Anežka (*)- oo Faltusová čp. 6, 23, František (*1845)- vojín 18. pluku- čp. 97, Josef (*1857), Antonín (*1861), Františka (*1851)- pomáhá, Josefa (*1853)- oo1873 Josef Faltus z čp. 61, Filomena (*1855)- pomáhá doma. Jsou také na čp. 36

Bydlí zde v roce 1869 také: Dominik Mertelík (*1816 Sobkovice, +1871), syn Františka, vejměnik, manželka Anna Žabokrtská (*1825 Sobkovice), dcera Františka Žabokrtského, krejčího ze Slemene čp. 16, pomáhá doma. Jako vdova je Anna Mertelíková (*1825) provdaná v roce 1872 za Josefa Mertelíka (*1811), vdovce z čp. 44, obchodníka z Mistrovic čp. 48, syna Josefa Mertelíka

1880 = Žofie Mertelíková (*1816 Sobkovice), vdova, polní hospodář, děti: Františka (*1851)- při hospodářství, Filomena (*1855), Josef (*1857)- voják, Antonín (*1861)- kartáčník

Bydlí zde v roce 1880 také: Mikuláš Suchomel (*1845 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína Suchomela z čp. 38, manželka Anna Suchomelová (*1847 Sobkovice), dcera Františka Suchomela z čp. 76, tkalce, děti: Anna (*1870), Karolína (*1873), Mikuláš (*1876), Dominik (*1877), Terezie (*1880)

1890 = Dominik Faltus (*1852 Sobkovice), rolník, syn Františka Faltuse z čp. 82, manželka Josefa (*1858 Sobkovice), pomáhá při hospodářství, děti: Filomena (*1880)- oo Bednářová čp. 79, Marie (*1890). Jsou také na čp. 101

Také zde bydlí v roce 1890: Jan Lorenc (*1851 Sobkovice), nájemník, tkadlec, manželka Cecílie (*1852 Sobkovice), tkalce, děti: Jan (*1875), Anežka (*1877), Cecílie (*1882), Josefa (*1889), Dominik (*1890), Vincenc Suchomel (*1873)- syn, nájemník

1900 = František Krejsa (*1838 Sobkovice), polní hospodář, syn Josefa Krejsy z čp. 5, manželka Anna (*1844 Sobkovice), v domácnosti, děti: Filomena (*1874)- pomáhá doma, Anna (*1847)- služka, Marie (*1884)- pomáhá doma. Jsou také na čp. 36

Také u nich bydlí v roce 1900: Anna Suchomelová (*1847 Sobkovice), vdova, majitelka bytu, tkadlena, děti: Dominik (*1877), Terezie (*1880)- služka, František (*1882)- krejčí

1910 = František Fogl (*1884 Sobkovice), polní hospodář, zámečník, topič, manželka Marie (*1884 Sobkovice), pomáhá doma, také je manželka Růžena (*1889)- v domácnosti, děti: František (*1910), Marie (*1916), Růžena (*1920). Bydlí u nich v roce 1910 také: Anna Krejsová (*1844 Sobkovice), matka, výměnkářka

1930 . František Suchomel (*1882), rolník, dříve obchodní cestující, syn Josefa Suchomela z čp. 23, zeť Koska, manželka Antonie Kosková (*1886), tkadlena u M. Tutsche, děti: Václav (*1911)- čp. 59, Marie (*1913), Jaroslava (*1918). Dříve byli na čp. 59

V roce 1935, 8. října, vypukl v Sobkovicích čp. 35 požár hospodářství Františka Suchomela z čp. 35, dříve hospodáře na čp. 59, několik dní po požáru v čp. 34. Vypukl opět z neznámé příčiny uprostřed hospodářského stavení a bylo zničeno vše, co se v horním poschodí nalézalo. Pouze z přízemních místností, kde byl obchod smíšeným zbožím, se podařilo dost zboží zachránit. Požár se rozvinul velkou rychlostí a zničil všechno obilí sklizené při žních. V budově byl v té době poškozen také nájemník Bohumil Dušek, kočí v Kyšperku v pivovare. Stavení již nebylo obnoveno.

8. 10. 1935 = Stavení vyhořelo

1985 – Nová prodejna Jednoty čp. 35 se smíšeným zbožím

Čp. 36 Chalupa podružská (NC 28)

Jan Faltus (*), vystavěl sobě

1735 – Vilím Bednář (*1710, +1768), koupil chalupu od Jana Faltuse za 6 kop míš.

1738 – Vilím Bednář (*1710, +1768), syn Augustina Bednáře z Nekoře. Nový zápis. Koupil chalupu podružskou za 6 kop míš. Jsou také na čp. 24, 13

K tomu se připisuje v novém urbáři podle nového vyměřování rolí 1738 pronájem 5 korců rolí za 13 kop m. 18 gr. 4 den.

1739 – Pavel Lux (*1694, +1756), koupil chalupu podružskou od Vilíma Bednáře se vším příslušenstvím za sumu 13 kop míš. 18 gr. 4 den., manželka Kateřina Lorencová (*), dcera Jana Lorence, (oo1722). Jsou také na čp. 4, 14, 24

1754 – Václav Faltus (*1695, +1777), koupil chalupu spolu s rolí k užívání pro sebe a dědice své od Pavla Luxe za sumu 26 kop míš. 18 gr. 4 den., druhá manželka Marie Anna Hrdinová (*), dcera Viléma Hrdiny, (oo1748), děti: Karel (*1753)- čp. 36, 43, Jan (*)- čp. 36. Jsou asi také na čp. 35

1765 – Jan Faltus (*), koupil chalupu od otce Václava Faltuse za ... 26 kop m. 18 gr. 4 den., manželka Anna Petříková (*), dcera Josefa Petříka, (oo1765)

1776 – Karel Faltus (*1753), syn Václava Faltuse, koupil chalupu od otce za 30 kop míš., manželka Anna Richtrová (*), dcera Václava Richtra, (oo1776), děti: Prokop (*1777)- čp. 43, Voršila (*1778). Jsou také na čp. 43

1779 – Jan Petřík (*1745), koupil chalupu na gruntu Franze Lorence stojící od Karla Faltuse za sumu 27 kop míš., manželka Marie Anna (1751-1783), také byla manželka Anna (*1755, +1817), dcera Jana Vogela, (oo1783), děti: Anna (*1794). Jsou také na čp. 21

1783 – Antonín Scholz (*1765, +1837), chalupník, koupil chalupu od Jana Petříka pro sebe a dědice za 24 kop míš., manželka Markéta Simonová (1763-1822) z čp. 70, děti: Antonín (*1792)- čp. 36, 79, Anna (*1788)- oo Suchomelová čp. 17, potom Stejskalová čp. 73. Jsou také na čp. 28

Povinnost: 13 dnů pěší roboty ročně

1820 – Antonín Šolc (*1792), chalupník, syn Antonína Šolce, chalupníka z čp. 36, koupil chalupu čp. 36 od Antona Scholze za 160 zlatých, manželka Mariana Hrdinová (*1797) z Bystřece čp. 194, (oo1820), druhá manželka je Pavlína Suchomelová (*1802), dcera Antonína z čp. 52, (oo1825), děti: Josef (*1835)- čp. 79, Josefa (*1833)- oo1864 František Faltejsek, ovesní handlíř z Čermné čp. 136. Jsou také na čp. 79, 42

Kolem roku 1845 zde bydlí také: Josef Faltus (*), podruh, syn Prokopa Faltuse z čp. 43, manželka Františka Švecová (*) z Hlavný, děti: Jan (*1846)- čp. 43

1861 = Josef Mertelík (*1812), chalupník, syn Františka Mertelíka, sedláka z čp. 35, manželka Žofie Suchomelová (*1816), dcera Antonína Suchomela, chalupníka z čp. 52, děti: František (*1845)- čp. 97, Antonín (*1861). Jsou také na čp. 35

1869 = František Krejsa (*1838 Sobkovice), krejčí, patentální invalida, chalupník, syn Josefa Krejsy, chalupníka z čp. 5, manželka Anna Faltusová (*1844 Sobkovice), dcera Vincence Faltuse z čp. 61, pomáhá doma, (oo1867), děti: Anna (*1868), Antonín (*1871), Filomena (*1874), Anna (*1877), Marie (*1884). Jsou také na čp. 35

Bydlí zde v roce 1880 také: Dominik Faltus (*1815 Sobkovice), chudý, syn Josefa Faltuse z čp. 56, manželka Františka Holubářová (*1824 Klášterec), chudá, Jsou také na čp. 73, 82, 85

Bydlí zde v roce 1880 také: Mikuláš Faltus (*1846 Sobkovice), tkadlec, syn Dominika z čp. 36, manželka Barbora (*1848 Nekoř), tkalce, děti: Anastazie (*1874), Mikuláš (*1875)- čp. 30, Barbora (*1877), Vincenc (*1879)

Bydlí zde v roce 1890 také: Anna Suchomelová (*1847 Sobkovice), vdova po Mikuláši Suchomelovi z čp. 38, nájemník, nádeník, děti: Karolína (*1873), Dominik (*1877), Terezie (*1880), František (*1882), Mikuláš (*1876). Jsou také na čp. 76

1900 = Dominik Faltus (*1873 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, malíř, syn Dominika Faltuse z čp. 39, manželka Antonie (*1878 Sobkovice), v domácnosti, také je v roce 1910 manželka Anastazie (*1875 Sobkovice) (?), také je v roce 1921 manželka Marie (*1894)- v domácnosti, děti: Růžena (*1900), Marie (*1902), Anna (*1904)- kartáčnice u Ladislava Filipa v Jablonném, Emílie (*1906), Helena (*1908), Bedřich (*1914)- čp. 107, Milan (*1920). Jsou potom v čp. 107

V roce 1900 zde bydlí také: Františka Budišová (*1840 Sobkovice), vdova, tkadlena, majitelka bytu, děti: Františka (*1874)- pomáhá doma, Vincenc (*1877)- výroba šlí, Alois (*1880)- truhlář, Františka (*1892)- vnučka, služka, Václav (*1900)- vnuk

Sobkovická chalupa čp. 36

1923 – Stavení vyhořelo

1930 . Rudolf Richter (*1889), tkadlec, syn Františka Richtera z čp. 1, manželka Anna Soklíková (*1892) z Bohdíkova, děti: Rudolf (*1914)- Svařeň, Anna (*1923)- oo Horynová v Chocni, Miroslava (*1931)- oo Rubešová v Jamném

1980 – Stavení slouží rodině k rekreaci

Čp. 37 Stará škola (NC nebylo uděleno)

Škola byla postavená v roce 1792 a učilo se zde do roku 1862

1800 . Josef Simon (*1776, +1838), školní učitel, syn Josefa Simona z čp. 65, manželka Markéta Netušilová (*1777, +1844), dcera Antonína Netušila, rychtáře z čp. 64, (oo1796), děti: Viktorie (*1797), Leopold (*1800), Josef (*1809) - čp. 37, Antonie (*1805), Karolína (*1807)- oo Suchomelová čp. 38, Cecilie (*1801)- oo1831 Adamcová čp. 65, Anastazie (*1799)- oo1825 Kašpar Kašpar, krejčí z Pastvin. Jsou také na čp. 65

1839 = Josef Simon (*1809, +1876 v Lukavici), školní provizor, syn učitele Josefa Simona z čp. 37, manželka Josefa Mertelíková (*1811), dcera Františka Mertelíka, sedláka z čp. 35, (oo1839), děti: Mikuláš (*1840), František (*1848), Josef (*1844)- v Lukavici čp. 212, Mikuláš (*1841), František (*1848), Antonín (*1858), Adolf (*1861)- učitel a kronikář v Kunvaldu. Rodina je potom v Lukavici, kde Josef od roku 1852 vykonával učitelskou funkci

*Z této rodiny Josefa Simona (*1776) pocházelo více vynikajících učitelů a vůdčích osobností kulturního a obecního života v řadě okolních obcí, z nichž je možné zvláště upozornit na Adolfa Simona (*1861), dlouholetého učitele a kronikáře v Kunvaldu, podporovatele a člena hospodářsko – čtenářské besedy, spolku včelařů, ochotnického divadla a jiných obecně prospěšných společenství.*

1853 = Karel Píč (*1817), školní učitel v Sobkovicích, syn Karla Píče, mlynáře z Nekoře čp. 69, manželka Josefa Hrdinová (*) z Podměstí Kyšperka čp. 135, děti: Karel (*1853)- učitel, Anna (*1859). Jsou potom na čp. 92

*Syn Karla Píče – Karel Píč (*18. září 1853) – byl absolventem učitelského ústavu v Hradci Králové a působil na různých místech východních Čech, nejen jako pedagog, ale i jako ředitel kůru a varhaník- Vedle toho se věnoval i skladbě a jeho skladby byly s oblibou vydávány a hojně rozšiřovány po celé republice. Často také přispíval svými poznatky do různých odborných časopisů. Někdy užíval také umělecké jméno Píč – Benátskýž. Karel Píč zemřel 13. března 1930 v Praze. Je právem počítán k jednomu z velikánů české hudební tradice.*

*Někdy je mylně připisováno narození výše uvedeného Karla Píče do čp. 4. V tomto čp. 4 bydleli jiní Píčové, původem z Pastvin. Jejich syn byl také Karel Píč (*1908), také muzikant.*

1869 = Josef Fogl (*1838 Sobkovice), švec, polní hospodář, syn Františka Fogla, zahradníka ze Studeného čp. 11, manželka Františka Dolečková (*1841 Sobkovice), dcera Josefa Dolečka, chalupníka z čp. 88, pomáhá doma, (oo1865), děti: Dominik (*1867)- čp. 37, Rozálie (*1866), Matylida (*1869), Lucie (*1871), Josef (*1877), Alois (*1879)

Také zde bydlí 1869, 1880: Jan Šulc (*1812 Sobkovice), tkalce, nádeník, chudý, syn Jiřího Šulce z čp. 7, manželka Kateřina (*1821 Helvíkovice), pomáhá doma, chudá. Jsou také na čp. 81

1890 = Františka Foglová (*1842 Sobkovice), vdova, rolník, děti: Dominik (*1867)- pomáhá doma, Josef (*1877), Alois (*1879), Matylida (*1869)- pracuje v továrně

1900 = Dominik Fogl (*1867 Sobkovice), polní hospodář, tkadlec, pekař, zedník, syn Josefa Fogla z čp. 37, manželka Marie (*1868 Lukavice), v domácnosti, také je v roce 1910 manželka Marie (*1865 Líšnice) (?), děti: Emílie (*1892), Růžena (*1894)- v třílně lnu v Jablonném, Anna (*1904)- kartáčnice u Ladislava Filipa v Jablonném, oo Foglová čp. 77, Alois (*1906). Bydlí u nich v roce 1900 také: Františka Foglová (*1842 Sobkovice)- vdova, matka

Dne 13. listopadu 1934 vypukl požár v chalupě čp. 37 (stará škola) majitele Aloise Fogla, kterou měl v té době najatou hospodář jménem Kozák. Ten ve stodole mlátil obilí mlátičkou s elektrickým pohonem a hned na začátku spatřil, že mu nad hlavou hoří sláma. Všichni se sběhli, bylo to v 9 hodin ráno a i hasiči se stříkačkou byli hned na místě. Přesto se požár nepodařilo zdolat, poněvadž budova byla ze dřeva. Podařilo se alespoň uchránit vedlejší stodolu Čeňka Suchomela z čp. 38. Chalupa čp. 37 prý stála na zahradě, za současným stavením čp. 37. Nové stavení bylo postaveno blíže k cestě.

1939 – Nové stavení čp. 37

1939 – František Kepřta (*1902) z Kunvaldu, cestář, polní hospodář, zeť Fogla, manželka Rozina Foglová (*1894), pomáhá v hospodářství, dcera Dominika Fogla z čp. 37, děti: Josef (*1929)

2004 – Ladislav Kopecký (*1960) z čp. 118, zaměstnan u Progressy, syn Ladislava Kopeckého z čp. 66, manželka Lenka Adamcová (*1964) z Letohradu, děti: Ladislav (*1982)- kuchař v Letohradě, Pavel (*1985)- družka Helena Záhorová (*1972)

Čp. 38 Chalupa podružská (NC 30)

1768 – Jan Suchomel (*1703, +1777), vystavěl chalupu s povolením vrchnosti 3 sáhy dlouhou a 2 sáhy širokou za 5 kop míš., asi manželka Marie Anna (*1723, +1775) dcera Augustina Havlíka z Bystřece, (oo1775), děti: asi Martin (*1775)- čp. 38

1779 – Isidor Schulz (*), koupil chalupu podružskou od vdovy po zemřelém Janu Suchomelovi, nastávající své manželky a dědiců k vlastnímu užívání za 10 kop míš.

1811 – Martin Suchomel (*1775), voják reg. Hohenlohe, chalupník, zápis na chalupu čp. 38 za 30 zlatých, manželka Terezie Petříková (*1784), dcera Jiřího Petříka ze Sobkovic, (oo1811), děti: Markéta (*1812), Anežka (*1813), Josefa (*1815)- oo Faltusová čp. 85, Antonín (*1816), Anna (*1818), Františka (*1820), Martin (*1821)

1826 – Jan Barnet (*), zápis na chalupu čp. 38 od Martina Suchomela za 156 zl. CM

1829 – vdova Suchomelová (*), jako poručnice nezletilého Matěje Suchomela (1825-1853), syna Václava Suchomela z čp. 17, koupila čp. 38 od Jana Barneta za 60 zlatých

1840 . Antonín Suchomel (*1814), chalupník, syn Antonína Suchomela, chalupníka z čp. 48, manželka Karolína Simonová (*1807, +1869), dcera Josefa Simona, učitele z čp. 37, děti: Mikuláš (*1845)- čp. 35, 76, Josef (*1843)- čp. 38. Jsou také na čp. 82, 54

V některých zápisech je na tomto čp. 38 uváděn v roce 1843 Matěj Suchomel z čp. 17 (?)

1850 . Josef Simon (*1786), krejčí, syn Antonína Simona z čp. 25, manželka Anna Šejvlová (*1792, +1862) z čp. 58, (oo1816)

V roce 1858 je zde také: Dominik Doleček (*1825), podruh, syn Františka Dolečka, chalupníka z čp. 18, manželka Františka Šulcová (*1824), dcera Antonína Šulce, chalupníka z čp. 79, (oo1856). Jsou také na čp. 47

1869 = Josef Suchomel (*1843 Sobkovice), chalupník, tkalcuje, syn Antonína Suchomela z čp. 82, 38, manželka Františka Kosková (*1843 Sobkovice, +1875), dcera Josefa Koska, chalupníka z čp. 59, (oo1868), také je manželka Josefa (*1850 Bořitava), pomáhá doma, děti: Josef (*1871), Františka (*1870)

Také zde bydlí v roce 1869: Jan Kupka (*1822 Sobkovice), tkalcuje, nádeník, syn Jana Kupky, chalupníka z čp. 28, manželka Karolína Špindlerová (*1841 Sobkovice) z Rotneka čp. 4, tkalcuje, také byla manželka Anna Bednářová (*1826, +1867) z Údolí čp. 7, děti: Jan (*1851)- slouží v Těchoníně, Augustin (*1861), Františka (*1869)

Také zde bydlí v roce 1869: Matěj Suchomel (*1825), syn Václava Suchomela z čp. 17, manželka Františka (*1825 Orlice), vdova, nádeník, děti: Josef (*1852)- nádeník, Josefa (*1846)- služka

1890 = Vincenc Richter (*1844 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Richtra z čp. 14, ženatý, děti: Filomena (*1876)- tkalcuje, Prokop (*1885), František (*1889), asi nepatří do rodiny: Františka (*1853)- tovární dělnice. Jsou také na čp. 50, 59

1900 = Josef Faltus (*1868 Sobkovice), truhlář, syn Vincence Faltuse z čp. 28, vdovec, děti: Františka (*1891), Kristýna (*1892), Oldřich (*1896), Josef (*1898). Bydlí u nich v roce 1900 také: Filomena Hovadová (*1865 Klášterec)- svobodná

1910 = Emanuel Faltus (*1879 Sobkovice), kartáčník, syn Dominika Faltuse z čp. 86, manželka Božena (*1883 Kunčice), kartáčník, děti: Emanuel (*1909), Václav (*1910)

Bydlí zde v roce 1910 také: Josef Bednář (*1867 Jamné), dělník v kartáčnictví, Marie Bednářová (*1878 Nekoř), tkalcuje v tkalcovně (asi manželé)

1921 = František Truneček (*1882), obchodník, manželka Božena (*1883)- v domácnosti, vdova po Emanuelovi Faltusovi z čp. 38, děti: Emanuel Faltus (*1909), Václav Faltus (*1910), Mojmír Faltus (*1913), Jaromír Truneček (*1920).

Bydlí u nich v roce 1921 také: Anna Trunečková (*1842), vdova, pomáhá a také Václav Škalda (*1891)- mistr hodinář z čp. 26, manželka Marie (*1898)- v domácnosti

Do roku 1923 bydleli na čp. 38 nájemníci, potom prodáno v dražbě

1923 – Vincenc Suchomel (*1880, +1953), dělník na dráze, syn Vincence Suchomela z čp. 48, manželka Anna Novotná (*1880), dcera Petra Novotného z čp. 90, polní hospodář, děti: Jiří (*1914, +1981)- čp. 41, technik OEZ, předseda JZD, kronikář, Vincenc (*1916, +1993)- technik OEZ Letohrad. Dříve rodina bydlela na čp. 48

1942 – Vincenc Suchomel (*1916, +1993), technik OEZ Letohrad, syn Vincence Suchomela z čp. 38, manželka Eleonora Váňová (*1821, +2006) dcera Hermíny Váňové z Řetové, děti: Čeněk (*1944, +1999)- technik OEZ Letohrad, spoluzakladatel a trenér biatlonu v Letohradě, Lenka (*1947)- Státní statek Č. Třebová

2006 – Rodina využívá stavení čp. 38 k rekreaci

Čp. 39 Chalupa podružská (NC 29)

1711 – Václav Mertelík, vystavěl sobě

1729 – Antonín Mertelík (*1705, +1765), koupil chalupu od svého otce Václava Mertelíka za sumu hotových peněz 4 kopy míš., manželka Anna Fuglová (*1712, +1772), dcera Jana Fugla, (oo1730)

1738 – Antonín Mertelík (*1705, +1765), Nový zápis. Koupil chalupu podružskou dle předešlého šacuňku za sumu 4 kopy míš.

K tomu se připisuje po novém vyměřování rolí 1738 pod nájem v novém urbáři 2 korce rolí za sumu 5 kop míš. 13 gr.

1745 – vdova Richtrová (*), koupila chalupu podružskou od Antonína Mertelíka za 10 kop míš.

1753 – Jan Faltus (*), koupil chalupu od vdovy Richtrovy za 15 kop míš. 13 gr.

1765 . Jan Jiřík Richter (*1731, +1787), rychtář, kupní zápis nebyl učiněn, manželka Terezie Scholzová (*1745, +1793), dcera Antona Scholze, (oo1763), děti: Jan Jiřík (*1767)- čp. 39, Pavel (*1769), Kateřina (*1772)- oo1791 Vojtěch Gruss z Jablonného, Prokop (*1770), Jáchym (*1775). V matrice poznámka, že sňatek byl povolen od biskupské konzistoře v Hradci Králové

Hospodář z chalupy čp. 39 a účastník války Vendelín Faltus s manželkou Terezií

1787 – Jan Jiřík Richter (*1767, +1804), syn Jana Jiříka Richtra, koupil chalupu od vdovy po zemřelém Jiříkovi Richtrovi, matere své, se vším příslušenstvím za 60 zlatých, manželka Kateřina (*1767, +1797), také je asi manželka Veronika Bouchalová (*1777) z Jamného,

Bydlí zde kolem roku 1780 také: Jan Kosek (*1744), chalupník, syn Václava Koska z čp. 59, manželka Rozina Wagnerová (*1756), dcera Jana Wagnera z čp. 33, (oo1777), děti: Anežka (*1796), Antonín (*1787), Karel (*1788)- čp. 33, Jáchym (*1791), Dominik (*1793), Josef (*1785)- čp. 39, Jan (*1782), František (*1779), Anna (*1778). Jsou také na čp. 33

1805 – Josef Kosek (*1785, +1849), chalupník, syn Jana Koska, chalupníka z čp. 33, 39, koupil chalupu po zemřelém Janovi Richtrovi, která je od práva vyšacována za 150 zlatých, manželka Veronika Bouchalová (*1777, +1841) z Jamného čp. 107, vdova po Janu Richtrovi z čp. 39, (oo1805), také je manželka Anežka Lorencová (*1794, +1849), dcera Josefa Lorence, chalupníka z čp. 54, (oo1842), děti: Josef (*1819)- čp. 26

Notandum: Poněvadž ta, po zemřelém Janovi Richtrovi velmi sešlá a chatrná chalupa správy neodkladně potřebuje a bez všeho odkladu spravena býti musí, ten samej však dlu-

hů mnoho zanechal, jak též jeho zápis prokazuje, Však ale kupující Josef Kosek všechny dluhy na sebe vzal a řádně zaplatil a též sobě zanechanou vdovu za manželku a dceru Annu ¾ letou za vlastní přijímá a bere. Tehdy z takových příčin jemu Josefovi Koskovi nadřčenému, chalupa dle právních šacuňků bez licitace zanechána byla.

1856 – Josef Stejskal (*1822), chalupník, syn Františka Stejskala, chalupníka z čp. 26, kontrakt na chalupu čp. 39 za 200 zlatých CM, manželka Josefa Netušilová (*1823), dcera láníka Vincence Netušila z čp. 64, děti: Josefa (*1858). Jako vdova je Josefa Stejskalová provdaná v roce 1864 za Josefa Balcara v čp. 39, 26. Také jsou na čp. 26

1869 – Josefa Stejskalová (*1823), vdova po Josefu Stejskalovi za 1.069 zl. 25 kr.

1869 = Josef Balcar (*1834 Jamné), rolník, syn Jana Balcara, zahradníka z Jamného čp. 124, manželka vdova Josefa Stejskalová (*1823 Sobkovice) z čp. 39, rozená Netušilová z čp. 64, pomáhá, (oo1864), děti: Filomena (*1865). Jsou také na čp. 26

Také zde bydlí v roce 1869 děti Josefa Stejskala: Josefa (*1858 Sobkovice)

1900 = Dominik Faltus (*1840 Sobkovice), polní hospodář, tkadlec, syn Dominika Faltuse, podruha z čp. 38, manželka Pavlína (*1848 Sobkovice), v domácnosti, děti: Dominik (*1873)- čp. 36, Mikuláš (*1875)- čp. 30, Vendelín (*1877)- obuvník, čp. 39, Emanuel (*1879)- při hospodářství. Jsou také na čp. 86

Každý ze synů Dominika Faltuse si hleděl kromě domácí práce najít i jinou práci. Dominik a Jan hráli na klarinety, Eman na flétnu a pikolu a také byl trubačem u hasičů. Dominik byl pojišťovákem, Jan mimo tkalcování hrál a řídil hudbu a zpěváky při pohřbech a o svátcích v kostele, Eman se pustil do výroby korkových zátek, Mikuláš si zřídil potravinářský obchod, Vendelín zůstal při hospodářství.

1910 = Vendelín Faltus (*1877 Sobkovice), polní hospodář, syn Dominika, manželka Terezie (*1878 Sobkovice), pomáhá v hospodářství, děti: Marie (*1906)- pomáhá doma, potom čp. 76, Viktor (*1909)- čp. 39, Zdeňka (*1910)- oo Krejsová čp. 5, Vendelín (*1912), Julie (*1920)

1938 – Viktor Faltus (*1909, +1991), zedník, syn Vendelína Faltuse z čp. 39, manželka Ludmila Faltusová (*1919, +2013) z čp. 22, v zemědělství, děti: Václav (*1940), Viktor (*1939), Pavel (*1943), Ludmila (*1953), Jirí (*1954). Také zde bydlí Václav Faltus (*1931)- syn Zdeňky Faltusové, provdané Krejsové na čp. 5. Bydlí u nich také Marie Faltusová (*1906), dcera Vendelína Faltuse

2000 – Stavení prodáno k rekreačním účelům

Čp. 40 Chalupa podružská (NC 32)

1788 – Josef Lux (*), vystavěl chalupu podružskou na zeleném drnu k svému a dědiců užívání za sumu 30 zlatých

Bydlí zde kolem rok 1790 také: Stanislav Dušek (*1742, +1805), chalupník, manželka Anna Mertelíková (*) ze Sobkovic, děti: Barbora (*1780)- oo1810 Suchomelová čp. 28, František (*1777)- čp. 40, Anna (*1766)- oo1794 Luxová čp. 5, Voršila (*1783). Jsou také na čp. 10, 7

1794 – Jan Dušek (*), syn Stanislava Duška, koupil chalupu podružskou od Josefa Luxe se všemi případnostmi za sumu 100 zlatých

Povinnost: c. k. kontribuce dle nařízení, prodávající sobě vyměňuje a pro paměť budoucí uvádí, že z toho ohledu chalupu v tak laciný sumě odprodal, by syn jeho Josef Lux, nestatný, do své smrti v chalupě Jana Duška a neb u strejce jeho dostatečný ošetření a pomoci měl.

Terezie Faltusová (*1878) z čp. 39 se sobkovickými dětmi v roce 1945 před čp. 39

1802 – František Dušek (*1777), chalupník, syn Stanislava Duška z čp. 40, koupil chalupu podružskou od Jana Duška, bratra svého se všemi případnostmi za 80 zlatých, manželka Mariana Luxová (*1778), dcera Josefa Luxe z čp. 5, (oo1802), děti: Rozálie (*1804), Josefa (*1811), Anežka (*1814)

Výminek: By držitel chalupy povinen byl sirotka Josefa Luxe, nestatka, až do jeho smrti dostatečně ošetřit a vyživit.

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

1818 – František Macháček (*1782, +1846), chalupník z Verměřovic, švec, koupil chalupu čp. 40 od Františka Duška za 540 zlatých, manželka Voršila Suchomelová (*1781, +1839), dcera Antonína Suchomela z čp. 32 a Terezie, (oo1802), také je asi manželka Anna Matoušová (*1808) z Bredůvky čp. 11, děti: Anna Marie (*1803, +1875)- oo1827 František Štěpánek se Studeného čp. 23, Františka (*1823)- oo Faltusová čp. 13, Josef (*1842)- oo1863 Josefa Poříšková z Drahan (Olomoucko)

1848 – Josef Macháček (*), právní přiřknutí chalupy za 120 zlatých

1871 – Jan Hrdina (*1817 Sobkovice), chalupník, syn Jiřího Hrdiny z Bredůvky čp. 7, právní přiřknutí chalupy čp. 40 od Josefa Macháčka v ceně 240 zlatých, manželka Anna Macháčková (*1808 Bredůvka), vdova po Františku Macháčkově, dcera Antonína Matouše, chalupníka z Bredůvky čp. 11, (oo1848), děti: František (*1851)- pomáhá doma

1878 – Dominik Faltus (*1841 Sobkovice), polní hospodář, syn Vincence Faltuse z čp. 61, právo vlastnické k chalupě čp. 40, manželka Josefa (*1846 Sobkovice), pomáhá, děti: Anna (*1869), Josefa (*1871), Marie (*1873), Filomena (*1876), Dominik (*1879). Jsou také na čp. 15

1890 = Terezie Šulcová (*1837 Sobkovice), vdova, nádeník, nájemník, děti: Josef (*1866)- tkadlec, František (*1871)- povolání nečitelné, Marie (*1873)- tkalcuje, Filomena (*1875)- šije knoflíky, Anna Blažková (*1863)- nemanželská dcera Antonie Blažkové, roz. Šulcové, Antonie Blažková (*1888)- nemanželská dcera Anny Blažkové, Alois Blažek (*1890)- nemanželský syn Anny Blažkové

Také zde bydlí v roce 1890: Mikuláš Faltus (*1854 Sobkovice), nájemník, žebrák, manželka Josefa (*1850 Těchonín), žebrák, děti: Marie (*1887)

1900 = Vincenc Faltus (*1838 Sobkovice), polní hospodář, kartáčník, syn Jana Faltuse z čp. 6, manželka Barbora Foglová (*1840 Sobkovice), dcera Josefa Fogla z čp. 4, v domácnosti, děti: Josef (*1868)- čp. 40, Marie (*1879)- pomáhá doma, Václav Faltus (*1899)- vnuk, Josef Faltus (*1900)- vnuk, František Suchomel (*1887)- vnuk, Josef Suchomel (*1891)- vnuk (jsou to 2 děti Františka Suchomela a Františky z čp. 68). Jsou také na čp. 28, 46

1910 = Josef Faltus (*1868 Sobkovice), polní hospodář, kartáčník, syn Vincence Faltuse z čp. 28, 40, manželka Filomena (*1868 Klášterec), pomáhá doma, děti: Františka (*1891)- polní hospodář, tkadlena u Tutsche, Kristýna (*1892)- tkalcuje, Oldřich (*1896)- kartáčník, Josef (*1898), Marie (*1904)- pomáhá doma, Vincenc (*1902), Václav (*1907), Filomena (*1910)

Před válkou bydlela v čp. 40 rodina Řezníčkova, která se v roce 1945 odstěhovala do Božanova u Berouna a od té doby vlastnil stavení Obecní úřad

1950 – Družstevní prádelna (zrušená 1964)

1954 – Garáž pro hasičský autobus

V roce 1965 bylo zrušeno čp. 40, stojící vedle čp. 42, poněvadž stálo v cestě.

1980 – Nové stavení čp. 40

1980 – Zdeněk Krejsa (*1939, +2004) z Letohradu, stavební technik, manželka Věra Suchomelová (*1946), účetní JZD, dcera Jiřího Suchomela z čp. 41, děti: Judita (*1967)- v České Třebové, Gabriela (*1971)- v Petrovicích. Do roku 2011 zde bydlí také Adam Krejsa (*1996)- syn Gabriely. Stavení čp. 40 bylo vystavěno na místě stodoly od čp. 41

Čp. 41 Chalupa podružská, chalupnická (NC 31)

Jakub Halama (*), vystavěl sobě

1662 – Adam Mocjíra (*), koupil chalupu od Jakuba Halamy za 16 kop míš.

- 1664 – **Matěj Šimek** (*), koupil chalupu od Adama Moczjára za 16 kop míš.
- 1664 – **Jiřík Brockl mladší** (*), koupil chalupu od Matěje Šimka za 16 kop míš.
- 1667 – **Michal Richter mladší** (*), koupil chalupu po zběhlém Jiříku Broklovi za 15 kop míš.
- 1669 – **Martin Šula** (*), koupil chalupu od Michala Richtra za 15 kop míš.
- 1672 – **Jakub Chamtal** (*), koupil chalupu po zemřelém Šulovi za 15 kop míš.
- 1677 – **Václav Lorenc** (*), koupil chalupu od Jakuba Chamtala za 15 kop míš.
- 1681 – **Jakub Jirus** (*), koupil chalupu od Václava Lorence za sumu 13 kop míš.
- 1687 – **Jakub Pokorný** (*), koupil chalupu od Jakuba Jiruse za 13 kop míš.
- 1695 – **Jan Lorenc mladší** (*), koupil chalupu od Jakuba Pokorného za 13 kop míš.
- 1700 – **Václav Suchomel** (*), koupil chalupu od Jana Lorence za 13 kop míš.
- 1701 – **Jiřík Richter** (*), asi syn Václava Richtra z čp. 35, 46, 55, 57, koupil chalupu od Václava Suchomela za 13 kop míš., manželka Dorota Rychlíková (?), (oo1705), druhá manželka Dorota Klirová (*) z Nekoře, (oo1709), děti: Jan Georg (*)- čp. 41, Jakub (*), Jiřík (*)- čp. 26
- 1730 – **Jan Georg Richter** (*1702, +1763), koupil chalupu od otce Jiříka Richtra za sumu 13 kop míš., manželka Anna Marie (*1706, +1769), dcera Jiřího Jestřábka, (oo1726), děti: Terezie (1730-1772)
- 1738 – **Jan Georg Richter** (*1702, +1763), Nový zápis. Koupil chalupu spolu se všemi případnostmi, robotami a poplatky k dědičnému užívání za 13 kop míš.
- Spolu k té chalupě se připisuje po novém vyměřování rolí 1738 pod 5 korců rolí za sumu 13 kop míš. 18 gr. 4 den.*
- 1769 – **Josef Richter** (*), syn Jiříka Richtra, ujal chalupu syn po Janu Georgu Richtrovi za 100 zlatých, manželka Anna Faltusová (*) dcera Martina Faltuse, (oo1770), děti: Anna (*1783), Jan (*1784), František (*1779), Karel (*1777), Josef (*1774)
- 1793 – **Jáchym Faltus** (*1768, +1827), chalupník, syn Václava Faltuse z čp. 12, koupil chalupu od Josefa Richtra se vším příslušenstvím a rolemi za 570 zlatých, manželka Anna Malečková (*1773), dcera Karla Malečka, rychtáře ze Studeného čp. 13, (oo1793), děti: Anežka (*1795)- oo Poláčková čp. 31, Anna (*1803), Františka (*1808), František (*1811)- čp. 22, Antonín (*1817)- čp. 27. Jsou také na čp. 22
- 1827 – **Josef Lux** (*1794, +1853), chalupník, zápis na rolní chalupu čp. 41 koupenou od Jáchyma Faltuse za cenu 674 zlatých, manželka Judita Bušková (*1798, +1864) z Výprachtic čp. 189, (oo1826), děti: František (*1835)- čp. 41, Jan (*1831)- čp. 87. Jsou také na čp. 22, 87
- Povinnosti: c.k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského i havelského za celý rok 18 krejc. ¾ den, pěší roboty 52 dní ročně.*
- Výminek: Prodávající Josef Richter vymínuje, kdyby na gruntě selským on hospodařiti nemohl, by Jáchym Faltus takový statek selský ujal a naproti tomu Josefovi Richtrovi chalupu popustil.*
- 1860 = **František Lux** (*1835, +1861), chalupník, zelní zahradník, syn Josefa Luxe, chalupníka z čp. 41, manželka Amálie Motlová (*1834) z Čermné čp. 214, děti: František (*1860)- čp. 41, Filomena (*1858)
- 1869 = **Alois Faltus** (*1831 Sobkovice, +1876), rolník, syn Josefa Faltuse, chalupníka z čp. 54, manželka vdova Amálie Luxová, rozená Mottlová (*1834) z Čermné čp. 214, vdova po Františku Luxovi, pomáhá doma, děti: Marie (*1863), Alois (*1869), Františka (*1870). Vdova Amálie bydlí potom na čp. 98
- 1880 = **Amálie Faltusová** (*1834 Čermná), vdova, polní hospodář. Jsou zde také děti po Františku Luxovi: František (*1860)- hospodář čp. 41, další jsou Faltusovi: Františka (*1870), Aloisie (*1872), Marie (*1874), Josefa (*1877)
- 1890 = **František Lux** (*1860 Sobkovice), rolník, syn Františka Luxe, chalupníka z čp. 41, manželka Ludmila Simonová (*1861 Sobkovice), také je v roce 1900 manželka Kristýna (*1869 Sobkovice)), v domácnosti, děti: František (*1885)- řezník čp. 46, Ludmila (*1887)- tkalce pro faktora, Alois (*1892)- tkadlec, předseda MNV 1945, Kristýna (*1898), Božena (*1903)- pomáhá doma
- 1933 – **Josef Doleček** (*1887, +1979), obuvník, syn Jana Dolečka z čp. 22, 42, manželka Marie Motlová (*1892, +1970) z Cotkyle, děti: Marta (*1913)- švadlena v Praze, Marie (*1915)- dělnice v Lichkově,

Jarmila (*1920)- členka JZD, oo Suchomelová čp. 41. Koupili stavení čp. 41 od Luxů. Do roku 1946 zde bydlela i vdova Ludmila Motlová, tchýně

Dne 20. září 1933 vznikl v noci požár v čp. 41 manželů Dolečkových (dříve František Lux), který zničil vše co bylo ze dřeva a všechnu uloženou píci a obilí. Bylo podezření, že byl založen Františkem Luxem mladším z čp. 46, který byl také odveden k vyšetřování do Žamberka. Pro nedostatek důkazů byl po krátké době propuštěn.

1933 – Alois Lux (*1892), syn Františka Luxe z čp. 41, spolumajitel a do roku 1945 spoludydlicí, manželka Lidmila Motlová (*1891) z Cotkyle. V roce 1945 se odstěhovali do Jablonného nad Orlicí

1950 – Jiří Suchomel (*1914, +1981), strojní zámečnický, zemědělec, od roku 1961 předseda JZD, kronikář, syn Vincence Suchomela z čp. 38, zeť Dolečka, manželka Jarmila Dolečková (*1920, +1997), dcera Josefa Dolečka z čp. 41, v zemědělství, děti: Jarmila (*1941)- učitelka v Jablonném, Věra (*1946)- účetní JZD, oo Krejsová čp. 40

V roce 1977 postavil Zdeněk Krejsa z Letohradu garáž a provedl přestavbu stodoly na rodinný domek čp. 40.

2006 – Stavení prodáno k rekreačním účelům

Čp. 42 Chalupa podružská (NC 56)

1783 – Václav Barnet (*) z Lukavice, vystavěl sobě na zeleném drnu chalupu podružskou, kterou šacuje na 30 kop míš., manželka Barbora Faltusová (*), dcera Martina Faltuse, (oo1783)

Povinnost? 13 dnů pěší roboty ročně

Kolem roku 1790 zde bydlí také: Vojtěch Doleček (*), chalupník, zedník, manželka Veronika Mertelíková (*1750) ze Sobkovic, děti: Veronika (*1780)- oo1814 Isidor Šulc, podruh, vdovec 63 let, Josef (*1778), Anna (*1774), Jáchym (*1775). Jsou také na čp. 32, 44

1793 – Antonín Štěpánek (*), koupil chalupu podružskou od Václava Barneta se všemi případnostmi za 100 zlatých

1801 – František Budiš (*), koupil chalupu na obecní půdě stojící NC 56 od Antonína Štěpánka za 123 zlatých

1805 – Vincenc Maleček (*1780), voják reg. Lothringen, kovář, chalupník, koupil chalupu čp. 42 od Franze Budiše se všemi případnostmi za 120 zlatých, manželka Josefa Stejskalová (*1790), dcera Jana Stejskala z čp. 1, (oo1811)

1819 – Karel Faltus (*1785), chalupník, syn Karla Faltuse z čp. 43, zápis na chalupu čp. 42, koupenou od Vincence Malečka k dědičnému užívání za 300 zlatých CM, manželka Terezie Malečková (*1789, +1862) z Vlčkovice čp. 21, děti: Antonín (*1817)- čp. 86, Pavlína (*1826)- oo Simonová čp. 42, Josef (*1829), František (1831-1878)- hluchoněmý, Anežka (*1849). Jsou také na čp. 43

1831 – Karel Faltus (*1785), stejný držitel, právní odevzdání po zemřelém otci jeho Karlu Faltusovi.

Držitel role 650 čtv. sáhů je povinen držitelovi statku čp. 35 každoročně činži 36 krejc. CM platit a k tomu daně a jiné povinnosti vybejvati.

Bydlí zde kolem roku 1830 také: Antonín Šolc (*1792), chalupník, syn Antonína Scholtze, podruha na čp. 28, 36, druhá manželka Pavlína Suchomelová (*1802) z čp. 52, (oo1825), děti: Josef (*1835)- čp. 79. Jsou také na čp. 36, 79

Kolem roku 1838 zde bydlí také: Josef Suchomel (*), podruh, syn Václava Suchomela, chalupníka z čp. 21, manželka Anežka Kosková (*), dcera Franze Koska, chalupníka z čp. 59, děti: František (*1838), Josef (*1840)

1847 – Pavlína Faltusová (*1826). Zanechaným kšaftem po zemřelém Karlovi Faltusovi, chalupníku v Sobkovicích čp. 42, poručník Dominik Netušil vlastnictví pro dceru Pavlínu za 220 zlatých CM

1850 – Pavlína Faltusová (*) právní přiřknutí chalupy čp. 42 po otci Karlu Faltusovi za sumu 220 zlatých CM

1869 = Jan Simon (*1827 Sobkovice), pekař, tkadlec, polní hospodář, syn Josefa Simona, chalupníka z čp. 70, zeť Faltuse, manželka Pavlína Faltusová (*1826 Sobkovice), dcera Karla Faltuse, chalupníka

z čp. 42, pomáhá doma, (oo1850), děti: Karel (*1859)-1880 voják, potom čp. 42, Augustin (*1863)- tkalčuje čp. 17, Anna (*1854), Marie (*1861)- tkalčuje, Jan (*1870)

V roce 1869, 1880 zde také bydlí: Jan Faltus (*1845 Sobkovice), tkadlec, syn Anežky Faltusové z čp. 43, manželka Barbora (*1846 Čermná), děti: Jan (*1869)

V roce 1869 zde také bydlí: Karel Faltus (*1785), výměnkář, vdovec, děti: Josef (*1829)- tkadlec v Nekoři, František (*1831)- tkalčuje, hluchoněmý v Nekoři, Anežka (*1849)- služka v Těchoníně

V roce 1880 zde také bydlí: Anežka Faltusová (*1819 Sobkovice), chudá a Josef Faltus (*1829) její bratr

1890 = Karel Simon (*1859 Sobkovice), chalupník, tkadlec, syn Jana Simona z čp. 42, manželka Anna (*1868 Heřmanice), pomáhá doma, je u nich v roce 1900 Filomena Vagnerová (*1892 Klášterec)- neť

1910 – Jan Doleček (*1856), rolník z čp. 22, rozený z Těchonína čp. 103, manželka Františka Malečková (*1859 Studené) ze Studeného, děti: Vojtěch (*1881)- čp. 42, Marie (*1883)- v Německu, Jan (*1885), Františka (*1885), Josef (*1887, +1979)- čp. 41, Anna (*1889), Antonín (*1893)- padl ve světové válce

1910 = Františka Dolečková (*1859 Studené), rozená Malečková, vdova po Janu Dolečkovi z čp. 22, 42, polní hospodář, tkalčuje pro faktora, děti: Josef (*1887, +1979)- voják, Antonín (*1893)- padl ve světové válce

1921 = Vojtěch Doleček (*1881, +1962), chalupník, nádeník v tkalcovně M. Tutsche, syn Jana Dolečka z čp. 22, 42, manželka Kateřina (*1881 v Berlíně, +1969), v domácnosti, děti: Jan (*1906), Anna (*1908), Zdeněk (*1923)- čp. 53, 106. Bydlí u nich v roce 1921 také Františka Dolečková (*1859)- matka, výměnkářka

1969 – Zdeněk Doleček (*1923), vlastník chalupy, stavení není obydleno. Bydlí v čp. 106

1973 = Stavení prodáno k rekreačním účelům

Čp. 43 Chalupa podružská (NC 53)

1779 – Karel Faltus (*1753, +1830), zádušník, zahradník z čp. 36, tkadlec, syn Václava Faltuse z čp. 36, vystavěl sobě na obci chalupu podružskou za 70 kop miš, manželka Anna Richtrová (*), dcera Václava Richtra, (oo1776), také byla manželka Mariana Mikysková (*1757, +1806), vdova po Josefu Mikyskovi, chalupníku z NC 18, (oo1795), děti: Karel (*1785)- čp. 43, Barbora (*1787), Václav (*1790), Prokop (*1777)- čp. 43, Vincenc (*1782)- čp. 13,43, Anna (*1783), Vojtěch (*1780). Jsou také na čp. 36

K chalupě přísluší 5 strychů rolí

1801 – Karel Faltus (*1785), chalupník, krejčí, syn Karla Faltuse z čp. 43, koupil od gruntu Franze Lorence NC 27 kus role 650 čtv. sáhu za 12 zlatých. Je majitelem chalupy NC 53, manželka Terezie Malečková (*), dcera Václava Malečka z Vlčkovic čp. 21, (oo1814), děti: Anežka (*1816)- má syna: Jan (*1845) je na čp. 42, Antonín (*1817). Jsou také na čp. 42

1810 – Vincenc Faltus (*1782), zápis na chalupnickou živnost čp. 43, koupenou od Karla Faltuse za 500 zlatých. Jsou asi také na čp. 13

1829 – Prokop Faltus (*1777, +1847), chalupník, syn Karla Faltuse z čp. 36, 43, zápis na rolní chalupu čp. 43 od Vincence Faltuse za 100 zlatých CM, manželka Terezie Luxová (*1788), dcera Josefa Luxe z čp. 5, 9, (oo1810), také je manželka Markéta Faltusová (*1798, +1862), dcera Jáchyma Faltuse, chalup-

Manželé Suchomelovi z čp. 41 před chalupou čp. 42 kolem roku 1960

nika z čp. 22, (oo1832), děti: Josef (*1817)- čp. 36, 86, Vojtěch (*1813)- čp. 85, Jan (*1814), Prokop (*1819)- čp. 43, Václav (*1818)- čp. 13

1869 = Prokop Faltus (*1819 Sobkovice), rolník, syn Prokopa Faltuse, chalupníka z čp. 43, manželka Anežka Urbanová (*1822 Bystřec) z Bystřece čp. 76 (68), pomáhá doma, (oo1848), děti: Josef (*1854)- slouží v Mladkově, potom čp. 43, 60, Prokop (*1860)- klempíř, Antonie (*1857)- hluchoněmá, Anna (*1846)- oo1869 Ignác Mikula z Nekoře čp. 136. Také u nich bydlí: Barbora Faltusová (*1823)- sestra hospodáře, pomáhá- Jsou také na čp. 57

Bydlí zde v roce 1880 také: Josef Faltus (*1854 Sobkovice), kartáčník, syn Prokopa, manželka Marie (*1859 Výprachtice), pomáhá doma, děti: Marie (*1880). Jsou také na čp. 60

Také zde bydlí v roce 1880: Jan Faltus (*1846 Sobkovice), nádeník, syn Josefa Faltuse, podruha z čp. 36, manželka Karolína (*1844 Těchonín), nádeník, děti: Aloisie (*1874), Josef (*1876), Anna (*1879)

Také zde bydlí v roce 1880: Josef Faltus (*1817 Sobkovice), syn Prokopa Faltuse, manželka Františka Švecová (*) z Hlavné, děti: Jan (*1846)- čp. 43, Josefa (*1848). Zdržují se v Kunvaldu

1890 = Josef Faltus (*1854 Sobkovice), rolník, syn Prokopa, manželka Marie (*1859 Výprachtice), pomáhá doma, děti: Božena (*1882), Anna (*1885), Josef (*1889)

1900 = Vendelín Richter (*1839 Sobkovice), polní hospodář, zedník, syn Josefa Richtera z čp. 14, asi druhá manželka Barbora (*1859 Nekoř), v domácnosti, děti: Mikuláš (*1879)- tkalcuje, Jan (*1882)- krejčí, Filomena (*1879). Jsou také na čp. 50, 60, 86

1910 = Josef Fogl (*1862 Sobkovice), polní hospodář, syn Jana Fogla z čp. 23, manželka Matylda (*1864 Sobkovice), pomáhá doma, děti: Jan (*1886)- truhlář, Josef (*1887)- čp. 43, v mechanické tkalcovně, Matylda (*1894)- tkalcuje u M. Tutsche, Josef (*1887)- tkalcovský mistr u Pokludy v Jablonném, čp. 43, Roza (*1904)- v domácnosti. Také zde bydlí v roce 1921: Václav Šulc (*1896)- zeť, hokynář a Václav Šulc (*1910)- vnuk. Jsou také na čp. 77

1930 . Josef Fogl (*1887, +1948), tkadlec, chalupník, manželka Albína Strakošová (*1901, +1984) z Ostravy, děti: Josef (1935 – 2007). V roce 1938 bylo stavení čp. 43 přestavěno

1984 – Stavení je využíváno rodinou k rekreaci

Čp. 44 Chalupa podružská (NC 61)

1776 – Václav Scholz (*), vystavěl chalupu podružskou 10 kop míš., druhá manželka Anna Bednářová (*), vdova po Vilému Bednářovi, (oo1770)

1777 – Josef Poláček (*1746), koupil chaloupku podružskou od Václava Scholze kterou on sobě vystavěl za 10 kop míš., manželka Dorota Bednářová (*1758), dcera Viléma Bednáře z čp. 24, (oo1777). Jsou potom na čp. 31

1779 – Josef Lux (*), koupil chalupu od Josefa Poláčka za 30 kop míš.

Bydlí zde kolem roku 1770 také: Martin Mertelík (*1850, +1830), chalupník, manželka Terezie (*), děti: Josefa (*1774), Pius (*1773), Josefa (*1771+)

1792 – Jakub Scholz (*), koupil chalupu podružskou od Josefa Luxe za 76 zlatých

Povinnost: 13 dnů pěší roboty ročně

1793 – Vojtěch Doleček (*), chalupník, koupil chalupu podružskou od Jakuba Scholze tak jak on ji užíval za 70 zlatých, manželka Veronika Mertelíková (*1750, +1806) ze Sobkovic, děti: Anna (*1775)- oo1793 Scholzová čp. 32, Josef (*1778)- čp. 65, Veronika (*1780), Alžběta (*1783), Vojtěch (*1784), Josefa (*1786), Jan (*1789). Jsou také na čp. 32, 42

1802 – Josef Doleček (*1778), chalupník, syn Vojtěcha Dolečka z čp. 44, koupil chalupu podružskou NC 39 po svém otci Vojtěchovi Dolečkovi za 70 zlatých, manželka Veronika Píčová (*1779), dcera Václava Píče a Terezie z Bredůvky NC 4, (oo1802), děti: Anna (*1803), Terezie (*1804), Pavlína (*1805)

1805 – Václav Mertelík (*), chalupník, koupil od Josefa Dolečka chalupu čp. 44 podružskou se všemi případy za 195 zlatých, manželka Mariana Dušková (*1752, +1838) z Verměřovic,

děti: Kateřina (*1779)- oo Lorencová čp. 35, potom Javůrková čp. 25, Markéta (*1794)- oo1823 Vychytilová čp. 67, Antonín (*1791)- oo1823 Anežka Faltusová z čp. 6, Johanna (*1776)- oo1795 Kosková čp. 59, František (*1781), Josef (*1782)- čp. 44

Bydlí zde asi v roce 1820 také: Josef Mertelík (*1782), chalupník, syn Václava Mertelíka z čp. 44, manželka Josefa Kubičková (*1809, +1865) ze Žamberka čp. 125, také byla manželka Anna Mikulová (*1817 +1872) z Údolí čp. 8, děti: Matylda (*1838)- oo Ungrádová čp. 44, Filomena (*1844)- oo1866 Josef Bernkopf, obuvník z Kyšperka čp. 168

1830 – Marianna Mertelíková (*), prodala chalupu čp. 44 podružskou, na obecní půdě stojící, od otce Václava Mertelíka dceři Markétě, provdané za Josefa Vychytila za 160 zlatých CM

V roce 1845 je zde zapsáno úmrtí: Josef Vychytil (*1788, +1845), chalupník ze Sobkovic čp. 44

Bydlí zde v roce 1858 také: Vincenc Suchomel (*1812), řezník, syn Václava Suchomela, chalupníka z čp. 28, manželka Anna Faltusová (*1812), dcera chalupníka Josefa Faltuse z čp. 56, děti: Alois (*1858), Anna (*1848)- oo Šulcová čp. 83

V roce 1863 zde bydlí také: Josef Ungrád (*1828), vysloužilý kapitulant, kožešník z Mistrovic, syn Ignáce Ungráda, učitele z Mistrovic čp. 104, zeť Mertelíka, manželka Mathilda Mertelíková (*1838), dcera Josefa Mertelíka, chalupníka z čp. 44, (oo1861), děti: Josef (*1863)

1869 = Josef Mertelík (*1811 Mistrovice), kramář, polní hospodář, syn Josefa Mertelíka, chalupníka z čp. 48, manželka Anna (*1825 Slemeno), pomáhá, také je manželka Anna Faltusová (*1810 Údolí), vdova po Josefu Faltusovi, sedláku z čp. 54, (oo1867), pomáhá doma, děti: Karel (1843-1868), Josefa (*1851 Mistrovice)- při hospodářství, Vilibald (*1859 Mistrovice)- syn dcery Matyldy Mertelíkové. Bydlí u nich v roce 1869 také: Viktor Ungrád (*1859)- praktikant, přísluší do Mistrovic, Josef Ungrád (*1863)- přísluší do Mistrovic, Adolf Pacholík (*1853)- krejčovský tovaryš

1900 = Alois Netušil (*1867 Sobkovice), obuvník, polní hospodář, syn Josefa Netušila z čp. 64, manželka Marie (*1864 Sobkovice), v domácnosti, děti: Marie (*1899), Anna (*1901), Emílie (*1904), Alois (*1909). Je u nich v roce 1900 také: Josef Doleček (*1889)- ošetřovavec. Jsou také na čp. 84

1921 = Mikuláš Vencel (*1866), krejčí, dělník při obchodě Pecháček v Jablonném, manželka Marie (*1866), v domácnosti, děti: Marie (*1897)- tkadlena u M. Tutsche, Karel (*1899)- krejčí u otce. Bydlí u nich v roce 1921 také: Cecílie Malečková (*1846)- nájemnice

1922 – Jan Filip (*1881, +1964) z Jamného, pekař, manželka Kristýna Frimlová (*1885, +1921) ze Studeného, děti: Růžena (*1912)- švadlena v Lichkově, Josef (*1915)- cukrář v Potštejně, Jan (*1917)- na Bredůvce druhá manželka byla Marie Vacková (*1895, +1972) z Jamného, pekařka, děti: Marie (1922-1985)- v Lanškrouně, Miroslav (1931.2013)- v Brně

2013 – Stavení slouží k rodinné rekreaci

Skupina sobkovických dětí se psem NERO, který rozvážel po Sobkovicích i Jablonném pečivo z pekárny Jana Filipa čp. 44. Děti zleva: Josef Fogl čp. 43, Mirek Filip čp. 44, Václav Faltus, Marie Richtrová čp. 36, Růžena Šulcová, vnučka Filipových

Čp. 45 Selský grunt 5, hostinec, obchod, tkalcovna (NC 33)

Podle sobkovické tradice byla usedlost čp. 45 v minulosti panským dvorem, patřícím rodu Vitanovských z Vlčkovic. Tato existence panského dvora v čp. 45 se však nikde nepotvrdila. Vitanovští v Vlčkovic koupili panství Kyšperk spolu se Sobkovicemi v roce 1650 a v té době byl malý sobkovický dvůr (založený kolem roku 1600) již rušen a v roce 1654 již není uváděn. Již nejstarší záznamy gruntovních knih k roku 1600, platné pro čp. 45, uvádějí tento objekt vždy pouze jako selský grunt. Sobkovickým panským dvorem byl v minulosti grunt čp. 2, jak potvrzují zápisy z gruntovní knihy z let 1613 a 1692.

1600 – Jan Jandův, jináč Halama (*) koupil grunt Václava Stenkova za 100 kop míš.

1607 – Dobiáš Dobek, syn Halamy (*), koupil grunt pozůstalý po zemřelém Janovi Halamovi, otci svém s povolením vrchnosti od ouřadu na místě matky a druhého sirotka za 100 kop míš.

1612 – Jiřík Šimků (*), Tobiáš Dobek, syn Halamy, prodal grunt svůj Jiříkovi Šimkovi za sumu 100 kop míš.

1650 . Jiřík Faltus (*), zápis chybí

1668 – Jiřík Hubálek (*), koupil grunt od Jiříka Faltuse za 100 kop míš.

1670 o soudě prokázal Jiřík Faltus jakž syn otci peníze, kteréž jakž napřed pod zápisem jeho Jiřík Šimků na tom gruntě vykazuje z nápadu jeho Jiříka Faltuse z truhly že vypůjčené byly a žádnému jinému nežli jemu náleží, proč se mu tuto připisuje.

1671 – Mikuláš Hubálek (*), koupil grunt odbězný po Jiříku Hubálkovi od rychtáře a konšelů za sumu 100 kop míš.

1676 – Michal Faltus (*), koupil grunt od Mikuláše Hubálka za 100 kop míš.

1685 – Jan Čada (*), koupil grunt od Michala Faltuse za 100 kop míš.

1694 – Václav Dušek (*), koupil grunt selský od Jana Čady za 100 kop míš.

1696 – Filip Suchomel (*), koupil grunt selský od Václava Duška za 100 kop míš.

1696 – Jiřík Faltus (*), koupil grunt selský od Filipa Suchomela za 100 kop míš.

Přidává se: kůň 1, pluh 1, brány 2, vůz valný 1, hak 1, vidle k senu 1, slepice 1, žita v slámě 13 mandelů, ovsa setého po 8 korců, z toho vejminku starýmu hospodáři po 1 korci a po 9 korcích novému hospodáři a z toho dluhy 9 korců ovsa vrchnosti oplatiti má.

1699 – Jakub Faltus (*), koupil živnost selskou od Jiříka Faltuse svého otce za 105 kop míš.

1714 – Andreas Wagner (*), syn Nikolase Wagnera z Těchonína, koupil grunt selský v Sobkovicích za 107 kop míš., manželka Judita Simonová (*), dcera Jiříka Simona, (oo1714), děti: Josef (*)- čp. 14, 16, Barbora (*)- oo Faltusová čp. 2, 30, 33, Jan (*)- čp. 45, 33

1738 – Andreas Wagner (*) Nový zápis. Koupil grunt polo výjezdni spolu se všemi případnostmi, klasifikovanými rolmi, lučinami, palouky, lesy, pod 28 korců pražské míry s vyplývajícími poplatky a povinnostmi za sumu 76 kop míš. 22 gr. 4 den

Po novém vyměrování rolí 1738 činí výměra nově zakoupeného gruntu 28 korců

1750 – Johann Wagner (*), syn Andrease, manželka Kateřina Hrdinová (*), dcera Viléma Hrdiny, (oo1749), děti: Jan (*1754), Rozálie (*1756). Jsou také na čp. 53, 33

Potom je zde Anton Schultze mladší (bez datování), koupil grunt od matky své po zemřelém Andreasi Wagnerovi za 76 kop míš. 22 gr. 4 den.

1760 – Josef Pitsch (*1717, +1777), koupil grunt selský od Antona Schultze mladšího za 76 kop míš. 22 gr. 4 den, manželka Ludmila Vogelová (*), dcera Vaclava Vogela z Petrovic, (oo1775), děti: Ignác (*1775), Franz (*)- čp. 45. Může to být stejný Josef Pitsch jako u čp. 34, 61, ale s druhou manželkou

1777 – Franz Picz (*), koupil grunt selský po svém otci Josefu Piczovi se vším příslušenstvím za sumu 76 kop míš. 22 gr. 4 den, manželka Elisabeth Piczová (*), dcera Antona Picze z Kunčic, (oo1777), děti: Josefa (*1781), Anna (*1779)

Poněvadž ale po neboštíku Josefu Piczovi se mnoho dluhů vymáhá, tak tehdy, aby takové zaplacení býti mohly, se tento grunt v trhové ceně zvyšuje o 33 kop míš. 38 gr.

1782 – Jan Prokopec (*1751, +1788), koupil grunt selský od Franze Pitsche se vším příslušenstvím 16 strychů orní, 13 strychů ladem ležící, 15 strychů pustý role, 18 strychů louky za sumu 445 zlatých, manželka Anna (*), děti: Jan (*1784), František (*1782)

1788 – Jan Ullrich (*), koupil selský statek NC 33 po zemřelém Janu Prokopcovi, který ab Bonum Predilorum k veřejnému prodeji vystaven byl za 875 zlatých

Vejmínek: Pro vdovu a sirotky po zemřelém Janovi Prokopcovi beúplatně obydlí v chaloupce dle kontraktu na 8 let neb jinak, pokud by se hospodář s vdovou srovnati nemohl, nájem platiti povinen bude. Každoročně 2 měrice čistého žita na chléb a 3 měrice ovsa, též 8 let.

1791 – Josef Richter (*1750, +1813), láník, koupil grunt selský od Jana Ullricha se vším příslušenstvím za 1000 zlatých, manželka Marie Anna Faltusová (*), dcera Martina Faltuse (*) ze Sobkovic, také je manželka Kateřina Dušková (*1775), dcera Stanislava Duška z NC 61, (oo1799), děti: Josef (*1774), Karel (*1777)- čp. 14, František (*1779), Terezie (*1782), Prokop (*1792)- čp. 29, Jan (*1784), Antonín (*1787), Mariana (*1795)- oo1819 František Mikyska z Nekoře, Josef (*1800), Anna (*1801)- oo1822 Vincenc Pecha, familiant z Pastvin, Josefa (*1806)- oo Richterová čp. 83, 3, Jan (*1788)- čp. 45, Rozálie (*1803)- oo1824 Matyáš Štěpán z Dolní Nekoře

Notandum: V předešlým popise potvrzení vejmínek pro pozůstalou vdovu po Janovi Prokopcovi, totiž každoročně 2 měrice žita na chléb, 3 měrice ovsa, kupující bude povinen 5 let sypat.

1808 – Jan Richter (*1788, +1865), láník, rychtář, syn Josefa Richtra, láníka z čp. 45, koupil grunt čp. 45, 21 jiter 552 čtv. sáhů od otce za cenu 500 zlatých, manželka Josefa Krejsová (*) z Nekoře čp. 12, také byla manželka Alžběta Jansová (*1798, +1868) z Čermné čp. 45, 105, vdova po Filipovi Václavovi z Líšnice, (oo1824), děti: Jan (*1821)- čp. 46, Vendelín (*1836)- čp. 45, Karel (*)- čp. 53, Antonín (*1834)- čp. 86, 47, 30, Anna (*1832)- oo Faltusová čp. 90, Františka (*1840)- oo Faltusová čp. 24

V roce 1862 zde bydlí také: František Tacl (*), pachtýř čp. 45, syn Františka Tacla, chalupníka z Nekoře čp. 136, manželka Anna Hannigová, dcera revírníka ze Studeného čp. 8, matka Eleonora Klíčová z Kyšperka čp. 47, děti: Aloisie (*1862)

Bydlí zde v roce 1863 také: František Suchomel (*), podruh, syn Václava Suchomela, chalupníka z čp. 17, manželka Rozálie Netušilová (*) z Bořitavy čp. 17, děti: Vendelín (*1863+). Cecílie (*1852)- oo Lorencová čp. 80, Anna (*1847)- oo Suchomelová čp. 82, 76, František (*1857). Jsou také na čp. 31, 76, 21

1868 – Vendelín Richter (*1836 Sobkovice, +1872 oběsil se), nádeník, hostinský, syn Jana Richtra, láníka z čp. 45, spoluvlastník gruntu se svoji manželkou, kterou je Filomena Killarová (*1841 Jamné), dcera kováře Josefa Killara z Jamného čp. 12, za 663 zlatých 50 krejc., první manželka byla Františka Vychytilová (*1838, +1862), dcera Jana Vychytila, sedláka z čp. 67, (oo1857), děti: Františka (*1858), Dominik (*1859)- učitel, je také na čp. 66, Vendelín (*1866), Anna (*1865), Marie (*1869)

1869 – František Richter (*1830) ze Sobkovic čp. 3. Vklad vlastnického práva exekucí na usedlost čp. 45 Filomeny Richtrové na usedlosti zjištěný kapitál 251 zl. k zaplacení. Rovněž je zapsáno mnoho zástav

Bydlí zde v roce 1870 také: Dominik Barnet (*1838, +1872), podruh, tkadlec, syn Anny, dcera Jana Barneta z čp. 62, manželka Františka Kopecká (*1840), dcera truhláře Jana Kopeckého z čp. 30, (oo1869), děti: Františka (*1870)

V roce 1875 Josef Fogl (*). Právo vlastnické na oddělené pozemky 11 jiter 1514 čtv. sáhů za 2.298 zlatých (asi odprodej části pozemků)

1880 = Josef Janko (*1835 Rychnov u Mor. Třebové), přísluší do Výprachtic, polní hospodář, hospodský, manželka Josefa (*1839 Jamné), pomáhá při hospodářství, děti: Jan (*1857 Výprachtice)- čp. 45, Franc (*1862 Výprachtice)- čp. 89, Josefa (*1863 Výprachtice)- pomáhá doma, Terezie (*1873), Josef (*1876). Jsou také na čp. 89 a 101

Bydlí zde v roce 1880 také: Františka Poláčková (*1829 Sobkovice), vdova po Josefu Poláčkovi z čp. 31, nádeník, děti: Anna (*1856)- děvečka, Filomena (*1859)- tkalcuje, Josefa (*1861)- pomáhá doma, Vincenc (*1863)- ve službě, Adolf (*1868)

Bydlí zde také v roce 1880: Filomena Richtrová (*1841 Jamné)- zkoušená porodní bába, rozená Killarová z Jamného, vdova po Vendelínu Richtrovi z čp. 45, děti: Anna (*1865), Vendelín (*1869)

Hostinec Jana Janko čp. 45, kolem roku 1905

řezáno, ale nic to nebylo platné. Zmoudřel, až když dospěl. V létech 1905-8 Janko starou hospodu rozboural a vystavěl nový, cihlový patrový dům, kde zařídil v roce 1910 také tkalcovnu. Ta však zde pracovala pouze několik roků a byla zrušená.

Bydlí zde v roce 1890 také: Anna Suchomelová (*1870 Sobkovice)- děvečka, služka, Václav Maleček (*1873 Studené)- řeznický učeň, Marie Netušilová (*1878 Studené), chůva, služka

Bydlí zde v roce 1890 také: Karel Píč (*1817 Nekoř)- nájemník, řídící učitel ve výslužbě, manželka Josefa (*1828 Kyšperk), ve výslužbě

Bydlí zde v roce 1910 také: Adolf Švercl (*1892 Dobrouč)- ve službě, Leopold Doleček (*1848 Sobkovice)- nájemník z čp. 50

1913 – Antonín Vychytil

1918 – Antonín Hildebrandt (*1887), obchodní cestující, hostinský, manželka Pavla (*1889), vede domácnost, děti: Pavla (*1911), Marie (*1913), Květuše (*1919). Jsou také na čp. 101

Bydlí u nich v roce 1921 také: Daniel Vencel (*1893), krejčí, dělník při obchodu Pecháček v Jablonném, manželka Alžběta (*1894), v domácnosti, děti: Miroslav (*1920). Také zde bydlí: Josef Knop (*1869)- soukromý úředník v tkalcovně M. Tutsche, manželka Marie (*1868)- v domácnosti, děti: Božena (*1898)- pomáhá doma

1926 – Jindřich Kozák, majitel

1929 – Antonín Voleský (*1882) z Přívratu u Řetové, manželka Anna Pirklová (*1890) z Přívratu u Řetové, děti: Emílie (*1919)- oo Marešová v Jablonném, Anna (*1912)- oo Krejsová čp. 45

1940 – Anna Krejsová (*1912), majitelka čp. 45, rozená Voleská, manžel Josef Krejsa (*1909) z Bořitova – Studené, děti: Eva (*1938)- oo Zoffová, MUDr. v Jablonném nad Orlicí

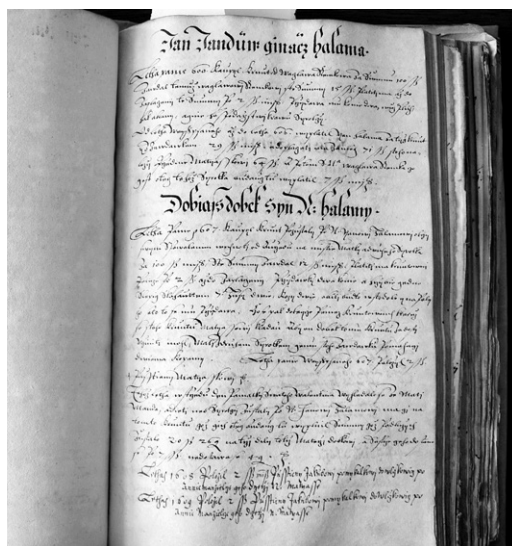
1949 = LSD Jednota, budova hostince se třemi byty slouží pro nájemní bydlení

1955 – Zřízena v akci Z prodejna LSD Jednota (vedoucí Milada Růžičková z čp. 105)

V roce 1976 byly restaurační prostory uzavřeny a v budově zůstala jen prodejna Jednoty se smíšeným zbožím a 2 – 3 byty. Důvodem byl špatný stavební stav budovy. Přípravovanou přestavbu budovy na rekreační zařízení hotelového typu n. p. Hedva, ukončil roku 1989 politický převrat a následná restituice.

1890 = Jan Janko (*1857 Výprachtice), rolník, řezník, v roce 1900, 1910 živnost hostinská, syn Josefa Janka, manželka Anna Píčová (*1859 Sobkovice), pomáhá doma, děti: Karel (*1889), Emílie (*1891)- polní pomocník, Jan (*1901). Bydlí u nich v roce 1900 také: Anna Kopecká (*1876 Studené)- služka

Jankovi měli hospodu a sál, který byl původně dřevěná stodola. Chodilo se tam po schodech a když nebyla muzika, skladovaly se tam plevy. Hospodářství bylo dobře udržované. Janko byl hostinský a řezník a byl to dobrý člověk. Žena se mu však opíjela a děti ho šidily kde mohly. Syn Karel mu bral peníze i proviant, když ho chytili, dostal na-

Část zápisu selského gruntu čp. 45 k rokům 1600 a 1607 z gruntovní knihy

1990 – Emilie Marešová, MUDr. Eva Zoffová, restituenti po Voleských, majitelé

1992 – Miloslava Růžičková (*1920, +2017) z Ústí nad Orlicí, vdova, zakoupila objekt od restituentů v dražbě, děti: Jiří (*1955)- manželka Ilona Svobodová (*1969) z Pardubic

Zakoupila objekt po restituci a provedla kompletní rekonstrukci domu včetně zahradní části, který je nyní ozdobou obce a slouží jako Restaurace pod věží.

Čp. 46 Chalupa chalupnická (NC 34)

1661 – Václav Fugl (*), koupil chalupu od Martina Ječmínka za 20 kop míš.

1662 – Mikuláš Šimků (*), koupil chalupu od vdovy po zemřelém Václavu Fuglovi za sumu 20 kop míš.

1672 – Barbora, vdova Lorencová (*), koupila chalupu od Mikuláše Šimka za 11 kop míš.

1677 – Mikuláš Hubálek (*), koupil chalupu od vdovy Lorencovy za 11 kop míš.

1682 – Kryštof Pácha (*), koupil chalupu od Mikuláše Hubálka za 11 kop míš. Jsou také na čp. 4, 6

1696 – Václav Richter (*), koupil chalupu od Kryštofa Páchy za 13 kop míš., děti: Vilém (*), Jiřík (*)- čp. 41, Jan (*)- čp. 55, 57, Václav (*)- čp. 57. Jsou také na čp. 35, 55, 57

1697 – Jan Blecha (*), koupil chalupu od Václava Richtra za 13 kop míš.

1698 – Pavel Suchomel (*), koupil chalupu od Jana Blechy za 13 kop míš., děti: Jan (*)- čp. 46, Josef (*)

1720 – Jan Suchomel (*), koupil chalupu od otce Pavla Suchomela za 13 kop míš. manželka Marie Fišerová (*), dcera Jiřího Fišera z Těchonína, (oo1720). Jsou také na čp. 34, 61

1725 – Tobias Kittnar (*), koupil chalupu podružskou od Jana Suchomela za 13 kop m., manželka Marie (*). Jako vdova je Marie Kittnarová provdaná 1734 za Václava Kvapila

1734 – Václav Kvapil (*), syn Jiříha Kvapila z čp. 6, koupil chalupu od Tobiase Kittnara za 13 kop míš., manželka Marie, vdova Kittnarová, (oo1734). Jsou také na čp. 6, 33

1735 – Jan Stejskal (*), koupil chalupu podružskou od Václava Kvapila za 13 kop m.

1737 – Václav Schulz (*1709, +1770), syn Jana Henricha Scholze z čp. 69, koupil chalupu od Jana Stejskala za 13 kop míš., manželka Kateřina Faltusová (*), dcera Mikuláše Faltuse, (oo1731). Jsou asi také na čp. 34, 69

1738 – Václav Schulz (*1709, +1770), Nový zápis. Koupil chalupu po novém vyměření gruntů spolu se vším příslušenstvím, spolu s rolí za 26 kop míš. 18 gr. 4 den

1759 – Josef Schulz (1731-1789), koupil chalupu od svého otce Václava Schulze za 26 kop míš. 18 gr. 4 den, manželka Veronika (*1726, +1811), děti: Josef (*1762)- čp. 46, Anna (*1760)

1789 – Josef Schulz (*1761), chalupník, handlíř, koupil chalupu podružskou od svého otce Josefa Schulze se všemi případnostmi za 80 kop míš., manželka Veronika Černohousová (*1762, +1819), vdova z Jamného, (oo1784), také je manželka Veronika Budišová (*1772), vdova po Linhartu Budišovi z čp. 53, dcera Jana Faltuse z Bořitavy čp. 19, (oo1819), děti: Anna (*1789), Anežka (*1891), Mariana (*1793)- oo Lorencová čp. 8, Josef (*1897), Antonín (*1800)- čp. 20, Jan (*1787)- čp. 46, 20, František (*1786)- čp. 47

1827 – Jan Schulz (*1787), chalupník z čp. 20, zápis na chalupu čp. 46 od svého otce Josefa Schulze, výměra 3 jitra 1456 čtv. sáhů za 490 zlatých CM, manželka Františka Barnetová (*1796, +1846), dcera Jana Barneta z čp. 62, (oo1819), děti: Josef (*1832)- čp. 78, Jan (*)- čp. 47, Anna (*1825)- oo1855 Jan Tejkl, vdovec z Bystřece čp. 205. Jsou také na čp. 20

Vlastní rolní chalupu čp. 20 prodal Jan Schulz svému bratrovi Antonínu Schulzovi zápisně za sumu 300 zlatých.

1869 = Jan Richter (*1821 Sobkovice), rolník, syn Jana Richtera, láníka z čp. 45, manželka Anna Vychytilová (*1840 Sobkovice), dcera Jana Vychytila, sedláka z čp. 67, (oo1860), pomáhá, děti: Rudolf (*1874)

1890 = Vincenc Faltus (*1838 Sobkovice), rolník, syn Jana Faltuse z čp. 6, manželka Barbora Foglová (*1840 Sobkovice), dcera Josefa Fogla z čp. 4, pomáhá doma, děti: Václav (*1865)- ženatý čp. 46, Josef (*1868)- při hospodářství, Marie (*1879), Václav (*1865)- čp. 46. Jsou také na čp. 28, 40

Bydlí zde také v roce 1890: Václav Faltus (*1865 Sobkovice), syn Vincence, ženatý, manželka Josefa (*1863 Jamné)

1900 = Václav Faltus (*1865 Sobkovice), polní hospodář, obchod se zbožím tkalcovským, syn Vincence Faltuse z čp. 46, manželka Josefa (*1863 Jamné), v domácnosti, děti: Marie (*1891), Václav (*1893), Alžběta (*1894), Josef (*1898)

1910 = Václav Faltus (*1865), majitel domu, bydlí potom na čp. 87

Bydlí zde v roce 1910: Josef Doleček (*1848 Sobkovice), nájemník, tkalce pro faktora, manželka Anna (*1849 Sobkovice). Také je zde: Josef Hellebrandt (*1884 Sobkovice), nájemník, obchodník s dobyt看em, řezník, manželka Anna (*1885 Sobkovice), v domácnosti

1921 = František Lux (*1885, +1964), řezník, syn Františka Luxe z čp. 41, manželka Filomena Suchomelová (*1888, +1972) z čp. 31, v domácnosti, děti: Josef (*1914), Ludmila (*1920), Květoslava (*1922)- oo Macurová čp. 46, Václav (*1930). Bydlí u nich v roce 1921 také: Anna Suchomelová (*1847)- tchyně, vdova z čp. 31, výměnkářka

1973 = Květoslava Luxová (*1922), její přítel Jindřich Macura (*1916, +1997)

V roce 1975 zahájila Květoslava Luxová, provdaná Macurová, přestavbu stavení.

1997 – Stavení složí k rodinné rekreaci

Čp. 47 Chalupa podružská

1819 – Josef Scholz (*1761, +1836), asi z čp. 46, zápis na vystavěnou chalupu čp. 47, kterou sobě před 30 léty s povolením obce a na svůj náklad vystavěl

1819 – František Scholz (*1786), syn Josefa Scholze, koupil chalupu čp. 47 od Josefa Scholze za 50 zlatých, manželka Anna Mlynářová (*1788) z Pastvin čp. 52, (oo1814), děti: Jan (*1816), Anna (*1820)

1824 – Anna Lorencová (*1799), koupila chalupu čp. 47 od Františka Schulze se vším příslušenstvím za 128 zlatých CM. Asi je to Anna Lorencová, provdaná Schulzová na čp. 20

1827 – Josef Scholz (*), koupil chalupu čp. 47 od Anny Lorencové za 168 zlatých

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

1836 – Václav Budiš (*1803, +1852), chalupník, syn Linharta Budiše z čp. 53, koupil chalupu čp. 47 od Josefa Schulze za mezi sebou domluvenou cenu 200 zlatých CM, manželka Anna Netušilová (*1812), dcera Anežky Netušilové z čp. 64, (oo1834), děti: Daniel (*1837)- čp. 13, 57, 20. Jako vdova, je Anna Budišová provdaná v roce 1861 za Josefa Faltuse v čp. 56. Jsou také na čp. 53

1847 – Josef Štoviček (*), zápis na chalupu čp. 47 od Václava Budiše, tak jak on ji užíval se všema případnostma za 236 zlatých

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

1860 = Jan Schulz (*), chalupník, syn Jana Schulze z čp. 46, 20, koupil chalupu čp. 47 od Josefa Štovička za 240 zlatých, manželka Františka Netušilová (*1814, +1865) z Bořitavy čp. 18, také je manželka Terezie Blažková (*) z Horní Dobrouče čp. 92, děti: Josef (*1866)

1867 = Josef Neškudla (*), chalupník, syn Antonína Neškudly, krejčího z Jablonného čp. 40, koupili s manželkou chalupu od Jana Schulze za 220 zlatých, manželka Františka Kopecká (*) z Nekoře čp. 190, děti: Jan (*1867)

Bydlí zde v roce 1867 také: Antonín Richter (*1834), kožešník a podruh, syn Jana Richtera, láníka z čp. 45, manželka Terezie Zentnerová (*1837) z Lichkova čp. 98, děti: Anna (*1867). Jsou také na čp. 86, 30

1869 = Dominik Doleček (*1825 Sobkovice), zedník, syn Františka Dolečka, chalupníka z čp. 18, koupili spolu s manželkou chalupu čp. 47 od Neškudly za 180 zlatých, manželka Františka Šulcová

(*1824 Sobkovice), dcera Antonína Šulce, chalupníka z čp. 79, pomáhá doma, (oo1856), děti: Josef Šulc (1853)- syn Františky, je na čp. 82, František (*1860)- truhlář, čp. 47, 56, Františka (*1862)- ve službě. Jsou také na čp. 38

Bydlí zde v roce 1868 také: Antonín Šulc (*), podruh, syn Josefa Šulce, chalupníka z čp. 19, manželka Pavlína Dolečková (*) z Mistrovic čp. 68, děti: Reimund (*1868+)

V roce 1869, 1880 zde také bydlí: Jan Šulc (*1823 Sobkovice), tkadlec, nádeník, podruh, syn Jana Šulce, chalupníka z čp. 20, manželka Terezie Blažková (*1837 Horní Dobrouč) z Horní Dobrouče čp. 92, tkalce, děti: Jan (*1849)- krejčí v Boříkovicích, Josef (*1867), Františka (*1853)- služka, Anna (*1855)- služka, František (*1871), Marie (*1873), Filomena (*1875). Také u nich v roce 1869 bydlí: Terezie Blažková (*1863)- nemanželská dcera Terezie, Marie Šulcová (*1869)- dcera

V roce 1880 zde také bydlí: Amálie Šulcová (*1880 Sobkovice)- nemanželská dcera Františky Šulcové, Anna (*1863 Dobrouč)- nemanželská dcera, služba

1890 = František Doleček (*1860 Sobkovice), chalupník, syn Dominika Dolečka, manželka Anna (*1862 Jamné), pomáhá doma, děti: Jaroslav (*1884), František (*1887), Josef (*1889). Jsou také na čp. 56

1900 = Alois Lux (*1860 Sobkovice), polní hospodář, ženatý, syn Jana Luxe z čp. 87

Bydlí u něho v roce 1900 také: Karel Kopecký (*1864 Líšnice), tkadlec, manželka Marie (*1878 Sobkovice), v domácnosti

1910 = Jan Kristen (*1864 Bobišov v Prusku), tkalce pro faktora, manželka Filomena (*1865 Sobkovice), vdaná, šije knoflíky, děti: Anna (*1889)- oo Chládková čp. 47, Vilím (*1900). Také je u nich v roce 1910: Alois Lux (*1860 Sobkovice), nájemník, polní hospodář

1921 = Václav Chládek (*1888) z Jamného nad Orlicí, zemědělský dělník, obuvník, zeť Kristena, manželka Anna Kristenová (*1889), v domácnosti, dcera Jana Kristena z čp. 47, děti: Marta (*1919)- oo Boháčová čp. 29, Anna (*1920)- čp. 47, Ludmila (*1922), Jarmila (*1925), Marie (*1927). V roce 1921 u nich bydlí také: Alois Lux (*1860)- vdovec, nádeník z čp. 47

1973 = Anna Chládková (*1920), dcera Václava Chládky

Stavení slouží k rekreačním účelům

Čp. 48 Chalupa podružská, sběrna mléka (NC 35)

Jan Ječmínek (*), vystavěl sobě na obci, manželka Anna Dušková (*), vdova po Martinu Duškovi, (oo1717), také je manželka Regina Čadová, vdova po Josefu Čadovi, (oo1728). Jsou také na čp. 14

1720 – Jakub Lorenc (*), syn Davida Lorence z čp. 61, koupil chalupu od Jana Ječmínka za 11 kop míš., manželka Anna Kvapilová (*), dcera Kašpara Kvapila, (oo1715)

1722 – Jan Ječmínek mladší (*), koupil chalupu od Jakuba Lorence za 11 kop míš., manželka Dorota Richtrová (*), dcera Jana Richtra, (oo1727)

1738 – vdova Ječmínková (*) připsána je jí chalupa po Janu Ječmínkovy mladším za cenu peněz 11 kop míš.

1745 – Jan Picz (*), koupil chalupu podružskou od vdovy Ječmínkovy se vším příslušenstvím za sumu 11 kop míš.

1759 – Josef Simon (*1731, +1790), krejčí, koupil chalupu od Jana Picze za 20 kop míš., manželka Anna (*1733, +1817), děti: Josef (*1771+), Josef (*1776)- čp. 37, 65, Dorota (*1767), Kateřina (*1764), Markéta (*1762), Karel (*1759)- čp. 70, Josefa (*1775). Jsou také na čp. 37, 65, 70

1772 – František Faltus (*) koupil chalupu od Josefa Simona za 15 kop míš.

1784 – Josef Štěpánek (*) koupil chalupu podružskou od Františka Faltuse za 15 kop m.

1788 – František Faltus (*), podruh, koupil chalupu od Josefa Štěpánka za 15 kop míš., manželka Anna (*1739, +1809), děti: Markéta (*1774)- oo1791 Suchomelová čp. 48, Dorota (*1768)- oo1784 Josef Stejskal, syn Franze

1791 – Antonín Suchomel (*1767, +1833), chalupník, syn Františka Suchomela z čp. 15, koupil chalupu podružskou od Františka Faltuse za 20 kopo míš., manželka Markéta Faltusová (*1774), dcera

Františka Faltuse z čp. 48, (oo1791), děti: Voršila (*1796)- oo 1836 Schulzová čp. 81, František (*1798)- čp. 51, Anna (*1807), Josef (*1812), Antonín (*1814)- čp. 48, 38, 53, Jan (*1818). Jsou také na čp. 83

Povinnost: c.k. kontribuce, úroku jirského 1 krejc. 1 ½ den, havelského 1 krejc. 1 ½ den, pěší roboty 13 dní ročně

1833 – Antonín Suchomel (*1814), syn Antonína Suchomela, koupil v zastoupení poručníka chalupu čp. 48 dle kšaftu Antonína Suchomela, jeho otce za 200 zlatých. Jsou také na čp. 38, 54, 82

Bydlí zde kolem roku 1820 také: Josef Mertelík (*), chalupník, manželka Dorota Mikysková (*) z Mistrovic, děti: Josef (*1811)- čp. 44

1851 – Dominik Netušil (*1815), chalupník, syn Vincence Netušila z čp. 64, koupil chalupu čp. 48 od Antonína Suchomela za sumu 200 zlatých CM, manželka Anna Šťovíčková (*1823, +1853) z čp. 2, (oo1841), děti: Antonie (*1844)- oo1868 Antonín Dostálek, vdovec z Bredůvky čp. 18. Jsou také na čp. 74

1869 = Vincenc Suchomel (*1831 Sobkovice), tkadlec, syn Vincence Suchomela, láníka z čp. 15, manželka Františka Šťovíčková (*1832 Sobkovice, +1870), dcera láníka Ambrože Šťovíčka z čp. 2, pomáhá doma, (oo1852), také je manželka Barbora (*1844 Nekoř), pomáhá doma, děti: Josefa (*1857), Otýlie (*1859)- tkalcuje, Magdalena (*1865), Anna (*1867), Františka (*1869), Josefa (*1875)- pomáhá doma, Vincenc (*1880)- čp. 48

Také zde v roce 1869 bydlí: Josef Netušil (*1842 Sobkovice), tkadlec v Lichkově, syn Vendelína Netušila z čp. 78, manželka Františka (*1844 Lichkov), tkalcuje, děti: Josef (*1865). Také u nich bydlí: Adolf Netušil (*1851 Sobkovice)- bratr, nádeník, Filomena Netušilová (*1847)- sestra, služka v Těchoníně. Jsou to děti Vendelína Netušila z čp. 78

1900 = Barbora Suchomelová (*1844 Nekoř), vdova, polní hospodář, děti: Vincenc (*1883)- nevlastní syn, pomocník

1910 = Vincenc Suchomel (*1880 Sobkovice), polní hospodář, tkalcovský, potom železniční dělník, syn Vincence Suchomela z čp. 48, manželka Anna (*1880 Sobkovice), pomáhá při hospodářství, děti: Jiří (*1914)- čp. 41, předseda JZD, Vincenc (*1916)- čp. 38. Po požáru se rodina odstěhovala do čp. 38

1925 . František Šlegl (*), pokrývač

Vinca Suchomel byl velký vlastenec a v mládí působil u hasičů, asi i ve funkcích. Člověk to byl vážený a na slovo vzatý. U chalupy měl kousek pole, ve chlévě krávu a kozu. Chalupu měl schovanou mezi „kaldenkami“ (švestkami) a tak o nich sousedé mnoho nevěděli. Hlavním zdrojem příjmů zde bylo tkalcování a tržba za mléko. Vinca byl spokojen s tím, jak to bylo, manželka Anna asi moc ne, a z toho pocházely občasné hlučnější „výměny názorů“.

Dne 22. listopadu 1926 shořelo stavení čp. 48 Františka Šlegla, pokrývače. Byl vítr a hrozilo nebezpečí, že shoří celý střed Sobkovic.

1926 – Stavení čp. 48 vyhořelo

1935 – Nové stavení čp. 48

1935 – Mlékárna – sběrna mléka. Sběrna mléka zde trvala do roku cca 1980. Nacházely se zde 2 místnosti a místnost pro sběrnou mléka

1945 – Kancelář MNV. Trvala zde do roku 1964 (1 místnost)

1960 – Kancelář JZD. Trvala zde do roku 1973 (1 místnost)

1995 – Stavení prodáno a využíváno k pronájmům. V roce 2018 je zde nájemník Josef Richtr (*1959) z čp. 10, družka Marcela Jelínková

Čp. 49 Chalupa podružská (NC 52)

1777 – Jan Jiřík Scholz (*1726, +1789), vystavěl sobě na obci chalupu podružskou k budoucímu užívání za sumu 80 zlatých, manželka Rozina (1730-1792)

1790 – Antonín Reinelt (*1756, +1817), chalupník, tkadlec z Těchonína, koupil chalupu od vdovy Roziny po zemřelém Scholzovi se všemi povinnostmi, však s tou výminkou, že jmenovanou vdovu až do její smrti při sobě míti povinen bude, za62 zlatých, manželka Marianna Luxová (*1761)

ze Sobkovic, (oo1790), děti: Vincenc (*1799)- čp. 68, František (*1794)- čp. 49, Anna (*1794)- oo1824 vdovec Anton Suchomel z čp. 83

1817 – František Reinelt (*1794, +1863), chalupník, právní odevzdání chalupy čp. 49 po zemřelém Antonínu Reineltovi za 300 zlatých, manželka Kateřina Simonová (*1791, +1865), dcera Karla Simona z čp. 70, (oo1819), děti: Anna (*1828)- oo Šulcová čp. 79, Jan (*1820)- čp. 49, Karel (*1830)- čp. 49

Bydlí zde kolem roku 1869 také: Jan Reinelt (*1820 Sobkovice), tkadlec, syn Františka Reinelta z čp. 49, manželka Barbora Valentová (1821-1868) z Nekoře čp. 112, děti: Dominik (*1851)- tkalcuje, Vincenc (*1856). Františka (*1859), Ludmila (*1863)

1869 – Karel Reinelt (*1830), chalupník, syn Františka Reinelta z čp. 49, dle právního přiřknutí získal právo vlastnické k čp. 49 za 160 zlatých, manželka Marie Simonová (*1843), dcera Františka Simona, chalupníka z čp. 25, také je zapsána manželka Anna Simonová (*1836, +1868), sestra Marie, děti: František (*1869)

V roce 1873 je zde zapsán sňatek: Viktor Basocco (*1851), dělník na železnici u Sobkovic, syn Bartoloměje Basocco, zedníka z Barani, provincie Vicenza, manželka Anna Kargerová (*1852), dcera Karoliny Kargerové z Lichkova čp. 110

1872 – František Suchomel (*1843 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína Suchomela z čp. 52, koupil od Karla Reinelta chalupu čp. 49 za 400 zlatých, manželka Anežka Lorencová (*1851 Sobkovice), pomáhá, děti: Františka (*1876), František (*1879)- tkadlec, čp. 61, Marie (*1883)- pomáhá doma, Františka (*1890), Mikuláš (*1892)- tovární tkadlec, čp. 49

V létech 1880, 1890, 1900, 1910 zde také bydlí: Alžběta Šulcová (*1830 Sobkovice), nádeník, Marie Šulcová (*1839 Sobkovice), tkalcuje, sestra, v létech 1880 a 1890 také Anastazie Šulcová (*1841 Sobkovice), děvečka, šije knoflíky, sestra

V roce 1880 zde také bydlí: Jan Reinelt (*1820 Sobkovice), nádeník, syn Františka Reinelta, manželka Barbora Valentová (*1821 Klášterec), dcera Václava Valenty z Nekoře čp. 114, tkalcuje, děti: Vincenc (*1856)- švec, Františka (*1859)- slouží, Ludmila (*1863)- slouží, Dominik (*1851)- tkadlec

1921 = Mikuláš Suchomel (*1892), tkalcovský dělník u Moritze Tutsche, syn Františka Suchomela z čp. 49, manželka Františka (*1892), v domácnosti, děti: Jaroslav (*1917)- čp. 14, Milada (*1920)

Bydlí u nich v roce 1921 také: Anežka Suchomelová (*1851)- matka, pomáhá, Jan Krysten (*1864)- sedlářský dělník v tkalcovně M. Tutsche, manželka (*1866)- v domácnosti

1958 – Stavení čp. 49 zbouráno

V roce 1958 byla provedena demolice čp. 49 Václavem Petříkem a v roce 1960 postavil Petřík nové čp. 49.

1965 – Nové stavení čp. 49

1965 – Václav Petřík (*1910, +1987) z Bredůvky, zedník, manželka Marie Hanzlová (*1914, +1988), dcera Rudolfa Hanzla z čp. 97, dělnice v OEZ, děti: Věra ,1934 – 2022)- oo Netušilová

1977 – Jaromír Netušil (*1927 Bredůvka, +1985), celník z Králík, zeť Petříka, manželka Věra Petříková (*1934, +2022), dcera Václava Petříka, prodavačka v Jednotě, dělnice. Přistěhovali se z Králík

2018 – Marek Richter (*1996), nájemník, dříve na čp. 118, Klas Nekoř

Čp. 50 Chalupa vejměnická, podružská (NC 59)

Vdova Suchomelová (*), chalupu vystavěla

1802 – František Macháček (*), koupil a ujal chalupu vejměnickou po zemřelé vdově Suchomelovy, kterou ona sobě vystavěla za 80 zlatých

Výminek: Kdyby se syn Prokop z vojny navrátiti měl, tehdy tu chalupu synovi, pokud by ji žádal, postoupiti povinen bude.

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

1818 – Jan Adamec (*), chalupník, zápis na chalupu čp. 50 od Františka Macháčka za sumu 400 zlatých

1841 – František Kopecký (*), zápis na chalupu čp. 50 od Jana Adamce za 200 zlatých CM, manželka Kateřina Urbanová (*1793, +1841) z Bystřece čp. 147, děti: Františka (*1818)- nemanželská dcera Kateřiny Urbanové

1841 – František Doleček (*1813), chalupník, zeť Františka Kopeckého, syn Františka Dolečka, chalupníka z čp. 18, zápis na chalupu čp. 50 od Františka Kopeckého, tchána, za sumu 100 zlatých CM, manželka Františka Kopecká (1818 - 1843), nemanželská dcera Kateřiny Urbanové z Bystřece čp. 147, (oo1839), také je manželka Anna Barnatová (*1816, +1865) z Mistrovic čp. 75, (oo1844), děti: František (*1840)- čp. 50, Leopold (*1848)- čp. 50, Vincenc (*1846)- čp. 21

Vyminuje sobě otec pro sebe a manželku v chalupě teplý a světlý byt až do smrti a bezúplatně. Pokud by se spolu nesrovnali, tak budou povinni nastávající manželé pro otce a matku v té samé chalupě světničku vystavět.

V roce 1844 je zapsáno pro Františka Dolečka právní přiřknutí chalupy čp. 50 po zemřelé Františce Dolečkové (+1943).

1869 = František Doleček (*1840 Sobkovice, +1877), chalupník, švec, syn Františka Dolečka z čp. 50, manželka Josefa (*1822 Sobkovice), pomáhá doma. Také u nich bydlí: Dominik Doleček (*1851 Nekoř)- svobodný, švec, nádeník

V roce 1869 žaloba na vlastnictví chalupy čp. 50 v ceně 160 zlatých, patřící otci Františkovi Dolečkovi, žadatel je František Doleček, syn a jeho manželka Františka Dolečková.

V roce 1878 zapsáno právo vlastnické Františka Dolečka a manželky k chalupě čp. 50.

1880 = Leopold Doleček (*1848 Sobkovice), tkadlec, chalupník, syn Františka Dolečka, chalupníka z čp. 18, manželka Terezie (*1848 Verměřovice), tkalcuje, dále zde bydlí: Terezie Hubálková (*1831 Verměřovice), vdova, Mikuláš Doleček (*1853 Sobkovice)- švec, manželka Františka (*1854 Verměřovice), nádeník

1890 = František Kosek (*1848 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Koska z čp. 59, manželka Otýlie (*1859 Sobkovice), tkalcuje, děti: Anna (*1888), Otýlie (*1890)

1910 = Vendelín Richter (*1839 Sobkovice), zedník, syn Josefa Richtra z čp. 14, druhá manželka Barbora (*1859 Nekoř), v domácnosti, děti: Filomena (*1899). Jsou také na čp. 43, 60, 86

Bydlí zde v roce 1910 také: Vincenc Richter (*1844 Sobkovice), tkalcuje pro faktora, syn Josefa Richtra z čp. 14, manželka Františka (*1853 Sobkovice)- tkalcuje. Jsou také na čp. 38, 59

1921 = Barbora Richtrová (*1859), vdova, v domácnosti, děti: Filomena (*1899)- tkadlena u M. Tutsche. Bydlí u nich v roce 1921 také: Jan Grund (*1840)- domácí tkalcovský dělník, manželka Antonie (*1844)- domácí tkadlena

1973 = Stavení je zbourané

1980 – Nové stavení čp. 50

1980 – Václav Filip (*1947), elektrikář, syn Václava Filipa z čp. 87, manželka Marie Víšková (*1947) z Javorníku, děti: Pavlína (*1972)- zdravotní sestra, Blanka (*1980)- MUDr. Ústí nad Orlicí

Čp. 51 Chalupa podružská (NC 58)

1787 – Josef Štěpánek (*1757, +1821), vystavěl chalupu na zeleném drnu podružskou, kterou šacuje na sumu 20 kop míš.

1820 – Josef Štěpánek (*), chalupník, zápis na chalupu čp. 51 od otce Josefa Štěpánka za sumu..... 290 zlatých, manželka Dorota Faltusová (*1768, +1821) z čp. 48, děti: Josef (*1787)- oo1820 Barbora Malečková ze Studeného, Bartoloměj (*1806)- čp. 51, 30, Anna (*1795)- oo1825 vdovec Jan Doležal z Mistrovic

Také zde bydlí v roce 1852: Bartoloměj Štěpánek (*1806), podruh, syn Josefa Štěpánka, chalupníka z čp. 51, manželka Terezie Peterová (1787-1852) z Těchonína, druhá manželka byla Anna Faltusová (*1818), dcera Františka Faltuse, sedláka z Vlčkovíc čp. 56, (oo1852). Jsou také na čp. 30

1823 – František Suchomel (*1798), chalupník, syn Antonína Suchomela z čp. 48, zápis na chalupu čp. 51 od Josefa Štěpánka za sumu..... 160 zlatých, manželka Anna Novotná (*1799) z Lukavice

čp. 13, děti: Josef (*1825)- čp. 51, 91, František (*1829)- čp. 1, Františka (*1835)- oo1869 Antonín Kopec-
ký, chalupník z Nekoře čp. 189

1848 – František Fogl (*1787) asi z čp. 72, zápis na chalupu na obci čp. 51, kterou koupil od Františka
Suchomela za sjednanou cenu 248 zlatých

1863 = Josef Šťovíček (*1817), chalupník, zeť Fogla, syn Ambrože Šťovíčka, sedláka z čp. 2, manželka
Františka Foglová (*1820), dcera Františka Fogla z čp. 72, (oo1845), děti: František (*1863+)

1865 – Anna Lehká (*), právo vlastnické z čp. 51 pro vdovu Annu Lehkou 212 zlatých

Zápis práva vlastnického k čp. 52 pro Kateřinu Lehkou, provdanou Šťovíčková za 28 zl. 50 krejc.

1866 = Vincenc Dittrich (*), chalupník, syn Aloise Dittricha z Orliček čp. 171, manželka Anna rozená Vy-
hnálková (*), z Mistrovic čp. 26 (36), vdova po Josefu Lehkým, chalupníku z čp. 51, (oo1865), děti: Terezie
(*1866)

1868 – Josef Lehký (*1798, +1865), chalupník, právo vlastnické k chalupě čp. 51 v ceně 400 zlatých

1869 = Mikuláš Suchomel (*1840 Sobkovice), tkadlec, syn Vincence Suchomela, láníka z čp. 15, právo
vlastnické k čp. 51 za 250 zlatých, manželka Františka Lorencová (*1841 Sobkovice), dcera Fran-
tiška Lorence, chalupníka z čp. 8, tkalcuje, (oo1867), děti: František (*1868)- tkalcuje čp. 72, Dominik
(*1870), Terezie (*1873)- šije knoflíky, Františka (*1878). Jsou také na čp. 72

V roce 1869 zde také bydlí: Bartoloměj Štěpánek (*1806 Sobkovice), tkadlec, nádeník, syn Josefa Ště-
pánka z čp. 51, manželka Anna (*1821 Sobkovice), pomáhá doma

V roce 1880 zde také bydlí: Josef Suchomel (*1825 Sobkovice), z čp. 91, tkadlec, syn Františka Sucho-
mela, chalupníka z čp. 51, manželka Karolina Kugrová (*1830 Lichkov), z Lichkova čp. 210, německá
národnost, děti: Anton (*1861), Terezie (*1865), Augusta (*1867), Františka (*1871), Karolina (*1874)

1900 = Anna Kosková (*1843 Bystřec), vdova, polní hospodář, děti: Čeněk Urban (*1878 Jablonné)- syn,
nádeník

1910 = Josef Barnet (*1871 Studené), polní hospodář, tkadlec, Anna Barnetová (*1841 Celné), matka

*Bárnetka byla stará, hubená tetička, ruce zkřivené – snad od reumatizmu – vlasy prošeďivé, většinou
neučesané, splývající na skráně. Přilepšovala si hádáním budoucnosti. Říkali mnozí „ona ale uhodne“, jiní
ovšem o jejím umění pochybovali.*

1921 = Anna Barnetová (*1841), vdova, děti: Anna (*1881)- vede domácnost, Jan Barnet (*1910)- vnuk,
Josef (*1914)- vnuk

1970 – Josef Barnet (*1914), krejčí, vnuk Josefa Barneta z čp. 51

1971 – Jiří Suchomel (*1949, +2008 smrtelný úraz), syn Jaroslava Suchomela z čp. 14, zpěvák kapely Mis-
trovanka, manželka Věra Dědková (*1951) z Krkonošska, děti: Jiří (*1974), Lukáš (*1984), Věra (*1970)

2009 – Jiří Suchomel (*1974), elektromontér Progressa Sobkovice, syn Jiřího Suchomela z čp. 51, družka
Jana Pírková (*1975), dělnice, děti: Daniel Pírko (*1995)- opravář zemědělských strojů, Simona Sucho-
melová (*2006)- studuje. Dříve byli na čp. 92

Čp. 52 Chalupa zahradnická, chalupnická (NC 36)

Jan Baláš (*), zaplatil zahradu svou

1623 – Tomáš Jandů, jinak Baláš (*), o soudě ujal zahradu po zemřelém Janovi Balášovi za sumu
6 kop míš.

1664 – Adam Moczejřů (*), koupil zahradu po zemřelém Tomášovi Jandovi za 2 kopy míš.
Která všecka sešla bylo a on ji zase vystavěl

1668 – Jan Lorenc mladý (*), koupil chalupu od rychtáře a konšelů po zběhlém Adamovi Moczejřovi
za 6 kop míš.

1680 – Jan Hlaváč (*), koupil chalupu od Jana Lorence za 13 kop míš.

1682 – Václav Nastoupil (*), koupil chalupu od Jana Hlaváče za 13 kop míš.

1692 – Martin Nastoupil (*), koupil chalupu od Václava Nastoupila za 6 kop míš.

- 1696** – Filip Suchomel (*), koupil chalupu od Martina Nastoupila za 6 kop míš.
- 1699** – Martin Nastoupil (*), koupil chalupu od Filipa Suchomela za 6 kop míš.
- 1702** – Václav Lorenc (*), koupil chalupu od Martina Nastoupila za 6 kop míš.
- 1705** – Jan Lorenc (*), koupil chalupu od Václava Lorence za 7 kop míš.
- 1719** – Jan Lux (*), koupil chalupu od Jana Lorence za 5 kop míš
- 1723** – Josef Čada (*), koupil chalupu od Jana Luxe za 5 kop míš., manželka Regina (*). Jako vdova je Regina provdaná za Jana Ječmínka v čp. 48
- 1728** – Jan Maleček (*), koupil chalupu od Josefa Čady za 5 kop míš.
- 1733** – Josef Martínek (*1705, +1762), syn Jiřího Martínka z Nekoře, koupil chalupu podružskou od Malečka za 5 ½ kopy míš., manželka Anna Lorencová (*1714, +1770), dcera Jana Lorence, (oo1734). Jsou také na čp. 60
- 1737** – Josef Suchomel (*), syn Pavla Suchomela, koupil chalupu podružskou od Martínka za 5 ½ kopy míš., manželka Zuzana Weyrauchová (*1708, +1752), dcera Christopha Weyraucha z Těchonína, (oo1733), děti: Antonín (*1740)- čp. 52. Jsou také na čp. 60
- 1738** – Josef Suchomel (*), Nový zápis. Koupil chalupu se všemi případnostmi za sumu 5 ½ kopy míš.

K té chalupě je připsáno v novém urbáři po novém vyměřování selských gruntů 1738 rolí 1 korec za 2 kopy míš. 21 gr. 5 dern

1765 – Antonín Suchomel (*1740, +1794), ujal chalupu spolu s rolí po svém otci Josefu Suchomelovi za sumu 23 kop míš., manželka Terezie (*), děti: Jan (*1766), Anna (*1768), Josef (*1770), Antonín (*1773)- čp. 52, Josefa (*1775), Prokop (*1777), Voršila (*1779), Barbora (*1782)

1795 – Antonín Suchomel (*1773), chalupník, ujal chalupu chalupnickou NC 36, čp. 52 od matky se vším příslušenstvím za 150 zlatých, manželka Josefa Hubálková (*1781, +1841) z Kunčic čp. 6, děti: František (*1811)- čp. 16, Antonín (*1814)- čp. 52, 79, Žofie (*1816)- oo1844 Mertelíková čp. 35, Pavlína (*1803)- oo1825 Šulcová čp. 36, 42

Bydlí zde kolem roku 1838 také: Antonín Suchomel (*1814), švec, syn Antonína Suchomela z čp. 52, manželka Pavlína Vychytilová (*1814), dcera Antonína Vychytila, chalupníka z Mistrovic čp. 74, (oo1838), děti: František (*1843)- čp. 49. Jsou také na čp. 79

1850 – Severin Suchomel (*1811), zahradník, syn Antonína Suchomela z čp. 52, právní přiřknutí chalupy čp. 52 po zemřelém Antonínu Suchomelovi (bez kšaftu) za 390 zlatých CM

1850 – Josef Fišer (*1823), zahradník, syn Antonína Fišera, sedláka z čp. 34, zápis na chalupu čp. 52, koupenou od Severina Suchomela za 600 zlatých CM, manželka Josefa Faltusová (*1825), dcera Josefa Faltuse, sedláka z čp. 24, děti: Dominik (*1859), Jindřich (*1863)- oo ve Vídni 1911. Jsou potom na čp. 71 (mlýn)

Povinnost: platit za vykoupenou robotu a úroky na chalupě váznoucí 23 zlatých 50 krejc. CM, neb výroční částku 1 zlatý 11 krejc. CM.

1869 = Josef Faltus (*1833 Sobkovice), rolník, syn Josefa Faltuse, sedláka z čp. 24, manželka Františka Filipová (*1833 Jamné) z Jamného čp. 140, pomáhá, děti: Jan (*1858 Klášterec, +1878)- je v Poličce, Františka (*1860)- pomáhá doma, Anna (*1864)- oo Fišerová čp. 52

V roce 1890 zde bydlí také: Antonín Fišer (*1858 Sobkovice), syn Antonína Fišera z čp. 31, zeť Faltusa, tesařský pomocník, manželka Anna Faltusová (*1864 Sobkovice), pomáhá, děti: Marie (*1889), Anna (*1888)

1900 = Antonín Fišer (*1858 Sobkovice), polní hospodář, tesař u stavitele Paďoura, syn Antonína Fišera z čp. 31, zeť Faltuse, manželka Anna Faltusová (*1864 Sobkovice), v domácnosti, dcera Josefa Faltusa z čp. 52, děti: Anna (*1888)- tkalcuje, Marie (*1889)- služka, Alžběta (*1896)- tkalcuje u M. Tutsche, Antonín (*1898)- tesař u stavitele Paďoura, Josef (*1900)- tesař u stavitele Paďoura v Jablonném, Anastazie (*1898), Amálie (*1909)

1945 – František Schlesinger (1913-1976) z Orliček, obuvník, předseda MNV, manželka Marie Marešová (*1920), dcera Františka Mareše z čp. 57, děti: Marie (*1936)- v Trutnově, Věra (*1938)- v Jablon-

ném, Hana (*1939)- v Jablonném, Ludmila (*1941)- v Králíkách, František (*1941). Čp. 52, Miroslava (*1943)- v Hradci Králové. Koupili stavení od Fišerových

1960 – Alena Schlesingerová (*1933, +2007), rozená Lorencová z čp. 86, spolumajitelka

1963 – František Schlesinger (*1941), dělník, syn Františka Schlesingera z čp. 52, manželka Helena Hvizdová (*1942) ze Svidničky (SR), děti: Lenka (*1963)- učitelka v Jablonném, Jitka (*1969)- magistra v Hradci Králové

Bývalé sobkovické chalupy zleva: čp. 40, 100, 90, 89, v popředí bývalý zahradnický grunt čp. 52. Stav kolem roku 1990

Čp. 53 Chalupa podružská (NC 37)

Zuzana Schulzová (*1696, +1756), asi manželka Jiřího Scholze (syna Jana Scholze), rozená dcera Salomona Wagnera z Petrovic, (oo1716), vystavěla chalupu podružskou za 12 kop míš.

1738 – Zuzana Scholzová (*1696, +1756), Nový zápis. Přijímá chalupu dle šacunku za 12 kop míš.

1747 – Hans Georg Scholz (*), syn Jiřího Scholze, koupil chalupu od matky své Zuzany Scholzové za 43 kop míš. 18 gr. 4 den, manželka Rozálie Vogelová (*), dcera Ondřeje Vogela ze Sobkovic, (oo1746), také je manželka Dorota (*), děti: Veronika (*1759)

1777 – Johann Wagner (*), koupil chalupu od Hanse Georga Scholze se vším příslušenstvím za 84 kop míš., manželka Kateřina Hrdinová (1727-1792), dcera Viléma Hrdiny, (oo1749), děti: Kateřina (*)- oo Budišová, Jsou také na čp. 45, 33

1779 – Linhart Budiš (*1758, +1809), chalupník, syn Václava Budiše z Verměřovic, zahradník, zeť Wagnera, koupil chalupu chalupnickou od nastávajícího tchána Johanna Wagnera (Vajnera) se vším příslušenstvím za 84 kop míš., manželka Kateřina Wagnerová (*), dcera Jana Wagnera, (oo1779), druhá manželka Veronika Faltusová (*1772), dcera Jana Faltuse z Bořitavy, (oo1790), děti: Antonín (*1780), Markéta (*1782), Anna (*1784), Václav (*1803)- čp. 53, 47, Františka (*1800)- oo1830 vdovec Josef Novotný z Lukavice, Josef (*1795)- čp. 53. Jako vdova je Veronika Budišová (*1772) provdaná v roce 1819 za Josefa Scholze z čp. 46

1818 – Josef Budiš (*1795), chalupník, syn Linharta Budiše z čp. 53, právní odevzdání chalupy čp. 53 po zemřelém Linhartu Budišovi se vším příslušenstvím za 500 zlatých, manželka Anna Vavroušková z kouřimského kraje (oo1830)

Bydlí zde kolem roku 1835 také: Václav Budiš (*1803), švec, syn Linharta Budiše, chalupníka čp. 53, manželka Anna Netušilová (*1812), dcera Anežky Netušilové, dcery Antonína Netušila z čp. 64, (oo1834). Jsou také na čp. 47

1832 – Karel Richter (1816-1898), chalupník z Orlice čp. 9, syn Jana Richtera, láníka z čp. 45, vlastnictví na rolní živnost čp. 53 od Josefa Budiše za 700 zlatých CM, manželka Rozálie Filipová (*1814, +1865) z Jamného čp. 123, děti: Františka (*1843)- oo Balcarová čp. 57, 53, František (*1840)- čp. 53, Josefa (*1848)- oo1869 Josef Suchomel z Bořitavy čp. 9, Anna (*1839)- oo1865 Josef Poláček, chalupník z Mistrovic čp. 27

1875 – František Richter (*1840 Sobkovice), rolník, rezervník 18. pluku, syn Karla z čp. 53, právo vlastnické k chalupě čp. 53 v ceně 600 zlatých, manželka Marie Vychytilová (*1851 Orlice), dcera Tobiáše Vychytila z Orlice čp. 47, pomáhá doma, také je manželka Terezie (*1851), pomáhá, děti: Karel (*1871), František (*1873), Františka (*1875), Josef (*1877). Bydlí u nich v roce 1869 také: Josef Richter (*1851)- bratr, student na učitele v Hradci Králové

1890 = Václav Balcar (*1845 Jamné), rolník, syn Jana Balcara, familia z Jamného čp. 124, manželka Františka Richtrová (*1843 Sobkovice), dcera Karla Richtera, familia z Orlice čp. 9, pomáhá, děti: Josef (*1871)- tkalcuje, čp. 53, Františka (*1875)- při hospodářství, Filomena (*1886)

Sobkovická stavení zleva: v pozadí čp. 47, vpředu čp. 53, čp. 82, vzadu 105, čp. 41, čp. 15. Stav kolem roku 1950

1900 = Josef Balcar (*1871 Sobkovice), polní hospodář, tkadlec, syn Václava, manželka Františka Dostálková (*1878 Nekoř), v domácnosti, tkalčuje, děti: Josef (*1899)- strojník dělník u Ladislava Filipa v Jablonném, Vincenc (*1900)- strojník, dělník v Telefonice v Jablonném, Jaroslav (*1917)

Balcarovi se doma snášeli velmi dobře. Nebyli asi zvyklí nějakým hádkám už od svých rodičů. Chovali dvě krávy i prase, v Kozinci měli i kousek lesa, o který dobře pečovali. Balcar nosil knír a věčně dýmal z fajfky. Rád si popovídal, ale s nikým se nehádal. „To jó“ obvykle přitakával.

1948 – Zdeněk Doleček (*1923, +1999), dělník, syn Vojtěcha Dolečka z čp. 42, manželka Bohuslava Filipová (*1926, +2010), dělnice OEZ, dcera Jana Filipa z čp. 98, děti: Jana (*1949)- oo Čápová čp. 103, Zdeněk (*1952, +2002)

1956 – Stavení je využíváno pro rekreační účely

Čp. 54 Selský grunt 4 (NC 38)

Mikuláš Bachmanů (*), má zapláceno

1621 – Jan Bachmanů (*), koupil statek pozůstalý po zemřelém otci svém Mikuláši Bachmanovi za sumu 156 kop míš.

Výminka: Z tohoto statku manželce zemřelého Mikuláše Bachmana byt až do smrti, setí žita po hnoji 2 mandele, ova po Remísku 1 korec, semena lněného 2 čtvrtce, záhon zelí, záhon mrkve, kus louky v Dolíčku, jabloň a hrušku, užívat až do smrti 1 krávu při tom statku s jeho dobyt看em, též si vymíňuje ze žita, co jest ho setého třetí snop a ova co setého polovici a z jiného obilí též polovici.

1623 – Václav Suchomel (*). Jan Bachman umřel a přiznal se Václav Suchomel a nastoupil na ten díl. Dle vyhledání z Register zaplatil Václav Suchomel na gruntu 75 kop míš.

Dobytka pozůstalo: 3 krávy, 6 ovec, 2 jalůvky dvouleté. Poněvadž těch krav je nedostatek a na tu pozůstalou vdovu také z onoho dílu jedna kráva patří, žádouce jedné také roku 1650 před rukama, má jednu sobě při tomž statku vychovati až kráva z něho bude.

1650 – Jiřík Suchomel (*), koupil grunt po zemřelém Václavovi Suchomelovi, otci svém za 150 kop míš.

Přidává se: 2 koně, 1 vůz valný, pluh s železem, 1 hak s železem, 2 brány s železnými hřebíky, vidle senné, vidle hnojné, vidle k peci, 2 sekery kládní, 2 sekerky, řetěz k vozu, motyka, řezačka, 2 kosy, hak ku slámě, lopata kovaná, kolečko neb trakař, kružadla, železa klepná, hrnec na kamna, žita po 5 korcích, ova po 9 korcích, jarý pšenice po 1 ½ měrice, lněného semene po 3 čtvrtcích, kmín po 3 čtvrtcích se jenom přidává.

1688 – Jiřík Lux (*), koupil grunt selský od Jiříka Suchomela za 150 kop míš.

Vrchnost zapůjčila na opravu stavení 37 zl. 43 krejc. 3 den. a ročně se bude splácet 6 zl. až do zaplacení.

1724 – Martin Lux (*1703, +1761), koupil grunt výjezdni spolu se všemi případnostmi od otce Jiříka Luxe za sumu 150 kop míš., druhá manželka Dorota Hubálková (*), dcera Jana Hubálka, (oo1738), děti: Jan (*1750), Martin (*)- čp. 54

Po novém vyměření gruntů 1738 činí výměra 56 korců za 152 kop míš. 16 gr.

1752 – Martin Lux mladší (*1724, +1794), sedlák, koupil grunt od otce Martina Luxe za sumu 152 kop míš. 16 gr., manželka Veronika Lorencová (*1711, +1776), dcera Karla Lorence z Nekoře, (oo1749), děti: Martin (*)- čp. 54, Mariana (*1761)- oo1790 Reineltová čp. 49

Také je zde asi: Martin Lux (*), asi syn Martina, manželka Klára Frimlová (*), dcera Antona Frimla ze Studeného, (oo1776), děti: František (*1780)- čp. 54, Anna (*1786), Josefa (*1781)- oo1802 Franz Ba-
laš, sedlák z Mistrovic, Voršila (*1783)- oo1802 Jan Stejskal, sedlák z Mistrovic, Josef (*1784)

1802 – František Lux (*1780), sedlák, koupil statek selský NC 38 pod 22 jitra 1520 čtv. sáhů za 500 zlatých od otce Martina Luxe, manželka Anna Budišová (*1782), dcera Jana Budiše z Orlice, (oo1802), děti: Voršila (*1803), Terezie (*1804), Josefa (*1808), Antonie (*1811). *Pro matku bude povinen hospodář každoročně sypat 2 měřice žita, 3 měřice ovsu, 4 čtvrtce lněného semene a po 1 měřici zemských jablek.*

1818 – Josef Faltus (*1797, +1864), sedlák, syn Josefa Faltuse z čp. 6, koupil grunt čp. 54 od Františka Luxe za 500 zlatých, manželka Kateřina Urbanová (*1796, +1849) z Bystrce čp. 81 (64), také je asi manželka Anna Mikulová z Údolí čp. 8, děti: Josef (*1821)- čp. 54, 89, 91, Vincenc (*1822), Dominik (*1829)- čp. 89, Alois (*1831)- čp. 41, Antonín (*1836)- čp. 54, Anna (*1819)- oo1867 Mertelíková čp. 44

V roce 1865 je prodáno Josefem Faltusem 5 jiter od jeho gruntu pro pozůstalost Josefa Stejskala s ustaveným opatrovníkem Josefem Netušilem ze Žamberka za 535 zlatých.

1872 – Antonín Faltus (*1836 Sobkovice), sedlák, syn Josefa Faltuse, sedláka z čp. 54, právo vlastnické k usedlosti čp. 54 od Josefa Faltuse za 1.751 zl. 54 krejc., manželka Františka Mertová (*1839 Jablonné), dcera pekaře Františka Mertvy z Jablonného čp. 90, pomáhá doma, děti: Dominik (*1865), Josefa (*1862), Terezie (*1869), Antonín (*1870). *Na usedlosti je zapsána řada zástav a prodejů pozemků*

V roce 1869 u nich bydlí také: Antonín Suchomel (*1814 Sobkovice), vdovec, nádeník na polní práce, syn Antonína Suchomela z čp. 48, jeho manželkou byla Karolína Simonová (1808-1869) z čp. 37, děti: Mikuláš (*1845)- tkalce čp. 76, Josefa (*1839)- chudá, Anna (*1841)- chudá, služka. Jsou také na čp. 82, 38

V roce 1880 u nich bydlí také: Josef Faltus (*1821 Sobkovice), nádeník, syn Josefa Faltuse z čp. 54, manželka Františka Weinlichová (*1830 Orličky) z Orliček čp. 104, nádeník. Také zde bydlí v roce 1880: František Stejskal (*1816 Sobkovice), chudý, manželka Anna (*1817 Nekoř), chudá. Jsou také na čp. 89

V roce 1880 zde také bydlí: Mikuláš Vencl (*1830 Údolí), kovář, manželka Anna (*1830 Údolí), nádeník, děti: Mikuláš (*1860), Anna (*1867), František (*1873)

1890 = František Fogl (*1855 Sobkovice), polní hospodář, výroba rýžových kartáčů, syn Josefa Fogla z čp. 4, 54, manželka Anna Štovičková (*1859 Sobkovice), pomáhá, děti: Josef (*1883)- v roce 1900 žák tkalcovské školy, František (*1884), Růžena (*1887)- polní hospodář, Filomena (*1889)- oo Suchomelová čp. 7, Jaroslav (*1892)- kartáčník, Augustin (*1897)- učitel v Sobkovicích, Jiří (*1899). V roce 1900 u nich bydlí také: Františka Faltusová (*1839 Jablonné)- služka

Foglovi měli velkou zahradu a také pěkný kus pole, lesa a louky. Fogl nosil plnovous a byl několik let členem obecního zastupitelstva. Foglová byla tichá, pracovitá vesnická dobračka. Měli dost dětí, ale byli šetrní, dluhy neměli. Synu Josefovi jako chlapci vykopla kráva oko a tak měl skleněné, které bylo dost nedokonalé a bylo vidět. Hospodářství převzal Jaroslav, který však brzo zemřel a mnoho let potom hospodařila sama vdova.

Bydlí zde v roce 1890 také: Josef Fogl (*1823 Sobkovice), otec majitele, manželka Františka Mertelíková (*1825 Sobkovice), dcera Františka Mertelíka z čp. 35. Jsou také na čp. 4

Bydlí zde v roce 1890 také: Ferdinand Černohous (*1874 Jamné)- pasák, Vilím Křivohlávek (*1875 Bystřec)- řeznický učeň

Bydlí zde v roce 1890 a 1900 také: Josef Mach (*1853 Jamné), kartáčník, manželka Josefa (*1853 Kunvald), domácí práce, také je v roce 1900 zapsána manželka Kristýna (*1854 Kunvald), v domácnosti, děti: Kristýna (*1878 Jamné)- služka, Josef (*1880 Jamné)- čeledín, František (*1883)

Bydlí zde v roce 1900 také: František Lokl (*1887 Moravská Třebová)- žák, Františka Foglová (*1825 Sobkovice)- vdova, matka majitele, výměnkářka

Bydlí zde také v roce 1910: Jan Faltus (*1870 Sobkovice), nájemník, v mechanické tkalcovně, syn Vincence Faltuse z čp. 56, manželka Františka (*1871 Nekoř)- tkalce pro faktora, děti: Marie (*1903 Nekoř), Josef (*1909 Nekoř)

1921 = František Fogl (*1855), výše uvedený rolník, manželka Anna (*1859), v domácnosti, děti: Augustin (*1897)- učitel v Sobkovicích, Jaroslav (*1892)- kartáčník u Ladislava Filipa v Jablonném, jeho manželka Marie Fišerová (*1895) z čp. 34, v domácnosti, jejich děti: Jaroslav (*1919), Josef (*1921)

1925 = Jaroslav Fogl (*1892), rolník, kostelník, syn Františka Fogla z čp. 54, manželka Marie Fišerová (*1895) z čp. 34, děti: Jaroslav (*1919), Josef (*1921)- čp. 54

Dne 6. února 1923 shořela chalupa Jaroslava Fogla čp. 54

1945 = Josef Fogl (*1921, +1997), syn Jaroslava Fogla z čp. 54, manželka Marie Suchomelová (*1921, +1995) z Lukavice čp. 22, členka JZD, děti: Marie (*1944)- oo Chaloupková v Lichkově, Vlasta (*1947)- oo Havrdová v Dlouhoňovicích, Ludmila (*1957)- oo Slavíková v Lukavici

1997 – Stavení není obydleno (majitel Vlasta Havrdová)

Čp. 55 Chalupa zahradnická (NC 39)

1605 – Jan Pieknej, Kousek (*), koupil zahradu od Václava Hraběte za 39 kop míš.

1607 – Ondřej Doležal (*), koupil zahradu od Jana Piekného za 39 kop míš.

1608 – Jan Faltus (*), koupil zahradu od Ondřeje Korgera, jinak Doležala za sumu 39 kop míš.

1611 – Vašek Vlčinský (*), ujal zahradu frajmarkem na svůj grunt v Nekoři od Jana Faltuse za sumu napřed jmenovanou

A jen nám náleží, aby to Vlčinský vyplatil a tak když to vyklade, bude mít zapláceno.

1614 – Jíra Fogl (*), koupil zahradu od Vaška Vlčinského se vším za 50 kop míš.

1617 – Jan Matyášů (*), ujal zahradu frejmarkem od Jana Fogla, tak jak on ji měl za sumu 20 kop míš.

1622 – Jan Fugl mladší (*), koupil zahradu od Jana Matyáše za 50 kop míš.

Přidává mu Jan Matyáš: peníze k prodeji, motyku, vidle hnojné, slepice, ozimé obilí, které vysel.

1623 – Jan Richter (*), koupil zahradu od Jana Fugla za 50 kop míš.

1626 – Jíra Pospíšil (*), koupil zahradu od rychtáře a konšelů po zemřelém Janu Richtrovi za 40 kop míš.

1629 – Jiřík Šimek (*), koupil zahradu od Jíry Pospíšila za 30 kop míš.

1646 – Jan Albl (*), koupil zahradu od Jiříka Šimka za 50 kop míš.

1648 – Jakub Březenský (*), koupil zahradu od Jan Albla za 50 kop míš.

1651 – Matěj Šimek (*), ujal zahradu od Jakuba Březenského za 50 kop míš.

1658 – Adam Moczíra (*), koupil zahradu od Matěje Šimka za 50 kop míš.

1662 – Jakub Halama (*), koupil frajmarkem zahradu od Adama Moczíry za 50 kop míš.

1668 – Jiřík Netušil (*), koupil chalupu po zběhlém Jiříku Netušilovi za 50 kop míš.

1668 – Jan Vondráček (*), koupil zahradu od Jiříka Netušila za 50 kop míš.

1672 – Václav Nastoupil (*), koupil zahradu od Jana Vondráčka za 50 kop míš.

Zahrada a stavení spuštěné od Jakuba Halamy a Jana Vondráčka

1678 – Michal Lorenc (*), koupil zahradu od Václava Nastoupila za 50 kop míš.

1681 – Václav Lorenc (*), koupil chalupu zahradní od Michala Lorence za 50 kop míš.

1682 – Jiřík Schulcz (*), koupil zahradu od Václava Lorence za 50 kop míš.

1682 – Michal Lorenc (*), koupil chalupu zahradnickou po zemřelém Jiříkovi Scholczovi za sumu 50 kop míš.

1686 – Jan Blecha (*), koupil chalupu od Michala Lorence za 50 kop míš.

1696 – Adam Faltus (*), koupil chalupu od Jana Blechy za 50 kop míš.

1697 – Václav Richter (*), koupil chalupu po zemřelém Adamu Faltusovi za 50 kop m., děti: Jakub (*)- čp. 31, 32, 34, 35, Vilím (*), Jiří (*)- čp. 41, Jan (*)- čp. 55, 57, Václav (*)- čp. 57. Jsou také na čp. 35, 46, 55, 57

Notandum: Tak jakož skrze nenadálý oheň tato chalupa až do podvalu shořela a zase větším dílem nákladem vrchnosti vystavěna jest, pročez mimo to co sl. excelence Pán pan hrabě odpustiti ráčil do důchodu doplatiti přichází totiž: za šindel, hřebíky, prkna, krajiny, práci a další 21 zlatých 16 krejc. 2 den.

1717 – Jan Richter mladší (*), koupil chalupu zahradní od Václava Richtra, svého otce za sumu 50 kop míš. manželka Dorota Lorencová (*), dcera Jana Lorence, (oo1710). Jsou také na čp. 57

1738 – Jan Richter (*), Nový zápis. Koupil po novém vyměření rolí chalupu zahradnickou spolu se všemi případnostmi za sumu 50 kop míš.

1745 – Antonín Mertelík (*1712, +1772), koupil chalupu zahradnickou od Jana Richtra se všemi právy a povinnostmi za 52 kop míš. 21 gr. 5 den. Jsou také na čp. 39

1770 – Václav Mertelík (*), chalupník, ujal chalupu zahradnickou po otci Antonínu Mertelíkovi jako vlastní a dědickou za 52 kop míš. 21 gr. 5 den, manželka Mariana Dušková (*), dcera Jana Duška z Verměřovic, děti: Anežka (*1789)- oo1808 František Faltus z čp. 24, František (*1785)- čp. 35, 55, Antonín (*1784)

1805 – František Mertelík (*1785), chalupník, syn Václava Mertelíka z čp. 55, koupil chalupu zahradnickou od svého otce Václava Mertelíka s rolí 4 jitra 871 čtv. sáhů, se všemi povinnostmi a právy za 500 zlatých. Jsou také na čp. 35

Povinnosti: c.k. kontribuce dle nařízení, úroku jirského 12 krejc., havelského 12 krejc., kuchyňské věci 7 krejc. 4 den, za přádlu 2 krejc. 3 ½ den, 52 dnů pěší roboty ročně.

1809 – František Lorenc (*1756, +1822), koupil chalupu zahradní čp. 55 od Františka Mertelíka 4 jitra 870 čtv. sáhů rolí, všemi povinnostmi a případnostmi za 1000 zlatých, třetí manželka Kateřina Mertelíková (*1779) z čp. 44, (oo1801), děti: Antonie (*1809). Jsou také na čp. 35

1823 – Kateřina Lorencová (*1779), koupila chalupu po zemřelém Františku Lorencovi, až do dospělosti dcery Antonie hospodařiti bude a tedy z ní také všechna břemena vykazovati bude

1837 – Jan Barnet (*1803), chalupník, syn Jana Barneta, kolovratníka z čp. 62, koupil chalupu čp. 55 do vlastnictví za 416 zlatých 30 krejc., manželka Antonie Lorencová (*1809, +1836), dcera Františka Lorence, sedláka z čp. 35, (oo1829), děti: Františka (*1829)- oo Poláčková čp. 55

1869 – Josef Poláček (*1823 Sobkovice, +1875), rolník, syn Antonína Poláčka, chalupníka z čp. 31, zeť Barneta, je zapsáno právo zástavní pro oba manžely Poláčkovy, manželka Františka Barnetová (*1829 Sobkovice), dcera Jana Barneta, chalupníka z čp. 55, (oo1852), děti: Vincenc (*1863), Adolf (*1868), Františka (*1854)- oo1873 Jan Cargnel z Piere di Cadore (Benátsko), dělník na železnici u Sobkovic, Anna (*1856)- tkalčuje, Filomena (*1859), Josefa (*1861), Josef (*1865). Jsou také na čp. 31

1871 – František Filip (*1833 Jamné), polní hospodář, právo vlastnické od manželů Poláčkových v ceně 1.820 zlatých, manželka Anastazie (*1842 Jamné), pomáhá při hospodářství, děti: Anna (*1860)- tkalčuje, František (*1864)- tkalčuje, čp. 55, Františka (*1867), Kristýna (*1869), Josefa (*1871), Filomena (*1873), Anastazie (*1875), Terezie (*1878)

V roce 1879 je zapsáno také vlastnické právo pro Jana a Františku Richtrovi. Není jasné zda pouze na pozemky nebo jiné nemovitosti.

1890 = Anastazie Filipová (*1842 Jamné), vdova, rolník, děti: František (*1864 Jamné)- tkalčuje, Františka (*1867 Jamné)- tkalčuje, Kristýna (*1869 Jamné)- tkalčuje, Josefa (*1871)- pomáhá doma, Anastazie (*1875)- šije knoflíky, Terezie (*1878)

1900 = František Filip (*1864 Jamné), polní hospodář, tkadlec, syn Františka, manželka Filomena Richterová (*1867 Sobkovice) dcera Františka Richtra z čp. 3, v domácnosti, děti: Filomena (*1893)- polní pomocník, František (*1899)- obuvník čp. 55, Stanislav (*1901), Josef (*1909)

Také zde bydlí v roce 1900: Anastazie Filipová (*1842 Jamné), matka hospodáře, vdova, výměnkářka, děti: Terezie (*1878 Sobkovice)- tkalčuje

V roce 1910 zde bydlí také: Josef Filip (*1873 Jamné), železničář, nájemník, manželka Anna (*1875 Jamné), v mechanické tkalcovně, děti: Anna (*1900)

V roce 1921 zde bydlí také: František Filip (*1899)- syn Františka, Filomena Filipová (*1915)- vnučka Františka

1930 . František Filip (*1899), obuvník, dělník, syn Františka Filipa z čp. 55, manželka Marie (*1905, +1998). Také zde bydlí Theodor Kosák (*1944)

1998 – Stavení slouží rodině k rekreaci

Čp. 56 Chalupa podružská (NC 65)

1797 – Josef Faltus (*1770, +1839), podruh, chalupník, syn Jana Faltuse, vystavěl chalupu NC 65 podružskou na zeleném drnu v obci pro sebe a dědice za 30 zlatých, manželka Josefa Simonová (*1775), dcera Josefa Simona z čp. 25 (65), (oo1794), děti: Josef (*1797)- čp. 56, Pavlína (1801-1861), František (*1805)- čp. 1, Rozálie (*1807), Dominik (*1815)- čp. 36, 56, 73, 82, 85, Anna (*1812)- oo1835 Vincenc Suchomel, řezník z čp. 28

Povinnost: 13 dní pěší roboty ročně

Bydlí zde kolem roku 1798 také: Václav Ullrich (*1763), podruh, manželka Anna Dolečková (*1771), dcera Františka Dolečka a Marie Štěničkové z NC 55 (čp. 18), (oo1795), děti: František (*1797), Anna (*1798). Jako vdova je Anna Ullrichová (*1771) provdaná v roce 1802 za Františka Richtera v čp. 3

1830 – Josef Faltus (*1797, +1862), chalupník, syn Josefa Faltuse, chalupníka z čp. 56, koupil od otce Josefa Faltuse chalupu podružskou se všemi povinnostmi za 152 zlatých, manželka Kateřina Šejvlová (*1797, +1860), dcera Floriana Schewla z čp. 58, (oo1828), také je asi manželka Terezie Simonová (*) z čp. 65, také je asi manželka Anna Budišová (*1812), vdova po Václavu Budišovi z čp. 47, (oo1861), děti: Anna (*1841)- oo Faltusová čp. 56, 58, Františka (*1835)- oo1857 Richterová čp. 3.

V roce 1864 zde bydlí také: Dominik Faltus (*1815), podruh, syn Josefa Faltuse, chalupníka z čp. 56, manželka Františka Holubářová z Klášterce čp. 21, také je manželka Josefa Šilarová (*1824) z Jamného čp. 62, (oo1853), děti: Josefa (*1864+). Jsou také na čp. 73, 85

1860 = Vincenc Faltus (*1839 Sobkovice), tkadlec, zeť Faltuse, syn Vincence Faltuse z čp. 61, manželka Anna Faltusová (*1841 Sobkovice), dcera Josefa Faltuse z čp. 56, (oo1863), děti: Vincenc (*1865), Anna (*1868), Jan (*1870)- čp. 54. Jsou potom na čp. 58

Také u nich bydlí v roce 1869: Vendelín Netušil (*1823 Bořitava), švec, podruh, syn Josefa Netušila, zahradníka z Bořitavy čp. 18, manželka Anna Langrová (*1826 Petrovice) z Českých Petrovic čp. 26, děti: Josef (*1853), tkalcuje, nádeník, Adolf (*1866)- čp. 96, Marie (*1855)- tkalcuje, Anna (*1862), Terezie (*1868)

1864 – Anna Faltusová (*1841), vlastnictví kšaftem na chalupu čp. 56 pro vdovu za sumu peněz 260 zlatých

1880 = Josef Fajt (*1823 Sobkovice), polní hospodář, manželka Františka (*1828 Sobkovice), pomáhá při hospodářství, děti: František (*1853)- kartáčník. Také zde bydlí: Tomáš Luka (*1866 Nekoř)- asi nějaký dozor (nečitelné)

Také zde bydlí v roce 1880: Vendelín Netušil (*1823 Bořitava), nádeník, syn Josefa Netušila, zahradníka z Bořitavy čp. 18, manželka Anna Langrová (*1826 Petrovice) z Českých Petrovic čp. 26, děti: Josef (*1853), Marie (*1855), Anna (*1864), Adolf (*1866), Terezie (*1868)

1890 = Jan Grund (*1841 Těchonín), tkadlec, manželka Anna (*1836 Sobkovice). Pomáhá doma, děti: Anna (*1871)- tkalcuje

Bydlí u nich v roce 1890 také: Josef Suchomel (*1843 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína Suchomela z čp. 83, manželka Josefa (*1850 Sobkovice), pomáhá doma, děti: Josef (*1879), Kristýna (*1881), Anna (*1888)

Sobkovické chalupy zleva: čp. 56, v pozadí čp. 91, vpravo střecha čp. 78. Stav kolem roku 1950

1900 = František Doleček (*1860 Sobkovice), truhlář, polní hospodář, syn Dominika Dolečka z čp. 47, manželka Anna Filipová (*1862 Jablonné), v domácnosti, děti: Jaroslav (*1884)- truhlář, František (*1887)- na vojně, Josef (*1889)- zedník, Karel (*1891)- kolář čp. 71, Anna (*1896)- polní práce, Alžběta (*1899), Emanuel (*1901)- čp. 56, Alois (*1903), Růžena (*1908). Jsou také na čp. 47

1921 = Anna Dolečková (*1862), vdova, v domácnosti, děti: František (*1887)- železniční dělník, Anna (*1896)- tkadlena u M. Tutsche, Emanuel (*1901)- kartáčník u Ladislava Filipa v Jablonném, Alois (*1903)- truhlářský učeň, Růžena (*1908)

1930 . Emanuel Doleček (*1901, +1996), kartáčník, dělník, syn Františka Dolečka z čp. 56, manželka Anna Tobišková (*1898) z Kunvaldu, v zemědělství, děti: Eliška (*1937), Miroslav (*1942)- čp. 56, 117, 1

1963 – Miroslav Doleček (*1942, +2007), strojní zámečnický, syn Emanuela Dolečka z čp. 56, manželka Jindřiška Všeticková (*1944) z Celného, dělnice, děti: Miroslav (*1965)- zedník, Lubomír (*1966)- klem-píř, Irena (*1971)- prodavačka, V roce 1974 se rodina odstěhovala do čp. 117, které koupili. Do roku 1996 zde bydlí také Emanuel Doleček (1901-1996). Jsou potom na čp. 117

1996 – Stavení je využíváno jako rekreační objekt

Čp. 57 Chalupa podružská (NC 40)

Václav Richter starší (*) asi z čp. 35, 46, 55, vystavěl sobě

1714 – Jan Richter (*), koupil chalupu od Václava Richtra, otce svého za 20 kop míš., manželka Dorota Lorencová (*), dcera Václava Lorence, (oo1710)

manželka Marie Scholzová (*), dcera Henrycha Scholze (*) ze Sobkovic, (oo1714)

1717 – Václav Richter mladší (*), syn Václava Richtra, koupil chalupu od Jana Richtra za 30 kop míš., manželka Rozina Kuthanková (*) z Vlčkovic, (oo1710)

1723 – Jan Lux (*), syn Jana Luxe, koupil chalupu od Václava Richtra za 15 kop míš., manželka Rozina Poláčková (*) z Nekoře, (oo1715), také je manželka Magdalena (1694-1771)

1738 – Jan Hlaváč (*), koupil chalupu od Jana Luxe za 12 ½ kopy míš., manželka Rozina Kratochvílová (*), (oo1723). Jsou také na čp. 14, 60

1738 – Jan Hlaváč (*), Nový zápis. Koupil chalupu podružskou spolu s vyplývajícími robotami a poplatky sobě a dědicům za 12 kop míš. 15 gr.

K tomu se připisuje k chalupě v novém urbáři role, po novém vyměřování gruntů 1738 o výměře 1 ½ korce za 4 kopy míš. 2 gr.

1744 – Václav Lux (*), syn Václava Luxe, koupil chalupu se vším příslušenstvím od Jana Hlaváče za 16 kop míš. 17 gr., manželka Dorota Fridrichová (*), dcera Tobiasse Fridricha, (oo1742), také je manželka Anna Marie (*), vdova po Františku Ardeltovi, (oo1778), také byla manželka Veronika (1723-1778), děti: František (*1755), Josef (*1759)

1783 = Josef Kopecký (*1761), chalupník, syn Václava Kopeckého z Nekoře, koupil chalupu podružskou od Václava Luxe se vším příslušenstvím za 20 kop míš., manželka Dorota Brožková (*) z Bořitavy, (oo1784), druhá manželka Terezie (*1762), dcera Antonína Štěníčky, (oo1786), děti: Antonín (*1788)- čp. 57, František (*1791), Jan (*1793). Jako vdova je Terezie Kopecká provdaná v roce 1801 za Antonína Dolečka (*1736), chalupníka a vdovce

1801 – Antonín Faltus (*1736, +1813), chalupník, vdovec, přiženil se k dceři po Josefu Kopeckém a tím se ujal chalupy NC 40 s rolí pod 1 jitro 80 čtv. sáhů za 200 zlatých, manželka Josefa Štěníčková (*) z Nekoře NC 30, potom Terezie Kopecká (*1762, +1836), vdova po Josefu Kopeckém z čp. 57, (oo1801), děti: Dominik (*1802)- čp. 57

Poznamenání: Po smrti kupujícího Antonína Faltuse, Josef Kopecký pozůstalý syn z prvního lože zemřelého Josefa Kopeckého před jinými kupci má na tuto chalupu přednost.

1817 – Antonín Kopecký (*1788), právní odevzdání chalupy čp. 57 po zemřelém Antonínovi Faltusovi za cenu 400 zlatých, manželka Mariana Šípková (*) ze Šedivce, také je manželka Kateřina Buzková (1787-1849) z Výprachtic, děti: Dominik (*1819)- čp. 57

Bydlí zde kolem roku 1823 také: Dominik Faltus (*1802), chalupník, syn Antonína Faltuse z NC 40, manželka Anežka Šmoková (*1798), dcera Franze Schmoka z čp. 19, (oo1823)

1846 – Dominik Kopecký (*1819), zápis na chalupu čp. 57 od Antonína Kopeckého, otce, dle dědičného pořádku je mu postoupena za 360 zlatých CM

1869 = Václav Balcar (*1845 Jamné), chalupník, tkadlec, syn Jana Balcara, familiaanta z Jamného čp. 124, manželka Františka Richtrová (*1843 Sobkovice), dcera Karla Richtera, chalupníka z čp. 53, pomáhá, děti: Josef (*1871), Františka (*1873). Jsou také na čp. 53

Bydlí zde v roce 1868 také: Daniel Budiš (*1837), podruh, syn Václava Budiše, chalupníka z čp. 47, manželka Františka Šulcová (*1840), nemanželská dcera Terezie, dcery Jiřího Šulce, chalupníka z čp. 7, (oo1861), děti: Anna (*1868). Jsou také na čp. 13, 20

V roce 1869, 1880 zde stále bydlí také: Dominik Kopecký (*1819 Sobkovice), tkadlec v Kyšperku, manželka Pavlína (*1815 Studené), děti: Leopold (*1849)- tkadlec, Josef (*1856)- nádeník v Kyšperku, František (*1863)- nádeník v Kyšperku, Anna (*1852)- švadlena

1890 = Prokop Faltus (*1819 Sobkovice), nádeník, syn Prokopa Faltuse z čp. 43, manželka Anežka (*1822 Bystřec), nádeník, děti: Antonie (*1857), nádeník. Jsou také na čp. 43

1900 = Dominik Faltus (*1852 Sobkovice), tkalce, syn Františka Faltuse z čp. 82, manželka Josefa (*1858 Sobkovice), v domácnosti, děti: Filomena (*1880)- služka, Marie (*1890), Sabina (*1892). Jsou také na čp. 29, 35

1910 = Karel Kopecký (*1864 Líšnice), polní hospodář, tkalce, manželka Anna (*1878 Nekoř), v mechanické tkalcovně M. Tutsche, děti: Oldřich (*1912). Bydlí u nich v roce 1910 také: František Kaplan (*1901 Rakousko)- ošetřovatel, matka Barbora Kaplanová, rozená Venclová

Dne 16. dubna 1924 shořela chalupa čp. 57 Karla Kopeckého. Popelem lehlo stavení, chlév i stodola.

1938 – František Mareš (*1886, +1961) z Čermné čp. 162, dříve na čp. 82, manželka Anna Dolečková (*1888, +1964) z čp. 82, děti: Marie (*1920)- oo Schlesigerová čp. 57, 52,, Miloslava (*1924), Kamila (*1927)

1940 . František Schlesinger (*1813) z Orliček, obuvník, manželka Marie Marešová (*1920), dcera Františka Mareše z čp. 57, děti: Věra (*1938), Marie (*1936), Hana (*1939), Ludmila (*1941), František (*1941)- čp. 52, Miroslava (*1943). V roce 1945 se rodina odstěhovala na čp. 52

1971 – Ladislav Fogl (*1946, +2011), zedník, syn Rudolfa Fogla z čp. 2, manželka Ludmila Lesáková (*1948) z čp. 90, tkadlena, děti: Ludmila (*1968)- oo Vorlíčková v Jablonném, Ladislav (*1969)- vodoinstalátér, Miloslav (*1973)- zedník v Jamném, Jiří (*1979)- zedník v Jamném, Petr (*1985)- elektrikář. V roce 1990 se rodina přestěhovala na čp. 104, zůstal zde jen syn Ladislav

1990 – Ladislav Fogl (*1969), vodo instalátér, syn Ladislava Fogla z čp. 57, manželka Jana Nováková (*1970), dělnice, děti: Ladislav (*1995)- prodáváč v místním obchodě, Romana (*1999)- prodavačka

Čp. 58 Chalupa zahradnická (NC 41)

Jan Petrův (*). Doplatil matce Pavla Baláše těm sirotkům a zůstává při právě, jenž se může spraviti s Rejstříkem, kde se každého soudu hotové peníze i dluhy sirotčí kladou a zápisů mnoholi jest aneb zůstává-li co v právu. Nachází se 15 grošů

1618 – Jíra Faltusů (*), rychtář a konšelé oznámili, že jsou prodali zahradu po zemřelém Janu Petrovi zůstalou, Jírovi Faltusovi za sumu 15 kop míš.

1620 – Elmysal (?), koupil zahradu se vším příslušenstvím jak ji Jíra Faltusů užíval za sumu 13 kop míš.

1631 – Martin Šimek (*), koupil zahradu od Elmicsala za 12 kop míš.

1653 – Jiřík Tomek jinak Bureš (*), koupil zahradu od Martina Šimka spuštěnou za sumu 2 kopy míš.

1655 – Václav Kratochvíle (*), koupil zahradu od Jiříka Tomka za 22 kop míš.

1682 – Jiřík Richter (*), koupil chalupu zahradnickou od Václava Kratochvíle za sumu 22 kop míš.

1700 – Jakub Poláček (*), koupil chalupu zahradnickou od Jiříka Richtra, kterou on byl vyplatil, za 19 kop míš.

1716 – Frydrych Krysta (*), koupil chalupu zahradní od Jakuba Poláčka za 19 kop m.

1720 – Martin Faltus (*), koupil chalupu od Frydrycha Krysty za 19 kop míš.

1736 – Václav Faltus (*), koupil chalupu po zemřelém Martinu Faltusovi za 17 kop m.

1738 – Václav Faltus (*), Nový zápis. Koupil chalupu zahradnickou v předešlém trhu a s ní poplatky a povinnosti, dle nového vyměrování rolí za sumu 17 kop míš.

Poněvadž k té chalupě po novém vyměřování selských rolí kousek role přibýlo, připisuje se 2 kopy míš. 21 gr. 5 den.

1740 – Jan Simon (*), asi z čp. 71, koupil chalupu od Václava Faltuse se všemi platy a povinnostmi za sumu 19 kop míš. 21 gr. 5 den. Jsou také na čp. 25

1747 – Josef Blažek (*1715, +1765), syn Jiřího Blažka, koupil chalupu zahradní od Jana Simona se vším příslušenstvím za sumu 19 kop míš. 21 gr. 5 den., manželka Rozina (*), vdova po Jakubu Richtrovi, (oo1730), také je asi manželka Veronika (*), děti: Kateřina (*1754)

1774 – Václav Blažek (*1753, +1793), koupil chalupu zahradnickou od své matky, vdovy po Josefu Blažkovi se vším příslušenstvím za 19 kop míš., manželka Anna Schulzová (*1741, +1812), vdova po Antonínu Schulzovi, (oo1774), také byla manželka Veronika (1718-1783)

1793 – Florian Schewl (*1765, +1829), chalupník, ujal chalupu chalupnickou od svého tchána Václava Blažka se všemi povinnostmi a příslušenstvím za 200 zlatých, manželka Kateřina Schulzová (*), dcera sedláka Antona Schulze a Anny, také je manželka Kateřina Blažková ze Sobkovic, děti: Anna (*1791)- oo1816 Josef Simon z čp. 25, Antonín (*1795), Barbora (*1802), Anežka (*1803)- oo1831 Petr Mrázek z Bystřece, František (*1807)- čp. 58, Kateřina (*1797)- oo1828 Faltusová čp. 56, Josefa (*1796)- oo1826 Faltusová čp. 13

1828 – František Schewl (*1807 Sobkovice, +1876), rolník, koupil rolní chalupu čp. 58 od svého otce Floriana Schewla za 200 zlatých, manželka Františka Vychytilová (*1810) z Mistrovic čp. 75, pomáhá doma, (oo1831), děti: Kateřina (*)- oo Faltusová čp. 56

Také zde bydlí v roce 1869: Vendelín Richter (*1839 Sobkovice), tkadlec, manželka Františka (*1842 Sobkovice), tkalce

1880 = Vincenc Faltus (*1839 Sobkovice), z čp. 56, tkalce, kostelník, syn Vincence Faltuse, zahradníka z čp. 65, manželka Anna Faltusová (*1841 Sobkovice), dcera Josefa Faltuse z čp. 56, tkalce, děti: Jan (*1870)- tkadlec, Ludvík (*1872), Josefa (*1874), Dominik (*1876)- tkadlec, Vincenc (*1879)- tkadlec, Terezie (*1882)- pomáhá doma, Alois (*1886)- tkadlec, čp. 58. Také u nich bydlí: Anna Venclová (*1845 Nekoř), žebrák, nájemnice. Jsou také na čp. 56

1910 = Alois Faltus (*1886 Sobkovice), v mechanické tkalcovně, rolník, syn Vincence Faltusa, manželka Josefa Faltusová (*1887 Sobkovice, +1952) z čp. 13, v mechanické tkalcovně, děti: Alois (*1910)- čp- 58, 81, Marie (*1912), Františka (*1920). Také u nich bydlí v roce 1910: Vincenc Faltus (*1879 Sobkovice)- bratr, Terezie Faltusová (*1882 Sobkovice)- sestra

*Starý Faltus, otec Lojzy, byl kostelníkem a po jeho smrti převzal tuto funkci syn Alois, který také přestavěl starou dřevěnou chalupu na chalupu z cihel. Patřilo k ní kus pole a velká zahrada. Rodinu postihlo velké neštěstí, když syn Alois (*1910) přišel na dráze o život jako posunovač a manželka Josefa spadla na poli z vozu s jetelem a zabila se.*

V roce 1921 u nich bydlí také: Terezie Faltusová (*1884)- sestra hospodáře, hluchoněmá, pomáhá

1935 – Alois Faltus (*1910), dělník ČSD, syn Aloise Faltuse z čp. 58, manželka Ludmila Faltusová (*1910) z Mistrovic, členka JZD, děti: Ladislav (*1938)- v Jamném, Ludmila (*1944)- oo Vondrová, Helena (*1948)- oo Hrdinová v Bystřeci. Potom jsou na čp. 81

1965 – Václav Vondra (*1940, +2015) z Petrovic u Čermné, dělník OEZ, manželka Ludmila Faltusová (*1944), kuchařka, dcera Aloise Faltuse z čp. 81, 58, děti: Lenka (*1967)- v Pardubicích, Dagmar (*1971)- v Jablonném nad Orlicí

2022 – Ludmila Vondrová (*1944, +2022).

Čp. 59 Chalupa zahradnická (NC 42)

1598 – Jan Biskupů jinak Kardinál (*), koupil zahradu aneb grunt tento od Biskupa za sumu 33 kop míš.

1614 – Jan Mužíčků, jinak Kaplan (*), koupil zahradu vedle prošacovaný od rychtáře a konšelů po zemřelém Janovi Biskupovi za 33 kop míš.

Výminka: Svrchu psaný Jan Mužičků bude povinen sirotkům po Janu Biskupovi totiž Jírovi, Anna, Dorotce, Václavovi a Janovi, každému po zletití rok po roku počínaje sv. Martinem v létě 1614 odvádět peníze.

1621 – Václav Bachmanů (*), koupil zahradu od Jana Mužička za 33 kop míš.

1630 – Michal Kratochvíle (*), koupil zahradu od Václava Bachmana se vším příslušenstvím za sumu 33 kop míš.

1635 – Pavel Krejčí (*), koupil zahradu od Michala Kratochvíle, svého tchána za sumu 33 kop míš.

Paměť: Zůstává na tý zahradě spravedlnosti sirotkům po Janu Biskupovi, přesto co Jan Mužičků jakožto otčím nevybral 15 kop míš. Náleží Jiříkovi, Anně, Dorotě a Václavovi, každému po 4 kop m. 11 gr. 3 ½ den.

1660 – Pavel Matějčíků (*), koupil zahradu od rychtáře a konšelů po zemřelém Pavlovi, otci svém za sumu 30 kop míš.

1667 – Jiřík Faltus (*), koupil zahradu po Pavlovi Matějčíkovi, zběhlým, od rychtáře a konšelů za 30 kop míš.

1681 – Jakub Faltus (*), koupil chalupu zahradnickou od svého otce Jiříka Faltuse za sumu 30 kop míš. Jsou také na čp. 6

1714 – Jan Hubálek (*), koupil chalupu zahradní od Jakuba Faltuse za 30 kop míš., druhá manželka Marie Effenbergrová (*) z Těchonína, (oo1741), děti: Anna (*)- oo Stejskalová čp.6, Dorota (*)- oo Luxová čp. 54

1739 – Václav Kosek (*1708, +1758), syn Jana Koska ze Studeného, koupil chalupu zahradnickou od Jana Hubálka se všemi případnostmi, polnostmi a povinnostmi za 34 kop míš., manželka Kateřina Hanousková (*1710, 1760), dcera Mikuláše Hanouska, (oo1735), děti: František (*1742)- čp. 59, Jan (*1744)- čp. 39

Po novém vyměření 1738 se k chalupě připisuje role za 2 kopy m. 21 gr. 5 den.

1765 – František Kosek (*1742, +1786), chalupník, rychtář, syn Václava Koska, koupil chalupu zahradnickou po svém otci Václavu Koskovi spolu se všemi případnostmi, robotami a povinnostmi za 36 kop míš. 21 gr. 5 den., manželka Anna Matyášová (*), dcera Augustina Matyáška z Vlčkovice, (oo1778), také byla manželka Dorota Lehká (*1748, +1777), dcera Mikuláše Lehkého z Verměřovic, (oo1772), děti: Jan (*1779), Mariana (*1785), Anna (*1781), Jan (*1783), František (*1773)- čp. 59

Bydlí zde kolem roku 1789 také: František Štěpánek (*), chalupník, manželka Anna rozená Matyášová (*), vdova Kosková, (oo1788), děti: Voršila (*1789), Pavlína (*1790), Barbora (*1792)

1795 – František Kosek (*1773, +1822), chalupník, syn Františka Koska z NC 42, koupil chalupu po svém zemřelém otci Františku Koskovi pod 890 sáhů se všemi případnostmi za 225 zlatých, manželka Johanna Mertelíková (*1776, +1844), dcera Václava Mertelíka z čp. 44, (oo1795), děti: František (*1796, Severin (*1798+), Antonín (*1805)- čp. 76, Josef (*1807+), Severin (*1808), Josef (*1813)- čp. 59, Anežka (*1814)- oo Suchomelová čp. 28, 76, Josefa (*1818)- oo1845 Kilian Liebich, podruh z Celného čp. 45

K tomu se připisuje 13 zlatých za 1 krávu

1830 – Josef Kosek (*1813 Sobkovice), chalupník, syn Františka Koska, chalupníka z čp. 59, koupil chalupu čp. 59 dle kšaftu Františka Koska, svého otce za 370 zl- CM, manželka Pavlína Štěpánková (*1815 Studené), ze Studeného čp. 23, pomáhá, děti: Josef (*1839)- čp. 59, František (*1848)- tkalcuje čp. 50, Josefa (*1849)- oo1873 Hanzlíčková čp. 68, Anna (*1852)- tkalcuje, Marie (*1859), Františka (*1843)- oo1868 Suchomelová čp. 38

Také zde bydlí v roce 1869: Josef Kosek (*1839 Sobkovice), tkalcuje, syn Josefa Koska z čp. 59, manželka Anna Barnetová (*1841 Sobkovice), dcera Vincence Barneta, zahradníka z čp. 62, také je v roce 1872 manželka Anna Faltusová (*1844), dcera Františka Faltuse z čp. 22, děti: Josef (*1864), František (*1869), Josefa a Anna (*1866)

Také zde bydlí v roce 1869: František Kosek (*1826 Sobkovice), tkadlec, nádeník, syn Anny, dcery Františka Koska z čp. 59, manželka Ludmila (*1826 Celné), děti: Filomena (*1858)

1872 – Josef Kosek (*1839 Sobkovice), polní hospodář, tkadlec, syn Josefa Koska, právo vlastnické k chalupě čp. 59 od Josefa Koska za 620 zlatých, manželka Anna Barnetová (*1841 Sobkovice,

+1872), dcera Vincence Barneta, zahradníka ze Sobkovic čp. 62, pomáhá při hospodářství, (oo1865), také je manželka Anna Faltusová (*1844), dcera Františka Faltuse z čp. 22, také je manželka Františka (*1832 Výprachtice), pomáhá, děti: Josef (*1867), František (*1869)- tkalcuje, Karel (*1871)- tkalcuje, Mikuláš (*1876)- tkalcuje, Anna (*1877)- služka, Marie (*1880)- polní pomocník, Antonie (*1886)- oo Suchomelová čp. 59, Václav (*1893)

Koskovi žili v dřevěné chalupě za cestou, byli to skromní lidé. Kosek tkalcoval a chodil na příležitostné práce k větším zemědělcům. Jeho žena soukala. Mladší dcera se provdala za Františka Suchomela, brzo však ovdověla. Byla hodná, podobné svému otci.

Také zde bydlí v roce 1880 a 1890: Josef Kosek (*1815 Sobkovice), otec, vejměník, manželka Pavlína Štěpánková (*1815 Studené), vejměnice, děti: František (*1848)- tkalcuje, Marie (*1859)- tkalcuje

V roce 1900 zde bydlí také: Marie Dušková (*1892 Výprachtice)- neť, Václav Dušek (*1899 Německo)- sestřenec, Pavlína Kosková (*1815 Studené)- matka, vdova, výměnkářka

V roce 1900 zde bydlí také: Vincenc Richter (*1844 Sobkovice), nájemník, nádeník, manželka Františka (*1853 Sobkovice), tkalcuje, děti: Filomena (*1876)- tkalcuje, Prokop (*1885)- obuvník. Jsou také na čp. 38, 50

V roce 1910 zde bydlí také: František Suchomel (*1882 Sobkovice), ve službě, kartáčník, syn Josefa Suchomela z čp. 23, manželka Antonie Kosková (*1886 Sobkovice) z čp. 59. Také zde bydlí v roce 1910: Antonín Hanzl (*1862 Velké Poříčí), nájemník, v mechanické tkalcovně, manželka Amálie (*1866 Velké Poříčí), v mechanické tkalcovně, děti: Rudolf (*1890 Velké Poříčí)- tkalcuje, Justina (*1893 Velké Poříčí)- tkalcuje, Antonín (*1900), Amálie (*1902)

1921 = František Suchomel (*1882), rolník, dříve obchodní cestující, syn Josefa Suchomela z čp. 23, zeť Koska, manželka Antonie Kosková (*1886), dcera Josefa Koska z čp. 59, tkadlena u M. Tutsche, děti: Václav (*1911)- čp. 59, Marie (*1913), Jaroslava (*1918). Jsou potom na čp. 35

Bydlí u nich v roce 1921 také: Josef Kosek (*1839)- tchán, výměnkář, Františka Kosková (*1852)- tchýně, pomáhá.

Dále zde bydlí v roce 1921: Bohumil Dušek (*1884)- kočí v tkalcovně M. Tutsche, jeho manželka Terezie Dušková (*1880)- dělnice u M. Tutsche, jejich děti: Marie (*1909), Vlastimila (*1912), Josef (*1914), Anna Suchomelová (*1847)- tchýně, výměnkářka

Dne 23. října 1931 shořelo stavení čp. 59 Františka Suchomela, bylo celé dřevěné.

1940 . Václav Suchomel (*1911). zaměstnán Masna Jablonné nad Orlicí, syn Františka Suchomela z čp. 59, manželka Růžena Boháčová (*1910), dcera Františka Boháče z čp. 94, děti: Dana (*1943), Iva (*1947)

1965 – Rudolf Fogl (*1943, +2018), syn Rudolfa Fogla z čp. 2, manželka Jarmila Faltusová (*1948, +2013), dcera Josefa Faltuse z čp. 6, děti: Rudolf (*1968)- čp. 94, Miroslav (*1971, +1992), Jaroslava (*1975)- oo Unzeitigová čp. 118, Lukáš (*1982)- čp. 59, Petra (*1989)- ve Verměřovicích. Koupili stavení od dcer Václava Suchomela

2018 – Lukáš Fogl (*1982), dělník, syn Rudolfa Fogla z čp. 59, manželka Veronika Langrová (*1986) z Horní Dobrouče, dělnice, děti: Lukáš (*2018). Jsou také na čp. 123

Čp. 60 Chalupa zahradnická (NC 43)

Viktorin (*), má zapláceno

1620 – Jíra, syn Viktorinův (*). O soudu při registrech Dorota, pozůstalá vdova po zemřelém Viktorinovi odevzdala zahradu svou Jiříkovi, synu svému na ten způsob, aby ji při sobě až do smrti choval a Janovi, bratru svému rozdává z tej chalupy jednu krávu

1620 – Jan Bachmanů (*), koupil zahradu od pozůstalé vdovy po Viktorinovi za 4 kopy míš.

1621 – Václav Prdelka (*), koupil zahradu od Jana Bachmana za 8 kop míš.

1630 – Václav Pospíšilů (*), koupil chalupu od Václava Prdelky za 9 kop míš.

1644 – Václav Kratochvíle (*), koupil zahradu v Sobkovicích od Václava Pospíšila se vším příslušenstvím za sumu 15 kop míš.

1648 – Jan Faltus (*), koupil chalupu od Václava Kratochvíle za 15 kop míš.

1651 – Jan Lorenc (*), koupil chalupu od Jana Faltuse za 37 kop míš.

1661 – David Lorenc (*), koupil zahradu od Jana Lorence, bratra svého za 37 kop m. Jsou také na čp. 61

1681 – Václav Lorenc (*), koupil chalupu zahradnickou po zemřelém Davidovi Lorencovi za sumu 23 kop míš.

1691 – Václav Dušek (*), koupil chalupu od Václava Lorence svého tchána za sumu 23 kop míš.

1694 – Jan Hlaváč (*), koupil chalupu od Václava Duška za 23 kop míš. Jsou také na čp. 14, 57

1719 – Jiřík Lux (*), koupil chalupu od Jana Hlaváče za 23 kop míš

1730 – Mikuláš Lux (*), koupil chalupu zahradní od Jiříka Luxe svého otce, za sumu 23 kop míš., manželka Marie Faltusová (*), dcera Jana Faltuse, (oo1719)

1737 – Josef Martínek (*1705, +1762), syn Jiřího Martínka, koupil chalupu od Mikuláše Luxe za 23 kop míš., manželka Anna Lorencová (*), dcera Jana Lorence, (oo1734). Jsou také na čp. 52

1738 – Josef Martínek (*1705, +1762), Nový zápis. Koupil chalupu zahradnickou spolu se všemi případnostmi, robotami a poplatky za sumu 23 kop míš., manželka Anna (*), děti: Marie (*1756)

Po novém vyměrování selských rolí 1738 připisuje se výměra 1 korec rolí za 2 kopy míš. 21 gr. 5 den.

1761 – Jan Ardelt (*), koupil chalupu zahradnickou od Josefa Martínka se vším příslušenstvím za sumu 25 kop míš. 21 gr. 5 den. Je asi také na čp. 62

1767 – Franz Ardelt (*1727, +1777), koupil chalupu zahradnickou od svého bratra Jana Ardelta za sumu 25 kop míš. 21 gr. 5 den, manželka Apolonie (*1736, +1766), děti: Jan (*1765)

Bydlí zde kolem roku 1770 také: František Kosek (*), chalupník, manželka Dorota (*), děti: František (*1773)- čp. 59, Anna (*1776). Jsou potom na čp. 59

1772 – Jan Faltus (*), koupil chalupu po zemřelém Franzi Ardeltovi se vším příslušenstvím za sumu 180 zlatých, manželka Marianna Dolečková (*) z Nekoře čp. 136, děti: Jan (*1777)- čp. 60, Terezie (*1786), Antonín (*1789), Vincenc (*1793), Vojtěch (*1783), Anna (*1781)- oo Schulzová čp. 69

1797 – Jan Faltus (*1777, +1862), vdovec, zahradník, rychtář, syn Jana Faltuse, zahradníka z čp. 60, ujal chalupu čp. 60 od Jana Faltuse, otce svého s rolí orní 1176 čtv. sáhů za 250 zlatých, manželka Rozálie Schulzová (*1777, +1846), dcera Franze Schulze sedláka ze Sobkovic, druhá manželka Karolína Kosková (*1802, +1867), vdova po Karlovi Koskovi z čp. 33, 84, dcera Jana Pšondra, sedláka ze Zbudova čp. 15, (2. oo1846)

Povinnosti: c.k. kontribuce dle nařízení, úroku jiřského 25 krejc. 2 den, havelského 5 krejc. 2 den, roboty pěší 52 dnů ročně.

Bydlí zde kolem roku 1810 také: Jan Barnet (*), chalupník, kolovratník, manželka Kateřina Scholzová z čp. 67, děti: Jan (*1802)- čp. 60, Anna (*1811), Vincenc (*1815)- čp. 62. Jsou také na čp. 62

1875 – Jan Barnet (*1802 Sobkovice, +1875), rolník, syn Jana Barneta, zahradníka z čp. 62, 60, vklad práva vlastnického k usedlosti čp. 60 za 800 zlatých, manželka Barbora Špačková (*1811 Jamné, +1876) z Jamného čp. 77, děti: František (*1829)- nádeník, Jan (*1837)- pekař ve Vídni, potom čp. 31, Josef (*1846)- pekař ve Vídni, Vincenc (*1848)- tkadlec, čp. 60, Vendelín (*1851)- tkadlec, Anna (*1843)- tkalcuje

Také zde bydlí v roce 1869: Jan Richter (*1829 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Richtra z čp. 14, manželka Františka (*1838 Klášterec), tkalcuje, děti: Marie (*1863). Jsou také na čp. 14, 95

1879 – Vendelín Barnet (*1851 Sobkovice), nádeník, syn Jana Barneta, dle odevzdací listiny právo vlastnické v ceně 332 zlatých, manželka Terezie (*1839), nádeník, děti: Terezie (*1877), Marie (*1879)

V roce 1880 zde bydlí také: Vendelín Richter (*1839 Sobkovice), polní hospodář, zedník, syn Josefa Richtra z čp. 14, manželka Františka Plhová (*1841 Nekoř), pomáhá, děti: Josef (*1873)- tkadlec čp. 10,

Vendelín (*1875)- tkadlec, čp. 102, Mikuláš (*1879)- čp. 12, Jan (*1882). Jsou také na čp. 43, 50, 86

Bydlí zde v roce 1880 také: Jan Barnet (*1837 Sobkovice), pekař ve Vídni, syn Jana a Barbory a další Barnetovi sourozenci: Anna (*1843)- tkalce, Josef (*1846)- pekař ve Vídni, Vincenc (*1848)- tkalce čp. 60

Bydlí zde také v roce 1880: František Šulc (*1835 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Šulce z čp. 19, manželka Vincencie (*1829 Bystřec), tkalce. Bydlí u nich také: Františka Šulcová (*1810 Mistrovice), vejměnice. Jsou také na čp. 19

Bydlí zde v roce 1890 také: Vincenc Barnet (*1848 Sobkovice), tkadlec, nájemník, syn Jana Barneta, Anna Barnetová (*1843 Sobkovice), jeho sestra

1900 = Josef Faltus (*1853 Sobkovice), polní hospodář, syn Prokopa Faltuse z čp. 43, manželka Marie Janková (*1859 Výprachtice), v domácnosti, děti: Božena (*1882)- služka, Anna (*1888), Josef (*1889)- vojna, Stanislav (*1899)- krejčovský pomocník čp. 60. V roce 1910 je u nich také: Antonie Faltusová (*1857 Sobkovice)- sestra. Jsou také na čp. 43

Hospodář Józa Prokop (Faltus) nosil zvlášť upravený plnovous. Vedl jej od uší po sanicích na bradu, pod nosem nic, na tvářích nic. Jen takový věneček, tehdy zvláštnost. Józa byl při mších a slavnostech, zvláště májových, předzpěvákem. Zvláště v písni ke „Královně nebes“. Byl také několik let starostou obce. S oblibou říkal „To za mého panování to bylo jinak“. Vlastnili pěkný kus pole, louky a les a drželi až šest kusů dobytka.

V roce 1900 zde bydlí také: Prokop Faltus (*1819)- otec majitele, vdovec, výměnkář, Antonie Faltusová (*1857 Sobkovice)- sestra majitele

Sobkovické chalupy zleva: vpředu čp. 60, čp. 58, čp. 59, vpravo vzadu čp. 51, čp. 86. Stav kolem roku 1950

V roce 1900, 1910 zde bydlí také: Vincenc Barnet (*1848 Sobkovice), tkadlec, nájem, svobodný, výměnkář, Anna Barnetová (*1843 Sobkovice)- jeho sestra, v domácnosti. Jsou to děti Jana Barneta z čp. 60

V roce 1921 zde bydlí také: Josef Hildebrandt (*1884), obchodník s dobyt看kem, děti: Anna (*1885)- vede domácnost, také vnučka Anna (*1911), vnučka Bohuslava (*1920)

1940 . Stanislav Faltus (*1899), krejčí, syn Josefa Faltuse z čp. 60, manželka Matylda Krátká (*1903, +1995), v zemědělství, děti: Stanislav (1931 - 2008)- soukromý zemědělec, Miroslav (*1944)- v Jablonném nad Orlicí

2013 – Stavení čp. 60 vyhořelo

Nové stavení čp. 60

2019 – Zdeněk Řehout (*1956) z Moravského Krumlova, autodopravce, syn Michal (*1990)

Čp. 61 Chalupa zahradnická (NC 44)

1595 – Jíra Šimků (*), koupil zahradu od Václava Šimka za 21 kop míš.

1612 – Tobiáš Sobek, syn Halamův (*), koupil zahradu od Jíry Šimka za 21 kop míš.

1614 – Jíra Skalník (*), koupil zahradu od Tomáše Sobka za 19 kop míš.

1632 – Václav Maczků (*), koupil zahradu po zemřelém Jiřím Skalníkovi za 24 kop m.

1641 – Jan Jungků (*), koupil zahradu od Václava Maczka za 30 kop míš.

1641 – Jíra Wachsman (*), koupil chalupi od Jana Jungka za 35 kop míš.

1648 – David Lorenc (*), koupil zahradu od Jana Wachsmána za 35 kop míš. Jsou také na čp. 60

- 1656** – Jan Fugl (*), koupil zahradu od Davida Lorence za 35 kop míš.
- 1670** – Václav Pavlíček (*), koupil zahradu od Jana Fugla za 35 kop míš.
- 1679** – Jan Lorenc (*), zhandloval zahradu od Václava Pavlíčka za 35 kop míš.
- 1683** – Jan Baláš (*), koupil chalupu od Jana Lorence za sumu 35 kop míš.
- 1687** – Pavel Suchomel (*), koupil chalupu od Jana Baláše za 35 kop míš.
- 1690** – Jiřík Suchomel (*), koupil chalupu od Pavla Suchomela, svého syna 35 kop m.
- 1691** – Pavel Suchomel (*), koupil chalupu od Jiříka Suchomela, svého otce za sumu 35 kop míš.
- 1696** – Václav Nastoupil (*), koupil chalupu od Pavla Suchomela za 35 kop míš.
- 1698** – Václav Soukup (*), koupil chalupu od Václava Nastoupila za 35 kop míš.
- 1701** – Mikuláš Dušek (*), koupil chalupu zahradnickou od Václava Soukupa za 35 kop míš., děti: Jan (*)- oo1709 Dorota Šípková z Nekoře
- 1706** – Mikuláš Faltus (*), koupil chalupu zahradní od Jana Lorence za 35 kop míš., děti: Mikuláš (*)- čp. 16. Jsou také na čp. 15, 16
A poněvadž při tý chalupě stodůlka nově vystavěná, na takovou prodávajícimu 6 zlatých 30 krejc. hotových peněz složil.
- 1715** – Vilím Kittner (*), koupil chalupu zahradnickou od Mikuláše Faltuse za sumu 35 kop míš., děti: Jan (*)
Také za stodůlku nově vystavěnou peněz hotových 6 zlatých složil.
- 1720** – Jan Doleček (*), koupil chalupu od Vilíma Kittnera za 35 kop míš., manželka Zuzana Luxová (*), dcera Jiřího Luxe, (oo1719). Jsou asi také na čp. 4, 24
- 1730** – Jan Suchomel (*), koupil chalupu zahradnickou od Jana Dolečka za 35 kop m., manželka Marie Fišerová (*), dcera Jiřího Fišera z Těchonína, (oo1720). Jsou také na čp. 34, 46
- 1737** – Jan Faltus (*), syn Jana Faltuse, koupil chalupu od Jana Suchomela za 35 kop míš., manželka Rozálie Pitschová (*1715, +1756), dcera Jana Pitsche ze Sobkovic, (oo1738)
- 1738** – Jan Faltus (*), Nový zápis. Koupil chalupu zahradnickou spolu se všemi případnostmi a poplatky za sumu 35 kop míš.
 K tomu za přistavěnou stodůlku za 5 kop míš. 4 gr.
K tomu dle nového vyměrování rolí selských 1738 připsáno 5 korců rolí za 13 kop míš. 18 gr. 4 den.
- 1741** – Josef Picz (*), syn Jana Picze, koupil chalupu od Jana Faltusa za 53 kop míš. 22 gr. 4 den., manželka Rozina Dostálková (*1716, +1766) z Nekoře, (oo1740). Může to být stejný Josef Pitsch jako u čp. 34, 45
- 1746** – Jan Faltus (*1722, +1777), chalupník, koupil chalupu zahradnickou od Josefa Picze za sumu 53 kop míš. 22 gr. 4 den., manželka Mariana (*), děti: Josef (*1755), Antonín (*1761)- čp. 61, Anna (*1757), Marie (*1760)
- 1780** – Antonín Faltus (*1761, +1833), chalupník, zahradník, koupil chalupu zahradnickou od matěře své Marianny, vdovy po Janu Faltusovi se všemi případnostmi za sumu 180 zlatých, manželka Dorota Hrdinová (*1765, +1840) z Mistrovic čp. 34, (oo1783), děti: Anežka (*1797)- oo1835 Stejskalová čp. 73, Anna (*1784)- oo1813 Josef Doleček, láník z Pastvin čp. 45, Vincenc (*1805)- čp. 61, Terezie (*1788). Jsou také na čp. 6
 Bydlí zde kolem roku 1830 také: Jan Barnet (*), zahradník, manželka Anna Petříková z čp. 21, děti: Jan (*1827)- kovář čp. 31
- 1833** – Vincenc Faltus (*1805 Sobkovice, +1871), zahradník, syn Antonína Faltuse z čp. 61, zápis na rolní chalupu čp. 61 od otce Antonína Faltusa, rolí 6 jiter 961 čtv. sáhů za sumu 320 zlatých, manželka Anna Štovičková (*) z čp. 2, také je manželka Josefa (*1819 Kunčice), pomáhá, také je manželka Antonie Luxová (*1810, +1864) z Lubníka čp. 6, děti: Anna (*1844)- oo Krejsová čp. 36, Josef (*1846)- pekař v Králíkách, potom čp. 97, Antonie (*1848)- oo1874 Josef Fogl čp. 33, Dominik (*1841)- čp. 15, 40, Vincenc (*1839)- čp. 56

Také zde bydlí v roce 1869: František Faltus (*1837 Sobkovice), tkadlec, manželka Marie (*1841 Kameničná), děti: František (*1868). Celá rodina bydlí v Kameničné

1880 = František Faltus (*1837 Sobkovice), polní hospodář, syn Vincence Faltuse, manželka Marie (*1841 Kameničná), v roce 1910 je také manželka Cecílie (*1882 Sobkovice), pomáhá doma, děti: František (*1868), Cecílie (*1873)- služka, Kristián (*1876)- při rolnictví, Vilhelm (*1880)- truhlář, Filip (*1891). Vincenc (*1909)

V roce 1910 u nich bydlí také: Vincenc Šulc (*1845 Sobkovice)- posluha, vdovec, syn Josefa Šulce z čp. 69

1921 = František Suchomel (*1879), rolník, syn Františka Suchomela z čp. 49, manželka Marie (*1879), vede domácnost, děti: Josef (*1907), František (*1909), Marie (*1912)- oo Harudová čp. 61, Jiří (*1921)

1939 – Bedřich Haruda (*1905) z Popelištné (okr. Pelhřimov), tesař, člen JZD, zeť Suchomela, manželka Marie Suchomelová (*1912), dcera Františka Suchomela z čp. 61, členka JZD, děti: Věra (*1938), Bedřich (*1944), Josef (*1947)- čp. 61

V roce 1964 provedena adaptace na 2 bytový dům.

1970 – Josef Haruda (*1947), traktorista JZD, potom soukromý zemědělec, syn Bedřicha Harudy z čp. 61, manželka Libuše Pelinková (*1949) z Džbánova, členka JZD, děti: Libuše (*1967)- v Jamném, Jiřina (*1969)- v Makově, Josef (*1973)- v Opatově, Pavel (*1985)- v Hrochově Týnci

V roce 1975 provedl Josef Haruda adaptaci hospodářského stavení.

Čp. 62 Chalupa zahradnická, chalupnická (NC 45)

Tomáš Jandů (*), má zapláceno

1622 – Jíra Pospíšilů (*), koupil zahradu po zemřelém Tomáši Jandovi za 10 kop míš.

1626 – Tobiáš Halama (*), koupil zahradu od Jíry Pospíšila za 14 kop míš.

1634 – Jiřík Adler (*), koupil chalupu od Kateřiny Halamky, vdovy po zemřelém Tobiáši Halamovi za sumu 14 kop míš.

1636 – Jiřík Wachsmann (*), koupil chalupu od Jiříka Adlera za 17 kop míš.

1641 – Michal Richter mladší (*), koupil zahradu od Jiříka Wachsmanna za 17 kop míš.

1652 – Jan Picz (*), má chalupu zaplácenou za sumu 30 kop míš.

1688 – Michal Picz (*), koupil chalupu od Jana Picze, svého otce za 30 kop míš.

1719 – Jan Picz (*), koupil chalupu od Michala Picze za sumu 30 kop míš., děti: Rozálie (*)- oo Faltusová čp. 61

1722 – Martin Vyhnálek (*), syn Martina Vyhnálka, koupil chalupu od Jana Picze za 30 kop míš., manželka Rozina Wagnerová (*), dcera Salomona Wagnera, (oo1712). Jsou asi také na čp. 2, 70

1738 – Martin Vyhnálek (*), Nový zápis. Koupil chalupu spolu s případnostmi, robotami a platy za sumu 30 kop míš.

K tomu se přepisuje v urbáři po novém vyměřování rolí 1738 rolí 5 korců za 13 kop míš. 18 gr. 4 den.

1747 – Jan Ardel (*), koupil chalupu s rolí a všemi případnostmi od vdovy po zemřelém Martinu Vyhnálkovi za sumu 43 kop míš. 18 gr. 4 den., manželka Dorota (*1724, +1802), děti: Jan (*1755), Jáchym a Anna (*1757), František (*1760), Markéta (*1762), Jan (*1763)

1779 – Josef Faltus (*1721, +1789), kolovratník, koupil chalupu chalupnickou od Jana Ardelta za 260 zlatých, manželka Veronika (1717-1797), děti: Barbora (*)- oo Barnetová čp. 62

1780 – Jan Barnet (*1762, +1840), chalupník z Lukavice, kolovratník, zeť Faltuse, koupil chalupu chalupnickou od svého tchána Josefa Faltuse se všema případnostma k svému a dědičnému užívání za 260 zlatých, manželka Barbora Faltusová (*), dcera Josefa Faltuse, (oo1780), také je manželka Kateřina Šulcová (*1771, +1827), dcera sedláka Franze Šulce z čp. 67, (oo1794), také je manželka Anežka (1788-1856), děti: Markéta (*1784), Anna (*1783), Josef (*1782), Jan (*1785), Anežka (*1788), Anna (*1790), František (*1793+), Viktorie (*1798)- oo1822 Václav Filip, sedlák z Jamného, Jan (*1802), Vincenc (*1815)- čp. 62,

Anna (*)- má syna: Dominik (*1838)- čp. 62, 45, Františka (*1796)- oo Šulcová čp. 20, Jan (*1802)- čp. 60, 55, Antonie (*1805)- oo1835 Petr Mrázek z Bystřece čp. 76, Pavlína (*1800)- oo1829 Netušilová čp. 77, František (*1808)- čp. 62. Jsou také na čp. 60

V roce 1827 je zapsáno na čp. 62 úmrtí Kateřiny Lorencové (1771-1827), asi vdova po Janu Barnetovi, manželka Jana Lorence (*), kolovratníka

1835 – Vincenc Barnet (*1815 Sobkovice, +1878), rolník, syn Jana Barneta, chalupníka z čp. 62, zápis na chalupu NC 45 čp. 62, koupenou od Jana Barneta, svého otce s rolí 3 jitra 1341 čtv. sáhu za 520 zlatých CM, manželka Anna Špačková (*1820 Jamné), z Jamného čp. 160, 56, pomáhá, děti: Anna (*1841)- oo1865 Kosková čp. 59, Jan (*1854)- pomáhá doma, čp. 62, Františka (*1846)- tkalce, Marie (*1848)- tkalce, Antonie (*1857)- tkalce, Josefa (*1861). Bydlí u nich také: Anna Barnetová (*1811)- svobodná sestra hospodáře, nádeník

Také zde bydlí: Dominik Barnet (*1838 Sobkovice), tkadlec, syn Anny, dcery Jana Barneta, chalupníka z čp. 62, manželka Františka Kopecká (*1840 Sobkovice) z čp. 30, tkalce, (oo1869), děti: Františka (*1870). Jsou také na čp. 45. Jako vdova je Františka Barnetová provdaná 1873 za Františka Chládku (*1823), vdovce z Jamného čp. 161

1880 = Anna Barnetová (*1820 Jamné), vdova, polní hospodář, děti: Františka (*1846)- tkalce, Marie (*1848)- tkalce, Antonie (*1857)- tkalce, Jan (*1854)- kartáčník, čp. 62, Josefa (*1861)- pomáhá doma

V roce 1880 zde bydlí také: Anna Barnetová (*1811 Sobkovice), služka a Františka Barnetová (*1870), školačka

V roce 1880 zde bydlí také: František Barnet (*1808 Sobkovice), nádeník, syn Jana Barneta, manželka Veronika (*Vlčkovice), nádeník, děti: František (*1865), Anna (*1872)

1890 = Jan Barnet (*1854 Sobkovice), rolník, tkadlec, syn Vincence Barneta, manželka Filomena (*1855 Sobkovice), při hospodářství, děti: Josef (*1883)- krejčí, Bohumil (*1886)- v mechanické tkalcovně, Božena (*1888)- v mechanické tkalcovně M. Tutsche, Jan (*1890), v roce 1910 také Otakar (*1907)- vnuk

Barnetovo stavení stálo pod břehem a patřila k němu zahrada s několika ovocnými stromy. Zahradou protékala dolíkem čistá, pramenitá voda, která zavlažovala níže položený pozemek. Barnetovi byli veselí a přátelští lidé, s nikým se nehašteřili, nikoho nepomlouvali. Hospodář měl na líci „znamení krásy“ – velkou bradavici a vousy mu trčely do všech stran.

Bydlí u nich v roce 1890 také: Anna Barnetová (*1820 Jamné), vdova, matka majitele, výměnkářka, Marie Barnetová (*1840 Sobkovice), tkalce, sestra majitele, Antonie Barnetová (*1851 Sobkovice), sestra majitele, tkalce. V roce 1900 zde bydlí také: Anastazie Šulcová (*1841 Sobkovice)- služka

1921 = Jan Barnet (*1854), výše uvedený rolník, manželka Filomena (*1855), v domácnosti: děti: Božena (*1888)- tkadlena u Tutsche, dále je zde vnuk Ladislav (*1911), vnuk Emanuel (*1913), vnuk Josef (*1917), vnuk Otakar (*1907) a sestra hospodáře Antonie Barnetová (*1857- pomáhá v hospodářství

1940 . Emanuel Kopecký (*1887, +1975), zemědělský dělník, zeť Barneta, manželka Božena

Původně zahradnická chalupa čp. 62. Stav kolem roku 1950

Nové stavení čp. 62, současný stav

Barnetová (*1888, +1967), dcera Jana Barneta z čp. 62, děti: Božena (*1925)- oo Vondráčková, Ludmila
2002 – Josef Kopecký (*1946), vnuk Emanuela Kopeckého, syn Ludmily, manželka Janina Sikorová
(*1946) z Polska. Manželé se přestěhovali do čp. 141

Stavení čp. 62 zbořeno

Nové stavení čp. 62

2018 – Petr Felgr (*1983) z Brna, manželka Alena (*1985), děti: Lucie (*2012), Jan (*2015). Manželé si
vystavěli novou dřevostavbu

Čp. 63 Chalupa podružská, vejměnická k čp. 64 (NC 46)

Jan Richter (*), vystavěl sobě

1734 – Jiřík Richter starší (*1666, +1756), koupil chalupu podružskou od otce Jana Richtra se všemi
vyplaceními za 6 kop míš., manželka Dorota (*1677, +1756), děti: Jan Georg (*)- čp. 41, Michal
(*)- čp. 63, Václav (*)- čp. 63. Jsou asi také na čp. 41

1738 – Jiřík Richter (*1666, +1756), Nový zápis. Koupil chalupu se všemi vyplaceními, robotami a po-
vinnostmi za 6 kop míš., děti: Michal (*)- čp. 63, Václav (*)- čp. 63, 64

1740 – Michal Richter (*1712, +1776), syn Jiříka Richtra, koupil od otce Jiříka Richtra za 10 kop míš.

1760 – Václav Richter (*1706, +1776), syn Jiříka Richtra, koupil chalupu vejměnickou od bratra Michala
Richtra ke svému užívání za sumu 12 kop míš., manželka Anna Marie Páchová (*1712, +1773),
dcera Kašpara Páchy z Petrovic, (*1733), děti: Antonín (*)- čp. 64, 14, 16, Markéta (*1752)- oo Netušilová
čp. 63. Jsou také na čp. 64

1776 – Antonín Netušil (*1752, +1832), rychtář z čp. 64, koupil chalupu vejměnickou od Václava Richtra
se všemi povinnostmi za 20 kop míš., manželka Markéta Richtrová (*1752, +1829), dcera
Václava Richtra, děti: Anna (*1772), Markéta (*1777), Barbora (*1780), Kateřina (*1783). Jsou také na čp. 64

1834 – Vincenc Netušil (*1779 Verměřovice, +1863), polní hospodář, syn Antonína Netušila z čp. 63, 64,
tkadlec, právní odevzdání chalupy čp. 63 kšaftem Antonína Netušila pro pozůstalého syna za
387 zlatých 37 krejc., manželka Františka Novotná (*) z Verměřovic čp. 16, vejměník, děti: Leopold
(*1842)- rezervní kyrysník, tkadlec, Jan (*1845)- tkadlec, čp. 63, Adolf (*1847)- podučitel v Žamberku,
Markéta (*)- oo Lorencová čp. 8. Jsou také na čp. 64

1880 = Jan Netušil (*1845 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Vincence Netušila, manželka Anna
(*1850 Jamné), tkalce. Bydlí u nich v roce 1880 a 1890 také: Vincenc Netušil (*1808 Verměřovice), otec,
vejměník. V roce 1900 zde bydlí také: Anna (*1888 Slavíkovice u Znojma ?)- neteř, Filomena Netušilová
(*1847 Sobkovice)- neteř, služka

1973 = Stavení je zbourané

2002 - Chata k rekreaci čp. 63 (Eman Hanik)

Čp. 64 Lánický grunt 10 (NC 47)

1596 – Jíra Smetánkuv (*), koupil grunt od Macha Jandova za 40 kop míš.

1615 – Adam Holý (*), koupil grunt po zemřelém Jírovi Smetánkovi za 45 kop míš.

1619 – Mikuláš Ullrich (*), koupil grunt od Kateřiny, pozůstalé vdovy po zemřelém Adamu Holém za
..... 50 kop míš.

1626 – Matěj Brhel (*), koupil grunt od rychtáře a konšelů pozůstalý po zemřelém Mikuláši Ullrichovi
za 72 kop míš.

*Přidává se: obilí setého na ozim i z jara po 7 korcích, 1 stůl, 1 hrnec na kamna, 1 pluh, 1 hak, 4 brány,
2 klíny, 2 sekery, 2 vidle senné, 1 hnojně, 1 kráva, 1 tele odstavený, 2 kozy.*

1630 – Jan Lorenc (*), koupil grunt od Matěje Brhela se vším za 90 kop míš.

1642 – Václav Biskup (*), koupil statek po zemřelém Janovi Lorencovi od úřadu za 90 kop míš.

1645 – Valentýn Richter (*), ujal grunt lánský od Václava Biskupa, tak jak on jej přijal za sumu 90 kop míš.

1677 – Jan Richter mladší (*), koupil grunt lánský od Valentina Richtra, otce svého za sumu 72 kop míš.

1703 – Jiřík Richter (*1666, +1756), koupil grunt lánský od Jana Richtra otce svého za 72 kop míš. Jsou také na čp. 63

Přidává se: sekera 1, hak 1, motyka 1, vedle 3, slepice 1, kosa travní 1, výsevku 1 korec k obyčejnému kosení, vejminek prodávajícimu: 1 krávu chovati a 1 čtvrtce semene lněného síti, až do jeho smrti.

1739 – Václav Richter (*), syn Jiříka Richtra, koupil živnost lánickou spolu s těma k té živnosti od starodávna přínaležejícími případnostmi, povinnostmi, robotami a platy za 72 kop míš., manželka Anna Marie Páchová (*), dcera Kryštofa Páchy z Petrovic, (oo1733). Jsou také na čp. 63

1760 – Antonín Richter (*1736, +1766), syn Václava Richtra, koupil grunt lánický od otce svého Václava Richtra za sumu 72 kop míš., manželka Anna Bergerová (*) z Petrovic, (oo1760), děti: Josef (*1764), Josefa (*1766), František (*1768)

1767 – Václav Richter (*), ujal grunt se všemi případnostmi po zemřelém synu Antonínu Richtrovi za sumu 72 kop míš.

1771 – Antonín Netušil (*1752, +1832), láník, rychtář, ujal statek lánický od tchána svého Václava Richtra se všemi případnostmi za sumu 150 zlatých, manželka Markéta Richtrová (*1752, +1829), dcera Václava Richtra, děti: Markéta (*1777)- oo1796 Simonová čp. 37, Vincenc (*1779)- čp. 64, 63, Anežka (*1792)- má dceru: Anna (*1812)- oo1814 Jan Mikyska z Mistrovic, Kateřina (*1783)- oo1807 Josef Maleček, vdovec a rychtář ze Studeného, Barbora (*1782)- oo1804 Josef Urban z Bystřece NC 67, Anna (*1775)- oo1794 Jan Latyer, sedlák z Lichkova. Jsou také na čp. 63

V roce 1792 koupil Antonín Netušil zahradu, kterou předešle v užívání měl na 10 sáhů a leží vedle cesty obecní u Vychytilovy meze za 60 zlatých

1809 – Vincenc Netušil (*1779), láník, syn Antonína Netušila, láníka a rychtáře z čp. 64, koupil lánickou živnost čp. 64 od otce svého Antonína Netušila za 1.300 zlatých, manželka Anna Faltusová (*1777, +1838), dcera Františka Faltuse z čp. 24, (oo1801), děti: Vincenc (*1808), František (*1816), Dominik (*1815)- čp. 48, 74, Antonie (*1803)- oo1834 Vychytilová čp. 67, Anna (*1806)- oo1827 Simonová čp. 2, také byla asi manželka Františka Novotná (*) z Verměřovic čp. 19, také byla manželka Františka Vanžurová (*1799, +1839) z Nekoře čp. 21, (oo1838), další děti: Josef (*1826)- čp. 64, Josefa (*1823)- oo1864 Balcarová čp. 26, dříve oo1845 Stejskalová čp. 39, Markéta (*1818)- oo Lorencová čp. 8, Františka (*1840)- oo1860 Karel Schwerak z Bořitavy čp. 19. Jsou také na čp. 63

V roce 1837 je v čp. 64 zapsáno úmrtí: Antonín Netušil (1772-1837), svobodný, a spolu nájemník a žebrák. Není jasné o koho se jedná

1846 – Josef Netušil (*1826 Sobkovice), rolník, syn Vincence Netušila, láníka z čp. 64, koupil živnost lánickou čp. 64 od svého otce Vincence Netušila rolí 7 jiter 437 čtv. sáhů, luk 1773 čtv. sáhů, pastviny 2 jitra 575 čtv. sáhů, a 2 jitra 1591 čtv. sáhů lesa za 600 zlatých, manželka Pavlína Suchomelová (*1833 Verměřovice) z Verměřovic čp. 10, pomáhá, děti: Josef (*1856)- tkadlec, František (*1858)- voják, Vilhelm (*1860)- mlynářský, Vincenc (*1863)- kovář, Dominik (*1865)- při hospodářství, tkadlec, Alois (*1867)- obuvník čp. 44, 84, Karel (*1870)- tkadlec, čp. 64, Anna (*1872)- pomáhá doma, Filomena (*1876). Bydlí u nich v roce 1869 také: Barbora Novotná (*1810)- služka, svobodná, příbuzná

1900 = Karel Netušil (*1870 Sobkovice), polní hospodář, syn Josefa, starosta obce, manželka Františka Bárnetová (*1874 Studené), v domácnosti, děti: Karel (*1897)- pomáhá doma, Marie (*1899)- v domácnosti, Anna (*1900)- pomáhá doma, Růžena (*1907), Emílie (*1905). Olga (*1911), Františka (*1913), Josef (*1916)- čp. 64. Bydlí u nich v roce 1900 také: Mikuláš Helebrandt (*1886 Sobkovice)- žák, sestřenec

Jak to bývá, každý má nějaké přátele i nepřátele a tak i starosta Karel Netušil se některým znelíbil, hlavně v době světové války. Měl hezkou a příjemnou manželku, několik dětí, rodina byla přísně náboženská. Měli větší hospodářství s kusem lesa. Kopec Skalka chránil ze severní strany také zahradu, které se musel z části vzdát z důvodu vyměření silnice. Dobytky měli plný chlév. K usedlosti patřil i výměnek, chaloupka poblíž, kde žil bratr hospodáře.

V roce 1900 zde také bydlí: Josef Netušil (*1826 Sobkovice), otec, výměnkář, manželka Pavlína (*1833 Verměřovice), výměnkářka, Bohumil Netušil (*1892 Sobkovice)- vnuk

1947 – Josef Netušil (*1916, +2001), člen JZD, syn Karla Netušila z čp. 64, manželka Anna Kostolná (*1925, +2000) ze Slovenska, děti: Josef (*1948)- v Jamném, Pavel (*1949)- čp. 64, Anna (*1959)- v Nekoři, Petr (*1953)- v Jablonném, Václav (1962-2011)- VaK Jablonné

1970 – Pavel Netušil (*1949), traktorista Klas Nekoř, syn Josefa Netušila z čp. 64, manželka Marie Šípková (*1948) z Nekoře, dělnice, děti: Hana (*1978)- oo Leichtová v Těchoníně, Marie (*1979)- oo Faltusová v čp. 130, Jana (*1982)- děti: Alexandra Kozlová (*2011), Vanesa Kozlová (*2014), bydlí na čp. 64

V roce 1974 provedl Pavel Netušil přestavbu hospodářského stavení čp. 64 na dvoubytovou jednotku, V roce 1976 byla přestavba dokončena.

Čp. 65 Chalupa podružská (NC 62)

1788 – Josef Simon (*1731, +1790), chalupník, krejčí, syn Jana Simona z čp. 71, vystavěl na zeleném drnu chalupu podružskou se vším příslušenstvím pro sebe a dědice své za 36 zlatých 10 krejc., manželka Anna (*1733, +1817), děti: Karel (*1759)- čp. 70, Josef (*1776)- učitel, čp. 37, 65, Dorota (*1767)- oo1789 Franz Poláček, zedník z Mistrovic, Josefa (*1775)- oo1794 Faltusová čp. 56, Kateřina (*1771)- oo1791 Jan Richter z NC 29. Jsou také na čp. 48

1796 – Josef Simon (*1776), učitel, koupil chalupu NC 62 od matky své, vdovy po zemřelém Josefovi Simonovi se všemi případnostmi za 60 zlatých. Manželka Markéta Netušilová (*1777) z čp. 64, děti: Cecílie (*1801)- oo Adamcová čp. 65, Josef (*1809)- učitel čp. 37. Jsou také na čp. 70, 48, 37

Povinnost: 23 dní pěší roboty ročně

1831 – Josef Adamec (*1806, +1860), chalupník, zeť Simona, syn Františka Adamce, chalupníka z Horní Nekoře čp. 184 a Alžběty, koupil spolu s manželkou chalupu čp. 65 od Josefa Simona otce manželky za 140 zlatých, manželka Cecílie Simonová (*1801, +1833), dcera Josefa Simona, učitele z čp. 37, (oo1831), druhá manželka je Anna Šulcová (*1808, +1872), dcera Ignáce Šulce z čp. 69, (oo1833), děti: Jáchym (*1841)- čp. 65, Terezie (*1836)- oo Leopold Doleček čp. 18, 75, 31, Josef (*1838)- čp. 65

Vymiňuje sobě otec jak do jeho, tak jeho manželky smrti horní polovici zahrady a na ní stojící třeshňové stromy, obnášející plat z té samé poloviční zahrady uživateli se zavazuje platit, při tom též po otcově zemřetí na mateř a dceru Viktorii, jestli toho potřebovati budou, na té samé chalupě teplo a světlo k obývání bezúplatně až do smrti míti.

1869 = Jáchym Adamec (*1841 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Josefa Adamce, chalupníka z čp. 65, manželka Antonie Šulcová (*1840 Sobkovice), dcera Františka Šulce z čp. 32, 69, pomáhá, tkalcuje, děti: Dominik (*1863)- krejčí, Antonie (*1866)- tkalcuje, Anna (*1868), Marie (*1873)- služka, Ludmila (*1871)- služka, tkalcuje, Jáchym (*1875)- tkadlec, čeledín, Anežka (*1877), Františka (*1879)- krejčí, František (*1882)- krejčí. Také u nich v roce 1869 bydlí: Anna Adamcová (*1808)- náde-nice, matka, vdova

Také zde bydlí v roce 1869, 1880: Josef Adamec (*1838 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Adamce z čp. 65, manželka Karolína (*1845 Lichkov), tkalcuje, děti: Marie (*1868), Josef (*1870), Anna (*1878). Je uvedeno, že rodina bydlí na Lichkově (Králíky)

Okolí sobkovické továrny. Od předu dozadu chalupy čp. 65, čp. 66, čp. 102, bývalý grunt čp. 67. Stav kolem roku 1950

1910 = Marie Adamcová (*1876 Sobkovice), vdova, v mechanické tkalcovně H. Tutsche, děti: Marie (*1903), Josef (*1906), Jáchym (*1907), Jaroslav (*1909). Bydlí u nich v roce 1910 také: Františka Ubulová (?) (*1836 Sobkovice)- služka

Manžel Marie Adamcové se synem Jáchymem káceli starou hrušku, asi 1 m po obvodu, která stála na svahu. Adamec nařezával kmen, avšak jak bylo dřevo staré a nahnilé, strom se zvrátil dřív, než to čekali, Adamec nestačil uskočit a strom jej usmrtil.

1930 – Jan Richter (*1901), zedník, syn Josefa Richtra z čp. 10, manželka Marie Svobodová (*1906, +1992) z Mistrovic, tkadlena, děti: Zdeňka (*1931)- v Letohradě, Jana (*1933)- oo Hájková čp. 65.

V roce 1950 byla stará chalupa čp. 65 Richtrem přestavěná.

1965 – Zdeněk Hájek (*1931, +1991) z Letohradu, vedoucí O EZ Sobkovice, manželka Jana Richtrová (*1933, +2022), dcera Jana Richtra z čp. 65, dělnice, děti: Jana (*1953)- oo Slámová, odstěhovala se

2022 – Stavení vlastněné rodinou je trvale neobydlené

Čp. 66 Chalupa podružská (NC nezjištěno)

1787 – Anna Schultzová (*1739, +1822), vdova po Františku Schultzovi, zápis na vystavěnou chalupu podružskou, vystavěnou na zeleném drnu za 50 zlatých

1823 – František Kopecký (*), chalupník, právní odevzdání na chalupu čp. 66 po zemřelé vdově Anna Schulzové, její pozůstalé dceři Anně, provdané Kopecké, spolu s manželem za 718 zlatých, manželka Anna Schulzová

1823 – Antonín Kopecký (*1801), chalupník, truhlář, syn Františka Kopeckého, truhláře z čp. 30, zápis na chalupu čp. 66, kterou prodali Franz a Anna Kopecký se vším příslušenstvím synovi za 287 zlatých 12 krejc., manželka Anna Richtrová (*1801), dcera Františka Richtera z čp. 3, (oo1823), děti: František (*1825)

1827 – Josef Vychytil (*1767), sedlák z čp. 67, zápis na chalupu čp. 66 od Antonína Kopeckého za 312 zlatých CM, manželka Terezie Schulzová (*1770) z čp. 67. (oo1787)

1834 – Jan Vychytil (*1802), zápis na chalupu čp. 66 od Josefa Vychytila, svého otce za 180 zlatých CM, manželka Antonie Netušilová (*1803) z čp. 64, (oo1834)

1869 = Antonie Vychytilová (*1805 Sobkovice), vdova, po Janu Vychytilovi, sedláku z čp. 66, 67, vejměník. V roce 1880 u ní bydlí Dominik Richter (*1859 Sobkovice)- podučitel

1890 = Josef Adamec (*1830 Sobkovice), tkadlec, manželka Anna (*1845 Šedivec), pomáhá doma, děti: Rozálie (*1878), Anna (*1886), Josef (*1870)- mlynář, Vincenc (*1874)- ve službě

1900 = František Novotný (*1858 Kunčice), polní hospodář, nájemník, tesař, manželka Cecílie Fišerová (*1858 Sobkovice), tkalčuje. Bydlí u nich v roce 1900 také: Cecílie Fišerová (*1828 Sobkovice), tchýně

1910 = Václav Sršeň (*1846 Jamné), tkalčuje pro faktora, manželka Marie (*1850 Jamné), tkalčuje, děti: Alois (*1888 Jamné)- obuvník čp. 66, Anna Vašíčková (*1899 Jamné)- vnučka

1921 = Alois Sršeň (*1888), rolník, syn Václava Sršně, manželka Růžena (*1887), domácnosti, děti: Alois (*1914). Bydlí u nich v roce 1921 také: Václav Sršeň (*1846)- výměnkář, otec, manželka Marie (*1850). V domácnosti

1966 – Ladislav Kopecký (*1938, +2008), dělník Lyra Lichkov, syn Karla Kopeckého z čp. 88, manželka Růžena Dolečková (*1941, +2020) z Nekoře, dělnice, děti: Ladislav (*1960)- čp. 88, 118, 37, Karel (*1961), Růžena (*1963), Zdeněk (*1966, +2019), Jaroslav (*1970)- čp. 66, Petr (*1974). Dříve byli na čp. 88

2020 – Jaroslav Kopecký (*1970), zedník, syn Ladislava Kopeckého čp. 66, manželka Jarmila Chromá (*1971) ze Slovenska, děti: Lucie (*1994)- čp. 118, Jaroslav (*1998)- má dceru: Ema (*2021)

Čp. 67 Selský grunt 3 (NC 48)

1595 – Matyáš Matyášek (*), ujal grunt od Jana Šimka za 183 kop míš.

1608 – Kateřina Matyáška s Adamem, manželem svým (*), v soudě koupili statek po zemřelém Matyášovi podle jeho kšaftu za sumu 250 kop míš.

Přidáno: 4 koně, 1 kráva, 2 jalového, 10 ovec, obilí jest to při statku aby zůstalo krmení na lukách, co jest setého, to se vyměřuje Jakubovi, Janovi a Pavlovi tím aby se rozdělili více přidáno, 2 vozy půl druhého kovaného, půl valného, 2 pluhy s železem, 2 brány, 2 haky, řezačka s kosířem, 2 kozy, vidle k hnoji, vidle k senu, 2 sekery, 2 motyky, 1 pila, 1 řetěz. Z toho statku držitel jeho s manželkou svou jest povinen vejmenek každému sirotku ujmouti a držeti.

1615 – Pán Jan Viheuser (*), koupil statek se vším příslušenstvím od Adama Holého v těch mezích, jak on jej užíval za sumu 300 kop míš.

Přidáno: 2 klisny s chomouty, sedlem a jinýma potřebama, 1 vůz kovaný, 1 pluh s železem, 1 hak s hakoviskem, 2 brány s hřebíky, váhy okovaný, 1 kládní sekera, 1 vidle pro seno, 1 hnojný, 1 vidle k peci, 1 kosa travní, 1 cep železný, 1 řezačka s kosířem, 1 stůl, 1 věrtel, 1 měděnný hrnec v kamnech, 1 kráva, 1 roční jalovice, 4 sepice, 1 kohout, 1 dobrý vůz sena, 30 šitů slámy rezný a ovesný, 6 korců selého ovsu, na ozim žita po 4 korcích zasetého.

Statek po zemřelém Pánu Janovi Viheuserovi:

Paměť: že nebožtík Pan Jan Viheuser jsouce téhož statku v držení, na větším díle na tom Kladském zůstával, potom však při obležení téhož města Kladska prostředkem smrti zase z tohoto světa sešel. Po smrti jeho Hans Richter, šafář téhož statku ujal, avšak potud, pokud jeho v držení byl, toliko kontribuci a jiné berně vypravoval a v létě 1625 na morový bolesti stonajíc, také umřel. Po něm žádného kupce, kterýž by týž statek v sumě té jakž jest v létu 1626 měsíce marty od osob panství okolních k tomu ale žádných prošacování, nebyl kdo by statek vzíti chtěl. Vrchmost chtěla statek opatřiti hospodářem, aby ke spuštění nepřišel. Jak dále je o tom.

1626 – Jiřík Richter starý (*), koupil statek sirotků po zemřelém Janovi Viheuserovi, zůstalý se vším jak on jej měl za 400 kop míš.

Přidává se: 2 koně, 1 kráva, 2 kusy jalového dvouletého, 2 jalůvky roční, 1 vůz formanský, 1 vůz valní, 4 korce žita setého, 1 korec ječmene, 1 kor. lněného semene, 25 kor. ovsu, na ozim setého po 4 kor., 1 pluh se železem, 2 haky, 2 brány s hřebíky, 1 řezačka, 1 hrnec měděnný v kamnech, 1 klín, 1 sekera, 1 pila, 1 motyka, 1 vidle senné, 1 hnojné, 1 kopáč ke hnoji, 1 vidle k peci, 1 řetěz k vozu, měch kovářský ke kovadlině, troje váhy. Troje líšně, 1 věrtel, 2 řitice, 2 voršousy, 3 slepice s kohoutem. Stalo se v přítomnosti P. Remigiuse Ebnera, výjezdníka pana Václava Hnátka, sluchtaře Daniela Hnátka, Jana Pejchy, pana Antoše Lančoše, Sefeltýna Spindlera.

1628 – Pan Remigius Ebner (*), hejtman pantví Kyšperk, koupil grunt od Jíry Richtrova se vším co k němu od starovávna přísluší za sumu 400 kop míš.

Leta Páně 1637: Spokojil jsem a zaplatil ode mě svrchu psaného sirotkům pozůstalých po nebo: Richter synovi co jest jim tak závdavku spravedlivě náleželo sumy 50 kop míš. a tak tu jistě nápadníci nic nemají.

Item: Jakož mají nápadníci po nebo: Matyášovi spravedlnost na tom gruntě, ale ne tak, poněvadž všichni zradili a úrodnosti ji propadly a předešlá úrodnost z toho spokojena. Krom se nachází na témž panství Dorothea a jí náleží podle rozdílu svrchu psaného 27 kop 20 gr. strany tej od Pana Ebnera contentovaná jest.

Item: Nachází se, že jinej žádnej na tom gruntě spravedlnost nijakou po spokojení starých nápadníků, než nápadníků po Panu Janovi Filhajzerovi, ale že nebožtík jakožto věc panu Ebnerovi spravedlivě dlužen byl, takovej dluh zcela a zúplna na tom gruntě sobě jest zaplatil a porazil. A tak ten grunt jest zaplacen.

1638 – Michal Richter (*), koupil grunt od urozeného Pana Remigiuse Ebnera z Kryglechsteinu, úředníka kyšperského panství za sumu 400 kop míš.

1650 – Lorenc Richter (*), koupil grunt od otce svého Michala Richtra se vším příslušenstvím za sumu 300 kop míš.

1669 – Jiřík Scholcz (*), koupil grunt po zemřelém Lorenzovi Richtrovi od rychtáře a konšelů za sumu 300 kop míš.

V popředí čp. 67, bývalý Vychytilův grunt

1686 – Jan Henrych Scholz (*), koupil grunt po zemřelém otci svým Jiříku Scholzovi za sumu 300 kop míš., děti: Rozina (*)- oo1727 Václav Philip z Jamného, Antonín (*)- čp. 67, Václav (*)- čp. 34, 46, 69. Jsou také na čp. 69

1727 – Antonín Scholz (*), koupil grunt selský od vdovy po zemřelém Janu Henrychu Scholzovi, matce své za 300 kop míš., manželka Anna Štěpánková (*), dcera Jana Štěpánka z Verměřovic, (oo1725), děti: Franz (*1728)- čp. 67. Jsou asi také na čp. 69, 70

Některé zápisy v gruntovní knize chybí (vytržené listy), někteří majitelé asi chybí. Následující zápisy jsou sestavené pouze podle matričních údajů:

1750 . Franz Schultz (*1728, +1786), sedlák, rychtář, syn Antonína Scholze, manželka Anna Jestřábková (*), dcera Václava Jestřábka ze Studeného, děti: Kateřina (*1771)- oo1794 Barnatová čp. 62, 60, Terezie (*1770)- oo Vychytilová čp. 67, Alžběta (*1783)- oo1801 Jan Maleček ze Šedivce, Rozálie (*1777), Františka (*1773, +1840)

1790 . Ignác Schulz (*), sedlák (podruh), syn Antonína Schulze, manželka Eleonora Mertelíková (*), z Jablonného, děti: František (*1788). Jsou asi také na čp. 69

1800 . Josef Vychytil (*1767, +1840), sedlák, zeť Franze Schultze, manželka Terezie Šulcová (*1770, +1837), dcera Františka Šulce, sedláka z NC 48, (oo1787), děti: Jan (*1802)- čp. 67, Josef (*1788)- oo1823 Markéta Mertelíková čp. 44, František (*1790), Anna (*1794)- oo1814 František Gruss, švec z Jablonného, Terezie (*1796), Josefa (*1798)- oo1823 Faltusová čp. 24, Augustin (*1808)

1840 . Jan Vychytil (*1802, +1858), sedlák, syn Josefa Vychytila z čp. 67, manželka Antonie Netušilová (*1803), dcera Vincence Netušila z čp. 64, (oo1834), děti: Dominik (*1835)- čp. 67, Františka (*1838)- oo Richterová čp. 45, Anna 1840)- oo1860 Richtrová čp. 46

1859 = Dominik Vychytil (*1835 Sobkovice), sedlák, syn Jana Vychytila, sedláka z čp. 67, manželka Alžběta Barnatová (*1840 Pastviny, +1870), dcera Antonína Barnata, zahradníka z Pastvin čp. 108, také je manželka Anna (*1831 Těchonín), pomáhá doma, děti: Jan (*1857 Pastviny)- zámečník, Dominik (*1861)- zámečník, Emil (*1864)- pomáhá doma, Josef (*1866)- kominík, František (*1867), Ferdinand (*1869), Filomena (*1859), Jaroslav (*1872)- řezník, Antonín (*1874)- pomáhá doma, Adolf (*1875)- pomáhá doma, Václav (*1877)- v továrně na jutové zboží, Anna (*1880), Marie (*1883)- pomáhá doma, Bohumil (*1885)- zámečník, Roman (*1889), Filomena (*1893). Také je u nich v roce 1900: Anna Vychytilová (*1899 Sobkovice)- vnučka

V roce 1880 zde bydlí také: Josef Výprachtický (*1844 Verměřovice), nádeník, manželka Terezie (*1841 Sobkovice), tkalce, děti: Adolf (*1871), Anna (*1876)

Stavení čp. 67 bylo největší hospodářství v Sobkovicích, kolem 300 měřic (cca 60 ha), z toho polovina pole, zbytek les. U chalupy byla velká zahrada a patřila k ní i pazderna o jedné světnici. Poblíž byl i rybníček s množstvím ryb. Vychytilovi byli velmi hodní lidé a Vychytilka veselá žena. Měli 16 dětí. Po smrti hospodáře se Vychytilka znovu provdala za pekaře Franka s kterým již děti neměla. Pokračovatelem na statku byl syn Adolf, který jezdil na koni, zděděného majetku si nehleděl, ten upadal, až postupným rozprodejem zanikl.

1910 = Anna Franková (*1831 Těchonín), výměnkářka, vdova Vychytilová, děti: Adolf Vychytil (*1875 Sobkovice)- polní hospodář, Filomena Vychytilová (*1893 Sobkovice)- tkalce pro faktora, Marie Pažoutová (*1901 Kyšperk)- vnučka

Kolem roku 1910 došlo k rozprodeji statku čp. 67, kdy hlavním majitelem se stal parcelář Macoun z Hradce Králové. Pozemky byly rozprodány různým zájemcům místním i cizím, část pozemků s lesem koupila také obec Sobkovice.

Bydlí zde v roce 1910 také: František Richter (*1863 Sobkovice)- v mechanické tkalcovně, manželka Františka Faltusová (*1868 Sobkovice), polní hospodář, nádeník, děti: František (*1887)- vojna, Rudolf (*1889)- v mechanické tkalcovně, Františka (*1891)- v mechanické tkalcovně, Josef (*1899), Marie (*1901), Filomena (*1903), Karel (*1906)

1919 – Dominik Faltus (*1868), tovární dělník u M. Tutsche, syn Vojtěcha Faltuse z čp. 85, manželka Karolína (*1878)- dělnice v tkalcovně M. Tutsche, děti: Marie (*1904)- tkadlena u M. Tutsche, Karolína (*1907), Filomena (*1909)- oo Fischerová čp. 67, Josef (*1911), Růžena (*1915)

Bydlí zde v roce 1921 také: Vilém Krysten (*1899), krejčí, manželka Amálie (*1899), tkadlena u M. Tutsche, děti: Vilém (*1920)

1934 – Pius Fischer (*1907, +1997) z Těchonína, kolář, dělník, zeť Faltuse, manželka Filomena Faltusová (*1909), tkadlena, děti: Ludmila (*1936)- dělnice OEZ

1956 – Josef Mlynář (*1935, +1970) z Pastvin, zeť Fischera, manželka Ludmila Fischerová (*1936), děti: Ludmila (*1957)- ve Studeném, Josef (*1960)- v Jamném, Roman (*1967)- v Mistrovicích.

1975 – František Polách (*1934) z Jablonného nad Orlicí, dělník v Tesle Jablonné, zeť Fischera, manželka vdova po Josefu Mlynářovi, Ludmila roz, Fischerová (*1936), děti: Dana (*1972)- v Jablonném nad Orlicí, Petr (*1973)- řezbář

Zájem o dřevo projevoval Petr Polách již od dětských let a měl to pravděpodobně již v genech, poněvadž i jeho otec, děda i praděda se zpracováním dřeva zabývali. On sám začal stolařinou, soustružením dřeva, tesařinou a řezbou dlátem, až v roce 2016 jej upoutal TV seriál Řezbáři z Kanady, že začal tvořit řezby mo-

Umělecký řezbář Petr Polách z čp. 67 a jeho dílo

Výrobky řezbáře Petra Polácha

Výrobky řezbáře Petra Polácha

torovou pilou. Nakonec se přihlásil do kurzu profesionálního řezbáře Radka Smejkal z Pardubic a tam se naučil anatomii dřeva, techniku jak pracovat s pilou a další potřebné dovednosti. O té doby se snaží posouvat dál, zdokonalovat se a jeho koníček se mu postupně stal hlavní pracovní činností.

Čp. 68 Chalupa podružská (NC 68)

1803 – František Štěpánek (*1751, +1841), chalupník, zápis na vystavěnou chalupu NC 68 na obecní půdě vystavěnou za 50 zlatých, manželka Anna Matyášová (*1742, +1819) z Vlčkovic, také byla asi manželka Anna (1766-1836), děti: Juliana (*1790)- oo1818 Jan Kupka, švec z čp. 28

Bydlí zde kolem roku 1822 také: František Kosek (*), chalupník, manželka Anna Matyášová (*) z Vlčkovic, asi vdova po Františku Štěpánkovi, děti: Anna (*1780)- oo1822 Reineltová čp. 68

1822 – Vincenc Reinelt (*1799 Sobkovice, +1871), chalupník, syn Antonína Reinelta z čp. 49, koupil chalupu čp. 68 od Františka Štěpánka za 200 zlatých, manželka manželka Anna Kosková (*1780, +1846), dcera Františka Koska z čp. 68, (oo1822), také je manželka Marie Minářová (*1823 Heřmanice), z Horních Heřmanic čp. 31, tkalce, (2. oo1847)

Také zde v roce 1869 bydlí: Antonín Šulc (*1830 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Šulce z čp. 19, manželka Pavlína Dolečková (*1835 Mistrovice) z Mistrovic čp. 68, tkalce, děti: Antonín Doleček (*1857 Mistrovice), František Doleček (*1859 Mistrovice), Vendelín (*1861), Reimund (*1868), Filomena (*1863 Mistrovice). Jsou také na čp. 71, 91

1880 = Antonín Suchomel (*1826 Těchonín), tkadlec, syn Antonína Suchomela, chalupníka z Těchonína čp. 83, manželka Františka Lorencová (*1831 Sobkovice), dcera Jana Lorence z čp. 80, tkalce, (oo1857), děti: František (*1861)- tkalce, čp. 68, Anna (*1865)- pomáhá doma, Prokop (*1871). Jsou také na čp. 76, 80

1890 = František Suchomel (*1861 Sobkovice), rolník, syn Antonína, manželka Františka (*1868 Sobkovice), tkalce, děti: František (*1887), Marie (*1889). Bydlí u nich v roce 1890 také: Mariana Reineltová (*1823 Heřmanice), vdova, výměnkářka, tkalce

1900 = Josef Hanzlíček (*1851 Jamné), nádražní dělník, syn Fabiana Hanzlíčka z Jamného čp. 137, tkalce, manželka Josefa Kosková (*1849 Sobkovice), dcera Josefa Koska z čp. 59, v domácnosti, děti: Anna (*1878 Jamné)- tkalce, Marie (*1888 Jamné)- v mechanické tkalcovně, Matylda (*1890 Jamné)- v mechanické tkalcovně, Františka (*1894 Jamné)- v mechanické tkalcovně

Hanzlíček tkalcoval a manželka soukala přízi. Když bylo potřeba chodili s manželkou vypomáhat k Vychytilom do statku. On byl silný kuřák dýmky, na kterou měl pořádnou špičku s kroužkem, snad z nějaké cívky. Přivydělával si ponocenstvím, Při obchůzkách se stavoval u Škaldů nebo u Janků na osminku „čisté“, kterou mu obvykle někdo „za hlídání“ zaplatil.

Bydlí u nich v roce 1910 také: Václav Filip (*1888 Jamné), dělník, kartáčník, Anna Hermína Winter (*1908 Sasko)- schovanka

Bydlí u nich v roce 1921 také: František Kosek (*1848), švagr, vdovec, nádeník, Františka Mikysková (*1895)- dcera, vdova, tkadlena u M. Tutsche, Karel Mikyska (*1919)- vnuk

1952 – Vlastimil Mareš (*1931) z Bystřece, řidič, manželka Vlasta Mihulková (*1932), dcera Františka Mihulky z čp. 102, děti: Dana (*1952), Irena (*1954), Miloslava (*1964). V roce 1968 odešla rodina na čp. 102

1969 – Josef Mihulka (*1939, +2018), syn Františka Mihulky z čp. 102, manželka Jaroslava Skalická (*1942) z Nekoře, děti: Jaroslava, Jaroslav, Jiřina. Rodina se odstěhovala

1973 = František Mihulka (*1906, +1976) z čp. 102, otec Josefa, přechodný majitel

V roce 1975 pokračuje František Mihulka již několikátý rok v přestavbě stavení.

2021 – Anna Kaminská (*1932), Dáša Bartošová (*1958), Jan Mašek (*1980), majitelé, koupili stavení v dražbě

Čp. 69 Chalupa výměnková, podružská (NC 49)

Hans Hendrych Schulz (*), asi vystavěl (výměnek k čp. 67)

1729 – Václav Schulz (*1709, +1770), šacována jest chalupa při právu v dědině Sobkovicích vystavěná od zemřelého Jana Schulze na půdě obecní a pozůstalému synu jeho poručena a matka jeho do smrti v ní svůj byt míti má za 20 kop míš, manželka Kateřina Faltusová (*), dcera Mikuláše Faltuse z čp. 15, (oo1731), také je manželka Rozina Štěpánková (*1708, +1769), dcera Theodora Štěpánka ze Sobkovic, (oo1749). Asi stejný Scholz jako na čp. 34, 46

Kdyby pak budoucně dotčenou chalupu on prodati chtěl, tehdy mimo cizího hospodář na témž gruntě Antonína Schulze přednost týž chalupu koupiti má.

1738 – Antonín Schulz (*1693, +1773), asi syn Jana Henrycha Schulze, je zapsán při obnovení knih gruntovních na chalupu podružskou za sumu 20 kop míš., manželka Anna Štěpánková (*), dcera Josefa Štěpánka z Verměřovic, (oo1725), děti: Antonín (*)- asi na čp. 70, Ignatz (*1736)- čp. 69. Jsou asi také na čp. 67, 70

1774 – Ignatz Schulz (*1736, +1803), koupil chalupu podružskou po zemřelém otci Antonu Schulzovi za sumu 25 kop míš., manželka Anna Eleonora (*), dcera Davida Merty, (oo1776), děti: Antonín (*1781), Karel (*1785), Josefa (*1778+), Josefa (*1782). Jsou asi také na čp. 67, 70

Notandum: Kdyby tato chalupa svým časem k prodeji přijíti měla, tehdy držitel gruntu, při kterém tato chalupa jako výměnková vystavěna jest, vždy právo přednosti ke koupi míti má.

1803 – Ignatz Scholz (*1779, +1839), chalupník z Těchonína, koupil chalupu podružskou po otci svém, na obci stojící, se všemi právy, povinnostmi a užitky za 250 zlatých, manželka Anna Faltusová (*1781), dcera Jana Faltuse z čp. 60, děti: Josef (*1805)- čp. 69, Rozalie (*1818)- oo Dolečková čp. 88, Josefa (*1822)- oo1844 Anton Kalous, podruh ze Žamberka, Cecílie (*1813)- oo1837 Jan Kulháněk z Bystřece čp. 3, Anna (*1808)- oo1833 Adamcová čp. 65

1839 – Josef Scholz (*1805 Sobkovic), rolník, syn Ignatze Scholtze z Těchonína, zápis na chalupu čp. 69 od svého otce Ignatze Schulze za 250 zlatých CM, manželka Josefa Kodytková (*1811 Líšnice) z Líšnice čp. 158, pomáhá, děti: Vincenc (*1845)- voják 18. pluku, bydlí v Pardubicích, potom čp. 25, 61, 69, Marie (*1847)- oo Šulcová čp. 69, Josef (*1850)- nádeník čp. 69, Otýlie (*1857)

Také zde v roce 1869 bydlí: Josef Šulc (*1842 Bredůvka), tkadlec, syn Josefa Šulce, chalupníka z Bredůvky čp. 5, manželka Marie Šulcová (*1847 Sobkovic), dcera Josefa Šulce, chalupníka z čp. 69, pomáhá, (oo1869), děti: Marie (*1869), Kristýna (*1871). Rodina se přestěhovala na Bredůvku

1877 – Vincenc Šulc (*1845 Sobkovic), polní hospodář, nádeník na dráze, syn Josefa Šulce z čp. 69, právo vlastnické k chalupě čp. 69 od Josefa Šulce za 250 zlatých, manželka Josefa (*1847 Verměřovice), pomáhá doma. Bydlí u nich také: Josef Šulc (*1805 Sobkovic), otec, vejměník. Jsou také na čp. 61

Bydlí u nich v roce 1880 také: Josef Šulc (*1850 Sobkovic), nádeník na dráze, bratr Vincence, manželka Marie (*1848 Výprachtice), pomáhá doma, děti: Marie (*1877), Josef (*1880)

1890 = Arnošt Čammr (*1827 Jablonné), výroba klihu, manželka Albína (*1830 Jablonné), pomáhá doma, děti: Jindřich (*1865)- při výrobě klihu, čp. 69, Terezie (*1867)- pomáhá doma, Vilém (*1872)- při výrobě klihu, čp. 69

1900 = Jindřich Čammr (*1865 Bystřec), vyrábí klíž, svobodný, syn Arnošta, Vilím Čammr (*1872 Jablonné), vyrábí klíž, jeho bratr, Albína Čammrová (*1830 Jablonné), jejich matka

Čammrovi měli klihárnou a z jejich chalupy se šířil po celém dolním konci zápach z vyvářených kostí, šlach a jiných odkrojků kůže, kopyt, paznehtů, tak zvané klihoviny. Klihárna bylo na tehdejší dobu dost výnosné řemeslo. Klíž používali truhláři, malíři i knihaři a klihovina se dala koupit dost lacino. Když se klihovina vařila a za pěkného počasí sušila, nebylo to nic příjemného. Dalším zdrojem příjmu bylo u Čammrů pěkné hospodářství, měli i kus lesa a jejich přímo výstavní dojnice umožňovaly prodávat mléko daleko nad průměr většiny usedlostí.

1910 = Jindřich Čammr (*1865 Bystřec), stejný majitel, kolář, klihař, ženatý, manželka Marie (*1874 Orličky), pomáhá při hospodářství. V roce 1921 je u nich služka Anna Vyhnálková (*1900)

1973 = Stavení je využíváno pro rekreaci

Čp. 70 Chalupa podružská (NC 50)

Franz Smrkovský, vystavěl sobě chalupu

1699 – Jakub Faltus (*), koupil chalupu podružskou od Václava Blechy, kteroužto sobě byl po zemřelém Franzovi Smrkovském, takovou za manželku pojal, za sumu 30 kop míš.

1699 – Jiřík Blažek (*), koupil chalupu podružskou od Jakuba Faltuse za 30 kop míš.

1709 – Filip Suchomel (*), koupil chalupu podružskou od vdovy po zemřelém Jiříkovi Blažkovi za sumu 30 kop míš.

1711 – Martin Vyhnálek (*), syn Martina Vyhnáčka, koupil chalupu od Filipa Suchomela za 30 kop míš., manželka Rozina Wagnerová (*), dcera Salomona Wagnera, (oo1712). Jsou asi také na čp. 2, 62

1723 – Jan Picz (*1692, +1761), koupil chalupu od Martina Vyhnáčka za 30 kop míš., manželka Anna (*1689, +1759)

1738 – Jan Picz (*1692, +1761), Nový zápis. Koupil chalupu spolu s případnostmi za 30 kop m., manželka Anna (*1689, +1759)

K tomu se připisuje podle nového vyměření selských rolí 1738 v novém urbáři 4 korce 1 věrtel rolí za 11 kop míš. 17 gr.

1760 – Antonín Scholz mladý (*), koupil chalupu od Jana Picze spolu s rolemi k svému a dědičnému užívání za sumu 41 kop míš. 17 gr., manželka asi Anna Štěpánková (*), dcera Jana Štěpánka z Verměřovic, (oo1725), děti: Anna (*1754), Pavlína (*1755), Ignác (*1757)- čp. 69, Dorota (*1758), Jiřík (*1763), Antonín (*1765)- čp. 28, 36, Kateřina (*1769), Jakub (*1768)- čp. 32. Jsou také na čp. 67, 69

1772 – Josef Simon (*1731), koupil chalupu podružskou od Antona Scholze za 41 kop míš. 17 gr., manželka Anna (*1733), děti: Karel (*1759)- čp. 70, Markéta (*1762)- oo1783 Anton Schultz z čp. 70, Kateřina (*1764), Dorota (*1767), Josef (*1771+), Josef (*1776)- čp. 37. Jsou také na čp. 65, 48

1779 – Karel Simon (*1759, +1841), chalupník, syn Josefa Simona a Anny z čp. 48, koupil chalupu podružskou od otce Josefa Simona se vším příslušenstvím a robotami za 41 kop míš. 17 gr., manželka Kateřina Černá (1772-1827) z Jablonného, také je manželka Marie Suchomelová (*1786, +1831), dcera Josefa Suchomela z čp. 28, (oo1828), děti: Kateřina (*1791)- oo Reinelťová čp. 49, Josef (*1796)- čp. 70, Pavlína (*1797)

1820 – Josef Simon (*1796, +1863), chalupník, zápis na chalupu NC 50, čp. 70 od otce Karla Simona za domluvenou cenu 400 zlatých, manželka Josefa Kopecká (*1795, +1869) z čp. 30, děti: Augustin (*1825)- čp. 70, Jan (*1827)- čp. 42, Rozálie (*1821), Cecilie (*1821)- oo Luxová čp. 9, Ludmila (*1829)- oo Scholzová čp. 9, Josef (1822-1866)- kovář

1871 – Augustin Simon (*1825 Sobkovice), zahradník, tkalcovský mistr, syn Josefa Simona a Josefy Kopecké z čp. 30, zástavní právo pro kupní cenu500 zlatých a pro Josefu Simonovou525 zlatých, manželka Františka Suchomelová (*1833 Bořítov) z Bořítavy čp. 9, pomáhá doma, děti: Augustin (*1857)- pomáhá doma, podučitel, Františka (*1859)- tkalce, Ludmila (*1861)- tkalce, Marie (*1864)- služka, tkalce, Anna (*1867+), Adolf (*1873)- tkadlec, čp. 70, Anna (*1876)- pomáhá doma

1898 – Adolf Simon (*1873 Sobkovice, +1944), polní hospodář, tkadlec, syn Augustina, manželka Josefa Venclová (*1875 Nekoř, +1945) z Nekoře, v domácnosti, děti: Marie (*1899), Anna (*1901)- pomáhá doma, Adolf (*1906)- čp. 70, Václav (*1908), Kamila (*1913). Bydlí u nich v roce 1900 také: Antonie Kosková (*1886 Sobkovice)- služka z čp. 59

Simonova chalupa stála naproti Javůrkovu mlýnu a patřilo k ní několik měřic pole. Simon byl vysoký, inteligentní muž a pracoval jako účetní v mlékárně. Mimo to obdělával pole s párem pěkných krav a v chalupě byla i jalovice a tele, Drželi i několik prasátek, hlavně na prodej. Jejich ještě ne šestiletá dceruška chodila s Mařenkou Hanzlíčkovou do školy, tiše tam seděla a naslouchala, hlavně když pan učitel vyprávěl. Ten proti tomu nic nenamítal. Bohužel, brzo zemřela, nebylo jí ani 14 let. Smrt byla v těch dobách běžným průvodcem života.

1935 – Adolf Simon (*1906, +1983), polní hospodář, syn Adolfa Simona z čp. 70, manželka Anna Kytlarová (*1913, +1993) z Jamného, děti: Josef (*1934), Anna (*1939), Václav (*1947)- čp. 70

1969 - Václav Simon (*1947), kovář, podkovář, syn Adolfa Simona z čp. 70, manželka Ludmila Filipová (*1951) z Jamného čp. 15, dělnice, děti: Petr (*1971)- čp. 28, Ludmila (*1975)- oo Bedrníčková čp. 129, Lenka (*1984)- oo Růžičková čp. 135

V roce 1974 provedl Václav Simon adaptaci staré části hospodářského stavení na 2 garáže a dílnu.

Čp. 71 Mlýn, pekárna, tkalcovna, továrna (NC 51)

1700 . Mikuláš Budiš (*), vystavěl mlýn

1730 – Jan Jiří Simon (*), koupil mlýn o jednom složení od matky své, jakožto vdovy po Janu Jiříkovi Simonovi, kterýžto mlýn neboštitík Mikuláš Budiš, první manžel její, na půdě obecní vystavěl se vším příslušenstvím jakž předešlý hospodář ve vybývání jmíti za sumu peněz 100 kop míš., manželka Birgitta (*1705, +1771)

Kterýžto peníze patřiti budou matce, dokud živá bude a po smrti její, co ostane má rovným dílem rozděleno a vyloženo býti, Kašparovi Fišerovi, jakožto manželu prodávající mlýna a Juditě, dceři a Janovi jakožto držitelu mlýna.

1738 – Jan Jiří Simon (*), Nový zápis, stejný majitel. Mlýn o 1 složení, kterého zemřelý Mikuláš Budiš na půdě obecní vystavěl. Zápis na sumu 100 kop míš., manželka Birgitta (1705-1771), děti: Jan Josef (*1730)- čp. 65, Antonín (*1735)- čp. 25, Birgitta (*1733), Anna Marie (*1728). Jsou potom na čp. 25

1741 – Jiřík Fogl (*), koupil od Henryka Simona mlýn o 1 složení za 181 kop míš. 4 gr. 3 den

1743 – Ondřej Petřík (*), koupil od Jiříka Fogla mlýn o 1 složení, od dříve vystavěný pro sebe a dědice za 244 kop míš.

1751 – Jiří Petřík (*1722, +1787), mlynář, koupil mlýn o 1 složení dříve vystavěný, od bratra svého Ondřeje Petříka, za 493 zlatých 39 krejc. 4 den, manželka Dorota (*1732, +1764), také je manželka Josefa (*), děti: František (*1768), Josef (*1771), Marie (*1773), Kateřina (*1775), Anna (*1779), Karel (*1783)- čp. 71, Josefa (*1771)- oo1793 Dominik Dušek ze Slatiny, Anežka (*1786), Veronika (*1766), Václav (*1765)

1802 – Karel Petřík (*1783), mlynář, syn Jiřího Petříka z čp. 71, ujímá se nejmladší syn mlýna s 1 složením čp. 71 za 1.700 zlatých, manželka Cecílie Prokšová (*), dcera Jana Prokše, mlynáře z Pardubicka, děti: Jan (*1813), Karel a František (*1815), Cecílie (*1817), Jiřík (*1820), Mariana (*1821), Karel (*1824), Josef (*1826), Dominik (*1827)

1828 – Josef Petřík (*1801, +1831), mlynář, zápis na mlýn čp. 71 od otce Karla Petříka za 2.000 zlatých CM, manželka Dorota Dolečková (*), dcera Jana Dolečka, sedláka z Bystřece čp. 24, také byla manželka Juliana Tejklová (*1810), dcera Josefa Tejkla z Bystřece čp. 181, děti: Josefa (*1830), Františka (*1832)

1835 – Juliana Petříková (*1810), právo zástavní na čp. 71, mlýn přejímá kšaftem Josefa Petříka za 2.400 zlatých CM

1841 – František Knopp (*1809), mistr mlynářský, syn Jana Knoppa ze Žamberka, právní odevzdání na mlýn čp. 71 za 2.400 zlatých CM, manželka Juliana Petříková (*1810, +1841), rozená Tejklová, vdova po Josefu Petříkovi, (oo1833), děti: František a Anežka (*1834), František (*1836), Josef (*1838)

1848 – Václav Petřík (*), mlynář, koupil mlýn od Franze Knappa a Doroty, zápis na mlýn pro držitele za 2.200 zlatých CM, manželka Mariana Javůrková (*) z Jablonného

1859 = Josef Petřík (*), mlynář, syn Václava Petříka, mlynáře v Bystřeci čp. 50, manželka Rozálie Kreuzingerová (*), dcera sedláka Václava Kreuzingera z Horní Dobrouče čp. 33, děti: František (*1859)

V roce 1861 zde bydlí také: Antonín Šulc (*1830), podruh, syn Josefa Šulce, chalupníka z čp. 19, manželka Pavlína Dolečková z Mistrovic čp. 68, děti: Vendelín (*1861). Jsou také na čp. 91, 68

1865 – Josef Fišer (*1823 Sobkovice) z čp. 52, mlynář, polní hospodář, syn Antonína Fišera, sedláka z čp. 34, manželka Josefa Faltusová (*1825 Sobkovice), dcera Josefa Faltuse, sedláka z čp. 24, pomáhá, (oo1849), děti: Josef (*1856)- v Poličce, učitel na Moravě,, Dominik (*1859)- voják, Orlice čp. 21, Jindřich (*1863)- poštovní pokladník v Praze, Vendelín (*1865)- učitel v Golčově Jeníkově, Anna (*1850). Jsou v roce 1863 také na čp. 52

Sobkovičská Javůrkova tkalcovna kolem roku 1907

V roce 1880 zde bydlí také: Jan Fišer (*1843 Pilníkov), nádeník na dráze, manželka Otýlie (*1857 Sobkovice), pomáhá doma, děti: Marie (*1877), Otýlie (*1879)

V roce 1890 zde bydlí také: Dominik Fišer (*1859 Sobkovice), mlynář, syn Josefa, manželka Anna (*1861 Bystřec), pomáhá doma, děti: Anna (*1886), Dominik (*1888), Jíří (*1890). Tato rodina odešla po roce 1890 na Orlici čp. 21

1895 – Václav Javůrek (*1857 Verměřovice), mlynář, manželka Anna (*1859 Verměřovice), v domácnosti, děti: Jan (*1883 Verměřovice)- mlynář, Anna (*1893 Verměřovice). Bydlí u nich v roce 1900 také: Anna Hubálková (*1892)- určení nečitelné, Barbora Prokopcová (*1835 Verměřovice)- matka majitele, vdova

Tento Václav Javůrek, chalupník a tkadlec z Verměřovic byl velmi podnikavý, mlýn opravil a původně se dvěma stolicemi kamenů, zmodernizoval. Postavil jednu stolicí válců a později druhou, pořídil čistící stroj na obilí, pekl zde i chleba a v roce 1906 přistavěl na louce, kterou získal výměnou, tkalcovnu, v které pracovalo až 100 dělníků. Stroje poháněla voda strouhy, protékající areálem. Kolem roku 1910 byl i starostou obce. Jejich syn Jeník sloužil za války u pevnostního dělostřelectva v Přemyšlu, domů se však vrátil s podlomeným zdravím a brzy zemřel. Rodiče velmi truchlili a jeho pohřeb byl velmi slavný a okázalý.

Bydlí zde v roce 1900 také: František Sršeň (*1878 Jamné)- pomocník, František Smrček (*1882 Nekoř)- mlynářský učeň

Bydlí zde v roce 1910 také: Barbora Prokopcová (*1835 Verměřovice), matka, Františka Moravcová (*1833 Verměřovice)- švagrová, Josef Krátký (*1895 Verměřovice)- synovec, Emílie Motlová (*1866 Čermná)- tkalčuje, vdaná, její děti: Ludmila (*1890 Morava)- tkalčuje, Marie (*1892 Čermná)- tkalčuje, Josef Mašek (*1839 Jilemnice)- dělník v mechanické tkalcovně, Marie Pavlová (*1839 Malá Řetová)- dělnice v mechanické tkalcovně, Jan Steklík (*1890 Skořenice)- dělník v mechanické tkalcovně

1919 . Moritz Tutsch (*1882 Brno, +1947 Švýcarsko), textilní podnikatel, koupil Javůrkovu tkalcovnu a v roce 1930 ji rozšířil. Zaměstnával zde asi 50 lidí. Byl rozvedený a jeho druhou manželkou byla Erna Alice Fischlová (*1897), dcera kyšperského textilního továrníka Gustava Fischla. Děti v druhém manželství neměli, žili hlavně v Maďarsku, Jižní Africe a Švýcarsku.

Za světové krize byl provoz v roce 1932 zastaven a již nebyl obnoven. Bylo zde 160 stavů, které byly odvezeny. Tutsch podnikal i v Maďarsku. Manželé byli židé, utekli před Hitlerem do Jižní Afriky a po válce žili ve Švýcarsku. Ke mlýnu patřilo 6,8 ha polí a 3,4 ha lesů.

1921 = Moritz Tutsch, majitel domu

Bydlí zde v roce 1921: Karel Doleček (*1891), domovník, truhlářský dělník v tkalcovně M. Tutsche, před válkou pracoval na pile, syn Františka Dolečka z čp. 56, manželka Marie (*1894), v domácnosti

1945 – Objekt znárodněn a zřízena zde továrna MEZ (OEZ) Sobkovice

1990 – Progressa s.r.o., Sobkovice, výroba stavebního nářadí

Čp. 72 Chalupa podružská

1816 – František Fogl (*), zápis na vystavěnou chalupu čp. 72 pro sebe a dědice své za sumu 100 zlatých WW

1831 – František Fogl (*1787, +1849), chalupník, tesař, syn Jana Vogla, podruha z čp. 8, koupil chalupu čp. 72 na obci stojící od Františka Fogla za 250 zlatých CM, manželka Terezie Budišová (*) z Orlice čp. 15, také je manželka Anna Šulcová (*1802, +1856), dcera Jiřího Šulce z čp. 7, (oo1829), děti: Vincenc (*1825)- čp. 72, Anna (*1830)- oo1850 Josef Čada z Podměstí Kyšperka čp. 156, potom oo1857 Anton Urner, vdovec, familiant z Těchonína čp. 38, Františka (*1820)- oo1845 Štovičková čp. 51, Václav (*1840). Jsou také na čp. 8

1869 = Vincenc Fogl (*1825 Sobkovice), chalupník, tesař, syn Františka Fogla, chalupníka z čp. 72, manželka Anna Slavíková (*1826 Šedivec) ze Šedivce čp. 33, pomáhá doma, děti: Františka (*1853)- oo1873 František Pospíšil ze Šedivce čp. 27, Anna (*1857)- tkalcuje, Filomena (*1863)- tkalcuje. Bydlí u nich v roce 1880 také: František Maleček (*1869 Šedivec)- školák

1890 = Jan Šulc (*1841 Líšnice), zedník, manželka Anna (*1843 Nekoř), pomáhá doma, děti: Františka (*1880)

1900 = Mikuláš Suchomel (*1840 Sobkovice), tkalcuje, polní hospodář, syn Vincence Suchomela z čp. 15, manželka Františka (*1841 Sobkovice), v domácnosti, děti: Františka (*1878), také je zde František (*1894)- vnuk, Mikuláš Hanzlíček (*1898)- vnuk

1910 = František Suchomel (*1868 Sobkovice), v mechanické tkalcovně, syn Mikuláše Suchomela z čp. 51, 72, manželka Marie Osiková (*1871 Pastviny), v domácnosti, děti: František (*1894)- tkalcuje, Marie (*1897), Václav (*1903), Jaroslav (*1910)

1912 . Chalupa čp. 72 je zbořena

Nově přiděleno čp. 72 v objektu továrny (pekárna)

1982 – čp. 72 přiděleno novostavbě rodinného domu

1982 – Zdeněk Krejsa (*1950, +2018), syn Josefa Krejsy z čp. 5, traktorista ZD, postavil nové stavení čp. 72, manželka Ludmila Valentová (*1954) z Tatenic, děti: Věra (*1973)- oo Švecová na Orlici čp. 3, Zdeněk (*1975)- čp. 5, Jitka (*1984)- oo Kusá v Kunčicích čp. 238, také je u nich v pěstouské péči do roku 1991 Lenka Bukovanová (*1973) v Kuksu

2022 – Ludmila Krejsová (*1954), matka, vdova

Čp. 73 Chalupa podružská

1816 – Ignác Stejskal (*), syn Jana Stejskala ze Studeného, zápis na nově vystavěnou chalupu čp. 73 pro sebe a dědice své za 100 zlatých WW, manželka Kateřina Dolečková (*), dcera Františka Dolečka z čp. 18, asi druhá manželka je vdova Anna Suchomelová (*1787, +1853) z čp. 17, rozená Scholzová z čp. 36 (oo1830), děti: František (*1804)- čp. 73, Anna (*1807)- oo Kopecká čp. 73, Barbora (*1803)- oo Foglová čp. 28. Jsou také na čp. 14, 18

1835 – František Stejskal (*1804), zápis na chalupu čp. 73, koupenou od svého otce Ignáce Stejskala za 100 zlatých CM, manželka Anežka Faltusová (*1797, +1851), dcera Antonína Faltuse z čp. 61, (oo1835), také je asi manželka Josefa Effenbergrová (1807-1863) ze Studeného

V roce 1860 zde bydlí také: Dominik Faltus (*1815), podruh, syn Josefa Faltuse, chalupníka z čp. 56, manželka Františka Holubářová (*1828) z Klášterce čp. 21, také je manželka Josefa Šilarová (*1824) z Jamného čp. 62, (oo1853), děti: Marie (*1860). Jsou také na čp. 56, 85, 82, 36

1848 – František Hanzlíček (*1816 Sobkovice), chudý domkař, syn Jana Hanzlíčka a Markéty, zápis na chalupu čp. 73 od Františka Stejskala za 160 zlatých CM, manželka Barbora (*1834 Šedivec), přadlena. Jsou také na čp. 12

V roce 1855 je zapsáno na čp. 73 (75) úmrtí Anny Kopecké (1807-1855), rozené Stejskalové z čp. 73, manželky zemřelého chalupníka Františka Kopeckého

Bydlí zde v roce 1864 také: Jan Lux (*), podruh, manželka Terezie Harnistová z Bartošovic, děti: Johanna (*)- má dceru Barbora (*1864)

Bydlí zde v roce 1870 také: Antonín Šulc (*), podruh, syn Josefa Šulce, chalupníka z čp. 12, manželka Pavlína Dolečková z Mistrovic čp. 68, děti: Marie (*1870)

1880 = Josef Skalický (*1829 Čermná), nádeník, manželka Barbora (*1834 Šedivec), nádeník, děti: Anna (*1869)

1890 = Adolf Netušil (*1837 Sobkovice), tkadlec, nádeník, syn Vendelína Netušila z čp. 78, manželka Anna (*1845 Sobkovice), tkalce, děti: Rudolf (*1885)- v mechanické tkalcovně, Anna (*1887 Orlice)- snacha, v mechanické tkalcovně. Jsou také na čp. 31, 48

Rodina se tak, tak držela „nad vodou“. Adolf tkalcoval kanafas a práci nosil celý zpocený k faktorovi do Červené Vody, za každého počasí. Byl to pořádný kus cesty, a nazpět s dalším balíkem. Mnoho peněz domů nepřinesl, práce byla špatně placená. Když se šlo kolem Netušilovy chalupy, byla z dálky cítit zelná polévka a vařené sušené slupky pro kozu.

1921 = Rudolf Netušil (*1885), tkadlec v tkalcovně M. Tutsche, syn Adolfa Netušila, manželka Anna (*1889), v domácnosti, děti: Oldřich (*1911), Vlasta (*1915), Rudolf (*1919), Zdenka (*1924)- oo Markytánová čp. 113

Stavení není dlouhodobě obydleno

2015 – Stavení prodáno k rekreačním účelům

Čp. 74 Chalupa podružská

1819 – Josef Simon (*1779, +1846), podruh, zápis na vlastním nákladem vystavěnou chalupu na obci čp. 74

Povinnost: 13 dnů pěší roboty ročně

1831 – Petr Mrázek (*), koupil chalupu čp. 74 od Josefa Simona za dohodnutou cenu 100 zlatých CM, manželka Anežka Šejblová (1801-1834), také je manželka Antonie (*1807, +1847)

1850 . Dominik Netušil (*1814, +1853), chalupník, syn Vincence Netušila z čp. 64, manželka Anna Šťovíčková (*1823, +1853) z čp. 2, děti: Antonie (*1844). Jsou také na čp. 48

1869 = Leopold Richter (*1829 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Narcise Richtera, chalupníka z čp. 3, 83, manželka Františka Suchomelová (*1829 Sobkovice), dcera Vincence Suchomela, láníka z čp. 15, tkalce, děti: Anna (*1859)- tkalce, Františka (*1869)- tkalce, Roza (*1858), Mikuláš (*1874)- čp. 74, Josefa (*1862)

1900 = Mikuláš Richter (*1874 Sobkovice), tkalce ve tkalcovně M. Tutsche, syn Leopolda, manželka Filomena (*1874 Sobkovice), v domácnosti, v mechanické tkalcovně, děti: František (*1898), Filomena (*1901)- tkalce u M. Tutsche, dříve sirkařská dělnice, Marie (*1905)- tkadlena u M. Tutsche, Václav (*1907), Oldřich (*1911), Anna (*1914)- oo Benešová čp. 74

Kazeta vyrobená Vladimírem Benešem

Říkalo se zde u Mikuláše „Poldova“. Chalupa byla jen světnice a chlívek pro kozu. Také zde byla stodůlka, aby měli kam dát, co se vymlátilo. Živili se příležitostnou prací u sedláků a Mikuláš také jezdil na žně do Prajska. Rád se napil.

1937 – Václav Beneš (*1912, +1984) z Dolních Heřmanic, cukrář, předseda MNV, manželka Anna Richtrová (*1914, +1998), dcera Mikuláše Richtera z čp. 74, dělnice, děti: Václav (*1938), Vladimír (*1942)

1980 - Vladimír Beneš (*1942), nástrojař OEZ Sobkovice, umělecký řezbář, syn Václava Beneše z čp. 74, manželka Věra Pazourková (*1945), děti: Vladimír (*1969), Pavlína (*1974)- oo Rousová v Jablonném

Vladimír Beneš z čp. 74, umělecký řezbář

Faksimile Žlutického kancionálu. Její spolutvůrci Vladimír Beneš s uměleckým knihařem Jiřím Foglem ze Žamberka v roce 2018

Rodinné oslavy u Benešů čp. 74 s jejich přáteli.
Zleva nahoře: Anna Chládková čp. 47, Milena Lorencová čp. 99. Zleva uprostřed: R. Fogl s manželkou Lenkou z čp. 38, Anna Benešová čp. 74, Alena Schlesingerová čp. 52.
Zleva dole: Josef Krauthanzl čp. 85, Václav Beneš čp. 74, František Schlesinger čp. 52

Vladimír Beneš se narodil v roce 1942 v Sobkovicích, vyučil se nástrojařem a jeho celoživotní láskou bylo výtvarné umění. Pracoval v OEZ, později v Progresse Sobkovice a kromě toho se věnoval malířství a řezbářství v kterém dosáhl mistrovské úrovně. Získal řadu ocenění na významných výstavách a patří do okruhu celorepublikových umělců. Z jeho rukou vzniklo mj. mosazné kování pro repliku Ďáblový kroniky, Žlutického kancionálu a Chebského antifonáře, podílel se na tvorbě kašny v Přerově, na rekonstrukci poutače před novou budovou Národního divadla v Praze a mnoha dalších projektech. Výtvarné umění zdědil asi po otci, který byl vynikajícím cukrářem a jeho dorty byly také uměleckými díly.

2010 – Vladimír Beneš (*1969), syn Vladimíra Beneše z čp. 74, manželka Veronika Fajtová (*1977) z Mistrovic, děti: Karolína (*1997), Martin (*2000)

Čp. 75 Hospodářské stavení

1830 . František Fogl (*1787, +1849), chalupník, syn Jana Fogla, chalupníka z čp. 8, manželka Anna Šulcová (*), dcera Jiřího Šulce z čp. 7, děti: Josefa (*1839)- oo1858 Ignác Píč, podruh z Nekoře čp. 163

1850 . František Kopecký (*1788, +1861), chalupník, manželka Pavlína Suchomelová (*1789, +1857) z Bořitavy čp. 9

1869 = Leopold Doleček (*1829 Sobkovice), zedník, syn Františka Dolečka, chalupníka z čp. 18, manželka Terezie Adamcová (*1836 Sobkovice), dcera Josefa Adamce, chalupníka z čp. 65, domácí práce, (oo1857), děti: Josef (*1863)- tkalcuje, čp. 75, Josefa (*1858)- tkalcuje, Františka (*1866)- pomáhá doma, Marie (*1868). Také u nich bydlí v roce 1869: Pavlína Kopecká (*1842)- svobodná, tkalcuje, je v Bořitavě, v roce 1890: Františka Dolečková (*1864)- služka, dcera majitele. Jsou také na čp. 31

Bydlí zde v roce 1890 také: Josef Doleček (*1863 Sobkovice), tkadlec, syn Leopolda, manželka Marie (*1863), tkalcuje, děti: Josef (*1887)

1900 = Josef Doleček (*1863 Sobkovice), tkalce, syn Leopolda Dolečka, manželka Marie (*1863 Sobkovice), v domácnosti, děti: Josef (*1887), František (*1891), Ludmila (*1894), Jaroslav (*1898). Bydlí u nich v roce 1900 také: Leopold Doleček (*1829 Sobkovice)- otec majitele, výměnkář

Dveře z Dolečkovy chalupy vedly přímo na cestu, před chalupou byla kupa hnoje od kozy a přes něj chodili po prkně do stodoly. Rodina se odstěhovala do Pruska a stavení koupil řezník Černo hous. Porážel telata, prasata, kozy i krávy a ve stodole u nich visely na hřebících kusy masa. Černo hous byl fešák, nosil knír a ženské se po něm otáčely. Byl to solidní člověk a chalupu si opravil.

1910 = Josef Černo hous (*1870 Jamné), řezník, manželka Antonie Šulcová (*Sobkovice), také je manželka Božena (*1876 Kyšperk), v domácnosti, děti: Karel (*1897)- čp. 86, Václav (*1902)- řeznický učeň u otce

1931 – Josef Grus (*1895, +1957) z Jablonného, manželka Filomena Macháčková (*1902, +1978), dcera Josefa Macháčka z čp. 16, děti: Josef (*1930), Marie (*1932, +2007)- oo Zachová, jako sirotek byla vychována u Harudů čp. 61, byli příbuzní. V roce 1958 se rodina odstěhovala do Dolní Lipky

1975 – Stavení bylo prodáno k rekreaci

Čp. 76 Hospodářské stavení

1835 = Antonín Kosek (*1805), chalupník, syn Františka Koska z čp. 59, manželka Veronika Šmoková (*1809) ze Studeného čp. 26, (oo1828), děti: Anna (*1838)

1869 = František Suchomel (*1822 Sobkovice), řeznický mistr, syn Václava Suchomela z čp. 17, manželka Rozálie Netušilová (*1822 Údolí) z Bořitavy čp. 17, pomáhá při obchodu, děti: František (*1857)- pomáhá při obchodu, Anna (*1847)- tkalce, oo Suchomelová čp. 76, 82, Cecílie (*1852)- oo1873 Lorencová čp. 80. Jsou také na čp. 31, 45, 21

Také zde bydlí: Antonín Suchomel (*1825 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína Suchomela, chalupníka z Těchonína čp. 83, manželka Františka Lorencová (*1832 Sobkovice), dcera Jana Lorence, chalupníka z čp. 80, tkalce, (oo1857), děti: František (*1861), Františka (*1853), Anna (*1865), Marie (*1868). Jsou také na čp. 80, 68

Také zde bydlí v roce 1870: Mikuláš Suchomel (*1845), podruh, syn Antonína Suchomela, chalupníka z čp. 38, 82, zeť Františka Suchomela, manželka Anna Suchomelová (*1847), dcera Františka Suchomela z čp. 76, 31, (oo1870), děti: Anna (*1870). Jsou také na čp. 35

1880 = Josef Suchomel (*1809 Sobkovice), tkadlec, syn Václava Suchomela z čp. 28, manželka Anežka Kosková (*) z čp. 59, (oo1835), děti: Františka (*1855)- tkalce, Augustin (*1847)- čp. 31, Josef (*1840)- čp. 23, Dominik (*1858)- čp. 76. Jsou také na čp. 21

Bydlí zde v roce 1880 také: Dominik Suchomel (*1858 Sobkovice), tkadlec, syn Josefa Suchomela z čp. 76, manželka Anežka (*1856 Mistrovice), pomáhá doma, děti: František (*1880)

1890 = Vincenc Skalický (*1859 Čermná), tkadlec, manželka Františka (*1853 Sobkovice), tkalce, děti: Františka (*1881), Vincenc (*1886), Marie (*1889)

Bydlí zde v roce 1890 také: Antonín Faltus (*1817 Sobkovice), nájemník, syn Karla Faltusa z čp. 42 a Terezie, povolání nečitelné, manželka Pavlína (*1817 Nekoř), děti: Filomena (*1840)- tkalce. Jsou také na čp. 86

1900 = Vilibald Mertelík (*1859 Mistrovice), dělník v továrně na lněné zboží, manželka Anna (*1863 Kyšperk), v domácnosti, děti: Vilibald (*1893), Marie (*1895), Florián (*1897), Stanislav (*1899)

V roce 1900 u nich bydlí také: Terezie Šulcová (*1837 Hor. Dobrouč)- vdova, polní nádeník, Marie Černo housová (*1869 Sobkovice)- dcera, tkadlena, Ferdinand Černo hous (*1874 Jamné)- neť, polní hospodář, nádeník, Antonie Blažková (*1888 Sobkovice)- vnučka

1910 = Vilém Křivohlávek (*1875 Bystřec), kartáčník, manželka Amálie (*1877 Sobkovice), v mechanické tkalcovně, (podle jiné verze je jméno manželky Anežka), děti: Růžena (*1904)- tkadlena u M. Tut-sche, Vilém (*1911)

Křivohlávkova chaloupka stála, jako by byla ze všech stran seskrípnutá. I když si manželé vcelku rozuměli, nějaká ta bouře se občas přehnala, hlavně, když se Vilém vracel v povznesené náladě z hospody. On si z toho však mnoho nedělal. Křivohlávek za mlada tkalcoval, chodil na sečení a když byli starší, společně šili knoflíky.

Bydlí u nich v roce 1921 také: Filomena Šulcová (*1858)- vdova, šije knoflíky

1970 – Marie Faltusová (*1906, +1983), dcera Vendelína Faltuse z čp. 39

1979 – Stavení čp. 76 prodáno k rekreaci

Čp. 77 Hospodářské stavení

1848 – František Pacholík (*1825, +1853), chalupník, syn zemřelého Josefa Pacholíka, nájemníka z Mistrovic čp. 21, zápis na nově vystavěnou chalupu čp. 77 v ceně 120 zlatých, manželka Pavlína Mikysková (*1827), dcera půseditelky Jana Mikysky z Mistrovic čp. 110 (100), děti: Anna (*1849)- oo Dolečková čp. 93, Adolf (*1853)- čp. 93

Bydlí zde také kolem roku 1848: Vincenc Suchomel (*), láník, řezník, syn Václava Suchomela, chalupníka z čp. 17, manželka Anna Faltusová (*), dcera Josefa Faltuse z čp. 26 (36), děti: Vincenc (*1840), Albína (*1842)

Také zde asi bydlí: Antonín Netušil (*1801), chalupník, syn Floriana Netušila, chalupníka z Celného, manželka Pavlína Barnetová (*1800), dcera Jana Barneta z čp. 62, (oo1829)

1867 = Jan Motyčka (*1829, +1867), chalupník, krejčí, syn Matěje Motyčky z Kunčic čp. 97, manželka Pavlína Pacholíková (*1827, +1859), vdova po Františku Pacholíkovi, chalupníku z čp. 77, (oo1857), také je manželka Anežka Ullrichová (*1827) z Mistrovic čp. 14 (55), děti: Josef (*1864), Františka (*1867+)

1869 = Vincenc Cejnar (*1833 Bystřec), čeledín z Jablonného, chalupník, syn Jana Cejnara z Bystřece čp. 125, manželka Anežka Motyčková, rozená Ullrichová (*1827 Mistrovice), vdova po Janu Motyčkovi, přadlena, (oo1868). Také u nich bydlí: Josef Motyčka (*1864 Sobkovice)- příbuzný

1880 = Jan Grund (*1841 Těchonín), tkadlec, syn Josefa Grunda, chalupníka z Těchonína čp. 114, manželka Anna Foglová (*1836 Sobkovice), vdova po Janu Foglovi z čp. 23, (oo1869), pomáhá doma, děti: Anna (*1870). Bydlí u nich v roce 1880 také: Josef Fajt (*1862 Sobkovice)- tkadlec

1890 = Josef Fogl (*1862 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Jana Fogla z čp. 23, manželka Matylda (*1864 Sobkovice), tkalcuje, děti: Jan (*1886)- pomáhá doma, Josef (*1887), Matylda (*1894). Jsou také na čp. 43

1910 = Josef Fogl, majitel

Bydlí zde v roce 1910: Jan Chládek (*1883 Jamné), nájemník, nádeník, knoflíkář, manželka Filomena (*1880 Sobkovice), v mechanické tkalcovně, děti: Božena (*1909)

1921 = Albína Foglová (*1865), vdova, v domácnosti, děti: Filomena (*1900)- domácí kartáčnice, František (*1902)- kartáčník u Ladislava Filipa v Jablonném, Anna (*1904)- domácí kartáčnice, Marie (*1909)

1925 – František Fogl (*1902, +1986) z Králík, obuvník, syn Albíny Foglové, manželka Anna Foglová (*1904, +1967), dělnice, dcera Dominika Fogla z čp. 37, děti: Milada (*1926)- Vysoké Mýto, Milena (*1936)- Letohrad, Marie (*1940)- Vamberk

1986 – Přechodně slouží stavení jako rekreační objekt

2021 – Dušan Kmoníček (*1966) z Pardubic, manželka Běla (*1972), mají zde trvalý pobyt

Sobkovická chalupa čp. 77

Čp. 78 Hospodářské stavení

1845 – **Josef Fogl** (*), zápis na nově vystavěnou chalupu čp. 78 za 40 zlatých. Josefovi Foglovi (Vogelovi) prodán kus obecního gruntu v ceně 3 zlaté. Povinnost platit do obecní kasy každoročně 6 krejc.

1850 – **Vendelín Netušil** (*1822 Nekoř), zápis na chalupu čp. 78, koupěnou od Josefa Fogla za 240 zlatých, manželka Anna Langrová (*1826) dcera Františka Langra z Českých Petrovic, děti: Adolf (*1851)- čp. 31, 48, 73. Jsou také na čp. 86

Asi chybí zápis Dominika a Pavliny Kopeckých

V roce 1857 je zde zapsáno úmrtí: Antonín Kopecký (*1788, +1858), vejměník

1869 – **Josef Šulc** (*1832 Sobkovice), chalupník, tkadlec, syn Jana Šulce, chalupníka z čp. 46, koupil chalupu čp. 78 od manželů Dominika a Pavliny Kopeckých za cenu 300 zlatých, manželka Terezie Bouchalová (*1838 Studené) ze Studeného čp. 16 (19), pomáhá, děti: Františka (*1861)- tkalce, Terezie (*1870)- tkalce, Josef (*1875). V roce 1890 u nich bydlí také: Josef Lorenc (*1876 Nekoř)- sirotek

1910 = Josef Faltus, majitel

Bydlí zde v roce 1910: Antonín Faltus (*1832 Sobkovice), nádeník, manželka Františka (*1836 Sobkovice), v domácnosti, děti: Anna (*1884)- oo Lorencová čp. 78

Také zde bydlí v roce 1910: Dominik Lorenc (*1883 Sobkovice), zeť Faltuse, v mechanické tkalcovně, manželka Anna Faltusová (*1884 Sobkovice), v mechanické tkalcovně, děti: Ludmila (*1910)

Dne 1. prosince 1914 shořela chalupa Františka Faltusa čp. 78, na Haldě.

1921 = František Faltus (*1884), rolník, syn Františka Faltuse z čp. 22, manželka Terezie (*1887), v domácnosti, děti: Filomena (*1909), Marie (*1912), Růžena (*1916)

1944 – **František Blaschke** (*1914, +1997) z Jamného nad Orlicí, manželka Marie Krauthanzlová (*1911, +1986) z čp. 85, děti: František (*1944), Alena (*1941)

2000 – Stavení je prodáno k rekreačním účelům

Čp. 79 Hospodářské stavení

1841 = Antonín Suchomel (*1814), krejčí, syn Antonína Suchomela z čp. 52, manželka Pavlína Vychytilová (*1814) z Mistrovic čp. 74, (oo1838), děti: Josef (*1841). Jsou také na čp. 52

1869 = Antonín Šolc (*1792 Sobkovice, +1874), chalupník, syn Antonína Šolce z čp. 36, manželka Pavlína Suchomelová (*1802 Sobkovice, +1872) z čp. 52, pomáhá, nádeník, také je manželka Mariana Hrdinová z Bystřece čp. 16, děti: Alžběta (*1830)- svobodná, tkalce, Marie (*1839)- svobodná, tkalce, Anastazie (*1841)- svobodná, slouží na Orlicí, Josefa (*)- oo Faltejsková v Žamberku (1932 o-o). Josef (*1835)- čp. 79, Františka (*1824)- oo1856 Dolečková čp. 47, 38, Anna (*). Jsou také na čp. 42, 36

Také zde bydlí v roce 1869: Josef Faltus (*1834 Sobkovice), ženatý, tkadlec, syn Dominika Faltusa z čp. 1, manželka neznámá. Dříve bývali na Jelení (u Kostelce)

Také zde bydlí v roce 1869: Josef Šolc (*1835 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína Šolce z čp. 79, manželka Anna Reineltová (*1828 Sobkovice), dcera Františka Reinelta z čp. 49, tkalce, (oo1860), děti: Josef (*1861), Linhart (*1867)

1880 = Josef Šolc (*1835 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína Šolce, chalupníka z čp. 36, 42, 79, manželka Anna Reineltová (*1828 Sobkovice), dcera Františka Reinelta z čp. 49, pomáhá doma, děti: Josef (*1961)- tkalce, čp. 79, Linhart (*1867), Karel (*1870)

1890 = Anna Šolcová (*1828 Sobkovice), vdova, tkalce, děti: Linhart (*1867)- tkalce

1900 = Josef Šolc (*1861 Sobkovice), tovární dělník při výrobě jutového zboží, syn Josefa Šolce, manželka Filomena (*1858 Lukavice), v domácnosti, v mechanické tkalcovně, děti: Anna (*1888), také je zde v roce 1910: Filomena Šulcová (*1901 Sobkovice)- neteř

1921 = František Bednář (*1871), dělník na pile u Vacka v Jablonném, manželka Filomena Faltusová (*1880), tkadlena u M. Tutsche, dcera Dominika Faltuse z čp. 35, děti: Josef (*1908), Božena (*1909), Marie (*1913), Růžena (*1920), Jaroslava (*1922), Bohuslav (*1924)- čp. 112

1950 – Otakar Ringl (*1915, +1974) z Prahy – Kosíře, zeť Bednáře, manželka Růžena Bednářová (*1920, +1994), dcera Františka Bednáře z čp. 79, děti: Miloslava (*1941)- v Jablonném, Růžena (*1943)- v Lichkově, Eva (*1945)- Hrochův Týnec, Ludmila (*1948)- oo Gregušová čp. 27. Jsou potom na čp. 18

1960 – Spiros Triandanfilu (*1939, +2014), pracuje v OEZ Sobkovice, manželka Miloslava Ringlová (*1941, +2017), dělnice, dcera Otakara Ringla z čp. 79

1965 - Stavení je prodáno k rekreačnímu využití

Takto se chodilo kolem roku 1950 pro vodu do tzv. „kašinky“. Ringlova děvčata z čp. 79 při cestě do školy

Čp. 80 Hospodářské stavení

1830 . Jan Lorenc (*1791, +1864), chalupník, syn Josefa Lorence z čp. 8, manželka Mariana Šulcová (*1789, +1869) z čp. 46, děti: Dominik (*1830)- čp. 80, Františka (*1832)- oo1857 Suchomelová čp. 68, 76, František (*1817)- čp. 8. Jsou také na čp. 8

1869 = Dominik Lorenc (*1830 Sobkovice), chalupník, šindelář, tkadlec, syn Jana Lorence, výměnkáře z čp. 80, manželka Josefa Šulcová (*1826 Sobkovice, +1875), dcera Františka Šulce, chalupníka z čp. 32, pomáhá doma, (oo1851), děti: Jan (*1851)- tkadlec čp. 80, 25, 32, Mikuláš (*1860)- tkadlec čp. 21, Josef (*1863)- tkadlec, Anna (*1857)- tkalcuje, František (*1871)

1890 = Antonín Suchomel (*1825 Těchonín), tkadlec, manželka Františka (*1832 Sobkovice), tkadlena, děti: Prokop (*1874)

1900 = Jan Lorenc (*1851 Sobkovice), tkalcovský dělník, syn Dominika Lorence z čp. 80, manželka Cecílie Suchomelová (*1852 Sobkovice), dcera Františka Suchomela z čp. 32, 76, v domácnosti, děti: Jan (*1872)- tkalcuje, Cecílie (*1882)- dělnice, Josefa (*1888), Dominik (*1890)- čp. 86. Jsou také na čp. 25, 32, 19

1910 = Vincenc Kýral (*1867 Jamné), polní nádeník z čp. 30, manželka Marie Kopecká (*1865 Sobkovice), v domácnosti, děti: František (*1890)- v mechanické tkalcovně, Vincenc (*1891), Alžběta (*1896)- tkalcuje u H. Tutsche, Jaromír (*1898)- truhlář, Marie (*1900)- dámská krejčová u Špindlerové v Mistrovicích, Anna (*1903)- dělnice v tkalcovně u M. Tutsche, Blažena (*1908)

U Kýralů (správně Kýralů) byla čttná rodina. Žilo se v jedné světnici, spalo se na zemi, v „kolébce“ na stropě, všude, kde se dalo. Jen táta s mámou spali v posteli. Peřin pro všechny nebylo, někteří se přikryli nějakou sto let starou duchnou, kabátem nebo koňskou dekou, někteří se poloustrojení zahrabali do sena. Děti byli věčně hladové, buchta byla vzácnost, ani chleba nebyl. Šili knoflíky a také pašovali cukerin z Mittwaldu (Prusko).

Bydlí zde v roce 1910 a 1921 také: Terezie Kopecká (*1878 Sobkovice), švagrová, domácí knoflíkářka, Bohumil Kopecký (*1898 Sobkovice), synovec, dělník ve strojnictví

1973 = Stavení slouží rodině jako rekreační objekt

Čp. 81 Hospodářské stavení

1840 . Jan Šulc (*1812), chalupník, syn Jiřího Šulce, chalupníka z čp. 7, manželka Voršila Suchomelová (*1796, +1843), dcera Antonína Suchomela z čp. 48, (oo1836), také je manželka Josefa Tomanová z Líšnice (*1815) čp. 81, děti: František (*1849)- čp. 8, 17, 14. Jsou také na čp. 37

1840 . Vincenc Šulc (*1807), chalupník, syn Josefa Šulce z čp. 7, manželka Josefa Lehká (*1808), dcera Jana Lehkého, sedláka z Nekoře čp. 22, děti: František (*1849)- čp. 81, Anna (*1839)- oo1863 Jan Stejskal, obuvník z Jamného čp. 127, Terezie (*1841)- oo1862 Jan Pospíšil, vdovec ze Šedivce čp. 43, Josef (*1833)- čp. 81, Josefa (*1836)- oo Barnatová čp. 31, Vincenc (*1852)- čp. 81. Jsou také na čp. 7, 31

1869 = František Šulc (*1849 Sobkovice), chalupník, obchodník, syn Vincence Šulce, chalupníka z čp. 81, manželka Pavlína Poláčková (*1838 Mistrovice) z Mistrovic čp. 84, pomáhá, děti: František (*1869), Anna (*1868)

Také zde bydlí: Josef Šulc (*1833 Sobkovice), tkadlec, syn Vincence Šulce z čp. 7, 81, manželka Kristýna Fišerová (*1826 Nekoř) z Nekoře čp. 169, tkalcuje, (oo1854), děti: Kristýna (*1860)

1880 = Antonín Faltus (*1854 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, zednický mistr, syn Leopolda Faltuse z čp. 27, manželka Františka (*1856 Sobkovice), tkalcuje, děti: Vendelín (*1880)- zedník, čp. 8, Anna (*1884)- tkalcuje, Dominik Faltus (*1888)- bratranec z Údolí. Bydlí zde také v roce 1890: Leopold Faltus (*1819 Sobkovice)- otec majitele, vdovec, výměnkář

Antonín Faltus (zvaný Faltousek) byl zedník a od práce pořádně sedřený. Nosil plnovous a obživu jim zajišťoval kousek políčka, kterého si velmi hleděli. Obě děti Vendelín a Anna byli velmi hodné a pracovitě. Vendelín byl také zedník, vzal si Mínu Lorencovu. Jednou, když kopali brambory, tak jim vyhořel barák. Vendelín se při vynášení nábytku popálil, že musel do nemocnice. V krátkém čase si však postavili chalupu novou.

V roce 1880 jsou zde zapsáni také: František Šulc (*1849 Sobkovice), tkadlec, syn Vincence Šulce, manželka Pavlína (*1838 Mistrovice), domácí práce, děti: Anna (*1868), František (*1869). Je zapsáno, že se zdržují v Šedivci

V roce 1880 jsou zde zapsáni také: Vincenc Šulc (*1852 Sobkovice), tkalcuje, syn Vincence Šulce z čp. 7, 81, manželka Pavlína (*1851 Nekoř), tkalcuje. Je zapsáno, že se zdržují v Nekoři

1910 = Stavení neobydleno, vyhořelo

1921 = Dominik Lorenc (*1883), nádeník v tkalcovně u M. Tutsche, zeť Faltuse, manželka Anna Faltusová (*1883), dcera Antonína Faltuse z čp. 81, tkadlena u M. Tutsche, děti: Ludmila (*1910), Vendelín (*1914). Bydlí u nich také: Františka Faltusová (*1854)- tchýně, vede domácnost

1945 . Alois Faltus(*1910"), dělník ČSD, syn Aloise Faltuse z čp. 58, manželka Ludmila Faltusová (*1910) z Mistrovic, členka JZD, děti: Ladislav (*1938), Ludmila (*1944, +2022), Helena (*1948)- Bystřec. Dříve byli na čp. 58

1873 = Ludmila Faltusová (*1910) , asi vdova

1975 – Stavení je využíváno jako rekreační objekt

Čp. 82 Chalupa podružská

1843 – Antonín Suchomel (*1814, +1870), chalupník, syn Antonína Suchomela z čp. 48, zápis na nově vystavěnou chalupu čp. 82 za 40 zlatých, manželka Karolína Simonová (*1807, +1869), dcera učitele Josefa Simona z čp. 37, děti: Josef (*1843)- čp. 38, 100, Mikuláš (*1845)- čp. 76. Jsou také na čp. 38, 54

1847 – František Faltus (*1827), chalupník, syn Josefa Faltuse, sedláka z čp. 24, koupil chalupu čp. 82 od Antonína Suchomela za 140 zlatých, manželka Anna Krejsová (*1825), dcera Josefa Krejsy, zahradníka z čp. 5, děti: Antonie (*1848)- oo1873 Vincenc Stejskal čp. 10, Jan (*1860). Jsou také na čp. 26, 83, Dominik (*1852)- čp. 29, 35, 57, 101

V roce 1863 zde bydlí také: František Fogl (*), obuvník, syn Františka Fogla ze Studeného čp. 11, manželka Barbora Kindlerová (*) ze Studeného čp. 3, děti: Sabina (*1863)

1864 – Jan Malý (*) právo vlastnické na chalupu čp. 82 v ceně 300 zlatých

1867 – František Vogl (Fogl) (*) koupil chalupu na základě smlouvy tržové za 300 zlatých

Bydlí zde v roce 1869 také: Dominik Faltus (*1815 Sobkovice), tkalcovský mistr, podruh, syn Josefa Faltuse z čp. 56, manželka Josefa Suchomelová z čp. 38, také je manželka Františka Holubářová (*1828 Klášterec), nádeník, děti: Mikuláš (*1847)- tkalcuje, Dominik (*1849)- čp. 82. Jsou také na čp. 73, 85, 56, 36

Také zde bydlí: Dominik Faltus (*1849 Sobkovice), tkadlec, syn Dominika Faltuse, podruha z čp. 82, manželka Pavlína Kopecká (*1842 Sobkovice), dcera truhláře Jana Kopeckého z čp. 30, tkalcuje, děti: Jan (*1870)

1876 – Josef Vogl (*) právo vlastnické k chalupě čp. 82 za 307 zl. 37 ½ krejc.

1880 = Josef Doleček (*1853 Sobkovice), tkadlec, zedník, právo vlastnické k chalupě čp. 82 za 304 zl. 37 ½ krejc., syn Dominika Dolečka z čp. 47 a Františky, manželka Anna Kosková (*1852, +1878) z čp. 59, také je manželka Marie Filipová (*1853 Jakubovice), pomáhá doma, děti: Marie (*1876), Josef (*1883)- tkadlec, zedník, Anna (*1888)- v mechanické tkalcovně, Filomena (*1892)- tkalčuje, pomáhá doma, Alžběta (*1895)- polní hospodář. Také zde bydlí v roce 1880: Anna Adamcová (*1821 Sobkovice)- vdova, služka. V roce 1921 zde bydlí také vnučka Anna Dolečková (*1920)

1920 . František Mareš (*1886, +1961) z Čermné čp. 162, zeť Dolečka, manželka Anna Dolečková (*1888, +1964), dcera Josefa Dolečka z čp. 82, děti: Marie (*1920), Miloslava (*1924), Kamila (*1927). Potom se odstěhovali do čp. 57

1938 – Jan Vyhnálek (*1890) z Bystřece, manželka Františka (*1889) z Jamného, děti:

František (*1920), Josef (*1926)- čp. 114, Marie (*1933). Stavení koupili od Františka Mareše z čp. 57

1980 – Stavení slouží rodině pro rekreační účely

Čp. 83 Hospodářské stavení

1826 . Antonín Suchomel (*1769), chalupník, syn Františka Suchomela z čp. 15, druhá manželka Anna Reineltová (*1794, 1857) ze Sobkovic čp. 49, (oo1824), děti: Antonín (*1826)- čp. 68, Josef (*1843)- čp. 56. Jsou také na čp. 48

1830 . Narcis Richter (*1796), chalupník, syn Františka Richtra z čp. 3, manželka Josefa Richterová (*) z čp. 45, děti: Leopold (*1829)- čp. 74, Josefa (*)- má dceru: Josefa (*1869), František (*1830)- čp. 3. Jsou také na čp. 3

1841 = Jan Štoviček (*), chalupník, syn Ambrože Štovička z čp. 2, manželka Mariana Dušková (*) z Lanšperka čp. 13, děti: Josefa (*1841)

1869 = Antonín Štoviček (*1811 Sobkovice, +1872), chalupník, nádeník, syn Ambrože Štovička z čp. 2, manželka Anna (*1811 Sobkovice), pomáhá, nádeník, děti: Antonín (1835-1864), Anna (*1853)- nádeník. Také u nich bydlí: Josef Bednář (*1851 Nekoř)- tkadlec

1880 = František Faltus (*1827 Sobkovice), polní hospodář, syn Josefa Faltuse z čp. 24, manželka Anna Krejsová (*1824 Sobkovice), dcera Josefa Krejse z čp. 5, pomáhá, děti: Jan (*1860)- studuje. Jsou také na čp. 26, 82

Také zde bydlí v roce 1880: Anna Štovičková (*1811 Sobkovice), vdova, nádeník, děti: Anna (*1853)- nádeník

1890 = Josef Faltus (*1862 Sobkovice), tkadlec, syn Františka Faltuse z čp. 22, manželka Marie (*1866 Sobkovice), tkadlena, děti: František (*1888)

Bydlí zde v roce 1890 také: Josefa Faltusová (*1838 Nekoř), vdova, matka majitele a také Vincenc Faltus (*1869), tkadlec, bratr majitele

1900 = Karel Šulc (*1848 Bredůvka), chalupník, manželka Anna Suchomelová (*1848 Sobkovice), dcera Vincence Suchomela z čp. 44, v domácnosti, děti: Marie (*1882 Bredůvka)- tkalčuje, Bohumil (*1884 Bredůvka)- při hospodářství, Františka (*1886 Bredůvka), Božena (*1888 Bredůvka), Stanislav (*1890 Bredůvka), Alois (*1895 Nekoř)

Bydlí zde v roce 1900 také: Anna Melicharová (*1874 Bredůvka)- dcera, František Melichar (*1871 Třebová)- zeť, drvoštěp, lesní práce, Marie Melicharová (*1895 Vídeň)- vnučka, Johanna Melicharová (*1898 Vídeň)- vnučka

1910 = Josef Tejkl (*1854 Bystřec), polní hospodář, výroba knoflíků, manželka Marie (*1863 Mistrovice), pomáhá v hospodářství, děti: Marie (*1896), Emílie (*1903). Jsou také na čp. 18

1921 = Josef Faltus (*1862), vdovec rolník, dříve tkalcovský dělník, syn Františka Faltuse z čp. 22, děti: Bětka (*1900)- tkalčuje u M. Tutsche, Rudolf (*1904)- čp. 83, Františka (*1909)

„Józa“ Faltus byl bratrem „Svítila“ v čp. 1 a koupil chalupu od Alexandra Duška. Před tím žili dlouho v Německu a do Sobkovic přišel složit kosti. Byl to rozšafný a bodrý vesničan s knírkem pod nosem a fajfkou, doma však třeli bídu s nouzí.

1930 . Rudolf Faltus (*1904), kartáčnický dělník u Ladislava Filipa v Jablonném, syn Josefa Faltuse z čp. 83, manželka nebyla zjištěna, děti: Bohumil (*1931, +2012)- učitel a ředitel hudební školy v Rožnově pod Radhoštěm, Bohuslava (*1936), Františka (*1937), Anna (*1945, Rudolf (*1941)

V čp. 83 se narodil v roce 1931 vynikající hudebník Bohumil Faltus. Byl absolventem konzervatoře v Kroměříži a na umístěnku nastoupil na Hudební školu v Bystřici pod Hostýnem. Odtud odešel na vojnu, ale po vojně se sem vrátil. Vyučoval hru na housle, violu, kontrabas a kytaru. V létech 1959 až 1972 vedl tuto školu jako její ředitel. Také se věnoval učinkování s valašským souborem Rusava. Se svými žáky a kolegy se opakovaně vracel do rodných Sobkovic. Po odstěhování do Rožnova pod Radhoštěm vyučoval hudbu v LŠU a stal se primášem cimbálové muziky Javořina, s kterou v roce 1988 dosáhl svého největšího úspěchu – vítězství na folklorním festivalu ve francouzském Dijonu. Zemřel v roce 2012. Obě jeho působiště na pana Faltuse dodnes vzpomínají, jako na veselého, laskavého a pracovitého člověka.

1974 – Jan Martínek (*1933, +2018) z Prahy, manželka Anna Málková (*1930, +2020), děti: Karel Málek (*1955), Milena (*1957)

Sobkovický rodák Bohumil Faltus (1931 – 2012), ředitel hudební školy v Rožnově pod Radhoštěm

2022 – Stavení vlastní rodina a zatím není obydleno

Cimbálová muzika Javořinka v Rožnově pod Radhoštěm v roce 1980. S houslemi primáš Bohumil Faltus, rodák z čp. 83

Čp. 84 Hospodářské stavení

1840 . Karel Kosek (*1788), chalupník, manželka Karolína Pšondrová (*1802) dcera Jana Pšondra ze Zbudova, jako vdova je provdaná za Jana Faltuse v čp. 60. Jsou také na čp. 33

1846 = Karolína Faltusová (*1802), dříve provdaná Kosková (*1802), manželka Jana Faltuse z čp. 60, vlastní chalupu čp. 84

V roce 1859 zemřel v čp. 84 podruh Jáchym Kosek (1794-1859)

1860 = Pavel Štěpánek (*1812 Studnice), chalupník, tkadlec, syn Antonína Štěpánka ze Studeného čp. 24, manželka Josefa (1813-1855), také je manželka Anna Soukupová (*1823, +1869) z Nekoře čp. 118, (oo1856), děti: Klement (*1859)- tkalcuje, čp. 84, Josefa (*1850), Terezie (*1857)- tkalcuje, Kristýna (*1866)

V roce 1876 je na čp. 84 zapsáno úmrtí: Filomena Cargnelová (1875-1876) dcera Jana Cargnela, rotníka dělníků na železnici a podruha v čp. 84. Jedná se o italského pracovníka při stavbě železnice, který se zde roku 1873 oženil s Františkou Poláčkovou z čp. 31

1890 = Klement Štěpánek (*1859 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Pavla Štěpánka z čp. 84, manželka Josefa Barnetová (*1861 Sobkovice), tkadlena, děti: Josef (*1887), František (*1894), Ludmila (*1900)

1910 = Josefa Štěpánková (*1861 Sobkovice), vdova po Klementovi, polní hospodář, tkalcuje, děti: Josef (*1887)- v mechanické tkalcovně, František (*1894)- v mechanické tkalcovně, také je zde v roce 1910 Antonie Barnetová (*1837 Sobkovice)- matka

1921 = Alois Netušil (*1867), rolník, syn Josefa Netušila z čp. 64, manželka Marie (*1864), v domácnosti, děti: Marie (*1899)- tkadlena u M. Tutsche, Anna (*1901)- tkadlena u M. Tutsche, Emílie (/1904)- pomáhá doma, Alois (*1909). Jsou také na čp. 44

1973 = Stavení je dlouhodobě neobydlené

Čp. 85 Hospodářské stavení

1843 = Dominik Faltus (*1815), chalupník, syn Josefa Faltuse z čp. 56, manželka Josefa Suchomelová (*1815, +1852), dcera Martina Suchomela z čp. 38, děti: Josef (*1843). Jsou také na čp. 56, 73, 82, 36

1869 = Vojtěch Faltus (*1813 Sobkovice, +1875) chalupník, tkadlec, syn Prokopa Faltuse z čp. 43, manželka Rozálie Kosková (*1808 Sobkovice) z čp. 39, pomáhá doma, děti: Josef – vojín 18. pluku pěchoty, Vojtěch (*1839)- čp. 85, Terezie (*1841)- tkalcuje, má syna: Adolf (*1871)

Také zde bydlí: Vojtěch Faltus (*1839 Sobkovice), tkadlec, syn Vojtěcha, manželka Anna (*1834 Těchonín), švadlena, děti: Dominik (*1868), Filomena (*1865)

1880 = Vojtěch Faltus (*1839 Sobkovice), tkadlec, syn Vojtěcha, manželka Anna Fišerová (*1834 Těchonín), dcera Antonína Fišera z Těchonína čp. 118, pomáhá doma, děti: Filomena (*1865)- pomáhá, Dominik (*1868)- tkadlec čp. 67, Rudolf (*1871)- tkadlec. Bydlí u nich v roce 1880 také: Rozálie Faltusová (*1808 Sobkovice), matka, vdova, chudá

1910 = Anna Faltusová (*1834 Těchonín), vdova

1921 = Rozálie Krauthanzlová (*1880), vdova, v domácnosti, děti: Josef (*1908)- čp. 85, Rozálie (*1910), Marie (*1911)- oo Blažková čp. 78

1973 = Josef Krauthanzl (*1908, +1970), syn Rozálie Krauthanzlové, bydlí zde sám

1970 – Stavení je využíváno pro rekreační účely

Čp. 86 Hospodářské stavení, Obchod

1848 – Jan Liebich (*1794, +1854) vystavěl novou chalupu čp. 86 a žádá o zápis vlastnictví do gruntovní knihy. Obec prodává stavební pozemek za 2 zlaté, manželka Anna Suchomelová (*1801, +1846)

1850 – František Knapp (*1809) z čp. 71, koupil chalupu čp. 86 Jana Liebicha ve veřejném prodeji jako nejvíce podávající za 240 zlatých

Bydlí zde v roce 1862 také: Vendelín Netušil (*), podruh, syn Josefa Netušila, zahradníka z Bořitavy čp. 18, manželka Anna Langerová (*) z Českých Petrovic čp. 26, děti: Anna (*1862)

1869 = Antonín Richter (*1834 Sobkovice), chalupník, nádeník, syn Jana Richtra, láníka z čp. 45, manželka Terezie Zentnerová (*1837 Lichkov), dcera revírníka z Lichkova čp. 98, nádeník, děti: Antonín (*1860), Václav (*1862), Anna (*1867), Emílie (*1870). Jsou také na čp. 47, 30

Také zde bydlí: Josef Faltus (*1817 Sobkovice), nádeník, syn Prokopa Faltuse z čp. 43, manželka Františka Švecová (*1815) z Hlavný čp. 4, nádeník, děti: Jan (*1846)- krejčí, Anna (*1843)- nádeník, Josefa (*1848)- nádeník. Rodina bydlí v Mistrovicích

V roce 1871 zde bydlí také: Vendelín Richter (*1839), podruh, syn Josefa z čp. 14, manželka Františka Plhová (*1841) z Nekoře čp. 118, děti: Vendelín (*1867), Františka (*1868), Anna (*1871). Jsou také na čp. 43, 50, 60

1880 = Dominik Faltus (*1840 Sobkovice), tkadlec, syn Dominika Faltuse, podruha z čp. 38, manželka Pavlína (*1841 Sobkovice), tkalce, děti: Jan (*1870)- tkadlec, čp. 86, Rudolf (*1872)- truhlář, Dominik (*1873)- tkadlec, Mikuláš (*1875)- tkadlec, čp. 30, Vendelín (*1877)- čp. 39, Emanuel (*1879)- čp. 38. Jsou také na čp. 39

Bydlí zde v roce 1880 také: Antonín Faltus (*1817 Sobkovice), chudý, syn Jáchyma Faltuse z čp. 22 a Terezie, manželka Pavlína Martínková (*1818), dcera Václava Martínka z Kuncic čp. 47, chudá, děti: Josefa (*1845)- chudá, Filomena (*1860)- chudá. Jsou také na čp. 76

Bydlí zde v roce 1880 také: Františka Faltusová (*1878 Sobkovice)- dcera Josefy Faltusové, Josefa Faltusová (*1880 Sobkovice)- dcera Josefy Faltusové

V roce 1890 zde bydlí také: Vendelín Netušil (*1822 Nekoř), nájemník, nádeník, manželka Anna Langerová (*1826 České Petrovice), nádeník, děti: Adolf (*1866)- tkalce. Jsou také na čp. 78

1900 = Jan Faltus (*1870 Sobkovice), tkadlec, polní dělník, obchod střížným zbožím, syn Dominika Faltuse z čp. 86, manželka Josefa Filipová (*1871 Sobkovice), v domácnosti, děti: Marie (*1896)- oo Lorencová čp. 86, Anna (*1897)- oo Černohousová čp. 86, Jan (*1899), Božena (*1901), Vilém (*1906), Vlasta (*1914)

Bydlí zde v roce 1921 také: Karel Černohous (*1897), syn Josefa z čp. 75, zeť, řezník, manželka Anna Faltusová (*1897) z čp. 86, tkadlena u M. Tutsche, děti: Anna (*1920)

130 . Dominik Lorenc (*1890), syn Jana Lorence z čp. 80, manželka Marie Faltusová (*1896, +1985), tkadlena u M. Tutsche, dcera Jana Faltuse z čp. 86, děti: Bohumil (*1925)- truhlář, dělník OEZ, čp. 99, Alena (*1933, 2007)- oo Schlesingrová čp. 52, dělnice OEZ

1985 – Stavení je prodáno k rekreačním účelům

Čp. 87 Hospodářské stavení, obchod

1831 . Josef Lux (*1795), chalupník, syn Josefa Luxe z čp. 14, manželka Judita Bušková (*1798) z Výpračtic čp. 189, (oo1826), děti: Jan (*1831)- čp. 87, František (*)- čp. 41. Jsou také na čp. 22, 41

1869 = Jan Lux (*1831 Sobkovice), chalupník, syn Josefa Luxe z čp. 87, manželka Františka Mottlová (*1833 Čermná) z Čermné čp. 114 (214), pomáhá, děti: Alois (*1860)- mlynářský, je na čp. 47, Anna (*1856), Amálie (*1862)- tkalce, Ludmila (*1866), Marie (*1868)- v továrně, Františka (*1871)

1900 = Dominik Šulc (*1874 Sobkovice), polní hospodář, syn Františka Šulce z čp. 32, manželka Filomena (*1878 Jamné), v domácnosti

1910 = Václav Faltus (*1865 Sobkovice), polní hospodář, obchod smíšeným zbožím, syn Vincence Faltuse z čp. 28, manželka Josefa Janko (*1863), dcera Josefa Janko z čp. 45, polní hospodář, děti: Marie (*1891), Alžběta (*1894), Josef (*1898), Vincenc (*1901). Dříve byli na čp. 46

Faltusovi měli obchod se smíšeným zbožím. Původně bydleli v dřevěné chaloupce a později si na zahradě vystavěli zděnou chalupu se třemi místnostmi a krámem. Staré stavení (čp. 46) prodali Františku Luxovi, když přišel z vojny. Faltus byl vyšší, štíhlé postavy, nosil plnovous a také obchodoval s dobyt看kem. Když se mu podařil „kšeft“ přicházival domů dost „nachmelený“ a potom bývaly hádky. Když mu zemřela žena, znovu se oženil se ženou o mnoho let mladší. Mnoho dobrého však prý sňatkem nezískal.

1921 = Václav Faltus (*1865), výše uvedený rolník, vdovec, děti: Vincenc (*1901)- kupecký příručí, Josef (*1898)- truhlářský pomocník..Z druhého manželství Václava Faltuse byla dcera: Ludmila (*1923)- oo Filipová čp. 87

1946 – Václav Filip (*1918, +1987) z Jamného, dělník, manželka Ludmila Faltusová (*1923, +2003), dělnice O EZ, dcera Václava Faltuse z druhého manželství, děti: Václav (*1947)- čp. 50, Helena (*1949), Věra (*1958)

*V roce 1977 zahájil syn Václav Filip (*1947) výstavbu rodinného domku na bývalé zahradě Rudolfa Suchomela z čp. 7 (nyní čp. 50) a čp. 87 je prodáno.*

2022 – Stavení je v rekonstrukci, majitel realitní kancelář

Čp. 88 Hospodářské stavení

1869 = Josef Doleček (*1817 Sobkovice), zedník, syn Františka Dolečka, chalupníka z čp. 18, manželka Rozálie Šulcová (*1818 Sobkovice) z čp. 69, pomáhá doma, děti: Josef (*1851)- tkalcuje, Anna (*1845)- tkalcuje, Františka (*1841)- oo Foglová čp. 37, Antonie (*1838)- tkalcuje, je u nich také Rozálie (*1880)- dcera Antonie Dolečkové

1890 = Václav Hellebrandt (*1848 Čermná), tkadlec, manželka Antonie (*1858 Sobkovice), pomáhá doma, děti: Josef (*1884)- čp. 28, Mikuláš (*1886), Marie (*1888). Také u nich bydlí: Antonie Dolečková (*1880)- nemanželská dcera manželky, Josef Doleček (*1817)- otec manželky, vdovec

1900 = Antonie Helebrandtová (*1858 Sobkovice), vdova, tkadlena, děti: Rozálie (*1882)- služka, Josef (*1884)- řezník, Mikuláš (*1886)- krejčí, Marie (*1888)- mechanická přadlena, oo Černo housová

1921 = Marie Černo housová, majitelka domu

Bydlí zde v roce 1921: František Černo hous (*1883), dělník na pile u Vacka v Jablonném, manželka Marie Helebrandtová (*1888), dcera Václava Helebrandta z čp. 88, v domácnosti, děti: Anna (*1911), Marie (*1913), František (*1917), Marta (*1920)

1938 – Karel Kopecký (*1906) z Líšnice, manželka Filomena Mlynářová (*1911, +1960) z Údolí, děti: Ladislav (*1938)- čp. 88, 66, Marie (*1942)

1960 – Ladislav Kopecký (*1938). Syn Karla Kopeckého z čp. 88, manželka Růžena Dolečková (*1941) z Nekoře, děti: Ladislav (*1960)- čp. 118, Karel (*1961), Růžena (*1963). Rodina se v roce 1966 přestěhovala do čp. 66

1974 – Stavení je prodáno pro rekreační účely

Čp. 89 Hospodářské stavení

V roce 1859 zde bydlí také: Josef Faltus (*1821), krejčí, syn Josefa Faltuse, sedláka z čp. 54, manželka Františka Weinlichová (*1830) z Orliček čp. 104, děti: Marianna (*1859). Jsou také na čp. 54, 91

1869 = Dominik Faltus (*1829 Sobkovice), rolník, syn Josefa Faltuse z čp. 54, manželka Terezie (*1828 Studené), pomáhá v hospodářství, asi dcera Josefa (*1862). Také u nich bydlí v roce 1869: Terezie Exlerová (*1809 Těchonín)- příbuzná, vdova, přadlena, Benedikt Šolc (*1835 Bredůvka)- tovární tkadlec, příslušný na Bredůvku. V roce 1880: je zde: Terezie (*1800)- matka, vdova a opět Benedikt Šolc (*1838 Nekoř)- tkadlec

1890 = Josef Janko (*1835 Moravský Rychnov), rolník z čp. 45, manželka Josefa (*1839 Jamné), pomáhá doma, děti: František (*1862)- pomáhá doma, čp. 89, Terezie (*1873)- pomáhá doma, Josef (*1886)- pekař

*Karel Janko (*1895) hospodář z čp. 89, stojící vedle koně. Ostatní osoby ani chalupy se nepodařilo identifikovat*

Karel Janko (*1922) hospodář z čp. 89

1900 = František Janko (*1862 Jamné), polní hospodář, syn Josefa, manželka Anna Hubálková (*1874 Bredůvka), v domácnosti, děti: František (*1893), Karel (*1895)- čp. 89, Josef (*1898), Petr (*1900), Adolf (*1904)- hospodský na Orlicí čp. 118, Anna (*1910), Ladislav (*1912), Zdeněk (*1914). Také u nich bydlí v roce 1910: Terezie Hubálková (*1898 Nekoř)- švagrová, svobodná

Jankovi měli dost velké hospodářství s několika kusy dobytka. Přesto, že byli živi jen z hospodářství špatně se jim nevedlo. Janko vynechával v řeči souhlásku „k“ a tak říkal například „rávy“, „oně“, „mlí o“ apod. V rodině se všichni dobře snášeli, z dětí František padl ve světové válce. Po rodičích se ujal hospodářství Karel, který se rád v hospodě „vytáhl“. Starý Janko se ale držel doma, v hospodě ho nebyvalo vidět.

1930 . Karel Janko (*1895, +1968), polní hospodář, syn Františka Janko z čp. 89, manželka Emílie Tomanová (*1897, +1970) ze Zbudova, pomáhá v zemědělství, děti: Karel (*1922), Emílie (*1926), Ludmila (*1930)

1960 – Karel Janko (*1922, +1997), polní hospodář, člen JZD, syn Karla Janko z čp. 89, manželka Marie Schlesingerová

(*1920, +1988), vdova z čp. 52, dělnice

2013 – Milan Lorenc (*1982) z Jablonného nad Orlicí, zemědělec Klas Nekoř, manželka Věra Lorencová (*1988) ze Šedivce čp. 61, úřednice, děti: Barbora (*2019). Koupili stavení čp. 89 od Františka Schlesingerova z čp. 52, který jej zdědil po Karlu Jankovi

Čp. 90 Hospodářské stavení

1869 = Jan Faltus (*1831 Sobkovice), láník, starosta, syn Josefa Faltuse, sedláka z čp. 24, na základě trhové smlouvy s Josefou Faltusovou, matkou z čp. 24 o oddělení pozemků pro výstavbu stavení čp. 90, uzavřené 1852, 6 jiter 1234 čtv. sáhu, v ceně 522 zlatých, manželka Anna Richterová (*1832 Sobkovice), dcera Jana Richtera, láníka z čp. 45, pomáhá, (oo1852), děti: Dominik (*1854)- pomáhá doma, Augustin (*1859), Jan (*1862), Anna (*1869)

1870 – Petr Novotný (*1848 Kunčice čp. 69), polní hospodář, právo vlastnické z čp. 90 za 2.500 zlatých, manželka Anna (*1848 Kunčice), pomáhá, děti: František (*1877), Petr (*1878), Anna (*1880)- čp. 38, Marie (*1882), Cecilie (*1884), Alžběta (*1885), Františka (*1887)- oo Lesáková čp. 90.

Odděluje se pozemek č. top. 251 od čp. 90 pro manžele Josefa a Josefu Stejskalovy čp. 39 v ceně 405 zlatých.

Také u nich bydlí v roce 1880: Petr Novotný (*1815 Kunčice), otec, vdovec, vejměník z Kunčic čp. 69, jeho manželkou byla Anna Motyčková (1816-1880) z Kunčic čp. 78, děti: Petr (*1848)- čp. 90, Josef (*1852). Bydlí u nich také: Jan Faltus (*1862 Sobkovice)- kupecký pomocník. V roce 1890 u nich bydlí také: Josef Novotný (*1852 Kunčice)- bratr majitele, pomáhá při hospodářství

1900 = Anna Novotná (*1847 Kunčice), vdova, polní hospodář, děti: Petr (*1878)- při hospodářství, Anna (*1880)- služka, Cecilie (*1884)- služka, Alžběta (*1885)- pomáhá doma, Františka (*1887)- oo Lesáková čp. 90. Bydlí u nich v roce 1900 také: Josef Novotný (*1852 Kunčice)- švagr, svobodný

1910 = František Lesák (*1887 Kunčice čp. 15), polní hospodář, dělník u ČSD, zeť Novotného, manželka Františka Novotná (*1887 Sobkovice) z čp. 90, pomáhá v hospodářství, děti: František (*1912), Libuše (*1914), Alois (*1916)- čp. 90, Vít (*1919). Bydlí u nich v roce 1910 také: Anna Novotná (*1847 Kunčice), matka, vdova, výměnkářka, Alžběta Novotná (*1885 Sobkovice)- švagrová, svobodná, Josef Novotný (*1832 Kunčice)- strýček, svobodný, František Novotný (*1899 Liberecko)- synovec

V roce 1921 zde bydlí také: Josef Novotný (*1852)- bratr manželky, výměnkář

1973 = Alois Lesák (*1916, +1986), polní hospodář, poštovní doručovatel, syn Františka Lesáka z čp. 90, manželka Alžběta Moravcová (*1920, +1978) z Jamného, v zemědělství, děti: Alžběta (*1942), Božena (*1944), Vít (*1946)- čp. 90, Ludmila (*1948)- oo Foglová čp. 104

1987 – Staré slavení čp. 90 zbouráno

2000 – Postaveno nové stavení čp. 90

2001 – Vít Lesák (*1946), zaměstnanec ČD, muzikant, syn Aloise Lesáka z čp. 90, manželka Vlasta Franková (*1950) z Jablonného, účetní

Čp. 91 Hospodářské stavení

1869 = Josef Faltus (*1821 Sobkovice), rolník, syn Josefa Faltuse z čp. 54, manželka Františka Weinlichová (*1830 Orličky), pomáhá. Jsou také na čp. 89

Také zde bydlí: Josef Suchomel (*1825 Sobkovice), tkadlec, podruh, syn Františka Suchomela, chalupníka z čp. 51, manželka Karolína Kargrová (*1830 Lichkov), z Lichkova čp. 210 (110), tkalce, děti: Antonín (*1861), Anna (*1852)- tkalce, Terezie (*1865), Augusta (*1869), Františka (*1871). Jsou také na čp. 51

Také zde bydlí: Vincenc Dittrich (*1837 Orličky), tkadlec, manželka Anna (*1839 Mistrovice)- nádeník

1880 = Florian Kaufmann (*1829 Těchonín), polní hospodář, zedník, syn Floriana Kaufmanna z Celného čp. 41, manželka Mariana Adlerová (*1833 Celné), z Celného čp. 18, pomáhá doma, také je v roce 1890 manželka Kristýna (*1849 Kunvald), pomáhá doma, děti: Josef (1855-1877), Barbora (*1861 Celné), Marie (*1863 Celné), František (*1870)- tkadlec v Kunvaldu čp. 42, Anton (*1872)- tkadlec, Jan (*1874)- klempíř, Terezie (*1877), Albína (*1888)

Také zde bydlí v roce 1880: Antonín Šulc (*1830 Sobkovice), ve službě, syn Josefa Šulce z čp. 19, manželka Pavlína (*1838 Mistrovice), ve službě, děti: Antonín (*1857)- ve službě při hospodářství, František (*1859)- ve službě, Filomena (*1863)- ve službě, Marie (*1870), Josef (*1874), Anna (*1876). Jsou také na čp. 71, 68

V roce 1890 zde také bydlí: Františka Faltusová (*1830 Orličky)- nájemník, šije knoflíky, Veronika Novotná (*1824 Lukavice)- žebřák

1900 = Josef Faltus (*1850 Sobkovice), polní hospodář, tkadlec, syn Leopolda Faltusa z čp. 23, 27, manželka Anna Luxová (*1856 Sobkovice), v domácnosti, děti: Václav (*1881)- v čp. 91, 22, 27, Karel (*1890)- v mechanické tkalcovně, potom na pile, Josef (*1898)- truhlářský dělník. Bydlí u nich také: Amálie Šulcová (*1862 Sobkovice)- vdaná, majitelka bytu

Faltusovi měli zděné stavení, tak trochu „na vystrkově“. Faltus nevyňikal vzrůstem a tak proto mu říkali „Faltousek“. Nosil plnovous a také trochu zedničil. „Tloukli“ tam, jak se říká „klín klímem“. Pole bylo samý břeh a stráň a tak to stačilo tak-tak ke skromnému živobytí. Měli dvě krávy, jalůvku, drůbež a mívali dvě prasata, ale ne pro sebe, ale na prodej.

V roce 1910 zde bydlí také: Mikuláš Faltus (*1854 Sobkovice), nájemník, polní hospodář, nádeník, syn Antonína Faltusa z čp. 27, manželka Karolina Winkler (*1863 Celný), polní hospodář, děti: Josef (*1897), Jan (*1901). Také zde bydlí v roce 1910: Františka Kopecká (*1877 Jablonné), v kartáčnické továrně, děti: Josef (*1908 Německo)

V roce 1921 zde bydlí také: Karel Faltus (*1890)- čp. 91, dělník na pile u Neškudly v Jablonném, manželka Anna (*1898), v domácnosti. Je u nich také Josef Faltus (*1898), bratr Karla a syn Josefa, truhlář

Sobkovická chalupa čp. 91, stav kolem roku 1990

1920 . Karel Faltus (*1890, +1964), polní hospodář, syn Josefa Faltuse z čp. 91, manželka Anna Šulcová (*1898, +1978), dcera Františka Šulce z čp. 14, vyrábí kartáče, šije knoflíky, děti: Emílie (*1921, +2007)-oo Kubešová

1980 – Stavení využívá rodina jako rekreační objekt

Čp. 92 Škola, Obecní šestibytový dům

Majitelem školy je obec Sobkovice

Nová škola byla postavená jako přízemní v roce 1862, v roce 1887 postaveno patro. Po dobu nástavby této nové školy v roce 1887 se učilo v chalupách čp. 34, 35, 46.

1869 = Karel Píč (*1817 Nekoř), učitel, manželka Josefa (*1828 Kyšperk), pomáhá doma, děti: Karel (*1853)- studuje na učitele v Hradci Králové, Filomena (*1855)- švadlena, Marie (*1856)- švadlena, Anna (*1859). Bydlí u nich v roce 1880 také: Marie Malá (*1856 Sobkovice)- vdova, nádeník

1890 = Josef Čepel (*1858 Orličky), řídící učitel, manželka Emílie (*1865 Dobrouč), pomáhá doma, děti: Josef (*1886 Bohdaneč). Také u nich bydlí: Růžena Suffrová (*1876 Josefov)- sestřenice, služka, Jaroslav Paur (*1869 Dobrá Voda)- produčitel

1900 = Václav Ježek (*1852 Čestice), řídící učitel obecné školy, manželka Anna (*1858 Jablonné), v domácnosti. Bydlí u nich v roce 1900 také: Anna Jedlinská (*1882 Kameničná)- služka, Jaroslav Pour (*1869 Dolní Dobrá Voda)- učitel

1910 = Majitelem je obec

Bydlí zde v roce 1910: Václav Ježek (*1852 Čestice), řídící učitel, manželka Anna (*1858 Jablonné). Také je u nich v roce 1910: Marie Maršová (*1894 Heřmanice)- služka, Jaroslav Pour (*1869 Dobrá Voda), učitel

1921 = Ludvík Kubát (*1884), učitel, manželka Marie (*1895), vede domácnost, před válkou účetní v tkalcovně v Jablonném

V dalších letech sloužil školní byt pro potřeby rodin ředitelů místní školy o nichž nemáme přesnější zprávy o jejich rodinném složení. Byli to následující ředitelé: Po Ludvíku Kubátovi to byl od roku 1924 ředitel Josef Kubias z České Rybné s manželkou Annou, také učitelkou, kteří měli několik dětí. Od roku 1938 zde byla ředitelka Blažena Faltusová, od roku 1939 Augustin Fogl, rodák ze Sobkovic čp. 54, jako zatímní řídící učitel. V roce 1946 ho vystřídal Václav Černý, rodák z Třebechovic a od roku 1951 František Jirásek, učitel z Mistrovic, kam také v roce 1953 opět odešel.

1952 – Josef Šafář (*1924) z Lukavice, učil zde do roku 1958, manželka Věra Suchomelová (*1926) z Lukavice, děti: Josef (*1948), Jiří (*1949), Marie (*1952), František (*1959), Pavel (*1964). Bydleli v přízemí ve školním bytě (kuchyň a 2 pokoje) a v roce 1960 se odstěhovali do Jablonného nad Orlicí

V roce 1953 nastoupila ředitelka Božena Vaníčková z Mistrovic, které odešla v roce 1954 do školy na Orlici a po ní byla v Sobkovicích ředitelkou školy Emílie Vyčítalová ze Žampachu, která bydlela v jedné místnosti v 1. poschodí. Po jejím odchodu sloužila místnost jako kabinet. Vyčítalovou nahradil v roce 1971 Josef Urban, dosavadní ředitel školy v Mladkově, který zůstal ve funkci až do zrušení školy v roce 1977. Do jaké míry a v jakém rodinném složení využívali výše jmenovaní a další ředitelé nebo učitelé školní byt nebylo zjištěno.

1977 – Po zrušení školy v Sobkovicích, je objekt využíván obcí pro nájemní bydlení

Nájemníci:

1999 – Luboš Bednář (*1979) z Nekoře, řidič

1999 – Daniel Piszný (*1976), manželka Anna (*1977), děti: Tereza (*2001), David (*2008)

1999 – Jaromír Vorlický (*1969), manželka Marta Bžoňková (*1974), děti: Markéta (*1996), Filip (*2002), Dominik (*2002)

1999 – Jiří Suchomel (*1974), syn Jiřího Suchomela z čp. 51, technik, Progressa, družka Jana Pírková (*1975), dělnice, děti: Daniel Pírko (*1995), Simona Suchomelová (*2006)

Bývalá škola čp. 92, nyní obecní šestibytový dům

1999 – Vladimír Borísek (*1952), manželka Marcela Škrabalová (*1952, +2019), děti: Alena (*1977)- oo Mihulková v Mistrovicích, Miroslav (*1978, +2014)

2000 – Vilém Skácel (*1976), řidič, manželka Martina Rybárová (*1973), děti: Karolína (*2000), Vilém (*2004)

2009 – Věra Suchomelová (*1951) z čp. 51

2018 – Tomáš Richter (*1988) z čp. 118, manželka Pavlína Vedralová (*1998), děti: Matyáš (*2019), Jáchym (*2021)

Čp. 93 Hospodářské stavení

1869 = František Doleček (*1814 Sobkovice, +1878), tesař, syn Jana Dolečka z čp. 27, manželka Anna Barnatová (*) z Mistrovic čp. 75, děti: Josef (*1843)- voják 18. pluku, tkadlec, potom čp. 93, Vincenc (*1846)- oo1872 Anna Černohousová z Těchonína, Leopold (*1848)- tkadlec, Mikuláš (*1853)- tkadlec

1880 = Josef Doleček (*1843 Sobkovice), tkadlec, syn Františka, manželka Anna Pacholíková (*1849 Sobkovice), dcera Františka Pacholíka z čp. 77, pomáhá doma, (oo1872), také je manželka Marie (*1849 Sobkovice), při hospodářství, děti: Anna (*1874)- tkalce, Marie (*1878), Josef (*1881)- tkadlec čp. 93

Dolečkovi měli dost pěkné hospodářství a starý Józsa si ještě přivydělával prodejem umělých hnojiv. Přišel do chalupy a nabízel „nějaký ten superfosfát, kostovku, strusku – tento, tento, případně vám s placením počkám“, Dolečkovi měli pěkný kus pole a lesa, čtyři kusy dobytka a nějaké to prase na prodej i pro vlastní potřebu. Hospodářství zdědil Josef, ten měl milou a příjemnou ženu původem z Údolí, byl činný u hasičů, ale brzo zemřel.

Také zde bydlí v roce 1880: Adolf Pacholík (*1853 Sobkovice), krejčí, syn Františka Pacholíka z čp. 77, manželka Alžběta (*německá národnost)- pomáhá při krejčovství

V roce 1900 zde bydlí také: Josef Doleček (*1867 Těchonín)- majitel bytu, Anna Šulcová (*1898 Sobkovice)- vnučka

1910 = Josef Doleček (*1881 Sobkovice), polní hospodář, tkadlec, starosta obce, syn Josefa, manželka Filomena (*1884 Nekoř, Údolí), v mechanické tkalcovně, děti: Anna (*1907), Josef (*1912), Marie (*1921)- oo Poláčková čp. 93, Blažena (*1914)- oo Faltusová čp. 107. Bydlí u nich v roce 1910 také: Marie Stejskalová (*1906 Nekoř)- neteř

Bydlí u nich v roce 1921 také: Marie Stejskalová (*1900)- neteř, tkadlena u M. Tutsche v Sobkovicích

1946 – Josef Poláček (*1914, +1989) z Jamného nad Orlicí, polní hospodář, člen JZD, zeť Dolečka, manželka Marie Dolečková (*1921, +1977), členka JZD, dcera Josefa Dolečka z čp. 93, děti: Marie (*1947)- oo Stejskalová v Jamném, Eva (*1956)- oo Bednářová v Nekoři

1990 – Stavení je trvale využíváno jako rekreační

2021 – Roman Šmehlík (*1976, +2021), trvalý pobyt. Stavení je neobydlené

Rodina starosty Josefa Dolečka z čp. 93, v šátku je manželka Filomena

Čp. 94 Hospodářské stavení

1880 = Daniel Budiš (*1837 Sobkovice), nádeník, syn Václava Budiše z čp. 53, 47, manželka Františka (*1840 Sobkovice), tkalcuje, děti: Filomena (*1859)- děvečka, Josef (*1863)- mlynářský, František (*1869)- truhlář, čp. 94, Františka (*1874)- služka, Dominik (*1876)- mlynář, Vincenc (*1877), Alois (*1880)- v Jablonném

1900 = František Budiš (*1869 Sobkovice), pomocník při sekyrnictví (?), syn Daniela, manželka Františka (*1874 Sobkovice), v domácnosti, děti: Anna (*1896), Marie (*1898), František (*1891)

1910 = František Faltus, majitel

Bydlí zde v roce 1910: Roza Faltusová (*1840 Slatina), vdova, výměnkářka

1921 = František Boháč (*1885), klihařský dělník v továrně Ursus, manželka Marie Lorencová (*1886), vede domácnost, děti: Marie (*1909), Růžena (*1910)- oo Suchomelová čp. 59, Ludmila (*1911), Oldřich (*1913)- čp. 29, Anna (*1915), Zdenka (*1919)

1955 – Stavení je zbourané (stálo u čp. 6)

Nové stavení čp. 94

1999 – Rudolf Fogl (*1968), zaměstnanec Klas Nekoř, starosta obce, syn Rudolfa Fogla z čp. 59, manželka Andrea Vymětalíková (*1975), švadlena, děti: Jakub (*1992, +2017), Anežka (*1997), Rudolf (*2000)

Čp. 95 Hospodářské stavení

1880 = Jan Richter (*1829 Sobkovice), zedník, polní hospodář, tkadlec, syn Josefa Richtra z čp. 14, manželka Františka (*1838 Klášterec), nádeník, polní hospodář, děti: Marie (*1863). Jsou také na čp. 14, 60

1900 = Františka Balcarová (*1843 Sobkovice), vdova, tkalcuje, šije knoflíky, děti: Františka Hubálková (*1875)- vdaná dcera, v mechanické tkalcovně, Eduard Hubálek (*1898 Lukavice)- vnuk, v roce 1910 také: Josef Hubálek (*1903 Sobkovice)- vnuk, Františka Hubálková (*1906 Sobkovice)- vnučka (jejich otec je Jan Hubálek)

Sobkovická chalupa čp. 95

1921 = Františka Hubálková (*1875), rozvedená, tkadlena u M. Tutsche, dcera Františky Balcarové, děti: Eduard (*1898)- tesařský dělník u Paďoura v Jablonném, Františka (*1906)- v domácnosti. Chalupa potom prodána k rekreačnímu využití

1973 = Stavení slouží k rekreačním pobytům

Čp. 96 Hospodářské stavení

1880 = Jan Kupka (*1823 Sobkovice), tkadlec, polní hospodář, syn Jana Kupky z čp. 28, manželka Karolína (*1841 Rotava), pomáhá, děti: Jan (*1851)- služba při hospodářství, Augustin (*1861)- ve službě, Karel (*1871). Bydlí u nich v roce 1890 také: Josef Špindler (*1882 Sobkovice)- sirotek

1900 = Adolf Netušil (*1866 Sobkovice), tkalcovský dělník, syn Vendelína Netušila z čp. 56, manželka Marie Barnetová (*1867 Studené) z Těchonína, v domácnosti, děti: Adolf (*1892), František (*1895), Josefa (*1899)

1910 = Karolina Kubková, majitelka

Bydlí zde v roce 1910: Adolf Netušil (*1866 Sobkovice), nájemník, tkalce pro faktora, polní hospodář, nádeník, manželka Marie Barnetová (*1867 Těchonín), tkalce pro faktora, děti: Adolf (*1892), František (*1895), Josefa (*1899), Františka (*1901), Stanislav (*1903), Marie (*1909)

1921 = František Fogl majitel domu z čp. 54

Bydlí zde v roce 1921: Adolf Netušil (*1866), dělník u ČSD, syn Vendelína Netušila z čp. 56, manželka Marie Barnetová (*1867), v domácnosti, děti: Stanislav (*1903)- kartáčník u Ladislava Filipa v Jablonném, Marie (*1909)

1973 = Stavení je v majetku Foglových, není obydleno

Čp. 97 Hospodářské stavení

1880 = František Mertelík (*1845 Sobkovice), domácí tkadlec, polní hospodář, nádeník, syn Josefa Mertelíka z čp. 36, manželka Anna (*1846 Bořitov), pomáhá, tkalce, děti: Anna (*1877), Josef (*1879), Karel (*1871)- tkalce, Dominik (*1881)- kartáčník, Žofie (*1887)- oo Hanzlová čp. 97

U Mertelíků byla vždy dost nouze. Byli živi jen oukropem, zemčaty a kyselem, chleba jen málo. Chodili k nim skoro denně na přástvu děti natáčet knoflíky a při tom se poslouchalo, co kdo vypravuje a bylo veselo. Byli to dobří a skromní lidé, syn Dominik padl ve válce.

Také zde bydlí v roce 1880: Josef Faltus (*1846 Sobkovice), pekařský pomocník, syn Vincence Faltusa z čp. 61, manželka Josefa (*1833 Sobkovice), pomáhá, děti: Josefa (*1874), Ferdinand (*1880)

1921 = Rudolf Hanzl (*1890), dělník v tkalcovně M. Tutsche, zeť Mertelíka, manželka Žofie Mertelíková (*1887) z čp. 97, vede domácnost, děti: Marie (*1914)- oo Petříková čp. 97, Jiří (*1916), Jiřina (*1923)- oo Mlynářová v Mladkově. Bydlí zde v roce 1921 také: Anna Mertelíková (*1846), tchyně, vdova, pomáhá

1934 - Václav Petřík (*1910, +1987), zedník, syn Josefa Petříka z Nekoře, zeť Hanzla, manželka Marie Hanzlová (*1914, +1988), dcera Rudolfa Hanzla z čp. 97, dělnice, děti: Věra (*1935). V roce 1965 se rodina přestěhovala do novostavby čp. 49

1973 = Stavení slouží jako rekreační objekt

Čp. 98 Hospodářské stavení

1890 = Amálie Faltusová (*1834 Čermná), rozená Mottlová, vdova po Aloisi Faltusovi z čp. 41, hospodyně, děti: Františka (*1870)- tkalce, Aloisie (*1872)- šije knoflíky, Marie (*1874)- šije knoflíky, Josefa (*1877)

V roce 1890 zde bydlí také: Terezie Dolečková (*1853 Verměřovice), vdaná, nájemník, žebrák, děti: Josef (*1887), Antonín (*1889)

1900 = Josef Filip (*1869 Jamné), polní hospodář, dělník v nádražním skladu, manželka Františka Faltusová (*1870 Sobkovice), v domácnosti, děti: Václav (*1895)- krejčovský mistr Marie (*1897)- tkadlena u M. Tutsche, Jan (*1900)- krejčí u Marka v Jablonném, je na čp. 98 Anna (*1902)- pomáhá doma, Emílie (*1907)

Bydlí zde v roce 1900 také: Amálie Filipová (*1834 Čermná), tchyně, vdova, v domácnosti, Josefa Faltusová (*1877 Sobkovice)- švagrová, svobodná, Anna Lorencová (*1887 Sobkovice)- žákyně

1925 – Jan Filip (*1900, +1980), polní hospodář, syn Josefa Filipa z čp. 98, manželka Františka Moravcová (*1900, +1991) z Kunčic čp. 94, v zemědělství, děti: Bohuslava (*1926)- oo Dolečková čp. 106, Josef (*1929)- v Častolovicích

1991 – Zdeněk Šváb, koupil stavení. V roce 2020 je zde nájemník Jan Ryšavý (*1972)

Čp. 99 Hospodářské stavení, obchod

1900 = Antonín Šulc (*1828 Sobkovice), tkadlec, syn Antonína Šulce z čp. 20, manželka Terezie (*1835 Verměřovice), v domácnosti. Jsou také na čp. 20

1910 = Stavení je rozbořené

1934 – Nové stavení čp. 99

1834 – Václav Šulc (*1896, +1943), syn Antonína Šulce z čp. 20, koupil od Aloise Fogla z čp. 37 pozemek a postavil novou budovu, manželka Matylda Foglová (*1893, +1974), dcera Josefa Fogla z čp. 43, děti: Václav (*1919)- čp. 99, Milena (*1927)

Do roku 1948 byl v budově čp. 99 provozován obchod se smíšeným zbožím

1945 . Václav Šulc (*1919, +1989), v Hedvě Moravská Třebová, syn Václava Šulce z čp. 99, manželka Libuše (*1922, +2002), majitelé čp. 99

1947 – Bohumil Lorenc (*1925, +2000), nájemník, dělník, syn Dominika Lorence z čp. 86, zeť Šulce, manželka Milena Šulcová (*1927, +2013), dělnice OEZ, děti: Eva (*1949)- tkadlena, Hana (*1954)- práce pro Charitu. Je zde také Libuše Šulcová (*1922, +2002), vdova

2018 – Stavení slouží k rekreačním účelům

Čp. 100 Hospodářské stavení

1900 = Josef Suchomel (*1843 Sobkovice), tkalcovský dělník, syn Antonína Suchomela z čp. 82, manželka Josefa (*1850 Sobkovice), v domácnosti, děti: Josef (*1879)- tkadlec, Kristýna (*1881)- služka, Anna (*1888)

Také zde bydlí v roce 1900: František Fogl (*1874 Sobkovice), tkalcovský dělník, syn Josefa Fogla z čp. 33, manželka Albína (*1865 Studené), v domácnosti, děti: Filomena Suchomelová (*1900 Mladkov)- dcera

1910 = Marie Krejsová, majitel

Bydlí zde v roce 1910: Josef Suchomel (*1843 Sobkovice), stejný obyvatel, nájemník, tkalčuje pro faktora, manželka Josefa (*1850 Sobkovice), tkalčuje pro faktora, děti: Anna (*1888)- tkalčuje pro faktora

Také zde bydlí v roce 1910: Františka Budišová (*1840 Sobkovice), nájemnice, vdova, tkalčuje pro faktora, Františka Budišová (*1898 Sobkovice)- vnučka, František Novotný (*1904 Sobkovice)- vnuk

1921 = Není zahrnuto ve sčítání

1973 = Františka Lesáková, majitelka, výměnek k čp. 90, stavení není obyvatelné

Čp. 101 Hospodářské stavení

1900 = Josef Janko (*1835 Rychnovek), výměnkář z čp. 45, manželka Josefa (*1839 Jamné), v domácnosti, děti: Josef (*1876)- svobodný syn

V domě čp. 101, stojícím v sousedství čp. 45, byla, podle vyprávění, v době, kdy Jankovi provozovali v čp. 45 tkalcovnu, zřízena a provozována barevna tkanin. Nic bližšího není známo

1910 = Josef Janko (*1830 Výprachtice), stejný obyvatel, vdovec, výměnkář

1921 = Dominik Faltus (*1852), nádeník, syn Františka Faltuse z čp. 82, manželka Josefa (*1858), v domácnosti, děti: Marie (*1890)- tkadlena u M. Tutsche, Sabina (*1892)- tkadlena u M. Tutsche

1930 . Žofie Mertelíková (*1887), dcera Františka Mertelíka z čp. 97

1945 – Antonín Hildebrandt (*1887), obchodní cestující, dříve hostinský na čp. 45, manželka Pavla (*1889), v domácnosti, děti: Pavla (*1911), Marie (*1913), Květuše (*1919), Drahuše (*1920)- oo Mikysková čp. 115, Antonín, Otto

1975 – Stavení čp. 101 je využíváno k rekreačním účelům

Čp. 102 Hospodářské stavení

1900 = neobydleno

1910 = Antonín Vychytil (*1874) z čp. 67, majitel

Bydlí zde v roce 1910: Vendelín Richter (*1875 Sobkovice), nájemník, v mechanické tkalcovně, syn Vendelína Richtra z čp. 60, manželka Františka (*1878 Bystřec), v mechanické tkalcovně, děti: Marie (*1901), Růžena (*1906), Milada (*1908)

1921 = Marie Vychytilová (*1888), vdova, nádenice v zemědělství, děti: Adolf (*1907), Václav (*1903), Marie (*1914)

V roce 1921 zde bydlí také: Josef Sokol (*1884), vdovec, tkadlec u M. Tutsche, děti: Josef (*1909)

1937 – František Mihulka (*1906, +1976), tkadlec, manželka Božena Černohousová (*1907, +1995), děti: Vlasta (*1932)- oo Marešová čp. 102, Jaroslav (*1933), Alžběta (*1935), Josef (*1939)- čp. 68, Olga (*1944)

1968 – Vlastimil Mareš (*1931, +2014) z Bystřece, dříve na čp. 68, řidič autobusu, zeť Mihulky, manželka Vlasta Mihulková (*1932, +2019), dcera Františka Mihulky z čp. 102, dělnice OEZ, děti: Dana (*1952), Irena (*1957), Miloslava (*1964)- oo Vytlačilová čp. 118, Milan (*1970)- čp. 102

2001 – Milan Mareš (*1970), dělník Progressa, syn Vlastimila Mareše z čp. 102, manželka Gabriela Motyčková (*1972) z Verměřovic, dělnice AVX Lanškroun, děti: Aneta (*1995), Matěj (*2007)

Čp. 103 Obytný dům

1910 = Václav Javůrek, majitel

Bydlí zde v roce 1910: Václav Chvátal (*1884 Slané), v mechanické tkalcovně, manželka Marie (*1887 Slané), v mechanické tkalcovně

Bydlí zde v roce 1910 také: Josef Prskavec (*1873 okr. Semily), v mechanické tkalcovně, manželka Marie Bradlová (*1885 okr. Nová Paka), v mechanické tkalcovně, děti: Oldřich (*1909). Také u nich bydlí: Františka Bradlová (*1848 okr. Nová Paka)- tchýně

1921 = Moritz Tutsch (1882-1947), majitel stavení

Bydlí zde v roce 1921: Herta Windisch (*1898), služebná, hospodyně

1973 = Továrna OEZ, čp. zde bylo zrušeno

Nové stavení čp. 103

1992 – Jaroslav Čáp (*1946, +2014) z Nekoře, zaměstnán u VaK Jablonné, manželka Jana Dolečková (*1949), dcera Zdeňka Dolečka z čp. 53, zaměstnaná u celní správy. Dříve byli na čp. 106

Čp. 104 Spolková mlékárna, kempelička, rodinný domek

1910 = neobydleno mlékárna

1921 = Mlékárna, Kempelička

Kolem roku 1950 bylo stavení zbouráno

1990 – Nové stavení čp. 104

1990 – Ladislav Fogl (*1946, +2011), zedník, syn Rudolfa Fogla z čp. 2, manželka Ludmila Lesáková (*1948), dcera Aloise Lesáka z čp. 90, tkadlena, děti: Petr (*1985)- elektrikář. Rodina se přestěhovala z čp. 57

Čp. 105 Obchod smíšeným zbožím

1911 = Viktorie Faltusová (*1877 Kunčice), vdova po Mikuláši Faltusovi z čp. 30, obchod smíšeným zbožím od roku 1907, děti: Milada (*1907)- oo Růžičková, Vladimír (*1912), Vítězslava (*1918)- oo Sedláčková v Praze. Matka Viktorie je někde mylně uváděna jako Vítězslava

Bydlí u nich 1921 také noclehář: Václav Pulpán (*1892), instruktor mlékařského svazu

Obchod zde byl zrušen v roce 1955

1950 = Milada Růžičková (*1907, +1986), dcera Viktorie, obchodnice, rozená Faltusová z čp. 30, manžel Arnošt Růžička (*1891, +1953), zaměstnanec ČSD

Obchod Milady Růžičkové čp. 105

1987 – Stavení je využíváno jako rekreační objekt

Čp. 106 Kancelář firmy, rodinný domek

1921 = Moritz Tutsch, majitel, tovární kancelář, neobydleno

Čp 106 je zde zrušeno

1955 – Nové stavení čp. 106

1956 – Zdeněk Doleček (*1923, +1999), syn Vojtěcha Dolečka z čp. 42, vystavěl nové stavení, manželka Bohuslava Filipová (*1926, +2010), dcera Jana Filipa z čp. 98, děti: Zdeněk (*1952, +2002), Jana (*1949)- celnice ČD

1970 - Jaroslav Čáp (*1946, +2014) z Nekoře, zaměstnán u VaK Jablonné, manželka Jana Dolečková (*1949), dcera Zdeňka Dolečka z čp. 53, celnice ČD, děti: Jaroslav (*1970)- v Mistrovicích, Tomáš (*1974)- čp. 25. V roce 1992 odešli na čp. 103

2013 – Stavení čp. 106 je neobydlené

Čp. 107 Rodinný domek

1923 – Dominik Faltus (*1873), rolník, syn Dominika Faltuse z čp. 36, manželka Anastazie Filipová (*1875), v zemědělství, dcera Františka Filipa z čp. 55, děti: Marie (*1902), Anna (*1904), Emílie (*1906), Helena (*1908), Bedřich (*1914)- čp. 107. Druhá manželka byla Marie (*1894), děti: Milan (*1920), Vlastimil (*1924). Dříve byli na čp. 36

1947 – Bedřich Faltus (*1914), syn Dominika Faltuse z čp. 36, 107, strojník, OEZ Letohrad, manželka Blažena Dolečková (*1914), členka JZD, dcera Josefa Dolečka z čp. 93, děti: Věra (*1943)- stavební technik v Liberci, Jiří (*1945)- stavební inženýr v Hradci Králové

1984 – Stavení slouží pro rodinnou rekreaci

Čp. 108 Rodinný domek OEZ

1951 – Martin Filko (*1925, +2001) z Vrbovce (SR), OEZ Sobkovice, manželka Božena Faltusová (*1924, +2003), dcera Václava Faltuse čp. 22, OEZ Sobkovice, děti: Božena (*1950), Milada (*1955)- oo Kolářská čp. 108

2003 – Zdeněk Kolářský (*1951) z Hradce Králové, elektrikář, zeť Filky, manželka Milada Filková (*1955), dcera Martina Filky z čp. 108, čalounice, děti: Radim (*1980), Pavel (*1982)

Čp. 109 Rodinný domek OEZ

1951 – Miroslav Špaček (*1937, +2018) z Jamného nad Orlicí, OEZ Sobkovice, manželka Alena Vše-
tičková (*1939, +2022) z Celného, OEZ Sobkovice, děti: Jana (*1959), Alena (*1961), Miroslav (*1964),
Marcela (*1973), Věra (*1981)

V roce 1974 rozšířil Miroslav Špaček rodinný domek o další obytné plochy

Čp. 110 Rodinný domek OEZ

1951 – Miroslav Faltus (*1928, +2020), muzikant, OEZ, syn Josefa Faltuse z čp. 32, manželka Filome-
na Vaničková (*1930, +2006) z Bílé Vody, dělnice OEZ, děti: Miroslav (*1950)- v České Třebové, Hana
(*1952)- oo Stejskalová čp. 12, Jiří (*1963)- čp. 32, Lenka (*1958)- v Letohradě

2020 – Stavení je neobydlené

Čp. 111 Rodinný domek OEZ

1951 – Vilém Gronych (*1915, +1997), dělník OEZ, manželka Marie Suchomelová (*1921, 1996), dělni-
ce OEZ, dcera Josefa Suchomela z čp. 23

2002 – Luboš Fogl (*1975), zedník, syn Miroslava Fogla z čp. 2, manželka Kateřina Tyrychterová (*1977)
z Prahy, děti: Nikola (*1996), Štěpán (*2002), Šárka (*2011), Šimon (*2016)

Čp. 112 Rodinný domek OEZ

1951 – Bohuslav Bednář (*1924), dělník, syn Františka Bednáře z čp. 79, manželka Zdeňka (*1928),
dělnice, děti: Bohuslav (*1948), Milan (*1955)

2017 – Anna Stejskalová (*1976), rozená Mondeková, děti: Michal (*1995), David (*1999). Koupili
čp. 112 od Bednáře. Dříve byli na čp. 26

Čp. 113 Rodinný domek OEZ

1951 – František Markytán (*1923, +1992) z Polešovic (okr. Uherské Hradiště), OEZ Sobkovice, man-
želka Zdenka Netušilová (*1924, +2016), dcera Rudolfa Netušila z čp. 73, OEZ Sobkovice, děti: Miroslav
(*1946, +2014), František (*1950, +2018), Milena (*1959)

2015 – František Markytán (*1950, +2018), učitel, syn Františka Markytána z čp. 113, manželka Marie
Šlesingerová (*1952) z Jablonného nad Orlicí, telefonní spojovatelka

Čp. 114 Rodinný domek OEZ

1951 – Josef Vyhnálek (*1926, +1957), dělník OEZ, syn Jana Vyhnálka z čp. 82, manželka Mária Kostol-
ná (*1931, +2011), dělnice ze Slovenska, děti: Božena (*1955)

1977 – Ludvík Tauchman (*1953) ze Studence (Krkonoško), dělník, starosta obce, zeť Vyhnálka, man-
želka Božena Vyhnálková (*1955), zahradnice, dcera Josefa Vyhnálka z čp. 114, děti: Vojtěch (*1977)-
čp. 131, Tomáš (*1978)- v Nekoři, dále v pěstounské péči: Zuzana (*1983)- na čp. 1, Irena (*1985), Eva
(*1986)

Čp. 115 Rodinný domek O EZ

1951 – **Alois Mikyska** (*1912, +1988) z Nekoře, manželka Drahuše Hildebrandtová (*1920, +1991), dcera Antonína Hildebrandta z čp. 101, děti: Jiří (*1949), Pavel (*1958)

1991 – **Pavel Mikyska** (*1958), opravář praček, syn Alois Mikysky z čp. 115

Čp. 116 Rodinný domek O EZ

1951 = **Bohuslav Kubíček** (*1922, +2003), řidič v O EZ, zpěvák kapely Melodiclub, manželka Jiřina (*1922)

2005 – **Zuzana Martínková** (*1977) z Prahy, koupila stavení čp. 116

Čp. 117 Rodinný domek O EZ

1951 – **Josef Faltus** (*1935), technik O EZ, syn Josefa Faltuse z čp. 3, manželka Milada Procíková (*1936) z Králík, úřednice O EZ, děti: Milada (*1959), Blanka (*1963), Radka (*1966). V roce 1974 se odstěhovali do Jablonného nad Orlicí

1974 – **Miroslav Doleček** (*1942, +2007), zámečník O EZ, syn Františka Dolečka z čp. 56, manželka Jindřiška Všeticková (*1944) z Celného, dělnice O EZ, děti: Miroslav (*1965)- zedník, Lubomír (*1966)- klempíř, Irena (*1971)- prodavačka, v Hrochově Týnci. Dříve byli v čp. 56

Čp. 118 Stabilizační bytový dům O EZ

Vystřídal se zde větší množství rodin, z nichž lze uvést:

1990 . **Pavel Vytlačil** (*1964) z Jamného, zaměstnanec JZD, manželka Miloslava Marešová (*1964, +2010), dcera Vlastimila Mareše z čp. 102, děti: Martina (*1986)- oo Krejsová, o-o, , je v Letohradě, Pavlína (*1988)- oo Adamcová ve Studeném. Pavel Vytlačil se potom odstěhoval a změnil jméno na Libich

2017 . **Radek Krejsa** (*1983) ze Šedivce čp. 69, rozvedený manžel Marty Vytlačilové

1990 . **Karel Richter** (*1958), zedník, manželka Taťána Voznická (*1964), tkadlena, děti: Lukáš (*1986, +2014), Tomáš (*1988), Adam (*1997)

1990 . **Tomáš Temňák** (*1968) z Orliček, dělník v Dřevotvaru, manželka Anna Chromá (*1968), dělnice v Dřevotvaru, děti: Luboš (*1991), Michal (*1992), Anna (*1997), bydlí zde také Filip Jirásek (*2021), syn Anny

1990 . **Jiří Nekvinda** (*1965), manželka Lenka Šlamborová (*1970), děti: Vít (*1997), Lukáš (*1992)

1990 . **Ladislav Kopecký** (*1960), dělník O EZ, potom Progressa, syn Ladislava Kopeckého z čp. 66, 88, manželka Lenka Adamcová (*1964), v Progresse, děti: Ladislav (*1982), Pavel (*1985). V roce 2004 se přestěhovali na čp. 37

2004 – **Ladislav Kopecký** (*1982), kuchař, syn Ladislava Kopeckého z čp. 118, manželka Veronika Moravcová z Letohradu. Odstěhovali se do Jablonného nad Orlicí

2007 – **Lucie Kopecká** (*1994), dcera Jaroslava Kopeckého z čp. 66

2012 – **Jaroslav Unzeitig** (*1949), zásobovač, manželka Jaroslava Foglová (*1975) z čp. 59, dělnice, děti: Marek Richter (*1996), Kristýna Richterová (/1994)- oo Bumbálová čp. 137, Nela Unzeitigová (*2009)

Čp. 119 Dvojdomek

1990 – **Petr Faltus** (*1972), pracuje ve hotelu Filipinum v Jablonném, syn Josefa Faltuse z čp. 6, manželka Lenka Filipová (*1975) z Jamného, manželství později rozvedeno, děti: Aneta (*1994), Nikola (*1996)- má syna: Matěj Raški (*2019)

Čp. 120 Dvojdomek

1990 – Josef Faltus (*1970), starosta obce, syn Josefa Faltuse z čp. 6, manželka Klára Macháčková (*1978), manželství později rozvedeno, děti: Markéta (*1999), Lucie (*2000)

Čp. 121 Chata

2000 . Stanislav Goler a Kateřina z Prahy, Postavili chatu čp. 121 k rekreaci

Čp. 122 Obecní tříbytový dům

2002 – Petr Šverák (*1957) z Jamného nad Orlicí, podnikatel ve stavebnictví, majitel fy Progressa Sobkovic, ředitel fy Bohumír Neškudla z Jamného, montáže a prodej kotlů na tuhá paliva

2011 – Adam Krejsa (*1996), syn Petra Šveráka, montáž kotlů

Čp. 123 Řadový domek

2002 – Lukáš Fogl (*1982), dělník, syn Rudolfa Fogla z čp. 59, manželka Veronika Langrová (*1986) z Horní Dobrouče, dělnice- Jsou potom na čp. 59

2019 – Aleš Dytrt (*1966) ze Žamberka, manželka Iveta (*1973), děti: Filip (*1992), Eliška (*1998). Koupili domek od Fogla

Čp. 124 Řadový domek

2002 – Vitalij Karljajev (*) z Ukrajiny

Čp. 125 Řadový domek

2004 – Jaroslav Fišer (*1960), truhlář v Dřevotvaru, syn Jaroslava Fišera z čp. 34, manželka Lucie Knóttigová (*1973) z Králík, děti: Ondřej (*1994), Tereza (*2001)

Čp. 126 Řadový domek

2012 – Alena Faltejsková (*1951), rozená Kratochvílová, účetní, děti: Pavel Mrkva (*1973)- v invalidním důchodu

Čp. 127 Obecní tříbytový dům

2003 – Břetislav Kaplan (*1974) z Ústí nad Orlicí, elektrikář, manželka Veronika Fišerová (*1977), úřednice v Dřevotvaru, dcera Jaroslava Fišera z čp. 34, děti: Antonín (*2000), Vladimír (*2002)

Čp. 128 Chata

2005 . Petr Blažek z Hradce Králové

Čp. 129 Rodinný domek

2007 – Michal Bedrníček (*1974) z Petrovic u Verměřovic, mistr malířský, manželka Ludmila Simonová (*1975), dcera Václava Simona z čp. 70, švadlena, děti: David (*1999), Michaela (*2004)

Čp. 130 Rodinný domek

2009 – Marie Faltusová (*1995) rozená Netušilová z čp. 64, zubní laborantka, děti: Tomáš (*2004), Magdalena (*2006)

Čp. 131 Rodinný domek

2009 – Vojtěch Tauchman (*1977), syn Ludvíka Tauchmana z čp. 114, manželka Hana Faltusová (*1977) z Nekoře, fyzioterapeutka, děti: Ondřej (*2000), Jakub (*2002), Matěj (*2003), Dorota (*2012)

Čp. 132 Zámečnická dílna k čp. 59

Neobydleno

Čp. 133

Není uděleno

Čp. 134 Rodinný domek

2022 – Mojmír Neškudla (*) z Jablonného nad Orlicí, stavební inženýr

Čp. 135 Rodinný domek

2012 – Ondřej Růžička (*1980) z Vysokého Mýta, technik, manželka Lenka Simonová (*1984), dcera Václava Simona z čp. 70, v administrativě, děti: Martin (*2010), Vítek (*2017)

Čp. 136 Rodinný domek

2019 – Miroslav Didák (*1993) z Jablonného nad Orlicí, řidič kamionu, manželka Martina Lorenecová (*1994) z Hnátnice, v domácnosti, děti: Laura (*2015), Nela (*2017)

Čp. 137 Rodinný domek

2019 – Tomáš Bumbál (*1988) z Červené Vody, zedník, manželka Kristina Richterová (*1994), kontrolorka u fy Schulte v Jablonném nad Orlicí, dcera Jaroslavy Unzeitigové z čp. 118, děti: Vojtěch (*2020), Tereza (*2021)

Čp. 138 Autodílna

2020 – Michal Řehout (*1990) z Moravského Krumlova, bydlí na čp. 60, autodopravce

Čp. 139 Rodinný domek

2021 – Jan Filip (*1984) z Těchonína – Celné, zaměstnanec fy Vakstav, manželka Eva Kosková (*1987), dcera Jiřího Koska z čp. 8, děti: Matouš (*2014)

Čp. 140 Rodinný domek

2017 – Tomáš Krejsa (*1980) z Jablonného, řidič kamionu, manželství rozvedeno, děti: Tereza Kalousová (*2008), Jáchym Krejsa (*2012)

Čp. 141 Rodinný domek

2018 – Josef Kopecký (*1946), syn Ludmily Kopecké z čp. 62, zaměstnán Progressa Sobkovic, manželka Janina Sikorová (*1946) z Polska. Dříve byli na čp. 62

III. Prameny a literatura:

František Musil: Osídlování Poorlicka v době předhusitské, Oftis, Ústí nad Orlicí, 2002

Jan F. Křivohlávek: Znaky, vlajky, pečeti a správní vývoj obcí okresu Ústí nad Orlicí. OFTIS Ústí nad Orlicí, 200

Jiří Mach a kol.: Křesťanství v Podorlicku, SOKA Rychnov nad Kněžnou, 2000

Sčítací operáty soupisu obyvatel, Sobkovice 1869, 1880, 1890, 1900, 1910, 1921, SOKA Ústí nad Orlicí

Rudolf Melichar a kol.: Sborník k základům genealogie, Klub pro českou genealogii, Tesla Strašnice, Praha, 1988

Václav Elznic: Glosář pro rodopisce a kronikáře, GHSP, Praha, 1978

Věra Sekotová: Kyšperský velkostatek za Jana Václava Bredy v letech 1725-1740, Sborník vlastivědných prací, SOA Zámorsk,

Gruntovní knihy vsi Sobkovice inv. č. 15129, 12046, 1713, SOA Zámorsk

I. Čadková, M. Zahradníková: Berní rula 15, Kraj Hradecký IV, Praha,

Popis panství Kyšperk 1691, inv. č. 6, SOA Zámorsk

Urbariální kontrakt panství Kyšperk 1789, inv. č. 6b, SOA Zámorsk

Urbáře panství Kyšperk, inv. č. 2 (17. stol.), 3 (1710), 4 (1738), SOA Zámorsk

Jaroslav Šůla: Venkovský lid východního Hradecka v letech 1590-1680, Acta Musei Reginaehradencensis, Hradec Králové, 1971

Sommer Johann Gottfried: Das Königreich Böhmen, statistisch topographisch dargestellt, Königgratzer Kreis, Praha, 1836

Chalupa Aleš a kol.: Tereziánský katastr český I a II, Praha, 1964, 1970

L. Matušíková a kol.: Soupis obyvatel podle víry 1651, Hradecko – Bydžovsko, Praha, 2017

Tereziánský katastr český (fasse), Národní archiv, ev. č. 1088, fond č. 54, Praha

Josefský katastr, Národní archiv, ev. č. 608, fond č. 55, Praha

Robotní seznamy 1775 Sobkovice, Národní archiv, fond sign. VI/23/11, Praha

Soubor matrik FÚ Nekoř, ves Sobkovice, SOA Zámorsk (www.archivzamsrk.cz)

Památní kniha obce Sobkovice, CD, OÚ Sobkovice

Pamětní kniha II. obec Sobkovice, OÚ Sobkovice

Pamětní kniha obecné školy v Sobkovicích od roku 1906, OÚ Sobkovice

Pamětní kniha při filiální škole v Sobkovicích od roku 1840, OÚ Sobkovice

Pamětní kniha školy v Sobkovicích od roku 1940, OÚ Sobkovice

Robert Faltus: Vesničtí dobráci, soukromý tisk, Mladá Boleslav, 2002

Obsah:

Úvod	3
I. Historie vsi Sobkovice	5
Kolonizace území a nejstarší zprávy o historii vsi Sobkovice	5
První zprávy o sociálním složení a hospodaření vsi Sobkovice	7
Sobkovický dvůr	10
První katastr 1654	11
Seznam poddaných podle víry 1651	14
Náboženská situace v 15. – 17. století	17
Hospodářství a životní podmínky obyvatel v 18. století	20
Urbář panství z roku 1710	20
Tereziánský katastr český, stav po roce 1713	22
Urbář panství z roku 1738	25
Vývoj zástavby ve vsi Sobkovice	29
Náboženská situace v obci	31
Doba slezských válek 1740 – 1763	34
Rychtářská funkce v Sobkovicích	36
Hladomor v Čechách v letech 1771 – 1772	37
Robotní patent z roku 1775	38
Porodnost a úmrtnost v Sobkovicích v letech 1785 – 1829	39
Josefské reformy	40
Josefský katastr a neúspěšná urbaniální reforma	41
Hospodaření a život ve vsi po zrušení roboty	47
Řemesla a živnosti	50
Škola v Sobkovicích	52
Válka v roce 1866	55
Stavba Severozápadní dráhy	58
Sjezd sobkovických rodáků 1877	58
Obecní knihovna	59
Vodovody v Sobkovicích	59
Hasičský sbor v Sobkovicích	60
Stavba silnice přes obec	64
Divadelní ochotnický spolek	64
Zakoupení pozemku pro sobkovickou obec	65
Založení mlékárenského družstva	66
Vznik záložního spolku v Sobkovicích	66
Pořízení nové lávky u Neškudlova mlýna	66
Poustevník v Sobkovicích	67
Mlýn a továrna v Sobkovicích	67
Světová válka a její důsledky v Sobkovicích	69
Škola v době válečné	72

V republice Československé	73
Náboženská situace po vzniku republiky	74
Řemesla a živnosti	75
Škola v republice Československé	76
Založení jednoty Sokol	78
Založení tělocvičné jednoty DTJ	78
Opravy a doplnění kostela	79
Elektrifikace obce	80
Mimořádná zima v roce 1929	81
Volby v Sobkovicích	81
Krizová třicátá léta	83
Ustavení CPO v Sobkovicích	84
Období druhé světové války	84
Politická situace v Sobkovicích v předvečer války	84
Doba druhé světové války v Sobkovicích	86
Škola v době válečné	90
Období budování socialismu	91
Sobkovice v období let 1945 – 1948	92
Škola v Sobkovicích v období let 1945 – 1948	94
Pod vládou jedné strany	95
Sobkovice v období let 1949 – 1960	95
Založení JZD a družstevní hospodaření	99
Škola v Sobkovicích v létech 1948 – 1960:	101
V Československé socialistické republice	
Část I. Do zrušení statusu obce a zrušení školy v roce 1977	103
Sobkovice v období let 1960 – 1976	103
Zemědělství v Sobkovicích v létech 1960 – 1977	112
Škola v Sobkovicích v létech 1960 – 1977	119
V Československé socialistické republice	
Část II. Do politického převratu v roce 1989	121
Sobkovice v období let 1977 – 1989	121
Opět ve svobodné zemi	126
Sobkovice v období let 1990 - 2021	126
Statistické údaje	133
II. Historie osídlení v Sobkovicích podle archivních pramenů	137
Přehled výskytu mužských příjmení na jednotlivých usedlostech	138
Osídlení obce Sobkovice podle čp. v průběhu čtyř století	140
III. Prameny a literatura	267

